

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

IANUARIE 1940

ANUL 52 — Nr. 1

R E V I S T A P Ä D U R I L O PROPRIETATEA SOCIETÄȚII „PROGRESUL SILVIC

Redactor responsabil : Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București
ANUL 52, Nr. 1. IANUARIE

S U M A R U L :

Studii:

- G. T. Toma: Despre clase de bonitate — — — — —
At. Haralamb și P. Crețoiu: Contribuțiuni la cunoașterea florei fânețelor
de munte (Cheia Teleajen) — — — — —

Comentarii — Insemnări.

- M. Rădulescu: Din cultura stejarului în România (Ghinda). — — — — —
Ilie C. Demetrescu: Marile administrații forestiere și asigurarea împotriva
pagubelor — — — — —
Horia Manole: Un avertisment — — — — —

Vânătoare și piscicultură:

- V. Cotta: Intre natural și artificial — — — — —

Cronica internă (p. 39), *Cronica externă* (p. 50), *Cronica lemnului* (55)
Informații (p. 66), *Necrolog* (p. 69), *Publicații* (p. 71).

SOMMAIRE:

Études:

- Sur les classes de fertilité — — — — — G. T. Toma
Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne — — — — — At. Haralamb et P. Crețoiu

Commentaires:

- Sur la culture du chêne en Roumanie — — — — — M. Rădulescu
Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts — — — — — Ilie Demetrescu
Un avertissement — — — — — H. Manole

Chasse et pisciculture:

- Entre naturel et artificiel — — — — — V. Cotta
Chronique (intérieure, extérieure, mercuriale), *Nouvelles, Nécrologie, Publications.*

INHALT:

Abhandlungen:

- Ueber Bonitäten — — — — — G. T. Toma
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgs-wiesen — — — — — At. Haralamb u. P. Crețoiu

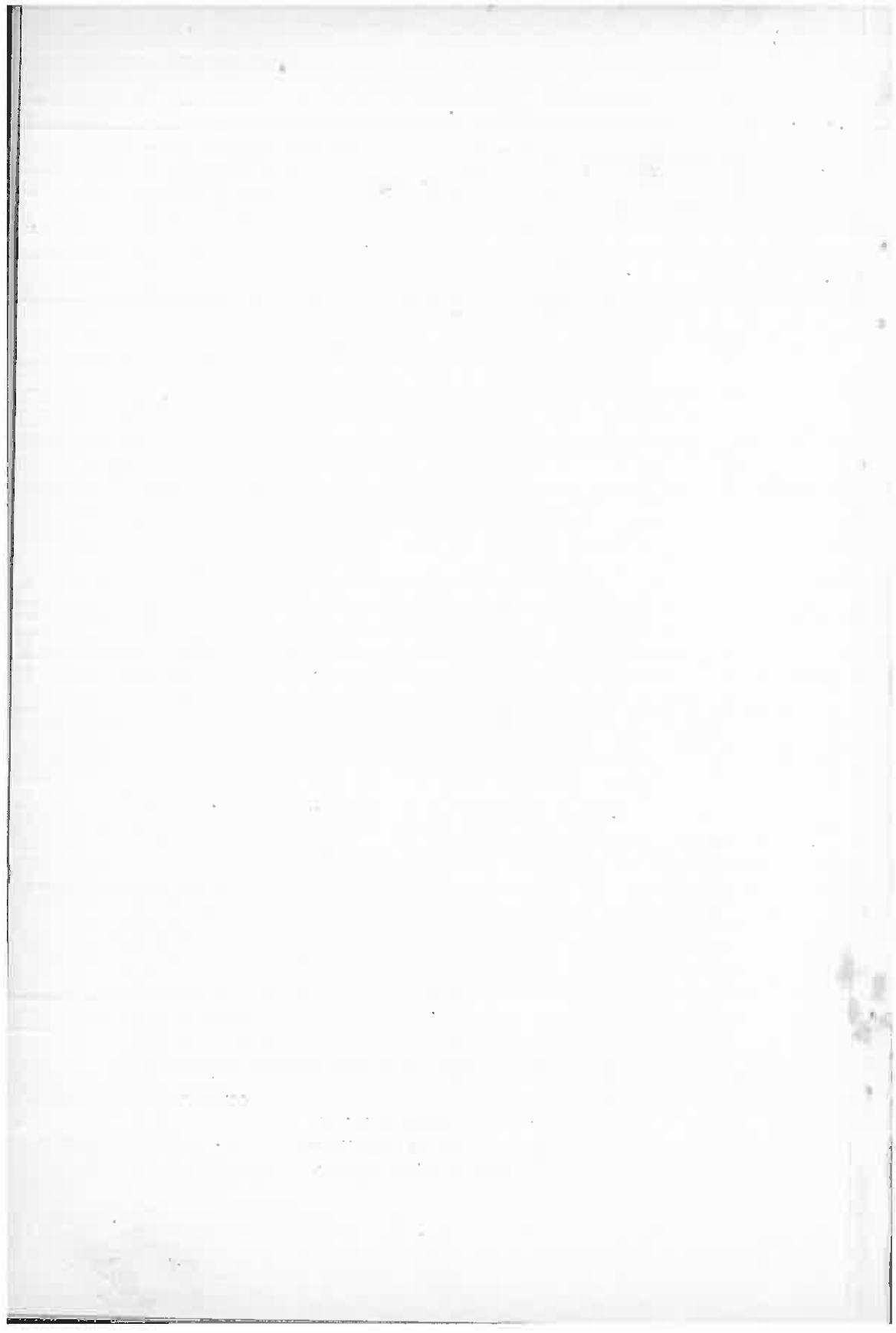
Mitteilungen:

- Die Eichenkultur in Rumänien — — — — — M. Rădulescu
Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung — — — — — Ilie Demetrescu
Eine Warnung — — — — — H. Manole
Natürlich oder Künstlich — — — — — V. Cotta
Chronik — Nachrichten — Nachrichten.

Arbore cotropit cu iederă.
 Arbre envahi par une lierre.
 Baum von Epheu befallen.

Clîșeu Babușia

S T U D I I

DESPRE CLASE DE FERTILITATE

de Ing. G. T. TOMA

Clasa de fertilitate este o noțiune de care în amenajamentul nostru se face foarte puțin uz. Și lucrul este explicabil, deoarece la noi nici nu s'au elaborat până acum criteriile și mijloacele pentru stabilirea ei. Totuși, dacă vrei să afli volumul sau creșterea unui arboret cu ajutorul tabelor de producție, trebuie să cunoști între altele și clasa de fertilitate din care face parte acel arboret. Aceasta se determină cu ajutorul înălțimii medii. Pentru aceeași vârstă, un arboret face parte dintr'o clasă de fertilitate cu atât mai bună cu cât este mai înalt. Să se remarce că după această concepție „clasa de fertilitate“ este un atribut al arboretului, nu al solului. Numirea este deci improprie și trebuie înlocuită cu termenul bonitate sau clasă de producție. Am găsit necesar să stăruim puțin asupra terminologiei, înainte de a intra în miezul chestiunii, pentru că nu numai în literatura noastră, dar chiar și în cea germană, există încă confuzie în privința acestei noțiuni. Schwappach, care pentru încadrarea arboretelor în diferite clase de bonitate a folosit la alcătuirea cunoscutelor sale table de producție (elaborate în Institutul de cercetări forestiere prusian) tot înălțimea medie, întrebuițează cuvântul „Standortsklasse“, adică „clasă de stațiune“. Urmașul său Wiedemann dimpotrivă întrebuițează termenii „Höhenbonität“ (bonitatea înălțimii) sau simplu „Bonität“, cari desigur sunt mai nimeriți, fiindcă se referă la arboret, nu la stațiune. Fără îndoială că însușirile arboretului dau indirect indicațiuni și asupra puterii de producție a solului. Criteriul nu este însă general valabil, deoarece, exigențele speciilor față de sol fiind diferite, putem avea pe

același pământ o specie care arată clasa I-a de producție și alături altă specie care arată clasa III-a de producție.

Noțiunea bonității s'a născut odată cu tablele de producție. Mijlocul pentru stabilirea ei nu a fost întotdeauna și peste tot înălțimea medie. Multă vreme s'a folosit volumul drept indicator al bonității. O astfel de tablă pentru identificarea clasei de producție cu ajutorul volumului la hectar a întocmit Pressler și a fost folosită în Saxonia până în anul 1924. În alte părți (de pildă, în Baden) s'a luat drept indicator al bonității creșterea medie în volum la exploatabilitate. Cusurul acestor criterii este că ele pot fi utilizate ușor de cel ce alcătuiește tabla de producție, mai greu însă de către cel care o folosește. Căci acesta din urmă are de obicei nevoie de ea, nu atât ca să știe din ce clasă de producție face parte un arboret oarecare, ci tocmai pentru a-i afla volumul sau creșterea. Cunoașterea bonității este necesară nu ca un scop în sine, ci ca mijloc pentru determinarea producției.

S'au propus de diferiți autori și alte sisteme și formule pentru determinarea bonității. Vom aminti autorii cari s'au ocupat de această problemă, fără a da însă amănunte. Schiffel

folosește raportul $\frac{N}{d}$ dintre numărul arborilor și diametrul me-

diu, Gehrhardt produsul dintre suprafața terieră și înălțimea arborilor de probă (așa numita linie „gh”), Reinhold și Schuberg țin socoteală în același timp de suprafața terieră la hectar, înălțimea medie, numărul arborilor și diametrul mediu, iar Levacovici (Zagreb) propune o formulă destul de complicată, în care iarăși intră elementele de mai sus minus suprafața terieră dar plus vârsta și un anumit coeficient ce depinde de specie (formulă pe care Tischendorf o găsește neîntemeiată). În practică însă este foarte greu a ține socoteală de mai multe criterii deodată, din care pricină formulele propuse nu și-au găsit aplicație. De aceea nici nu vom insista asupra lor.

Înălțimea medie (singură) ca criteriu de clasificare a bonității arboretelor (și indirect a stațiunilor) a fost propusă de Baur în anul 1876. De atunci ea și-a găsit o întrebuințare din ce în ce mai largă. Trebuie băgat de seamă însă că ea nu este o măsură absolută, ci una relativă. Nu putem spune, de pildă, că arboretul, care la vârsta de 80 ani a atins înălțimea medie de 27,7 m, face parte din clasa întâia de producție, ori-

care ar fi specia din care ar fi format. Dacă răsfoim tablele de producție ale lui Schwappach („Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten“, reproduse în cea mai mare parte și în „Agenda Forestieră“), vedem că numai aninul și fagul ating întâmplător în clasa I-a de producție la vârsta de 80 ani aceeași înălțime medie (27,7 m); celelalte specii prezintă cu totul alte înălțimi (mesteacănul 26 m, stejarul 24,1 m, frasinul 28 m, molidul 29,7 m, pinul 25,4 m, bradul 28,4 m). Cu ajutorul datelor din tablele de producție pomenite am desenat în fig. 1 curbele cari arată

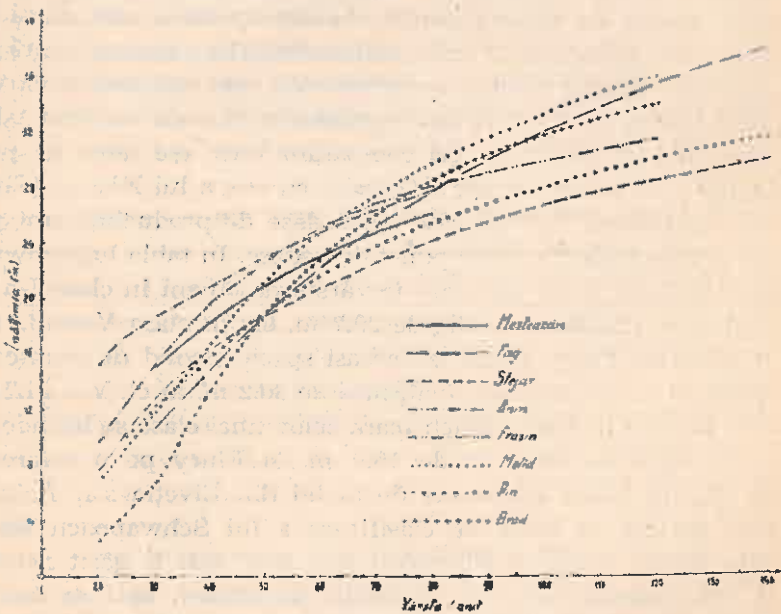

Fig. 1. — Desvoltarea în înălțime a arboretelor de diferite specii din clasa I-a de producție, după tablele lui Schwappach

cum variază cu vârsta înălțimea medie a arboretelor din clasa I-a de producție la felurite specii. Se poate vedea, cât de deosebită este desvoltarea arboretelor dela specie la specie. Bradul, bună oară, este la vârsta de 30 ani cu 4 m mai mic decât fagul, la 50 ani îl ajunge pe fag, între 50 și 100 ani îl întrece (dar cel mult cu 1 m), pe urmă iar rămâne în urmă. Pinul și stejarul au dela vârsta de 50 ani un mers aproape paralel, cel dintâiu fiind mai înalt tot timpul cu mai bine de un metru. Vârsta de 50 ani formează un punct de întâlnire pentru patru specii: fag, brad, pin și stejar, toate atingând atunci în clasa I-a de producție

înălțimea de circa 19 m. Cu ajutorul tabelor de producție și folosind metoda aceasta grafică, care îngăduie compararea cu ușurință a felurilor elementele între ele, se poate întreprinde un admirabil studiu comparativ al arboretelor de diferite specii. Aici am atins subiectul în treacăt pentru a arăta cu câteva exemple că înălțimea medie este numai un criteriu relativ pentru recunoașterea bonității. Cu ajutorul ei aflăm o bonitate care este valabilă numai pentru specia respectivă. Avem așa dar deaface cu o scară artificială de clasificare, nu cu una naturală. Dacă inconvenientul ar fi numai cel arătat mai sus, adică nevoia de a avea pentru fiecare specie o altă scară de clasificare, lucrul ar fi încă mulțumitor. Dar aceeași scară de clasificare pentru aceeași specie este de cele mai multe ori valabilă numai pentru țara sau regiunea în care s'a elaborat tabla respectivă de producție. Să comparăm între ele tabla de producție a lui Schwappach (Prusia) cu cea a lui Flury (Elveția). Amândouă cuprind câte cinci clase de producție: sunt așa dar comparabile din acest punct de vedere. În tabla lui Schwappach molidul, bună oară, are la vârsta de 80 ani în clasa I-a de producție o înălțime medie de 29,7 m, iar în clasa V-a 13,8 m; în tabla lui Flury găsim la aceeași specie (molid de munte) și vârstă în cl. I-a de prod. înălțimea de 30,2 m, în cl. V-a 14,7 m. Prin urmare la Schwappach scara celor cinci clase se întinde pe o diferență de înălțime de 15,9 m, la Flury pe o diferență de 15,5 m. Dacă arboretele de molid din Elveția s'ar fi încadrat perfect în scara de clasificare a lui Schwappach sau a altui autor, poate că Elvețienii nici n'ar mai fi găsit necesar să întocmească table de producție autohtone, cari se fac cu multă muncă și cu imensă cheltuială. Pornind însă la lucru, Flury a băgat de seamă că chiar scara de clasificare adoptată de el pentru molidul de la munte nu poate fi folosită și pentru molidul din regiunea colinelor, a cărui dezvoltare se prezintă cu totul deosebit. El a fost deci nevoit să facă două table de producție a molidului din Elveția: una pentru regiunea de munte cu intervalul arătat mai sus ($30,2 - 14,7 = 15,5$ m) și alta pentru regiunea de deal cu intervalul $31,7 - 22,5 = 9,2$ m (la 80 ani). Tot așa Feistmantel (Austria), în tablele sale pentru clasificarea bonității, face deosebire între molidul de Alpi și molidul de deal sau câmpie (acesta din urmă are înălțime mai mare la aceeași vârstă și clasă de producție).

Din cele arătate până aici rezultă că atunci când pentru stabilirea clasei de producție folosim o clasificare relativă, nu este de ajuns să spunem pur și simplu că cutare arboret face parte din clasa a doua sau a treia de producție, ci trebuie să precizăm și sistemul: cl. II-a de prod. Schwappach sau cl. II-a de prod. Flury, etc. Aceasta este cu atât mai necesar, cu cât unii autori, ca Feistmantel, folosesc mai mult de cinci clase de bonitate.

Fără îndoială, un sistem unitar, dacă ar exista, care să fie valabil pentru întreaga arie de vegetație a fiecărei specii, ar înlătura multe confuzii și ar fi de mare folos și pentru știință și pentru practică. Cum era și firesc, au fost autori (Bühler, Wobst), cari s'au gândit la realizarea unei astfel de clasificări unitare. Dar tocmai deosebirile constatate de Flury și Feistmantel în ce privește dezvoltarea arboretelor de molid dela munte și a celor dela deal arată limpede că încadrarea tuturor pădurilor din aria de vegetație a unei specii într'un sistem unitar de clasificare ar întâmpina serioase dificultăți.

S'au imaginat și sisteme naturale de clasificare, întemeiate pe observarea florei, cu ajutorul căreia să se poată stabili clase de producție absolute, adică valabile pentru toate speciile și, dacă se poate, chiar pentru toate țările. Cajander a propus și aplicat un astfel de sistem în Finlanda. Acolo nu se vorbește de clase de producție, ci de tipuri de arborete. Acestea se determină cu ajutorul plantelor ce cresc pe pământul din pădure. Astfel avem tipul *Oxalis*, tipul *Myrtillus*, tipul *Vaccinium*, tipul *Cladonia*, etc. Clasificarea stabilește tipuri de arborete, se referă însă în primul rând la stațiune și în deosebi la sol. Ea se bazează pe ipoteza că flora este un indicator sigur al însușirilor pământului. De subliniat este că tipul *Myrtillus*, de pildă, nu este caracteristic numai pentru molid; îl putem afla tot așa de bine la pin sau mesteacăn.

Cu tipurile de arborete nu s'a ocupat numai Cajander. Morosow a stabilit în Rusia tipuri de arborete după climă, sol și subsol; în mod asemănător a procedat A. von Kruedener în Germania. Distingerea tipurilor de arborete are o importanță recunoscută azi de toată lumea pentru silvicultură. Pentru amenajament însă și în deosebi pentru problema clasificării bonității arboretelor (respectiv a stațiunilor), de care ne ocupăm, chestiunea interesează numai atât întru cât am putea

găsi aici o scară sigură și general valabilă. Dintre toate sistemele de clasificare a tipurilor de arborete, cel care s'ar potrivi mai bine pentru aceasta ar fi cel al lui Cajander, care se întemeiază pe un singur criteriu: flora. Cercetările făcute până acum în Germania însă arată că în această țară pădurile nu se pot încadra perfect în tipurile stabilite de Cajander și că flora singură nu este întotdeauna un indicator sigur. Rubner, bunăoară, a aflat pe un tip slab de stațiune (*Myrtillus*) molid de clasa întâia de producție (după înălțimea medie) iar pe un tip bun (*Oxalis*) o clasă mijlocie de producție, adică tocmai pe dos de cum ar fi fost de așteptat, și anume din pricina profunzimii deosebite a solului. Tot așa a stabilit Hartmann unele nepotriviri între clasele de producție (după înălțime) și tipurile de floră în arborete de pin, din cauza nivelului diferit al apei subterane. Prin urmare este îndoielnic că tipurile de arborete vor putea servi drept bază pentru alcătuirea tabelor de clasificare a bonității.

Criteriul cel mai potrivit pentru aceasta rămâne mai departe tot înălțimea medie. De altminteri acest criteriu, pe lângă cusururile pomenite mai sus, are și o mare calitate: înălțimea medie este foarte puțin influențată de gradul de răritură al arboretelor.

În ce privește noțiunea însăși a înălțimii medii, trebuiesc făcute unele precizări. Există mai multe modalități pentru calculul ei. După aceste modalități, putem distinge: înălțimea medie aritmetică, înălțimea diametrului mijlociu, înălțimea suprafeței teriere mijlocii și înălțimea medie calculată cu formula

$$H = \frac{g_1 h_1 + g_2 h_2 + g_3 h_3 + \dots}{G}. \text{ Să examinăm aceste înălțimi medii}$$

în lumina unui exemplu. Ne vom folosi pentru aceasta de un arboret de salcâm (din cuprinsul ocolului Calafat) de circa 1000 m² întindere, alcătuit din 135 arbori având diametrul terier cuprins între 5 și 28 cm și înălțimea între 8 și 25 m. Toți arborii din această suprafață de probă au fost doborâți, așa că li s'a putut măsura înălțimea cu cea mai mare precizie.

1. Înălțimea medie aritmetică (H_1) se obține adunând înălțimea tuturor arborilor măsurați și împărțind suma prin numărul lor. În arboretul în chestiune am obținut: $H_1 = 18.2$ m.

2. Înălțimea diametrului mijlociu (H_2). Cu ajuto-

rul celor 135 înălțimi raportate grafic într'un sistem ortogonal în funcție de diametru, se trasează curba înălțimilor compensate. Pentru claritatea diagramei, noi am reprodus în fig. 2 nu-

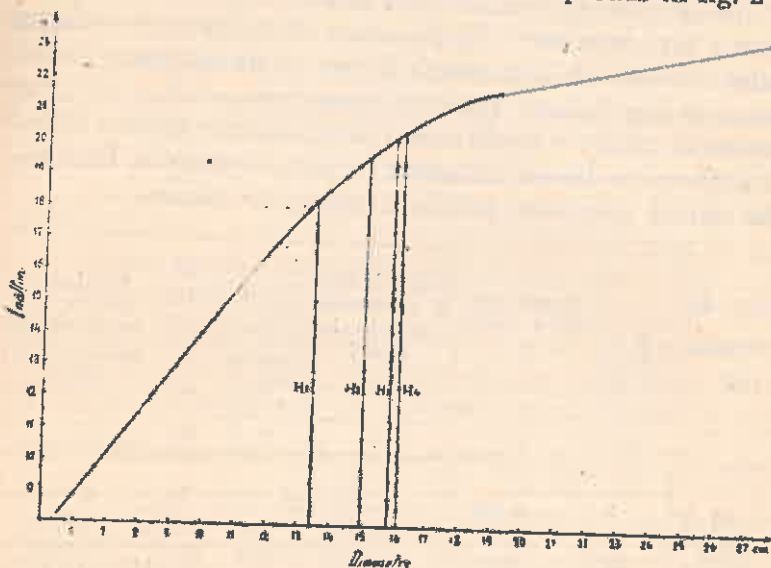

Fig. 2. — Curba înălțimilor compensate într'un arboret de salcâm de 23 ani provenit din lăstari (ocolul silvic Calafat).

mai curba (fără cele 135 puncte din cari a rezultat). Se calculează apoi diametrul mediu aritmetic adunând diametrele teriere ale tuturor arborilor și împărțind suma prin numărul lor. În cazul de față se obține $d=15$ cm. Pe diagramă se caută înălțimea corespunzătoare acestui diametru. Rezultă $H_2=19,6$ m.

3. Înălțimea suprafeței teriere mijlocii (H_3) se află în modul următor. Împărțind suprafața terieră totală a arboretului prin numărul arborilor, se obține suprafața terieră a arborelui mediu. Determinăm apoi diametrul acestuia și căutăm pe diagramă înălțimea corespunzătoare. În arboretul nostru de

salcâm suprafața ter. a arb. mediu este $\frac{2,649}{135} = 0,0196$ m², dia-

metrul mediu 15,8 cm, iar înălțimea $H_3=20,2$ m.

4. Înălțimea medie calculată cu formula $H_4 = \frac{g_1 h_1 + g_2 h_2 + g_3 h_3 + \dots}{G}$. În această formulă $g_1, g_2, g_3 \dots$ și $h_1, h_2,$

h_3, \dots sunt suprafețele teriere și înălțimile compensate ale diferitelor clase de diametre, iar G este suprafața terieră a întregului arboret. Avem de aface prin urmare tot cu o înălțime a suprafeței teriere mijlocii, cu deosebire că aici se ține socoteală în calculul mediei de suprafețele teriere (și de înălțimile corespunzătoare) ale fiecărei clase de diametre, pe când în cazul precedent se ținea socoteală numai de suprafața terieră a întregului arboret. În tabela alăturată se poate urmări în linii generale mersul calculelor pentru arboretul de salcâm.

Clase de diametre cm	Numărul arborilor	Suprafața ter. a clasei (g.)	Supraf. ter. a arborelui mediu al clasei	Diam. terier al arb. mediu cm.	Înălțimea compens. (h) m	Produsul dintre supraf. ter. și înălț. medie (gh.)
		m ²				
1	2	3	4	5	6	7
Până la 5	1	0,002	0,0020	5,5	8,2	0,0164
5—10	32	0,187	0,0058	8,6	12,2	2,2814
10—15	46	0,638	0,0139	13,3	18,1	11,5478
15—20	34	0,860	0,0251	17,9	21,4	18,4040
20—25	18	0,732	0,0407	22,8	22,5	16,4700
25—30	4	0,230	0,0575	27,1	23,4	5,3820
Suma:	135	2,649				54,1016

Adunând numerele din coloana 7 se obține suma $g_1 h_1 + g_2 h_2 + g_3 h_3 + \dots$, care împărțită prin G ne dă înălțimea medie

căutată. Rezultatul este $H_4 = \frac{54,1016}{2,649} = 20,4$ m.

În fig. 2 sunt desenate pe curba înălțimilor pozițiile pe cari le ocupă H_1, H_2, H_3 și H_4 . Se vede limpede că nu este indiferent după care din aceste patru modalități calculăm înălțimea medie a arboretului. În primul caz, cuvântul hotărâtor îl are numărul arborilor, dându-se egală importanță celor subțiri și dominați ca și celor groși și dominanți. În al doilea caz, diametrul este cel care dă greutate în calculul înălțimii medii, în al treilea și al patrulea caz suprafața terieră. Cea mai complicată modalitate de calcul este ultima, care bagă în formulă suprafețele teriere și înălțimile compensate din toate cla-

sele de diametre. Totuși aceasta este formula care se folosește în instituttele de cercetări la alcătuirea tabelor de producție. Pentru ce anume s'a adoptat tocmai această formulă? Pentru că ea dă suprafeței teriere în calculul înălțimii medii o importanță corespunzătoare cu rolul ce-l joacă la aflarea volumului. Quantumul cu care participă arborii groși la volumul total al unui arboret este (în raport cu numărul arborilor) mult mai însemnat decât cel al arborilor subțiri. Și, după cum volumul arboretului e dat mai mult de arborii groși, tot așa și valoarea înălțimii medii trebuie să fie dictată în primul rând de aceștia.

Când folosim tablele de producție pentru aflarea volumului, a creșterii sau numai pentru stabilirea bonității, ar trebui așa dar să folosim la calculul înălțimii medii modalitatea ultimă (H_4). Aceasta este însă complicată și cere timp mult. De aceea Flury dă în tablele lui de producție pentru molid și fag, pe lângă înălțimea (H_4) calculată după formula $\frac{\sum gh}{G}$, și înălțimea (H_1) calculată prin simpla medie aritmetică. Cea dintâiu are, bine înțeles, la toate vârstele valori mai mari. În tablele lui Schwappach însă și în cele mai noi ale lui Wiedemann nu este dată decât de o singură înălțime (H_4). Din exemplul arătat mai sus se vede că modalitatea a treia de calcul, care este ceva mai simplă, dă pentru H_3 valori apropiate de H_1 . Diferența a fost numai de 0,2 m, adică mai puțin de 1%. Chiar cu ajutorul procedurii întâiu putem obține rezultate bune, dar cu condiția să neglijăm arborii dominați. În exemplul nostru, dacă pentru determinarea lui H_1 scoatem din calcul toți arborii mai subțiri de 10 cm, obținem aceeași valoare ca și prin procedeul al treilea, adică 20,2 m. Iată prin urmare că făcând această corecțiune putem folosi și simpla medie aritmetică a înălțimilor măsurate.

Revenind acum la ideia claselor de producție, ar fi important să ne dăm seama de mijloacele ce ne stau la îndemână pentru aprecierea bonității pădurilor noastre. Până la alcătuirea unor table de producție românești, nu ne rămâne, desigur, ceva mai bun de făcut decât să folosim niște table străine, cari să reprezinte, dacă se poate, arborete crescute în condițiuni mai mult sau mai puțin asemănătoare cu cele dela noi. Dacă pădurile noastre s'ar putea încadra perfect în vr'una din tablele de producție existente, care, după cum am văzut, reprezintă în ace-

lași timp, pe specii, un anumit sistem de clasificare a bonității, nu am avea nimic de pierdut adoptând acest sistem, ba dimpotrivă ar fi un avantaj că ne putem exprima într'un limbaj, pe care-l mai folosesc și alții. Lucrul pare însă problematic, deși cercetări suficiente, pe cari să putem sprijini afirmații categorice într'un sens sau altul, nu s'au făcut. Din materialul ce ne stă la dispoziție la Institutul de cercetări forestiere, vom cita totuși un exemplu oarecum edificator: piața de experiență în stejar pedunculat din pădurea Cotroceanca (com. Bolintinul din Deal, jud. Ilfov). Arboretul din această piață avea în anul 1935 vârsta de 36 ani și o înălțime medie de 19,3 m. Consultând tablele de producție nemțești ale stejarului, găsim pentru clasa întâia de producție următoarele înălțimi medii la vârsta de 36 ani: Feistmantel 11,9 m, Schwappach 14,9 m, Gehrhardt 15,4 m. Arboretul nostru nu se încadrează în nici una din aceste table. Chiar dacă extrapolăm în tabla lui Schwappach cu distanța (3,7 m) dintre clasa întâia și a doua măsurată în diferență de înălțime și formăm astfel deasupra clasei întâia o nouă clasă, pe care am putea-o numi „clasa zero”, abia ajungem la o înălțime medie de 18,6 m (pentru vârsta de 36 ani). Arboretul acesta nu se încadrează așa dar nici în clasa zero (inexistentă în tablă), ceea ce înseamnă că se ridică deasupra clasei întâia cu mai mult decât încă o clasă. Lucrul nu este de mirare, fiindcă stejarul este în România mai la el acasă decât în Germania. Cazuri asemănătoare putem întâlni și la alte specii cari la noi găsesc condițiuni deosebite de vegetație. Pentru a ne da seama bine de nepotrivirile ce există între dezvoltarea arboretelor noastre de diferite specii și cea a arboretelor din tablele de producție străine, ar fi necesară înființarea unor piețe de experiență întinse pe tot cuprinsul țării, cari să fie tratate uniform și în cari să se urmărească mersul creșterilor în timpul unei perioade măcar de 15—20 ani. Aceasta este tot una cu alcătuirea unor table de producție românești, cari să dea implicit și un sistem de clasificare a bonității arboretelor. Și acesta este idealul către care năzuim.

LITERATURĂ CONSULTATĂ

Cajander, A. K.: The theory of forest types. Helsinki, 1926.

Dengler, A.: Waldbau. Berlin, 1935.

Feistmantel-Weiss: Allgemeine Waldbestandestafeln. Wien und Leipzig

- Flury, Ph.*: Ertragstafeln für die Fichte und Buche der Schweiz. (Mitteil. der Schweizerischen Anstalt für das Forstliche Versuchswesen, 1907).
- Gehrhardt, E.*: Ertragstafeln. Berlin, 1930.
- Kruedener, A. von*: Waldtypen. Neudamm, 1927.
- Levacovici, A.*: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Annales pro experimentis foresticis, Zagreb, 1927).
- Rubner*: Bodenvegetation und Höhenbonität im Lehr- und Versuchsrevier Grafrath. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1929).
- Schwappach*: Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten. Neudamm, 1929.
- Tischendorf, W.*: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1928).
- Wiedemann, E.*: Anweisung für die Aufnahme und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen Forstlichen Versuchsanstalt. Neudamm.
- Wiedemann, E.*: Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936), Douglasie (1937), Hannover, 1938.
- Wiedemann, E.*: Zuwachslehre und Ertragskunde 1939. (Curs netipărit).
- Wobst*: Zur Ertragstafel- und Bonitierungsfrage. (Silva, 1928).

*Sur les classes de fertilité.
Über Bonitäten.*

In dem vorliegenden Aufsatz werden die Möglichkeiten der Bonitierung der rumänischen Wälder besprochen. Zunächst betont man, dass die nach der Mittelhöhe festgestellte Bonität eine Eigenschaft des Bestandes und nicht des Standorts ist. Ihre richtige Benennung ist Bestandesbonität oder Ertragsklasse.

Die anderen Kriterien, die von verschiedenen Verfassern zur Bestandesbonitierung vorgeschlagen worden sind (die Masse, der Haubarbeitsdurchschnittszuwachs, die Stammzahl, der mittlere Durchmesser, dann die Bestandestypen), haben sich entweder als zu kompliziert oder als unsicher erwiesen. Die Bestandsmittelhöhe, die vom Durchforstungsgrad fast unabhängig ist, bleibt weiter das geeignetste Mittel zur Feststellung der Ertragsklassen.

Bei der Aufstellung von Ertragstafeln (die zugleich Bonitierungstafeln sind) wird die Mittelhöhe nach der Formel $H = \frac{g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + \dots}{G}$

berechnet. Mit dem einfachen, oft in der Praxis benutzten, arithmetischen Mittel der gemessenen Baumhöhen erzielt man zu kleine Werte. Die arithmetische Mittelhöhe kann bei der Bonitierung mit Hilfe von Ertragstafeln doch benutzt werden, aber nur unter der Bedingung, dass bei ihrer Feststellung die beherrschten Stämme nicht mitberechnet werden. Der Verfasser erläutert dies mit einem Beispiel.

Für praktische Zwecke sind wir zur Zeit auf ausländische (deutsche) Tafeln angewiesen. Ihre Anwendung aber ist nicht überall möglich. Das Beispiel eines Stieleichenbestandes (auf gutem Boden), dessen Bonität der ersten Schwappach'schen Ertragsklasse um mehr als noch eine Klasse überlegen ist, beweist dies. Die Frage der Bonitierung der rumänischen Wälder kann nur durch die Aufstellung einheimischer Ertragstafeln ganz befriedigend gelöst werden.

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FĂNEȚELOR DE MUNTE

(CHEIA — TELEAJEN)

de AT. HARALAMB și P. CRETZOIU

Teleajenul, dela Ploiești până la Mâncii-Ungureni, în valea sa largă, a oferit omului loc potrivit pentru instalarea lui. Din această pricină, pădurea a trebuit să cedeze mult din ceea ce i-a aparținut inițial. Satele, însoțite de fânețe și livezi, se țin lanț; uneori aproape nici nu știi când treci dintr'unul într'altul.

Dela Mâncii, continuând să înaintezi în susul văii, aspectul se schimbă cu totul. Teleajenul se adâncește în straturile de marnă, din care cauză șoseaua ce s'a construit a trebuit să fie trasată cu mult deasupra, pe versantul lui drept. Pădurea de fag devine de acum complet stăpână pe teren.

După vreo 11 km, când se ajunge la M-rea Suzana, valea începe să se lărgească și șoseaua atinge nivelul apei Teleajenului. De aici înainte se merge având de o parte și de alta frumoase fânețe.

După alți 10 km de drum, deodată, valea, lărgită și mai mult, se infundă. Munții se înșiruie de jur împrejur, formând un fel de căldare, care prezintă o spărtură în partea de Sud, pe unde lasă să treacă șoseaua și apa Teleajenului. Spre Vest se înalță Boburile, Babeșul și Muntele Cailor. La Est, creasta calcaroasă, puternic și frumos modelată de eroziune, a Zăganului și Gropșoarelor. Aceste aripi sunt legate spre Nord de masivul calcaros al Bratocei, Tigăilor și Ciucașului, ale căror creste golașe formate din conglomerate, privite dela Sud, apar ca niște turnuri. Pe fundul acestei imense căldări se găsește M-rea și satul Cheia.

Creștele muntoase din jur ating înălțimi destul de mari față de înălțimea generală a munților cuprinși între Prahova și Buzău: Babeșul 1488 m, Ciucașul 1959 m, Gropșoarele 1882 m și Zăganul 1785 m. Fundul căldării nu are însă decât 850—880

m. Acest fund este uneori așa de șes încât prezintă porțiuni importante, din cauză că drenarea apei se face defectos.

Vegetația lemnoasă, care acoperă munții ce încadrează această căldare, este compusă în partea de jos din fag în amestec cu bradul. Nu lipsesc exemplare de carpen, sorb, corn, alun, soc, anin negru și anin alb. Ceva mai sus aflăm molidul, iar pe Gropșoarele și Zăganul, laricele. O zonă alpină importantă și interesantă acoperă crestele tuturor acestor munți.

*

Materialul recoltat, care formează obiectul acestei comunicări, l-am luat din două fânețe naturale, situate în locuri distincte și anume:

1. Din fâneța aflată în curtea cantonului forestier situat la extremitatea nordică a satului, la 880 m înălțime. Terenul este fresc și bine drenat. Prin curtea cantonului trece un pâraiaș. Materialul a fost recoltat la 21 Iunie 1936 și aparține Institutului de Cercetări și experimentație forestieră, Secția IV oficiul B.

2. Din fânețele situate între școala primară a satului Cheia și casele de odihnă ale Căilor Ferate Ploești-Mâneci. Locul, fiind slab drenat, este apătos. Altitudinea este de 850 m. Materialul s'a recoltat în Iunie 1939.

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi, însemnându-le, pentru simplificare, cu: (I) pe cele dela canton și (II) pe cele din spatele școlii.

Fam. Ophioglossaceae	
<i>Ophioglossum vulgare</i> L.	I.
Fam. Graminaceae	
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	I.
<i>Festuca rubra</i> L.	I.
<i>Festuca arundinacea</i> L.	I.
<i>Anthoxanthum odoratum</i> L.	I.
<i>Poa pratensis</i> L.	I.
<i>Briza media</i> L.	I—II.
<i>Dactylis glomerata</i> L.	I.
<i>Cynosurus cristatus</i> L.	II.
Fam. Juncaceae	
<i>Luzula nemorosa</i> (Poll.) Mey	I.
Fam. Liliaceae	
<i>Colchicum autumnale</i> L.	II.
<i>Veratrum album</i> L.	II.

Fam. Orchidaceae	
<i>Listera ovata</i> (L.) Rich.	I—II.
<i>Orchis coriophora</i> L.	I—II.
<i>Orchis incarnata</i> L.	I—II.
<i>Orchis maculata</i> L.	I—II.
<i>Orchis cordigera</i> Fr.	II.
<i>Platanthera chlorantha</i> Rchb.	I.
<i>Platanthera bifolia</i> (L.) Rchb.	II.
<i>Gymnadenia conopea</i> (L.) R. Br.	I—II.
Fam. Polygonaceae	
<i>Rumex acetosa</i> L.	II.
<i>Rumex acetosella</i> L.	II.
<i>Polygonum bistorta</i> L.	II.
Fam. Caryophyllaceae	
<i>Lychnis flos-cuculi</i> L.	I—II.
Fam. Ranunculaceae	
<i>Ranunculus acris</i> L.	I.
<i>Trollius europaeus</i> L.	II.
Fam. Cruciferae	
<i>Roripa austriaca</i> (Cr.) Bess.	I.
Fam. Rosaceae	
<i>Alchemilla sylvestris</i> Sch.	I.
Fam. Leguminoase	
<i>Lotus corniculatus</i> L.	I.
<i>Anthyllis vulneraria</i> L.	I.
<i>Trifolium dubium</i> Sibth.	I.
<i>Trifolium pratense</i> L.	I.
<i>Vicia saepium</i> L.	I.
<i>Genista sagittalis</i> L.	I—II.
<i>Genista tinctoria</i> L.	I.
Fam. Violaceae	
<i>Viola persicifolia</i> Roth.	II.
Fam. Umbellaceae	
<i>Carum carvi</i> L.	I—II.
Fam. Ericaceae	
<i>Bruckenthalia spiculifolia</i> Sal.	I.
Fam. Borraginaceae	
<i>Myosotis sylvatica</i> Hoffm.	I.
Fam. Scrophulariaceae	
<i>Alectorolophus crista-galii</i> (L.) M. B.	I—II.
<i>Alectorolophus major</i> Rchb.	II.

Fam. Plantaginaceae	
Plantago media L.	I.
Fam. Rubiaceae	
Galium verrum L.	II.
Fam. Campanulaceae	
Campanula abietina Gris et Sch.	I.
Fam. Compositaceae	
Leontodon hispidus L.	I.
Crepis biennis L.	I.
Antennaria dioica (L.) Gtn.	I.
Arnica montana L.	I—II.
Cirsium rivulare (Jaq.) Lk.	II.
Hieracium pilosella L.	II.
Hieracium aurantiacum L.	II.
Hieracium auricula L.	II.

Ținând seamă de numărul speciilor găsite, se poate face constatarea că fânețele cercetate au o floră săracă în specii.

Fâneața dela canton cuprinde un număr mai mare de specii decât cea din spatele școlii (37 față de 25).

Dintre furajere, cele mai numeroase specii le prezintă Gramineele și Leguminoasele.

Acestea din urmă lipsesc aproape complet din fânețele apătoare din spatele școlii.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgsweiden.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

On donne la liste des plantes récoltées sur deux prairies de montagne situées à Cheia (dep. Prahova) dans le haut bassin de la rivière Teleajen, affluent de la Ialomitza (en Valachie). Une de ces prairies se trouve située sur un terrain mal drainé.

COMENTARII—INSEMNAȚII

DIN CULTURA STEJARULUI ÎN ROMÂNIA

GHINDA

de Ing. MARIN RĂDULESCU.

Un principiu sănătos din economia forestieră, recomandă cu toată căldura, ca tăerile în pădure să fie astfel conduse, ca regenerarea parchetelor să se facă pe cale naturală. Aceasta pentru motivul că regenerările făcute natural dau arbori amestecate, sănătoase, provenite din sămânța arborilor ce cresc de veacuri în regiunea respectivă. În afară de aceasta, ele cer totdeauna un minimum de cheltueli la înființare și păstrează neștirzită puterea de producție a stațiunii.

Pe de altă parte, amenajamentul impune ca în fiecare an să se extragă din pădure o cantitate de lemn anumită (posibilitatea), cu care să se îndeplineze nevoile pieței și să se trează neștirbită puterea de producție a stațiunii.

Examinând mai amănunțit modul cum se regenerează pădurile noastre în lumina acestor două imperative, constatăm că la multe specii, cum ar fi: bradul, fagul, carpenul, teiul, salcia, mesteacănul, plopul, gorunul, cerul etc., acest proces se realizează foarte ușor. În consecință silvicultorul n'are să-și bată capul prea mult cu așezarea și conducerea tăerilor, ca regenerarea să fie asigurată. Și aceasta mai ales în regiunile, în cari speciile se găsesc în optimum lor de vegetație.

Sunt însă și specii, la care regenerarea se face greu, fie din cauza condițiilor de vegetație mai puțin favorabile ale stațiunii, fie din cauza tratamentului vitreg din trecut. În acest caz, silvicultorul se vede obligat să intervină cu energie, pe cale artificială prin semănături sau plantații. Altfel riscă să n'aibă pădurea regenerată și nici raportul susținut asigurat.

Cu excepția gorunului, în această situație se găsesc în bună parte pădurile noastre de stejar ¹⁾.

Intr'adevăr fiind situate în regiunile de câmpie și deal, în apropierea așezărilor omenești, pădurile de stejar au fost defrișate, pășunate, incendiate, tăcate în crâng simplu la vârste înaintate etc. Drept rezultat masivele lor s'au rărit și poenit, porțiunile transformate în izlazuri pe coaste s'au degradat, iar luncile râurilor acoperite pe vremuri cu dumbrăvi frumoase, au devenit prundișuri fără valoare. Pe de altă parte, producând lemn bun de foc și de construcție, aceste păduri au fost continuu sărăcite prin extracțiuni masive de stejar. (Un exemplu ni-l oferă pădurile din nordul Dobrogei). În aceiași ordine de idei, menționăm că prin tratamente greșit aplicate, stejarul a fost eliminat din pădurile de șleau și gorunul din pădurile de fag cu gorun.

Oricare ar fi motivele pentru care multe din pădurile noastre de stejar se găsesc azi într'o situație nu tocmai demnă de invidiat, ele fiind ușor accesibile și producând lemnul cel mai căutat și mai bine plătit pe piață, trebuiesc cât mai curând refăcute.

În acest scop, ele trebuiesc ajutate:

- 1) Să-și recupereze suprafețele cedate pentru izlazuri și pentru teren de cultură agricolă, azi degradate.
- 2) Să-și recupereze luncile râurilor, transformate nu de mult în prundișuri.
- 3) Să-și reia locurile pierdute în pădurile de șleau și de fag.
- 4) Să se substituie cu stejar plantatiile de salcâm făcute în grabă, pe terenuri compacte, de frica expropriierilor.
- 5) Să se creeze păduri de stejar în regiunile de anstepă, unde concentrarea de săruri în sol nu permite salcâmului să se desvolte. (Centrul Dobrogei și Sudul Basarabiei).
- 6) Să se introducă stejarul împreună cu frasinul și plopul de Canada în pădurile de baltă, unde după experiențele existente, crește luxuriant.
- 7) Să se refacă arboretele de stejar degradate.
- 8) Să se înobileze cu stejar pădurile de șleau și cele de fag cu gorun.

¹⁾ Pădurile de stejar ocupă în România suprafața de 1.548.774 ha sau 24% din suprafața totală a pădurilor sale, după statistica din 1929.

9) Să se asigure regenerarea pădurilor de stejar existente.

* * *

Din cele expuse, se vede clar, că pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, va fi nevoie de foarte multă ghindă. Ori după câte știm, stejarul este o specie care fructifică abundent numai la intervale mari de timp și ghinda nu-și poate păstra puterea de germinație, decât cel mult până în primăvara următoare culesului. În acest caz, ar însemna că refacerea pădurilor de stejar se întârzie prea mult.

Din fericire judecând lucrurile mai atent, situația nu pare să fie tocmai așa de întunecată, pentru următoarele motive:

1) Întâiu, stejarul produce ghindă destul de multă și în anii intermediari de fructificație, iar „stropelile“ de ghindă se produc aproape în fiecare an. Semănate în pepiniere ori sub masiv, aceste mici cantități de sămânță vor ajuta în largă măsură la împlinirea unei bune părți din programul de lucru.

2) Al doilea, nu se adună de obicei toată ghinda produsă de arboretele aflate în afara afecțiunii în rând de regenerare.

Pentru întărirea acestor afirmațiuni, dăm mai jos un tablou de ghinda culeasă de ocoalele silvice Caps, în ultimul timp, din care rezultă, că azi când serviciul e mai bine organizat în această privință, se pot culege anual între 13.000 și 18.000 hl, cantitate, care în trecut nu se putea recolta decât în anii buni de fructificație.

Tabloul de ghinda culeasă de ocoalele Caps, în anii 1924-1939.

1924	13.206 Hl	1932	14.416 Hl
1925	5.634 „	1933	5.381 „
1926	15.307 „	1934	42.690 „
1927	1.737 „	1935	7.483 „
1928	1.853 „	1936	3.307 „
1929	354 „	1937	5.940 „
1930	4.315 „	1938	13.850 „
1931	11.455 „	1939	18.000 „

Din același tablou se observă, că într'un „an bun“ de sămânță s'a putut recolta 42.690 hl, ghindă, iar în viitor, dată fiind dezvoltarea serviciului nostru silvic și stăruința, ce se depune pentru lucrările de regenerarea și cultura pădurilor, sperăm ca

ocoalele Caps. să poată recolta într'un an bun de fructificație o cantitate de 50.000—60.000 hl. ghindă, dacă nu și mai bine. De sigur în același ritm vor merge și lucrările de recoltare și la celelalte categorii de proprietari de păduri decât Statul.

Folosind câte 5 Hl ghindă la ha pentru semănăturile directe și 3 Hl pentru semănăturile sub masiv, putem să ne dăm seama că în anii buni de fructificație se pot însămânța direct 10.000—12.000 ha respectiv 17.000—20.000 ha sub masiv, iar în anii intermediari 2.500—3.500 ha direct sau 4.000—5.000 ha sub masiv.

3) Având în vedere că în multe părți ale țării împădurirea poenilor la care s'au folosit mai mult semănăturile directe cu stejar va fi terminată, cantitatea de ghindă necesară pentru înobilări de masive, semănături sub masiv, substituirii de salcâm cu stejar și refaceri de arborete degradate, va fi cu mult mai mică.

4) Pădurile de gorun, crescând în regiuni mai umede, deci în condițiuni mai bune de vegetație ca ceilalți stejari, se regenerează ușor pe cale naturală, dacă li se va da liniștea necesară. De aci, concluzia: el nu cere prea mari cantități de ghindă pentru asigurarea regenerării.

5) Același lucru se poate spune și despre pădurile de cer (*Quercus cerris*). Intr'adevăr, din cercetările făcute în diverse părți ale țării, se constată că aceste păduri, deși cresc pe terenuri uscate și compacte, fructificând abundent și des, se regenerează ușor pe cale naturală. Greutatea cea mare stă în faptul că arboretele de cer fiind tratate în crâng simplu, sunt tinere și cu tulpinele obosite. De aceea n'avem de unde ne procura ghinda necesară. Ar fi totuși o ieșire favorabilă și aci, dacă în fiecare ocol cu păduri de cer, s'ar înființa „rezervațiuni“ din arboretele cele mai bine dezvoltate, pentru producerea de ghindă, sau dacă s'ar mări revoluția la 40—45 ani când cerul fructifică și se regenerează ușor pe cale naturală din sămânță.

6) În același scop ar trebui să se înființeze rezervațiuni și pentru stejarul brumăriu (*Q. pedunculiflora*) și pentru gărniță (*Q. conferta*) în regiunile respective.

7) Tot pentru asigurarea producerii de ghindă ar fi util să se oprească „rezerve“ asupra „tăerii definitive de codru“, timp de aproximativ un deceniu. Pe lângă ghindă, acești arbori ar contribui la sporirea producției pădurilor de lemn de di-

mențiuni mari și ar forma o rezervă de lemn superior pentru nevoi neprevăzute.

8) În afara celor expuse, prin adoptarea „posibilității pe volum“, introdusă în timpul din urmă în pădurile Statului, exploatarea materialului lemnos se poate face „în ochiuri“ de pe întreaga suprafață a afectăției în rând de regenerare. În consecință se poate ține mai bine seama de nevoile de lumină ale semințișului de stejar ¹⁾ instalate, iar la regenerare se pot folosi toți anii de fructificație din cursul perioadei de regenerare.

9) Dacă pădurile vor avea liniștea necesară și dacă se vor face la timp degajările de semințișuri impuse de împrejurări, se va putea instala și menține în masive un procent destul de mare de stejar.

* * *

În concluzie, pădurile noastre de stejar, având mult de suferit în trecut, trebuiesc ajutate serios să se regenereze și pe cale artificială.

Pentru executarea acestor lucrări trebuiesc culese și semănate mari cantități de ghindă anual.

Stejarul are însă ani buni de sămânță numai la intervale mari de timp. Cu toate acestea, dacă se iau măsuri serioase se pot face multe lucrări numai cu ghinda produsă în anii intermediari de fructificație.

În această ordine de idei trebuie ținut seamă de faptul, că împădurirea poenilor, care consumă mai multă ghindă la ha, e pe terminate, iar unele specii de stejar cum sunt gorunul și cerul, se regenerează ușor pe cale naturală, când au liniștea necesară. Deci, n'ar mai fi nevoie peste tot locul de prea mari cantități de ghindă.

Trebuiesc luate totuși măsuri ca ghinda produsă să seculească în întregime, cu toată grija și să se semene imediat după cules, iar semințișurile instalate să fie îngrijite și puse la timp în lumină.

1) Semințișul de stejar oricât de bine ar fi fost instalat, dacă nu e pus în lumină la timp (2 ani la pedunculat și 3—4 ani la gorun) pierе

*Die Eichenkultur in Rumänien.**La culture du chêne en Roumanie.*

Nos forêts de chêne, qui ont beaucoup souffert dans leur passé, ont besoin d'être refaites et d'être aidées à se régénérer.

Pour y arriver, on a besoin de grandes quantités de glands. Comme le chêne fructifie abondamment à grands intervalles de temps, on pourrait croire que leur réfaction doit retarder.

Heureusement, entre les bonnes années de glandé, il y a des fructifications intermédiaires où existe pourtant la possibilité de récolter d'importantes quantités de glands.

Ainsi, chaque année, on peut planter ou semer à la demeure de grandes étendues de terrain. Il faut seulement poursuivre l'action déjà commencée avec beaucoup plus d'intensité.

MARILE ADMINISTRAȚII FORESTIERE

și

ASIGURAREA ÎMPOTRIVA PAGUBELOR

de ILIE C. DEMETRESCU

§ 1. Pe toamnă, s'a declarat „un mare foc“ la fabrica de cherestea și parchete „Silva“ din București (Șos. Pantelimon), gospodărită, de câțiva ani, de C.A.P.S., în regie proprie. Cu acest nenorocit prilej, a fost mistuit de flăcări un depozit de parchete. După o primă știre de ziar, pagubele încercate de C.A.P.S. au fost prețuite la 3.000.000 lei. Depozitul respectiv de materiale fabricate nu era asigurat — după relatarea presei — încât pagubele pricinuite au trebuit să fie suportate de C.A.P.S. Întâmplarea aceasta nu este unică. Arderi de oarecare însemnătate au mai avut loc: la Fabrica de cherestea Arnota (1935), evaluată la cca. 600.000 lei; la Vișeu (1935), în jurul cifrei de 150.000 lei; la Sudrigiu (1936), în jurul cifrei de 120.000 lei; în pădurea Salătruc-Jiblea (1936), unde a fost nimicită o cantitate de 3640 steri de lemn de foc, cu o valoare de 200.000 lei¹⁾.

De bună seamă, atari întâmplări sunt foarte neplăcute, cu atât mai mult, cu cât o mare și complicată gospodărie de stat, cum este Administrația pădurilor Statului, are îndatorirea de a vărsa tezaurului public un anumit venit anual, minimal, iar refacerea instalațiilor distruse și, în general, revenirea, cât mai neîntârziată, la ce-a fost, pe calea bugetară obișnuită, este legată de mari greutateți nu numai material-financiare, dar și formal-financiare. După cum este obiceiul la noi, multă lume era pusă numai pe învinuite. Se impută Administrației, între altele, faptul că n'a asigurat fabricile sale la una sau — și mai bine — la câteva din marile noastre societăți de asigurare. În

1) Datele de mai sus le datorăm bunăvoinței Domnului Ing. Inspector general silvic V. Ivănceanu, din Ad-ția centrală a C.A.P.S.-ului.

acest fel, s'ar fi ocolit, cel puțin greutățile amintite mai sus. Problema aceasta a asigurării, discutată cu aprindere trecătoare mai ales în cercurile profane, dar și în cele de specialitate, prezintă un interes nu numai accidental și nu dintre cele neînsemnate. Apoi, problema aceasta nu este specifică C.A.P.S.-ului, ci și altor mari administrațiuni forestiere din Țară, cum ar fi: Fondul religionar ort. român din Bucovina, Soc. Uzinele și Domeniile Reșița, Comunitatea de avere, etc.

§ 2. Asigurarea este o instituție economică care ia naștere în societățile omenești cu organizație politică, economică și mai ales juridică, relativ avansată. Această instituție are drept scop de a face ca marile pagube întâmplătoare, care ar putea pune în cumpănă situația materială a unei persoane sau a unei întreprinderi, etc., să fie suportată fără turburare. Cu alte cuvinte, prin ajutorul asigurării se urmărește îniăturarea riscurilor materiale, ceea ce este deosebit de important din punct de vedere privat-economic, național-economic și social. Mai multe persoane, întreprinderi, exploatațiuni, etc. expuse unor întâmplătoare pagube materiale, care ar putea să le fie fatale, se unesc, obișnuit prin mijlocirea unei întreprinderi oarecare (societate pe acțiuni, cooperativă, etc.), spre a se despăgubi reciproc, suportând împreună eventualele pagube ale unuia sau unora dintre participanții respectivi. Elementul asigurării sunt, după E. von Philippowich: „Probabilitatea survenirii unei strâmtorări într'o anumită măsură, faptul de a-i fi expusă o pluralitate de persoane și nesiguranța pe cine va izbi acea strâmtoare“²⁾. Sarcina pe care asigurații și-o iau asupra lor poartă denumirea de premiu de asigurare, cotă de asigurare, rată de asigurare, etc. Mărimea acesteia este egală, teoretic, cu eventuala pagubă împărțită la numărul participanților. Ea mai este proporțională, evident, și cu mărimea și probabilitatea pagubei a feluriților participanți ce ar fi să se acoșere, eventual, prin asigurare. În practică, la aceasta se adaugă: cheltuielile de administrație, impozitele, dobinzile capitalurilor din întreprindere, câștigul întreprinzătorului dacă e cazul — și care în materie de asigurare e, obișnuit, deosebit de mare — etc. Mai pe scurt: asigurarea nu este, în fond, decât schimbarea unei

2) Grundriss der politischen Oekonomie. I. Band. 17 Aufl. Tübingen, 1922, pag. 420.

probabile și nevoite pagube foarte mari într'o sigură și voită sarcină de mică și ușor suportabilă mărime.

§ 3. C.A.P.S.-ul are îndatorirea de a gospodări o mulțime de păduri, fabrici de cherestea, depozite de lemnărie, căi ferate forestiere, etc. Administrația aceasta poate ajunge, fără îndoială, în situațiuni oarecum grele prin nimicirea unora dintre aceste bunuri (prin arderi, atac de insecte, dărâmaturi de vânt, etc.), cum sunt cazurile amintite mai sus. Atari întâmplări, însă, nu pot ajunge la așa proporții încât să pună în cumpănă existența sau bunul mers al administrației respective. Bunurile sale sunt de naturi felurite, sunt independente, sunt răspândite pe întreaga suprafață a țării. Probabilitatea de a fi nimicite toate deodată sau, cel puțin, într'o măsură importantă este, practic, exclusă. Nimicirile locale, fără să poată fi excluse, rămân, față de tot, într'o proporție redusă și într'o atare frecvență, încât ele pot fi privile ca ceva oarecum constant, sub împrejurările obișnuite, ca un atribut al gospodăriei respective. Cu alte cuvinte, riscurile de nimicire ale totalității bunurilor respective se compensează reciproc; pagubele pierd caracterul de accidentalitate de mari proporții, și anume, cu atât mai mult, cu cât bunurile amenințate sunt mai numeroase și mai independente din punctul de vedere al vătămărilor eventuale. O asigurare, contra arderilor — care sunt, de altfel, cele mai obișnuite pricini de pagube — implică, însă, plata de premii de asigurare pentru toate bunurile sale. Ea n'ar putea fi justificată decât în presupunerea că suma de plată ar fi mai mică decât eventuala pagubă pe care ar încerca-o, și care se apropie de caracterul unei mărimi relativ constante și oarecum definite: probabilitatea de nimicire corespunzătoare împrejurărilor. Față de marele număr de bunuri, de natura și răspândirea lor, față de probabilitatea cu totul redusă de a încerca nimiciri care să depășească — repetăm — o anumită mărime aproape devenită constantă, suma de plată va depăși despăgubirile, cel puțin, cu cheltuielile de administrație, impozitele, etc., societății sau societăților de asigurare.

Situația unei atari mari administrații devine oarecum similară sau chiar identică cu a unei pluralități de mici proprietari și întreprinzători, cari n'ar poseda fiecare decât câte una din pădurile, din fabricile de cherestea, din căile ferate, etc. ale C.A.P.S.-ului. Să presupunem că toți aceștia ar constitui o aso-

ciație de asigurare mutuală sau ar justifica întemeierea unei societăți de asigurare pe acțiuni, prin asigurarea bunurilor respective. Lucrul ar fi cât se poate de înțelept și îndreptățit, căci fiecare în parte, trebuie să țină seamă de o eventuală nimicire a bunului său, cea ce i-ar sdruncina, poate, cu totul situația. Prima de asigurare a fiecăruia ar reprezenta o fracțiune oarecare din paguba eventuală pe care ar încerca-o totalitatea acestor asigurați, plus cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii de asigurare, etc.

Sub formă de formulă, lucrurile ar apărea cam astfel:

$$A = \frac{P + C}{B}$$

în care A = prima de asigurare; P = pagubele probabile; C = cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii; etc., B = bunurile asigurate.

Dacă în locul pluralității de proprietari ai bunurilor respective, avem un singur proprietar, asigurarea își pierde sensul, întrucât ceace ar fi să plătească el ca primă de asigurare, ar întrece ceace ar avea de primit cu plusurile, pe care le-am însemnat în formula de mai sus prin C. și cari nu sunt de loc chiar așa de mici. Pentru considerațiuni de uniformă dezvoltare a mersului gospodăriei, marile administrațiuni forestiere pot să se considere pe sine ca instituții de asigurare pentru bunurile lor. În acest caz, prima de asigurare ar fi mai mică, întrucât cade factorul C din formula de mai sus. Această primă ar putea constitui un fond special, din care — la nevoie — s'ar putea acoperi imediat pagubele survenite, fără nici-o turburare pentru ordinea financiară și gospodărească a administrației. Această așa zisă auto-asigurare, pierde, în fond, caracterul de asigurare propriu zisă, întrucât nu mai poate fi, așa cum am arătat mai sus, schimbarea unei probabile și nevoite pagube foarte mari într-o sigură și voită sarcină de mică și ușor suportabilă mărime.

§ 4. O experiență interesantă, în materie, a făcut C. A. P. S.-ul în acești din urmă ani. Ca urmare a noii orientări de o mai activă comercializare, impusă și Administrației pădurilor Statului prin legea din 16 Martie 1939, pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, s'a pus și problema asigurării patrimoniului și produselor C.A.P.S.-ului.

Sub regimul Casei Pădurilor, aproape n'a existat o atare preocupare. Numai în cazul închirierii de imobile, cum ar fi fabricile de cherestea, etc., către particulari, se prevedea o clauză contractuală, potrivit căreia, chiriașul avea îndatorirea să asigure imobilul respectiv. În fond, suma de plată respectivă, o suporta tot Casa Pădurilor, deoarece chiriașul micșora suma maximă de închiriere care îi convenea sau pe care putea să o ofere, cu prima de asigurare probabilă. Aceasta cădea în sarcina chiriașului numai formal. Ceva mai mult, nefiind ceva perfect definit, chiriașul era îndemnat, din spirit de prevedere, să facă o scădere mai mare, cum se întâmplă, obișnuit, cu atari elemente nedefinite din contractele autorităților publice. Situația de sub regimul Casei Pădurilor se poate defini, așa dar, astfel: asigurare mărginită numai la imobilele închiriate, pe calea obișnuită a societăților de asigurare. Din cele arătate mai sus, reese, credem, că metoda respectivă nu este dintre cele mai bune.

După 1930, s'a pășit la asigurarea pe o scară întinsă. Temeiurile acesteia le constituie, în primul rând art. 37 și 40 din „Legea pentru administrarea pădurilor“ din 25 Aprilie 1930 și „Regulamentul pentru administrarea fondului de asigurare C. A. P. S. contra incendiului“ din 3 Aprilie 1931. Și anume:

Art. 37 și 40 din legea amintită tratează, între altele, și despre instituirea unui așa zis „fond de rezervă“, care „va servi pentru acoperirea pierderilor în caz de forță majoră, precum și pentru acoperirea cheltuielilor necesare înlocuirii instalațiilor tehnice, distruse înaintea termenului de amortizare sau devenite inutilizabile, ca urmare a progresului tehnic“. Din redactarea, foarte cuprinzătoare și destul de vagă, se poate vedea că acesta ar putea funcționa foarte bine și ca fond de auto-asigurare.

Regulamentul amintit instituie, „cu începere dela 1 Ianuarie 1931“, dimpotrivă, un fond special, cu destinația precisă. Scopul acestuia este de a asigura:

a) „...executarea lucrărilor de reparații sau reconstrucții ale imobilelor distruse de incendiu, furtună, grindină sau explozie“ (Art. 4). „Se consideră asigurate la acest fond toate construcțiunile de orice fel, toate instalațiunile industriale forestiere, precum și orice fel de instalațiuni, unelte și mașini — devenite imobile prin destinație — care fac parte din patrimoniul C.A.P.S. (Art. 5);

b) Acoperirea pierderilor din distrugerea sau deprecierea „tuturor produselor lemnoase fasonate din interiorul sau dinafara pădurilor, precum și tuturor depozitelor de lemnărie și cherestea” (Art. 5, al. 2).

Alimentarea acestui fond se face:

a) Pe cale de prevederi bugetare anuale (calea principală), care vor „reprezenta cel puțin 1 la sută asupra valorii aproximative a imobilelor și materialelor de asigurat”;

b) Din „sumele reprezentând primele de asigurare ale imobilelor C.A.P.S., care până în prezent erau plătite de chirișii societăților de asigurare, ca obligație contractuală” (cale secundară și, mai ales, trecătoare).

Până la concurența sumei de 10.000.000 lei, „dacă fondul de asigurare nu va putea acoperi reparația sau refacerea unui imobil distrus prin incendiu, sumele necesare se vor completa din fondul de rezervă” (Art. 7, al. 2). Pe de altă parte, dacă „suma capitalizată va depăși această cifră, excedentul se va putea întrebuița la investițiuni noi (construcții de case, fabrici și instalațiuni industriale forestiere)” (art. 7, ala 1). Mărirea acestui fond de asigurare „contra incendiului”, a fost fixată, după cum se vede la 10.000.000 lei.

Ca un fel de abatere dela ideia fundamentală de auto-asigurare reprezentată prin acest regulament, aflăm un aliniat (3) la art. 5 din regulament, care glăsuește:

„Deși va exista acest fond, totuși, în mod excepțional, la propunerea direcțiilor regionale, direcția generală C.A.P.S., va putea autoriza asigurarea materialelor fasonate sau depozitelor de cherestea și la societățile de asigurare plătind primele de asigurare din fond, fie din prevederile bugetare afectate fondului”.

În contradicție cu această ultimă prevedere, stau cele arătate mai sus, la art. 7, al. 1. Deasemenea, poate fi socotită ca o vătămare a ideii de destinație anumită a fondului respectiv, ca și bune și promptei sale funcționări, prevederea art. 8: „În mod excepțional fondul de asigurare se va putea întrebuița ca fond de rulment pentru a acoperi cheltuielile de exploatare, în caz de lipsă temporară de disponibil el se va întregi însă din primele încasări”³⁾.

3) Reproducem textul acesta din colecția C. Hamangiu: Codul general al României. Vol. XIX, 1931. S'ar putea ca lipsurile de punctuație

Un corectiv al acestor contradicțiuni, reese din felul cum sunt redactate prevederile respective. Acei: „in mod excepțional“, „va putea“, pune la îndemâna unei conduceri conștiente și hotărâte îngrădirea și înlesnirea trebuitoare de adaptare după împrejurări. Ele constituie, pe de altă parte portite periculoase pentru neprevedere sau rea voință. Știm, din multe și multe precedente, cât sunt de amenințate atari fonduri, din partea, mai ales, a Ministerului de Finanțe, atunci când ajunge la ananghie.

O foarte bună prevedere este aceia cuprinsă în art. 9: „Fondul de asigurare se administrează de consiliul de administrație al C.A.P.S. în conformitate cu art. 17 și 18 din legea pentru administrarea pădurilor“. In acest fel, se păstrează o anumită promptitudine în mânăuirea și funcționarea potrivită scopului a fondului respectiv.

Pe temeiul normelor arătate, a început să funcționeze, cu incepere din anul financiar 1931, așa zisul „fond de asigurare contra incendiului“. După opt ani de experiență, adică la încheierea anului financiar 1938/39, acest fond acumulasese respectabila sumă de 13.735.127 lei, consemnați, cu excepția a $\frac{1}{4}$ milion, la Casa de Depuneri și Consemnațiuni. Asupra acestui fond mai grevează încă cei 200.000 lei, valoarea materialelor lemnoase arse din pădurea Sălătruc-Jiblea, de care amintim în introducere. De bună seamă, restul pagubelor anterioare au fost acoperite la timpul lor. Evoluția anuală a excedentelor, totdeauna pozitive, a urmat astfel ‘):

mai ales ale frazei de mai sus să se fi produs în această ultimă publicație, iar nu în Monitorul Oficial, pe care nu-l avem la îndemână. Chiar așa, remarcăm, totuși, în treacăt, multele lipsuri ale regulamentului amintit, în ce privește precizia termenilor, construcția frazei și dipsoziția sistematică a materiei. Ceace izbește, la prima vedere este nepotrivirea dintre titlu și conținut. In titlu nu este vorba decât de incendiu, iar în text se vorbește de distrugerile „de incendiu, furtuni, grindină și explozie“. (Art. 4).

4) Datorăm aceste date Domnului Ing. Inspector silvic Gh. Cherecea, din Administrația Centrală a C.A.P.S.-ului.

1. 1931	1.739.027 lei
2. 1932/3	1.600.775 „
3. 1933/4	2.735.888 „
4. 1934/5	2.339.909 „
5. 1935/6	1.474.187 „
6. 1936/7	1.541.873 „
7. 1937/8	799.154 „
8. 1938/9	1.522.314 „
Total	13.753.127 lei

Pentru a ne putea da seama de valoarea sistemului de asigurare adoptat de C.A.P.S. în acești din urmă ani, amintim următorul caz de asigurare propriu zisă la o societate anumită. C.A.P.S.-ul a fost nevoit să contracteze, în 1937, un împrumut de 55.000.000 lei la Banca Națională a României, prin intermediul Băncii Centrale Cooperative. Intre altele, B. N. R. a pretins ca împrumutul să fie garantat prin materiale lemnoase în valoare de 71.460.000 lei, iar ca aceste materiale să fie asigurate pentru suma de 55.000.000 lei, plus o marjă de 30%, la o societate românească de asigurare de primul rang. Pentru primul an de asigurare, C.A.P.S.-ul a plătit unei anumite societăți („Vulturul“) suma de 1.099.037 lei, iar pentru anul următor i s'a pretins 569.981 lei⁵⁾.

Dacă comparăm cele două căi urmate, nu se poate să nu observăm marea superioritate a așa zisei auto-asigurări, privite lucrurile, întâi, numai din punct de vedere financiar. În cazul acesteia din urmă, C.A.P.S.-ul a asigurat cu cca. 2.000.000 lei anual, bunuri în valoare de 200.000.000 lei, și aceasta numai formal, întrucât atacarea fondurilor respective prin pierderi au fost minimale; pentru perioada 1935-1940, de numai cca. 800.000 lei anual, iar în perioada 1931-1935, cu mult mai mică, dacă nu chiar nule. Asigurarea la o societate particulară a unor bunuri în valoare de numai 71.000.000 lei a costat efectiv pe primul an aproape 1.100.000 lei iar pe cel de al doilea an ar fi fost 570.000 lei sau în mijlociu 835.000 lei. Lăsăm la o parte multele greutăți și străgăniri, procese, etc., care au loc, de obicei, când vine vremea încasării unei eventuale asigurări.

Calea auto-asigurării are o însemnătate deosebită și din

5) Idem Chercea.

punct de vedere național-economic. Intr'adevăr, distrugerile de bunuri asigurate la o întreprindere oarecare, nu mai reprezintă pierderi pentru fostul lor posesor, prin faptul despăgubirii. Ele rămân însă pierderi reale pentru capitalul de bunuri naționale. In cazul asigurării pe această cale, posesorul lor nu va mai fi atât de interesat la apărarea lor. Ba, uneori, se întâmplă, chiar contrariul; ca proprietarul însuși să înlesnească distrugerea lor, spre a-și însuși — comițând, evident, o incorectitudine — asigurarea mai mare decât valoarea bunului asigurat. Nu același lucru se poate petrece cu auto-asigurarea, deoarece în acest caz asiguratul este și asigurător. Aceasta va lua măsuri de apărare în orice împrejurare, spre folosul său.

§ 5. Din cele de mai sus, ne socotim îndreptățiți de a însemna, aici, câteva încheieri și anume:

1. Marile administrațiuni forestiere posedă, în general, bunuri numeroase, dispuse pe mari întinderi, supuse în principiu stricăciunilor, însă individualizate din punctul de vedere al comitentei distrugerilor;

2. Cu cât aceste bunuri sunt mai numeroase și mai individualizate, cu atât mai mult, probabilitatea de distrugere se apropie de ceva definit, constant, ca un atribut negativ al întregii averi. Intre bunurile respective se produce, cu alte cuvinte, o compensare a pierderilor accidentale, o auto-asigurare;

3. In atari împrejurări, calea asigurării la societăți particulare nu este potrivită. Ea cată a fi înlocuită prin creierea de fonduri de rezervă, care pot îngădui un mers lin, fără sdruncinături a gospodăriei, realizând și economii de cheltuieli;

4) Administrația Pădurilor Statului a urmat o înțeleaptă cale în materie de asigurări, în perioada următoare lui 1930. Credem, însă, că prevederile bugetare pentru alimentarea așa zisului fond de asigurare sunt prea mari. Probe sunt acumulările constante dela an la an, de când a început să funcționeze sistemul respectiv.

Dacă împrejurările ar fi normale și nu ne-am putea aștepta fie la deprecierea ale monetei — cea ce ar avea drept efect o reducere a fondului — fie la distrugeri mai mari de bunuri — ca urmare a pazei mai slabe, etc. — am fi îndemnați să propunem reducerea prevederilor bugetare pentru fondul respectiv la cel mult 1.000.000 lei sau chiar la 800.000 lei. Ceva mai mult. Ținând seamă de faptul că Ad-ția face împrumuturi — cu regu-

laritate aproape — plătind dobinzi importante, ne gândim dacă n'ar fi mai practic să se renunțe complet la fondul de asigurare, înlocuindu-l cu sistemul contractării de împrumuturi, atunci când s'ar ivi nevoia acoperirii de pagube. Este, într'adevăr, lipsit de socoteală gospodărească să faci depuneri cu 2°/_o și totdeodată să te împrumuți cu 6°/_o. Acest lucru n'ar fi adevărat decât în supoziție că împrumutul de acoperire a pagubelor în cauză s'ar putea face cu ușurință, încât mersul gospodăriei să nu sufere.

Cele ce le-am discutat aicea au o valabilitate mai generală, decât cercul restrâns al gospodăriei forestiere, pentru situațiuni similare: posesiune de bunuri numeroase, supuse distrugerilor în principiu, individualizate, însă, din punctul de vedere al concomitenței survenirii unei eventuale distrugerii.

Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung.

Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts.

L'assurance, comme institution économique, peut être définie le moyen par lequel on obtient la transformation d'un grand dégât probable et indésirable dans une seule et petite charge facilement à supporter et volontièrement acceptée. Les assurances sont faites d'ordinaire par des sociétés de commerce. Mais cette manière de les réaliser cesse d'avoir un sens dans le cas d'un propriétaire possédant de nombreux biens. Même si en principe tous ces biens sont susceptibles d'être endommagés, — étant individualisés, la probabilité d'être endommagés en même temps est très réduite. C'est le cas des grandes Administrations forestières, qui possèdent de nombreux biens, répandus sur des grandes surfaces et à des distances relativement grandes, distances qui les mettent à l'abri des pertes de grandes proportions. En ce cas, un dégât éventuel réparti sur la propriété entière, se réduit à des quotes annuelles plus ou moins constantes et en quelque sorte définies.

L'auteur discute le système d'auto-assurance adopté en 1931 par l'Administration des forêts de l'Etat. Les résultats obtenus sont bons. Pourtant, l'auteur propose quelques améliorations spéciales à y apporter.

UN AVERTISMENT

de Ing. HORIA MANOLE

În ultimul timp, se duce o campanie susținută — prin presă — cu privire la „specula“ ce s'ar fi făcând la vânzarea lemnului de foc, în diferitele orașe din țară.

O fi și o sământă de adevăr, cu privire la neastâmpărul speculanților, ce vor să profite de starea de „tulbureală economică“, imaginând tot felul de sisteme, întru ajungerea la scopul lor nemărturisit, dar bănuț de public.

Un fapt, totuși, rămâne în picioare, cel puțin pentru anul care vine — 1940 — și expunerea din timp a faptelor, cred, va contribui la o lămurire, spre a nu se învenina raporturile, dintre cele două tabere: producători-negustori pedeoparte și consumatorii pe de alta.

Autoritățile de resort, dacă vor fi prevenite, se vor gândi din vreme, poate, la luarea de măsuri, preîntâmpinând o stare de lucruri cu totul neplăcută, dar previzibilă, cum am spus. Din pricina concentrării trupelor, în anul curent, fasonarea lemnului de foc (ca și a lemnului de lucru, de altfel) a fost foarte redusă, pretutindeni, în cuprinsul țării. Era și natural să se întâmple astfel.

Paralel, cu această stare de lucruri, conșumul lemnului de foc, din stocurile formate până la Martie 1939, a fost invers proporțional cu producția, pentru că nevoile armatei concentrate au reclamat cantități mari, din asemenea combustibil.

Prin urmare: pedeoparte s'a produs puțin, iar pedealta s'a consumat cu mult mai mult, decât în anii normali. Aceasta înseamnă, că în prezent numai există stocuri de lemnărie, care să poată fi reportate, în anul 1940.

Producția, în campania curentă, este și ea redusă, din cauzele arătate, iar transportul din păduri, până la șosele sau gări, este, la rândul lui, agravat, din cauza lipsei vitelor de tracțiune — și ele rechiziționate.

Va veni, deci, o zi, când nevoile consumatorilor nu vor putea fi acoperite.

Dar, nu numai atât. Lucrătorul și căraușul pretind, acum, prețuri, pentru lucrul ce prestează, cu cel puțin 60% în plus, față de starea din 1938.

Lipsa mâinei de lucru; scumpirea progresivă a tuturor articolelor alimentare și vestimentare, — care au provocat o urcare generală a indexului de scumpete, — au contribuit și vor contribui, încă, la o sporire considerabilă a prețului de cost.

Intr'o singură regiune forestieră, exploataorii, care produceau, anual, 12.000—15.000 vagoane lemne de foc, nu pot să fasoneze, în campania actuală, nici 6.000 de vagoane. Să nu se uite, că au rămas numai 3 luni de lucru, până la Aprilie și că până în prezent nu s'au lucrat nici 2.000 de vagoane, în aceea regiune, pe care o cunosc.

Aceasta fiind situația, nu se va putea invoca, în anul viitor, aplicațiunii spre speculă, din partea cuiva.

Totuși, măsuri trebuie luate, căci numai cu simple constatări, situația nu poate fi îndreptată. Se va profita de aceste trei luni, pentru a fasona, ceea ce va fi cu puțință, cu brațele disponibile. Evident, va fi o supralicitare de prețuri, căci cererea de lucrători va depăși cu mult oferta, și aceasta va antrena urcarea prețurilor de vânzare.

Fără a face proorociri, dar ținând seama de ritmul actual al producției și al consumului, nu cred că voi fi desmințit, afirmând de-acum (Decembrie 1939), că în anul 1940, lemnul de foc de fag se va vinde, încărcat în vagon, în stația de expediție, în jurul a 6.000 lei, pentru 10 tone. Aceasta echivalează cu circa 15.000 lei vagonul, tăiate și transportate la domiciliu, în orașele situate la peste 150 km. de centrele de producție.

Numai de se va putea găsi lemne și la aceste prețuri! Ceeace rămâne de văzut.

Eine Warnung.

Un avertissement.

Après l'examen des circonstances dans lesquelles il faut travailler aujourd'hui, l'auteur arrive à la conclusion, qu'en 1940, les prix de vente des bois de chauffage seront beaucoup plus élevés qu'en 1939.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

INTRE NATURAL ȘI ARTIFICIAL

Ing. VASILE COTTA

S'a spus de atâtea ori și se repetă aproape zilnic că avem o țară blagoslovită de D-zeu, cu imense bogății naturale și cu nebănuite posibilități de dezvoltare. Chiar dacă aceste afirmațiuni conțin câte odată exagerări, ca de exemplu în ce privește bogăția în lemn și posibilitățile de export, — adevărul că suntem o țară bogată, rămâne totuși în picioare.

Acest lucru este și mai evident atunci când este vorba de vânat, mai ales dacă ne gândim nu la ceea ce avem în prezent, ci la ceea ce am putea avea.

Intr'adevăr, puține țări au norocul de a se putea bucura de varietatea vânatului așa cum o avem noi. Delta Dunării, acel rai al păsărilor de baltă, stârnește admirația tuturor străinilor care ne vizitează. Cine urmărește scrisul vânătoresc, va găsi pagini măgulitoare la adresa Țării noastre, în care autorii sunt deadreptul fermecați de frumusețea fără pereche a peisagiului și de varietatea și mulțimea vânatului de baltă.

Ștepa cu dropiile și prepelițele ne oferă un alt soi de vânat, pentru ca pe măsură ce înaintăm spre dealuri și munte să găsim potârnicși, iepuri, căpriori, până când ajungem în împărăția cerbului, acest domnitor al munților, și în fine în patria ursului și a caprei negre. Fără să mai înșirăm și alte specii de vânat și rămânând numai la cele mai caracteristice, ne dăm seama de frumusețea și chiar bogăția cu care ne-a dăruit Creatorul care ne-a așezat pe aceste meleaguri.

După cum, în ce privește pădurea, întâlnim mai multe zone de vegetație începând dela speciile de climă meridională și până la cele dela limita vegetației forestiere, tot așa și atunci când este vorba de vânat, putem distinge aceleași zone.

Dar în materie de vânatoare, pe lângă varietate și cantitate, mai există încă un criteriu de apreciere, care mi se pare cel mai important: calitatea. Nici în această privință nu stăm mai pe jos. La expozițiile de vânatoare din anii trecuți, trofeele noastre de capră neagră, urs și altele, au câștigat premii mondiale. Vânătorii streini care doresc să obțină trofee excepționale de cerb și capră neagră, ne vizitează tot mai des și nu ezită să sacrifice pe lângă cheltuelile de drum, și sume, care pentru muritorii de rând, sunt pur și simplu fabuloase, pe care acești vânători le plătesc pentru un exemplar doborât din astfel de vânat.

Dacă așa stau lucrurile, atunci nimic mai firesc decât să ne întrebăm ce am făcut și mai ales ce avem de făcut de acum înainte pentru a spori această bogăție, întrebându-ne — ca și în silvicultură de altfel — în ce măsură să recurgem la intervenția omului și în ce măsură să lăsăm lucrurile în grija naturii.

Această întrebare este cu atât mai îndreptățită cu cât adeseori se discută în cercurile specialiștilor vânători chestiuni în legătură cu ocrotirea vânatului și odată cu aceasta se vorbește și despre intervențiile artificiale: distrugerea răpitoarelor, hrănirea, selecționarea etc.

Repet: în materie de vânat și mai ales când este vorba de vânatul mare, ceea ce interesează în primul rând e calitatea. Vânătorii Germani au în țara lor un număr de cerbi incomparabil mai mare decât avem noi, și dacă totuși vin la noi să vâneze, cauza este că găsesc aci un cerb de calitatea care la ei acasă nu există. Trofeul este în primul rând un produs al naturii, al felului de trai al vânatului și se vede că altele sunt condițiunile de dezvoltare la noi și la ei.

Oricât s'a încercat ca în parcurile de vânatoare — prin diferite preparate — să se stimuleze formarea de coarne de cerb de calitate superioară, eforturile n'au dus la rezultatele dorite. Chiar dacă s'au obținut trofee grele, ele nu au avut forma elegantă a celor din Carpații noștri.

Apoi, câtă deosebire este între fazanul din voliere și cel crescut liber în natură. Cât de mult diferă vânatul dintr'un teren suprapopulat cu vânat, aceasta ca rezultat al unei excesive îngrijiri, de unul mijlociu, în care s'a lăsat mai liber frâul, și unde lupta dintre unele răpitoare și vânatul util a dus la o se-

lecțiune naturală, prin eliminarea exemplarelor bolnave, sau rău conformat.

Slujbașii pădurilor înțeleg mai bine ca ori care alții, cât de ineficace este amestecul omului în răsturnarea legilor firii. Stim la ce rezultate funeste a dus campania de creere a arborilor pure în Germania în secolul trecut și cum a urmat apoi puternica reacțiune: înapoi la natură. Omul, cu slabele lui puteri, cu greu poate să deslege tainele naturii. I se pare numai că le-a înțeles, dar în fond merge alături de calea cea dreaptă. În chestiune de vânat, lucrurile stau la fel. Unde vânatul — ca și pădurea de altfel — va găsi condițiuni prielnice de dezvoltare, el se va înmulți și va prospera; unde nu, — cu toate eforturile noastre — nu vom obține decât rezultate mediocre. Desigur, nu voi afirma că nu este necesară otrăvirea lupilor într'un teren de cerbi și nici distrugerea răpitoarelor într'un teren ce urmează a fi populat cu fasani. Deasemenea nu este nefolositor a hrăni potârnichile sau căprioarele în ernile excesive. Acestea sunt măsuri care trebuiesc aplicate în unele cazuri, pentru a scurta timpul până când vânătorul nerăbdător trebuie să aștepte pentru a culege roadele. Dar și aci ca și în silvicultură principiul trebuie să fie: imitați natura. Natura aceasta pe care trebuie să o imităm, dacă nu vrem să ne expunem la eșecuri, a fost foarte darnică cu noi. Ne-a dat păduri nescârșite cu hrană bogată și variată și cu izvoare cristaline. Avem apoi câmpii întinse și mănoase. Vânatul găsește aci tot ce-i trebuie, afară de liniște. Și liniștea aceasta trebuie să i-o asigurăm cu ori ce preț.

Înainte de a trece la discuțiuni savante prin tratate și reviste despre influențele asupra vânatului a diferitelor preparate sau a selecționării cu arma, avem o altă datorie mult mai elementară: să asigurăm vânatului o bună pază și implicit liniștea.

Ce s'a făcut până în prezent?

Avem o foarte bună lege a vânatului. După aproape douăzeci de ani de aplicare, ne-am fi putut aștepta la această lege așa de judicios alcătuită să aducă o simțitoare îmbunătățire a condițiunilor cynegetice. Or, care este realitatea? Capra neagră era acum doi ani pe cale de dispariție și a trebuit să se înființeze organe speciale de pază, plătite cu bani grei, pentru a reface stocul. Dropiile continuau să fie măcelărite în mod barbar ca și

înainte și a trebuit să se institue premii de 2000 lei care se plătesc imediat după dresarea actelor de constatarea contravenției de braconaj, fără a mai aștepta rezultatul procesului. Nu mai vorbim de îngrijorarea ce cuprinde pe mulți vânători, care văd cum vânatul se împuținează în anumite regiuni. Iată dar: lege bună, dar efecte rele. Cauza? Insuficiența organelor de aplicare. Nu ajunge să ai în inima țării biurouri cu slujbași, ci mai trebuiesc și organe exterioare care să lucreze efectiv pe teren, organe care să stimuleze la muncă pe cei cu dorința de faptă bună și în același timp să reprimeze energic pe cei inconștienți.

Există o ordine de urgență a măsurilor de îndreptare. Nu discuții asupra efectelor pe care, anume preparate servite cervidelor, le au asupra formării coarnelor, ci stârpirea pășunatului. Nu discuții asupra celor mai bune arme și forma de proiectile, ci alegerea mijlocului celui mai sigur de a împiedica braconajul, care și cu arme rudimentare, cauzează pagube imense. Nu pagini întregi scrise despre cei mai buni câini de vânătoare, ci luptă dârză împotriva câinilor ciobănești și a celor hoinari. Nu ponegrirea organelor silvice și lupta de excluderea lor dela colaborarea pe teren vânătoresc, ci o armonizare a intereselor silvice cu cele vânătoarești, fără de care, ori cât s'ar zbate oficialitatea vânătoarească, nu va reuși să clădească nimic durabil. Da, — în loc de discuții savante, mai bine câteva măsuri elementare dar nespuse de rodnice, pentru a asigura vânatului liniștea. Și când această condițiune va fi împlinită, vânatul singur se va așeza pe acele locuri unde găsește tot ce-i trebuie pentru o dezvoltare excepțională în calitate așa cum așteaptă vânătorii. Numai mai târziu va putea fi vorba de alte îmbunătățiri care caracterizează o gospodărie intensivă. O clădire trebuie începută dela temelie, nu dela acoperiș.

Indrăznesc să afirm, că în condițiunile în care se găsește azi vânatul nostru, problema cynegetică, într'o proporție de 80% se poate rezolva numai printr'o bună pază și o bună administrație — și dacă este așa, atunci nu putem considera decât ca o regretabilă omisiune, faptul că atâta vreme s'a neglijat

aportul pe care l'ar fi putut aduce cauzei vânătorești cei 10.000 slujbași ai pădurilor, de a căror servicii oficialitatea vânătorească n'a voit să profite.

Dar aceasta este o problemă aparte, care va fi tratată altă dată.

Natürlich oder Künstlich.

Entre naturel et artificiel

Notre pays offre les meilleures conditions pour la vie et le développement du gibier, dont la qualité et la variété sont bien connues en Europe. Quant à la quantité nous en pourrions avoir d'avantage. Il faut donc tâcher d'y arriver.

Comme en ce qui concerne le gibier, c'est la qualité qui compte surtout, l'auteur croit que l'intervention de l'homme doit être réduite. Imiter la nature, un des principes de base de la sylviculture, doit être aussi respecté pour la gibier. Situé en des bonnes conditions de vie, il ne demande que de lui procurer la sûreté, qui est conditionnée par une bonne administration.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

ANUL FORESTIER 1939

de Prof. D. A. Sburian

Rare ori societatea omenească a trăit un an mai plin de sbucium, mai nesigur și mai apăsător, ce nefericitul 1939!

Inceput sub impresia destinderii politice internaționale, ce a urmat după pactul de la Muenchen, el lăsa să se întrevadă puțința unei colaborări rodnice între popoare și începutul unei ere noi, de pace și prosperitate. N'au trecut însă decât puține zile și nădejdiile celor optimiști s'au spulberat. Lucrurile au mers într'un ritm de neînfrânat, către desnodământul atât de temut, de toate popoarele, către război.

Gravele evenimente, ce s'au desfășurat în imediata apropiere a frontierelor țării noastre, n'au rămas fără urmări asupra dezvoltării vieții noastre economice, sociale și culturale. Deși dorința noastră totdeauna mărturisită, de pace și bună înțelegere cu popoarele vecine sau îndepărtate, a fost spusă răspicat și de astă dată, un spirit de clemențară prudentă ne-a obligat, să luăm unele măsuri de siguranță.

Din aceste cauze, de la Martie și până la sfârșitul anului, am trăit multe din grelele încercări, ce s'au abătut asupra continentului nostru: concentrări, rechiziții, stare de alarmă, cu un cuvânt, stare de pace cu arma la picior. În sfârșit, de când tunul a început a acoperi glasul popoarelor, am cunoscut și mai mult îngrijorarea zilei de mâine precum și calvarul celor, cari părăsindu-și patria invadată, și-au găsit la noi scăpare și azil.

Pronia cerească și înțelepciunea conducătorilor, au cruțat țării noastre încercarea crudă a unui război. Dar și fără aceasta, n'a fost inimă simțitoare, care să nu se cutremure la auzul nenorocirilor, pe care omul pașnic de ieri, le-a cauzat semenului său de dincolo de un hotar, mai mult închipuit, de cât real. Și nu există suflet drept, care să nu se revolte la gândul, că suntem și azi, la fel de neputincioși, în fața conflictelor ce isbucneau periodic între popoare, ca și acum trei secole, când cronicarul însemna pentru urmași, că: „nu sunt vremile sub om, ci bietul om sub vreme“!

Cum este și lesne de înțeles, economia generală a țării și împreună cu ea și cea forestieră, au fost adânc influențate, de toate aceste împrejurări, care au turburat viața politică a Europei.

În țară, datorită înțeleptei așezări a vieții politice, pe fundamentul

puternic al „Frontului Renașterii Naționale“, am cunoscut o epocă de liniște, de înălțare spirituală, de serioasă reculegere. În toate domeniile de activitate s'a înregistrat voința dărză de realizări și preocuparea tenace de ordine și pregătire, spre a face față ori căror împrejurări protivnice.

Deasupra tuturor eforturilor și realizărilor, a stat ideea întăririi și dotării armatei și fortificarea granițelor. Ceea ce nu înseamnă însă, că în celelalte compartimente ale gospodăriei naționale am fi rămas inactivi. Toate se înlănțuiesc între ele și trebuie conduse armonios, spre a asigura țării armătura, care să-i mărească rezistența în caz de încercare.

Osebit de influențele din afară, activitatea forestieră a avut și cauze interne, care i-au imprimat în anul expirat, o viață mai agitată. La începutul lunii Februarie, conducerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor a fost remaniată, făcând loc unei echipe de profesioniști mai tineri, în frunte cu D-nii Prof. N. Cornățeanu și M. Șerban, în posturile de miniștri și cu D-nii Prof. Săulescu și Dr. Radulovici, ca secretari generali. Nici unul din aceste înalte comandamente n'a fost încredințat că în 1938, vre unul silvicilor, ceea ce a fost interpretat de unii camarazi, ca o tendință de micșorare a importanței silviculturii, în cadrul Ministerului.

Acest lucru pare a se fi evidențiat mai lămurit, când la 6 Aprilie s'a publicat noua Lege de organizare a acestui Minister la care s'a lucrat cu înfrigurare și în oare care taină, multă vreme. În dorința de a se imprima ramurilor de activitate, atât de variate, ce alcătuiesc acest Minister al gospodăriei rurale, directive unitare și un ritm de lucru mai vioi, s'au desființat vechile instituții și s'au creat 12 direcții noi, la fel încadrate cu personal, și de un nivel egal, ca importanță. Din acestea, 5 direcții au legătură directă cu preocupările agricole, 2 cu cele zootehnice și numai 2 cu cele silvice, restul de 3 și o seamă de servicii având un caracter general.

Schimbările nu s'au mărginit, ca altă dată, numai la o redistribuire a serviciilor existente, ci au mers adânc în însăși structura lor, dezvoltând anumite preocupări și micșorând, ca importanță, pe altele. La conducerea direcțiilor și serviciilor astfel create, au fost chemați de regulă oameni noi, mai tineri spre a se imprima și prin aceasta, o primire, o înnoire a procedeelelor de lucru.

Nu e cazul și nici locul să examinăm, în ce măsură noua întocmire și-a putut da roadele așteptate. Este de altfel și prea puțin timp de când ea a fost pusă în aplicare și apoi desfășurarea programului de lucru stabilit a fost mult influențată de diferite evenimente din afară și din interior.

Nu vom urma, în înșirarea principalelor consecințe ale acestei importante schimbări ale organizației și conducerii Ministerului nostru, pe aceia dintre camarazii noștri, cari au văzut în noua așezare a acestuia, o tendință expresă de subordonare a organelor silvice, celor agricole. E adevărat, că în dorința de a promova cât mai mult interesele agriculturii, s'a dat direcțiilor respective din Minister o preponderanță deose-

bită și mijloace de acțiune mult sporite, față de trecut. E adevărat, de asemenea, că în alcătuirea Consiliului permanent al Agriculturii și Domeniilor, din 36 voci, numai 5 sunt de silvicultori și că în însuși Comitetul de Direcție al Direcției comerciale a pădurilor, din 3 membri, unul e agricultor și numai unul silvicultor.

Aceste orânduirii au fost însă în bună parte consecința organizării prea schematice a Ministerului, care și-a fixat principiul încadrării unitare a diverselor organe și servicii; ceea ce a condus la o împingere în sus a acelor instituții de mai mică importanță, care în trecut figurau ca simple servicii în desființatele direcțiuni, și la o „decapitare“ a marilor administrații, cu caracter autonom, de odinioară.

Trebuie mărturisit însă, că această nouă încadrare a silviculturii în ansamblul Ministerului a suscitat în Corpul silvic vii discuțiuni și — să o spunem drept — și amare dezamăgiri. Societatea noastră a stat de veghe în tot timpul cât s'a lucrat la redactarea acestei legi și — deci n'a reușit ca altă dată, să participe efectiv la elaborarea ei — a acționat, pe cât i-a fost cu putință, pentru ameliorarea dispozițiilor cari grevau prea tare interesele sau prestigiul ei. Dacă ea n'a reușit, într'o măsură mai mare, să învingă anumite opinii și să convingă anumite cercuri, aceasta s'a datorat și voinței mai dârze a reformatorilor, dar și unei scăderi a solidarității noastre, de care eram odinioară atât de mândri și grație căreia realizasem, pe vremuri, atât de laudabile înfăptuiri. Au fost momente grele, când Corpul nostru silvic ajunsese a fi considerat o adevărată „cenușăreasă“ a Ministerului.

Una dintre inovațiile importante, aduse de noua Lege a Ministerului, este aceea referitoare la alcătuirea viitoare a Consiliului tehnic. Până în 1939 există în M. A. D. un singur consiliu tehnic, acela al pădurilor, instituit pe baza Codului silvic. Noua lege creiază un Consiliu tehnic general, compus din 3 ing. agronomi, 3 ing. silvici și 3 medici veterinari, cari neputând lucra în plin cum se proiectase inițial, au fost împărțiți în 3 secții. Președintele acestui consiliu a fost numit, de data aceasta, în persoana unui silvicultor.

O altă schimbare, mult discutată la vremea sa, a fost trecerea fostelor ocoale și inspectorate de Regim silvic, la Camerele de Agricultură. Aceasta părea de fapt imixtiunea cea mai adâncă și mai apăsătoare a organelor agricole în chestiunile forestiere. Până la urmă însă, s'a revenit sub altă denumire, la o formă asemănătoare celei din trecut. Însăși denumirea de Ocol, folosită până la această lege numai de administrația silvică, a fost acum generalizată, astfel că azi avem și ocoale agricole și zootehnice, lucru care se pare că a produs multe confuzii la țară.

Administrarea pădurilor particulare, înglobată inițial în cadrul Direcției silvice din Minister, a fost ulterior individualizată și trecută ca Serviciu aparte pe lângă Cabinetul Ministrului. S'au reînființat, de asemenea, cu atribuții sporite, comitetele tehnice de pe lângă ținuturi. Cu un cuvânt, sub denumiri noi și „micsorate în grad“, vechile servicii și direcții, au continuat să funcționeze și în cadrul noii organizări.

Odată cu modificarea întocmirilor administrative s'a produs —

după cum era și de așteptat, o schimbare printre conducătorii unităților create. La Direcția comercială a pădurilor (fostă Caps) a fost chemat D-l Petre Ioan, având ca ajutor pe D-l Rodoteatu, iar la Direcția silvică au trecut D-nii At. Nedelcovici și D. Grozescu. Unele schimbări au fost operate după aceea și în conducerea Direcțiilor regionale, Inspectoratelor și Ocoalelor silvice.

Nouilor numiți nu le-a fost acordat însă un răstimp mai îndelungat, în care să elaboreze și să desfășoare programe de lucru mai vaste. La 24 Noembrie, o nouă schimbare de guvern în fruntea Ministerului pe D-l Prof. Gh. Ionescu-Sisești, iar la conducerea Casei Pădurilor pe D-l At. Nedelcovici, la Direcția silvică pe D-l Grozescu, ceilalți directori și subdirectori fiind trecuți în alte posturi. La serviciul pădurilor administrate de Stat a fost chemat D-l I. Zeicu de la Cluj, iar la Direcții și Ocoale au revenit, în parte, foștii conducători.

Și în comitetul de Direcție al Caps-ului au intervenit schimbări, în locul de Președinte, al D-lui Radian, numit Ministru al Propagandei trecând D-l Voicu Nișescu, fost ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Dacă în cursul anului expirat administrațiile noastre silvice au avut de luptat cu destul de mari greutăți, din cauza reorganizării și reîncadrării lor, nu mai puțin importante au fost dificultățile create exploatărilor, aprovizionărilor cu lemne de foc, lucrărilor culturale, pazei, etc., de concentrări, rechiziții, etc. Alături de întreaga populație, personalul silvic a răspuns cu însuflețire la chemarea țării, mulți camarazi silvicultori rămânând la datorie, mai multe luni la șir. Prin aceasta însă, unele ocoale au rămas, în plină perioadă de lucru, fără conducători și fără pasnici și numai printr'o deosebită încordare a celor rămași la locurile lor, s'a putut face față împrejurărilor.

Legea mobilizării agricole, menite să pună producția agricolă a țării pe același plan cu apărarea ei militară, va face desigur ca pe viitor și gospodăria silvică să fie cât mai puțin stânjenită în activitatea ei.

Trecând acum la examinarea altor manifestări ale vieții noastre de silvicultori, vom enumera pe scurt câteva momente din activitatea desfășurată înăuntrul și în afara Societății, în anul 1939.

Primul loc se cuvine desigur lucrărilor Societății noastre. A 53-a adunare generală s'a ținut la 1 și 2 Iulie și s'a bucurat de o participare mai restrânsă ca în alți ani, a membrilor Societății. Ea a fost onorată prin prezența D-lor Miniștri N. Cornățeanu și M. Șerban, precum și a altor personalități și demnitari ai țării. Cu această ocazie s'a desvelit și un bust al eminentului silvicultor și profesor N. R. Danielescu. Problemele discutate au fost alese din acelea în mai apropiată legătură cu actualitatea: Asistența socială a satului; Câmpul de activitate al inginerului silvic; Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească.

Cam la aceeași epocă au avut loc și primele alegeri parlamentare sub egida „F. R. N.". Amintim acest lucru, pentru că după mulți ani, silvicultorii își au iarăși un reprezentant în Senat, în persoana președintelui Soc. „Progresul Silvic”, D-l Prof. Drăcea, ales al Colegiului

Inginerilor. Faptul că unul din cele 2 locuri acordate acestui Colegiu a revenit prin alegere unui camarad al nostru este o dovadă și de aleasa prețuire, de care cei ales se bucură în sânul acestui colegiu, dar și de importanța pe care breasla noastră o deține în complexul acestei selecte asociații profesionale.

Serbarea sădirii arborelui s'a bucurat în 1939 de prețiosul concurs al puternicului așezământ de educație a tineretului „Straja țării”. Imbrățișând cu cald entuziasm ideea pornită, cu decenii înainte, din sânul Societății și administrațiilor noastre silvice, „Straja țării” a înțeles să facă din ea unul din punctele de program, ale activității tineretului, căutând să redeștepte în sufletul acestuia, dragostea stinsă de arbore și pădure. Participarea voioasă a Marelui Voevod Mihai de Alba-Iulia a dat serbării de anul acesta o strălucire deosebită, pilda Măriei Sale fiind tot atât de rodnică în urmări, ca și sfaturile date străjerilor de inimoșii lor conducători.

Luna cărții a fost de asemenea, un prilej admirabil de afirmare a silviculturii, în domeniul publicațiilor, după cum expoziția internațională „Muncă și Voie bună” a evidențiat câteva aspecte ale problemei muncitorilor în exploatarea forestiere, atât de mult hulite și de rău cunoscute.

În presă își fac din zi în zi mai mult loc articolele camarazilor noștri, ca și ale ziaristilor de profesiune, imbrățișând probleme și aspecte de actualitate ale gospodăriei noastre silvice. Publicul simte tot mai mult interes pentru ele și înțelegerea treburilor forestiere devine din ce în ce mai familiară tuturor.

Premiul instituit de D-na Demetrescu-Vergu pentru cea mai merituoasă lucrare cu caracter silvic, a fost atribuit anul acesta de Academia Română autorilor manualului „Cartea pădurarului” și D-lui C. Chiriță pentru lucrarea „Nisipurile de la Hanul Conachi”.

În toamna acestui an a apărut primul manual din seria ce și-a propus să editeze Societatea „Progresul silvic” și anume „Amenajarea pădurilor” datorită D-lui Prof. Stinghe, Decanul Facultății de Silvicultură. Lucrarea a fost primită cu vie satisfacție și cu mare interes de camarazii silvicultori, iar ideea societății, de a edita asemenea publicațiuni a fost, îndelung lăudată. Sperăm că în câțiva ani seria acestor manuale va îmbogăți literatura noastră de specialitate cu cât mai multe asemenea lucrări, absolut indispensabile dezvoltării științei și practicei silvice.

Au mai apărut deasemenea, o serie de broșuri și cărți, editate de „Viața Forestieră”, care cu menționata „Carte a pădurarului” a înregistrat un deosebit succes.

„Revista pădurilor”, organul Societății, s'a tipărit în 1939, în 10 caete lunare, cu un total de 1062 pagini, în care s'au inserat peste 100 studii și articole de specialitate, 25 recenzii de cărți, 50 recenzii de reviste, informațiuni, etc. În afară de rubrica mai veche, a „problemelor zilei”, ea a început în acest an o cronică a faptelor interne, în legătură cu gospodăria noastră silvică și o cronică externă, conținând cele mai mai de seamă idei și realizări forestiere, de peste hotare.

Activitatea „Cercului de Studii” a fost și anul acesta deosebit de remarcabilă. Luându-se ca temă generală „Problema sporirii producției noastre forestiere” s’au făcut importante comunicări asupra acestei importante chestiuni, de către D-nii: Prof. C. Georgescu, M. Rădulescu, P. Ioan, I. Lungu, V. Dinu, Șt. Rubțov, Dr. G. Dinulescu și V. Filip. Participarea camarazilor noștri din Capitală la acest ciclu de conferințe a fost destul de însemnată.

Un ciclu asemănător, dar cu aspecte mai mult locale, a fost semnalat și la colegii de la Administrația Fondului Bisericesc din Cernăuți, unde au participat și silvicultorii din alte servicii.

În cursul anului expirat, camarazii noștri Rucăreanu N., Toma G., Bălănică Th., Tănăsescu N., Nicolau G. și Vintilă E., terminându-și studiile de specializare în străinătate și-au trecut examenele de doctorat și s’au înapoiat în țară, aducând patrimoniului nostru cultural prețioase cunoștințe și metode de cercetare.

Participarea silvicultorilor români la reuniunile cu caracter de specialitate, de peste hotare, a fost și în 1939, destul de activă; până la izbucnirea războiului. La Congresul forestier german, ținut la Berlin între 26 Iunie și 1 Iulie au fost delegați D-nii: A. Nedelcovici, I. C. Demetrescu, V. Sabău și V. Dinu; la conferința de Documentație din Zürich (10 August) D-l Tr. I.-Heroiu; la Congresul de Piscicultură Fluvială din Liège (22 Iunie), D-l Haralamb; la Congresul Tehnologiei Lemnului din Elveția, D-l Prof. Drăcea, etc.

În cursul anului 1939 au trecut în viața veșnică doi bătrâni pionieri ai silviculturii noastre: N. Ionescu și B. Stătescu; apoi patru camarazi în plină putere de muncă: Dem. Popescu-Coculescu, Stelian Stătescu, I. Brâncuș și I. Toma precum și un tânăr coleg, Gh. Preda, care abia pășise pragul carierei.

Moartea năprasnică a marelui patriot Arman Călinescu a îndoliat inimile noastre de silvicultori, printre care el număra mulți admiratori și foști colaboratori și ne-a strâns și mai mult rândurile, în jurul celor chemați a păstra disciplina și ordinea în țară.

Incheind aceste sumare comentarii asupra principalelor fapte petrecute în anul expirat, nu mă pot opri de a constata, că dacă evenimentele nenorocite, ce s’au desfășurat în cursul lui ne-au pricinuit multe îngrijorări și necazuri, ele au adunat mai mult loialtă pe fii acestui neam, de toate vârstele și de toate breslele, cimentând unirea noastră afântă, într’un bloc pe veci indestructibil.

Fie ca anul 1940, anul destinului, să aducă și înseninarea, atât de mult așteptată, a cerului speranțelor noastre.

© Amenajări vânătoarești și piscicole la Fondul bucovinean.

În anul expirat Mitropolia Bucovinei prin Administrația Fondului Bisericească, a scos o broșură, urmărind să arate că o bună gospodărie „poate da roade nebănuite de însemnate“. Este intitulată „Averile bisericicești din Bucovina“.

Între alte realizări, se arată că începând din 1936 vânatul și vânătoarea s'au bucurat de o deosebită atenție atât pentru faptul că el prezintă „o sursă de venituri“, cât și pentru folosirea lui ca mijloc de propagandă și scoaterea în relief „a frumuseților și bogățiilor naturale ale Fondului“. Între măsurile luate se semnalează:

1. Fixarea pe teren a unităților de vânătoare,
2. Înființarea unui serviciu aparte, care să aibă în seamă administrarea și exploatarea vânatului,
3. Exploatarea în regie a vânatului,
4. Revizuirea vechilor contracte de arendarea vânatului,
5. Intocmirea „regulamentului“ pentru administrarea și exploatarea vânatului,
6. Renovarea pavilionului regal de vânătoare de la Poiana-Ițcani,
7. Înființarea unei fazanerii la Cozmeni.

Din punct de vedere piscicol, se arată că pentru repopularea apelor de munte s'a construit în anul 1938, la Argel jud. Câmpulung o păstrăvărie modernă pentru o capacitate de 500.000 icre. Construcția a costat 300.000 lei. În plus, s'a pus la punct, înzestrându-le, și cloccitoriile existente de la Marginea, Putna, Valea Puinei și Vatra Dornei.

Însfârșit, au fost reamenajate iazurile dela Cozmeni jud. Cernăuți. Se știe că acestea, în suprafață de 140 ha, sunt proprietatea Fondului și că sunt folosite de Școala de agricultură și piscicultură din localitate pentru practica elevilor. Producția lor se ridică azi la 50.000 kg crap pleșuv, vânzarea lui făcându-se, în detaliu, pe piața orașului Cernăuți. În anul 1938—39 s'a realizat din vânzarea acestui pește un venit de 900.000 față de 400.000 lei din anul 1934—35.

În provincia românească cu o puternică tradiție silvică și vânătoarească, realizările semnalate în domeniul vânătoarei și pescuitului, trebuie să constituie un îndemn și pentru restul țării.

● Exagerăm și năpăstuim?

D-l general Mehedinți a început să publice în ziarul „Universul“ impresiile ce i-a făcut valea Bistriței, pe care a revăzut-o după 40 de ani. Au apărut până acum (în cursul lunii Decembrie) cinci foiletoane.

Dintr'un început, autorul arată că a rămas „dureros impresionat de adâncă transformare a acestui colț de țară“. Priveliștea încântătoare de odinioară i-a apărut „numai o amintire a trecutului“. Portul strămoșesc a fost părăsit de mai toată lumea. Iar indiferența pe care o arată lumea în fața acestei „descompuneri a tezaurului nostru intelectual și sufletesc“ o socotește drept „o adevărată crimă“. Și în acest caz, ne dovedim risipitori ca și în cazul celorlalte bunuri moștenite dela străbuni. „Nu suntem noi oare — spune d-sa — acei cari ne-am bătut joc de codrii țării, umplând buzunarele atâtor venetici, pentru ca azi să simțim greutatea capitalului lor?“

Socotind că schimbarea portului are o profundă influență asupra fondului sufletesc și intelectual al poporului, d-l general Mehedinți crede că trebuie să se ia măsuri urgente pentru stăvilirea răului.

După ce înșiră cauzele schimbării portului și justifică necesitatea menținerii lui, autorul arată și măsurile ce ar trebui luate în acest scop. În calea acțiunii salvatoare ar sta însă, între altele, prețurile prea ridicate ale bumbacului și lânnei. Când este vorba de lână, d-sa precizează că „țara noastră, cu tot întinsa ei regiune muntoasă, ar putea da posibilitate de hrană nu numai turmelor satelor dela munte, dar și multora dela câmp. Că în felul acesta, în afară de lână, s'ar asigura familiilor și o hrană substanțială...“. Din nenorocire însă — spune tot d-l general Mehedinți — „două cauze principale se opun acestei realități, zări și anume: legile silvice și societățile pentru arendarea dreptului „de vânătoare“.

În ce privește legiuirile silvice, acestea „nu permit păscutul viteilor decăt cu foarte mari îngrădiri, sub pretext că ar dăuna arborilor“. „Nu știm — continuă d-sa — întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna arborilor, însă oricine poate constata că pe islazurile comunale dela munte, „se înființează dela sine pădurea, așa că este nevoie din când în când a „fi curățată. Cu alte cuvinte, cred că se exagerează mult dăunarea pădurilor prin păscutul vitelor“.

Luând apoi în discuție cea de a doua piedică a extinderii culturii vitelor, d-l general Mehedinți scrie: „Societățile de vânătoare pun deasemeni enorme piedici păscutului vitelor. Ele impun camenilor să-și retragă turmele de la păscut la finele lunii August, sub pretext că, din acest moment se neliniștete tihna vânatului. Aceste societăți de vânătoare — multe cu caracter străin — merg atât de departe cu desconsiderarea intereselor populației băștinașe, încât interzic păscutul vitelor „după sfârșitul lunii August, chiar și pe islazurile proprii ale comunei, „dacă ele se găsesc în apropierea zonelor arendate. Iar dacă comuna ar „avea nenorocirea să posede un islaz comunal situat chiar înăuntrul terenului de vânătoare arendat, atunci păscutul este cu desăvârșire oprit în „tot cursul anului. Situația populației devine și mai desnădăjduită, când

„se vede șicanată de un personal supraveghetor străin de neam, cum de „altfel este cazul pe valea Bistriței“. Și autorul arată în continuare, cum acest personal „din lipsă de înțelegere pentru nevoile băștinașilor“ le face tot felul de șicane pentru a le interzice păscutul: inconjoară cu gard poienile din pădurile bătrâne, barează drumurile de trecere, face plantații dese în marginea pădurilor.

D-l general Mehedinți încheie acest capitol găsind explicabilă durerea exprimată de unul din băștinași: „au devenit timpuri grele pentru țărani din regiunea noastră: pământ nu au, pădurile s'au terminat, vite nu-și pot ține, așa că statul trebuie să ia măsuri pentru îndreptarea „acestor abuzuri...“.

Dacă suntem de acord cu d-l general Mehedinți atunci când îl îngrijorează dispariția portului nostru național și când arată necesitatea menținerii lui, — ne deosebim însă când se iau în considerare cauzele și mai ales când se ia poziție împotriva legiurilor silvice și vânătoarești.

Remarcăm mai întâiu o contradicție. Pe de o parte se arată (într'un loc) că „ne-am bătut joc de codrii noștri“ și că (într'alt loc) „pădurile s'au terminat“, iar pe de altă parte ia poziție împotriva legiurilor silvice, cari prin măsurile ce le dictează (inclusiv interzicerea pășunatului) se tinde la protejarea și refacerea pădurilor, spre binele populației locale și al țării întregi.

D-l general Mehedinți nu știe „întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna pădurilor“, faptul însă că pădurea invadează în unele locuri pășunea, îl face să creadă că în măsurile de interdicție „se exagerează“. Ce găunoase sunt uneori merele, care pe din afară ne apar de toată frumusețea! La fel, d-le general și cu pădurile pășunate.

Dar, în definitiv, pădurile constituie și ele o bogăție a țării, ca și agricultura, creșterea vitelor, etc. Dacă vitele își au azi terenul lor determinat pentru pășune și dacă pădurea încearcă uneori să se întindă și într'acolo (care a fost domeniul ei altădată) din care cauză este nevoie, așa cum spune d-l general, ca din când în când „să fie curățată“, pen-trucă-și vără nasul unde nu mai are voie, — de ce se supără lumea, că se împiedică să meargă vita într'un teritoriu care nu-i este destinat? Dacă s'a pășunat cândva în pădure, nu însemnează că justifică continuarea unei practici dăunătoare. Și apoi altădată era pădure multă. Azi domeniul ei s'a restrâns cu mult și i se cere totuși să producă mult și bun. Cere deci să-i lase liniștea, de care are nevoie, pentru a putea să fie în plină producțiune.

În același timp, d-l general Mehedinți se ridică și împotriva societăților de vânătoare. Se înțelege că și interesele acestei ramuri de producție pot fi la fel de bine susținute. Se cere oamenilor să-și retragă vitele dela păscut la sfârșitul lunii August? Noi trebuie să remarcăm însă că la munte, pășunatul pe islazuri, încetează și fără intervenția societăților de vânătoare, în primele zile ale lui Septembrie.

Cealaltă latură a problemei ridicată de d-l general Mehedinți, aceea a trecerii în mâna străinilor dreptul de vânătoare și paza terenurilor de vânătoare, și noi suntem de acord că merită a fi luată în

„se vede șicanată de un personal supraveghetor străin de neam, cum de altfel este cazul pe valea Bistriței“. Și autorul arată în continuare, cum acest personal „din lipsă de înțelegere pentru nevoile băștinașilor“ le face tot felul de șicane pentru a le interzice păscutul: înconjoară cu gard poleiile din pădurile bătrâne, barează drumurile de trecere, face plantații dese în marginea pădurilor.

D-l general Mehedinți încheie acest capitol găsind explicabilă durerea exprimată de unul din băștinași: „au devenit timpuri grele pentru țărani din regiunea noastră: pământ nu au, pădurile s'au terminat, vite nu-și pot ține, așa că statul trebuie să ia măsuri pentru îndreptarea acestor abuzuri...“.

Dacă suntem de acord cu d-l general Mehedinți atunci când îl îngrijorează dispariția portului nostru național și când arată necesitatea menținerii lui, — ne deosebim însă când se iau în considerare cauzele și mai ales când se ia poziție împotriva legiurilor silvice și vânătoarești.

Remarcăm mai întâiu o contradicție. Pe de o parte se arată (într'un loc) că „ne-am bătut joc de codrii noștri“ și că (într'alt loc) „pădurile s'au terminat“, iar pe de altă parte ia poziție împotriva legiurilor silvice, cari prin măsurile ce le dictează (inclusiv interzicerea pășunatului) se tinde la protejarea și refacerea pădurilor, spre binele populației locale și al țării întregi.

D-l general Mehedinți nu știe „întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna pădurilor“, faptul însă că pădurea invadează în unele locuri pășunea, îi face să creadă că în măsurile de interdicție „se exagerează“. Ce găunoase sunt uneori merele, care pe din afară ne apar de toată frumusețea! La fel, d-le general și cu pădurile pășunate.

Dar, în definitiv, pădurile constituie și ele o bogăție a țării, ca și agricultura, creșterea vitelor, etc. Dacă vitele își au azi terenul lor determinat pentru pășune și dacă pădurea încearcă uneori să se întindă și într'acolo (care a fost domeniul ei altădată) din care cauză este nevoie, așa cum spune d-l general, ca din când în când „să fie curățată“, pentrucă-și vâra nasul unde nu mai are voie, — de ce se supără lumea, că se împiedică să meargă vita într'un teritoriu care nu-i este destinat? Dacă s'a pășunat cândva în pădure, nu însemnează că justifică continuarea unei practici dăunătoare. Și apoi altădată era pădure multă. Azi domeniul ei s'a restrâns cu mult și i se cere totuși să producă mult și bun. Cere deci să-i lase liniștea, de care are nevoie, pentru a putea să fie în plină producțiune.

În același timp, d-l general Mehedinți se ridică și împotriva societăților de vânătoare. Se înțelege că și interesele acestei ramuri de producție pot fi la fel de bine susținute. Se cere oamenilor să-și retragă vitele dela păscut la sfârșitul lunii August? Noi trebuie să remarcăm însă că la munte, pășunatul pe islazuri, încetează și fără intervenția societăților de vânătoare, în primele zile ale lui Septembrie.

Cealaltă latură a problemei ridicată de d-l general Mehedinți, acela a trecerii în mâna străinilor dreptul de vânătoare și paza terenurilor de vânătoare, și noi suntem de acord că merită a fi luată în

considerare, și pentru alte motive decât cele pe cari lasă să se vadă d-l. general Mehedinți.

Problema creșterii vitelor, trebuie și poate să-și aibă rezolvarea, potrivit cu situația de azi. Nu este locul să ne ocupăm aci de ea.

Pentru a încheia, impresiile (parțial apărute) ale d-lui general Mehedinți, trebuie să ne facă pe noi slujitorii pădurii și ai vânatului, că problema trebuie menținută și desbătută mereu în fața opiniei publice, până se va ajunge să se vadă drept, de cât mai mulți, așa ca silvicultorii și legiuirile pe cari le aplică, să nu mai apară drept exagerări și năpăstuitori ai populației.

● Din nou, introducerea gazelor naturale.

Cu fiecare iarnă, problema combustibilului și mai ales a procurării lui cât mai ieftin se pune în discuția opiniei publice. Cu fiecare prilej, se găsește că lemnul ar fi prea scump și se preconizează introducerea gazelor naturale care ar fi mai ieftine și chiar ar prezenta și alte avantajii.

Aflăm acum că Ministerul economiei naționale a constituit o comisiune care are drept scop studierea posibilităților de introducerea gazelor naturale la București. Traducerea în fapt, ar răspunde — după ziarul Universul din 12.I.a. c. — nu numai unui interes local, ci și aluia general economic privind „folosirea mai rațională a surselor noastre naturale de energie”. S'ar valorifica astfel gazele, care azi se pierd, și ar crește celelalte: petrolul, lemnul, care vor putea găsi în acest caz „o valorificare mai avantajoasă și mai indicată în alte direcțiuni, între cari cea a exportului”. În ce privește momentul acestei utilizări, apare drept „binevenit astăzi, întrucât rezervele noastre exploatabile, atât în ce privește petrolul cât și în ce privește lemnul, arată de doi ani încoace semne vădite de istovire, impunând un oarecare răgaz până la descoperirea unor noi regiuni productive, la petrol, și o campanie masivă de replantări și regenerări, la păduri”.

Problema lemnului de foc a fost desbătută în mod special și în revista noastră în numărul pe Septembrie din anul trecut. Nu s'a scăpat din vedere atunci și partea care vine în atingere cu introducerea gazelor naturale. Pozițiile în acest caz au fost contradictorii. În ce ne privește am opinat pentru păstrarea pozițiilor câștigate ale lemnului.

● Colectarea și valorificarea nimicurilor.

Anumite informații venite de peste hotare, despre ceace reprezintă „nimicurile” ce se aruncă la gunoi și ce întrebunțări noi li se pot da prin transformare, a făcut și la noi să se atragă atenția, din nou, asupra lor. Mai ales în vremurile acestea de grea cumpănă prin care trecem și de economii crâncene, ce ni se impun, această problemă trebuie să găsească o deslegare și la noi. Zic o deslegare de ordin general, căci parțial ea era oarecum realizată.

Autorul unui articol din Universul (14.I.1946), condamnând nepăsa-

rea și înclinarea noastră spre risipă, arată că nu numai că nu dăm nici-o atenție lucrului vechi (cum ar fi, de pildă, fierul) dar disprețuim uneori chiar pe cel nou. „In loc să ne facem garduri, mobilă și unele obiecte necesare gospodăriei, din lemn, în țara pădurilor de cele mai bune esențe — spune autorul articolului — unele Municipalități ne obligă să facem împrejuriri din fier. Apoi, sunt industrii care risipesc fierul, arama, alama și oțelul în mobile de lux, lămpi și ornamente în fier forjat, sau în obiecte de gospodărie care nu cer rezistență și mai ales nu sunt chemate să îndeplinească rolul unui obuz, al unui tun sau al locomotivei“.

Dacă desmeticirea ar fi de durată, desigur că se va putea ajunge să se agonisească — mai ales când este vorba de fier — multe stocuri. Ne gândim cu amărăciune în acest moment că după 20 ani dela marele război — unele linii de garaj ale gărilor mai de seamă, încă mai sunt înșesate de locomotive vechi și stricate, care nu numai că încurcă locul și rămân o bogăție ce nu se utilizează, dar constituie, pentru lumea străină ce ne vizitează, prilej de a ne judeca rău.

În materie de economie pădurărească, avem și noi „nimicurile“ noastre. Despre o parte din ele, s'a vorbit la problemele zilei în revista pe Decembrie anul trecut. În general, se poate spune, că atât cât este cu putință, ele se valorifică.

Punerea problemei risipirei diferitelor materii prime, cum este fierul, trebuie să ne bucure nu numai ca români și cetățeni, ci și ca silvicultori. În felul acesta se îndrumază lumea spre folosirea și mai mult a lemnului.

At. Haralamb

Economia forestieră bulgară se intensifică.

● Inzestrând pădurile cu mijloace de transport.

După cum știm, Bulgaria are un relativ ridicat procent de împădurire — cca. 25%, față de 22%, cât avem noi — și cu toate acestea, a fost, până acuma, o țară importatoare de lemn. Pricinile acestei anomalii sunt mai multe. Una, dintre cele de frunte, a fost și este încă inaccesibilitatea multor păduri, lipsite de cele mai elementare mijloace de transport.

Ca în multe alte câmpuri, vecinii noștri Bulgari desfășoară și în această privință o potolită dar hotărâtă lucrare de îmbunătățire a stărilor trecute. Astfel, Administrația Pădurilor Statului rânduiește în bugetul său, an de an, sume tot mai însemnate pentru inzestrarea pădurilor cu drumuri și șosele. Pentru anul 1938, creditele respective au fost de 17.000.000 leva, pentruca în 1939 să crească la 30.000.000 leva. Efectuarea tehnică a lucrului a fost încredințată unor organe specializate: Secțiuni de Construcția drumurilor de pădure. Și numărul acestora a încercat o creștere dela 2 la 4, din anul 1938 în 1939.

Prin atari mijloace, pe care vecinii noștri dela miază-zi sunt hotărâți să le întrebuițeze cu îndărătnicie, dovedindu-se ca bune, se nădăjduiește ca, în scurt timp, să se elibereze de sarcina importului de lemn străin, ba chiar să și exporteze anumite sortimente de lemnărie proprii pădurii bulgare.

(În parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31).

(89)

● Impăduririle.

Se dezvoltă, de asemenea, cu hotărîre. În ce privește pădurile Statului, s'a prevăzut în bugetul anului 1939 un credit de 23.000.000 leva, față de 15.700.000 leva, cât a fost în bugetul anului precedent. Numărul așa ziselor „Ocoale de împădurire“ a fost crescut dela 14 la 16. Spre a ne da seama de mărimea reală a efortului făcut, nu trebuie să uităm că suprafața pădurilor Bulgariei atinge cca. 2.600.000 ha, din cari Statul deține numai 22%.

(În parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31).

(90)

Dela Italiani.

● Silvicultorul urmează soldatului.

Pe primăvară, s'a hotărît înființarea unei legiuni de miliție forestieră statornică, anume pentru Africa 'orientală italiană.

Deasemenea, s'a pășit la o serioasă organizare a miliției forestiere și în Albania, ale cărei păduri, în parte virgine, făgăduiesc bune rezultate. (A se compara și nota 93: „Pădurile Albaniei”, dela Cronica forestieră externă 1939, pag. 1038). (91)

● Statistica forestieră italiană.

Arată pentru anul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939, o creștere a suprafeții păduroase, în Regat, de 5.694 ha, din care 3.230 ha în regiunea muntoasă. Producțiunea pădurilor respective arată o cantitate de peste 3.500.000 m³ lemn de lucru, din care 52% rășinoase. Lemnul de foc deține peste 1.875.000 t., iar mangalul aproape 300.000 t. Față de anul precedent, cantitățile recoltate sunt ceva mai ridicate, cam cu 3—4%.

(După Z. f. W. f. w., VII, 31/32).

(92)

● Lemnul în cadrul străduințelor autarchice italiene.

După cum se știe, Italia duce, de câțiva ani, o viguroasă politică de autarchie economică.

Față de extraordinarele perspective care se deschid lemnului, prin noile sale întrebuințări industriale (hârtie, mătase artificială, zahăr, alcool, nutreț de vite, etc.), însemnătatea sa în cadrul preocupărilor economice, în general, și a celor autarchice, în special, a devenit fundamentală.

În această privință, Italia nu stă deloc strălucit. Suprafața pădurilor sale este relativ redusă față de nevoile unei economii de mare consum (5.800.000 ha, adică cca. 20% din suprafața totală). Apoi, starea pădurilor este submediocră, din cauze climatice, de proprietate (fără-mișcată; Statul deține abia 3%), pășunatului, etc. Aproape trei sferturi din suprafața împădurită, contează numai ca producătoare de lemn de foc și pentru mangal.

Pentru îndreptarea condițiilor date, Italia depune eforturi extraordinare, pe mai multe planuri: plantațiuni, excluderea pășunatului din pădure, dezvoltarea învățământului de specialitate, perfecționarea administrației forestiere, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 43).

(93)

● Rășina națională din nou la ordinea zilei în Germania.

Deși extracția rășinii s'a bucurat, pe vremuri, de o puternică tradiție în Germania, soarta sa era socotită, înainte de război, că definitiv pecetluită. Produsele străine, superioare calitativ și mai ieftine, făcuseră

să se uite, aproape, de o atare practică. Blocada din timpul războiului mondial a tăiat legăturile Germaniei cu izvoarele străine de aprovizionare. Vrând-nevrând a trebuit să-și organizeze o economie autarchică. Multe creații au fost date la iveală și multe practici vechi de producție au reinviat; printre acestea și extragerea rășinei. Odată cu încetarea ostilităților și reluarea legăturilor de schimb cu străinătatea, se renunță din nou la o atare practică, spre mulțumirea silvicilor.

Războiul actual și mai ales pregătirile de orientare autarchică a economiei germane, în vederea acestuia, au repus problema rășinei naționale, în Germania. Deja din 1931 s'au început studii și încercări științifice în această privință, iar în 1933 s'a trecut la exploatarea practice de mari proporții. Suprafața de pădure supusă extracțiunii atinsese în 1935 o întindere de 5.000 ha, în 1937, 9.000 ha iar în 1938, 11.600 ha. Tendința de dezvoltare este cu atât mai accentuată, sub împrejurările de față.

Rășinarea se face aproape numai pe arbori vii, în picioare și anume exclusiv pe pin, având vârsta peste 30 ani. Procedeele actual, pus la punct de către Institutul de Știința Muncii din Eberswalde, face ca să se poată extrage cam 400—500 kg rășină brută pe an și ha, cu o cheltuială de 0,25 RM. (aprox. 10 lei) de kilogram. În războiul trecut, abia se putuse ajunge la o producție de cca. 60 kg pe an și ha, cu o cheltuială de 2 RM. pe kg.

Mari speranțe îndreptățește rășinarea în Austria. Aceasta posedă arborete însemnate de pin austriac (de pildă la Wiener Neustadt), și o străveche și neîntreruptă tradiție în materie. Se știe că pinul austriac are o producție de rășină cu mult mai bogată, decât pinul obișnuit din Germania.

În privința juridică, recoltarea rășinei este ușurată prin aceea că actualul regim forestier din Germania îngăduie o intervenție a Statului în pădurile tuturor categoriilor de proprietari, chiar și în privința cantității și felului recoltelor de lemn și produse accesorii.

Pilda Germaniei ar trebui să fie urmată și de noi și fără întârziere. Produsele rășinei (colofoniu, terebentină, etc.) sunt absolut trebuitoare industriei de război, iar izolarea noastră de străinătate e cu puțință. Vremurile grele ar trebui să ne găsească, oricum, pregătiți.

(În parte, după Z. f. Wfw., VII/40).

(94)

● Plopul în mare cinste și în U. S. A.

Rezervele de lemn în pădurile naturale ale lumii sunt pe fund. Nevoile de lemnărie, ca materie primă pentru atâtea industrii și întrebuințări și cu deosebire pentru fabricația hârtiei și a celulozel sunt în puternică urcare. Pentru preîntâmpinarea sau cel puțin domolirea aproape inevitabilei crize, cercetătorii își îndreaptă atențiunea către specii repede-crescătoare. Dintre acestea, locul de frunte îl ocupă feluritele specii de plop și nesfârșii lor bastarzi.

Statele-Unite americane, atât de bogate, până mai anii trecuți, în imense rezerve de lemn în păduri naturale și pe care le-au risipit cu atâta lipsă de prevedere, arată un mare interes pentru încercările cu

bastarzi de plop. Rezultatele înregistrate de Institutul de Cercetări forestiere pentru Nord-Est sunt surprinzătoare. S'a ajuns la o creștere de 15 m înălțime și 25,5 cm diametru la 1,30 m dela sol, în plantațiuni de 10 ani. Acum se fac încercări de acest fel și de către Institutul de Cercetări forestiere pentru ținuturile de Nord-Vest. După o știre din Hood River (Oregon) un cetățean are un plop de 7 ani, provenit dintr'un butaș oarecare, cu o înălțime de 18 m și un diametru de 25,5 cm la 1,82 m înălțimea. Este, într'adevăr, peste fire!

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/34).

(95)

● Săptămâna pădurii.

In Grecia:

Ca și în alte părți, (a se vedea Cronica forestieră externă 1939, pag. 1041, nota Nr. 88), s'a organizat și în această țară, cu atât de puține și degradate păduri, o așa zisă „Săptămână verde“. Cu acest prilej, s'au efectuat, între altele, și plantațiuni de arbori, cu scopul, pe de-o parte, de a împodobi unele localități, orașe, cu păduri, iar pe de-alta, de a pregăti poporul pentru ideia forestieră.

In Africa răsăriteană italiană:

S'a organizat, deasemenea o așa zisă „Săptămână a arborelui“, de către o comisiune anumită. În legătură cu aceasta, sunt proiectate lucrări însemnate de plantațiuni de arbori, din considerațiuni economice și estetice. Ele urmează să fie efectuate de populațiuni, sub conducerea Administrației silvice respective (Milizia forestale). În provincia Gondar, de pildă, a fost plănuită plantarea a ½ milion de puieti, în 1939.

(După Z. f. Wfw., VII, 73 și 82).

(96)

● Preocupări forestiere în asociațiile agricole din Franța.

Este deosebit de interesant și de instructiv, cu deosebire pentru noi Români, cât de armonios și cu bună înțelegere sunt privite chestiunile forestiere în sânul agricultorilor francezi. Astfel, în Societatea Agricultorilor Franței, funcționează o Secțiune forestieră, care desfășoară o rodnică lucrare de sprijinire a culturii forestiere. În ședința dela 9 Mai 1939, s'au discutat mai multe probleme și formulat deziderate de politică forestieră (drept succesoral, scutiri de taxe, etc.). Deasemenea, D-l Turpin, a vorbit despre lemn ca material gazogen, pericolele și perspectivele folosirii sale.

(După R. des Eaux et Forêts).

(97)

● Conducta hidraulică de lemn cea mai mare din Europa.

A fost instalată de curând în Norvegia (Uzina „Funna“ — Meraker — Trondheim). Are o lungime de 5 km și un diametru interior

de 1,30 m. Diferența de nivel dintre punctul de plecare și sfârșit este de 70 m. Pereții conductei au fost făcuți din doage groase de 2,5", legați cu cercuri de fier din șină de 16 mm grosime. În părțile de jos, cercurile de fier se află distanțate cu 35 mm, rărindu-se către părțile superioare, adică, pe măsură ce scade presiunea apei.

Cantitatea de materiale principale folosite: 600 t. lemn și 450 t. fier pentru cercuri. Lucrarea a fost executată de 100 lucrători în timp de 4 luni și a costat 460.000 Kr. Se așteaptă o producție de 10.000 H. P. (După Z. f. Wfw., VII/44). (98)

● Marea expoziție agricolă a Rusiei sovietice..

A fost deschisă la 1 August 1939, în Moscova și rămâne deschisă până la sfârșitul anului 1940. Este instalată pe o suprafață de 136 ha, în peste 100 de pavilioane grandioase, deosebit de grădini, culturi, plantațiuni, etc. Cum este ușor de închipuit, manifestația respectivă are un foarte puternic colorit politic propagandist. Cu toate acestea, ea prezintă un deosebit interes pentru specialiști și oameni de știință, dat fiind caracterul de experimentație în stil gigantic a activității de producție și științifice din Rusia actuală.

Noțiunea de agricultură este înțeleasă de organizatorii expoziției într'un sens foarte larg. Astfel, pe lângă ceea ce înțelegem noi agricultură, au fost avute în vedere și probleme generale de cultura solului, inclusiv ameliorarea pe cale de cultură forestieră, silvicultură, etc. Merită a fi amintite, în această ultimă privință: Cultura de specii forestiere-repede crescătoare (specii de Eucaliptus, Larix, Populus); Mecanizarea lucrului în silvicultura din stepă; Cultura plantelor de cauciuc și gută (Evonimus, Eukommia); Plante textile, medicinale, etc.; Culturi forestiere-sub-tropicale, etc.

Din punct de vedere științific, prezintă un deosebit interes: 1. Probleme de geografie botanică și sociologie vegetală (Tipuri de păduri); 2. Impingerea agriculturii în ținuturile de Nord; 3. Producerea de specii vegetale rezistente la ger și uscăciune; etc.

(După Z. f. Zfw., VII/69).

(99)

• Ilie C. Demetrescu

- **Sub influența blocadei anglo-franceze și a conflictului finlando-rusesc, piața internațională a lemnului este avizată la lemnul românesc.**

I. Conjunctura generală a lemnului.

În urma crizei de subconsumație din 1929—1933, toate țările exportatoare au luat măsuri pentru comprimarea producției lor forestiere și adaptarea disponibilului exportabil la cererile reduse ale piețelor importatoare, astfel încât să se evite formarea stocurilor masive de lemnărie. Această situație de adaptare a producției la capacitatea de absorbție a piețelor interne cât și a țărilor importatoare, a luat sfârșit în a doua jumătate a anului 1936, când noua economie de războiu a provocat o avalanșă bruscă de cereri mari de lemnărie. În Octombrie 1936, în timp ce fabricile de cherestea nu dispuneau decât de stocuri neînsemnate de lemnărie, cererile piețelor interne și externe au provocat o criză de subproducție în industria lemnului. Prețurile, în noua conjunctură creată de economia de războiu, au început să crească în mod vertiginos, ajungând, în intervalul Iulie 1936 — Decembrie 1937, să se dubleze.

Sub imperiul evenimentelor politice internaționale ce se desfășurau într-o atmosferă de mare încordare, care amenințau să provoace un nou războiu mondial, fiecare țară importatoare s'a grăbit să-și creeze rezerve suficiente de lemnărie. Sfârșitul anului 1937 a adus o desamăgire generală, deoarece importatorii s'au găsit cu stocuri mari de lemnărie, în timp ce consumatorii nu mai cumpărau nimic, căci nu se mai gândeau să investească banii lor în construcții, de frica războiului.

În anul 1938, volumul transacțiilor a scăzut la cca. 40% față de cantitățile exportate în anul precedent. Dacă în a doua jumătate a anului 1938, stocurile de lemnărie au putut fi lichidate, noi cereri mai însemnate nu s'au produs din cauza atmosferei de nesiguranță creată prin anexarea Austriei la Germania.

Conferința dela 30 Septembrie 1938, ținută la München, a provocat o înviorare a pieții internaționale și volumul transacțiilor s'a mărit, prețurile devenind ferme și atingând din nou nivelul maxim din anul precedent.

În anul 1939, piața lemnului a urmat în de-aproape evenimentele politice internaționale, după cum vom vedea mai jos.

II. Piața lemnului în anul 1939.

Tendința de fermitate a pieții internaționale a lemnului, începută

la sfârșitul anului 1938, s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie și Martie 1939, datorită cererilor cari erau la un nivel mai mare față de oferte.

Cifrele exportului de lemnărie din 1938, au arătat că exportul european de lemnărie a scăzut cu 27% sub exportul efectuat în 1937 și că exportul lemnului rusesc a încercat o reducere de 55% în raport cu exportul efectuat în anul 1934.

U. R. S. S., Finlanda și țările baltice au putut plasa mare parte din stocurile pentru export, la prețuri mai mari decât în anul precedent.

Incorporarea la Germania a Cehoslovaciei și Austriei, cari reprezentau un export de cca. 5 milioane m³ lemnărie, și al căror debușeu principal îl forma Germania, nu a schimbat cu nimic exportul celorlalte 10 țări exportatoare de lemnărie.

La sfârșitul lunii Martie 1939, datorită anexării Boemiei și Moraviei, s'a produs o încetinire a afacerilor, care s'a menținut și în luna Aprilie 1939.

În luna Mai 1939, prețurile au încercat noi majorări, datorită în special listelor de prețuri rusești, care au fost majorate cu cca 32 sh/m³, în intervalul a 6—7 luni.

În lunile Iulie-August, tendința de urcare a prețurilor, a fost continuă și exportățiunile de lemnărie au fost mai active decât în 1938.

După ultimele publicații ale C. I. B.-ului (Comité international du bois) în intervalul 1 Ianuarie — 31 August 1939, s'au exportat 1.701.318 Stds. cherestea de brad față de 1.356.546 cherestea de brad exportați în același interval din anul 1938.

În același interval exportul de cherestea de rășinoase din România a fost de 189.246 Stds. față de 125.131 Stds exportați în 1938, adică cu 50% mai mare.

Isbucnirea războiului dintre Germania, Anglia, Franța și Polonia, la 1 Septembrie 1939, a modificat radical schimburile de mărfuri ce se făceau în mod obișnuit între țările importatoare și exportatoare de lemnărie din Europa. Blocada pe mare Anglo-Franceză și reacțiunea Germană au făcut imposibile transporturile maritime de lemnărie din Marea Baltică pentru porturile din Anglia, Vestul Europei și bazinul mediteranean. Țările Baltice, Finlanda, U. R. S. S. și Suedia, care dețin aproape 2/3 din totalul exportului european de lemnărie, au încetat aproape complectamente ori ce export de lemnărie — via mare. În lunile Octombrie-December 1939, exportul european de lemnărie a fost suprimat în bazinul mării Baltice și a continuat într'un ritm mai viu în interiorul mării Mediterane, fiind acoperit numai de România și Iugoslavia. Datorită situației excepționale, prețurile lemnului au înregistrat în ultimele 3 luni majorări de 25—30%.

III. Organizarea economiei lemnului în noua atmosferă de războiu.

Sub imperiul stării de războiu în țările beligerante și a atmosferei de alarmă din țările neutre, afacerile internaționale de lemnărie sunt

caracterizate prin considerațiuni dictate de economia de războiu și nu de transacțiuni adevărate de lemnărie. O consecință a stării de războiu o formează numărul de noi organizații în diferite țări, cari au drept scop de a organiza economia lemnului, de a controla, de a regula importacțiunile și exportacțiunile și de a distribui disponibilul. În Olanda s'a creat *Rijksbureau voor Hout*, în Anglia *Timber Control departament* și alte oficii în celelalte țări. La noi s'a creiat Oficiul schimburilor cu străinătatea, înființat în cadrul Ministerului Economiei Naționale prin decretul-lege publicat în Monitorul Oficial No. 228 din 1 Octombrie 1939. Acest oficiu (O. S. S.) are în atribuțiunile sale, aplicarea normelor privitoare la exportul și importul mărfurilor, precum și reglementarea tuturor plăților cu străinătatea.

O. S. S.-ul are patru direcții, și anume:

- reglementării exportului,
- reglementării importului,
- plăților cu străinătatea,
- contabilizării și evidenței.

Pe lângă acest oficiu, s'a mai înființat un Consiliu superior de îndrumare.

Începând dela 19 Octombrie 1939, exporturile de lemnărie nu se mai fac decât în baza unor autorizații de export eliberate de Oficiul Schimburilor cu Străinătatea, valabile 30 zile. Devizele provenite din exporturile de orice fel în țările cu devize negociabile sunt cedate în proporție de 30% B. N. R.-ului la cursul oficial plus prima valutară de 30%, iar restul de 70% se lasă la libera dispoziție a exportatorilor pentru a fi negociate de aceștia, prin intermediul băncilor autorizate cu credit nelimitat.

IV. Situația internațională a pieții lemnului.

Internationaler Holzmarkt din Decembrie 1939, descrie piața lemnului din Nordul Europei, ca fiind restrânsă și lipsită de transacții importante din cauza dificultăților provocate de nesiguranța transporturilor pe apă. Când se încheie un contract pentru vânzarea unor loturi de lemnărie, toată discuția este dusă asupra posibilității de navlosire, a plății, asigurării, etc.

Situația pieții lemnului țărilor baltice este mai bună, mai ales după încheierea noului tratat de comerț între Germania și Estonia, prin care s'au majorat considerabil contingentele de lemnărie.

Olanda, Belgia și Danemarca necesită cantități importante de lemnărie, însă se isbesc de dificultățile transporturilor pe mare.

În general, din cauza imposibilității de a se efectua transporturi de lemnărie pe mare, piața lemnului începe să devină calmă în Europa de Vest și Nord și să se animeze în bazinul mediteranean.

V. Poziția lemnului românesc.

După cum am arătat în capitolele precedente, războiul european a suspendat aproape în întregime piața lemnului din Nordul și Vestul Europei.

Publicațiile internaționale privind importățiunile și exporțațiunile de lemnărie, n'au mai apărut în ultimele luni. Serviciul de statistică al C. I. B.-ului a scos ultimul buletin al exportului de lemnărie efectuat în lunile Ianuarie—Septembrie 1939, în care sunt date exporturile efectuate în acest interval numai de Iugoslavia, România și Norvegia, dintr'un total de 10 țări exportatoare din Europa.

Dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în lunile Ianuarie—Septembrie 1939, de către România și Iugoslavia în diferite țări și exprimate în Standarzi cubici:

	România		Iugoslavia	
	1939	1938	1939	1938
Anglia	29.647	4.633	5.268	7.612
Franța	500	493	1.062	119
Germania	51.474	34.447	10.497	19.973
Ungaria	22.107	28.805	29.777	5.758
Italia	18.329	2.505	48.527	33.753
Grecia	11.020	14.895	10.703	7.502
Turcia	2.810	4.897	969	619
Egipt	20.391	13.003	9.151	2.250
Palestina	20.763	16.755	5.767	3.735
Siria și Irak	11.423	7.596	1.040	—
Algeria, Tunis	—	765	9.151	2.250
U. S. A.	5.660	6.434	—	—
Argentina	11.758	2.031	9.412	9.635
Africa de Sud, alte țări	677	—	57	29
	208.671	148.898	147.900	107.756

Din compararea cifrelor arătate mai sus, rezultă că Iugoslavia a pătruns în acest an și mai mult în țările cu debușeuri naturale ale lemnului nostru și anume, în Egipt, Siria, Palestina și Grecia.

Intr'o situație normală, această pătrundere a lemnului iugoslav pe piețele din Orientul apropiat, ar fi provocat o perturbare asupra pieței lemnului nostru. Astăzi însă, când bazinul mediteranean a rămas avizat numai la lemnul nostru și al Iugoslaviei, nu se poate vorbi de o concurență iugoslavă. După ultimele informații culese în Galați, ar reeși că prețurile lemnului iugoslav au fost urcate până la nivelul prețurilor curente ale lemnului nostru, ceea ce ne avantajează pentru a urca din nou prețurile.

Grecia, care a fost întotdeauna unul din cele mai bune debușeuri

ale lemnului românesc de calitate bună, promite să reia importul lemnului nostru cu mai multă intensitate decât în 1938 și 1939.

Cereri mari de lemnărie avem din Turcia, care, în urma cataclismului ce s'a abătut asupra unei părți din teritoriul ei, necesită 40.000—50.000 m³ lemnărie de brad de calitate inferioare (scânduri cl. VI-a, cioplitură, scurtătură, frizuri, etc.) peste cele cca. 15.000 m³ necesare în mod normal pentru Ismir și Anatolia în comerțul de smochine și stafide. Turcia necesită și importante cantități de lemn de mină, din cari au cumpărat în lunile Noembrie și Decembrie 1939, la bază de 1.200 lei/m. st. fob. Galați.

Egiptul, având o recoltă bună de bumbac, al cărui preț a crescut de la 11 Doll/chintal la 18 Doll/chintal, și dispunând de stocuri mici de lemnărie, promite să importe în anul 1940 cantități mai mari de lemnărie decât în 1939.

Piața franceză are interese pentru lemnul românesc și în special pentru lemnul de celuloză.

Deasemeni Bulgaria are interes pentru lemnul nostru de celuloză, din care a cumpărat la sfârșitul anului 1939, câteva partizi la bază de 780 lei sterul fob Galați.

America de Sud, Africa de Sud, U. S. A. și Africa de Nord, necesită deasemeni cantități importante de lemnărie.

Italia, prin acordul comercial încheiat în Decembrie 1939, va importa deasemeni cantități mari de lemnărie.

Datorită cererilor mari din afară, arătate mai sus, la cari se adaugă cererile pentru Continent, prețurile lemnului de rășinoase vor încerca urcări foarte mari în cursul anului 1940.

Majorarea prețurilor lemnului de rășinoase și foioase este provocată de reducerea fatală a tăerilor, cât și a scumpirii cu 50—100% a manoperii materialului de uzină, transporturilor cu animalele și a sarcinilor fiscale.

VI. Exportul lemnului prin porturile dunărene în 1939.

Portul Galați, prin poziția sa geografică, fiind situat la punctul de convergență a apelor ce vin din Bucovina, Moldova și Transilvania, a ajuns să fie cel mai mare port european pentru exportul lemnului românesc. În general, jumătate din exportul total de lemnărie al României este dirijat prin portul Galați. Datorită acestei situații, în Galați se găsește bursa lemnului și se încheie toate afacerile de lemnărie pentru întreg bazinul Mediteranei.

a) Exportul cantitativ prin porturile dunărene.

Pentru a urmări evoluția exportului de lemnărie efectuat prin porturile dunărene, dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate lunar în anii 1937, 1938 și 1939.

	1937	1938	1939
Ianuarie	590	—	5.650
Februarie	—	1.382	7.617
Martie	10.670	4.625	13.845
Aprilie	35.047	22.598	72.400
Mai	46.553	32.761	62.106
Iunie	71.151	57.058	53.391
Iulie	79.256	65.904	65.575
August	41.637	60.724	70.657
Septembrie	61.267	51.029	42.831
Octombrie	58.809	69.281	39.952
Noembrie	71.998	57.053	45.820
Decembrie	60.428	72.919	79.976
Total	537.406	495.334	440.573

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. In lunile Ianuarie—Martie, exportul de lemnărie prin porturile dunărene este sistat sau redus la cantități neînsemnate. Aceasta se datorește înghețului Dunării și lipsei de spărgătoare de gheață care să asigure navigabilitatea Dunării și în timpul iernii.

2. In lunile Aprilie—Decembrie, evoluția cantităților de lemnărie exportate este determinată de evenimentele politice internaționale cât și de stocurile țărilor exportatoare concurente.

3. Asupra cantităților de lemnărie ce se exportă, influențează în mod hotărâtor și piața navlului, lipsa sau abundența vapoarelor și partizele pregătite pentru încărcare.

4. Cauza hotărâtoare o formează însă debușeurile.

O influență hotărâtoare o are și regimul exportului. In lunile Octombrie și Noembrie 1939, s'au exportat cantitățile cele mai mici, din cauză că nu s'a stabilit mersul real al devizelor care a fost anunțat la un curs mai mare decât cel obținut efectiv în luna Decembrie 1939.

b) Exportul pe țări de destinație.

Evoluția exportului de lemnărie, după cum s'a arătat mai sus, este determinată de debușeurile ce se creiază pentru lemnul românesc și care sunt variabile. Problema debușeurilor și evoluția importurilor și exporturilor de lemnărie ale țărilor europene determină piața internațională a lemnului și deci rentabilitatea industriei lemnului.

Dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate prin porturile dunărene, pe țări de destinație, în anii 1937, 1938 și 1939.

	1937	1938	1939
Africa de Nord	29.464	1.750	5.426
Anglia	26.311	5.600	5.937
Austria-Germania	2.304	—	3.340
Bulgaria	2.889	21.314	2.992
Cipru	13.492	13.270	13.891
Egipt	172.092	150.138	148.681
Franța	14.024	3.883	2.721
Grecia	89.454	129.911	70.477
Italia	22.587	42.240	92.660
Olanda	2.246	2.259	876
Palestina	33.196	43.186	25.599
Spania	804	997	—
Siria	64.840	50.518	49.312
Turcia	40.840	26.913	19.016
Irak	19.927	1.322	5.638
Ungaria	2.925	2.033	—
Total	537.406	495.334	446.573

Din compararea cifrelor de mai sus, deducem următoarele caracteristice ale exportului nostru forestier pe mare:

1. Exportul în anul 1939, s'a redus cu 10% față de exportul din 1938 și cu 20% față de exportul efectuat în 1937.
2. S'a redus exportul pentru Franța, Africa de Nord, Olanda, Anglia, Turcia, Grecia, Palestina și Siria.
3. Se menține exportul în Egipt și Cipru.
4. S'a mărit foarte mult exportul în Italia, dela 22.578 m³ în 1937, la 92.662 m³ în 1939.

c) *Cauzele reducerii exportului de lemnărie prin porturile du-nărene.*

Dacă în anul 1939, s'a exportat o cantitate mai mică de lemnărie decât în anii precedenți, aceasta se datorește următoarelor cauze:

1. Lipsa de vapoare suficiente, cari să transporte mărfurile în diferitele părți ale bazinului mediteranian, întrucât majoritatea vapoarelor au fost angajate pentru transporturi în cabotaj și pe distanțe mai mari în interiorul Mediteranei.

2. Urcarea navlurilor dela 6 Lstg. în Iunie—Iulie 1939 la 14 Lstg. în Octombrie și la 17 Lstg. în Decembrie 1939 pentru Siria, Palestina și Egipt.

3. Majorarea riscului de războiu pentru transporturile în Mediterană, care a variat după cum urmează:

La 15 Aprilie	1,250%
„ 11 Mai	0,875%
„ 13 Iunie	0,250%
„ 22 August	3,000%
„ 6 Septembrie	7,500%
„ 16 Septembrie	6,000%
„ 1 Noembrie	2,000%
„ 28 Noembrie	1,250%

Riscul de războiu a ajuns în Septembrie 1939, să fie egal cu navlul.

4. Lipsa de mărfuri la fabricile noastre de cherestea provocată de reducerea exploatărilor și insuficiența brațelor de muncă necesare în transporturile și industria lemnului.

VII. Prețurile lemnului de rășinoase exportate prin porturile dunărene.

Sub influența evenimentelor internaționale, prețurile lemnului de rășinoase vor încerca urcări foarte mari în 1940.

Ministerul Economiei Naționale a luat dispoziții pentru a modifica legea burselor în care scop o comisiune specială a și început lucrările. Se urmărește a se centraliza la bursele oficiale toate tranzacțiile destinate comerțului exterior în ce privesc cerealele, lemnul, produsele petrolifere, etc. Modificarea legii burselor și obligativitatea de a se trece operațiile ce privesc lemnul prin bursele oficiale este de o importanță capitală pentru economia generală a țării și visteria Statului. Se știe că, pentru toate bogățiile naturale există burse oficiale, mercuriale și se afișează buletine oficiale asupra operațiilor ce se încheie zilnic. Excepție face însă lemnul, care a constituit multe decenii un monopol al societății internaționale ce funcționează în România.

Inregistrarea vânzărilor, stabilirea prețurilor, verificarea prețurilor adevărate pentru toate sortimentele de lemnărie destinată la export datează numai de câțiva ani și au fost impuse de Asociația Forestieră a Industriilor din România — Secția Forestieră U. G. I. R., — care este și forul reprezentativ al industriei și comerțului de lemnărie. Până acum trei-patru ani însă, chestiunea prețurilor lemnului pentru export a constituit un mare secret, pe care-l dețineau importatorii și intermediarii. Astăzi, toți fabricanții de lemnărie pot cunoaște prețurile curente ale lemnului, astfel încât se evită într-o mare măsură specularea mărfurilor pe baza ignorării situației reale a pieții lemnului.

a) Variația prețurilor.

Pentru a ne da seama de situația pieții lemnului de rășinoase exportabile dăm mai jos prețurile principalelor sortimente de lemnărie exportate prin porturile Dunărene în anii 1933—1939, calculate F. O. B. Galați sau Brăila — și exprimate în lei per m³.

1933	Scânduri pentru Grecia		Speci- ficație tip Egipt	Speci- ficație tip Siria	Inguste	Morali
	Cl. IV lată	Cl. V lată				
Martie	950	850	900	800	750	825
Iunie	950	850	920	825	760	875
Octomb.	980	900	950	850	820	875
Decemb.	1.000	925	975	850	820	900
1934						
Martie	1.025	950	950	900	900	920
Iunie	1.050	950	1000	900	960	920
Octomb.	1.075	975	1040	930	950	950
Decemb.	1.050	950	1000	900	900	950
1935						
Martie	1.100	1.000	1.000	900	950	920
Iulie	1.100	1.000	1.020	920	970	940
Octomb.	1.125	1.025	1.020	940	980	960
Decemb.	1.150	1.050	1.040	940	980	980
1936						
Martie	1.150	1.050	1.040	950	980	950
Iulie	1.200	1.100	1.060	980	1.000	980
Octomb.	1.350	1.250	1.250	1.200	1.100	1.150
Decemb.	1.450	1.350	1.360	1.260	1.150	1.200
1937						
Martie	1.620	1.520	1.500	1.400	1.350	1.380
Iulie	1.850	1.700	1.700	1.600	1.500	1.550
Octomb.	1.850	1.760	1.700	1.600	1.500	1.550
Decemb.	1.800	1.850	1.850	1.575	1.450	1.500
1938						
Martie	1.800	1.600	1.475	1.400	1.375	1.425
Iulie	1.750	1.600	1.550	1.500	1.450	1.500
Octomb.	1.800	1.650	1.560	1.500	1.500	1.550
Decemb.	1.900	1.750	1.700	1.650	1.550	1.650
1939						
Martie	1.900	1.700	1.600	1.500	1.400	1.500
Mai	2.100	1.800	1.700	1.600	1.500	1.600
August	2.150	1.950	1.950	1.950	1.700	1.800
Sept.	2.050	1.850	1.800	1.700	1.550	1.700
Octomb.	2.250	2.050	2.000	1.900	1.800	1.900
Noemb.	2.400	2.250	2.250	2.200	2.000	2.100
Decemb.	2.550	2.400	2.350	2.300	2.150	2.300

Prețurile de mai sus sunt calculate netto cassa, fără comision sau scont.

Variația prețurilor în anii 1933—1939 ne arată oscilațiile foarte variate ale pieții internaționale a lemnului de rășinoase.

Din studiul comparativ al prețurilor date în tabloul de mai sus,

rezultă că în anii 1933 și 1939 piața lemnului românesc a parcurs următoarele etape:

1. În anii 1933 și 1934, piața lemnului a fost instabilă și poartă încă repercurșiunile crizei mondiale din 1929—1932. În acest timp, industria lemnului lucrează fără nici un beneficiu, iar întreprinderile cari au lemn cumpărat la prețuri anterioare încearcă pierderi serioase. În acești doi ani s'a produs și efectul dumpingului rusesc.

2. În anii 1935 și 1936, prețurile au devenit mai ferme și volumul afacerilor s'a mărit mai mult începând în jumătatea a doua a anului 1936.

3. Începând dela sfârșitul anului 1936, prețurile au intrat într-o cursă à la hausse, datorită influenței hotărâtoare a cererilor masive de lemnărie pentru Anglia, și piața lemnului românesc, care până atunci depindea numai de cererile din bazinul mediteranean, fiind considerată ca o piață locală, a intrat în concernul pieții internaționale a lemnului.

Numai în acest mod, au fost determinați importatorii egipteni, sirieni și din Grecia de a accepta prețurile ce erau impuse de către fabricanții din România.

4. La sfârșitul anului 1937, cererile engleze slăbind din cauza stocurilor mari de lemnărie formate în ultimii 2 ani, prețurile lemnului nostru au suferit scăderi de câteva puncte.

La începutul anului 1938, piața lemnului românesc a fost inexistentă, de oarece în intervalul Ianuarie—Aprilie 1938, nu s'a făcut decât o singură vânzare la un preț scăzut.

În timpul anului 1938, piața și-a mai revenit, însă nu s'a mai putut obține prețurile din 1937.

5. Sezonul vânzărilor în complectare din ultimul trimestru al anului 1938, a fost mai activ și prețurile au atins din nou nivelul maxim din anul 1937. La această revenire au contribuit în parte cererile engleze, dar mai ales scumpirea mânei de lucru și a materialelor de uzină.

6. În anul 1939, piața lemnului a urmat în deaproape desfășurarea evenimentelor politice internaționale.

a) În primul trimestru prețurile au scăzut, datorită volumului mic al afacerilor, ce-au fost oprite de atmosfera de nesiguranță creiată de acțiunea Germaniei care a anexat Austria și Cehoslovacia și a provocat ciocnirile dintre Ungaria și noul stat Slovacia.

b) În trimestrul al doilea, s'a produs o înviore a pieții lemnului, iar în luna August prețurile au s'arit cu 10—15% datorită lipsei de stocuri exportabile în țările Nordice, și a grabei importatorilor de a fi prinși de războiul ce devenea tot mai inevitabil, cu stocuri cât mai mari de lemnărie.

c) În lunile Septembrie și Octombrie, vânzările au fost reduse și prețurile au cedat.

d) În ultimul trimestru din 1939, când blocada anglo-franceză a făcut imposibile transporturile de lemnărie din nordul Europei pentru bazinul mediteranean, interesul pentru lemnul românesc a devenit prea mare, astfel încât prețurile au încercat majorări de 25—30%.

VIII. Piața lemnului de rășinoase în anul 1940.

În situația actuală, când toate țările din bazinul mediteranean sunt avizate numai la lemnul românesc și cel iugoslav, și când Franța, Belgia și Olanda și chiar Anglia vor să se aprovizioneze tot cu lemnărie românească prețurile tuturor sortimentelor de lemnărie vor înregistra în anul 1940 urcări ce pot ajunge și chiar depăși cu 100% prețurile obținute la sfârșitul anului 1939.

Situația lemnului românesc este excepțional de bună, fiindcă marii furnizori de lemnărie, Finlanda, Suedia, U .R. S. S. și țările baltice cari dețin 75% din totalul exportățiunilor de lemnărie a Europei, au sistat transporturile de lemnărie.

În ultimele săptămâni, au început să vină cereri pentru lemnărie chiar din America de Sud, Africa de Nord și Africa de Sud.

La cererile masive din afară, ce determină urcarea prețurilor, se adaugă majorarea până la 100% a manoperei, materialelor de uzină și a cheltuelilor de transport.

Cererile din afară vor fi în cursul anului 1940, de 3-4 ori mai mari decât posibilitățile de export ale industriei lemnului din România, astfel încet pe lângă majorarea prețurilor se va produce și slăbirea sortării și modificarea specificațiilor uzuale pentru diferite țări.

Față de situația reală arătată mai sus, firmele producătoare din România trebuie să procedeze cu multă atenție la noile angajamente și să nu accepte decât comenzi mici ce pot fi executate prompt.

Galați, 13 Ianuarie 1940.

VASILE C. FILIP

Domnii membri ai Societății „Progresul-Silvic“ sunt rugați cu insistență a se pune la curent cu plata cotizațiilor și abonamentului la revistă.

I N F O R M A Ț I U N I

**Intre articolele care sunt absolut trebuincioase pentru in-
zestrarea și armarea armatei se găsește și pielea tăbăcită. Pre-
gătirea acesteia cere substanțele tanante care sunt derivate ale
unor produse forestiere.**

**Pentru luminarea rolului pe care-l pot juca pădurile și
administrațiile silvice, în vederea procurării în bune condiții
tehnice și economice a acestor substanțe tanante și pentru pre-
cizarea ajutorului ce-l pot da aceste administrații forestiere, re-
vista pune coloanele sale la dispoziția colaboratorilor cari ar
voi să se ocupe de această problemă a materiilor tanante.**

**Articolele primite se vor publica în numărul din Mar-
tie a. c., la rubrica „problemele zilei“.**

— Biroul Societății „Progresul
Silvic”, pe anul în curs, a fost con-
stituit astfel:

Președinte: Prof. M. Drăcea (ales
de Adunarea Generală).

Vice-președinți: C. Alimănișteanu
și Prof. V. N. Stinghe.

Secretar General: I. Zeicu.

Secretari: Al. Butol și At. Hara-
lamb.

Casier: Marin Rădulescu.

— Adunarea generală a Secției I
(Funcționari Publici) din A. G. I. R.,
care a avut loc la 29 Dec. 1939, a
desemnat printre cei 21 delegați ai
săi în Consiliul general al A. G. I.
R.-ului, pe următorii ingineri silvici:
Dem. Grozescu, Cezar Cristea, At.
Haralamb și Valeriu Dinu.

Potrivit statutelor, mandatul dat
este numai pe anul 1940.

Afară de aceștia, corpul silvic mai

este reprezentat în Consiliul general
și de d-nii Andrei Ionescu și M. Ște-
fănescu-Suhățeanu, desemnați de A-
dunarea Generală a AGIR-ului, pe
termen de 3 ani.

— D-l G. Luțescu inginer consilier
silvic a fost numit pe data de 15.I.
a. c., director al regionalei silvice
CAPS dela Bacău.

D-l I. Pruteanu ing. Insp. g-l sil-
vic a fost trecut inspector de control
financiar la aceeași direcție.

— D-nii Drăgan Mihail ing.
insp. g-l silvic din Dir. Comerc. a
Păd. și Constantinescu St.
șeful Inspectoratului de regim silvic
de pe lângă Ținutul Nistru, au fost
puși în retragere din oficiu pentru
a-și aranja drepturile la pensie, pe
data de 1.IV.1940 (Mon. Of. 301 din
30.XII.939).

— D-1 Ing. Insp. silv. C. Netea a fost însărcinat cu conducerea Inspectoratului silvic Cluj. (Dec. Min. 15854 din 30.XII.939. Mon. Of. 8/940).

— D-1 Ing. șef silvic D. Istrate din Dir. Comercială a păd., se transferă, pe data de 1.XII.939, la Direcția silvică, fiind repartizat la Inspectoratul silvic Focșani. (Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-1 Ing. șef silvic Alex. Rusu dela Serv. păd. pers. juridice a fost detașat, pe data de 1.XI.1939, la Fundația culturală „Principele Carol”. (Dec. 16.026 din 30.XI.939, Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-1 Ing. E. Jangoci a fost transferat dela fabrica Bocancea în Administrația Centrală a Dir. Comerc. a Păd. la Serv. Comercial.

D-1 Ing. Gh. Dadiu, dela fabrica Măcărăscu, a fost însărcinat cu girarea fabricii Bocancea. (Dec. Min. 85.250 din 21.XII.939, Mon. Of. 2/940).

— D-1 Ing. Insp. silvic Al. Bujoreanu a fost transferat pe data de 1.XII.939, la Inspectoratul silvic Focșani. (Dec. Min. 15855 din 30.XII.939 Mon. Of. 8/940).

— D-1 Ing. N. Ivanov a fost numit, pe data de 1.I.1940, șef al fabricii de cherestea Cugir din Direcția silvică Sebeș (Dec. Min. 85.252 din 22.XII.939. Mon. Of. 2/940).

— D-nii Adrian Chiriță, C. Păunescu, A. D. Cerbulescu, Gh. Herășescu, A. V. Greavu și N. I. Popescu, diplomați ai Facultății silvice dela Sc. Politehnică din București, au fost numiți în serviciul Direcției Comerciale a Pădurilor, pe data de

15.XII.1939, cu gradul de ingineri silvici stagiaari. (Decret Regal 4652/939, Mon. Of. 11/940).

— D-1 Șt. Früstök inginer șef silvic a fost transferat din centrul direcției silvice Pitești, în centrul direcției silvice Cluj.

— D-1 prof. M. Drăcea, directorul Institutului de cercetări silvice, a ținut în ziua de 27.XI.939, o conferință la postul nostru de radio-difuziune, tratând despre „Lemnul românesc”.

— Din ziarul Universul cu data de 20.I.a. c., aflăm următoarele:

După ultimele date statistice, în România sunt 123 fabrici de mobile, cu un capital social de 143 milioane lei; 111 tâmplării, 37 fabrici de ambalaje, 24 fabrici de calapoade și cue de lemn, 16 fabrici de perii și bidinele, 29 fabrici de articole de menaj, 3 de rechizite școlare, 7 de dopuri de plută, 3 de furnire, 5 uzine de îmbibat traverse, 4 distilerii de lemn și 14 fabrici de hârtie și celuloză.

La examenul inginerilor șefi silvici candidați pentru gradul de inginer subinspector silvice au reușit următorii:

Cu calificativul f. bine (6):

Chibeleanu Aurel, Dan Mihai, Radu Petre, Ștefănescu Merei, Soos Eugen, Spârchez Zeno.

Cu calificativul bine (26):

Anghelescu C., Bărbulescu Al., Bulancea Al., Ceacăreanu G., Căpitănu C., Deri Varol, Diaconescu Canton, Hanner Frederic, Hehn Francisc, Conrad Iosif, Munteanu D., Munteanu Victor, Ionescu Grigore, Murgu Gh., Novac Eftimie, Obadă D., Oprișan Gh., Pană V., Paraschivescu Anibal, Roșca M. Tudor, Rotaru Cor-

neliu, Săvulescu Al., Smighelschi Cornel, Teodorescu Th., Verșescu N., Voiculescu P.

Cu calificativul suficient (17):

Alexandrescu Andrei, Crăciun Mihai, Chiculiță C., Harnogea V., Jurcu Victor, Mățăoanu N., Nicolaescu Lucian, Năstase Ion, Ostafie Gh., Pfandles Arnold, Rădulescu V. I., Stoian M. Nicolae, Tatomir Gh., Teodorovici Gh., Tarhon C., Goldenco Gh.

— Comisia de avansări a inginerilor silvici, propozabili la avansare, pe data de 1 Ianuarie 1940, a fost constituită astfel:

a) Membri de drept.

1. Prof. M. Drăcea, director ICEF.

2. G. Năstăsescu, președintele secției silvice din Consiliul tehnic.

3. Anastase Nedelcovici, directorul Direcției comerciale a pădurilor Statului.

4. Dem. Grozescu, directorul Direcției silvice.

b) Membri numiți de minister:

5. M. Boldur, ing. consilier silvic.

6. I. Zeicu, ing. consilier silvic.

7. Gh. Pavalache, ing. insp. g-ral silvic.

8. Matei Pandrea, ing. insp. g-ral silvic.

9. C. H. Vasiliu, ing. insp. silvic.

10. V. Cotta, ing. insp. silvic.

Comisia va lucra sub președinția d-lui ministru subsecretar de Stat prof. M. Șerban.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(CICLUL VII)

Anul acesta, din cauza împrejurărilor cunoscute, conferințele Cercului de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic”, vor începe la 14 Februarie.

Ele se vor ține în sala de conferințe a Societății. Ca și în anii trecuți, vor avea loc în fiecare Miercuri la ora 17,30.

Colegii noștri, care voesc să conferențieze, sunt rugați să ne comunice din vreme, fiind liberi să-și aleagă subiectele.

Conducerea acestor conferințe ar dori totuși ca, pe cât cu putință, ele să se încadreze într'un ciclu, care ar avea ca temă: „Gospodăria în marile administrații forestiere”. În acest scop, am voi să putem asculta expuneri asupra administrării diverselor mari fonduri, eforii, domeni, societăți, etc.

NECROLOG

† IOAN TOMA
Inginer șef silvic
1900—1939

La 25 Octombrie 1939, odată cu stingerea naturii al cărei fanatic adorator era, a încetat din viață în plină tinerețe și putere de muncă, inginerul șef silvic Ioan Toma, șef al ocolului silvic Sfântu Gheorghe județul Treiscaune.

Coasa nemiloasă a morții îl seceră prea de vreme din ceata slujbașilor pădurii și răpește familiei sale dragi și fragedelor lui odrasle — în momentele cele mai critice — grija și ocrotirea sa părintească.

Născut la 25 Septembrie anul 1900 în comuna Herman, județul Brașov, după absolvirea liceului Andrei Șaguna, se înscrie la Școala Superioară de Silvicultură (mai târziu Secția silvică a Școlii Politehnice din București) pe care o termină în anul 1926.

Intrat în serviciul Casei Pădurilor în anul 1928, inginerul Toma Ioan este repartizat la Serviciul de amenajări și ridicări în plan din Casa Pădurilor. În anul 1929 face parte din comisia de ridicare în plan a ocolului silvic Pietroasa județul Bihor, mai târziu încredințându-i-se conducerea ocoalelor silvice de regim: Borogineul-Mare; Valca-Mureșului (Orăștie), Șercaia și în urmă Sfântul Gheorghe.

Prin munca, devotamentul, conștiinciozitatea și perseverența sa,

inginerul Ioan Toma a fost un îndrumător, creiator de ordine și disciplină, calități cari i-au adus aprecierea binemeritată a șefilor săi ierarhici, încununată în anii trecuți prin decorarea sa, cu ordinul „Coroana României” drept răsplată a muncii sale neprecupețite.

O boală ascunsă și nemiloasă, care l'a măcinat rapid, l'a trecut pe inginerul Toma din vastul laborator verde al naturii, între spațiul îngust și zidurile albe ale sanatoriului unde în scurt timp și-a dat obșteșcul sfârșit.

Viața lui a fost o linie dreaptă, caracterizată prin modestie și tăcere. În îndeplinirea corectă a îndatoririlor de serviciu, a mers până la abnegația de sine. Și-a iubit cu pasiune profesiunea, având un cult înăscut pentru pădure.

Român bun, patriot convins, a avut o frumoasă activitate națională prin centrele minoritare prin cari a trecut.

În urma morții sale, rămân neconsolate și fără sprijin: soția sa și cele două fete, cari împreună cu familiile îndoliate, deplâng pe acela, care i-a iubit sincer și pentru cari el era așa de devotat.

Alături de familia greu încercată, corpul silvic pierde în persoana inginerului Ioan Toma pe slujitorul neobosit al pădurilor, pe omul plin de entuziasm și putere de muncă, iar colegii și prietenii deplâng pe un camarad sincer, deschis și bun.

În preajma mormântului proaspăt deschis ce acoperă viața lui tinerească și plină de avânt, ne închinăm sfinși și cuprinși de mâhnire în fața destinului crud și-i zicem, camaradului Toma, un jale rămas bun.

Dormi în pace!

Îng. F. RADU

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracțiunea Regimului silvic

Noi, **Ministru Secretar de Stat** la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Mihai Bravul**, județul Brăila, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 533 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Surzari**, județul Argeș, proprietatea **D. Enescu ș. a.**, în suprafață de 22 Ha. 4385 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Poiana Târgului**, județul Alba, proprietatea **Simion Deutsch și fiu**, în suprafață de 19 Ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Domicus ș. a.**, județul Alba, proprietatea **Cornelia Gego**, în suprafață de 19 ha. 5712 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Bănila Socolița**, județul Storojineț, proprietatea **Alex. Haita**, în suprafață de 16 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ainar**, județul Odorheiu, proprietatea **Mathe Alexe, ș. a.**, în suprafață de 14 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ochera**, județul Mehedinți, proprietatea **Constantin Axinescu**, în suprafață de 11 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 9986/939.

a) Amenajamentul **pădurii Rosetti-Volnași**, județul Ialomița, proprietatea Ecaterina Em. Krețulescu, în suprafață de 435 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 8 ani.** Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul **pădurii Ghertea**, județul Sibiu, proprietatea Comunei Dostat, în suprafață de 58 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 30 ani.** Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al **pădurii Plosca**, județul Rădăuți, proprietatea Cureș Zaharia, în suprafață de 28 ha. 2200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. **Revoluția normală 90 ani.** Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al **pădurii Lapis**, județul Sălaj, proprietatea Dr. Simion Petri și soția, în suprafață de 27 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 25 ani.** Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul **pădurii Viezuina**, — Coasta — Hidișului, județul Alba, proprietatea Milea Vasile, ș. a., în suprafață de 25 ha. 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 15 ani.** Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al **pădurii Zăvoiu de la Argeș**, județul Dâmbovița, proprietatea Sofia Bălescu, în suprafață de 25 ha. 6616 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 6 ani.** Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamentul **pădurii Vrăbiuța**, județul Someș, proprietatea Telcean Andrei, ș. a., în suprafață de 18 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 20 ani.** Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 9987/939.

a) Amenajamentul **pădurii Leheceni**, județul Bihor, proprietatea comunei Leheceni, în suprafață de 138 ha. 3200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. **Revoluția normală 80 ani.** Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul **pădurii Schodol-Lazuri**, județul Bihor, proprietatea composesoratului urban din comuna Schodol-Lazuri, în suprafață de 135 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. **Revoluția normală 80 ani.** Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al **pădurii Tândăreasca Ciucurul**, județul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafață de 83 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 16 ani.** Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al **pădurii Musceleanca**, ș. a., județul Prahova, proprietatea Vasile Stănculescu, în suprafață de 39 ha. 1210 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 20 ani.** Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul **pădurii Zăvoiu de la Cioroiasu**, județul Oit, proprietatea Siancu Păunescu, în suprafață de 27 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 4 ani.** Revizuirea după 4 ani.

f) Amenajamentul **pădurii Plopiș**, județul Sălaj, proprietatea Alexe Puscasiu, ș. a., în suprafață de 24 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția normală 30 ani.** Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul **pădurii Ghetlova**, județul Orhei, proprie-

tatea moșt. Th. Sicinski, în suprafață de 24 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Uidești-Poiana, județul Suceava, proprietatea C. Zamfirache, ș. a., în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Revizuirea amenajamentului pădurii Dâmbul din Jos, ș. a., județul Someș, proprietatea Ecleziei Reformate din comuna Taga, în suprafață de 10 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 10506/939.

a) Amenajamentul pădurii Sarului și Zăvoiușul Oltului, județul Romanați, proprietatea Elena I. Marian, ș. a., în suprafață de 371 ha. 2900 mp. Regim și tratament 2 serii crâng simplu. Revoluția normală seria I 25 ani, seria II-a 12 ani. Revizuirea după 20 ani seria I-a și după 12 ani seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Divici, județul Caraș, proprietatea Comunei Divici, în suprafață de 187 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare a pădurii Negrești, județul Vaslui, proprietatea David Simsinsohn, în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după

d) Regulamentul de exploatare a pădurii Fundul Negrei, județul Vaslui, proprietatea Iancu Motaș, în suprafață de 18 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Sălaj, proprietatea Alexa Benkő, în suprafață de 18 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 10507/939.

a) Amenajamentul pădurei Ciugheș-Sulța, județul Bacău, proprietatea Radu R. Rosetti, în suprafață de 1871 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Topa de sus, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial al Comunei Topa de Sus, în suprafață de 60 ha. 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Osoie, județul Sălaj, proprietatea Nicolae Dosza, în suprafață de 57 ha. 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Comorilor, județul Iași, proprietatea Iancu Motaș, în suprafață de 20 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 10508/939

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Siglău-Mare, județul Gorj, proprietatea C. Dumitrescu-Negrea, ș. a., în suprafață de

974 ha. Regim și tratament codru cu tăere rasă și o zonă de protecție-cu exploatabilitate fizică. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, județul Someș, proprietatea Composesoratului Urbarial Com. Buzaș, în suprafață de 105 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul de Mijloc, județul Trei-Scaune, proprietatea Irina Fejer, căsătorită Maniaș Francisc, în suprafață de 42 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 11213/939.

a) Amenajamentul pădurii Crețuleasca de Jos zisă Stâlp, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Slavu, ș. a., în suprafață de 216 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii La Mai, județul Someș, proprietatea Preot Ioan Buzura, în suprafață de 109 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pleșu, județul Sibiu, proprietatea comunei Gusu, în suprafață de 86 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet pe Seaca, lot. 183, 143, 171, 146, județul Bacău, proprietatea D-tru Corbu, în suprafață de 69 ha. 1300 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Delani, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial și a comunei Delani, în suprafață de 61 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng compus cu 100 rezerve. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Ursulova, județul Cămpulung, proprietatea Sofron Boiciuc a lui Mihai, în suprafață de 43 ha. 8363 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Nermiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Nermiș, în suprafață de 42 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Botfeiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Botfeiu, în suprafață de 33 ha. 9700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 11214/939.

a) Amenajamentul pădurii Făget-Poduri-Pleșa, județul Hunedoara, proprietatea Agardy Gavril, în suprafață de 125 ha. 6807 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Mănăstirii Scurtoci, județul Vaslui, proprietatea Ioana Bastachi, în suprafață de 199 ha. 3568 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii **Racovița de Jos**, județul Muscel, proprietatea Valpurga și Constanța Cristescu, în suprafață de 150 ha. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Bagoșir și Saloș**, județul Cluj, proprietatea Eugen Dunca, ș. a., în suprafață de 40 ha. 9700 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare a pădurii **Negrești-Călugărița**, județul Neamț, proprietatea Marin Preutu, ș. a., în suprafață de 33 ha. 9600 mp. Regim și tratament **codru cu tăere rasă**. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 15 Decembrie 1939, în **Cabinetul nostru**.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 13071/939.

a) Amenajamentul pădurii **Gladna-Română**, județul Severin, proprietatea Alexandrina Văleanu, ș. a., în suprafață de 673 ha. 1800 mp. Regim și tratament **codru cu tăeri succesive**. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 20 Decembrie 1939, în **Cabinetul nostru**.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 13700/939.

a) Amenajamentul pădurii **Carând**, județul Bihor, proprietatea comunei Carând, în suprafață de 532 ha. 8600 mp. Regim și tratament **crâng compus**. Revoluția normală 40 ani pentru elementul **crâng** și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Meteu**, județul Dolj, proprietatea Maria Băicoianu, în suprafață de 140 ha. 4191 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Poenarii-Rali**, județul Prahova, proprietatea Dr. C. Leonte, în suprafață de 80 ha. 6800 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 20 Decembrie 1939, în **Cabinetul nostru**.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 13701/939.

a) Amenajamentul pădurii **Odvoș**, din județul Arad, proprietatea comunei Odvoș, în suprafață de 623 ha. 8200 mp. Regim și tratament **codru cu tăeri succesive**. Revoluția normală 105 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Fașa Mare**, ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Elena I. M. Dache, ș. a., în suprafață de 71 ha. 8800 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală S. I: 20 ani; S. II: 10 ani; Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Lupoiaia**, ș. a., județul Alba, proprietatea comunei Drâmbor, în suprafață de 59 ha. 8400 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Ciaoara**, județul Sălaj, proprietatea comunei Ciaoara, în suprafață de 23 ha. 7700 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii **Budălae**, județul Someș, proprietatea Emil Sighiartău, în suprafață de 25 ha. 800 mp. Regim și tratament **codru cu tăeri succesive**. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Șomoiasca, județul Someș, proprietatea Balog Ana, ș. a., în suprafață de 16 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Broscosești, județul Fălcu, proprietatea comunei Lunca Banului, în suprafață de 14 ha. 3344 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica, Plaiul Stânci, județul Dâmbovița, proprietatea Timoftei Șerban, ș. a., în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica-Valea Stâncii, județul Dâmbovița, proprietatea Filofteia Șerbănescu, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 13702/939.

a) Amenajamentul pădurii Mândra, județul Teleorman, proprietatea Ana Maria I. Calimachi, în suprafață de 714 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani cu obligația împăduririi poenilor. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurii Rogoaza județul Gorj, proprietatea Stan Cioroiu în suprafață de 65 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Cășii județul Alba, proprietatea comunei Tău, în suprafață de 40 ha. 2833 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 176, județul Bacău, proprietatea Iordache Burlacu ș. a. în suprafață de 25 Ha. 4800 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 142, jud. Bacău, proprietatea Constantin Pădureanu în suprafață de 12 ha. 6296 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 175, județul Bacău, proprietatea Dumitru Pădureanu, în suprafață de 24 ha. 8898 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Tâncușa județul Putna, proprietatea Ion Pricople Mazăre, în suprafață de 10 ha. 5675 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 13703/939.

a) Amenajamentul pădurii Plantația de Salcâm și Zăvoiu Calafat, județul Dolj, proprietatea Bisericii Sf. Ilie Craiova, în suprafață de 178 ha. 7200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală seria I: 12 ani; seria II-a: 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogoiu, județul Bihor, proprietatea comunei Bogoiu, în suprafață de 55 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii **Zvoriștea** județul **Dorohoi**, proprietatea **Nicolae Manoliu Tetzcanu** în suprafață de 40 ha. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Valea Rediului Manțu**, județul **Fălciu**, proprietatea **Niculae M. Negrea și soția**, în suprafață de 33 ha. 5000 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii **Herești** județul **Ilfov**, proprietatea **Olga Florescu**, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea în anul 1941.

f) Amenajamentul pădurii **Seseni de Jos 11**, județul **Orhei**, proprietatea **Iulian Godzevici-Sălciuteanu**, în suprafață de 23 ha. 0123 mp. Regim și tratament **crâng cu rezerve**. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii **Măișoara**, județul **Muscel**, proprietatea **Ecaterina Ghermănescu** în suprafață de 16 ha. 6700 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

h) Amenajamentul pădurii **Fundul Elanului lot. Nr. 2**, județul **Fălciu**, proprietatea **Gh. Frenț** în suprafață de 11 ha. 9654 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 13704/939.

a) Amenajamentul pădurii **Valea Lungă** din județul **Someș**, proprietatea **Melania Dr. Dumbrăviceanu** în suprafață de 129 ha. 6800 mp. Regim și tratament **crâng cu rezerve**. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Mărginești** din județul **Mureș**, proprietatea **Iuliu Farkaș ș. a.** în suprafață de 116 ha. 6500 mp. Regim și tratament **codru cu tăeri rase**. Revoluția 60 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Vlădeasa** din județul **Someș**, proprietatea **Asociației de Pădure din Căpâlnea** în suprafață de 99 ha. 9800 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Lilica** din județul **Mehedinți**, proprietatea **Ana Gh. Săulescu** în suprafață de 52 ha. 8000 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 450/940

a) Amenajamentul pădurii **Comănești**, județul **Dorohoi**, proprietatea **I. Axler ș. a.** în suprafață de 529 ha. 2000 mp. Regim și tratament **crâng cu rezerve**. Revoluția normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Goronet**, județul **Sălaj**, proprietatea **Antal Várnava**, în suprafață de 28 ha. 6264 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **La Cărbunari**, județul **Someș**, proprietatea **Ludovic Poinitz și soția** în suprafață de 13 ha. 7500 mp. Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 451/940.

a) Amenajamentul pădurii **Benești**, județul **Bihor**, proprietatea comunei **Benești** în suprafață de **103 ha. 5800 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală **84 ani.** Revizuirea după **20 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Valea Mare** din județul **Sălaj**, proprietatea comunei **Turbuta**, în suprafață de **81 ha. 8000 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală **30 ani.** Revizuire. după **10 ani.**

Data astăzi **12 Ianuarie** în **Cabinetul nostru.**
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 452/940.

a) Amenajamentul pădurii **Tăgădău**, județul **Bihor**, proprietatea comunei **Tăgădău**, în suprafață de **431 ha. 0800 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală **96 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Comoriște**, județul **Caraș**, proprietatea comunei **Comoriște**, în suprafață de **28 ha. 7700 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală **40 ani.** Revizuirea după **20 ani.**

c) Amenajamentul pădurii **La Remătea-Somoșat**, județul **Someș**, proprietatea **Văd. Cseh Ioan ș. a.** în suprafață de **14 ha. 1500 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală **20 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

Data astăzi **12 Ianuarie** în **Cabinetul nostru.**
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 453/940.

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii **Tartod**, județul **Odorheiu**, proprietatea **Eugen Tamaș ș. a.** în suprafață de **170 ha. 40 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală **80 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Săsenii de Jos 1 și 14**, județul **Orhei**, proprietatea **Ecaterina Gudzievici Sălcuțeanu**, în suprafață de **18 ha. 7008 mp.** Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală **20 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

Data astăzi **16 Ianuarie** în **Cabinetul nostru.**
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban.**
Nr. 454/940.

a) Amenajamentul păduri **Stoenesti** din județul **Bihor**, proprietatea comunei **Stoenesti** în suprafață de **210 ha. 0500 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală **84 ani.** Revizuirea după **5 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Băleni lotul 3** din județul **Dâmbovița**, proprietatea **Gh. Nițescu**, în suprafață de **153 ha. 6200 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală **6 ani.** Revizuirea după **6 ani.**

c) Amenajamentul pădurii **Temesești** din județul **Arad**, proprietatea comunei **Temesești**, în suprafață de **61 ha.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală **40 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

d) Amenajamentul pădurii **La Tisa** din jud. **Someș**, proprietatea **Malor Traian Chescheș și Consorții** în suprafață de **53 ha. 4500 mp.** Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală **25 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

e) Revizuirea amenajamentului pădurii **Oșand** din județul **Bihor**, proprietatea **Composesoratuuo Oșand**, în suprafață de **43 ha. 1600**

mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucea Șindrilița din județul Muscel, proprietatea At. St. Marinescu, în suprafață de 33 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ticvaniul Mare din județul Caraș, proprietatea comunei Ticvaniul Mare în suprafață de 25 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
Nr. 455/940.

a) Amenajamentul pădurii Hilișeu-Gafencu, lot. A și B din județul Dorohoi, proprietatea Al. Greceanu ș. a. în suprafață de 271 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruniul Lung, județul Caraș, proprietatea comunei Cacova, în suprafață de 25 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zorlențul Mare, județul Caraș, proprietatea comunei Zorlențul Mare, în suprafață de 52 ha. 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Niculae, județul Sălaj, proprietatea Patrișiu Sfura, în suprafață de 13 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ruschii, județul Gorj, proprietatea D-tru Munteanu, în suprafață de 13 ha. 8650 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, județul Someș, proprietatea Bisericei greco-catolice din comuna Buzaș, în suprafață de 16 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 456/940.

a) Amenajamentul pădurii Miheleu, județul Bihor, proprietatea Comunei Miheleu, în suprafață de 155 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 1169/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Șugura-Cotumba, județul Bacău, proprietatea Ioana R. Rosetti, în suprafață de 1160 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. După 10 ani se va face revizuirea posibilității.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 1170/940.

mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucea Șindrilița din județul Muscel, proprietatea At. St. Marinescu, în suprafață de 33 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ticvaniul Mare din județul Caraș, proprietatea comunei Ticvaniul Mare în suprafață de 25 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

Nr. 455/940.

a) Amenajamentul pădurii Hilișeu-Gafencu, lot. A și B din județul Dorohoi, proprietatea Al. Greceanu ș. a. în suprafață de 271 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruniul Lung, județul Caraș, proprietatea comunei Cacova, în suprafață de 25 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zorlențul Mare, județul Caraș, proprietatea comunei Zorlențul Mare, în suprafață de 52 ha. 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Niculae, județul Sălaj, proprietatea Patrișiu Sfura, în suprafață de 13 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ruschiu, județul Gorj, proprietatea D-tru Munteanu, în suprafață de 13 ha. 8650 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, județul Someș, proprietatea Bisericii greco-catolice din comuna Buzaș, în suprafață de 16 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 456/940.

a) Amenajamentul pădurii Miheleu, județul Bihor, proprietatea Comunei Miheleu, în suprafață de 155 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 1169/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Șugura-Cotumba, județul Bacău, proprietatea Ioana R. Rosetti, în suprafață de 1160 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității 90 ani. După 10 ani se va face revizuirea posibilității.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 1170/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Camânca**, județul **Bacău**, proprietatea **Elisabeta Vărlam**, în suprafață de 1466 ha. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității 90 ani. După 10 nani se va face revizuirea posibilității.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 1171/940.

a) Amenajamentul pădurii **Pârâul Tinos**, județul **Trei Scaune**, proprietatea **Oprea Neguț și soția**, în suprafață de 106 haa. 2300 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Termenul exploatabilității 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Cuceu**, județul **Sălaj**, proprietatea **Comunei Cuceu**, în suprafață de 74 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dealul Comorii**, județul **Iasi**, proprietatea **Incu Motaș**, în suprafață de 20 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 1172/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

SUBSCRIEȚI BONURI
PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : I. Zeicu

Secretari : { Al. Butoi
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.
C. Chiriță
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea

Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.
Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A ÎM P Ă D U R I R I L O R

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A P Ă D U R I L O R

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA T. E. TOROȚIU BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

FEBRUARIE 1940

ANUL 52 — Nr. 2

R E V I S T A P Ä D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETÄȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București
ANUL 52, Nr. 2

FEBRUARIE 1940.

S U M A R U L :

Studii:

- Șt. Rubțov: Solurile zăvoaielor Buzăului și tipurile naturale de arborete — 81
Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului (II). — — — — 91

Comentarii — Insemnări:

- Tib. Cernescu: Istoricul pădurilor posesorale din Ardeal și dispozițiunile
legislației silvice în legătură cu administrarea lor — — — — 95
I. Moldovan: Deșeuri pentru celuloză — — — — — — — — 99

Vânătoare și Pescuit:

- V. Cotta: Invățământul vânătoarei și terenurile de aplicație — — — — 105
Cronica internă (p. 110), *Cronica externă* (p. 114), *Informațiuni* (p. 118), *Recenzii*
(p. 121), *Cercul de studii* (p. 126), *Soc. Progresul-Silvic* (p. 129), *Publicații* (p. 135).

SOMMAIRE:

Études:

- Les sols au long de la ri-
vière de Buzău et les
types naturels du peu-
plements — — — Șt. Rubțov
Contributions à l'étude
de la flore de Mara-
mureș — — — — Ar. Coman

Commentaires:

- Historique des forêts
„compossessorales” de
Transylvanie et les
dispositions législatives
concernants leur admi-
nistration — — — Tib. Cernescu
Déchets pour cellulose — I. Moldovan

Chasse et pisciculture:

- L'enseignement de la
chasse et les terrains
d'application — — — V. Cotta
Chronique (intérieure, extérieure) —
Nouvelles — *Revue des revues* — *So-
ciété „Progresul-Silvic”* — *Publications*.

INHALT:

Abhandlungen:

- Auenwaldböden des Bu-
zäufusses und die ent-
sprechenden Bestandes-
typen — — — — Șt. Rubțov
Beiträge zur Kenntnis
der Flora des Maramu-
reș-Bezirktes — — — Ar. Coman

Mitteilungen:

- Geschichtliche Betrach-
tung der Kompossessor-
wälder von Trans-
sylvanien und die ge-
setzlichen Bestimmun-
gen betreffend ihre Be-
försterung — — — Tib. Cernescu
Holzabfälle als Rohma-
terial für Zellstoff — I. Moldovanu

Jagd- und Fischereiwesen:

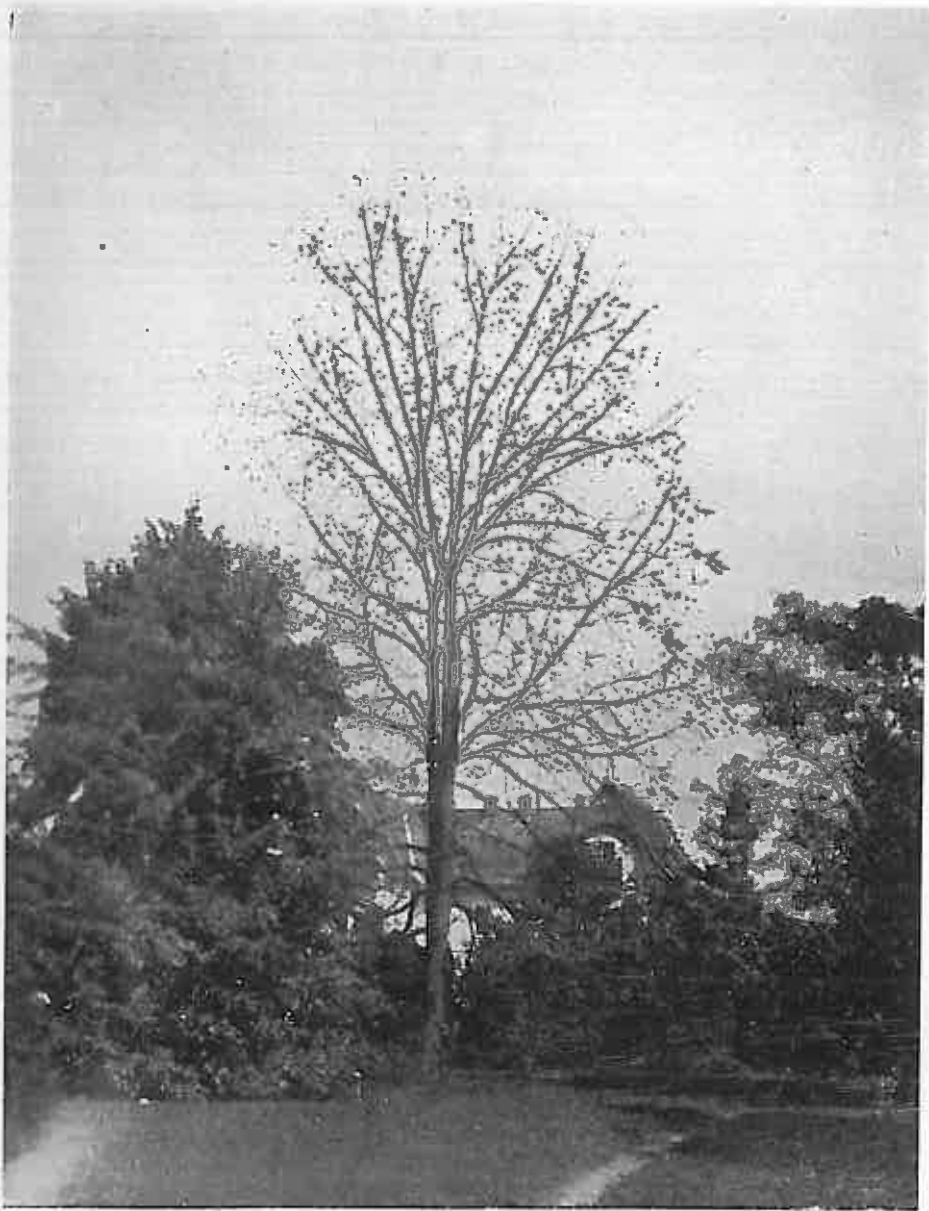
- Der Jadunterricht und
Lehrjagdrevire — — V. Cotta
Chronik — *Nachrichten* — *Zeitschriften-
schau* — *Verein „Progresul-Silvic”*.

Clișeu C. C. Georgescu.

Festuca valesiaca Schleich, în pădurea Cernica din ocolul silvic
Brănești (Ilfov).

Festuca valesiaca Schleich, dans la forêt Cernica cantonnement fores-
tier Brănești (Ilfov).

Clișeu Ing. Al. Popescu.

Nuc american (*Juglans cinerea* L.) în parcul școlii de conductori silvici
de la Casa-Verde (Timișoara).

Juglans cinerea L. dans le parc de l'école moyenne forestière de Casa-
Verde (Timișoara).

SOLURILE ZĂVOAIELOR BUZĂULUI ȘI TIPURILE
NATURALE DE ARBORETEde ȘT. RUBȚOV
Ing. subinsp. silvic**Descrierea tipurilor de soluri.**

În articolul „Zăvoaietele Bărăganului“¹⁾ am arătat că nică-
eri poate nu găsim așa de multe variații dela pas la pas, în
compoziția și structura solului, ca în lunci și că această deose-
bire de soluri condiționează și felul arboretelor ce cresc pe ele,
precum și regenerarea lor. S'a precizat atunci că fiecărui tip de
sol îi corespunde un anumit tip de arboret și că tipurile de
arborete cele mai caracteristice sunt:

1) Tipul ulm pur (*Ulmus campestris*) sau cu foarte
mic procent de: cătină roșie (*Tamarix Palassii*), păr sălbatec și
plop, iar în subarboret păducel, lemn câinesc, salbă moale și
sânger.

2) Tipul plop alb (*Populus alba*) pur, sau cu un
foarte neînsemnat procent de: plop negru (*P. nigra*), salcie
(*Salix alba*), ulm, cătină roșie, cătină albă (*Hippophaë rham-
noides*) și subarboret.

3) Tipul cătină roșie pură sau cu foarte neînsemnat
procent de măceși (*Rosa canina*), păducei, plopi și ulmi.

4) Tipul cătină roșie pe solurile neformate,
având înălțimi mici și consistența slabă.

În plus s'a mai constatat două tipuri provizorii în
care plopul, ulmul și cătina roșie sunt amestecate în diferite
proporții, datorită amestecului omului, care formații, cu timpul,
vor reveni la tipurile normale, arătate mai sus.

*

1) Revista Pădurilor, No. 11/1939.

SOLURILE ZĂVOAIELOR BUZĂULUI ȘI TIPURILE
NATURALE DE ARBORETEde ȘT. RUBȚOV
Ing. subinsp. silvic

Descrierea tipurilor de soluri.

În articolul „Zăvoaietele Bărăganului“¹⁾ am arătat că nică-
eri poate nu găsim așa de multe variații dela pas la pas, în
compoziția și structura solului, ca în lunci și că această deose-
bire de soluri condiționează și felul arboretelor ce cresc pe ele,
precum și regenerarea lor. S'a precizat atunci că fiecărui tip de
sol îi corespunde un anumit tip de arboret și că tipurile de
arborete cele mai caracteristice sunt:

1) Tipul ulm pur (*Ulmus campestris*) sau cu foarte
mic procent de: cătină roșie (*Tamarix Palassii*), păr sălbatec și
plop, iar în subarboret păducel, lemn cănesc, salbă moale și
sânger.

2) Tipul plop alb (*Populus alba*) pur, sau cu un
foarte neînsemnat procent de: plop negru (*P. nigra*), salcie
(*Salix alba*), ulm, cătină roșie, cătină albă (*Hippophaë rham-
noides*) și subarboret.

3) Tipul cătină roșie pură sau cu foarte neînsemnat
procent de măceși (*Rosa canina*), păducel, plop și ulmi.

4) Tipul cătină roșie pe solurile neformate,
având înălțimi mici și consistența slabă.

În plus s'a mai constatat două tipuri provizorii în
care plopul, ulmul și cătina roșie sunt amestecate în diferite
proporții, datorită amestecului omului, care formații, cu timpul,
vor reveni la tipurile normale, arătate mai sus.

*

1) Revista Pădurilor, No. 11/1939.

Cercetând solurile din fiecare tip de arboret în parte, am constatat cele ce urmează.

Arboretele de ulm pur și plop pur ocupă terenurile cele mai ridicate din luncă, având la suprafață și un procent mic de humus. Este vorba deci de solurile formate. În adâncime aceste soluri sunt formate din straturi de nisip și argilă cu structura granuloasă, fertile și destul de reavâne. (Fig. 1 și 2).

Fig. 1 a. — Tipul de arboret „ulm pur”. Pădurea Nr. 5—8 din pădurea Găvănești-Cotul Ciorii. Teren plan destul de ridicat și neinundabil.

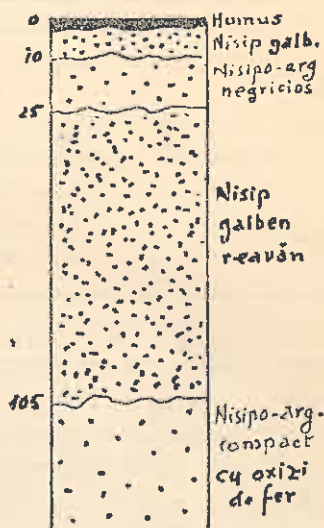

Fig. 1 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 4—5 m. Efervescența cu H.Cl. începe dela suprafață, însă peste tot este slabă.

În ce privește vegetația, aceasta se prezintă în felul următor.

Tipul ulm pur. Arboretul de ulm în vârstă de 30 ani, are înălțimea medie de 13—14 m, diametre medii de 28—38 cm și consistența 0,9. Subarboretul, format din păducel, salbă moale, lemn câinesc și sânger este destul de răspândit, de multe ori de nepătruns și împletit de *Clematis vitalba* (în fig. se arată

arboretul în care s'a extras subarboretul). Mai rar se întâlnește arțarul tăăresc și socul.

Pătura erbacee este foarte slab reprezentată prin coada cocoșului (*Polygonatum officinale*) și urzica moartă (*Lamium*). În schimb în arboretele tăiate ras, planta *Erigeron canadensis* L. acoperă tot solul împiedicând vegetația lăstarilor și drajonilor. Se menționează că în asemenea tipuri de arborete, pășunatul nu s'a practicat decât pe o scară redusă.

Fig. 2 a. — Tipul de arboret „plop pur“.

Parchetul Nr. 4 din pădurea Găvănești-Cotul Ciorii. Teren plan, destul de ridicat și neinundabil.

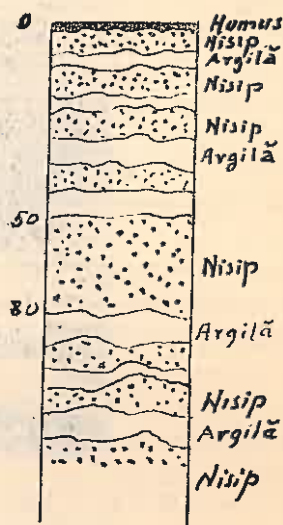

Fig. 2 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 3—4 m. Efervescenta cu HCl începe dela suprafață și este peste tot locul, cu excepția stratului de nisip între 50—80 cm.

Tipul plop pur. Arboretul de plop alb are înălțimi de peste 15 m. la vârstă de 30 ani, diametrele peste 30 cm iar consistență plină (Fig. 2). Subarboretul, format din aceleași specii ca la tipul ulm pur. Prezența arțarului tăăresc și a socului, nu s'a constatat. Pătura erbacee slab reprezentată.

Arboretele pure de cătină roșie, cu vegetație activă ocupă terenurile așezate mai jos și cari sunt lipsite de

stratul de humus. Sunt și mai puțin fertile ca cele din ulmișuri; în schimb sunt mult mai compacte, neavând structura granulată. Pășunatul s'a practicat intens în aceste porțiuni cu iarbă multă și nu a permis ca regenerarea cu specii de valoare să se facă pe cale naturală. (Fig. 3).

Fig. 3 a. — Tipul de arboret „cătină roșie pură”.
In pădurea Găvănești-Cotul Ciorii.
Teren plan, periodic inundabil.

Tot în această categorie de soluri înglobăm și terenurile ocupate de arboretele rărite de cătină roșie, cu vegetație mai lăncedă și cu dimensiuni mai mici, cu deosebire că aceste terenuri sunt așezate și mai jos decât cele dintâi. Acestea sunt mătcile vechi ale râurilor, unde predomină nisipul de râu, în mare parte steril și sunt cele mai noi terenuri. Vechimea lor este de cel mult 40-50 ani. In aceste soluri straturile de deasupra au cel puțin 50—60 cm. de nisip pur, aproape steril, care nu poate suporta vegetația forestieră.

In ce privește vegetația, aceasta se prezintă în felul următor:

a) La tipul cătină roșie pură cu vegetație activă, arborețul este format aproape numai din specia *Tamarix Palassii*, care la

vârstă exploatabilă de 7—10 ani atinge înălțimi de 3—4 m, diametre între 3—7 cm. și consistența 0,9. (Fig. 3).

Subarboretul lipsește. Ici colo se află răspândit câte un păducel sau măceș. Sângerul sau salba moale nu s'a constatat decât excepțional. Cătina oferind o foarte slabă protecție solului, razele soarelui pătrund cu ușurință prin frunzișul rar al cătinei. Ca rezultat al acestei stări, tot solul din cătinișuri este invadat de o pătură erbacee foarte deasă, compusă din următoarele specii mai caracteristice: *Agropyron repens* (Pir), *Calamagrostis epigeios* (Trestia de câmpuri), *Andropogon ischaemum* (Fâșca) și mai rar, *Festuca arundinacea* (Păiuș), *Convolvulus* (Volbura), *Setaria* (mohor), *Cynodon dactylon* (pir gros), *Clematis vitalba*.

b) La tipul cătină roșie cu vegetație lăncedă, arboretul de cătină roșie este foarte rar și nu atinge înălțimi peste 1,50—2 m. chiar la vârste înaintate (20 ani).

Starea de vegetație este foarte slabă. Pătura erbacee este compusă din *Calamagrostis epigeios*, dar și această plantă nu crește bine peste tot. Totuși este cea mai caracteristică plantă a acestui tip de arboret.

Din cercetarea profilelor de soluri la mătcile vechi și în cătinișurile cu vegetație activă, se observă o oarecare asemănare. Straturile de deasupra de circa 15 cm sunt ori argiloase

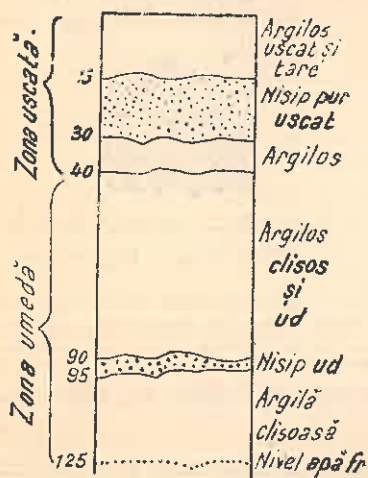

Fig. 3 b. — Profilul (Nr. 1) al solului pe care se află acest tip de arboret.

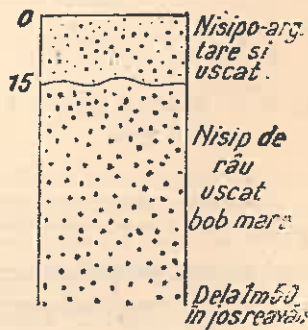

Fig. 3 c. — Profilul (Nr. 2) al solului din tipul de arboret „cătină roșie pe mătcile vechi“.

compacte și uscate, ori nisipo-argiloase tari și uscate (proba luată la 16 Mai) și deci nu sunt prea indicate pentru vegetație. Dela 15 cm în jos, la profilul No. 1, constatăm un strat de nisip pur uscat, de 12—15 cm, impropriu pentru vegetație, iar la profilul No. 2 un strat de peste 1 m, nisip de râu, cu bob mare, uscat, deasemenea impropriu pentru vegetație. Prin urmare, la primul profil, stratul impropriu vegetației este de cel puțin 30 cm, după care încep straturile reavăne, însă clisoase; iar la profilul No. 2, de abia dela 1 m în jos se încep straturile reavăne și fertile. Iată motivul pentru care în matca veche nu crește bine nici măcar cătina, iar pe celelalte soluri mai ridicate, rezistă numai cătina, iar celelalte specii lipsesc. În orice caz, în aceste două profile nu am constatat straturi subțiri de argilă și nisip alternându-se între ele, ca în solurile de tipul ulm pur sau plop pur. Pășunatul practicat pe o scară întinsă în aceste arborete, nu a permis instalarea altor specii secundare ca păducelul sau sângerul.

Tot în aceeași ordine de idei, merită a fi relevat încă un tip de sol de zăvoi (pădurea Simileasca), unde deasemenea straturile dela suprafață prezintă două cazuri:

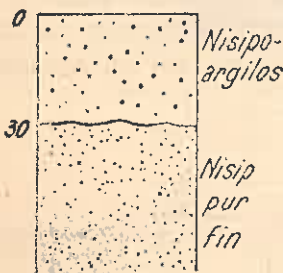

Fig. 4. — Profilul solului în teren plan.

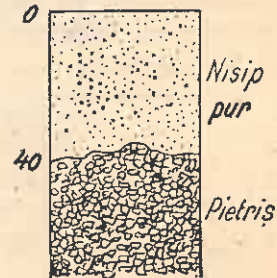

Fig. 5. — Profilul solului într'o ușoară depresiune.

primul, când acel strat de circa 30—35 cm. este nisipo-argilos, iar mai în adâncime numai nisip de râu fin, permițând totuși cătinei și păducelilor a vegeta destul de bine, iar plantației de salcâm o creștere potrivită,

al doilea, când stratul de deasupra este nisip pur, iar sub 40—50 cm se află pietriș. În acest al doilea caz, solul nu suportă decât vegetația foarte rară de *Hippophaë rhamnoides*, iar plantațiile de salcâm se usucă aproape complet.

Primul caz arată solurile plane, iar al doilea depresiunile ușoare.

Dăm mai sus profilele acestor soluri (Fig. 4 și 5).

Arboretele, un amestec intim de cătină roșie cu ulm sau plop, ocupă solurile intermediare între cele descrise mai sus. Pășunatul ce se practică în aceste arborete pe o scară întinsă, nu numai că împiedică însămânțarea naturală cu plop și ulm, dar contribuie la mărirea procentului cătinei roșii.

Din profilul alăturat (fig. 6) făcut în Iulie 1934, în parchetele Nr. 16 și 18 din pădurea Găvănești-Cotu-Ciorii, rezultă următoarele: arboretul e de plop alb cu consistența slabă (0,4-0,5), iar subetajul de cătină roșie deasă. Rar se găsește câte un ulm sau salcie. Este tipul de arboret numit Albo-Populetum-Tamaricetum. Subarboretul este format din cătină albă și mai rar din sânger și lemn cănesc. Solul se arată în profilul Nr. 6.

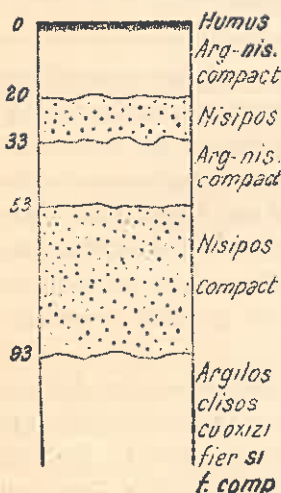

Fig. 6. — Efervescenta începe dela suprafață.

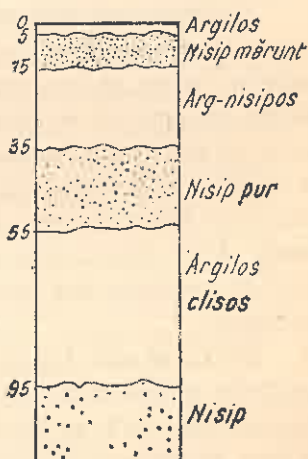

Fig. 7. — Efervescenta începe dela suprafață, până la 1 m.

S'a mai cercetat încă câteva profile și s'a constatat peste tot straturile de 5—8 cm de nisip și argilă alternându-se între ele până la adâncimea de circa 30 cm, iar mai jos începe numai argilă clisoasă, foarte compactă.

În pădurea Șeinească (profilul Nr. 7), la fel, s'a constatat aproape aceleași straturi. În arboretul existent de plop,

ulm, cătină roșie și peri sălbateci, veștează și doi stejari (*Quercus pedunculata*) și un frasin (*Fraxinus excelsior*), ceiace constituie o raritate în toate zăvoaiile Buzăului. Ca pătură erbacee, plantele caracteristice sunt *Agropyron repens*, *Asparagus* și *Lotus*.

Din cercetarea acestor două profile tragem concluzia că acolo unde stratul de argilă clisoasă este mai adânc (sub 50—60 cm) procentul plopului și ulmului este mai mare, iar acolo unde clisa apare dela 30 cm în jos, cătina roșie este aproape unica specie ce poate rezista.

*

Schimbări în compoziția zăvoaielor, datorită inundațiilor și amestecului omului.

După cum am văzut din expunerea de mai sus, fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret. Tipurile de soluri arătate, precum și tipurile de arborete descrise sumar, sunt cele caracteristice din lunca Buzăului.

Desigur repartiția naturală a speciilor în zăvoaie este turburată de amestecul omului și de pășunat din care cauză acolo unde ar trebui să fie numai arborete de ulm, sunt arborete de cătină. În general se observă tendința cătinei de a cuceri din ce în ce mai mult teren. Prezența ei în proporție așa de mare se explică prin faptul că această specie se regenerează ușor și abundent din semințe, a cărei fructificație este anuală și abundentă. Apoi cătina este cea mai indicată specie pe aluviunile noi în formație, des inundabile și cu un procent însemnat de carbonați.

De notat este faptul că toate aluviunile recente din lunca Buzăului conțin carbonați, cari apar chiar dela suprafață. Apele freatice sunt la 1 m 50—6 m. Imprăștierea seminței de cătină se face de obicei cu ajutorul inundațiilor parțiale. Desigur că și semințele de alte specii ca ulmul și plopul sunt aduse de apele de inundație și cu siguranță că și germinează. Inșă fiind specii mai preferate de vite, sunt distruse sistematic, iar cătina roșie, ca mai puțin căutată, continuă să crească nestingherită de nimeni.

Numai acolo unde nu au putut pătrunde vitele, plopul și ulmul au isbutit să reziste și să veșteze. Și încă un fapt care merită a fi relevat: nu toate cătinișurile ce avem astăzi, au ocupat și în trecut aceste suprafețe. Din contră, din an în an,

suprafața acoperită cu cătină se mărește, datorită pășunatului intensiv și inundațiilor de lungă durată survenite imediat după o tăiere rasă. Așa de pildă, în anul 1916, în urma unei inundații de lungă durată, apele stagnând în parchetele de plop exploatare ras, și depunându-se un strat gros de nămol peste tulpini, lăstărarea plopului nu a mai avut loc, iar după retragerea apelor, pe terenul gol s'a instalat cătina roșie. Cele câteva fire de plop izolate au fost distruse prin pășunat. Aci condițiunile naturale s'au schimbat și au devenit improprie pentru creșterea plopului și ulmului.

Acelaș fenomen s'a întâmplat și în trupul de pădure „Cioara”, acoperit în trecut numai cu ulm, iar astăzi numai cu cătină roșie și ceva plop.

Aceste inundații se repetă în lunca Buzăului la un interval de circa 10 ani. Așa de pildă, după inundația din 1916, au venit inundațiile din 1926; 1938 și 1939. Inundații parțiale se întâmplă la 2—3 ani, nepereclifând decât arboretele situate în depresiuni unde apa din inundații stagnează 10—40 zile.

Sucesiunea naturală a speciilor din zăvoaie.

Solurile zăvoaielor fiind alcaline, primii pioneri ai acestor păduri sunt: cătina roșie și cătina albă, cari suportă sărăturile. Cu timpul aceste specii îmbunătățesc solul și-l pregătesc pentru alte specii ca: măceșii, păduceii, și alți arbuști, iar la o epocă și mai înaintată, la adăpostul acestor specii, apar plopul și ulmul. Aceste din urmă două specii, prin frunzișul lor abundent, ameliorează și mai mult solul, care cu timpul devine apt pentru asociații forestiere mai complete, având în compoziția lor stejarul, acerineele, frasinul și teiul.

Concluziuni.

Din punct de vedere al reliefului și vechimei solului:

Depresiunile cele mai joase, cum ar fi mătcile vechi, cu solurile cele mai noi, neformate încă, sunt acoperite cu cătinișuri rare în stare lăncedă de vegetație; așa numitele „cătinișuri pe solurile neformate“.

Depresiunile mai ridicate, aproape plane, cu solul mai vechi, sunt ocupate de cătinișuri propriu zise, în stare bună de vegetație așa numitele „cătinișuri pure“ (Tamaricetum).

Terenurile mai ridicate, totuși din când în când inundabile, sunt ocupate cu arborete amestecate de plop și cătină roșie; așa numitele „Albo-Populetum-Tamaricetum“.

Aceleași terenuri, însă mai rar inundabile, deci mai avansate în procesul de solificare, sunt acoperite cu tipul „Albo-Populetum“ (Plop alb).

În fine, tot terenurile mai ridicate și foarte rar inundabile, însă și mai vechi, sunt populate cu ulm pur (Tipul „Ulmetum“) sau ulm în amestec cu plop (Tipul „Ulmetum-Albo-Populetum“).

Aceasta ar fi gama succesiunii naturale a speciilor din zăvoaie. În toată lunca Buzăului nu s'a putut găsi decât câteva exemplare de arțar tătăresc și tei de mici dimensiuni, iar în parchetul Nr. 17 din pădurea Găvănești s'a găsit, sub masivul de plop, și un puet de jugastru. Deasemenea în pădurea Șeinească s'au instalat doi stejari și un frasin.

Cătinășurile din lunca Buzăului nu se află în epoca dominației cătinei. Solurile în mare parte, cu excepția mătcii vechi, sunt destul de avansate pentru a suporta și alte specii. Din cauza pășunatului însă și a altor cauze arătate mai sus, instalarea plopului și ulmului nu s'a produs decât parțial.

În comparație cu lunca Ialomiței, solurile și arboretele din lunca Buzăului sunt mai recente, din care motiv nici nu au în compoziția lor stejarul, teiul și frasinul.

Auenwaldböden des Buzăufusses und die entsprechenden Bestandestypen.

Les sols au long de la rivière de Buzău et les types naturels de peuplements.

L'auteur étudie la composition des peuplements situés au long de la rivière Buzău, par rapport à la constitution des sols. Il constate:

Les sols des dépressions — ceux des anciens lit de la rivière — donc les plus jeunes, ne portent que des buissons malvenants de *Tamarix Palassii*.

Les dépressions plus élevées, presque horizontales, à sols plus évolués, sont occupées par la même espèce ayant une végétation active.

Les terrains encore plus élevés, quelque fois inondables, sont couverts par des peuplements de peuplier et de *Tamarix*.

Les mêmes terrains, mais rarement inondables (donc avancés dans le proces de transformation en sols végétal) sont couverts seulement de peuplier blanc.

Enfin, les endroits encore plus élevés (anciens) et presque non inondables, sont occupés par des peuplements d'orme et de peuplier.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de ARTUR COMAN (Vișeu).

(II)

În numărul din Mai 1939 al Revistei Pădurilor am publicat o listă cu plantele mai de seamă cari cresc în Maramureș. În cele de mai jos, continuăm a semna și alte plante aparținând aceleași regiuni.

Blechnum spicant (L.) Sm. Se găsește în pădurile subalpine ale munților Maramureșului. La Preluca Șoimului din Vișeu de Sus, în pădure de molid având consistența 0,4, această plantă se găsește într'un număr așa de mare încât sufocă toate celelalte plante ierboase. Expoziția locului este estică, iar altitudinea, în jurul a 1400 m.

Pinus rotundata Lk ¹⁾, specie de turbării, era cunoscut numai din puține părți în țara noastră. Aici l-am găsit la Tăul-Băiței, la 1407 m altitudine, locul având expoziția vestică. La data de 10 Iunie 1938 când l-am descoperit, nu am găsit conuri mature, din care cauză l-am determinat greșit drept *Pinus montana* Mill. Mai târziu, la 20 Iulie 1939, găsind (cu mare greutate) două conuri am putut face determinarea exactă.

Scheuchzeria palustris L. ¹⁾, plantă palustră, foarte rară, am găsit-o în Tăul-Băiței în tovărășie cu *Carex limosa* L. o cyperacee foarte rară cunoscută din puține locuri turboase.

Sesleria Heufleriana Schur. ¹⁾. Am mai semnalat-o, tot în această revistă, în Nr. 10 din 1938. Ulterior am mai găsit-o în următoarele locuri:

1) La Pietrosul Mare din Borșa, în două locuri și anume:

a) la Piciorul Masului din Sus, loc expus spre Est, având o altitudine de 1888 m;

¹⁾ Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universității din Cluj.

- b) la Turnu-Roșu, expus spre Est și cu altitudine de 1777 m.
 2) La Piatra Rea, tot din Borșa, la expoziție nordică și 1765 m altitudine.

În ambele localități se găsește pe terenuri calcaroase. Este interesant, deasemenea, de semnalat că pornește din regiunea de coline și ajunge până 'n plin munte.

Carex capillaris L. Până în prezent am găsit-o în două locuri:

a) Pe Farcău (Poienile de Submunte) la expoziție sudică și 1900 m altitudine.

b) Pe Piatra Rea (Borșa) la expoziție nordică și 1765 m altitudine.

Gagea minima (L.) Ker. Se distinge ușor după bulbul florifer care este înconjurat de alți bulbi mai mici sterili, cu frunza filiformă. Până în prezent, în Maramureș, am găsit-o numai în regiuni subalpine și anume:

a) La Vișeu de Sus la fundul văilor Gurguiata și Valea Rea, sub muntele Zănoaga, la diferite expozițiuni, între 1200—1300 m altitudine.

b) Pe muntele Bocul, pe lângă drumul care merge spre Plisca, în hotarul comunei Poienile de sub munte. Se găsește dealungul drumului în locuri mai grase, la atitudini de 1400—1500 m.

Scilla bifolia L. ssp. *praecox* Willd. Se găsește în pădurile de fag din regiunile subalpine. Se întâlnesc exemplare care ating 37 cm înălțime și cu frunze late de 3 cm. În felul acesta am întâlnit-o la Vișeu de Sus, pe Plaiu, la expoziție estică și 1120 m altitudine.

Fagopyrum tataricum (L.) Gaertn. De obicei crește în locurile înalte arate, semănate cu orz sau ovăz și apoi lăsate pârloagă. Un exemplar am recoltat de pe Plai la Vișeu de Sus, la 1158 m altitudine și expoziție sudvestică.

Sempervivum Schlechani Schott¹⁾. Am găsit-o la Poienile de Submunte la punctul Luhi lângă casa pădurarului întinzându-se până la pichetul de grăniceri la gura văii Socolaului. Crește pe stânci împreună cu *Trifolium arvense* L., la expoziție estică și 617 m altitudine.

1) Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universității din Cluj.

Saxifraga racemosa (Thown.) Simk. Până în prezent, din Maramureș, nu este cunoscută decât de pe Pietrosul Mare (Borșa) dela 1900 m altitudine în sus.

Trifolium spadiceum L. Întâlnită numai în pășuni alpine, în locuri umede sau în mocirle. În pădure nu am găsit-o. Nu este prea comună.

Trifolium arvense L. În mare măsură pe stânci, împreună cu *Sempervivum Schlechani*, la Poenile de sub munte.

Astragalus penduliflorus Lam.¹⁾ Plantă rară care la noi în țară se găsește numai în munții Rodnei. Am aflat-o la Isvorul Cailor (Borșa) pe sub stânci calcaroase, la expoziții estice și la 1765 m altitudine, împreună cu: *Leontopodium alpinum* Cass., *Saxifraga oppositifolia* L., *Dianthus superbus* L. ssp. *speciosus* Rchb., *Euphrasia salisburgensis* Funk., *Sweetia perennis* L., *Helianthemum alpestre* (Jacq) DC., *Hypericum maculatum* Cr., *Bupleurum longifolium* L. ssp. *vapincense* Will., *Ranunculus montanus* Willd.

Onobrychis transilvanica Simk. Până în prezent am găsit-o pe muntele Cearcan din Borșa, pe pereți calcaroși cu expoziție sudică și la alt. de 1799 m. Bogată în flori așezate pe crengi tufoase.

Cortusa Matthioli L. O plantă ornamentală cu miros tare și plăcut. În abundență pe valea Vișeuului. Crește viguros pe toți munții unde găsește umezeală suficientă. Deasemenea, pe roci cristaline, cum este cazul dela Mușcheta din Borșa unde se află expusă spre Nord și la 1873 m altitudine. Aici este, până acum, punctul cel mai înalt unde am găsit-o. La punctul numit Pivnița lui Pinteza Viteazul dela Aria Zimbrului din Borșa, se află așa de multă încât ai impresia că o altă plantă nu mai există. Am mai aflat-o pe valea Râului începând de la Novății în sus. Coboară în felul acesta până la 590 m și crește pe roci cristaline. La Poenile de sub munte, dela gura văii Socolaului (615 m) în sus, se găsește în abundență pe locuri calcaroase.

Lysimachia nemorum L. O raritate aflată până în prezent numai pe muntele Obnujul din cuprinsul teritoriului comunei Repedea. Am găsit-o pe o prelucă din pădure cu expoziție NW și altitudinea 1018 m.

Centaurea cyanus L. Pe apa Vișeului prin holdele de lângă comună. În număr mare am întâlnit-o (unde nu mă așteptam) pe Pietrosul Mare din Borșa în holdele de ovăz. Expoziție N.-Est, altitudine 1295 m.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

(II)

L'auteur continue à signaler d'autres espèces intéressantes de la flore de Maramureș — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII — INSEMNAȚII

ISTORICUL PĂDURILOR COMPOSESORALE DIN ARDEAL ȘI DISPOZIȚIUNILE LEGISLAȚIEI SILVICE ÎN LEGĂTURĂ CU ADMINISTRAREA LOR.

de TIBERIU CERNESCU

Inginer Inspector Silvic (Timișoara)

Vechiul Regat neavând păduri composesorale, era natural ca legislația silvică antebelică să nu se ocupe de această categorie de păduri. Pădurile Vechiului-Regat asemănătoare cu aceste păduri composesorale sunt cele ale moșnenilor și răzeșilor, de care se ocupă în mod detaliat, Codul silvic din 1910, la Cap. V, art. 29—54.

După unire, nimic nu era deci mai natural de cât să se studieze imediat și în mod amănunțit istoricul, organizarea și administrarea pădurilor composesorale și să se încadreze în angrenajul firesc al economiei și administrației noastre silvice. Cu toate acestea, nu ne-am prins a le privi mai deaproape. Numai în 1923 (Iunie 17), când, printr'un articol unic al legii pentru extinderea aplicațiunii dispozițiilor codului silvic din 1910 (Mon. Of. Nr. 59/1923), se decretează: „Pădurile composesoratelor urbarfaliștilor, foștilor nobili și fideicomiselor din Ardeal se vor administra de Casa Pădurilor întocmai ca pădurile Statului din Vechiul-Regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziția proprietarilor, conform drepturilor ce au fiecare”.

Pentru a înțelege mai bine situația acestor proprietari de păduri față de dispozițiunile Legii din 1923, e necesar a arăta, în mod succint, origina acestor păduri, amintind în acelaș timp și ceva despre origina pădurilor moșnenilor și răzeșilor din Vechiul-Regat, cu cari s'ar putea asemena până într'un anumit punct.

În timp ce pădurile moșnenilor și răzeșilor, cu o suprafață totală de circa 450.000 ha, adică 7% din suprafața totală a pă-

durilor țării noastre, au ca origină donațiile făcute de Domnii Țărilor muntenești și moldovenești, pentru bravurile luptătorilor în războaiele interminabile, pentru apărarea gliei strămoșești, — pădurile posesorale urbariale din Ardeal, în suprafață totală de circa 656.000 ha, adică 10% din suprafața noastră păduroasă, sunt rezultatul lichidării raporturilor urbariale dintre nobili și iobagi. Cu alte cuvinte, drepturile de servitute ale iobagilor au fost răscumpărate de proprietari, prin acordarea unor porțiuni de terenuri, inclusiv păduri, în deplină proprietate. Aceasta a avut loc în Banat sub domnia reginei Maria Tereza, pe baza legii „Urbarium Banaticum“, pe la anul 1767, iar în Ardeal după revoluția din 1848. Legea X din 1848 decretează, că acolo unde nu s'a defalcat porțiunea de pădure rezervată iobagilor, să se facă segregarea (separațiunea). Patenta Urbarială din 2 Martie 1853 dispune deasemenea predarea pământurilor și pădurilor folosite exclusiv de foștii iobagi, în pădurile în cari aveau drept de servitute până la 1 Ianuarie 1848, urmând să se defalce pentru iobagi o porțiune corespunzătoare servituții avute. Aceste dispozițiuni din urmă, au rămas neaplicate, deoarece nici proprietarii, nici foștii iobagi n'au înaintat cereri de segregare până la 1861, când autoritatea urbarială a fost desființată. Pentru acest motiv prin Legea LIII din 1871 s'a reglementat din nou și definitiv segregarea pădurilor urbariale.

Pe lângă aceste păduri posesorale urbariale, mai avem două feluri de păduri posesorale: cele posesorale nemeșești, adică a urbarialiștilor liberați înainte de 1848, cari și-au câștigat, prin merite excepționale, desigur de vitejie, un rang nobiliar (aceste păduri ar fi identice cu cele ale moșnenilor și răzeșilor din Muntenia și Moldova) și cele ale Comunităților de Avere din Caransebeș (fostul Regiment confinar Nr. 13) și din Bistrița-Năsăud (fostul Regiment Nr. 2 românesc de graniță din județul Năsăud), cari constituie o formă specifică a proprietății în indiviziune și cari se deosebesc de restul posesoralelor de păduri prin originea și organizația lor.

Primele dispozițiuni în legătură cu administrarea pădurilor posesorale au fost luate prin art. 17 din Legea XXXI din 1879, iar organizarea economică a acestor păduri a fost reglementată prin Legea XIX din 1898, ca apoi Legea XXXIII din 1913 să dea dreptul adunărilor generale de a înstrăina, diviza și greva acestei păduri, însă numai cu aprobarea Ministerului de Agricultură.

Prima legiuire românească, care a pus capăt abuzurilor practicate în pădurile moșnenilor și răzeșilor a fost Codul Silvic din 1910, prin art. 29—54. Până la 1910 societățile forestiere finanțate de capitaluri străine au profitat în modul cel mai veros, de naivitatea moșnenilor și răzeșilor, cumpărând pe prețuri derizorii masive virgine, de o valoare considerabilă, ajutați de fruntașii acestor obștii. După ce prin art. 29—36 din Codul Silvic se prevăd dispozițiuni pentru stabilirea drepturilor de proprietate a moșnenilor și răzeșilor cu privire la pădurea ce o stăpânesc în devălmășie, articolele următoare (37—54) fixează norme pentru exploatarea acestor păduri, cari în principiu se fac prin licitație publică, pentru materialele ce depășesc nevoile interne ale îndreptățiților, pe baza estimățiilor făcute de agenții silvici ai Statului. Avera se administrează după prevederile așezământului întocmit conform dispozițiunilor Codului silvic.

Prin legea din 17.VI.1923, după mai bine de 3 ani dela Unire, li se ia pădurilor composesorale orice libertate de administrare, deși după expunerea de mai sus s'a putut vedea că aceste păduri au mai mult un caracter particular.

În 1924 prin Legea din 1.VII, pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție ale populației rurale din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina (partea III, Cap. VI, art. 14 b) găsim că și pădurile composesorale se înșiruie în așa zisele „păduri administrate de Stat“, alături de pădurile comunale, bisericesti etc. Prin aceasta se face un pas înainte, față de legea din 1923, fără să li se dea administrația lor firească. Deaceia prin avizul Consiliului Avocaților Nr. 1080 din 11.XII.1926 se stabilește că: „Composesoratele urbariale, în ceiace privește proprietățile lor silvice, sunt asimilate în totul moșnenilor și răzeșilor și ținute a se conforma dispozițiunilor Codului Silvic referitor la proprietatea obștiilor de moșneni (art. 29—54 din Codul Silvic). Că ele urmează potrivit dispozițiunilor din partea III cap. VI al Legii din 1.VII.1924 și Regulamentul acestei legi din 16.IV.1925 să se administreze în ceiace privește economia lor internă, după statutele ce au fiecare, așa că reînnoirea Consiliului de administrație sau Comitetelor de conducere ale acestor composesorate urmează să se efectueze după prevederile Statutului fiecărui composesorat“. Ne apropiem astfel și mai mult de administrația legitimă a acestor păduri.

Legea de administrare a pădurilor din 26.IV.1930, prin art. 47 înființând „Direcțiunea Regimului Silvic“, menține pădurile composesorale ca „administrare de Stat“, fără să adauge nimic

la dispozițiunile Legii din 1.VII.1924 și Regulamentul acestei Legi din 16.IV.1925.

În 1935, prin legea pentru organizarea cooperăției din 6.IV.1935, se iau mai toate atribuțiunile Direcțiunii Regimului Silvic de către organele Casei Centrale a Cooperăției, pentruca prin Decretul Lege din 23.VI.1938, pentru complectarea și modificarea Legii pentru organizarea cooperăției prin art. 21 să se dispună ca atribuțiunile de control, îndrumare și organizare la composesorate, obștii de moșneni, răzeși, comunități de avere și asociații de îmbunătățiri financiare să se exercite de Ministerul Agriculturii și Domenii (recte de Direcțiunea Ameliorărilor și Pădurilor particulare administrate de Stat, în urma scindării Direcțiunii Regimului Silvic prin Legea de organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii din 2.XI.1936).

În 1939, prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii din 6.IV.1939, această Direcțiune, transformându-se în Serviciu, se trece la Direcțiunea Comercială a Pădurilor (vezi art. 33 pc. 9) ca apoi, prin deciziunea Nr. 142255 din 10 Iunie 1939 să se atașeze ca Serviciu pe lângă Cabinetul Ministerului de Agricultură și Domenii, sub numirea de „Serviciul Ameliorărilor și al Pădurilor Persoanelor Juridice Administrate de Stat“.

Iată, câte tatonări, fără să se fi ajuns a se da forma corespunzătoare și definitivă administrației pădurilor composesorale cari formează 10% din suprafața totală a pădurilor din țară și 20% din suprafața păduroasă a Ardealului.

Suntem convinși însă, că ne aflăm în ajunul unei organizații generale a administrației pădurilor persoanelor juridice, în care își vor găsi, în sfârșit, locul cuvenit și pădurile composesorale.

L'historique des forêts „compossessorales“ de Transsylvanie et les dispositions législatives concernant leur administration.

Geschichtliche Betrachtung der Kompossessoralwälder von Transsylvanien und die gesetzlichen Bestimmungen betreffend ihre Beförderung.

L'auteur expose le chemin parcouru, à partir de 1919 jusqu'aujourd'hui, par l'administration des forêts „compossessorales“ (propriétés collectives) de Transsylvanie.

En conclusion il montre le nécessité d'une nouvelles loi d'organisation concernant ces forêts.

DEȘEURI PENTRU CELULOZĂ

de Ing. I. MOLDOVAN-JUNIOR (Zărnești)

Materia primă a devenit în ultimele decenii o problemă economică de primordială importanță, cu deosebire de când comerțul internațional a luat forme din ce în ce mai rigide bazate pe schimburi reciproce de mărfuri. În lumina acestor fapte, cari ne reamintesc deprinderi negustorești din vremuri de demult când nu erau introduse monedele de schimb, aceste materii câștigă mult în însemnătate, fiindcă ele asigură unei țări neatâr-narea politică și economică, precum și prosperitatea industrială. Tot atâtea îndemnuri pentru a cruța materia primă, a o exploa-ta rațional și a o valoriza sub formă de produse cât mai adec-vate proprietăților sale tehnice și deci cât mai bine plătite.

*

Odată cu progresele realizate de omenire pe teren cultu-ral, nevoile în hârtie, la rândul-le, au crescut și cresc neconținut reclamând noi cantități de material lemnos, noi sarcini impuse pădurilor, ale căror rezerve au fost aproape pretutindeni epui-zate și posibilitățile depășite. Urmând acest curs normal evolu-tiv, și fabricile de celuloză au fost silit de împrejurări a-și găsi noi surse de aprovizionare cu materie primă având în vedere, că lemnul rotund subțire nu mai acoperă necesitățile în conti-nuă creștere ale fabricației. Astfel, înainte cu 30 de ani s'au făcut primele încercări de a întrebuința în fabricație rămășiță de cherestea, care reprezintă un deșeu al șipcilor (lănteților) produse la circularele fabricelor de cherestea. Aceste încercări nu au dat greș. Totuși, datorită inerției cercurilor tehnice de fabricație, o reală utilizare a acestor deșeuri în cantități mai apreciabile s'a început abia după războiul mondial, când s'au cristalizat în decursul timpului și proprietățile ce trebuie să le

intrunească un bun deșeu de cherestea destinat celulozei, precum și mijloacele de producție, sortare, pregătire prealabilă, felul de ambalare și furnizare.

Piese de cherestea debitate în gateră cu sistemul tăerii pe rotund, urmează a fi tivite la circulare obținând, prin resortări, șipci de diferite lungimi și dimensiuni, mai mult material scurt, din care o parte este incomplet ecarisat cu o mușche parțial sau complet teșită, adică conținând „marginea” bușteanului.

Aceste șipci cu „margine” în lungimi de un metru, rezultate din resortarea pieselor de cel puțin 18 mm grosime, ne dau deșeurile de cherestea pentru celuloză, cari au de regulă 2 muchi complect ecarisate și 3 fețe drepte. Astfel de material s'a întrebuințat și în trecut și se întrebuințează încă și azi în unele fabrici ca lemn de foc, mai ales dacă lemnul nu este complect cojit și provine din bușteni fasonați în epoca de repauz a vegetației.

Deșeurile provenite din lemn fasonat în sevă sunt lipsite de liber și coajă, de aceea constituie cel mai bun material pentru celuloză. Micile aderențe de coajă, ce au mai rămas pe unele dintre bucăți se pot ușor îndepărta cu un cuțitaș sau o secură salvându-le astfel pentru utilizări tehnice. Pentru curățirea deșeurilor rezultate din „tăetură de iarnă” este nevoie de instalații speciale, de mașini de frezat intercalate organic în sistemul de tăere în circulare în așa fel, ca deșeurile să treacă direct la aceste mașini încă înainte de eșirea lor din fabrică. Aici vor fi întâi sortate în deșeuri de foc compuse din piese prea subțiri, bucăți cu noduri cu coajă, murdare sau pârlite, atacate de puștiga etc., și deșeuri de grosimi de cel puțin 18 mm fără să fie tăndărite sau alterate. Dungile roșii sau vinete nu constituie defect, dacă această colorație nu a cuprins piesa întreagă, ca un semn că procesul de putrezire este mai avansat și că e pe cale de a micșora rezistența fibrelor de celuloză din lemn.

Bucățile găsite la această clasificare ca fiind bune pentru celuloză se dau apoi la mașina de frezat pentru a fi curățite de coajă și liber, se așează în șabloane simple de mănunchiuri și când ajung la grosimea de circa 23 cm \varnothing se leagă în apropierea ambelor capete cu câte o sfoară și se scot din hală de sortare fiind transportate în depozite, unde de cele mai multe ori se așează în figuri de câte 2 m înălțime cu intervale corespunzâ-

toare pentru a se usca într'atăta, încât până la expediere, un metru cub să nu cântărească mai mult de 500 kg.

Stivuirea deasă a deșeurilor împiedecă uscarea și provoacă muceizarea lemnului; adică deprecierea calitativă a materialului a cărui recepție va întâmpina greutăți, cari nu se pot lichida decât în detrimentul furnizorului din vina căruia s'au produs.

Caetele de sarcini nu prevăd greutatea unui m³ de rămășiță. Ele arată numai că trebuie să fie complect uscate. Viața practică a găsit că acest grad de uscăciune este identic cu 500 kg la m³, adică 20 m³ la 10 tone. Prin repetate xilometrări, s'a constatat că coeficientul de transformare al deșeurilor în m³ este în mediu de 0,58.

*

Deșeurile sosite la destinație se descarcă și se stivuesc (de astă dată) nu în figuri, fiindcă ar ocupa loc prea mare, ci în stive de circa 10 m lățime, 15-20 m lungime și 4-6 m înălțime. Cu ocaziunea operațiilor de descărcare, se face de fapt și recepția materialului din partea destinatarului. Numai dacă s'ar constata abateri dela caetul de sarcini, se pune întreaga încărcătură deoparte și se avizează furnizorul comunicându-i-se lipsurile constatate. În acest caz acesta este invitat să verifice la fața locului aceste defecte și să răspundă pentru pagubele cauzate de neatenția sau neglijența organelor sale.

În fabricile de celuloză deșeurile vor fi supuse înainte de întrebuințare unei noi resortări și clasificări, pentru că oricâtă scrupulozitate ar depune expeditorul în pregătirea și alegerea materialului, totuși bucăți cu mici ochiuri de coajă sau cu fășii subțiri de liber roșcat tot s'au mai strecurat în figurile destinate expediției. Se va lua deci din nou în mână bucată cu bucată, curățându-se și restul de coajă sau liber rămas pe lemn, iar uneori chiar și periindu-se pentru a se îndepărta impuritățile aderente.

*

Cu toată suprafața scămoasă și relativ mare în raport cu volumul întregului material care colectează fel de fel de impurități din atmosferă, cu toate că fibra lemnului este scurtată prin atâtea tăeri longitudinale, cărora sunt supuse deșeurile, ele sunt totuși căutate și utilizate în proporție de 30—40% în fabricația celulozei pentru anumite produse curente, fără a putea servi ca materie primă calităților mai bune și mai pretențioase.

În urma sistemului inaugurat în ultimii ani de unele fa-

brici de cherestea de a forța cu orice preț obținerea unui randament mai bun în exploatare, deșeurile ce cad la circulare devin din ce în ce mai subțiri și au mai mult aspectul unor țândări improprii pentru fabricația celulozei. Acest fapt, precum și micșorarea treptată a lemnului brut, ce urmează a fi debitat în gaterie au provocat o diminuare a stocurilor anuale de deșeuri pentru celuloză.

Tecnica de preparare prealabilă pentru fabricație exclude posibilitatea de întrebuițare a deșeurilor prea subțiri, pe deoparte fiindcă se frâng când le introducem în mașinile de frezat, iar pe de altă parte, fiindcă nu se pretează a fi tocate în fileuri normale de mașinile de tocat, dând un procent precumpănitor de așchii și rupturi, cari constituie pierderi simțitoare în ceea ce privește calitatea produselor de celuloză.

Din punct de vedere economic, este regretabil că ferestrăitura (tărăța de ferestrău), care în marile fabrici de cherestea constituie un adevărat balast, nu-și poate găsi nici un fel de utilizare în fabricația celulozei, datorită faptului că fibra vegetală este cu mult prea îmbucătățită, prea distrusă ca să poată da o foaie cât de cât rezistentă.

*

Pe cât de ușoare și convenabile sunt condițiile de valorizare chiar și a ultimei crăci din parchetele pădurilor noastre deșes și de deal, pe atât de greu s'au putut realiza până acum rămășițele de exploatare în pădurile de munte și mai ales în cele de rășinoase compuse din material destul de însemnat, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

Cu cât o exploatare este făcută în condiții mai patriarhale și mai puțin supravegheată, cu cât condițiile de vânzare, de antrepriză sau de recepție sunt ținute mai general și mai puțin precis, cu atât vor crește și rămășițele de exploatare. Arbori preținși „iescari” nedoborâți, vârfuri nefasonate până la grosimea de 16-17 cm \varnothing , trunchiuri nefasonate, pentru faptul de a se zărit la un capăt, o oarecare roșată tare, arbori uscați aflați în picioare sau căzuți, precum și căzături de vânt cari au oarecare vicii de calitate, dar absolut insuficiente pentru a fi abandonate, apoi prăjini verzi sub 16 sau 14 cm \varnothing nedoborâte, sporesc cu predilecție aceste rămășițe de exploatare ale materialelor de lucru și construcție, cari printr'o adevărată refasonare

și resortare, pot fi utilizate cu succes în industria celulozei și hârtiei.

Cel mai bun material de celuloză și hârtie ni-l dau prăji-nile, apoi vârfurile provenite din arbori cu creștere mai activă ale căror verticile nu sunt prea apropiate una de alta (cel mult 25 cm) și ale căror ramuri nu sunt prea groase, cum sunt ale arborilor trecuți de vârsta exploatabilității, cari dau noduri prea multe și groase puțin agreate în fabricație. În ordinea aptitudinilor calitative urmează apoi lemnul refuzat la recepția buștenilor, uscăturile și căzăturile rămase în parchet, a căror refasonare este indicat să se facă în steri de un metru lungime având ocaziune a aprecia după suprafața terieră de secțiune calitatea fiecărei bucăți de lemn și posibilitatea de a elimina prin crăpare părțile atinse de putregai la inimă sau la un oarecare segment periferic; maladie de care suferă în deosebi căzăturile mai vechi.

Cu ocaziunea acestor operațiuni de resortare se va avea în vedere, că lemnul cu dungi roșii este admis și că merge și culoarea albăstrue a lemnului „mort”, câtă vreme ea ni se înfățișează în formă de fâșie periferică mult puțin groasă. Privit din secțiune nu merge lemnul cu pete mai mari, de roșeață sau altă coloratură continuă și neîntreruptă, precum nici pete împes-trițate cu diferite culori; fiindcă ambele fenomene denotă o alterație a structurii lemnului aflate în plin progres, care depreciază materialul.

În pădurile de rășinoase aflate în amestec cu fagul, sistemul de fasonare în steri a deșeurilor de exploatare de rășinoase este fără îndoială cel mai îndreptățit având în vedere, că la cheltue-lile de construire a noilor mijloace de corhănit și transport partici-pă și lemnul de fag, în alte împrejurări și mai ales când deșeurile nu reprezintă decât o cantitate redusă de material utili-zabil, se impune un calcul de rentabilitate prealabil pentru a ne putea pronunța asupra oportunității felului de fasonare în steri sau dacă din cauza cheltuelilor prea mari de investiții în mij-loace de transport nu suntem nevoiți a ne servi de plâncile și eventual scourile de bușteni existente renunțând la steri și fa-sonând și deșeurile în bușteni.

Imperative de ordin economic ar trebui să oblige pe fiecare șef de fabrică de cherestea să renunțe la valorizarea ușoară și comodă a deșeurilor sale ca lemn de foc afectând o parte din ele pentru întrebunțările tehnice mai rentabile, iar exploataorii își vor ameliora simțitor bilanțul bugetar dacă-și vor curăți parchetele de rășinoase de resturile anuale de exploatare.

Holzabfälle als Rohmaterial für Zellstoff.

Déchets pour cellulose.

Quelques déchets résultés dans les scieries peuvent et ont commencés à être utilisés dans les fabriques de cellulose.

De plus à l'occasion de l'exploitation des forêts, on peut réaliser des quantités importantes de bois qui d'habitude sont abandonnées, mais qui peuvent être employées aussi pour la fabrication de la cellulose. On expose la manière de manipuler ce matériel.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

INVĂȚĂMÂNTUL VÂNĂTOAREI ȘI TERENURILE DE APLICAȚIE

Ing. VASILE COTTA (Cluj)

Între pădure și vânătoare este o legătură așa de strânsă și de firească, încât cele două ramuri de avuție națională sunt inseparabile. Când zici silviculor înțelegi numaidecât și ocrotitor al vânatului. Tocmai de aceea, aproape în toate țările, începând dela cele cu o veche cultură și civilizație cum sunt Franța, Germania și Elveția și până la acelea unde organizarea administrativă este mai puțin înaintată, — silvicultura și vânătoreea merg mână în mână și ambele sunt încredințate aceleiași instituții. Revista Pădurilor ne aduce vestea că până și în Mexic s'a creiat (nu de mult) un organ de stat care să țină în mâna sa: pădurile, vânătoreea și pescuitul.

Dar pentru ca această instituție să-și poată îndeplini rolul ce i s'a încredințat, a trebuit să-și formeze un personal de toate gradele, dându-i atât cunoștințe teoretice cât și practice. Cum, între cele trei ramuri de producțiune (silvicultură, vânat și pescuit) rolul de căpetenie revine (fără îndoială) pădurii, Serviciul silvic a trebuit să se ocupe și de pregătirea vânătorească a personalului de execuție. Așa se explică de ce și la noi, urmând exemplul altor țări, în învățămîntul silvic de toate gradele, începând dela cel superior și până la cel inferior, nu lipsesc catedrele de vânătoare.

Cu vre-o 10 ani în urmă, s'a înființat o școală de brigadierii de vânătoare în Maramureș. Un om cu dragoste pentru problema vânătoreei și condus de cele mai bune intențiuni, a voit să dea Țării un personal pregătit numai pentru vânătoare și pescuit. După câțiva ani însă, școala a trebuit să-și închidă por-

țile. Elevii absolvenți n'au găsit plasament în ramura de activitate pentru care s'au pregătit și au fost nevoiți să-și caute rosturi în altă parte, mulți dintre ei cerând să fie angajați ca pădurari sau agenți silvici la C.A.P.S. sau alte Direcții Silvice. Acest fapt nu face decât să confirme încă odată adevărul cunoscut de toată lumea, că vânătoarea nu poate trăi prin sine însăși, ci numai ca un produs accesoriu al pădurii. Nu te poți împotrivi mersului firesc al lucrurilor.

Astăzi — după cât știu — singurul învățământ în care se predau cursuri de vânătoare, este cel silvic. Intr'adevăr, începând cu Secția silvică a Politehnicei, trecând apoi la școlile de conductor, brigadier silvici și înfine, la cele de pădurari, peste tot se fac lecții de vânătoare și pescuit în apele de munte, aceste cunoștințe făcând parte din programa analitică a fiecărei școle.

Dar dacă acestea sunt singurele școli care pregătesc pe viitorii ocrotitori ai vânatului, nimic mai firesc ca aceste școli să se bucure de toată sollicitudinea din partea tuturor acelor care urmează să profite de pe urma lor: adică Direcțiunea vânătoarei și marea masă vânătoarească.

Nu va contesta nimeni că fizica și chimia nu se pot învăța fără laborator; este de neconceput să poți forma meșteri buni fără scule; este pur și simplu o monstruoasă încercare să înveți pe soldat meșeria armelor, desenându-i tunul și mitraliera pe tablă, fără ca cel puțin să i le arăți sau să-i dai ocazia să le mânuiască. Ceea ce este laboratorul pentru elev, uneltele de lucru pentru ucenic și arma pentru soldat, — este terenul de aplicații pentru o catedră de vânătoare.

Pentru mulți va părea ciudat și aproape de necrezut că nici una din cele cinci școli silvice câte avem în țară nu are teren de aplicație pentru vânătoare. Abia în ultimul an s'a înjghebat un mic teren de câteva sute de hectare lângă București. Nedumerirea le va fi și mai mare când le voi spune, că unele școli, care imediat după războiul cel mare aveau ceva terenuri, între timp au fost deposedate și de acestea, cu toate protestele ridicate de cei care purtau grija acestor școli.

Aceasta este cruda realitate.

Unele cercuri străine de noi, adeseori își exprimă regretul că nu se dă o mai mare dezvoltare învățământului vânătoare din școlile silvice. Aceleași cercuri, afirmă că doresc în mod sincer o cât mai strânsă colaborare a organelor silvice cu cele vânătoarești și că ar vedea cu ochi buni ascensiunea slujbașilor

pădurii de toate gradele la conducerea cât mai multor posturi de vânătoare.

Iată, a venit momentul ca aceste cercuri să dovedească prin faptă aceste bune intențiuni. Cerem în mod public revisitelor vânătoarești să se facă ecoul acestei așa de firești dorinți a noastre de a înzestra școlile silvice cu terenuri de vânătoare pentru aplicații practice; cerem Direcției vânătoarei să sacrifice unu la mie din terenurile de vânătoare din Țară, pentru a da posibilitate să se formeze cât mai complet din punct de vedere practic, viitorii ocrotitori ai vânatului. Istoria vânătoarei românești va înregistra faptul că în anul Domnului una mie nouă sute patruzeci, specialiștii forestieri au cerut în mod public mijloace pentru formarea de buni vânători și tot așa va înregistra și atitudinea pe care vor adopta-o față de aceasta cei cari au, nu numai posibilitatea dar și datoria să-i ajute.

Este un nou sens să pretinzi școlilor silvice să-ți scoată vânători perfecți, dar în acelaș timp să nu le dai mijloacele cele mai elementare de care au nevoie.

Voiu insista acum și asupra unei alte laturi a cursurilor de vânătoare. Nu este suficient a se da elevilor numai un bagaj de cunoștințe teoretice și practice, — deoarece când este vorba de vânătoare, pe lângă acesta mai este necesară și dragostea de vânat și pasiunea vânătoarească. Cunoștințele se șterg în cursul timpului; pasiunea însă rămâne, — și cine va avea pasiune, își va completa pregătirea și în viață. De aceea nu putem insista de ajuns asupra importanței pe care o are faptul, că profesorii de vânătoare să fie în primul rând ei înșiși pasionați vânători și apoi să caute să inoculeze această pasiune și elevilor. Fiecare dintre vânătorii formați știe că la începutul practicei sale vânătoarești, oricât i s'ar fi vorbit despre vânat și vânătoare, îndemnurile îi intrau pe o ureche ca să iasă pe cealaltă, și că a început să fie vânător cu adevărat numai în momentul când ridicând arma a doborât prima piesă, fie ea chiar și numai un epure. Iată de ce, elevilor în școală trebuie, în mod obligator să li se aranjeze vânători, la care — după ce ei înșiși au îngrijit vânatul, — să se poată acum bucura de roadele muncii lor, fiind și ei ridicați la rangul de vânători. Elevii vor trece astfel prin toată gama de lucrări, începând dela pază și ocrotire până la împușcarea vânatului.

Astfel educați, ei vor aștepta cu nerăbdare ca odată ajunși în viața de profesioniști, să poată aplica ceea ce au învățat.

Pe terenurile ce vor fi afectate școlilor inferioare de silvicultură, toate lucrările de amenajare vânătoarească vor putea fi executate chiar de elevi: adăposturi de hrană, sărării, poteci, observatoare, etc. vor face parte din lucrările practice. Pe lângă scopul didactic atins, se va ajunge în acest fel și la amenajarea ideală a terenurilor, cu puțină sau fără de nici o cheltuială.

O catedră nu se judecă după materia mai mult sau mai puțin complectă care se predă, ci după pregătirea efectivă cu care ies elevii din școală, și după roadele de care ea dă dovadă în viață. Iată prizma prin care vor fi privite cursurile de vânătoare.

Dar, în strânsă legătură cu vânătoarea, mai este și pescuitul în apele de munte. Cele două materii formează obiectul aceleiași catedre și trebuie să se bucure de aceeași atențiune.

Poate vom avea fericirea să ne vedem realizat vechiul vis de a se înzestra școlile silvice de toate gradele cu păduri, în care să se aplice pe teren deodată și în acelaș loc atât cunoștințele de silvicultură cât și cele de vânătoare și pescuit. Ar fi acesta într'adevăr un laborator ideal.

In rezumat:

— Situația de azi când avem școli silvice fără terenuri de aplicație pentru vânătoare și pescuit în apele de munte, trebuie să înceteze, în însuși interesul propășirii acestor ramuri de producțiune.

— Toate școlile silvice, de orice grad, trebuie să ceară formal încă odată Direcției vânătoarei, să fie înzestrate cu terenuri de vânătoare de mare întindere și apte pentru cultura unui vânat cât mai variat; la fel și pentru pescuitul în apele de munte.

— In fine, Direcțiunea vânătoarei să ne dovedească prin fapte modul cum înțelege să sprijinească eforturile învățământului silvic pentru a putea forma și pe terenul vânătoarească un personal cât mai bine pregătit.

Acesta nu este interesul nostru, ci interesul Țării pe care, desinteresat, căutăm să-l servim cât mai bine. Noi nu trăim prin vânătoare, ci pentru vânătoare.

*Der Jagdunterricht und die Lehrjagdrevire.**L'enseignement de la chasse et les terrains d'application.*

Dans les écoles forestières de Roumanie on donne aussi des connaissances sur la chasse et la piciculture dans les eaux de montagne.

Depuis cette année, la Faculté de Sylviculture de Bucureşti et l'école de brigadiers forestiers de Brăneşti (Ilfov) ont obtenu une forêt pour les applications pratiques concernant la chasse.

L'auteur demande que toutes les écoles forestières de Roumanie soient dotées avec des terrains de chasse.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Decernarea premiului V. A. Golescu.

S'a zis adesea: nu suntem o improvizație. Avem trecutul nostru, de care trebuie tot mai mult să ne amintim, să ținem seama și să fim mândri. Această conștiință a unui trecut, ce însuflă tărie, trebuie să ne îndemne să muncim și cu mai multă râvnă pentru pădurea românească.

Printre figurile ce ilustrează trecutul nostru forestier, pe care-l mărturisesc și paginile Revistei Pădurilor, este și V. A. Golescu.

Descendent din marea și nobila familie românească a Goleștilor, silvicultorul V. A. Golescu a crescut într'un mediu de înalt patriotism. Primele studii le-a făcut la Paris. Pasionat de natură, el urmează apoi Silvicultura la Școala națională de ape și păduri dela Nancy. Intors în țară, este numit șef al ocolului silvic C. Lung (Muscel), în acel colț de țară, care i-a fost mai drag, — leagănul familiei boierilor Golești.

Cât a fost șef de ocol, V. A. Golescu a scris în Revista Pădurilor multe articole, din care cea mai mare parte cu caracter botanic.

De la C. Lung trece la București unde în afară de serviciu, activează ca secretar al Societății „Progresul Silvic” și al „Revistei Pădurilor”.

Dimisionând din Serviciul Statului, Golescu nu întrerupe legăturile cu colegii săi silvicultori și nici colaborarea sa la Revista Pădurilor, până în 1920 când la 19 Aprilie acest suflet blând și nobil se sfârșește din viață, numai în vârstă de 45 ani.

Se cade să amintim aici și durerea care poate să fi contribuit la sfârșitul așa de timpuriu al silvicultorului V. A. Golescu, prin pierderea în războiul din 1916—1918 a celor doi frați ai săi Dimitrie și Nicolae *).

În amintirea soțului său iubit, doamna Maria V. Golescu, a hotărât să încredințeze Societății „Progresul Silvic”, suma de 5.000 lei în efecte, pentru ca din venitul lor acumulat să se institue din timp în timp un premiu care să se acorde celei mai bune lucrări de botanică forestieră, prezentatorul trebuind să fie tânăr absolvent al Facultății noastre de Silvicultură sau numai elev al acestei Facultăți.

La 11 Decembrie 1939, Societatea noastră a acordat primul premiu produs al „Fondului cultural V. A. Golescu”. Beneficiarul este tânărul

*) Datele biografice asupra lui V. A. Golescu ni-au fost procurate de D-1 Ing. consilier silvic Mih. P. Florescu.

absolvent al Facultății noastre, d-l Alex. Beldie, pentru lucrarea intitulată „Vegetația lemnoasă în Munții Bucegi”. Manuscrisul cuprinde 46 pagini, 1 hartă, 3 tablouri, 25 fotografii și 3 diagrame.

Imprejurările au făcut ca acest prim premiu să fie decernat cu întârziere. A fost poate, să se întâmple așa, pentru ca să se plinească întru totul gândul nobil și donatoare. D-l Alex. Beldie, promite mult în domeniul în care V. A. Golescu a avut preocupări așa de accentuate.

Noi dorim ca și cei ce-i vor urma, să fie la fel de demni urmași.

● Congresul Agir.

Dela ultimul congres (al XIII) care s'a ținut în toamna anului 1936 la Iași, n'a mai avut loc un altul, deși potrivit obiceiului instaurat, aceste manifestări urmau să se producă la fiecare 2 ani.

Intârzierea a fost provocată de mai multe pricini, dintre care dorința de a se ține în casa proprie a Agirului, este una. Și nu din vina celor ce au avut o astfel de intențiune nu s'a putut face mai de vreme.

Dar în sfârșit, „localul” Agir s'a realizat, așa că s'a putut fixa și data Congresului pentru zilele de 25—27 Februarie a. c.

Prin urmare, dublă manifestare: pe deoparte inaugurarea casei Agir-ului, iar pe de alta, ținerea celui de al XIV-lea congres.

Așa dar, în al XXII-lea an de existență, Agirul a isbutit să aibă casa sa. Așa cum o spune însuși președintele Asociației, d-l prof. Mih. Manolescu, „ea nu cuprinde nici risipă de spațiu, nici semne de bogăție”. Se cuvine laudă celor cari, luând inițiativa, au stăruit în realizarea ei și au reușit s'o facă.

În afară de birouri și sălile de consiliu, Agirul are, în blocul din Str. Romană Nr. 8, și o frumoasă sală de festivități.

Una din înfrumusețările sălii o constituie o pictură murală de 20 m² executată de d-na Julieta Orășeanu. Pictura cuprinde trei elemente: în fund se vede podul peste Dunăre al împăratului Traian așezat sub un castru roman; la mijloc, podul dela Cernavodă, iar în față un șantier în activitate în mijlocul căruia se ridică „simbolic” un tânăr elev al fostei școli de poduri și șosele.

Opuse acestei picturi s'au încrustat apoi 11 scuturi heraldice în culori de email, reprezentând, tot simbolic, cele 11 specialități mai de seamă ale tehnicii moderne. Dacă este îndrăzneală ideea de a reprezenta diferitele ramuri ale tehnicii prin scuturi heraldice, spune d-l prof. Mih. Manolescu, „nu este fără semnificație de a recunoaște astăzi diferitelor categorii de tehnicieni câte o emblemă concretă de noblețe, asemenea acelor care consacrau altădată familiile nobiliare” adaugă D-sa.

Sala a fost dotată și cu bustul în bronz al M. S. Regelui Carol al II-lea, realizare a colegului nostru d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, directorul școlii de brigadieri silvici dela Gurghiu. Suveranul a fost prezentat îmbrăcat în togă de împărat roman. Despre această înfrumusețare în bronz a Regelui nostru, tot d-l președinte M. Manolescu, scrie în volumul omagial scos cu acest prilej: „acesta îl reprezintă mai

bine și ca expresie veridică a fizionomiei Sale și ca spiritualizare a întregii Sale ființe“.

Adăugăm că la frumusețea sălii contribuie și travertinul cu care sunt îmbrăcați pereții sălii. Insfârșit, nu este lipsit de interes a face mențiune că sala este prevăzută cu instalație de aer condiționat.

*

În discuția celui de al XIV-lea Congres, s'au pus trei probleme:

1. Organizare, profesionale, învățământ tehnic și muncă națională.
2. Plan național de lucrări publice.
3. Tehnica în serviciul organizării apărării naționale.

S'au prezentat în total vreo 35 lucrări, din care: 3 la Secția I, 20 la secția II-a și 12 la secția III-a. Din acest total inginerii silvici au contribuit cu 16, adică cu 46% din numărul lucrărilor. Se cade să mai adăugăm că raportorii problemelor dela secția I-a au fost d-nii: Cezar Cristea și Valeriu Dinu.

Dacă socotite în general comunicările prezentate au fost reduse ca număr, în schimb participarea la discutarea rapoartelor a fost foarte mare.

Secția I-a:

1. V. Dinu: Tineretul și Colegiul.

Secția II-a:

1. Șt. Bărbulescu: Urbanismul și silvicultura.
2. At. Haralamb: Cadastrarea pădurilor statului.
3. Gh. Ionescu: Industria lemnului în România.
4. Andrei Mălăescu: Utilizarea apelor din basinul de recepție al râului Nera (jud. Caraș) pentru producere de energie.
5. I. Moldovan: Industria hârtiei în România.
6. Șt. Rușcov: Contribuții la valorificarea terenurilor degradate din jud. Mehedinți.
7. V. Sabău: Necesitatea organizării creditului forestier.
8. D. Sburlan: Mijloace noi de transport pentru punerea în valoare a pădurilor neproductive.

Secția III-a:

1. Șt. Bărbulescu: Lemnul în cadrul cerințelor de apărare națională.
2. Al. Chirițescu: Pădurile în cadrul cerințelor apărării țării.
3. V. Dinu: Corpul forestier față de problemele apărării naționale.
4. M. P. Florescu: Pădurile în cadrul apărării naționale.
5. I. Lungu: Desvoltarea industriei forestiere înăuntrul planului național de lucrări publice și al apărării naționale.
6. G. Nicolau: Fotogrametria în România.
7. V. Sabău: Raționalizarea industriei și îndrumarea ei către noi trebuințe.

*

Solemnitatea inaugurării localului și a deschiderii congresului a fost onorată de prezența d-ilor: I. Giugurtu, Ministrul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor și G. Ionescu-Șișești, Ministrul Agriculturii și Dome-

nilor. Au mai participat reprezentanții diferitelor asociații. Societatea „Progresul Silvic“ a fost reprezentată de d-l președinte Prof. M. Drăcea, care a luat și cuvântul. Inginerii din toate colțurile țării au ținut să ia parte la congres într'un număr destul de mare.

În afară de lucrările din secțiuni, membrii Congresului au vizitat:

1. Centrala electrică dela Filaret a Soc. generale de gaz și electricitate.

2. Uzinele Malaxa.

3. Manufactura de tutun Belvedere.

Cu acest prilej a avut loc în seara zilei de 25 Februarie o recepție inaugurală urmată de dans și un banchet în seara zilei de 26 Februarie.

Congresul Agir s'a bucurat din partea presei din Capitală de o solitudine deosebită, făcând ca opinia publică să ia cunoștință în mod amplu de problemele dezbătute.

Incheind, se poate spune că cel de al XIV-lea Congres al Agirului s'a bucurat de un succes desăvârșit.

Congresul viitor va avea loc la Sibiu, în toamna anului 1941.

● În ritmul necesităților.

Agricultura noastră pornește pe drumuri noi.

Pe deoparte se tinde spre ceea ce se chiamă raționalizarea culturilor, adică fiecare plantă să fie pusă în locul ei indicat de condițiile naturale și să fie cultivată după toate regulile tehnicei în vederea maximumului de cantitate și calitate.

Pe de altă parte se caută a se introduce noi specii sau noi rase ca să se facă agricultura cât mai rentabilă.

În ce privește prima latură enunțată mai sus, cei ce au colindat țara, au putut vedea cât de necesară apare precizarea zonelor de cultură. Dacă spre pildă cineva pătrunde adânc pe văile noastre de munte, poate face constatare că, în ciuda condițiunilor climatice defavorabile, localnicii stăruie totuși în cultivarea unora din plantele agricole care nu merg de loc sau nu merg bine. Și atunci, fără să vrea, îi încolțește în minte credința că în locul lor, mult mai potrivite ar fi culturile furajere, în aceste ținuturi unde localnicilor le place să se numească crescători de vite.

Dacă până acum, din cauza posibilităților reduse pentru circulația bunurilor, îndestularea pe loc cu de toate era o justificare, astăzi aceasta nu mai este îngăduită. Aflăm că Ministerul de Agricultură și Domenii a luat măsuri să se extindă cultura cartofului în regiunile de munte. Este, se înțelege, o măsură bună, fiind destinată să contribuie la o mai bună alimentare a săteanului dela munte așa de mult simțită. Mai știm apoi că se duce o acțiune de extinderea culturilor de plante furajere, acțiune care, reușită, ar rezolva total problema hrănirii vitelor și indirect pe aceea a pășunatului în păduri. Văile de munte despre care am amintit mai sus oferă acestor culturi furajere spațiu din abundență. Laoparte, deci, cu acele culturi cari nu merg pe văile de munte. Locul să fie cedat plantelor de nutreț; ele să se cultive, spre binele localnicilor, al pădurilor și al țării.

At. Haralamb

● **„Comité des Bois et des Produits forestiers“.**

Această nouă instituție a luat ființă în primăvara anului trecut, din inițiativa Directorului general al pădurilor din Franța, în legătură cu legea pentru organizarea națiunii în timp de războiu. Rostul Comitetului este de a-și da avizul asupra feluritelor probleme de import, export, transport, recoltare, prelucrare, întrebuințare a lemnului, etc. Comitetul constă dintr-o comisiune permanentă și din trei sub-comisiuni tehnice: 1. S-c. lemnului; 2. S-c. carburanților forestieri; 3. S-c. rășinii, coajei, plutei și altor produse forestiere accesorii. Comisiunea permanentă este pusă sub președinția Ministerului de Agricultură, iar sub-comisiunile tehnice, sub aceia a Directorului general al războiului.

(După Z. f. Wfw., VII, 278).

(100)

● **Școală de brigadieri silvici pentru nevoi locale.**

Se știe că în Franța, vânzarea lemnului din parchete se face, obișnuit, pe picior. O abatere la obișnuit o constituie tradiția vânzării pe produse fasonate din Alsacia și Lorena creiată de stăpânirea germană (1871—1918). Din această deosebire de situație, s'a simțit nevoia întemeierii unei școli, care să pregătească elemente cu cultură elementară pentru administrațiile silvice locale (forestieri, brigadieri silvici). După repetate stăruințe ale Uniunii comunelor proprietare de păduri din trei departamente ale Rinului și Moselei, Ministerul a încuviințat întemeierea unei atari școli, cu începere din 1940. Ea va funcționa pe lângă Școala de Agricultură din Rouffach (Alsacia), cheltuielile de întreținere urmând să fie suportate de comunele interesate. Pregătirea elevilor se face în vederea exploatărilor, sortării lemnului, măsurării, transportului, pazei și protecției, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 279).

(101).

● **Institutul Reichului pentru economia forestieră străină și colonială**

De câțiva ani, funcționează pe lângă Școala superioară de silvicultură Tharandt (Secție a Școlii Politehnice din Dresda) un Institut de economie forestieră străină și colonială, inițiat, organizat și condus de Profesorul Franz Heske. Integrându-se în obiectivele politicii de expansiune a Germaniei național-socialiste, numitul Institut a desfășurat o lăudabilă activitate de cercetare științifică, publicistică și de documentare.

Potrivit unei dispozițiuni a Ministerului Pădurilor și Vânătoarei din 21.10.1939, acel Institut este trecut asupra Reichului, fixându-i-se ca sediu Hamburgul. Șeful său rămâne tot profesorul Franz Heske.

Indatoririle Institutului în noua sa situațiune au fost hotărâte astfel:

1. Să prelucreze științific cunoștințele asupra economiei forestiere a lumii și problemele acesteia;

2. Să cerceteze științific temeiurile și metodele economiei forestiere tropicale;

3. Să mijlocească instrucțiunea științific-colonială de specialitate.

Deosebit de acestea, Institutul constituie organul de avizare al Reichului pentru orișice problemă privind economia forestieră a lumii și colonială.

(102)

● Administrația pădurilor în Polonia ocupată.

Gubernatorul general al ținuturilor poloneze ocupate de Germania, Dr. Franck, a emis o ordonanță, pe ziua de 3 Noembrie 1939, privind chestiunile de păduri și vânătoare. Spicuiim punctele principale.

1. Toate chestiunile privitoare la păduri și vânătoare din ținuturile respective sunt de resortul Despărțământului Pădurilor de pe lângă Guvernământul general.

2. Despărțământul Pădurilor administrează pădurile Statului și anexele lor forestiere sau neforestiere ca și organizațiunile lor de comercializare a lemnului (Paged). Este deasemenea îndreptățit, pentru considerațiuni politice și economice, să și ia alte gospodării forestiere cu anexele lor în administrația de Stat;

3. Restul gospodăriilor forestiere neadministrate direct de Stat este supus supravegherii și dreptului de a fi dirijate prin ordonanțe al Despărțământului Pădurilor. Acest drept privește în deosebi reglementarea tăerilor, sortarea lemnului, dirijarea vânzărilor și a prețurilor.

4. Acelaș drept de supraveghere și de dirijare are Despărțământul Pădurilor și asupra întreprinderilor industriale și comerciale de lemnărie. Dreptul respectiv privește în deosebi dirijarea pieței, fixarea de sarcini și numirea de comisari pe lângă acele întreprinderi.

5. În serviciul exterior, chestiunile privind pădurile, vânătoarea și lemnul cad în competența despărțământelor pădurilor de pe lângă oficiile districtuale, cărora le vor fi subordonate și proectatele officii forestiere locale.

6. Organizațiunile existente privind pădurile și lemnul sunt dizolvate, iar averea lor trecută în favoarea guvernatorului general.

(103).

● Cheltuielile de mutare în Administrația forestieră germană.

Potrivit unei recente dispozițiuni a Ministerului Pădurilor și Vânătoarei (3.11.1939), în cazul mutărilor devenite trebuitoare din pricina funcționarului respectiv, cheltuielile de mutare vor fi suportate de Ad-

ministrație numai în proporție de 60%. Acoperirea lor totală din partea acestora nu va putea fi aprobată decât în cazuri speciale, bine îndreptățite.

Plata integrală a tuturor cheltuielilor pricinuite de o mutare în interesul serviciului este lucru dela sine înțeles.

Dacă și la noi acest principiu ar fi aplicat cu strictețe atât în teorie, cât și în practică, s'ar face, cu siguranță, mai puțin abuz cu mutările și purtatul oamenilor pe drumuri.

(104).

● Hibrizii de plop, o mare speranță în Canada.

În ultimii doi ani, au fost produși peste 2.000 de hibridi noi de plop de către diferitele stațiuni și institute de cercetări ale Canadei. Scopul urmărit este aflarea de varietăți repede crescătoare și rezistente la boli, pe de-o-parte în vederea producerii de lemn pentru hârtie și apoi pentru facerea de perdele de apărare în preriile din Canada apuseană. În această ultimă privință, au fost produse 1500 de varietăți prin încrucișarea ploului tremurător cu alte felurite varietăți de plop.

(Vezi și cronică externă nr. 95, R. P. 1940, pag. 52/53).

(După Z. f. Wfw., VII, 284).

(105)

● Școală de specialiști în carburanți forestieri la Mans (Franța).

Urmărește să pregătească elemente capabile de a instala, întreține și conduce vehicule automotoare, care să folosească carburanți forestieri. Apoi, absolvenții ar mai avea rostul și îndatorirea să răspândească mai departe cunoștințele acestea de specialitate. Elevii trebuie să fie trecuți de 18 ani și să aibă permis de conducere. Numărul lor este limitat, fiind preferați absolvenții de școli tehnice superioare sau similare. Cursurile durează 4 săptămâni, încheindu-se cu un examen de absolvire. Taxele abia ating suma de 100 franci, pentru acoperirea, măcar în parte, a cheltuielilor cu aparatele și mașinile de învățatură.

Iată o frumoasă pildă de felul cum știe un popor conștient să-și pregătească elementele trebuitoare pentru războiul timpurilor noastre, care este înainte de toate un război tehnic, de mașini motorizate. Nu ca la noi, unde simpla eliberare a permisului pentru conducere de automobile este prilej de jeganăală.

(După Z. f. Wfw., VII, 279).

(106).

● † Henri Biolley.

Un nume îndeobște cunoscut în știința și practica forestieră, fiind legat de așa zisa „metodă experimentală a controlului“ din amenajament. După cum se știe, fundamentele teoretice ale acestei metode au fost formulate de silvicultorul francez Gurnaud (1879). La vremea sa și mulți ani în urmă, lucrul a trecut neobservat. Biolley a fost acela care a dat viață, și încă într-o formă strălucită, numitei metode, prin aplicațiile practice, mai întâi, în pădurile dela Couvet, apoi în întreg ținutul

Val de Travers și mai multe cantoane ale Elveției. Ea a găsit entuziaști și în țări străine, mai ales în Germania învecinată. Rezultatele strălucite ale gospodăririi din Couvet, bazată pe metoda respectivă și dirijată în deaproape de Biolley, au devenit pentru mulți silvicultori un fel de Meca forestieră.

Biolley a deținut deasemenea un loc de frunte în ierarhia forestieră a țării sale, fiind în ultimii zece ani ai activității sale (1917—1927). Șef al serviciului forestier cantonal. S'a ilustrat, apoi, ca un eminent scriitor, deosebindu-se printr'un stil clar, cumpănit și de o ținută științifică fără cusur.

Biolley părăsește cele lumești în ziua de 22 Octombrie 1939, la Couvet, frumosul ținut al tinerețelor sale, în vârsta patriarhală de 82 de ani, cinstit de prieteni, concetățeni, camarazi de profesie și de biserică.

O floare i se cuvine și din partea silvicultorilor români.

(In parte după Journal f. suisse, 1939, pag. 249/51). (107)

Ilie C. Demetrescu

I N F O R M A Ț I U N I

— În ședința sa dela 30 Ianuarie a. c. Consiliul de Administrație al Soc. Progresul-Silvic a hotărît în unanimitate, ca Societatea să participe la înzestrarea armatei subscriind suma de 50.000 lei.

— Comitetul Secției de științe agricole a Societății Române de Științe, pe anul 1940 a fost constituit astfel: Președinte, d-l Prof. E. Apostoleanu; Vice-președinți d-nii prof. M. Drăcea și prof. I. Voicu; membri în comitet d-nii: prof. D. Contescu, prof. G. Ionescu-Șișești, prof. Tr. Săvulescu și prof. V. N. Stinghe; secretar general d-l C. Sandu-Vile; casier Gr. Eliescu.

— D-l Ing. silvic Hergath Victor dela Ocolul Arpașul de Jos, a fost transferat la Ocolul silvic Galgău pendinte de Camera agricolă Someș.

— D-l Ing. stag. silv. Defour Bartolomeu a fost transferat după cerere, pe ziua de 15.I.1940, la Ocolul silvic Valea Oltului pendinte de Serv. päd. pers. juridice (Mon. Of. 30/940).

— D-l Ing. șef silvic Sârbu Stan-
cu, șeful Ocolului silvic Valea Ol-
tului a fost transferat, pe aceeași
dată, la Direcția Comercială a Pă-
durilor. (Mon. Of. 30/940).

— Prin decizia min. 2219 din 22.I.
940. (Mon. Of. 21/940) s'au făcut ur-
mătoarele repartizări de serviciu:

D-l Adrian Chiriță ing. stag. silv.
la conducerea ocolului Vașcău.

D-l Păunescu C. ing. stag. silv. la
fabrica Scutaru și la linia ferată
Onești-Ințărătoarea din Direcția
Bacău.

D-l Cerbulenco D. A. ing. stag.
silv. la conducerea ocolului Dobrești
(Arad).

D-l Mracek Cornel ing. silvic la
conducerea ocolului Beliu (Arad).

D-l Herășescu Gh. ing. stag. la
conducerea ocolului Câmpia-Cetății
(Mureș), în locul d-lui Ing. silv. Mi-
clea Lepădatu transferat la Direc-
ția Silvică în Minister.

D-l Popescu I. N. Ing. stag. silv.
ca ajutor al centrului de exploatare
C. de Argeș.

D-l Greavu V. Alex. Ing. stag. silv.
în Centrala Direcției Comerciale a
Pădurilor (Bir. ridic. în plan).

D-l Balog Desideriu Ing. șef silv.
se transferă dela Ocolul Peșteana
(Gorj) la Ocolul Țugurești (Dolj).

D-l Mihalescu Marcel Ing. șef sil-
vic se transferă din centrala direc-
ției Craiova la conducerea Ocolului
Peșteana (Gorj).

D-1 Teodor Dan Ing. șef silvic se transferă dela Ocolul Sebiș-Moneasa (Arad) la Ocolul Gura-Honț (Arad), în locul d-lui Ing. șef silvic N. Imbăruș care trece la Ocolul Seviș-Moneasa.

D-1 Emil Paly Ing. subinsp. silv. din centrala direcției Sebeș la conducerea Ocolului Gotul.

— Numirea Ocolului silvic Avrig s'a schimbat în „Valea Oltului“, având sediul în orașul Sibiu. (Mon. Of. 20/940).

— D-1 Ing. șef silv. Dan Teodor se transferă din Dir. Comerc. a Păd. la Serv. păd. pers. juridice, fiind repartizat ca șef al Ocolului silvic Orșova (Severin);

D-1 Ing. silv. Popescu Aurel dela Serv. pers. juridice trece la Dir. Comerc. a păd., numindu-se șef al Ocolului Gura-Honț. (Mon. Of. 20/940).

— D-nii Ingineri silvic Alex. Ivăncianu, O. Kerschnig și Al. V. Gravu au făcut cerere de a fi primiți ca membri ai Soc. Progresul-Silvic.

— D-1 Ing. șef silvic I. Constantin dela Ocolul Brețcu, a fost transferat la Ocolul Silvic Tg. Secuesc, pendinte de Camera agricolă Trei Scaune.

— D-1 Ing. insp. g-ral silv. Andrei Boldescu a fost transferat dela Serv. protecției plantelor la Dir. Comercială a pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-1 P. Roșescu ing. insp. g-1 silv. a fost trecut ca referend la Serv. Comercial din Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-1 C. Dragu Ing. subinsp. silvic a fost transferat dela Direcția Silvică la Dir. Comerc. a pădurilor (Mon. Of. 33/940).

— D-1 Ing. șef silv. G. Predescu șeful Ocolului Tg. Secuesc a fost transferat la Serv. silv. județean Sf. Gheorghe. (Mon. Of. 33/940).

— D-1 Ing. silvic N. Cârstocea a fost transferat din centrul Inspectoratului de regim silvic București ca șef al Ocolului Brețcu (Trei Scaune). (Mon. Of. 33/940).

— D-1 Nicolae Ioan Ing. insp. silvic a fost transferat din centrala Dir. Comerc. a Păd. la Direcția Silvică cu atribuția de inspector de control regional. (Mon. Of. 33/940).

— Se revine asupra deciziei de transferare a d-lui N. D. Chiriacescu Ing. șef silvic, care continuă să conducă Ocolul Niculițel (Tulcea). (Mon. Of. 33/940).

— D-1 Ing. I. Mateescu se transferă în mod provizoriu în Centrala Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 40/940):

— Pe data de 1.II.940 s'a făcut următoarea mișcare la Direcția Comercială a Pădurilor. (Mon. Of. Nr. 40/940:

— D-1 Ing. Vasile Lazăr a fost transferat din Centrala C.A.P.S., ca șef al Ocolului silvic Vălenii de Munte.

— D-1 Ing. Al. Podaru, dela Ocolul Răchitoasa la Ocolul Băița.

— D-1 Ing. Șt. Moraru dela Ocolul-Băița la Ocolul Răchitoasa.

— D-1 Ing. N. Verșescu se menține la conducerea Ocolului Tazlău.

— D-l Kraft Teodor se transferă în Direcția generală la biroul construcțiilor de C. F. S., serviciul tehnic.

— D-l Tr. Roșu dela Dir. reg. Arad la Dir. reg. Lugoj, ca inspector de control.

— Prin Decretul Regal Nr. 393 din 1940 următorii ingineri silvici au fost numiți în Serviciul silvic al Statului, pe ziua de 1 Dec. 1939, în posturi de ingineri stagieri la Serv. pădurilor persoanelor juridice: Cristescu I. Mircea, Macedon A. Constantin, Smerecinski Igor, Ștefaniu D. Aurel, Truia A. Simion, Trifănescu C. Atanasie.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

A apărut:

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE.

Partea I: Căi ferate forestiere.

Partea II: Funiculare.

de Prof. D. A. Sburlan.

304 pag. + IX, 240 fig. 3 planșe și numeroase tabele.

Prețul este de 160 lei exemplarul broșat și 190 lei legat în pânză.

Membrii Societății au reducere adresându-se direct la Societate.

R E C E N Z I I

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 Mai 1939.

W. Hohenadl:

Einführung in die Bestandsberechnung mit Hilfe von zwei Mittelstämmen.

Introducere în calculul volumului arboretului cu ajutorul a doi arbori medii.

Noua metodă de calcul se bazează pe calculul probabilităților. Se stabilesc diametrele celor doi arbori medii pornindu-se dela diametrul mediu al întregului arboret inventariat prin adăugirea și scăderea abaterii probabile.

Cu ajutorul acestui calcul se stabilește volumul arboretului, creșterii în volum și creșterea în valoare.

B. J. Zachariew:

Ein bequemes Schnellkeimverfahren zur Prüfung des Samens einiger Nadelhölzer.

O metodă comodă și rapidă pentru cerceșarea semințelor la câteva specii de rășinoase.

Noua metodă pentru stabilirea puterii de germinație a semințelor constă în a se tăia sămânța lăsându-se embrionul liber. După ce sămânța stă astfel pregătită 3—4 zile pusă la germinat se observă embrionul dacă se colorează sau nu, deducându-se după această colorare dacă sămânța este bună.

Caietul 10, 15 Mai 1939.

Prof. Dr. V. Dieterich:

Ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice și rentabilicești ale unei estimări a solului forestier.

(Articolul continuă).

Züchtung auf Wüchsigkeit.

Selecțiune bazată pe creșteri.

Pornind dela unele constatări făcute de Rohmeder și Behrdt privitor la pueții ce rezultă din semințe cu bobul de diferite mărimi și greutate, autorul arată că o selecționare a arborilor de viitor este posibilă dacă luăm drept criteriu puterea de creștere. Adică, din pueți mari vor rezulta arbori mari. (Sunt unele concluzii anterioare făcute de prof. Fabricius care arătase că chiar din pueți slabi pot ieși arbori frumoși).

Caietul 11, 1 Iunie 1939.

Georg Priehäuser:

Bodenfrost, Bodenentwicklung und Flachwurzeligkeit der Fichte.

Inghețul pământului, evoluția lui și înrădăcinarea superficială a moliftului.

(Articolul continuă).

Prof. Dr. W. Dieterich:

Ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice și rentabilicești ale unei estimări a solului forestier.

In cele ce urmează, autorul caută să arate principiile unei noi estimări a solului forestier, ținându-se seamă mai mult de particularitățile staționale ale acestui sol. Este o adoptare a datelor statistice și o folosire a lor după caracteristicile staționale.

Caietul 12, 15 Iunie 1939.

O. Lidl:

Pilzwachstum, Baumwachstum und Nutzung der Pilze zur Ernährungs-zwecken.

Creșterea ciupercilor, creșterea arborilor și folosirea ciupercilor ca aliment.

Punându-se de cercurile conducătoare problema folosirii cât mai mult a ciupercilor pentru hrana populației, autorul se ocupă de înmulțirea pe cale artificială a ciupercilor. Numai câteva ciuperci se pot cultiva artificial, ciuperca de băligar, trufele, restul ciupercilor, spune autorul, nu se pot înmulți. Greutățile ce stau în cale provin din cauza micarizelor la care multe ciuperci dau naștere.

Deocamdată este de dorit sporirea cunoștințelor despre ciuperci ca să se poată folosi acele ciuperci ce cresc încă dela D-zeu.

Hans Ostwald:

Holzbedarfdeckung und Forsteinrichtung.

Acoperirea consumului de lemn și amenajarea pădurilor.

In anul 1938 s'a publicat „Directi-ve provizorii pentru executarea lucrărilor de amneajarea pădurilor statului din Prusia.

Autorul face câteva observații în legătură cu raportul susținut care ar trebui să se refere la valori, nu la masa lemnoasă cum se înțelege până acum.

Georg Priehäuser.

Bodenfrost, Bodenentwicklung und Flachwurzelligkeit der Fichte.

Înghețul pământului, evoluția lui și înrădăcinarea superficială a moliftului.

In urma observațiilor făcute, autorul stabilește următoarele:

Înghețarea pământului nu condiționează formarea unei rădăcini superficiale la molift, ea fiind determinată numai de starea fizică a solului. In schimb, înghețul contribuie la o tasare a solului ceace are drept urmare înrădăcinarea superficială.

Franz Pohl:

Über eine alljährlich blühende Waldkiefer.

Despre un pin ce infloresce în fiecare an.

Încă din 1895, Schröter a descris o varietate de pin care fructifică anual. I s'a dat denumirea de *Pinus silvestris* var. *monticola*. Autorul descrie un asemenea exemplar găsit de d-sa în Tirolul de Sud.

Caietul 13, 1 Iulie 1939.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Die Überwindung von Keimhemmungen bei den Samen der Weihmutskiefer, Douglasie und Lärche durch Kaltwasservorbehandlung.

Înlăturarea piedicilor la germinarea semințelor de *Pinus strobus*, *douglas* și *larice* prin tratarea cu frig și umezeală.

La pinul alb prin tratarea în prealabil cu frig și umezeală s'a obținut o mai bună germinație, ce trece în unele cazuri de 60% față de germinarea semințelor netratate. La *douglas* diferențele sunt mai mici. La *larice* diferența este în minus.

Antonin Nemec:
Über die Kompostdüngung der Fichte in Waldbaumschule.

Despre îngrășarea cu compost a moliftului în pepinieră.

Din cercetări făcute cu compost, autorul ajunge la o importantă concluzie. Pentru molift nu este suficient să i se dea prin îngrășământ numai azot, fosfor, potasiu și calciu ci și substanțe minerale ușor solubile între care în primul rând se află sesquioxidul de aluminiu.

Ing. Iulius Fröhlich:
Zur Eichenfrage in Siebenbürgen Rumänien.

Relativ la problema stejărilor în Transilvania.

Odinioară Transilvania a fost acoperită cu păduri de stejar în amestec cu alte foioase.

Azi, stejarul s'a împușinat în urma exploatărilor rău făcute și locul lui l'a luat carpenul și fagul.

Exportul de stejar este în scădere astfel că în curând țara va duce lipsa lui.

Este necesar să se înceapă o extindere a cultivei spre a câștiga locul ce l'a ocupat odată în compunerea pădurilor ardelenene.

Caietul 14, 15 Iulie 1939.

Bernd Bitter și Otto-Friederich Niklas.

Die Massenvermehrung der Kiefernbuschhornblattwespe Pteronus (Lophyrus) pini L. in Forstamt Trappen (Trappönen), Ostpreussen, 1936-1937.

Inmulțirea în masă a lui *Lophyrus pini L.* în Ocolul silvic Trappen, Prusia orientală, în 1936—37.

În anul 1936 a avut loc un mare atac al lui *Lophyrus* în pădurile ocolului Trappen.

În urma cercetărilor făcute s'a stabilit că trebuie să se facă combatere pe o suprafață de 170 ha. Combaterea s'a făcut cu *Effusan*. S'a întrebuințat 60 kgr la ha. Rezultatele obținute au fost foarte bune.

Kontos:

Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

(Articolul continuă).

Caietul 15, 1 August 1939.

Dr. Max Woelfle:

Windverhältnisse im Walde.

Influența vântului asupra pădurii.

În unele articole anterioare, autorul s'a ocupat de influența lizierii pădurii asupra direcției vântului. În acest articol se dau rezultatele observațiilor asupra vitezii vântului.

Aproape de marginea pădurei viteza vântului scade. Ca viteza să fie cât mai mult micșorată, trebuie ca marginea pădurei să fie cât mai închisă, mai deasă. De aici necesitatea plantării de specii de umbră.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien zur Forstgeschichte geistliche Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei pădurilor domeniilor mănăstirești din Sud estul Bavariei.

(Articolul continuă).

Kontos:

Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

Iată etapele mai principale ale legiferării forestiere în Grecia. La 1882 primul cod silvic, copiat după cel francez, 1893, al doilea cod.

Dela 1937 autorul este director al serviciului silvic. D-sa s'a îngrijit să facă o lege de reglementare a pășunatului în pădure, o alta de împădurire a văilor torențiale.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1940.

E. A. (Londre):

Le chêne-liège (3 pag.).

Stejarul de plută.

Se dau câteva date privind zona de răspândire a acestei specii, suprafețele pe care le ocupă în diferite țări, producția anuală și producția la ha. Apoi, unele referințe privind modul de recoltare și folosirea a plutei.

H. Badoux:

Les conditions forestières de la Finlande.

Condițiile forestiere ale Finlandei. (6 pag.).

Agresiunea rusă asupra Finlandei, prilejuește autorului articolului, ca după o introducere în care se arată simpatia pentru această mică țară și se condamnă gestul agresorului, — să dea câteva date privind condițiile forestiere ale Finlandei. Ea are un mare procent de pădure: 73,5% din suprafața totală. Proprietatea privată deține 50%, statul 40%. Speciile: pinul silvestru, molidul, mesteacănul, plopul tremurător, aninul

negru și alb; ultimile trei joacă un rol secundar, în timp ce primul este cea mai de seamă.

Se dau apoi date asupra comerțului exterior, învățământului silvic și asupra experimentării forestiere.

E. Hess:

Le taux de boisement de la Suisse.

Procentul de împădurire al Elveției (8 pag.).

Procentul de împădurire al celor 3 mari regiuni naturale ale Elveției este: Jura 34%, platoul și Prealpii 22% și Alpii Inalți 18%. Pentru o țară cu caracter muntos, Elveția poate fi socotită puțin împădurită. Se cere mărirea procentului.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Caietul 12, Dec. 1939.

I. Studii.

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über den Spiegelrindenanteil verschiedener Kiefernrasen im Zusammenhang mit der Ästigkeit.

Cercetări asupra proporției de ritidom la diferite rase de pin în legătură cu cantitatea de crăci.

În ocolul silvic Chorin se află o serie de piețe de experiență cuprinzând pin de diferite proveniențe: din Schottland, Franța, Prusia Orientală, Belgia, Pfalz, Balten și Mark. În vârstă de 31 ani. Autorul studiază legătura ce există între proporția de ritidom pe de o parte și diametru, cantitatea de crăci, proveniența de altă parte. Concluziile principale la cari ajunge sunt următoarele:

1. Proporția de ritidom este diferită dela rasă la rasă, și anume este mai mare la rasele de Nord și Răsărit.

2. Înălțimea până la care se ridică ritidomul crește la toate rasele cu diametrul arborelui.

3. Există o strânsă legătură între cantitatea de crăci, proporția de ritidom și diametru. Un arbore are cu atât mai mult ritidom și cu atât mai multe crăci cu cât este mai gros.

4. Creșterea activă a arborilor este însoțită și de formarea unui strat mai gros de coajă.

Karl Vogt:

Der Kiefernknospentriebwickler Evetria buoliana.

Despre insecta *Evetria buoliana*.

Prof. Dr. Dr. h. c. Alfred Dengler:
Zu Lemmel's Kritik an meiner Stellung zum Danerwaldgedanken.

Răspuns la critica lui Lemmel față de atitudinea luată de mine în legătură cu pădurea naturală (Dauerwald).

II. Comunicări.

Prof. Freckmann:

Ist die Süsslupine auch in der Forst verwendbar?

Se poate întrebuița *Lupinus luteus* și în silvicultură?

Se recomandă cultivarea acestei plante pentru fixarea nisipurilor înainte de împădurirea lor.

III. Recenzii.

Prof. Dr. Hans Lemmel: *Die Organismusidee in Möllers Dauerwaldgedanken.* [Ideea de organism în pădurea naturală a lui Möller]. Editura Julius Springer. Berlin 1939. Prețul 6,90 RM.

Recenzent *Dr. Reinhard Strecker.*

Brandt-Eiserhardt: *Fährten-und Spurenkunde.* [Cunoștințe despre semnele și urmele vânatului]. Ediția a 6-a, 173 pag., 110 fig. după desene de Karl Wagner. Berlin: P. Parey, 1939. Prețul leg. 4,80 RM.

Recenzent *Olberg.*

G. T. T.

Domnii membri ai Societății „Progresul Silvic” sunt rugați cu insistență a se pune la curent cu plata cotizațiilor și abonamentului la revistă.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(Ciclul VII)

I. Ing. Ilie C. Demetrescu: Sporirea producției lemnoase.

— Sensul și limitele sale —

(14.II.1940).

Față de unele considerări unilaterale ale chestiunilor de ordin tehnic; față de spiritul de imputare ce se manifestă pentru stările din producțiunea noastră forestieră; față de credința într'o puțință de creștere foarte mare a producției noastre lemnoase; conferențiarul își propune să așeze problema aceasta a sporirii producției lemnoase într'o foarte largă perspectivă teoretică.

Producțiunea, în general, are două fețe distincte: una economică și alta tehnică. Cea economică constituie temeiul, țelul producției; cea tehnică privește mijloacele materiale și energetica, cu ajutorul cărora gândul, socoteala producătorului își găsesc îndeplinire într'o formă mai mult sau mai puțin desăvârșită.

Stadiul producției lemnoase, sub raportul cantității, calității și accesibilității sale, dintr'o gospodărie forestieră și — prin generalizare — dintr'o economie forestieră oarecare, reprezintă rezultanta normală a acțiunii a trei grupe de factori principali: știință, voință și puțință. De acești factori dispune, în primul rând, proprietarul de pădure, respectiv totalitatea proprietarilor de păduri dintr'o regiune sau țară dată, iar în al doilea rând, Statul, ca factor politic. Fiecare din aceste grupe conține o mulțime de factori de ordine descrescândă. Astfel, grupa conține: factori staționali naturali (sol, climă); factori subiectivi: capacitatea financiară a proprietarului și a Statului, etc.

Stadiul unei producțiuni lemnoase este condiționat, în primul rând, de unul dintre felurii factori de producțiune aflat în stare minimală, care poate fi denumit factorul piedică.

O modificare a stadiului producției, în speță, o sporire a acesteia, nu poate avea loc decât prin modificarea acțiunii factorilor amintiți, în speță, prin intensificarea acțiunii factorului piedică sau minimal.

Atunci când modificarea acestui factor nu mai stă în puțință producătorului sau a Statului, se pune o limită sporirii producției lemnoase. Uneori, limita aceasta este categorică, cum este cazul opoziției factorilor staționali naturali (de pildă, ținuturile de stepă față de cul-

tura forestieră, în generală, etc.). Alteori, limita respectivă este mai puțin vizibilă: considerațiuni de rentabilitate, etc. Numai atunci o sporire a producției lemnoase este admisibilă, chiar dacă e cu puțință sub raportul tehnic, dacă prin aceasta rentabilitatea capitalurilor investite se mărește sau rămâne, cel puțin, neschimbată, ori dacă se realizează avantagii de altă natură.

At. H.

II. Tr. Heroiu: Probleme noi în munca forestieră. (21.II.1940).

Sub influența curentului pentru studiul metodic al muncii în industrie, inițiat înainte de războiul mondial din 1914, de inginerul american Taylor, s'a început în Germania, în anul 1926, o mișcare pentru știința muncii în pădure, al cărui promotor este actualul profesor H. H. Hilf, dela Facultatea forestieră din Eberswalde-Germania.

În anul 1927, s'a înființat o societate pentru promovarea muncii forestiere germane, formată din proprietari de pădure, fabricanți de unelte forestiere, ingineri-funcționari silvici, care la rândul ei a dat naștere unui Institut pentru știința muncii forestiere.

La noi, ca și în alte părți, această nouă mișcare urmează să se ocupe cu:

1) Studiul timpului și al mișcărilor fiecărei operații în pădure pentru a determina:

a) timpul normal pentru executarea oricărei operațiuni în raport cu lucrătorul, unealta, specia și mediul.

b) modul sau procedeul de lucru care conține numai mișcărilor necesare, eliminându-se orice pierderi inutile de timp și energie.

c) fișa sau instrucțiunile de lucru, la îndemâna lucrătorului sau celor cari conduc lucrările în pădure.

2) Standardizarea uneltelor, pentru a se determina care este cea mai bună unealtă pentru fiecare categorie de lucru, sub condițiunile de: formă, greutate, material întrebuințat, dimensiuni, ascuțituri, etc.

Problema uneltelor de calitate (standard) ridică pe aceea a întreținerii lor pentru a fi permanent în bună stare de funcționare. Determinarea unor truse de scule pentru întreținere și examenul uneltelor înainte de începerea lucrului se impun ca măsuri foarte importante de ordin practic.

3) Tariful de muncă, pentru a se stabili pe cale de măsurători obiective, plata muncitorului pe unitate de produs sau pe zi, dedus din raportul între producția normală de muncă și costul pe zi al vieții.

4) Instruirea lucrătorilor, pentru a se ajunge la un nivel mai ridicat de viață al lucrătorilor sub raport intelectual, moral, național și social (astăzi există în Germania 22 lagăre de instrucțiune).

Această instruire va avea de efect ridicarea lucrătorului de pădure la rangul de meseriaș, urmând a face pentru aceasta școală, așa cum este azi în Germania, și să treacă prin etapele cunoscute de meseriaș: ucenic, calfă, maestru.

5) **Civilizarea șantierului silvic, care este o consecință firească a ridicării nivelului muncii și muncitorului.**

Intr'un astfel de șantier vom avea în viitor un tablou în care:

— va exista ordine în tot materialul produs și în locul pe unde a trecut un lucrător și o unealtă de pădure;

— se va găsi un adăpost în care lucrătorul să poată avea omește condițiuni de hrană, odihnă și igiena corpului;

— se va vedea atenția pentru ordinea uneltelor și întreținerea lor;

— se va găsi o colecție de instrucțiuni de lucru pentru toate operațiile de muncă în pădure;

— se va dispune imediat, în caz de accidente, de o trusă medicală pentru prim ajutor;

— iar pentru ocuparea într'un mod civilizat a timpului de repaus sau a timpului când nu se poate lucra, se va putea găsi o colecție de cântece de pădure, și în sfârșit

— pentru cazurile unde avem centre aglomerate de muncitori, se vor putea găsi toate semnele civilizației: baie, dispensar, bibliotecă, teatru, cinema, radio, terenuri de sport, cantine de aprovizionare, etc.

6) Conferențiarul arată care este poziția juridică după legile astăzi în vigoare, ajungând la concluzia că nu sunt texte bine definite pentru lucrătorul de pădure, datorit poziției lui sociale, deși este supus dispozițiilor de „asigurare obligatorie”.

Deasemenea conferențiarul mai ridică o problemă, care covârșește pe toate cele enumerate: consolidarea ideologică a muncii. Toate îmbunătățirile arătate își vor găsi satisfacție numai după ce lumea conducătoare a destinelor forestiere și cu deosebire inginerimea silvică se va ridica la un nivel superior de înțelegere a muncitorului, astăzi istovit de muncă grea, neutilat, subnutrit, copleșit de nevoi și neîncredut într'o comuniune conștientă de muncă forestieră națională.

Toate măsurile de ameliorare a condițiilor lucrătorului nu vor putea ieși din creier sau din texte reci de legi, ci din inimă caldă, avântată și plină de sentimentul iubirii de oameni, cu deosebire al iubirii muncitorului mizer și desconsiderat.

Se menționează realizările laudabile ale C.A.P.S.-ului, la Curtea de Argeș și Vișeu și se arată ceea ce ar putea să facă fiecare din instituțiile forestiere pentru o mai simțitoare acțiune în chestiunea muncii și muncitorului de pădure.

În centrul acestei mișcări trebuie să stea, din punctul de vedere al laturii științifice I.C.E.F.-ul, iar din punctul de vedere al realizărilor practice, C.A.P.S.-ul. Ambele vor trebui să fie promotoare ale acestei noi mișcări cu ținta finală: lucrătorul de pădure să devină un lucrător calificat, cu școală, adică un meseriaș și un cetățean demn al țării sale, pe umerii căruia să se înalțe prosperă, o economie silvică românească.

Conferința a fost ilustrată cu proiecțiuni.

La urmă au luat cuvântul D-nii Prof. M. Drăcea și Ing. C. Dragu.

At. H.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES VERBAL No. 19.

Ședința de Luni 11 Decembrie 1939.

Membri prezenți Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; Horia Lazăr; Gh. Lutescu; G. Minescu; Năstăsescu; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; D. Sburlan; V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 19,45 sub președinția Domnului Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având la ordinea de zi:

- 1) Virimente de fonduri bugetare.
- 2) Decernarea premiului V. A. Goleșcu.
- 3) Comunicări.
- 4) Admiteri de noi membri.
- 5) Diverse. — Administrative.

Consiliul ratifică lucrările Comitetului de Direcție înscrise în procesele verbale din 7 Septembrie, 3 Noembrie, 17 Noembrie și 11 Decembrie 1939.

Consiliul aprobă procesele verbale ale Consiliului de Administrație Nr. 16, 17, 18 din 7 Septembrie, 27 Septembrie și 17 Octombrie 1939.

Se intră în *ordinea de zi*.

Decernarea premiului V. A. Goleșcu. Ascultând raportul întocmit de Comisia de Editură a Societății, Consiliul hotărăște să decerne premiul Vasile A. Goleșcu de 5000 lei autorului unei lucrări prezentate și intitulată: „Vegetația lemnoasă în munții Bucegi” și având ca motto: „Bucegi”. Lucrarea întrunește condițiunile stabilite prin regulamentul de instituirea premiului. Deschizându-se plicul în care era cuprins numele autorului, constată că premiul se acordă D-lui Ing. silvic Alex. Beldie, care a absolvit de curând Facultatea noastră de Silvicultură.

Consiliul mai hotărăște, în principiu, să contribuie la tipărirea lucrării premiate.

*

Consiliul ia act cu mulțumiri de donația făcută de Soc. Coop. Negovanul pentru construcția Sanatoriului dela Amara.

Ia deasemenea act de refuzul Soc. Regna de a contribui cu o sumă pentru acelaș sanatoriu. Se va informa Soc. Regna că personalul silvic inferior ce-i aparține are porțile deschise la sanatoriul dela Amara pentru căutarea sănătății pe care și-o ruinează pentru apărarea pădurilor.

Aprobă referatul Nr. 798/939 privind încurajarea celor cari au contribuit prin scrisul lor la popularizarea cunoștințelor de silvicultură. Se acordă în acest scop suma de lei 30.000 care urmează să se distribuie potrivit tabloului stabilit și citit în Consiliu. Cu acest prilej, D-1 Președinte mulțumește Consiliului pentru că împărtășește și susține ideia de propagandă.

Aprobă a se acorda de sărbătorile Crăciunului întregului personal al Societății (inclusiv paznicii dela vile) o gratificație reprezentând jumătate din salariu (jl. 818/939).

Pentru serviciile aduse Societății aprobă un ajutor de sărbători, de 2800 lei persoanelor trecute în referatul dela jl. 801.

Pe baza referatului dela jl. 819/939, pentru înzestrarea Conferinței de Silvicultură dela Facultatea de Agronomie din București se aprobă a se acorda de Societate suma de 5000 lei, publicațiile apărute în editura Societății și câte 100 exemplare din lucrările D-lui Sburlan (Arborii și pădurile noastre), M. Drăcea (Grija de pădurile țării, Considerații asupra domeniului forestier al României, La Semicentenarul Societății Progresul Silvic).

Aprobă mărirea subvenției C.A.P.I.R. dela 13.000 lei la 18.000 lei.

Față de cele cuprinse în referatul dela jl 796/939 al D-lui Ing. Ghica, Consiliul hotărăște să se facă recurs.

Aprobă a primi ca membri ai Societății pe următorii ingineri silvici: Müller Fr.; Nicolae Imbăruș; Adalbert Spanyol; Lucian Săndulescu; Ion M. Calciu; Secărescu G. Teodor; Mracec Corneliu; Anibal Gh. Ștefănescu; Ștefan Hoffmann; Mih. C. Preda.

Consiliul autoriză pe D-1 Președinte M. Drăcea să ia contact cu conducerea Soc. Naționale de Agricultură pentru a lua relații privitoare la conferințele ce urmează să se țină în cadrul acelei Societăți.

Cererea Soc. Salvamar (jl 821/939) nu poate fi aprobată întrucât în bugetul Societății pe 1939 nu există fonduri pentru asemenea scopuri.

Nu se aprobă cererea ziarului Curierul Silvic (jl. 794/939) de a i se acorda o subvenție, din lipsă de fonduri.

Nu se aprobă cererea de ajutor a conductorului silvic Iosif Santo din lipsă de fonduri (jl 769/939).

Se hotărăște a se publica calendarul silvic pe 1940 în aceleași condițiuni ca și în anii precedenți, dacă se poate executa în timp util.

*

Ascultând expunerea D-lui casier al Societății, M. Rădulescu, privitoare la situația încasărilor și plăților pe anul în curs și asupra lucrărilor și cheltuielilor dela sanatoriul Amara, Consiliul constată că la chetuieli s'a plătit în plus la următoarele articole: Impozite 49.824; mobilier 710; reparații vila Sylva 4414; chelt. de ad-ție vila Sylva 16270; îmbunătățiri imobil Buc. 135; îmbunătățiri vila Sylva 5404; sanatoriu Amara 760.820; In total 837.577. Consiliul hotărăște să se facă un viriment de 837.577 lei așa cum prevede referatul jl 816/939, luându-se dela următoarele articole bugetare unde s'a cheltuit mai puțin decât s'a prevăzut: 10.000 Muzee silvice; 45.000 Asoc. Vânătoare; 20.000 Subvenții presă forestieră; 10.000 ajutoare; 50.000 Revista Pădurilor; 80.000 Adu-

narea Generală; 50.000 premii pentru lucrări; 5000 ajutoare studii; 90.000 propagandă forestieră; 150.000 editură; 10.000 reparații imobil Buc.; 80.000 mobilier vila Sylva; 10.000 cheltueli neprevăzute; 227.577 instalații vila Sylva.

Deasemenea, Consiliul aprobă referatul D-lui casier (jl. 817/939) de a se deschide un credit de 300.000 lei la C.E.A.C.S., urmând ca suma ce eventual s'ar cheltui din acest credit în 1939 să se prevadă și să se acopere în bugetul pe 1940.

Comunicări. D-l Președinte M. Drăcea informează Consiliul asupra a trei proiecte de lege ce sunt în studiul guvernului: breslele, statutul funcționarilor publici și armonizarea salariilor. Asupra acestor chestiuni se dau relații și de D-l Andrei Ionescu.

Președinte,

M. DRĂCEA

Secretar General,

(ss) I. Zeicu

PROCES VERBAL No. 1.

Ședința de Joi 18 Ianuarie 1940, orele 21.

Membri prezenți Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; C. Chiriță; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Andrei Ionescu; George Minescu; At. Nedelcovici; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; St. Rodoteatu; V. Sabău; D. Sburlan; Eug. Vâlceanu și Ioan Zeicu.

Ședința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui Prof. M. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea ordine de zi:

1. Constituirea biroului Societății pentru anul bugetar 1940.

Se ratifică procesul verbal No. 19 din 11 Decembrie 1939 al Consiliului de administrație.

D-l Președinte M. Drăcea deschizând ședința — prima din anul 1940 — salută Consiliul urându-i spor în activitatea ce are să desfășoare în anul în curs.

Arată că, potrivit statutelor, anul trecut au ieșit din Consiliu d-nii Ing. G. Luțescu, Tr. Heroiu, N. Caragea și C. Emanoil, și ține să le mulțumească pentru munca depusă de fiecare în interesul Corpului și al Societății. În locul d-lor au fost aleși, pe o perioadă de 4 ani, d-nii: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță și V. Sabău cărora le urează bun venit în Consiliu, nădăjduind că munca ce vor depune va fi din cele mai rodnice.

Informează apoi Consiliul că la telegramele de felicitări trimise de Societate cu prilejul anului nou, s'au primit răspunsuri din partea: M. S. Regelui Carol II, și a d-lor: G. Ionescu-Sișești, ministrul Agriculturii și Domeniilor, T. Cudalbu, fost Min. și Adm. al Casei Pădurilor, Prof. N. Iorga, Consilier regal, C. Argetoianu, consilier regal, Prof. Simion Mehedinți, I. Mihalache, C. Garoflid și Prof. M. Șerban. Subsecretar de Stat la Domenii.

La ordinea de zi fiind alegerea biroului pe anul 1940, procedându-se la vot, au fost aleși:

Vice președinți: Prof. V. N. Stinghe și C. Alimănișteanu.

Secretar General: I. Zeicu.

Secretari: Al. Butoi și At. Haralamb.

Casier: Marin Rădulescu.

După ce Consiliul ia act cu satisfacție de subvenția de 10.000 lei acordată Societății de Cooperativa forestieră „Munții Argeșului“ dela Curtea de Argeș, pentru construcția sanatoriului dela Amara, ședința se ridică la orele 22,30.

Președinte,

M. DRĂCEA.

Secretar general

(ss) I. Zeicu

PROCES-VERBAL No 2.

din 30 Ianuarie 1940.

Membri prezenți Domnii: Butoi Al., Chiriță C., Drăcea M., Haralamb At., Lazăr H., Rădulescu M., Rodoteatu St., Sburlan D., Zeicu Ioan.

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția Domnului Prof. M. Drăcea, președinte.

La ordinea de zi:

1. Numirea comisiunilor și delegațiilor pe 1940.
2. Participarea Societății la Inzestrarea Țării.
3. Diverse. — Administrative.
4. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Președinte M. Drăcea aduce la cunoștința Consiliului scrisoarea de mulțumire adresată Societății de D-l T. Cudalbu, fost Administrator al Casei Pădurilor și fost Ministru, ca răspuns la felicitările ce i-au fost adresate cu prilejul anului nou.

Se aprobă procesul-verbal No. 1 din 18 Ianuarie 1940 al Consiliului de Administrație și se ratifică procesul-verbal din 25 Ianuarie 1940 al Comitetului de Direcție.

A) COMPUNEREA COMISIUNILOR PE ANUL 1940.

1) Comisiunea Govora: D-nii C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Ilie C. Demetrescu, C. Emanoil și N. Caragea.

2) Comisiunea Techirghiol: D-nii, Al. Butoi, At. Haralamb. și D-l Director al Direcției Silvice Constanța.

3) Comisiunea Amara: D-nii, Marin Rădulescu, Al. Butoi, C. Emanoil și șeful Ocolului silvic Slobozia.

4) Comisiunea Capir: D-nii, M. Drăcea (supleant C. M. Bunescu), G. Năstăsescu (s. G. Minescu), D. Grozescu (s. Ilie Demetrescu), M. P. Florescu (s. V. N. Priboianu), C. H. Lazăr (s. I. Zeicu).

5) Cămin: D-l Ing. At. Haralamb.

B) COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI PADURILOR.

Redactor șef D-1 Prof. V. N. Stinghe (ales de adunarea generală);
Membri în Comitetul de Redacție D-nii: P. Ioan, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, N. Ghelmeziu.

Art. 5 Alin. f. din statute, prevăzând o eventuală improspătare a unui membru din Comitet, trăgându-se la sorți a ieșit D-1 N. Ghelmeziu. Consiliul relege în Comitet pe D-1 N. Ghelmeziu.

C) CONSTITUIREA SECȚIILOR.

1) Secțiunea I-a. Social-Culturală: Preș. Gh. Năstăsescu, Secretar C. Chiriță, membri: M. Drăcea, V. N. Stinghe, M. Rădulescu, G. Vâlceanu, At. Haralamb.

2) Secțiunea II-a, profesională: Președinte: Dem. Grozescu, Secretar D. A. Sburlan, Membri: At. Nedeicovici, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, C. Bunescu, Al. Butoi, N. Priboianu.

3) Secțiunea III-a Economico-Administrativă. Președinte: H. Lăzăr, Secretar Ilie Demetrescu, Membri: C. Alimanișteanu, C. P. Georgescu, I. Zeicu, M. P. Florescu, Mircea Manoilescu, G. Mînescu, V. Sabău.

D) DIFERITE DELEGAȚII.

1) Se menține delegația D-lui E. Vâlceanu de a întocmi regulamentul conducerii desbaterilor Adunării Generale a Societății.

2) Se menține delegația dată D-lui Tr. Heroiu de a întocmi regulamentul pentru eliminarea membrilor destituiți din funcțiile publice.

3) Se menține delegația dată D-lui C. Emanoil de a întocmi regulamentul de funcționarea Căminelor și Vilelor. Se adaugă și D-1 Al. Butoi.

4) Se menține delegația dată D-lui N. Caragea de a întocmi regulamentul pentru aplicarea statutelor.

5) Se delegă D-1 St. Rodoteatu de a studia intervenția D-lui Dem. Drâmbă în chestiunea pensionării Inginerilor Consilieri Silvici și a Inspectorilor Generali Silvici.

6) Se delegă D-1 Ing. I. Zeicu de a întocmi regulamentul pentru funcționarea cercurilor regionale.

7) Se menține delegația dată D-lui Ing. Andrei Ionescu de a întocmi:

a) Regulamentul pentru apărarea intereselor individuale ale inginerilor silvici;

b) Regulamentul pentru instituirea unui juriu de onoare, în vederea aplanării conflictelor dintre membrii Societății.

II. — Consiliul de Administrație ținând seama de nevoile de înarmare a Țării, hotărăște în unanimitate să subscrie 50.000 (cincizeci mii) lei la bonurile de înzestrare.

III. — Diverse. Se ia în discuție memoriul înaintat de D-1 Inginer Conrad Sigmund din serviciul pădurilor orașului Sighișoara, referitor la

salarizarea sa. Problema urmează să se discute în continuare după ce se vor cere anumite referințe D-lui Inginer Sigmund.

Au luat cuvântul în legătură cu problema ridicată D-nii: M. Drăcea, I. Zeicu, C. H. Lazăr, Dem. Sburlan.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte,

M. DRĂCEA.

Secretar general

(ss) I. Zeicu

S U B S C R I E Ț I

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ȚĂRII.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Vama**, județul Câmpulung, proprietatea Comunei Vama, în suprafață de 400 ha. 9200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Pietroasa**, județul Trei-Scaune, proprietatea Iacob Landes, în suprafață de 165 ha. 5000 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Obileasca**, județul Ilfov, proprietatea C. B. Brâncoveanu, în suprafață de 26 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Turbuta**, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Turbuta, în suprafață de 16 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.
No. 1173/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Lemnul Morii**, județul Bihor, proprietatea Comunei Sântandrei, în suprafață de 103 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Mitelbes**, județul Alba, proprietatea comunei Ohaba, județul Târnava Mică, în suprafață de 83 ha. 9423 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 1174/940.

a) Amenajamentul pădurii **Cernica-Căldăraru**, județul Ilfov, proprietatea Statului, dată în folosința Sf. Mănăstiri Cernica, în suprafață de **575 ha. 8700 mp.**, tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fiziologică și una serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Berechiu**, județul Bihor, proprietatea Comunei Berechiu, în suprafață de **46 ha. 6100 mp.** Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Urlățeanca**, județul Prahova, proprietatea Filofteia I. G. Cristescu, în suprafață de **13 ha. 6800 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Data astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 1175/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Cărăsău**, județul Bihor, proprietatea Comunei Cărăsău, în suprafață de **214 ha. 5800 mp.** Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 30 Ianuarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 207/940.

a) Amenajamentul pădurii **Răcăciuni Lunca Mare**, județul Bacău, proprietatea Leon Furnarachi, în suprafață de **191 ha. 7900 mp.** Tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru Seria I și în anul 1949 pentru Zăvoiu.

b) Amenajamentul pădurii **Clanița**, județul Teleorman, proprietatea Moșt. Maria Emil Petrescu, în suprafață de **126 ha. 8900 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani. Pentru orice exploatare Administratorul Sechestru va cere anual și aprobarea Tribunalului.

Data astăzi 6 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 2625/940.

a) Amenajamentul pădurii **Copăcești-Urașești**, județul Putna, proprietatea Elena Em. Lahovary, în suprafață de **1247 ha. 3700 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Fundul Elanului**, județul Fălciu, proprietatea Moștenitorilor Mihail I. Romila, în suprafață de **69 ha. 9200 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Pojorâta**, județul Muscel, proprietatea Paulina Apostolescu, în suprafață de **49 ha. 8900 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Porțiunea în litigiu nu se va putea exploata decât după rezolvarea litigiului.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Verejeni, județul Soroca, proprietatea Ilarion Verdeș, în suprafață de 30 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 8 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 2947/940.

a) Amenajamentul pădurii Bozieni Balaș, județul Roman, proprietatea D. și E. Ghica, în suprafață de 161 ha. 6000 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 30 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru S. I și 9 ani pentru Seria II-a.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Tantava, județul Ilfov, proprietatea Maria N. N. Săveanu, în suprafață de 72 ha. 518 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul zăvoaelor Ghinești-Găiseni, județul Dâmbovița, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafață de 65 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chiraleu, județul Bihor, proprietatea Comunei Chiraleu, în suprafață de 26 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ceriște, județul Someș, proprietatea Mauriciu Ștefan, ș. a., în suprafață de 14 ha. 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 2998/940.

a) Amenajamentul pădurii Lunca de Jos, județul Ciuc, proprietatea Comunei Lunca de Jos, în suprafață de 1491 ha. 7300 mp. Tratată în două serii de codru cu tineri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani. Porțiunea în litigiu se va putea exploata numai după transarea litigiului.

b) Amenajamentul pădurii Coasta Pietrii, județul Turda, proprietatea Composesoratului din Litenii de Sus, în suprafață de 67 ha. 7319 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 2128/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Rontău, proprietatea Comunei Rontău, în suprafață de 138 ha. 400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Popii ș. a., județul Năsăud, proprietatea comunei Domnești, în suprafață de 94 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Potlogi Cărpeneș, județul Dâmbovița, proprietatea Ivona N. D. Ghica Comănești, în suprafață de 62 ha. 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grind, județul Turda, proprietarul Fermei Statului Ceanu Grind, în suprafață de 40 ha. 9250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani pentru seria I și 10 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava Chicera, ș. a., județul

Someș, proprietatea comunei Igrîța, în suprafață de 39 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei Via Verde, județul Tecuci, proprietatea Iancu M. Ilie, în suprafață de 17 ha. 9100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Coasta Șanțului, județul Hunedoara, proprietatea Bisericii Ortodoxe române din Teiu, în suprafață de 11 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3129/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Panca, județul Storjineț, proprietatea Olga Lavaulx Vrecourt, în suprafață de 632 ha. 8900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăbrani-Belotinți, județul Timiș Torontal, proprietatea Cooperativei Plugarul, în suprafață de 32 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3131/940.

a) Amenajamentul pădurii Mațcani Florești Prisaca, județul Tecuci, proprietatea Aurel Vidrașcu, în suprafață de 376 ha. 5262 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hilișeni Gafencu, județul Dorohoi, proprietatea I. și V. Niculescu, în suprafață de 55 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hilișeu Gafencu, județul Dorohoi, proprietatea N. și Eugenia Niculescu, în suprafață de 30 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3133/940.

a) Amenajamentul pădurii Țiclău, județul Someș, proprietatea Composesoratului Țiclău, în suprafață de 199 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu cu revoluția 40 ani pentru Seria I-a și Codru grădinarit cu termenul exploatabilității 80 ani pentru Seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fundul Râpelor, județul Someș, proprietatea Composesoratului Gostila, în suprafață de 147 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Priboiu, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafață de 4 ha. 8810 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Corbu, județul Ro-

manați, proprietatea V. Păunescu, în suprafață de 3 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiu Slătioara, județul Romanați, proprietatea Radu Criveanu, în suprafață de 2 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sabarlatua, județul Dâmbovița, proprietatea Grigore A. Blean ș. a., în suprafață de 2 ha. 300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bobești, județul Gorj, proprietatea Alex. Buse, în suprafață de 1 ha. 9140 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Copaciului, județul Romanați, proprietatea Mihail și Aristică Diaconescu, în suprafață de 1 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Topologul, județul Romonați, proprietatea C. Măciuceanu, în suprafață de 1 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Podul Mădularisei, județul Vâlcea, proprietatea C. D. Popescu, în suprafață de 1 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3134/940.

a) Amenajamentul pădurii Belioara Pădurea Rară, județul Someș, proprietatea Comunei Nireș, în suprafață de 274 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3135/939.

a) Amenajamentul pădurii Pârâul Calului ș. a., județul Someș, proprietatea Comunei Ciocmani, în suprafață de 266 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Frumosul, județul Câmpulung, proprietatea Comunei Frumosul, în suprafață de 117 ha. 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stoborăști, județul Teleorman, proprietatea Maria Enășescu, în suprafață de 23 ha. 6610 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3136/940.

Revizuirea amenajamentului pădurii Buda, județul Dorohoi, proprietatea Federației Dorohoi, în suprafață de 366 ha. 4400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dușești, județul Bihor, proprietatea comunei Dușești, în suprafață de 49 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Curea de 30, stânjeni ș. a., județul Mehedinți, proprietatea Nițu Ispășoiu, în suprafață de 14

ha. 6362 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Cerului, județul Sălaj, proprietatea Orban Gheorghe, în suprafață de 14 ha. 1200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerea, județul Sălaj, proprietatea Duca Gavrilă, în suprafață de 11 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3730/940.

a) Amenajamentul pădurii Zvoriștea Lot. V, județul Dorohoi, proprietatea Virginia Teodorescu, în suprafață de 288 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani pentru Seria I și 1 an pentru seria II-a Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Hotarului ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafață de 15 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No 3734/940.

a) Amenajamentul pădurii Tunari, județul Ilfov, proprietatea Maria Calimachi, în suprafață de 660 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hoia, județul Cluj, proprietatea Statului dată în folosința Facultății de agronomie Cluj, în suprafață de 87 ha. 6800 mp. Regim și Tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cerul Mare, județul Cluj, proprietatea Composesoratului Abraham Gheorghe ș. a., în suprafață de 74 ha. 6600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cremene, județul Cluj, proprietatea Văd. Accipe Carol ș. a., în suprafață de 32 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cărbunari, județul Cluj, proprietatea Văd. lui Joja Samoilă ș. a., în suprafață de 29 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Pusta, județul Cluj, proprietatea Composesoratului urbarial din Topa Mică, în suprafață de 22 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Rășina, județul Gorj, proprietatea Maria A. Porojnicu, în suprafață de 21 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Berca și Poiana, județul Mureș, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din Habic, în suprafață de 14 ha. 2100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3735/940.

a) Amenajamentul pădurii **Codrul Mare**, județul **Sălaj**, proprietatea **Comunei Bârsăul de sus**, în suprafață de **191 ha. 9300 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. **Revoluția 80 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

b) Amenajamentul pădurei **Sărături și Tăușor**, județul **Târnavă Mică**, proprietatea **Elisabeta Toldalaghi**, în suprafață de **52 ha. 4400 mp.** Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după **20 ani.**

c) Amenajamentul pădurii **Cuiaș**, județul **Arad**, proprietatea **Comunei Cuiăș**, în suprafață de **27 ha. 400 mp.** Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 30 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3737/940.

a) Amenajamentul pădurii **Milova**, județul **Arad**, proprietatea **Statului dată în folosința Mănăstirii Ortodoxă română Izbuç**, în suprafață de **300 ha.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive și revoluția **100 na.** Revizuirea după **10 ani.**

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3738/940.

a) Amenajamentul pădurii **Perișorul**, județul **Brăila**, proprietatea **Eforiei Spitalelor Civile din București**, în suprafață de **158 ha. 9250 mp.** Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani.** Revizuirea după **20 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Greoni**, județul **Caras**, proprietatea **Comunei Greoni**, în suprafață de **100 ha. 7100 mp.** Regim și tratament codru cu tăeri succesive. **Revoluția 80 ani.** Revizuirea după **10 ani.**

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3739/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecărui. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări forțuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecărui, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

**PUBLICAȚIILE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI
EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ DIN ROMÂNIA**

SERIA I.

Analele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră.

Vol. I. Anul 1934

- M. DRĂCEA Prof.: Cuvânt înainte.
C. CHIRIȚĂ Dr., T. BĂLANICĂ și R. MUNTEANU: Contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor și exigențelor staționale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana și Polovraci. (Extras) Lei 100
C. C. GEORGESCU Dr.: Studii phyto-geografice în bazinul inferior al Văii Cernii (Băile Herculane). (Extras) Lei 100
M. PETCUȚ: Cercetări în legătură cu germinația semințelor, care în mod obișnuit răsar în anul al II-lea. (Extras) Lei 100

Vol. II. Anul 1935—1936

- GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea morfologică și botanică a lăcustei *Isophya speciosa* Friv. (Extras) Lei 100
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: O nouă specie de *Cercospora* parazită pe ace de *Juniperus*. (Extras) Lei 20
C. C. GEORGESCU și M. BADEA: Maladia răsfrângerii conurilor de molid. *Rhynchophora retroflexa*. Nov. Sp. (Extras) Lei 40
C. C. GEORGESCU și V. MELANIDE: Formațiuni de lemn în scoarță la *Acer tataricum*. (Extras) Lei 40
C. C. GEORGESCU și I. MOLDOVANU: Considerațiuni asupra culturii rășinoaselor în parcul dendrologic dela Doftana-Bacău. (Extras) Lei 60
M. PETCUȚ și A. RĂDULESCU: Cercetări în legătură cu greutatea la litru și numărul de semințe la kg, pentru câteva specii lemnoase Lei 40
S. PAȘCOVSKI: Tisă și ienuper la Cislău (Buzău) Lei 20
S. PAȘCOVSKI: Câteva stațiuni de plante lemnoase din Ardeal Lei 20

Vol. III Anul 1937

- C. D. CHIRIȚĂ Ing. Dr.: Nisipurile dela Hanul-Conachi, din punct de vedere naturalist și forestier Lei 80
V. N. STINGHE Prof. și G. T. TOMA Ing.: Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse, pentru salcâm (în special pentru cel de pe nisipurile din Oltenia) Lei 50
C. C. GEORGESCU Ing. Dr. și M. BADEA: Mătura vrăjitoarei la cats (*Taphrina armeniaca*e. Georg. et Bad). Lei 20
AT. HARALAMB Ing. Dr.: Trei stațiuni de *Taxus baccata* L. în Munții Buzăului Lei 20

Vol. IV. Anul 1938

- C. D. CHIRIȚĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete Lei

- C. D. CHIRIȚĂ: Contribuțiuni la cunoașterea exigențelor nucului american (*Juglans nigra*) față de sol . . . Lei
- C. D. CHIRIȚĂ: Cercetări asupra umidității solurilor forestiere, în regiunea de câmpie . . . Lei
- C. D. CHIRIȚĂ și T. P. BĂLANICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei. . . Lei
- G. T. TOMA și A. CONSTANTINESCU Variația greutateii lemnului de foc. . . Lei
- AT. HARALAMB și M. ENE: Monografia piscicolă a pârâului Cașoca afluent al Buzăului . . . Lei
- S. PAȘCOVSKI: Observațiuni asupra unor esențe exotice . . . Lei
- AN. V. RĂDULESCU: Observațiuni fenologice la speciile lemnoase din București făcute în sezonul de vegetație 1937 . . . Lei
- AT. HARALAMB: Câteva stațiuni noi de mojdrean . . . Lei
- AT. HARALAMB: Alte două stațiuni de țisă în jud. Buzău . . . Lei

SERIA II.

Referate, comunicări.

- C. C. GEORGESCU Dr. și M. BADEA: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanță economică, apărute în pădurile țării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43 . . . Lei 40
- D. A. SBURLAN Dr.: Intrebuințarea lemnului în construcția străzilor și a șoselelor. Realizări și curente noi. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1935, 8°, pp. 23. . . Lei 20
- TR. HEROIU Dr.: Utilajul unui birou modern. (Extras din „Bulet. IROM“), 1935, 30/21, pp. 33 . . . Lei 40
- M. PETCUȚ și P. CRETZOIU: Contribuțiuni la cunoașterea florei dintre Dunăre și Carpații Sudici. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 10 . . . Lei 20
- D. A. SBURLAN Dr.: Trasarea jilipurilor și uluțelor. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . Lei 20
- AT. HARALAMB Dr. și A. RĂDULESCU Dr.: O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . Lei 20
- I. C. DEMETRESCU Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 41. Lei 20
- I. C. DEMETRESCU Dr.: Noile păduri și legile noastre silvice. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 9 . . . Lei 20
- M. PETCUȚ și C. CHIRIȚĂ: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15. . . Lei 20
- AT. HARALAMB Dr.: Noi contribuțiuni la cunoașterea stațiilor naturale de pin silvestru în Vrancea. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1936, 8°, pp. 15 . . . Lei 20
- D. DRĂMBĂ Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan. 1937, 8°, pp. 79 . . . Lei 20
- M. PETCUȚ: Semănături sau plantațiuni de stejar? (Extras din „Revista Pădurilor“, 1937, 8°, pp. 29 . . . Lei 20
- TR. HEROIU Dr.: Cunoștințe de economie forestieră în școala românească. (Extras din „Revista G-lă a Invățământului“), 1937, 8°, pp. 15 . . . Lei 20
- M. PETCUȚ: Pădurile dela limita dintre Vlășia, Mostiștea și Bărăgan. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 14 . . . Lei 20
- AT. HARALAMB Dr. și P. CRETZOIU: *Hippophae rhamnoides* L. pe litoralul românesc al Mării Negre. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 10 . . . Lei 20
- GR. ELIESCU Dr.: *Lithocolletis populifoliella* Tr. un fluture vătămător frunzelor de plop. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 10. . . Lei 20

- M. PETCUȚ și C. CHIRIȚĂ: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 35.
Lei 20
- I. C. DEMETRESCU: Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere silvic. (Raport prezentat la cel de al XIII-lea Congres Agricol), 1937, 8°, pp. 21
Lei 20
- I. C. DEMETRESCU: Capitalul în economia forestieră. (Referat la a 50-a Aduanre generală a Societății „Progresul Silvic“, 1937, 8°, pp. 18.
Lei 20
- AT. HARALAMB: O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion. și Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 15
Lei 20
- S. PAȘCOVSKI: Ciocănițorile și semințele forestiere. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 14
Lei 20
- V. SABĂU Dr.: Organizarea producției lemnului în cadrul politicii forestiere naționale, 1938, 8°, pp. 102
Lei 80
- V. SABĂU: Politica de amenajare a pădurilor românești în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele
Lei 60
- V. DINU Dr.: Politica forestieră. Evoluția și stadiul actual al doctrinei. Problema românească. 1938, 8°, pp. 61
Lei 40
- D. A. SBURLAN Dr.: Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 24. Lei 20.
- I. C. DEMETRESCU: Despre sensul articolului 13 alineatul g. din Codul nostru silvic în vigoare. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1937, 8°, pp. 8.
Lei 20
- ATH. HARALAMB Dr.: Experițe în materie de ameliorațiuni alpine. (Extras din „Revista Pădurilor“), 1938, 8°, pp. 14
Lei 20
- S. PAȘCOVSKI Ing.: Contribuțiuni la flora Cadrilaterului. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/938 cu o hartă a regiunii cercetată), 1938, 8°, pp. 12
Lei 20
- S. PAȘCOVSKI Ing.: Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) GAERTN și A. INCANA (L.) MNCH. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 4/938), 1938, 8°, pp. 8
Lei 20
- D. DRĂMBĂ Ing. cons.: Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3—4/1938), 1938, 8°, pp. 30
Lei 20
- D. A. SBURLAN Dr.: Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 5/938), 1938, 8°, pp. 20.
Lei 20.
- D. A. SBURLAN Prof.: Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România. 1938, 8°, pp. 109
Lei 80
- M. PETCUȚ și GR. ELIESCU Dr.: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 10/938), 1938, 8°, pp. 10
Lei 20
- M. PETCUȚ Ing. cons.: Vitalitatea rădăcinilor de stejar. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 2/939), 1939, 8°, pp. 18
Lei 20
- ATH. HARALAMB Ing.: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curții de Argeș. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 10.
Lei 20
- I. LUPE Ing.: O stațiune de tisă în munții Gurghiuului. (Extras din „Revista Pădurilor“ Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 8
Lei 20
- GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I). „Revista Pădurilor“ Nr. 6/939, 1939, 8°, pp. 10
Lei 20
- Dare de seamă asupra activității Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; —1939, 8°, 72 pagini
40 Lei
- Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică în pădurile țării, în 1934—1938; —1940, 8°,
40 Lei

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte : Drăcea D. M.
Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
 { Stinghe N. V.
Casier : Rădulescu M.
Secretar general : I. Zeicu
Secretari : { Al. Butoi
 { Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.	Minescu G.
C. Chiriță	Năstăsescu G.
Demetrescu Ilie	Nedelcovici Ath.
Florescu P. M.	Priboianu N. V.
Georgescu P. C.	St. Rodoteatu
Grozescu D.	V. Sabău
Ionescu I. A.	Sburlan A. D.
Lazăr H.	Vâlceanu E.
Manoilescu Mircea	

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

**ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

**T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR**

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

**A M E N A J A R E A
PĂDURILOR**

UN VOLUM DE 255 PAGINI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

MARTIE 1940

ANUL 52 — Nr. 3

Clășeu Ing. L. Nicolaeșcu

După trecerea apelor de inundație în regiunea inundabilă a Dunării.
Après le passage des eaux dans la région inondable du Danube.

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ȘI VERIFICAREA EI ASUPRA
FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (BOZOVICI)

Profitând de un exemplu dintr'un articol anterior din Revista Pădurilor „Scopul și importanța Statisticii” de Dr. V. Sa-bău, încerc a studia cazul citat de H. Vater referitor la înălțimile a 125 arbori dintr'o piață de experimentație făcută într'un arbo-ret de pin de 8 ani.

Luând aceste 125 înălțimi din tabela Nr. 1 din articolul citat mai sus, și grupând aceste înălțimi pe clase de 20 cm. înce-pând cu clasa 57—77 cm., avem coloanele 1, 2 și 3 din tabloul Nr. 1 din pagina următoare.

După această nouă grupare a înălțimilor observăm că nu-mărul arborilor din clasele respective sunt simetric așezate față de înălțimea de 177 cm care este totodată și media celor 125 înălțimi. Diferențele dintre înălțimile respective și 177 cm pot fi privite ca erori accidentale provenite din cauze diverse.

Pentru a simplifica calculele vom calcula în tabloul Nr. 1 coloana 4 și 5 înălțimile medii pe clase de înălțimi. Iar dife-rența dintre 177 cm și înălțimile medii pe clase se trece în co-loana 6 (Tabloul 1).

Aceste diferențe pot fi privite ca erori ale clasei respec-tive, numărul erorilor din clasă fiind egal cu numărul arborilor din aceeași clasă.

Bine înțeles erorile provenite din diferențele de diametre sub 177 cm vor fi negative.

Trecând aceste rezultate în tabloul Nr. 2, vom avea:

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3		4		5	6	7	8	
Clasa de înălțimi		N	Im	ε		ε ²	εε	Rez. din calcul	Dif.		
Față de origina veche	Față de origina nouă			+	-				+	-	
		No.	cm.	m	m	m. ²	m ²	No.	No.	No.	
57-77	(-1,2)-(-1,0)	2	65,5			1,115	1,243	2,486	0,25	1,75	
77-97	(-1,0)-(-0,8)	0	87,0			0,900	1,810	0,000	1,25		1,25
97-117	(-0,8)-(-0,6)	4	109,0			0,880	0,462	1,848	4,25		0,25
117-137	(-0,6)-(-0,4)	9	128,1			0,509	0,259	2,331	10,65		1,65
137-157	(-0,4)-(-0,2)	18	147,4			0,298	0,083	1,584	19,60		1,60
157-177	(-0,2)-0	29	167,9			0,091	0,008	0,252	26,50	2,50	
177-197	0-0,2	29	186,6	0,096			0,009	0,261	26,50	2,50	
197-217	0,2-0,4	14	204,2	0,272			0,074	1,332	19,60		1,60
217-237	0,4-0,6	10	225,3	0,483			0,233	2,330	10,65		0,65
237-257	0,6-0,8	4	246,0	0,690			0,476	1,904	4,25		0,25
257-277	0,8-1,0	2	266,0	0,860			0,792	1,584	1,25	0,75	
277-297	1,0-1,2	6	287,0	1,100			1,210	0,000	0,25		0,25
Total:		123						15,912	125,00		

Din tabloul Nr. 2, col. 1, 2, 3, 4 observăm că față de origina nouă a înălțimilor avem tot atâtea erori negative cât și pozitive. Cele negative sunt în număr de 62, iar cele pozitive de 63.

Se observă că toate aceste erori sunt cuprinse între două limite fixe $-1,2$ și $+1,2$.

Și se mai observă că erorile nu sunt uniform împrăștiate în acest interval ci cele mai mici sunt cele mai numeroase.

Deci sunt îndeplinite toate condițiunile pe cari trebuie să le îndeplinească erorile accidentale. Acum să rezumăm câteva cunoștințe din teoria erorilor.

Se știe că Gauss a făcut legătura între calculul erorilor și calculul probabilităților.

Probabilitatea unui eveniment este definită prin raportul dintre numărul cazurilor favorabile și numărul cazurilor posibile a producerii aceluși eveniment.

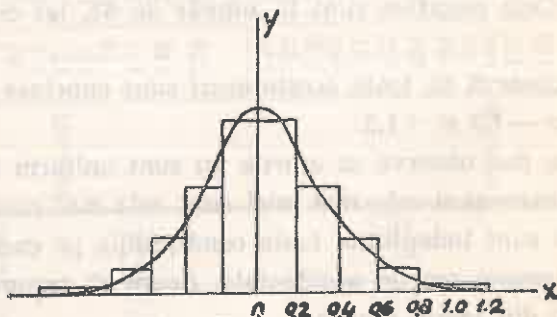
În cazul nostru considerând erorile în valoare absolută și socotind raportul dintre cazurile favorabile a producerii erorilor pe intervale și numărul total al erorilor avem:

intervalul	0—0,2;	0,2—0,4;	0,4—0,6;	0,6—0,8;	0,8—1,0;	1,0—1,2
numărul erorilor	58	36	19	8	2	2
probabilitatea	58	36	19	8	2	2
sau	0,464	0,288	0,152	0,064	0,016	0,016

Deci probabilitatea prezenței erorilor de diferite mărimi, adică în diferitele intervale urmează o anumită lege. Care este această lege?

Se poate reprezenta grafic, considerând pe linia absciselor cele 12 intervale ale erorilor și construind dreptunghiuri pe abscisele respective cu laturi proporționale cu jumătatea cifrelor 0,464; 0,288 — de o parte și de alta a axei x-ilor.

Ducând curba care limitează dimpreună cu axa x-ilor toate aceste arii dreptunghiulare (porțiunile de arii mici triunghiulare cuprinse în interiorul curbei compensându-se cu ariile triunghiulare cari rămân în afară), se obține figura de mai jos:

Această curbă se apropie ca formă de cele ce fac parte din familia de curbe având ca ecuație:

$$y = ae^{-h^2 x^2}$$

Trecând în ecuația de mai sus două valori ale abscisei și ordonatei a două puncte diferite de pe curba de mai sus, obținem ecuația următoare:

$$y = 0,25 e^{-(2,36)^2 x^2}$$

Pentru a pune și mai mult în evidență legea după care se repartizează rezultatele observațiilor de mai sus, vom aplica în cele ce urmează tabelele de probabilități.

Pentru aceasta trebuie să reamintim câteva noțiuni întrebuițate în teoria erorilor.

Se numește mijlocia erorilor valoarea expresiunii:

$$(1) \quad \epsilon_m = \pm \sqrt{\frac{\sum |\epsilon\epsilon|}{n-1}}$$

în care în cazul nostru $\sum |\epsilon\epsilon|$ este suma patratelor erorilor înmulțite respectiv cu numărul erorilor din acelaș interval, adică suma din coloana 6 din tabloul Nr. 2, iar n este numărul tuturor erorilor adică 125.

Se numește probabilitate normală valoarea expresiunii:

$$(2) \quad p = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^{hk} e^{-t^2} dt = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \left(hk - \frac{1}{3} h^3 k^3 + \frac{1}{1.2} \frac{h^5 k^5}{5} - \dots \right)$$

în care

$$(3) \quad h = \frac{1}{\epsilon_m \sqrt{2}}$$

Insemnând cu η valoarea lui k pentru care $p = \frac{1}{2}$ avem din (2) considerând numai primii doi membri ai seriei

$$(4) \quad h\eta = 0.47694$$

Și înlocuind pe h din (3) în expresiunea (4) avem:

$$\eta = \epsilon_m \times 0.67449$$

Iar în expresiunea (2) înlocuindu-se

$$hk = h\eta \times \frac{k}{\eta} = 0.47694 \times \frac{k}{\eta}$$

pentru diferite valori ale raportului $\frac{k}{\eta}$ se calculează tabele pentru valoarea lui p din expresiunea (2).

Dăm mai jos un extras din aceste tabele:

TABLOUL Nr. 3.

$$p = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^{\frac{k}{\eta}} e^{-t^2} dt$$

$\frac{k}{\eta}$	p	Dif	$\frac{k}{\eta}$	p	Dif
0,00	0,00000		3,31	97442	
0,01	00538	538	3,32	97486	44
0,82	41979		4,10	99453	
0,83	42440	461	4,20	99539	108
1,65	73452		4,90	99905	
1,66	73714	269	5,00	99926	21
2,48	90562		∞	1.00000	
2,49	90694	132			

Să aplicăm cele de mai sus cazului nostru.

Avem:

$$\epsilon_m = \pm \sqrt{\frac{1.5912}{125-1}} = 0,3582 \text{ m sau } \epsilon_m = \pm 35.82 \text{ cm}$$

$$\eta = 35.82 \times 0.67449 = 24,13 \text{ cm.}$$

$$k = 20 \text{ cm.}$$

$$\text{Deci raportul } \frac{k}{\eta} = \frac{20}{24.13} = 0.8288$$

pentru primul interval avem deci argumentul 0.8288 pentru intervalele următoare vom avea: $2 \frac{k}{\eta}$; $3 \frac{k}{\eta}$ etc.

Trecând aceste date într'un tablou avem:

TABLOUL Nr. 4.

1	2	3	4	5	6	7	
k	$\frac{k}{\eta}$	p	Δp	$125 \times \Delta p$	n	Dif	
						+	-
0,0	0,0000	0,00000	—	—	—	—	—
0,2	0,8288	0,42385	0,42385	53,00	58	5,00	—
0,4	1,6576	0,73672	0,31287	39,20	36	—	3,20
0,6	2,4864	0,90647	0,16975	21,30	19	—	2,30
0,8	3,3152	0,97464	0,06817	8,50	8	—	0,50
1,0	4,1440	0,99479	0,02015	2,50	2	—	0,50
1,2	4,9728	0,99920	0,00441	0,50	2	1,50	—

În acest tablou s'a trecut în coloana 1 valorile succesive ale lui k și în coloana 2 s'a trecut valoarea argumentului $\frac{k}{n}$ corespunzător. În coloana 3 s'a calculat valoarea lui p cu ajutorul tabelor reproduse în tabloul Nr. 3 interpolându-se valorile corespunzătoare.

În coloana 4 s'au calculat diferențele dintre valorile succesive ale lui p .

În col. 5 s'au înmulțit aceste diferențe cu numărul total de 125 și s'a găsit numărul de erori rezultat din calcul, care trebuie să se afle în intervalul respectiv.

În coloana 6 s'a trecut numărul de erori rezultate din observații iar în col. 7 s'au trecut diferențele dintre numărul erorilor rezultate din calcul și cele rezultate din observație.

Observăm că cu toate că avem un număr destul de mic de observații (125) concordanța dintre cele două serii de cifre este aproape perfectă, neavând nepotriviri mai mari de 4%.

Trecând aceste diferențe din tabloul 4 în tabloul 2 coloana 8 avem diferențele și față de valorile relative ale observațiilor.

În concluzie, putem să afirmăm că și fenomenele silvice ca și toate fenomenele din științele cari se bazează pe observații sunt supuse aceluiași legi ale teoriei probabilităților.

Desigur că acest exemplu nu demonstrează afirmația de mai sus ci numai o confirmă în cazul acesta izolat.

Într'un articol viitor vom încerca să demonstrăm că în afară de înălțime sunt supuse aceluiași legi și celelalte elemente ale unui arboret și în general, toate fenomenele de acest gen.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendung an die forstlichen Phänomenen.

Verfasser unterwirft das von H. Vater in den „Mitteilungen aus der Königlich-Sächsischen forstlichen Versuchsanstalt zu Tharandt, Bd. I, S. 8-12 veröffentlichte Beispiel, einer eingehenden mathematischen Untersuchung und kommt zu dem Schluss, dass die 125 neunjährigen Stämme aus einer Kiefernversuchsfläche sich auf die verschiedenen 20 cm Höhenstufen nach der Gauss'schen Glockenkurve verteilen.

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA

de PAUL CRETZOIU (București)

(II)

În numărul din Noembrie 1939 al Revistei Pădurilor m'am ocupat de distribuția generală a speciilor genului *Acer* ce cresc la noi în țară precum și a fagului oriental.

Continuând, în cele de mai jos ne vom ocupa de distribuția generală a laricelui, lifiacului și iarba neagră:

5) *Larix decidua* Mill. Această specie e reprezentată la noi numai prin var. *polonica* (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss.,

Fig. 1. Zona de răspândire a speciei *Larix decidua* Mill. În suprinsul ei, răspândirea varietății *polonica* (Rac.) Ostf. et Syr. Larss. este indicată cu pete negre.

în Die Pflanzenareale, 2 Reihe, Heft 7, p. 53, harta 62. — Această varietate ocupă numai partea estică a arealului speciei tipice, excluzându-se cu aceasta; *Larix decidua* Mill. tipic se află numai până la limita vestică a var. *polonica* (Rac.) Ostf. et

Syr.-Larss., astfel că varietatea din munții noștri și ai Poloniei are cu totul caracterul unei rase geografice sau al unei sub-specii.

Genul *Larix* Mill. este propriu emisferului boreal; în regiunile mai sudice (în Europa până la 44° lat. N., în Asia până la 27° lat. N., în America de Nord până la 39° lat. N.) speciile sunt montane sau alpine, în regiunile mai nordice scoboară în plin șes. Cele 10 specii ale genului (în România numai una) au o distribuție foarte diferită; cele din regiunile mai meridionale au o răspândire mai mică, cele mai nordice o răspândire mai largă. Europa are o specie, Asia 6 și America de Nord 3.

Genul *Syringa* L. — A. Lingelsheim, in Engler, Das Pflanzenreich, IV/243, I-II, 1920, p. 74. — Cele 30 de specii ale genului sunt repartizate cu totul inegal în Europa (cu 2 specii)

Fig. 2. Zona de răspândire a speciei *Syringa vulgaris* L. Petele negre arată răspândirea speciei *Syringa Jozsikaea* Jacq.

și în Asia (cu 28 specii). În Asia speciile se află repartizate în zonele temperate, începând din Caucaz, peste Persia, Afganistan, Himalaya, Tibet, China centrală și nordică, Mandciuria, regiunea Amur, Korea până în Japonia. Majoritatea speciilor se află în China centrală unde desigur că se află centrul de evoluție al genului. În flora țării noastre avem 2 specii.

6) *Syringa vulgaris* L. — P. Cretzoiu, Die europäischen Syringa-Arten, in Hannig-Winkler, Die Pflanzenareale,

4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 73, harta 54 a. — Specia aceasta cu distribuția geografică numai în Sudul țării, trecând de aci în Nordul peninsulei Balcanice, Bithynia și vestul Crimeii, are ruda sa cea mai apropiată în *Syringa oblata* Lindl. din Korea și China. E desigur un relict terțiar.

7. *Syringa Jozsikaea* Jack. — P. Cretzoiu, l. c. 1938, p. 73, harta 54 b. — E un endemism al țării noastre, aflat nu-

Fig. 3. Zona de răspândire a speciei *Calluna vulgaris* (L.) Hull.

mai în munții Apuseni și Carpații Nordici. Ca și precedentă e tot un relict terțiar, avându-și specia cea mai înrudită în *Syringa Wolffii* C. K. Schn. și *Syringa Emodi* Wall., prima din Mandciuria, a doua din Asia centrală.

8. *Calluna vulgaris* (L.) Hull. — W. Beijerinck, in Hannig & Winkles, Die Pflanzenareale, 4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 74—77, harta 55. — *Calluna*, din familia Ericaceae, e un gen monotipic. Această singură specie e răspândită pe cea mai mare parte a Europei, afară de regiunea Est-Mediterană. În Asia pătrunde foarte puțin ca o prelungire peste Urali a arealului său european. În țara noastră, *Calluna vulgaris* (L.) Hull. e o apariție rară a Carpaților (jud. Putna, etc.). *Calluna vulgaris* (L.) Hull. este un element atlantic al zonei temperate și reci. Optimul dezvoltării sale se întinde peste Anglia, Franța apuseană, Belgia, Olanda, Germania de N—W, Danemarca și Scandinavia de S—V.

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (II)

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung (II).

Es werden hier die Verbreitungskarten folgender Holzgewächse gegeben: *Larix decidua* mit der var. *polonica* (Rac.) Ostf. et Syr.—Larss., *Syringa vulgaris* L., *Syringa Jozsikaea* Jácq. und *Calluna vulgaris* (L.) Hull.

Din lucrările Institutului de cercetări

și experimentație forestieră

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FĂNEȚELOR DE MUNTE ¹⁾.

(BROASCA — BUZĂU)

de AT. HARALAMB
Inginer subinspector silvic

Râul Buzău, dela Nehoiși (locul unde primește pe Bâsca, cel mai de seamă afluent al său) străbate în partea dela Nord de aici regiunea munților ce-i poartă numele. Crestele cele mai înalte ale acestor munți ating: Tătarul-Mare 1481 m, Siriul 1668 m, Golul Tehărăului 1363 m, Poiana din Cale 1356 m, Cașoca Mică 1349 m, Penteleul 1775 m, Piciorul Caprei 1524 m, Colțul Zănoagei 1536 m.

Broasca, satul de reședință al comunei Siriul, se găsește (ca și celelalte sate componente ale acestei comune) în cuprinsul zonei muntoase, la 7,500 km la Nord de confluența Bâscei. Este situat dealungul văii Buzăului, care trece aici la circa 600 m altitudine. Deși valea este îngustă, se bucură totuși din plin de lumina și căldura soarelui întrucât este orientată N—S. Crestele din apropiere ating: Monteorul 1307, Vf. Ciungilor 1199 m, Vf. Șoimului 1115, Vf. Arșiței 1119 m, Vf. Piciorul Muntelui Caprei 1130 m.

În ce privește vegetația, gorunul pătrunde până aici pe partea stângă (expusă spre Vest) a Buzăului, ținând poalele. În partea superioară se amestecă și apoi cedează locul mesteacă-

Cu ocaziunea cercetării problemelor ce am avut de întreprins în cadrul lucrărilor Institutului, am putut consacra uneori un timp oarecare și culegerii vegetației care caracteriza regiunile cercetate.

Chiar dacă comunicarea de față nu ar avea o directă legătură cu problemele pur forestiere sau cu cele ce întreprindem, determinările ce prezentăm, cred că pot fi folosite de cei ce se ocupă mai de aproape cu cunoașterea fânețelor.

nului, fagului și uneori pinului silvestru. Pe la 800 m altitudine, pe fețele nordice și vestice, apare și bradul, iar spre creastă și molidul.

Materialul floristic, care formează obiectul acestei comunicări, a fost recoltat de noi dintr'o fâneată naturală situată la confluența râului Cașoca cu Buzăul, dealungul și pe stânga acestora ¹⁾. Fâneata are o întindere de 1,500 ha. Se găsește pe o terasă nisipoasă, la circa 1,50 m deasupra nivelului scăzut al apelor Buzăului.

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi la 23 Iunie 1936.

Fam. Equisetaceae

1. *Equisetum arvense* L.

Fam. Gramineae

1. *Anthoxanthum odoratum* L.
2. *Briza media* L.
3. *Cynosurus cristatus* L.
4. *Dactylis glomerata* L.
5. *Festuca pratensis* Huds.
6. *Festuca rubra* L.
7. *Festuca valesiaca* Schleich.

Fam. Juncaceae

1. *Luzula campestris* L.

Fam. Orchidaceae

1. *Orchis coriophorus* L.

Fam. Caryophyllaceae

1. *Cerastium caespitosum* Gilib.
2. *Silene vulgaris* (Mnch.) Garcke.

Fam. Ranunculaceae

1. *Ranunculus polyanthemos* L.

Fam. Cruciferae

1. *Bunias orientalis* L.

Fam. Rosaceae

1. *Filipendula hexapetala* (L.) Gilib.
2. *Potentilla argentea* L.

Fam. Papilionaceae

1) Fâneata este proprietatea d-lui Alex. Dumitrescu învățător în comună și maior invalid din războiul 1916—18.

1. *Genista tinctoria* L.
2. *Lotus corniculatus* L.
3. *Onobrychis viciaefolia* Scop.
4. *Trifolium campestre* Schreb.
5. *Trifolium montanum* L.
6. *Trifolium pannonicum* Jacq.
7. *Trifolium pratense* L.
8. *Trifolium repens* L.
9. *Vicia cassubica* L.
Fam. Polygalaceae
1. *Polygala vulgaris* L.
Fam. Cistaceae
1. *Helianthemum nummularium* (L.) Dun.
Fam. Umbelliferae
1. *Carum carvi* L.
Fam. Convolvulaceae
1. *Convolvulus arvensis* L.
Fam. Labiatae
1. *Prunella vulgaris* L.
2. *Salvia nemorosa* L.
3. *Salvia verticillata* L.
4. *Thymus serpyllum* L.
Fam. Scrophulariaceae
1. *Alectorolophus major* (Ehrh.) Rchb.
2. *Euphrasia tatarica* Fisch.
Fam. Plantaginaceae
1. *Plantago lanceolata* L.
2. *Plantago media* L.
Fam. Rubiaceae
1. *Galium cruciata* (L.)
2. *Galium verrum* L.
Fam. Campanulaceae
1. *Campanula abietina* Griseb.
Fam. Compositae
1. *Achillea stricta* Schleich.
2. *Chrysanthemum leucanthemum* L.
3. *Hieracium Bauhini* Schult.
4. *Heracium pilosella* L.
5. *Hypochaeris maculata* L.
6. *Hypochaeris radicata* L.

7. *Leontodon danubialis* Jacq.
8. *Trimorpha acris* (L.) Vierhapper.

*

S'a recoltat deci în total 48 specii, din care aproape jumătate sunt cunoscute drept plante bune furajere. Se vede că-papilionaceele (9) și gramineele (7), cele mai furajere dintre toate, sunt familiile cele mai bine reprezentate.

Fâneața, față de regiune, este socotită drept bună, producând mult, mai ales în anii ploioși, terenul fiind nisipos. Terenul este împrejmuț, n'are mărăcini și nici pietre. Ingrășăminte nu a primit până acum.

*Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen
(Broasca-Buzău).*

*Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne
(Broasca — Buzău).*

On donne la liste des plantes récoltées dans une prairie naturelle située dans une région montagneuse des Carpathes méridionales. Cette prairie se trouve sur le territoire la commune Sirlu (dép. Buzău), au bord de la rivière Buzău, à 600 m altitude.

SORBUS CRETICA (Lindl.) Fritsch ÎN BUCEGI.

de Ing. AL. BELDIE

În ziua de 24 Martie 1940, cu ocazia unei excursiuni ¹⁾ străbătând grohotișurile ce se întind sub stâncile calcaroase de la „Sfânta Ana“ (Sinaia), mi-a fost atrasă atenția asupra lujerilor unei specii de Sorbus, care vegeta într'un singur exemplar, sub formă arbustivă. Cercetând frunzele uscate de pe jos, încă bine conservate, am constatat, nu fără surprindere, că planta noastră nu este altceva decât: *Sorbus cretica* (Lindl.) Fritsch. Aceasta, face parte din cercul de afinitate a lui *Sorbus aria*; specie care nu a fost până acum citată de nicăeri din cuprinsul Bucegilor, sub nici o unitate sistematică. Prezența ei deasupra Sinaiei, îmbogățește, astfel, cu încă o plantă lemnoasă, lista vegetației din masivul Bucegilor.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch [= *S. aria* (L.) Cr. ssp. *cretica* (Lindl.) Soó., *S. graeca* (Spach) C. Koch., *S. meridionalis* (Guss.) Simk.], este răspândită în Europa sudică, Balcani, Croația, Ungaria. La noi în țară este cunoscută din Munții Bihorului, Banat, Ardeal. Cea mai apropiată stațiune de Bucegi este cea de pe muntele Piatra Mare, unde *Sorbus cretica*, a fost găsit sub var. *hungarica* (Bornm.) Soó (R. Soó: A *Sorbus aria*-csoport a Magyar Középhegység keleti felében, în „Tisia“, II 1937, p. 226).

Deoarece unitățile din cercul *Aria*, sunt foarte polimorfe, au fost descrise pentru *Sorbus cretica*, mai multe varietăți și forme (R. Soó l. c.). Deocamdată, lipsa de material suficient și marele polimorfism al frunzelor depe acelaș exemplar, nu ne permit a trage concluziuni precise asupra unităților sistematice mai mici.

1) Excursie organizată cu studenții Facultății de silvicultură dela Politehnica din București.

Dăm mai jos descrierea frunzelor rezultate din acelaș exemplar:

Frunze ovat-eliptice, eliptice, obovate, subrotunde, de (5,5) 6,5—8 (9) cm. lungi și (3,5) 5—6,5 (7) cm. late, cu vârful mai mult sau mai puțin acut, cu baza trunchiată, cuneată sau ușor îngustată. Pețiolul lungde 9—13 (15) mm. Marginile frunzei spre bază întregi, spre vârf incis dublu serate, până la lobulate. Nervurile secundare în număr de 8—9 (10) perechi, distanțate de 5—9 mm. Fața inferioară îndesuit alb-tomentoasă. Lamina groasă, pieloasă.

Unele din frunze de mărime mijlocie se aseamănă bine cu var. hungarica (Bornm) Soó și cu forma acesteia: f. Thaiszii Soó. Altele mai mari, par a trece spre S. aria (L.) Cr. ssp. Soói Mathe (vezi R. Soó l. c.).

Sorbus cretica in Bucegigebirge.

Sorbus cretica dans le massif montagneux de Bucegi.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch dont son aire géographique s'étend sur la partie méridionale de l'Europe, sur la presque 'île des Balkans, sur la Croatie et la Hongrie, chez nous n'était jusqu'à présent connu que dans l'Ouest du pays (Banat et Transylvanie).

L'auteur vient d'en trouver un exemplaire (de petite taille) dans le massif montagneux de Bucegi (Carpathes méridionales) au dessus de la Ville de Sinaia à l'endroit nommé „Les rochers de Sf. Ana“ (1190 m altitude) sur des éboulis calcaires.

COMENTARIU – INSEMNAȚII

OBSERVAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU NOUL TARIF AL LEMNULUI ROTUND DE STEJAR

de Ing. I. M. PAVELESCU
(Mihăești-Muscel)

Una dintre permanentele griji și preocupări ale conducerii unităților noastre forestiere (mari sau mici) trebuie să fie valorificarea la vreme și la prețuri cât mai corespunzătoare calității oricărui produs. Este în acest mod de a ne gospodări și un imperativ, dar și o dorință a specialistului profesionist.

Deaceia noul tarif pentru lemnul rotund de stejar, publicat în „Buletinul Oficial CAPS, Nr. 2”, o nouă încercare și o firească tendință către o justă apreciere a unuia dintre cele mai valoroase produse ale pădurilor noastre, nu suportă și nu comportă ca idee nici-o discuțiune, cu atât mai mult, cu cât condițiunile de adaptare, din mai multe puncte de vedere, ce nu mai au nevoie a se destrăma aici, ne sunt în mare parte prielnice. Dar dacă principial așa stau lucrurile, din punct de vedere însă al realizării unui tarif cu posibilități practice de aplicare promptă, problema aceasta încă nu capătă o soluție clară, pen-
trucă:

a) Un tarif, dacă nu este regional, ci general, trebuie să fie mult mai încăpător, astfel ca încadrarea oricărui sortiment și oricărei calități să fie posibilă.

b) Erarhizarea sortimentelor și deci a prețurilor acestora, trebuie făcută strict în funcție de calitate, în primul rând și apoi în funcție de raritatea pieselor (dimensiuni excepționale).

c) Tariful trebuie să aibă o bază de plecare, dela care, la un centru mediu de consum, un sortiment să ajungă din diverse centre de producție, aproximativ la acelaș preț de cost.

În legătură cu aceste câteva simple principii sunt anunțate observațiunile noastre din articolul de față. În cele ce

urmează vom arăta deci constatările și părerile noastre, schițând considerentele de ordin practic în sprijinul acestor susțineri.

1) Tariful actual nu este îndeajuns de cuprinzător.

Intr'adevăr, ocupându-ne de ex. de sortimentul „construcțiuni rurale” constatăm că după tariful actual, acest sortiment trebuie ales din piese cu $\varnothing < 20$ cm (fără coaje), fără condițiuni de lungime. Prețul loco pădure pe m. c. va fi de lei 500. Ori, lemnul de lucru și construcțiuni ce realizăm, diferă calitativ în raza aceluiaș ocol sau în aceeaș pădure, după cum provine dintr'o tăere de produse principale, secundare, sau — și mai ales — accidentale (arbori uscați etc.). Iată de aci nevoia unei împărțiri pe calități a acestui sortiment și deci fixarea și a altui preț pentru această calitate. Din punct de vedere al raportului dintre un lemn de construcții rurale de cal. I (provenit din arbori sănătoși prin tăeri regulate) și cel de cal. II-a, putem preciza că prețul celui din urmă trebuie să fie de maximum 75% din cel de calitatea I-a.

Pe de altă parte, lemnul de construcțiuni rurale, pentru o mai dreaptă valorificare, ar fi trebuit separat în două categorii de prețuri, legate de dimensiunile: până la 4 m. lungime și cu $\varnothing < 16$ cm și o altă categorie cu lungimi mai mari și cu diametrele, măsurate la jumătatea piesei, până la 20 cm (fără coaje), cu condiția ca lungimea totală a piesei să nu conducă, la capătul gros, la un diametru mai mare de 22—23 cm fără coaje. Rezultă, evident, nevoia a încă unei categorii de preț pentru acest sortiment.

Astfel, considerând nevoia amplificării compartimentării tarifului, din alte puncte de vedere, de ex. al varietății de stejar: unul ar trebui să fie prețul unui lemn de pedunculat pentru doage sau pentru gater și altul când este vorba de gorun. Necesitatea de a avea un tarif mai cuprinzător, este deci pe deplin evidențiată.

2) Erarhizarea sortimentelor și deci a prețurilor într'un tarif.

Dacă la prețurile, intr'adevăr, pe alocuri mult prea mici de până acum, se puteau vinde la vreme toate sortimentele ce rezultau dintr'o exploatare, s'ar putea să nu se întâmple la fel în viitor cu anumite sortimente, mai ales pentru că permanent

se tinde la majorarea procentului lemnului de lucru și deci implicit, calitativ, acest procent, în totalitatea lui, va fi inferior celui de până acum, în timp ce erarhizarea sortimentelor în ceea ce privește prețurile nu este încă riguroasă.

Intr'adevăr, lemnul de furnir și de export își va găsi o plasare sigură la prețurile din tarif, considerând că stejarul de gater cal. I-a și a II-a se va putea preda fabricilor noastre la prețurile tarifului, majorate cu cheltuețile de transport dela pădure la gări, cu cheltuețile de încărcat, fracht, etc. Deasemenea, în parte s'ar putea vinde ca și cel de dogărie loco-pădure conform aceuiaș tarif, administrația noastră fiind singurul important posesor al acestor sortimente de valoare. Insfârșit, un alt sortiment, cum este cel al stâlpilor speciali, are o plasare sigură și rentabilă. Nu tot la fel însă se petrec lucrurile când e vorba de restul sortimentelor: piloți, grinzi, stâlpi normali, traverse, mină și construcții rurale.

Aceste ultime sortimente cu categoriile lor de diametre și lungimi, merită o deosebită atențiune, pentru că:

a) Sunt inferioare calitativ sortimentelor și calităților arătate de tarif la punctele 1, 2, 3, 4 și 7 (Bulet. CAPS, Nr. 2, pag. 39).

b) Prin forța lucrurilor, pădurile noastre dau în procent mare aceste sortimente.

c) Plasarea acestora nu este pe acelaș plan de siguranță și rentabilitate, ca de exemplu a lemnului de gater sau dogărie, ci de cele mai multe ori este legată de consumul local, care este limitat, de centrele de consum mai apropiate, care sunt întâmplătoare și unele din sortimentele arătate sunt legate de anumite convenții.

Când astfel stau lucrurile, să vedem în fiecare caz în parte locul fiecărui sortiment, în scara prețurilor unui tarif, fie el general, fie regional.

Lemnul de stejar pentru piloți și grinzi de poduri este ales dintr'un material calitativ inferior celui din care se sortează gaterul cal. II-a. Așa este și așa trebuie să fie. Deasemenea, judecat în raport cu lemnul de traverse la care viciile sunt cu desăvârșire excluse, în timp ce la o piesă de poduri se îngăduie un nod vicios.

Este adevărat, că nu se vor sorta la traverse piese, cari prin dimensiuni — lungimi și diametre — merg la poduri, dar

oricât de mare ar fi coeficientul de majorare datorit rarității dimensiunilor în aceste cazuri, nu trebuie neglijat că: tot ce nu se poate sorta ca lemn de gater, trece imediat la „poduri”. Pentru aceste considerente, apreciem că prețurile lemnului de piloți și grinzi trebuiesc comparate cu cele ale gaterului cal. II-a loco pădure și în mod mai real fixate sub ale acestui sortiment cu un procent de 15%—20%, procentul de reducere cel mai mare fiind aplicabil prețurilor pieselor de diametre mari.

Lemnul pentru stâlpi de telefon, lungimi: 6, 7, 8 m și 19 cm \varnothing < 21 cm, după tariful actual se taxează cu lei 1200/mc loco pădure. Acest material este într'adevăr foarte căutat (la CFR nu putem da cât ni se cere) dar în raport cu calitatea lemnului, cu dimensiunile lui și față de plasarea ce-i este angajată prin convențiile cu CFR, prețul fixat prin tarif este prea mare. O socoteală simplă confirmă cele de mai sus. Astfel se încasează dela CFR pe materialul fasonat în stâlpi franco teren gară de expediție lei 1200/mc, lei 1100/mc, lei 1000/mc respectiv pentru stâlpii de 6 m l (8,30 buc/mc), 7 m l (6,20 buc/mc) și 8 m l (4,40 buc/mc), ținând în seamă și derogările caetelor de sarcini CFR. Cu fasonatul, carbonizatul, transportul în gări, cheltueli de recepție, scoabe, administrație etc., se mai cheltuesc în medie lei 450, lei 400 și lei 350/mc fasonat în stâlpi. Rezultă deci, fără a mai lua în considerare dobânzi, beneficii, cota procentului de refuz, o valorificare nerentabilă. Noi însă credem că nu valorificarea este nerentabilă, ci că prețul fixat în tarif este prea mare. Poate că noile convenții să îndreptățească mai mult prețul de 1200/mc brut loco pădure, impus mai ales de raritatea sortimentului, dar din cele arătate rezultă deocamdată această discordanță.

Lemnul pentru traverse principale și secundare, este taxat prin tariful de care ne ocupăm la lei 650/mc și la 550/mc.

Când cheltuelile — dela doborât și până la inclusiv fr. vagon — pentru o traversă normală se ridică la lei 45-50 și pentru o traversă secundară la lei 35—40, prețurile de 650 lei/mc și 550 lei/mc, brut loco pădure, ținând compt de încasările ce efectiv realizăm noi pe materialul semi-industrializat în traverse, apar mari, indicând o certă nerentabilitate. În realitate, aceste prețuri nu numai că nu sunt mari fixate prin tarif, dar dacă recunoaștem că lemnul de traversă trebuie să fie un lemn perfect să-

nătos, că trebuie să fie un lemn de grosimi de la 28 cm în sus, pentru a da prin prelucrare fără albura baza (talpa) traversei de 24—26 cm, că în tot cazul lemnul acesta este mult superior lemnului de construcții rurale (500 lei/mc) și superior celui de mină (900 lei/mc), nu se poate contesta subestimarea lemnului de traverse la aceste prețuri și deci o majorare este firească, pentru o cât mai logică erarhizare a prețurilor. Natural, că și angajamentele viitoare ar însemna să țină seama de aceste prețuri brute pentru a se evita aceste compromisuri din conținutul unui tarif.

Încă un amănunt, nu trebuie uitat cu această ocazie: unitățile silvice care au câțiva mc din aceste sortimente (traverse) și nu pot prelucra o cantitate prea mică în atari sorturi, sau vre'o unitate care ar dispune chiar de o însemnată cantitate dar la o distanță și la o poziție care fac imposibilă semi-industrializarea în traverse, ce fac cu aceste materiale? Se vând cu 650 și 350 lei/mc, iar lemnul de galerie cu 900 lei/mc?

Iată dar, unde duce lipsa unei erarhizări a prețurilor.

Lemnul de mină, de lungimi de 1—4 m și $12 < \varnothing < 25$ cm, după tarif, este fixat la lei 900/mc. Lăsând la o parte posibilitățile de plasare, care sunt cu totul accidentale în valorificarea ca atare a acestui sortiment, trebuie să observăm, că dacă prin tarif prețul acestuia se stabilește la aproape dublul celui de construcție rurală, apoi în această situație, amestecul de dimensiuni între aceste două feluri de materiale (până la 20 cm lemn de construcții, de la 12 cm la 25 cm lemnul de mină), nu mai are sens.

Iată deci credem că lemnul de galerie, trebuie ales din piese de 21 cm $< \varnothing < 25$ cm și lungimi de 1—6 m, rămânând diametrele până la 21 cm pentru construcții rurale și cuprinzând astfel în lungimile arătate, piesele care altfel, respectând tariful, nu s'ar putea încadra în nici o calitate sau sortiment (de ex. o piesă de 26 cm. și de 5 m lungime?).

Cu aceste observațiuni, locul acestui sortiment, logic se poate situa în scara prețurilor sub prețul majorat al traverselor secundare.

Lemnul de construcții rurale cu $\varnothing < 20$ cm, conform tarifului, urmează a se vinde cu lei 500/mc loco pădure. În condițiunile arătate anterior (punctul 1) prețurile de vânzare ale

acestui sortiment ar putea fi de lei 500 și lei 400, în funcție de dimensiunile arătate de noi pentru calitatea I-a.

În fine pentru a conchide, vom schița în cele de mai jos și considerentele care determină alegerea unui punct în raport cu care să se fixeze prețul fiecărui sortiment.

3) Tariful trebuie să aibă o bază de plecare. Tariful actual prevede toate prețurile „loco pădure”. Ce se întâmplă în realitate?

Dacă diferența de transport pe CFR dela diverse gări și unități de producție la un centru mare de consum ar putea fi considerată ca fără mare rol, în cazul expedierilor pe CFR, nu este neglijabilă diferența de transport cu carele la gări, când distanța poate fi de 2 km și poate fi de 30 km. Deasemenea, nu fără însemnătate este cheltuiala pentru un mc de stejar care se poate încărca direct din pădure de lângă tulpina din care a fost doborât și pentru altul, care trebuie tăvălit, târât și scos la marginea pădurii, la un drum practicabil de care.

Ni s'ar putea învoaca cumva vre'o lege a compensațiilor: ce pierdem într'o parte, realizăm eventual în alta!

Dar se va mai putea întâmpla și altceva: prin locurile mai îndepărtate, cu prețurile raportate loco pădure, independent de toate cheltuelile ce se fac până la centrul de consum, o să rămânem cu materialele în parte nevalorificate la vreme și deci, să venim cu „revizuirii de prețuri”, cari, în mod real vorbind, comportă deplasări și justificări.

S'ar putea spune, că nu noi sau pădurea purtăm vina, ci consumatorul (fabrică sau individ) care este prea depărtat sau neconvenabil situat de o exploatare și ca atare el să suporte prețurile loco pădure, noi urmărind o rentă fixă, ori care ar fi situația. Părererea noastră este următoarea în această chestiune:

a) Pentru lemnul ce nu se consumă local: furnir, export, gater, doage, stâlpi, traverse, prețul să se fixeze franco-vagon.

b) Pentru restul sortimentelor, prețul să se fixeze la marginea pădurii (drum practicabil).

Logica par'că așa ar spune.

Natural că chestiunea aceasta, din multe alte puncte de vedere, s'ar mai putea discuta. Ne oprim însă aci, apreciind că

numai observațiile schițate sunt suficiente pentru lămuririle ce am crezut necesare. Într'un articol viitor, ne vom propune să folosim aceste observațiuni la alcătuirea unui proiect de tarif aplicabil, spre pildă, pădurilor din Direcția silvică Pitești.

Bemerkungen um den neuen Preistarif des Eichenrundholzes.

Observations concernant le nouveau tarif des prix du bois de chêne en grume.

L'auteur examine le nouveau tarif établi par l'Administration des forêts domaniales pour la vente des bois de chêne en grume. Par ce nouveau tarif on a tâché d'obtenir des prix de vente en rapport avec la plus rationnelle utilisation des pièces en fonction de leurs longueur et grosseur: bois de mine, de traverses, de scieries, de douves, pour diverses constructions rurales, de poteaux télégraphiques, de pilotis et poutres pour les ponts.

Si pour quelques unes de ces catégories de bois, l'auteur trouve que les prix sont justes, pour d'autres il les estime trop élevés ou trop bas.

ROBINIA PSEUDOACACIA VAR. RECTISSIMA Raber.

de T. BĂLĂNICĂ

Salcâmul este un „subiect“ atacat pe rând de țărani, silvicultori, literați și agronomi. Fiecare cu punctele lor de vedere, dar dovedind împreună nouă, celor de azi, cât de național a devenit acest exotic la noi.

Vor fi făcut vrednicile jupânese la început dulceață din florile lui, iar boerii și negustorii își vor fi împodobit grădinile, pentruca mai târziu țărani să ajungă să-și înverzească satul aproape numai cu salcâm, încât din tradiția deja formată prin această cultură, a intrat în poezia populară și apoi în cea cultă.

Când mai târziu nisipurile sburătoare au devenit o pacoste pentru agricultori, tot salcâmul a fost sortit să salveze câmpurile oprind dunele năvălitoare să potopească holdele. Din acest moment a devenit obiectul de studiu al silvicultorilor, continuând și astăzi să figureze în loc de cinste în preocupările noastre, datorită însușirilor lui forestiere și tehnologice.

În patria lui de origină încă reprezintă esența de primă împădurire, iar în lucrările de corecție este folosit pe scară întinsă. Pentru acest motiv e cercetat în lucrări de experimentație și în laborator, căutându-se totodată specia care ar corespunde celor mai multe din calitățile necesare unui arbore cultivat în masiv. Prin investigațiile făcute, Americanii au dat însă peste o varietate superioară salcâmului obișnuit, anume Robinia pseudoacacia var. rectissima, despre care vrem să vorbim în rândurile acestea. Nu intenționăm să facem un studiu botanic, nici tehnologic. Rostul acestei note e să atragă atenția camarazilor noștri asupra acestei varietăți semnalând cele ce s'au scris în revista silvicultorilor americani.

În insula Long Island, nu departe de New York, fermierii deosebesc două feluri de salcâm numite: una salcâm alb (white locust) și alta salcâm galben (yellow locust). Salcâmul alb mai are și alte nume: salcâm moale, comun, cenușiu, verde și negru.

Sub această ultimă denumire de altfel e cunoscut mai ales în literatură (black locust). Celelalte forme de salcâm (yellow locust) i se mai zice și salcâm tare, durabil, salcâmul lui Sand, salcâm galben de Long Island. Pentru acest al doilea salcâm s'a propus, din cauza formei lui, numele de „shipmast“ (catarg de corabie). E și motivul pentru care Dr. O. Raber, care a publicat descrierea științifică a lui, l-a numit *Robinia pseudoacacia* var. *rectissima*, așa cum e acum definit și cunoscut.

Cum a ajuns și cine l-a adus în Long Island e mai puțin important deocamdată pentru noi. În literatura dată la sfârșitul articolului se găsesc indicații în această privință. Fapt e că această varietate de salcâm a trezit interesul silvicultorilor americani, care au început a se ocupa de el cam de prin anul 1920, iar de când eu lucrările uriașe de împădurire a preriilor l-au luat serios în cercetare.

Punctul de plecare a fost constatarea că această varietate *rectissima* are însușiri superioare salcâmului comun (black locust — *Robinia pseudoacacia* L. — pe care îl avem și noi). În primul rând se impune prin trunchiul lui drept, cilindric, înalt, spălat de crăci și prin longevitate mai mare. Apoi, prin durabilitate: îngropat în pământ durează 100 de ani, pe când salcâmul obișnuit numai 30—50 ani. În sfârșit, nu e atacat nici de insecte nici de ciuperci. Din rezultatele primelor studii făcute reese că *Cyllene robiniae* Forst. îl lasă în pace.

Partea cea mai curioasă însă — și de aci decurge greutatea în lucrările pe scară mare — e că se înmulțește pe cale vegetativă, pentrucă practic vorbind nu produce semințe. Butașii din rădăcină și drajonii sunt singurele posibilități de înmulțire. În asta e și un avantaj, în adevăr, căci înmulțindu-se pe cale vegetativă păstrează mai credincios caracterele plantei mamă din care provine.

Ca silvicultorii ne interesează evident mai ales această problemă a înmulțirii, dacă e vorba să-l folosim la împăduriri, odată ce ne-am convins de calitățile lui superioare.

Fermierii din Long Island și-l procură în modul următor: scot drajonii dela arborii mai bătrâni și-i plantează pe locurile unde vor să-l aibă; sau iau bucăți de rădăcini de 30—60 cm (1—2 foot) și le îngroapă (superficial) orizontal în pământ; alte ori rănesc cu plugul rădăcinile arborilor mai tineri, deja insta-

lați, provocând drajonarea și în felul acesta îl întind peste tot câmpul.

Ținând seamă de aceste procedee, silvicultorii americani au pornit cercetările. Și în 1934 din Martie până în Septembrie au recoltat material din Long Island și l-au plantat în diferite moduri în câmpurile de experimentație. Au sistematizat lucrările pentru a putea stabili concluzii practice, ținând seama de cinci variabile: vârsta și dimensiunile materialului, timpul de plantare, modul de plantare și solul locurilor de experimentație.

Materialul a provenit dela arbori de 5 și 60 ani. Au tăiat dela arborii considerați bucăți de rădăcini de lungimi variind între 7,5—12,5 cm (3—5 inches), le-au îngropat în pământ parte orizontal, parte vertical. Grosimea bucăților de rădăcini varia între 0,16—3,6 cm ($\frac{1}{16}$ — $1\frac{1}{2}$ inches). Materialul l-au recoltat înainte și după începerea sezonului vegetativ. Au făcut plantații în primăvară (Aprilie) și vară (Iunie-Iulie). Locurile de experiență au fost alese pe soluri nisipoase, lemoase și de tranziție între aceste două feluri.

După un an au făcut bilanțul cercetărilor și au stabilit că rezultatele cele mai bune (procent mare de prindere și viabilitate) au fost obținute pe soluri nisipoase, bine drenate, de preferință cu o sursă de irigare în primele săptămâni după îngropare, făcându-se plantarea în timpul primăverii, cu bucăți de rădăcină groase de 0,6—2,5 cm îngropate vertical, provenind dela arbori tineri și de preferință dezvoltate cu un an înainte de folosire.

Rădăcinile îngropate orizontal dau o plantă care tinde să ia forma de tufiș. S'a mai încercat de asemenea să se trateze rădăcinile cu o soluție de rășină și parafină (10% rășină, 90% parafină) pentru a evita o eventuală infecțiune de ciuperci. De asemenea s'a încercat inocularea cu bacterii din nodurile rădăcinilor de salcâm pentru a se stimula creșterea. Nu s'a putut trage însă nici o concluzie din aceste încercări.

În schimb însă s'a stabilit că e recomandabil ca rădăcinile să fie tăiate în timpul repaosului vegetativ și plantate înainte de începerea sezonului (vegetativ) și cât mai curând după toaletare; să fie ferite de îngheț și uscăciune.

Când sunt plantate vertical să se țină seama de orientare, adică să fie îngropate în așa fel ca deasupra solului să rămână

secțiunea dinspre planta mamă. De aci decurge și grija pe care trebuie s'o aibă cei care toaletează butașii: mănunchii să-i facă așa fel încât cei care vor planta să știe care capăt trebuie îngropat.

Evident o lucrare cu butași costă de 2—3 ori mai mult decât folosind semințele. Incât nu va fi folosită această metodă de înmulțire pe cale vegetativă decât atunci când e vorba să se păstreze tipul superior realizat sau când nu e alt mijloc.

In concluzie, următoarele: dat fiind că România posedă cele mai frumoase păduri de salcâm, ar fi indicat poate să se încerce la noi și cultura acestei varietăți rectissima pentru a obține un lemn și mai prețios decât al salcâmului comun.

BIBLIOGRAFIE:

1. Raber, Dr. Oran: Shipmast locust — a valuable undescribed variety of *Robinia pseudoacacia*. U. S. Dept. Agric. Circular Nr. 372.
2. Raber, Dr. O.: The history of shipmast locust. *Journal of Forestry*, 1938, pg. 1116.
3. Detwiler, S. B.: The history of shipmast locust. *Journal of Forestry*, 1937, pag. 709.
4. Swingle, Charles F.: Experiments in propagating shipmast locust. *Journal of Forestry*, 1937, pg. 713.
5. Hall, Ralph C.: Growth and yield in shipmast locust on Long Island and its relative resistance to locust borer injury. *Journal of Forestry*, 1937, pg. 721.
6. Toole, E. R.: Relative durability of black locust and shipmast locust when subjected to four wood decay fungi. *Journal of Forestry*, 1938, pg. 1120.
7. Hirt, Ray R.: A progress report on laboratory tests of the relative durability of different varieties of black locust subjected to certain wood decay fungi. *Journal of Forestry* 1938, pg. 53.
8. Schenk, C. A.: *Fremländische Wald- und Parkbäume*. III. Band. S. 583. Berlin, Parey, 1939.

Robinia pseudoacacia var. *rectissima* Raber.

Parmi les espèces utilisées dans les travaux de reboisement, une place importante est occupée par le robinier faux-acacia, qui constitue déjà en Roumanie des peuplements imposants.

Une variété de cet arbre, récemment expérimentée par les Américains, *Robinia pseudoacacia* var. *rectissima* Raber, marque des qualités supérieures à celles du robinier commun. Cette variété présente une plus

grande longévité, des fûts droits, hauts, cylindriques, élagués. En même temps, son bois est plus précieux, plus résistant aux attaques des insectes et aux maladies cryptogamiques, ce qui le recommande pour une culture plus intense.

Mais il présente aussi des inconvénients quant aux possibilités d'être employé dans les travaux de réboisement car il ne se régénère que par voie végétative.

EFFECTELE IERNII GRELE DIN ANUL 1939—40

de Ing. AUR. CONSTANTINESCU
(Berlin)

Iarna grea din acest an, caracterizată prin zăpadă multă și geruri mari, de lungă durată, nu s'a mai cunoscut în Occident de aproape 100 ani. După unele păreri, a depășit în intensitate iarna siberiană din 1928/29. Pentru arbori, efectele sale rele

încep să se vadă, datorită gelivurilor la care a dat naștere. Ascunsă rămâne inima de ger care s'a observat pentru prima dată după iarna din 1928/29.

Semnalăm mai jos câteva cazuri de gelivură la platan.

În Germania de Nord la sfârșitul lunii Ianuarie și începutul lui Februarie, temperatura a înregistrat scăderi neobișnuite regiunii (până la -30° C.). Din această cauză platanii de pe o alee din Eberswalde au crăpăt pe o lungime ce ajunge la 2 m. dela pământ. (A se vedea figurile de mai sus). Crăpăturile se găsesc pe partea expusă vânturilor reci dinspre N. și NE. Este interesant de menționat că nivelul apei freactice, în această parte a orașului, este ridicat.

Die Nachwirkungen des strengen Winters vom Jahre 1939/40.

Les effets de l'hiver exceptionnel de 1939/40.

L'occident de l'Europe n'a pas connu depuis longtemps un hiver si dur que celui qui vient de passer: neige abondante, grandes gelées et de longue durée. Comme c'est naturel, il a eu de fâcheuses conséquences sur les arbres.

L'auteur en relève quelques cas observés par lui chez les platanes à Eberswalde près de Berlin.

PLANTE CU FLORI ALBE ÎN MOD EXCEPȚIONAL

de Ing. ARTUR COMAN
(Vișeu de Jos)

În cele de mai jos, semnalăm trei plante pe care le-am găsit în Maramureș prezentând flori albe, dar care în mod normal au flori colorate.

Polygala amara L. Recoltată de mine pe Pietrosul Mare din Borșa, în Zănoaga din jos, pe pășunea alpină. Expoziție nordică și altitudine 1543 m. Multe exemplare cu flori albe, având aripa lungă de 4—5 mm și lată de 1,5—2 mm, iar capsula lungă de 2—3 mm. Solul pe care am găsit aceste plante este de natură calcaroasă, bogat în humus.

Corthusa Mathioli L. Atunci când această plantă are flori albe, este o mare raritate. Până acum am găsit numai un exemplar în hotarul comunei Vișeu de Sus, pe Valea Novețului ceva mai sus de gura văii Boului, pe malul stâng al Novețului. Locul avea altitudinea de 598 m și expoziție nordică. Solul este format pe ardezie. Planta am recoltat-o dintr'un loc stâncos, unde se găsea cu multe alte exemplare care aveau flori de culoare roșie.

Campanula alpina Jacq. Am găsit câteva exemplare pe Pietrosul Mare din Borșa, la o altitudine de 2077 m și pe expoziție estică. Terenul este de natură granitică. În alte părți ale Maramureșului nu am mai întâlnit exemplare din această plantă prezentând flori albe, deși planta se întâlnește din abundență în multe locuri.

Pflanzen die ausnahmsweise weisse Blumen tragen.

Plantes exceptionnellement à fleurs blanches.

L'auteur a trouvé en Maramureș, région montagneuse et nordique du pays, quelques exemplaires de *Polygala amara* L., *Corthusa Mathioli* L. et *Campanula alpina* Jacq. qui présentaient exceptionnellement des fleurs blanches.

PROBLEMELE ZILEI

MATERIILE TANANTE.

ROMÂNIA ȘI MATERIILE TANANTE

de Ing. I. RĂTAN (Cernăuți).

Revista Pădurilor deschizând discuția asupra materiilor tanante în țara noastră, voind să lumineze o problemă de un interes atât de vital, va ajunge, credem, să provoace prin aceasta trecerea la realizări imediate în acest domeniu, deoarece pe zi ce trece economia națională se circumscrie tot mai adânc resurselor noastre proprii și cu cât anticiparea noastră este mai neîntârziată, cu atât aducem un real ajutor țării, în cadrul căruia va trebui privită azi și problema materiilor tanante.

*

În România, până acum, numai patru instalații industriale se ocupă cu procurarea extractelor tanante, dintre care numai două rămân ca fabrici speciale de acest gen:

1) Schneier Teobald — la Holboca — jud. Iași, cu un capital de 5.200.000 lei și 130 C. P., producând în special tanin și extracte tanante;

2) „Tanara“ S. A. — Timișoara, cu 3.277.763 lei capital investit și 40 C. P., producând: gras, uleiuri pentru tăbăcit, oporon, ricin, untură de pește, etc.;

Celelalte, două:

„Dermata“ din Cluj, ca și Karres S. dela Mediaș sunt fabrici de talpă, piele, etc., cari produc și parte din aceste substanțe tanante de cari ele au nevoie.

Față de această stare de lucruri, cerințele celor cca. 100 instalații de tăbăcit piei (și pe lângă acestea, nevoile crescânde și foarte accentuate ale armatei vor impune încă noi și multe atari instalații), fac ca țara noastră să importe materii tanante. În anii 1938 și 1939 am importat următoarele cantități:

1938	. . .	87.048 kg	cu o valoare de	142.456.000 lei
1939 (9 luni)		65.587	„ „ „ „	105.233.000 „

Să se observe că importul în primele nouă luni ale anului 1939 a fost cu 4932 kg și 7.809.000 lei mai mare decât cel corespunzător anului 1938; rezultă deci o tot mai accentuată creștere a acestui import.

Cum aprovizionarea cu piei brute se poate — și se stăruie — soluționa din disponibilitățile interne (exportând mai mult vite tăiate — carne), și producerea substanțelor tanante necesare tăbăcirilor noastre va trebui soluționată în același sens și fără întârziere, fiindcă vastul domeniu forestier al României nu numai că va asigura producerea cantităților necesare industriei pielăriei, dar ar putea întrece necesitățile ei, rezervându-se disponibilități pentru export.

Cât de prezentă este azi problema aceasta, e suficient să menționăm că recenta scumpire a produselor de pielărie se datorește urcării peste măsură a prețului extractelor tanante, care a crescut cu 400 la sută și fiindcă în acest sector de activitate economică, suntem mereu tributari, atât Germaniei, cât și Italiei, în timp ce materialul nostru prim, rămâne nevalorificat.

Prezentul impune deci, ca Administrația noastră forestieră cea mai mare — CAPS-ul — să obțină sprijinul necesar pentru o efectivă creiere a unei industrii de extracte tanante (așa cum relevă Revista Industrie și Comerț că era vorba din anii trecuți chiar).

*

Din punct de vedere silvic, problema materialelor tanante trebuie privită atât prin prizma chimiei lemnului, cât și prin aceia a raționalizării exploatărilor, în cadrul scopului urmărit: procurarea materiilor prime pentru extractele tanante.

În *Technologie des Holzes*, a D-lui Dr. Kollmann F. se redă (pag. 262) pentru diferitele esențe forestiere, următorul conținut (la %) de substanțe tanante:

Coaja de molid . . .	7—18	(9)
„ „ pin . . .	4— 8	
„ „ salcie . . .	8—13	
„ „ stejar . . .	5—16	(9)
Lemnul de stejar . .	5—13	(38)
„ „ castan . până la	8.	

Natural că în afară de acestea găsim mare procent de substanțe tanante și în coaja de anin, mesteacăn, lemnul de salcâm, etc. Procentul de materii taninice variază și el cu vârsta arborelui, cu bonitatea solului, expoziția, etc., corespunzând un maxim la o anumită vârstă a arborelui, deosebită și specifică fiecărei esențe.

Polonia rezolvase problema importului de extracte tanante prin crearea unei mari industrii indigene de astfel de produse, utilizând pe lângă coaja de pin și anin, o foarte mare parte de lemn mărunt de stejar, a cărui valorificare a extinsese astfel la maximum.

Cehoslovacia și Austria utilizau în mare măsură coaja de molid, pe lângă tot restul de lemn mărunt de stejar.

La noi problema capătă un aspect accentuat prin:

- coaja de stejar a crângurilor exploatare pe o atât de întinsă suprafață;
- coaja de molid, rezultând din marile noastre exploatare de molid;
- lemnul mărunt de stejar, provenind din exploatarele codrului de stejar,

toate până azi pierdute, în timp ce noi importăm anual de peste 150.000.000 lei materii tanante.

Cu destulă aproximație, putem admite că anual, din exploatarele noastre obținem:

— coaje de stejar	3.000 tone	×	9%	= 270 tone
— „ „ molid	5.000 „	×	9%	= 450 „
— lemn mărunt de stejar	1.000 „	×	10%	= 100 „

Total materii tanante: 820 tone

adică cca 820.000 kg anual, ceiace ar întrece mult nevoile noastre imediate și ne-ar rămâne anual în bugetul țării cel puțin 150.000.000 lei, pe lângă ceiace ar mai aduce industria pielăriei, care naționalizându-se, va reduce la minimum importul ei.

MATERIILE TANANTE FORESTIERE

de Ing. I. LUPE

In afară de lemn, a cărui însemnătate e recunoscută de toată lumea, pădurea mai poate aduce un serios aport, prin procurarea materiilor tanante necesare la tăbăcitul pieilor.

Se știe, că încă din timpuri foarte vechi s'a întrebuințat, pentru tăbăcitul pieilor de animale și în alte părți unde era necesar taninul, coaja copacilor ca material tanant. Chiar și astăzi se mai întrebuințează la țară în regiunea Sibiului pentru cernitul¹⁾ stofelor de lână pentru surtuțe, pe lângă galiscă²⁾, scoarță de arin care prin fierbere dă taninul necesar.

Intrebuințarea scoarței de molid pentru tăbăcitul pieilor, este cunoscută de toată lumea; de aceea nu mai găsim necesar să mai insist asupra utilității ei, fapt pentru care a fost trecută între produsele principale ale pădurii alături de lemn³⁾.

Cu toată însemnata întrebuințare a acestui al doilea produs principal al pădurii, scoarța a fost foarte mult neglijată, în special în exploatările de rășinoase, unde lemnul se cojește după tăere. Ea a fost lăsată adesea să putrezească în parchet, alături de crengi și buturugi, ori a fost folosită în foarte mică parte la acoperitul adăposturilor pentru lucrători. În foarte puține cazuri s'a strâns scoarța pentru a fi vândută tăbăcărilor. De cele mai multe ori s'a spus că nu rentează scoaterea și transportul, fără să se facă încercări de valorificarea ei.

În acest fel s'a lăsat să se piardă un produs destul de însemnat al pădurii, iar materiile tanante necesare tăbăciturii pieilor au fost importate, trimițându-se peste graniță bani românești cari altfel ar fi putut rămâne în țară.

Extragerea scoarței de tăbăcit poate fi totuși destul de rentabilă. În acest scop dau exemplul de mai jos:

În vara anului 1936, fiind în Cehoslovacia, am văzut în Ocolul silvic Dobroč, din cuprinsul Direcției silvice Bánska Bystrica, în regiunea de munte, exploatări de rășinoase (molid) la cari se valorificau ambele produse principale: lemnul și coaja.

Coaja rezultată din exploatare, se tăia cu ocazia cojirei în bucăți de un metru lungime. Astfel tăiată se așeza la uscare chiar în parchet, în figuri în forma acoperișului de casă (a se vedea figura de mai jos) acoperindu-se coama cu rulouri de scoarță pentru a nu pătrunde apa între ele.

1) „a cerni” înseamnă a vopsi în negru.

2) „galiscă” substanță cristalizată, probabil o sare a acidului galic.

3) Definiția pădurii: „Pădurea e o asociație vegetală lemnoasă... având ca produs principal lemnul sau coaja”.

Așezarea în figură se făcea în așa fel, încât la 2 m liniari să conțină un ster de scoarță. După ce se usca bine se transporta în vale, la depozit, iar de aci la tăbăcărie.

Descojirea, manipularea și transportul costa în acel an 6—7 Kč la ster, iar prețul de vânzare era de 12 Kč, de unde re-

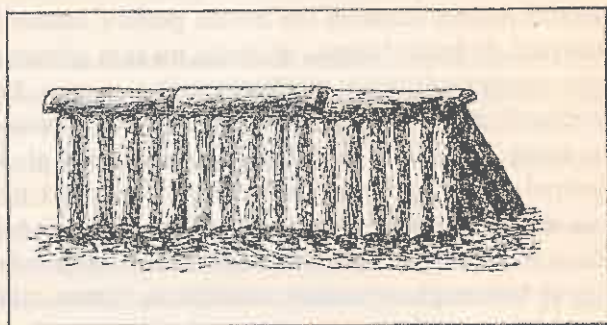

Fig. 1. Așezarea scoarței de molid în figuri pentru a se usca.

zulta un venit net de 5—6 Kč la sterul de scoarță. La o exploatare anuală de 12.000 m³, cât era la acel ocol, rezultau 2000 steri de scoarță, deci un venit în plus de 10—12.000 Kč.

Din cele expuse mai sus se vede clar, că chestiunea valorificării scoarței în exploatarea de rășinoase nu este lipsită de interes, ea putând mări veniturile pădurii, dând totodată de lucru și celor mai slabi, femei și copii, deoarece manipularea ei nu cere forțe puternice, fiind un material ușor.

Un alt fapt, care ne îndreptățește să dăm mai multă atenție acestui produs, este și acela că în alte țări, cum e Franța și Germania, sunt create arborete speciale pentru producerea scoarței de tăbăcit⁴⁾. Aceste arborete sunt supuse unor tratamente speciale de crâng simplu, cu o revoluție anumită pentru a produce o coajă netedă cât mai bogată în tanin.

La noi nu se pune problema creierii de arborete pentru producerea scoarței de tăbăcit, deoarece exploatarea de rășinoase ar putea furniza material suficient pentru nevoile interne, dacă s'ar recolta scoarța rezultată din aceste exploatare.

4) Dr. Jentsch. Die Eichenschälwälder.

În afară de aceasta s'ar mai putea obține scoarța de stejar, foarte bogată în tanin, cu ocazia exploatărilor de crâng simplu, în cari avem specii de stejar în elementele crângului și în exploatățile zăvoaielor cu arini a căror scoarță este deasemeni foarte bogată în tanin.

Un alt produs tanant al pădurii, care la noi nu a fost luat în considerare până acum, îl formează gogoșile de stejari, în special cele de cer, fiind mai mari. Aceste produse accesorii ale pădurii, foarte bogate în tanin, ar putea fi valorificate mai cu seamă în pădurile de cer din câmpie, unde ele se produc în cantități uneori destul de mari.

Gogoșile de cer sau colțarii — cum li se mai spune — pot fi strânse din pădure de către copii. În acest sens ar trebui instruiți copiii în satele din apropierea pădurilor cu cer și încurajați, prin creiarea posibilității de plasarea materialului strâns, fie luând Ocolul silvic respectiv inițiativa, fie școala sau stolul străjeresc din care fac parte, care și-ar face în acest fel și o datorie față de apărarea țării.

În concluzie: avem în tot cuprinsul țării — la munte și la câmpie — materii tanante, pe cari le lăsăm să se piardă fără întrebuințare și cari în timpul de față sunt foarte necesare pentru bunul mers al înzestrării armatei.

Pentru valorificarea lor se cere însă: inițiativă, puțină muncă și multă bunăvoință, calități pe cari nu ne îndoim că le are orice silvicultor dornic de a-și servi țara în momentele prin care trecem.

MATERII TANANTE DERIVATE DIN PRODUSE FORESTIERE

de I. PETŌ (Lugoj)

Mai înainte, un timp nu prea îndepărtat, materiile tanante necesare tăbăcirii pielei, le-a livrat aproape exclusiv pădurea, prin diferite produse forestiere.

În urma evoluției industriei chimice, aceste derivate ale pădurii au pierdut mult din importanța lor. Ele mai sunt rar întrebuințate, fiind înlocuite prin produse chimice mai eftine. Dar pe de altă parte și posibilitatea de o mai bună valorizare a produselor silvice a contribuit la înlocuirea materialelor tanante derivate din pădure, prin fabricate industriale.

Având însă în vedere că materialele tanante industriale sunt fabricate în străinătate și astfel procurarea lor în cazul unui conflict economic sau războiu, este foarte îngreunată, se naște o problemă de mare însemnătate, ca substanțele tanante, necesare pentru tăbăcirea pielei, care este un produs de care armata are mare nevoie, să fie produse în țară.

Această problemă este totuși foarte ușor de rezolvat, prin reîntoarcerea la întrebuintarea materialelor tanante, care se pot dobândi din pădure, din diferitele produse forestiere, cum sunt:

- a) Rămășițele dela exploatarea parchetelor de stejar și gorun;
- b) Coaja unor esențe;
- c) Gogoșile de ristic;
- d) Frunza unor arbuști.

Este deci datoria noastră a silvicultorilor, să punem la dispoziția industriei indigene de tăbăcit piele și anume atât industriei mari adică fabricelor, cum și celei mici, adică meseriașilor, substanțele tanante necesare prelucrării pielei, pentru consumul intern în general și pentru consumul de care are nevoie armata în special.

* În penultimul deceniu al secolului trecut, când chiar în pădurile exploatare de stejar au rămas multe rămășițe nevalorizate și chiar lemne de foc de calitate mai inferioară au fost greu de comercializat și cu câștig foarte redus, tocmai în regiunea cea mai renumită a stejarului din Europa întreagă, în Slavonia, s'au înființat mai multe fabrici pentru extragerea taninului din rămășițele parchetelor. Prima fabrică de acest gen a fost înființată de câțiva fabricanți de piele englezi cu denumirea: „The Oak Extrakt Company Limited”. Această fabrică, după experiențe de câțiva ani, a găsit extragerea taninului din lemnele de stejar așa de rentabilă, că a prelucrat nu numai rămășițele nevalorizabile ale parchetelor, dar a întrebuintat și lemne de foc, adică a folosit tot materialul lemnos ce a rezultat după extragerea lemnului de lucru, adică a buștenilor de che-restea. Cantitatea prelucrată anual a trecut de 80.000 steri.

Ce câștig enorm a adus acest procedeu de extragerea taninului, o dovedește în modul cel mai caracteristic faptul că toate investițiile făcute cu construirea fabricii de tanin și a tuturor instalațiilor cari s'au ridicat în legătură cu fabrica, au fost amortizate complet după 3 ani de funcționare.

După ce a devenit publică rentabilitatea extraordinară a fabricației taninului din material lemnos de stejar neaptes pentru lemn de lucru, s'au înființat și alte fabrici concurente. În primul rând tocmai din cauza acestei concurențe, dar și în urma urcării valorii lemnului de stejar, conjunctura favorabilă a fabricației taninului din lemn, a avut o durată foarte scurtă și chiar prima fabrică pe care am amintit-o mai sus, a sistat funcționarea ei către sfârșitul primului deceniu al secolului nostru.

Pe lângă cauzele mai sus înșirate, au mai contribuit și alte împrejurări la micșorarea rentabilității extragerii taninului din material lemnos. Semnalăm, în primul rând, faptul că în țările în cari a fost exportat taninul din Slavonia, s'a ivit un concurent puternic, tot un produs al pădurii, dar al pădurii tinere din Sud, adică mai bine zis al pădurii Argentinei și anume coaja arborelui Quebracho (*Aspidosperum Quebracho blanco*). Acesta prezenta în avantaj două însușiri: era foarte efin și pe de altă parte, în timp ce diferitele surogate de tanin sunt apte numai pentru tăbăcirea pielei mai subțiri, de vițel, Quebracho este folosibil și la tăbăcirea pielei de talpă.

Ce concurență a făcut Quebracho celorlalte substanțe tanante, o arată în modul cel mai caracteristic faptul că proprietarii germani de păduri tratate în crâng cu destinația specială pentru extragerea taninului, au fost nevoiți a cere protecție vamală prohibitivă contra importului de Quebracho.

Dar pe de altă parte într'o măsură însemnată a contribuit la scăderea rentabilității fabricației taninului din lemn și dezvoltarea industriei chimice; deci producerea taninului pe cale industrială.

*

Dintre produsele forestiere cu conținut de tanin, cea mai însemnată este coaja de stejar, care conține un procent destul de mare de tanin.

După Profesorul dr. Höhnel, compoziția chimică a coajei este foarte complicată și în parte încă nedescoperită. Inșă, cea mai importantă substanță ce se află în coajă, aptă pentru tăbăcit, este taninul ($C_{14}H_{10}O_6$). Taninul se dizolvă ușor în apă, greu în alcool, și deloc în eter. Taninul unindu-se cu o substanță ce se află în pielea crudă, rezistă putrezirii, formând prin această unire „pielea tăbăcită“.

Cantitatea procentuală a taninului la stejar depinde în

primul rând de vârsta stejarului respectiv, dar este în funcțiune și de alți factori, cum sunt solul, situația pădurii și clima locală. Majorarea conținutului în tanin este favorabil influențată de bogăția solului în substanțe minerale, prin expunerea lui cât mai mult efectului soarelui și printr'o climă medie cât mai caldă. Vârsta la care conținutul taninului în coaja stejarului atinge maximul, este 16—20 ani. Cu creșterea vârstei cantitatea scade procentual.

Extragerea taninului rentează deci numai din coaja arborilor tineri. Pentru ca să răspundă și celorlalte condițiuni enumerate, cari influențează favorabil cantitatea de tanin, se înființează arborete speciale pentru obținerea coajei. Ele sunt tratate în crâng, produsul principal fiind coaja, iar cel secundar materialul lemnos.

Având însă în vedere, că suprafața împădurită cu stejar în țara noastră este foarte redusă și pe de altă parte, luând în considerare, că stejarul numai tratat în codru ne dă material valoros, ar fi o risipă prea mare să se sustragă o suprafață însemnată dela destinația ei originală și să folosească pentru crearea pădurilor speciale de obținerea taninului.

Soluționarea problemei o găsim deci în întrebuințarea materialului extras prin operațiuni culturale. Conținutul taninului în coaja arborilor astfel obținuți va fi cu ceva mai redus față de cel extras din coaja arborilor tratați în crâng special, fiindcă acești arbori, crescuți într'o consistență mai mare, nu pot beneficia de efectul avantajos al soarelui în măsura în care ar beneficia arborii tratați în crâng special.

Suntem convinși că și pe calea aceasta vom putea însă câștiga cea mai mare parte din cantitatea materialelor tanante necesară pentru industria indigenă de tăbăcit.

Pe lângă coaja stejarului și cea a molidului, se poate întrebuința pentru obținerea taninului, mai ales coaja molidului bătrân, adică a arborilor exploatați, cari conține în mediu 8% tanin. Operația apare avantajoasă căci și așa molidul doborât trebuie descojit. Astfel fără nici-o cheltuială specială sau prejudiciu silvic se poate procura aceasta coaje.

Procedeele de urmat la obținerea coajei este în deobște cunoscut. Numai în privința uzanțelor comerciale amintim că conform uzanțelor bursei din Viena, coaja molidului trebuie să fie: sănătoasă și uscată, la spargere să arate pe suprafața spartă

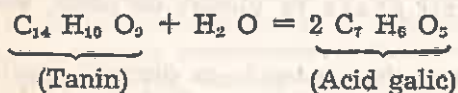
o culoare albă sau galbenă, să nu fie umedă prin ploae sau din alte cauze și în fine să nu arate urme de mucegai pe partea interioară.

Dacă coaja este spartă, bucățelele trebuiesc să fie după posibilitate uniform de mari; mărimea lor normală să fie de 4 cm. p., iar cea maximă de 12 cm. p.

Pe lângă coaja stejarului și a molidului, trebuiesc încă luate în considerare ca materiale forestiere întrebuințate pentru tăbăcit, și gogoșile de ristic. Ele au un conținut însemnat de tanin, care procentual exprimat este de circa 60%. Aceste gogoși de ristic sunt, după dr. W. Figder, un produs patologic provocat de înțepătura unei vespi din familia Cynips, care în frunzele sau crângile tinere depune câte un ou fructificat. Pe acest loc se produce o umflătură prin lărgirea celulelor și scurgerea sevei, care înconjoară larva eșită, alimentând totodată larva până la dezvoltarea ei completă. Atât timp cât insecta se menține în gogoși, acestea sunt negricioase, tari, grele și foarte bogate în tanin. Dacă însă insecta a părăsit gogoșa, aceasta devine sur-galbenă, netedă, pufoasă, ușoară și conține mai puțin tanin.

În comerț se deosebesc 4 calități de gogoși de ristic, din cari prima calitate o formează acelea, în care insecta este încă prezentă.

Substanța valoroasă din gogoșile de ristic este taninul, care prin fierberea gogoșilor ne dă acidul galic și anume:

*

În fine alte produse care se pot întrebuința ca derivate tanante sunt: frunza arbustului de scumpie (*Cotinus coggygia* Scop. sau *Rhus cotinus* L.), care este indigen în Dobrogea, Basarabia și Banat, reprezentând în Ocoalele silvice Orșova și Berzasca singura vegetație pe terenurile calcaroase improductive, în afară de *Syringa vulgaris*.

Tăbăcarii săteni din Sudul Banatului se folosesc și azi de frunza de scumpie, pe care o adună împreună cu crengile mai subțiri și apoi le usucă în locuri acoperite, unde sunt ferite de ploaie. După uscarea frunzele acestea se desfac de crengi prin batere cu bețe și apoi se păstrează în saci.

Chiar și lemnul de scumpie este folosit de tăbăcari, deoarece dă o vopsea galbenă frumoasă, care se întrebuițează pentru vopsirea pielei în culoare galbenă.

Deci din pădurile noastre putem cu ușurință, în caz de nevoie, să alimentăm industria indigenă de tăbăcit cu substanțe tanante.

EXTRACTELE TANANTE ÎNTREBUINȚATE ÎN INDUSTRIA PIELĂRIEI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
(U. D. R. — Reșița)

I. GENERALITĂȚI.

Prelucrarea pieilor brute în piei tăbăcite se face prin imbibarea pieilor brute cu o serie întregă de produse, numite materii tanante.

Materiile tanante întrebuițate în industria tăbăcirii pieilor pot fi:

1. Minerale, ca sarea de bucătărie, alaunul, sărurile de crom și fier etc.
2. Organice, cari la rândul lor se subîmpart în:
 - a) vegetale, cari se extrag din lemn, coaje, rădăcini, frunze, fructe, etc.
 - b) materii grase ca uleiuri de pește, seu, grăsimi de cal, etc.
 - c) produse de sinteză, ca despide, maclurin, etc.
 - d) diverse alte materiale, ca glicerina, aldehida formică, excrementele de câini și de paseri, etc.

Pe noi silvicultorii ne interesează numai substanțele tanante vegetale.

De aceea în lucrarea de față ne vom ocupa cu industria producerii substanțelor și extractelor tanante, din lemn, coaje, gogoși, etc.

*

Tăbăcirea pieilor cu ajutorul coajei anumitor arbori, bogată în substanțe tanante, cum este la noi în Europa, de exemplu, coaja de stejar, castan, molid, este cunoscută încă din timpurile preistorice.

Tăbăcirea pieilor era cunoscută și în Egiptul din antichitate. S'au găsit în Egipt mumii din antichitate a căror încălțăminte era

confectionată din piele tăbăcită. Diversele operațiuni ale industriei tăbăciturii sunt înfățișate și de tablourile de perete rămase din Egiptul antic.

Erau renumite odinioară pieile persane și cele de Babilon.

În timpul imperiului Arab exista în Africa și Spania o industrie înfloritoare de pielărie.

Arabii, la rândul lor au învățat meșteșugul tăbăcirii pieilor în decursul cuceririlor lor războinice din Asia. Deci Asia este leagănul acestei industrii.

În Europa, Francezii au fost primii, cari au aflat secretul acestei industrii și au început să fabrice ei înșiși piei tăbăcite. Ca amintire despre timpul când Arabii erau meșterii cei mai renumiți ai industriei pielăriei, și astăzi s'au mai păstrat denumirile de „piele de Cordova” sau de „Maroc” (maroquin).

*

Pielele brute înainte de tăbăcire se supun unor operațiuni preparatorii. Înainte de a se curăți de păr, pieile se moale în apă proaspătă, pentru a le spăla de murdăria, și în cazul când au fost sărate, de urmele de sare. În timpul muștatului, pieile se scot odată pe zi din apă și se bat într'o puiă cu ajutorul unor ciocane sau se lucrează cu mâna, pe niște capre formate dintr'un lemn semirotund sprijinit la un capăt pe două picioare. În acest scop se folosesc niște cușite cu două mânere (mesdrelle), având tăișul turtit. Rostul acestor prelucrări mecanice este să moale pieile. După muștatul lor urmează curățirea de păr, care se realizează, fie cu lapte de var, fie prin încălzirea pieilor în etuve sau în camere de transpirat. Prin încălzire se produce un început de putrezire, pe care ni-l dovedește mirosul de amoniac. Prin aceasta se moale țesutul celular al pieilor pentru a ne permite curățirea părului.

Acelaș rost îl are și tratarea cu lapte de var.

Dacă după 6—8 zile, pieile lasă să fie smuls ușor părul de pe ele; acestea se scot din baia de lapte de var cu ajutorul unor clești și prin spălare cu apă se ținde la îndepărtarea varului din ele. Complecta îndepărtare a varului din piei, însă, nu se produce decât în timpul curățirii lor de carne și al raderii părului de pe ele.

Raderea pieilor se face pe caprele amintite mai sus cu cușitoaie ascuțite (mesdrelle) având două mânere.

Resturile de var ce ar mai fi rămas în piei se îndepărtează din ele prin frecare cu cușitoaie cu tăișul turtit, prin tratarea cu soluții de zahăr sau acizi (acid sulfuric, acid clorhidric și lactic).

Tot în acest scop (îndepărtarea varului) se face și umflarea pieilor într'o baie cu acizi diluați (de preferință acizi lactici).

Această tratare a pieilor nu numai că îndepărtează varul din ele, ci și umflă țesutul lor celular, ceea ce le face mai apte pentru a absorbi cât mai multe substanțe tanante, care le conservă.

Dacă în piei mai rămân și resturi de var, atunci aceste piei devin vârtoase și fragile.

În trecut, pieile brute astfel pregătite se tratau în putini mari sau în gropi căptușite cu lemn sau zidărie, cu coaja tocată sau măci-

nată, fiind astfel supuse unui proces lent de tăbăcire, care dura 2—8 luni, $1\frac{1}{2}$ —2 ani și chiar până la cinci ani pentru anumite produse mai valoroase.

Reducerea duratei de tăbăcire n'a putut fi realizată, decât după apariția în comerț a extractelor tanante.

Prin extracte tanante se înțeleg produsele cari conțin sub formă concentrată substanțe tanante, extrase din anumite părți ale plantelor.

Cu ajutorul acestor extracte tanante s'a reuși a se reduce durata procesului de tăbăcire la $\frac{1}{2}$, ba chiar la $\frac{1}{10}$ -a parte din durata de odinioară.

Extractele tanante se prezintă în comerț în stare lichidă și solidă (sub formă de paste sau pulbere). Extractele în pulbere sunt cele mai răspândite și cele mai căutate, deoarece acestea prezintă avantajul de a putea servi la prepararea imediată a zeurilor de tăbăcit, disolvându-se mai repede în apă.

*

În procesul de tăbăcire al pieilor, pe lângă substanțele tanante, mai joacă un rol foarte important și așa numitele substanțe „netanante“, de exemplu zahărul, care trece în acid acetic, apoi substanțele netanante cari dau acizi lactici, deoarece acești acizi produc umflarea pieilor.

Un conținut mai pronunțat de aciditate al zeurilor de tăbăcit provoacă o umflare mai mare a pieii și dă un produs mai rezistent și mai vârtos, cum este talpa și curelele de transmisiuni.

Un conținut mai slab de aciditate în zeama de tăbăcit are drept urmare o umflare mai neînsemnată a pieii, condiție cerută pentru pieile de suprafață (Oberleder).

Substanțele tanante vegetale, cari ajung a fi întrebuințate în tehnica tăbăciturii se disolvă în stare coloidală.

Piele brute absorb din zeama de tăbăcit mai ales coloidii, cari după un timp oarecare de păstrare a pieilor brute în această zeamă, devin ireversibile, adică nu se mai pot întoarce din piele în zeamă și astfel protejează pieile în mod constant contra putrezirii.

Diversele substanțe tanante întrebuințate, împrumută proprietăți diferite pieilor, mai ales în ce privește culoarea și tăria lor. Astfel lemnul de Quebracho le colorează în roșu, care se poate atenua prin aceea că i se adaugă substanța tanantă mirobalan.

*

Substanțele tanante se extrag din:

a) Lemnul de stejar, castan, quebracho (din Argentina și Paraguay), catechu (acacia catechu din Indiile răsăritene, Bengal și Ceylon) și din lemnul și rădăcina de *Rhus pentaphyllum*, care dă un extract numit „Tisero“.

b) Coaja de lemn de stejar, molift, salcie, mestecăn, mimosa (acacia pycnantha, decurrens, molissima din Australia, Africa de Sud și de Est și America de Sud), mangrove (coaja

unor specii de *Rhizophora* din mlaștinile Mangrove ale Africei de Est).

c) Din excrescențele datorite înțepăturilor unor viespi, numite gogoși de ristic, produse pe ghinda, frunzele și lujerii de stejar, rove, sodom, etc.

d) Fructele de valonea, păstăile de *Caesalpinia coriaria* (numite divi-divi, din America), păstăile speciilor de acacia din Chili, numite „Algarobila”, fructele arborelui *Terminalis Chebula* din Indiile răsăritene, un fel de nuci cunoscute sub denumirea de „mirobolane”.

e) Frunzele și rămurelele tinere de *Uncaria* și *Nauclea* din Indiile Olandeze, ale căror extracte se cunosc sub denumirea de „Gambir” sau cuburi de Katechu. Din frunzele și lujerii speciilor de *Rhus* din Europa de Sud și America, ale căror extracte sunt cunoscute sub denumirea de „Sumach”.

f) Sucurile coajei de *Eucalyptus occidentalis*, al căror extract este cunoscut sub denumirea de „Kino de Australia” și se folosește ca surogat al lemnului de quebracho.

Conținutul în apă, substanțe tanante, substanțe netanante și zahăr al materiilor prime întrebuițate pentru obținerea extractelor tanante, ni-l înfățișează tabloul următor¹⁾:

Denumirea	Apă	Substanțe tanante	Substanțe netanante	Zahăr
Scoarță uscată de stejar	13,0	6—17	5,5	2,6
„ „ „ molid	14,5	7—18	7,0	5,0
„ „ „ pin	14,5	7—20	10,0	3,5
„ „ „ mesteacăn	13,0	6—14	—	2,2
„ „ „ salcie	13,0	6—13	—	3,2
Lemn de stejar	14,5	4—7	—	—
„ „ castan	14,5	7—14	—	—
Scoarța mimoza	14,5	22—43	9,0	4,0
„ mangrove	14,5	30—50	9,0	0,8
Valonea	14,5	16—33	12,0	3,0
Mirobolan	13,0	25—43	14,0	5,5
Divi-divi	13,5	25—50	19,5	10,0
Lemn de Quebracho	14,5	14—26	1,5	0,3
Sumach	12,0	20—33	16,0	4,5

1) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, publicată de Banca Națională a României în 1939.

Din datele acestui tablou constatăm, că materiile prime întrebuințate la obținerea extractelor tanante, produse în regiunile exotice sunt mult mai bogate în substanțe tanante, ca cele indigene (din Europa) și această împrejurare ne face să înțelegem pentru ce nu se pot lipsi, în timpuri normale, industriile de pielărie europene de substanțele tanante străine, transoceanice.

De altfel considerabila dezvoltare, pe care a luat-o în ultimele decenii, industria tăbăcării în cele mai multe țări europene, a depășit cu mult posibilitățile de aprovizionare cu extracte tanante produse în interior. Astfel se zice, că Germania nu-și poate acoperi prin producție proprie, decât maximum 1/6-a parte din consumul său de tanante vegetale.

Valoarea extractelor tanante totale produse în lumea întreagă într'un an, se ridică la 15 miliarde lei, din care 1/3-a parte, adică 5 miliarde revine extractului de quebracho, locul al doilea ocupându-l extractul de castan, cu o valoare anuală de trei miliarde lei.

II. NECESITĂȚILE ROMÂNIEI ÎN EXTRACTE TANANTE.

În România s'a dezvoltat, mai ales după războiul mondial, o industrie de pielărie înfloritoare, care este perfect utilă, putând prelucra 2000 vagoane piei brute anual, în valoare de un miliard lei. Produsele ei sunt suficiente pentru satisfacerea completă a consumului de încălțăminte civilă și militară și de echipamente ale armatei.

Pentru prelucrarea acestei mari cantități de piei, industria de pielărie dela noi din țară necesită aproximativ 900 vagoane de extracte tanante, în valoare de circa 150 milioane lei.

Toată această enormă cantitate de extracte tanante se importă din străinătate.

Astfel în 1936 am importat, din diverse țări, 912,94 vagoane extracte tanante, în valoare de 116.247.000 lei; în 1937 am importat 850,96 vagoane, în valoare de 133.013.000 lei, iar în primele 9 luni ale anului 1939, am importat 606 vagoane, în valoare de 97,5 milioane lei.

Țările din cari importăm aceste extracte tanante, în ordinea importanței importului sunt: Anglia, Jugoslavia, Olanda, Grecia, Franța, Germania și Italia.

Cum astăzi Europa se găsește în stare de războiu, ale cărui efecte se resimt și asupra noastră deși noi nu luăm parte la el, îngreunându-ne posibilitățile de import, și cum pe de altă parte importul nu se poate face decât contra devize forte, România are tot interesul să-și asigure industria de pielărie cu materiile prime necesare tăbăcitului pe cale autarchică, adică prelucrându-le în țară.

Timpurile pe cari le trăim sunt foarte grele. De aceea e bine să ne pregătim pentru ca orice eveniment nedorit să nu ne surprindă nepregătiți din nici un punct de vedere.

Și cum industria de pielărie contribuie într-o considerabilă măsură la ridicarea potențialului economic al țării, Ministerul Economiei Naționale trebuie să ia toate măsurile necesare din timp pentru asigurarea producerii în țară a extractelor tanante de care are nevoie industria pielării.

Esențele forestiere cari ar putea fi întrebuițate la obținerea extractelor tanante sunt: stejarul, gorunul, moliftul, lari-cele, mesteacănul, aninul, salcia, plopul și castanul.

Aceste esențe ocupă la noi în România următoarele suprafețe ¹⁾:

Denumirea	Vechiul Regat	Ardealul	Bucovina	Basa - rabla	Total
	H e c t a r e				
Stejarul	371.104	178.324	5.257	92.173	636.858
Gorunul	155.319	432.563	—	5.172	593.054
Moliftul	213.747	723.153	204.614	25	1.141.739
Laricele	961	3.348	2.358	—	6.663
Mesteacănul	34.233	40.133	2.500	832	77.698
Aninul	9.194	2.986	723	117	13.020
Salcia și Plopul	99.329	11.553	3.244	12.662	126.783
Castanul	54	649	—	—	703

Din acest tablou constatăm, că stejarul, gorunul și moliftul ocupă suprafețe considerabile. Moliftul care prezintă o creștere lemnoasă comercializabilă (lemn plin) anuală de 2 m. c. la hectar ²⁾, permite să exploatăm în mod normal, anual o cantitate

1) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, 1939.

2) Dr. Ing. Vasile Sabău: Organizarea producției forestiere în cadrul unei politici economice naționale 1937.

de $1.141.739 \times 2 = 2.283.478$ m. c. iar după Ing. A. Hilscher¹⁾ un m. c. lemn de lucru de molid cu fusul de grosime mijlocie, dă la vârsta de peste optzeci ani o cantitate de 42 Kg. coajă uscată la pădure. În felul acesta cei 2.283.478 m. c. lemn de lucru de molid exploatați anual în România ne-ar putea livra $2.283.478 \text{ m. c.} \times 42 \text{ Kg.} = 95.906.076$ Kg. coajă uscată la aer.

După Szécsi Zsigmond²⁾ 900 Kg. coajă de molid dau 100 Kg. de extract tanant având o concentrație de 28—30° Bé.

În cazul nostru am putea obține $95.906.076 : 9 = 10656.200$ Kg. sau 1065,62 vagoane extracte tanante.

Vedem deci, că, chiar și numai exploatarea coajei de molid și extragerea tanantelor din ea ar putea acoperi în întregime necesitățile României, iar plusul de extracte tanante ce s'ar mai putea obține din celelalte esențe forestiere înșirate în tabloul de mai sus ar putea fi destinat exportului, cel puțin pe timpul cât durează războiul, când am putea fi siguri de plasarea lui, având în vedere că transporturile transoceanice sunt foarte grele din cauza blocadei și din cauza războiului submarin și de mine.

În realitate lucrurile se petrec altfel. Extractele tanante din coaja de molid se folosesc întotdeauna în amestec cu alte extracte mai puțin bogate în substanțe netanante. Singure se folosesc numai pentru tăbăcirea pielor slabe, cum sunt cele de vițel sau pentru așa zisa tăbăcire prealabilă a pielor tari.

M O L I F T A N U L

de Ing. I. MOLDOVAN (Zărnești).

Multe din surrogatele și materiile sintetice, la descoperirea cărora cel dintâi impuls l'au dat războaiele moderne cu caracterul lor totalitar sau năzuința autarchică a unor state de a trăi numai din resurse proprii, n'au dispărut de pe scenă odată cu cauzele, cari le-au produs, ci au rămas pe primul plan al preocupărilor economice ale statelor, impunându-se ca materii utile, estine și indispensabile în diferite ramuri de activitate economică și industrială.

1) Ing. A. Hilscher: Fichten Lohrinde. Wademekum f. die Forst- und Holzwirtschaft 1928.

2) Szécsi Zsigmond: Az erdőhasználatlan kézikönyve.

Printre substanțele de acest gen sunt materiile de tăbăcit, extrase din apele reziduale ale fabricației de celuloză, cari în războiul mondial și-au găsit prima întrebuințare practică în pie-lăriile Germaniei. Ele au fost puse la contribuție maximă pentru a îndestula multiplele nevoi ale războiului. Au trecut apoi în laboratoarele și industriile sovietice pentru a da ajutor la realizarea și succesul diferitelor programe economice cincinale ale acestei țări.

Substanța tanantă clasică este taninul de origine vegetală. Un hidrat de carbon, care are proprietatea de a lega materiile gelatinose ale pielei și a forma cu ele un corp solid, maleabil, impermeabil, rezistent la eforturi mecanice și mai ales imun față de bacteriile de putrefacție, cărora le cade ușor victimă pielea crudă și nepreparată.

În timpuri normale coaja de valonea de proveniență mediteraneană și de Quebracho, specie de arbore din Brazilia, ambele cu un procent ridicat de tanin, au făcut nerentabilă exploatarea coajei de gorun, stejar și molid, invadând piața și cucerind cu prețul lor eftin toate debușeurile din țară.

În vremuri — ca cele de acum — când traficul internațional de mărfuri suferă turburări serioase, resursele noastre indigene de orice natură trebuie puse în valoare și afectate pregătirii noastre militare. Pădurile noastre de gorun, stejar și molid ne vor furniza coaja de tăbăcit necesară argăsirii cu substanțele tanante vegetale, iar fabricile noastre de celuloză vor servi materia brută pentru extragerea substanțelor de tăbăcit din lignină. Aceasta din urmă este tot atât de însemnată pentru prepararea pieilor ca și taninul de proveniență vegetală.

La fabricația celulozei, singura substanță vegetală ce se extrage și se valorizează este fibra de celuloză; restul materiilor componente ale lemnului, atât cele organice cât și cele anorganice se elimină sub formă de soluții, împreună cu apele reziduale. Astfel se pierde: lignina, amidonul, eterurile și oleurile, grăsimile și rășina, hidrații de carbon și diferitele săruri de calciu, magneziul, siliciul, aluminiul, provenite din materia lemoasă și ferul, calciul, sulful, clorul, diferiți acizi și alcalini, a căror origine este a se căuta în leșia sulfitică, cu care este tratat lemnul în cursul procesului de fierbere și descompunere.

Fac excepție multipli acizi cari fac parte organică din compoziția lemnului.

Din aceste materii, fără nici o valoare economică, se extrag substanțele ce pot fi întrebuințate, cu rezultate bune, în chimia tăbăciturii. Lignina însăși și cu deosebire acidul ligno-sulfonic, produs accesoriu al fabricației celulozei, ar avea proprietăți tanante și însușirea de a accelera viteza de pătrundere a substanțelor naturale de argăsit în porii pielei.

Pentru dobândirea ligninei în condiții de a putea îndeplini un rol în industria pielăriei, este nevoie ca ea să fie curățită de restul materiilor ce se găsesc în leșia reziduală a celulozei și să i se dea o concentrație, în urma căreia să poată suporta un transport mai îndelungat pân'la destinație, unde să poată fi întrebuințată direct în industrie și cu cât mai puține transformări a stării sale de agregare.

Procedeele de purificare adoptate pân'acum se mărginesc aproape exclusiv la eliminarea compușilor de calciu, cari au o înrăurire dăunătoare asupra pielei pe care o fac fragilă și prea aspră. Deodată cu calciul care se găsește sub formă de Ca O , conform cu analizele făcute în laboratorul Fabricii de Celuloză Zărnești, în proporție de 6,69% se îndepărtează și magneziu din MgO , fierul din Fe_2O_3 și siliciul din SiO_2 , a căror prezență este foarte redusă și se cifrează la 0,055%, 0,018% și 0,002%.

Pentru aceasta leșia reziduală se tratează mai întâiu cu sodă, adică cu Na_2SO_3 , ce intră în combinație cu Ca și —l precipitează sub formă de sulfat de Ca (Ca SO_4) în stare solidă, care se depune la fundul vasului, de unde poate fi din când în când ridicat și îndepărtat.

În continuarea acțiunii de curățire a resturilor de calciu rămase după reacțiunea produsă de sodă aceste lichide reziduale vor fi supuse unui nou tratament cu acid sulfuric, al cărui anion va forma, cu calciul prezent, gips, care este deosebit de mena un corp în stare solidă de agregare precipitat la fundul vasului.

Insemnând formula încă necunoscută a ligninei cu R , reacțiunea ce se va produce este următoarea: $\text{RCa} + \text{H}_2\text{SO}_4 = \text{Ca SO}_4$ (gips) și RH_2 , care este chiar formula acidului lignosulfonic, căruia i se atribuie însușiri de natură tanantă.

Cu acest din urmă procedeu nu s'a îndepărtat numai calciul, ci și toate celelalte elemente anorganice; apoi s'a păstrat

caracterul de acid al extractului ce urmează a fi întrebuințat în industria pielăriei, în lipsa căruia efectul argăsitor nu se produce sau cel puțin nu în măsura necesară nevoilor industriale.

Tot pentru promovarea procesului de argăsire trebuie să rămână în extract o parte din materiile organice, ca zaharurile cari se găsesc în proporție de 0,53%; în schimb sulful din SO_2 găsit cu o cotă de participație de 0,091% se va elimina în cursul concentrării lichidului ce urmează a se efectua prin vaporizare în vacuum de 80%, unde se ajunge la o îngroșare de 50%.

Deshidratarea aceasta se continuă apoi în alte sisteme de vase prevăzute în afară de vacuum și cu un dispozitiv de brațe de amestecare, în urma cărei acțiuni se obține o substanță uscată până la gradul de 80—90% reprezentând un corp solid, care în stare caldă este încă maleabil și se poate turna în saci destinați a servi drept ambalaj pentru expediție. Mai acceptat în industria pielăriei este acest extract în stare mai puțin concentrată, adică până la 50%, fiindcă are o eficacitate mai mare. În urma stării sale de lichid și volumului său mai mare, precum și a ambalajului său mai scump (butoaie) nu suportă transporturi la mari distanțe.

Există mai multe sisteme de preparare a acestei materii argăsitoare. Noi ne-am mărginit a expune însă procedeul întrebuințat la noi în țară, unde „extractului acestuia de celuloză” i s'a zis: moliftan, numire românească întrebuințată și consacrată de mai bine de un an de zile în comerț și industrie.

Rar se întrebuințează în tăbăcărie moliftanul în stare pură, cu toate că acidul lignosulfonic dintr'însul accelerează simțitor procesul de tăbăcit. Produsele obținute însă sunt de calitate inferioară, sunt prea fragile și nu se pot întrebuința decât în confecționarea de piese interioare: brandsol, căptușeli, etc.

Principala și cea mai însemnată utilizare o găsește moliftanul ca materie suplimentară în tăbăcitul cu substanțe tanante vegetale, ale căror proprietăți le ameliorează și dreg de din mai multe puncte de vedere.

Astfel se știe, că cea mai bună și mai fină piele se obține prin tăbăcit la rece, procedeu la care substanțele tanante vegetale nu se pretează fără o pierdere însemnată a conținutului lor de tanin, din care o parte se lasă la fund a colabora la

procesul de argăsire. Moliftanul pune în valoare și aceste particule dispersându-le și disolvându-le prin acidele sale până într'atâta încât devin și ele flotante, adică sunt puse în situația de a acționa asupra pielei, asupra cărei molecule zahărul din moliftan deasemenea are o înrăurire dispersatoare înlesnind pătrunderea soluției și accelerând procesul de argăsire.

Chimia tăbăcăritului ne învață, că pe lângă această reducere a duratei de tăbăcit a pielei, care după vechile metode și cu vechile substanțe nu arareori ținea și un an și jumătate, moliftanul are un efect îmbucurător și asupra culorii pieilor tăbăcite pe cari le deschide dându-le diferite nuanțe după durata reacțiunii dar mai ales după concentrația acidului ligno-sulfonic, care se găsește într'însul.

Rețetele de amestec ale moliftanului constituie un apanaj al fiecărui tăbăcar care ține foarte mult la ele și nu le divulgă pentru că sunt un secret al fabricației sale, ale cărei produse vor purta chiar prin acest fapt sigiliul individualității sale.

Procentul de amestec variază între 45—55% moliftan la restul de substanțe tanante vegetale. Această proporție se impune a fi remarcată nu numai prin faptul, că întregii soluții și îndeosebi celei de proveniență vegetală i se dă o eficacitate maximă, ci și pentru motivul, că se descongessionează pădurile cu jumătate din solicitările de coajă de tăbăcărit eliberându-le pentru satisfacerea altor nevoi publice mai greu de substituit cu produse suplimentare.

*

Industria noastră indigenă de moliftan este prea tânără încă pentru a putea satisface cererile interne și mai ales pentru a putea suprima extractele de celuloză străine, cari mai dețin încă multe din debușeurile pieții noastre interne, pe cari le-au cucerit încă de pe timpul când nu aveau concurență.

Necesitățile interne în materii tanante sunt de 8000 tone anual, dintre cari jumătate, adică 4000 tone s'ar putea substitui cu moliftan indigen, ale cărui resurse în materii prime pot fi considerate de inepuizabile, dacă vom ținea seamă, că din ele s'ar putea extrage circa 40.000 tone pe an, adică o cantitate egală cu celuloza ce produc fabricile noastre de acest gen. Actualele instalații ce le avem produc numai 1500 tone anual. Cu un oarecare efort în capital și cu o și mai stăruitoare acțiune

de cucerire a pieței, s'ar putea ușor ajunge la o producție egală cu trebuințele curente ale industriei noastre de pielărie realizând și la capitolul acesta o complectă independență și desăvârșită autonomie.

Un viitor de viață economică și industrială normală debarasată de tutela cămășii de forță a măsurilor excepționale ar putea rezerva moliftanului, acestui derivat al celulozei și implicit și al lemnului, mari posibilități de dezvoltare mai ales de afirmare ca marfă de export spre orientul lipsit de materia primă a leșiei reziduale rămasă în urma procesului de extracție a celulozei.

SCOARȚA DE STEJAR PENTRU TANIN

de Ing. AUREL CHIBELEANU

I. Technica exploatării.

La câteva zile după desfacerea mugurilor, arborii se doboară, se curăță de crăci, de mușchi și se taie în bucăți de un metru. Tăierea trebuie să se facă cu toporul din fața pământului. Arborii se cojesc cu lingura de fier sau de lemn, în fâșii largi, în termen de câteva ceasuri dela doborîre. Scoarța se adună și se așează la uscat rezemată de o prăjină orizontală, sprijinită în furci de țaruși, la înălțimea de 70—75 cm. dela sol. Scoarța se așează în „piramidă” întotdeauna cu partea internă în jos pentru a fi ferită de apa de ploaie care dizolvă taninul.

După 7 zile de uscure pierde 33% din greutatea inițială. Atunci se leagă în legături de 25—30 kg. Legăturile se așează în stoguri.

Dintr'un mc lemn cu scoarță rezultă aproximativ 140 kg scoarță verde, care prin uscure scade la 100 kg și un metru ster lemn cojit.

Operațiunile de doborîre, cojire, uscarea scoarței și clădirea lemnelor cojite, durează 6—7 ore. Cojirea nu poate întârzia peste 15 zile dela desfacerea mugurilor, fără a prejudicia lăstărirea, cu atât mai mult cu cât arboretul este mai bătrân. Un lucrător cojește într'un sezon în mediu 20 mc. Tăierea făcută jos, în termenul arătat, nu prejudiciază cu nimic viitorul arborilor sub 30 ani.

Peste această vârstă trebuie restrâns termenul de exploatare în sevă. Din punct de vedere financiar în regiunea Sălaj—Someș la revoluția de 24—25 ani se realizează cel mai mare venit net al pădurii.

Incercările de a recolta scoarța în timpul repausului vegetației, când brațele de lucru sunt mai libere, promit rezultate bune.

Din punct de vedere comercial, scoarța n'are criterii sigure de clasificare și evaluare.

Exploatarea scorței trebuie să se legitimeze în vederea raționalizării.

II. Rentabilitatea.

Prin cojire se urcă valoarea lemnului — în mod destul de arbitrar — în unele locuri cu 30—40% deși puterea calorică se urcă numai cu 5—10%. Valorificarea scoarței în tăbăcării, pe prețuri relativ mari, paralel cu majorarea prețurilor lemnului cojite, mărește considerabil valoarea produsului inițial.

Pe lângă un anumit raport al prețului lemnului și scoarței din unele regiuni, de exemplu: Sălaj și Someș, valoarea produselor se dublează, iar procentul forestier se urcă dela 3% la 5%.

Această rentabilitate mărită, consolidează proprietatea forestieră mai ales la pădurile particulare, unde se fac cele mai multe exploatare de scoarță. Astfel ele constituiesc un element activ în politica noastră forestieră.

III. Cooperarea cu industria de piele.

Valorificarea scoarței fiind condiționată de existența și activitatea industriilor de piele, este absolut necesară colaborarea acestora. Industria de piele trebuie să se organizeze astfel încât să întrebuințeze la maximum posibil materiile tanante indigene, iar producția ei anuală să fie cât mai constantă pentru a avea o cerere constantă de materii tanante.

Exploatarea de scoarță trebuie să se normalizeze, adaptându-se nevoilor permanente și constante ale industriilor de piele, pentru a putea înlocui materiile tanante similare importate.

Trebuie studiate posibilitățile noastre de export permanent de tanin, sub formă de extracte tanante. Trebuie să se facă instalații pentru extracția taninului necesar atât pentru consumul intern cât și pentru export, cunoscând că putem majora de 15 ori producția actuală de scoarță de stejar, dacă o reglementăm.

IV. Problema scoarței de stejar față de apărarea națională.

În împrejurările excepționale de azi, materiile tanante se definesc tot mai clar, ca materii prime necesare pentru industria de apărare națională. Cererile pentru scoarța de stejar sunt de 4—5 ori mai mari ca în anii trecuți, iar tăbăcirile au ajuns să ceară și scoarță recoltată iarna. Efectivele militare trebuiesc aprovizionate cu bocanci, talpă, genți, centiroane, cartușiere, tocuri de revolvere, harnașamente, etc. cari nu se pot fabrica fără tanin.

Încercările din iarna 1939/940 de a recomanda proprietarilor de păduri să-și rezerve parchetele de crânguri de stejar pentru a se exploata în sevă pentru recoltarea scoarței, au rămas fără efect și cel puțin 50% din scoarța aptă pentru tăbăcit din posibilitatea anului forestier 1939/940, s'a consumat ca material de combustiuine.

Cum legea pădurilor necesare pentru apărarea națională extinsă în cele mai multe regiuni cu stejar, cu toate modificările din 1938, îngreșește posibilitatea de exploatare a pădurilor apte pentru scoarță, trebuie să oprim risipa acestei materii prime și în consecință credem că este absolut necesar să se declare scoarța de stejar — alături de alte produse — ca materie primă necesară pentru industria de apărare națională.

Pentru a putea satisface cererea de materii tanante din anul 1940 — posibilitatea de a le importa fiind foarte îngreșită — credem că până la reglementarea producției de scoarță din parchetele viitoare, vom fi siliți să atacăm în primăvara curentă, posibilitatea anului forestier 1940/41, atât în pădurile particulare cât și ale persoanelor morale sau ale Statului.

Gerbstoffe.

Les matières tannantes.

A l'enquête entreprise sur le problème des matières tannantes, notre revue a reçu une riche documentation.

Les nécessités du pays en ces matières dépassent ce qu'on en produit à présent à l'intérieur. La considération qu'il faut produire chez nous toute la quantité dont nous en avons besoin, vue la perspective

IV. Problema scoarței de stejar față de apărarea națională.

În împrejurările excepționale de azi, materiile tanante se definesc tot mai clar, ca materii prime necesare pentru industria de apărare națională. Cererile pentru scoarța de stejar sunt de 4—5 ori mai mari ca în anii trecuți, iar tăbăcirile au ajuns să ceară și scoarță recoltată iarna. Efectivele militare trebuiesc aprovizionate cu bocanci, talpă, genți, centiroane, cartușiere, tocuri de revolvere, harnașamente, etc. cari nu se pot fabrica fără tanin.

Incercările din iarna 1939/940 de a recomanda proprietarilor de păduri să-și rezerve parchetele de crânguri de stejar pentru a se exploata în sevă pentru recoltarea scoarței, au rămas fără efect și cel puțin 50% din scoarța aptă pentru tăbăcit din posibilitatea anului forestier 1939/940, s'a consumat ca material de combustiuine.

Cum legea pădurilor necesare pentru apărarea națională extinsă în cele mai multe regiuni cu stejar, cu toate modificările din 1938, îngreșește posibilitatea de exploatare a pădurilor apte pentru scoarță, trebuie să oprim risipa acestei materii prime și în consecință credem că este absolut necesar să se declare scoarța de stejar — alături de alte produse — ca materie primă necesară pentru industria de apărare națională.

Pentru a putea satisface cererea de materii tanante din anul 1940 — posibilitatea de a le importa fiind foarte îngreșdită — credem că până la reglementarea producției de scoarță din parchetele viitoare, vom fi siliți să atacăm în primăvara curentă, posibilitatea anului forestier 1940/41, atât în pădurile particulare cât și ale persoanelor morale sau ale Statului.

Gerbstoffe.

Les matières tannantes.

A l'enquête entreprise sur le problème des matières tannantes, notre revue a reçu une riche documentation.

Les nécessités du pays en ces matières dépassent ce qu'on en produit à présent à l'intérieur. La considération qu'il faut produire chez nous toute la quantité dont nous en avons besoin, vue la perspective

— à cause du conflit actuel international — de ne pouvoir pas couvrir par importation le déficit, nous obligent de chercher des solutions. Cela d'autant plus que la possibilité d'y aboutir est du domaine de la réalisation. On trouve chez nous: écorce de chêne et d'épicéa en quantités suffisantes, puis des noix de galle et des feuilles de *Cotinus coggygria* Scop.

Des considérations d'ordre général ou spéciales, ne manquent pas dans les réponses de nos collaborateurs.

Mr. Mălăescu montre l'utilisation des matières tannantes dans les temps passés, ainsi que les méthodes employées pour obtenir le cuir.

Mr. Petö donne quelques renseignements concernant l'expérience faite en Slavonie avec l'exploitation de l'écorce à tannin. En plus, il montre la manière dont il faut présenter dans le commerce l'écorce des arbres et surtout celle d'épicéa.

Mr. Lupe expose la méthode utilisée en Tchécoslovaquie de mettre en valeur l'écorce d'épicéa résultée dans les exploitations forestières. Il montre que l'opération apporte de bons revenus.

Mr. Chibeleanu s'attache à la technique de l'exploitation de l'écorce de chêne chez nous. Il donne aussi quelques chiffres sur le revenu en argent.

Enfin, Mr. Moldovan attaque le problème des matières tannantes contenues dans les eaux résiduelles de la fabrication de la cellulose. Il expose le procédé employé par nos fabriques de cellulose de séparer ces matières tannantes. L'extrait obtenu est dénommé en roumain: *moliștan*. L'auteur croit qu'avec un effort financier on pourra produire toute la quantité nécessaire pour satisfaire les besoins de l'intérieur.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

ECOURI

A. V. I. S. — ARAD

de VLAD MACEDONEANUL

În toate colțurile Țării, inginerii silvici grupați în Societăți de vânatoare A. V. I. S. dezvoltă o rodnică activitate pe ogorul așa de înțelenit al vânătoarei corecte. Modesti și tăcuți, nu s'au gândit nici odată să-și afișeze succesele, așa încât unora nici nu se știe nimic despre existența acestor organizații. Dacă modestia — care caracterizează însăși brânșa căreia și-au dedicat întreaga activitate, — putea fi îngăduită altădată, — astăzi când criticile nedrepte se înmulțesc, socotim că trebuesc scoase la iveală aceste înfăptuiri rodnice, pentru ca să fie cunoscute atât de noi, cât și de cei din afară de cercul nostru.

Incepem cu o societate puțin cunoscută — A. V. I. S. — Arad. Lăsăm să vorbească „Darea de seamă a maeștrilor de vânatoare, asupra activității din anul vânătoresc 1938—39“.

Societatea A. V. I. S.-Arad, credincioasă scopului ce a stat la baza înființării sale, și-a continuat cu succes în anul expirat munca sa constructivă pe cele trei planuri principale:

- a) Ocrotirea vânatului și vânătoreea propriu zisă.
- b) Cultivarea și dezvoltarea gustului pentru vânătoare și formarea de vânători corecți.
- c) Strângerea legăturilor de camaraderie și crearea de prietenii în afară.

Tradiția vânătorească la inginerii silvici din regiunea Aradului este veche. Lăsând la o parte perioada dinaintea de 1918, știm că inginerii silvici dela fosta Regiune silvică Lipova și apoi dela actuala Direcțiune silvică Arad, nefiind constituiți în Societate de vânătoare, aveau totuș terenuri arendate individual sau rezervate pe seama personalului silvic, unde vânau în co-

mun și unde activitatea cynegetică era complectată cu întrunirile vesele camaraderești. Încă de pe atunci, vânătorii streini de corp căutau insistent să li se alătore și să guste plăcerile unei vânători în tovărășia inginerilor silvici.

Prin constituirea în Societate de vânătoare, care a avut loc în anul 1931 sub numele de „Cocorul”, nu s'a făcut altceva decât s'a încadrat în forme, o stare de fapt. Sub acest aspect, Societatea este — credem — cea mai veche organizație vânătoarească de ingineri silvici din Țară.

În cursul sezonului de vânătoare expirat, nu mai puțin de 34 oaspeți (din afara corpului nostru) ne-au făcut plăcerea de a vâna împreună cu noi pe terenurile Societății. Unii din ei s'au dovedit a ne fi prieteni statornici, luând parte în acest sezon la 3—4 vânători. Am primit și vizita, la una din vânători, a colegilor dela Direcția Lugoj, de la Inspectoratul silvic Timișoara și de la Școala de Conducători silvici dela Casa Verde, — fapt care ne-a dat prilejul să lărgim cercul camaraderesc. Am avut apoi, deosebita cinste de a avea în mijlocul nostru pe un Domn Ministru în activitate, care — după cum suntem informați, — într'un cerc străin de noi, a avut față de Societatea noastră cuvinte cât se poate de măgulitoare: „A fost o vânătoare organizată cu adevărat inginereste” s'a exprimat Domnia Sa. Deci, pe terenul întăririi legăturilor de camaraderie și a creerii de relațiuni cu vânătorii din afară, Societatea noastră a făcut în cursul anului expirat, încă un pas înainte.

În direcția ocrotirii vânatului, Societatea înregistrează progrese deosebite. Continuând hrănirea vânatului în timpul iernii, s'a pășit și la alte realizări, care — în treacăt amintim — au pus la grea încercare puterile noastre financiare și numai gestul înțeleghător al Societății „Progresul Silvic” ne-a ajutat să le ducem la bun sfârșit.

S'au construit în pădurea Glogovăț 5 voliere pentru înmulțirea fasanului pe cale artificială și pentru a repara astfel pagubele pe care inundația Mureșului ni le face an de an. S'au semănat apoi pe liniile somiere diferite plante: meiu, mohor, tătarcă, porumb etc. destinate a rămâne nerecoltate și astfel a constitui o hrană naturală în timpul iernii pe seama vânatului liber. S'au arendat terenuri pentru producerea de hrană destinată fasanilor din voliere și pentru alimentarea adăposturilor

de hrană. Sunt în curs de construire mai multe observatoare pentru împuşcarea de căpriori în pădurile dela câmpie.

În fine, în direcția distrugerii răpitoarelor, prin premiile acordate paznicilor, s'au cules 203 ouă de păsări răpitoare, în special de coțofene și s'au distrus 54 prin împuşcare sau otrăvire. În ziua de 29 Mai, câțiva membri ai Societății, în cadrul campaniei de stârpire a ciorilor cenușii, au împuşcat 11 răpitoare de diferite specii.

Dacă evenimentele din primăvara anului 1939 n'ar fi chemat la datorie, în altă parte, pe mulți dintre noi, și aceasta tocmai în perioada când lucrările de ocrotire trebuiau să se execute din plin, — bilanțul activității ar fi fost mult mai bogat.

*

Vânatul împuşcat constituie unul din fructele străduințelor noastre: Este recolta pe care și-o ia gospodarul. În ce privește vânatul mare, deși am avut autorizație de a împuşca 15 țapi roșii, totuși multiplele îndatoriri de serviciu ale membrilor, nu le-a dat răgazul de a se fosolsi de această plăcere, căci se știe că vânătoarea de țapi puternici reclamă timp, iar timp n'am avut. S'a împuşcat abia un exemplar, deși acest fel de vânat abundă în pădurile Societății noastre.

Terenuri de cerbi, mistreți și urși încă nu avem. Este însă și acesta un obiectiv pe care sperăm să-l atingem în anul ce urmează. În schimb recolta de vânat mic a fost destul de bogată. Lăsând la o parte vânătorile individuale și rezumând numai rezultatul celor 8 vânători cu bățiași, constatăm că Societatea noastră a împuşcat.

565	epuri
54	fasani
3	sitari
3	potârnicchi
3	vulpi

Total 628 piese.

Față de anul precedent, cifra vânatului împuşcat nu diferă mult. Rezultatul ar fi fost și mai bun, dacă timpul defavorabil nu ne-ar fi redus randamentul la 3 din vânătorile cu

mult vânat și în care am pus cele mai mari speranțe. Dar nu cifra vânatului doborât încântă pe adevăratul vânător.

Societatea noastră de vânătoare urmărește numai rezultate materiale, și nu caută să impresioneze prin numărul vânatului împușcat. Activând pe linia pe care se mișcă întregul corpul silvic, Societatea noastră are drept țel să propage dragostea de vânat și de natură, să formeze vânători corecți și să servească drept exemplu altor societăți. Cine nu știe câți tineri din cercurile prietenilor noștri, n'au doborât primul epure la vânătorile noastre și câte prilejuri am avut de a administra, cu tot ceremonialul cuvenit, botezul de vânători acestor viitori adepți ai lui Hubertus! Vor rămâne neșterse amintirile acestora despre căldura cu care au fost primiți în cercul nostru și despre primele noțiuni de vânătoare corectă pe care le-au primit dela noi.

În alte părți ale Țării, rezultatele obținute de noi ar putea fi socotite excelente. Aci însă, în regiunea de Vest, unde Societăți bine organizate și proprietari de terenuri cu importante resurse materiale abundă, trebuie să muncim mult pentru a ne evidenția. Deoarece mijloacele noastre materiale sunt modeste, nu ne rămâne decât să compensăm prin munca fiecăruia dintre noi acest neajuns.

V. v. i. s. — Arad.

On fait l'historique de la Société de chasse des ingénieurs forestiers appartenant à la Direction forestière de Arad (dans l'Ouest de la Roumanie).

Puis on expose l'activité de cette société pendant l'année cynégétique de 1939/40.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Adunarea generală anuală a Asociației medicilor veterinari din România.

S'a ținut la Institutul național zootehnic în zilele de 24—25 Februarie a. c. La ședința de deschidere au asistat și d-nii Prof. G. Ionescu-Șișești ministrul agriculturii și domeniilor, Prof. Mih. Șerban subsecretar de Stat, Prof. Iuliu Radulovici secretar general la același departament, precum și delegați ai diferitelor asociațiuni de profesioniști. Din partea Societății „Progresul Silvic” a participat președintele său, d-l prof. M. Drăcea. D-sa a avut, în același timp, delegația să reprezinte și Confederația profesioniștilor intelectuali (Capir.).

În cuvântarea ținută de d-l prof. G. Ionescu-Brăila președintele asociației s'a accentuat asupra nevoii de dezvoltare a stocului nostru de animale și asupra măririi suprafețelor semănate cu plante de nutreț care să asigure hrana necesară vitelor. A mai arătat necesitatea restrângerii consumului în ce privește carnea de vită și a reglementării rechizițiilor, pentru a se putea asigura lucrul în muncile agricole.

În răspunsul său, d-l ministru G. Ionescu-Șișești a făcut apel la colaborarea dintre cele trei corpuri de specialiști ale ministerului, căroro le cere să depună toată energia pentru ridicarea producției agricole.

În partea din cuvântare care privește reprezentarea corpului silvic, d-l Drăcea a arătat că inginerii silvici se simt totdeauna bine în mijlocul medicilor veterinari. Deși în fond „s'ar putea ușor strecura sămânța de conflict” spune d-sa, „nu se cunoaște în istoria specialităților și a societăților noastre nici un moment în care să se fi strecurat o umbră măcar de neînțelegere... Aceasta dovedește, odată mai mult, că „cele mai contradictorii năzuințe pot fi totuși împăcate, când există bună înțelegere între oameni”.

Cu gândul la necesitatea continuării colaborării între cele două corpuri, pusă pe temelia înțelegerii reciproce, d-sa arată că fiecare dintre ele trebuie să caute să cunoască cât mai mult pe cealaltă, pentru a-i înțelege „rosturile, firea, aspirațiile legitime și doleanțele specialității surorii ei vecine. Această indiscreție este azi nu numai precisă, dar chiar obligatorie”.

Cu gândul la necesitatea continuării colaborării între cele două corpuri, pusă pe temelia înțelegerii reciproce, d-sa arată că fiecare dintre ele trebuie să caute să cunoască cât mai mult pe cealaltă, pentru a-i înțelege „rosturile, firea, aspirațiile legitime și doleanțele specialității surorii ei vecine. Această indiscreție este azi nu numai precisă, dar chiar obligatorie”.

● Imitația nu are valoare.

Apropierea epocii de plantări din primăvară prilejuește d-lui Adrian Maniu, în colțul său din ziarul „Universul” (6.III.1940), interesante observațiuni în legătură cu parcurile-peluză, pe cari încearcă să le introducă la noi, cei ce ignorează climatul nostru, potrivit unor asemenea genuri de parcuri. D-l Maniu are dreptate atunci când scrie că „din arșița verilor noastre, așa zisele peluze de gazon se prăjesc, chiar când cu multă cheltuială sunt udate zilnic”. Și adaugă: „pajiștele smălțuite nu cresc oriunde”.

Sunt se înțelege indicate aceste parcuri în atmosfera nordică. Climatul le îngăduie și lumea, care nu are a se ascunde de dogoarea puternică a soarelui, le preferă. Dar la noi, unde, așa cum prea bine spune d-l Adrian Maniu, aceste pajiști sunt prăjite de soare, ele nu sunt indicate și pentru motivul că lumea caută și are nevoie de umbra răcoroasă a arborilor.

Potrivit pentru climatul nostru, continuă d-l Adrian Maniu și pe bună dreptate, „ar fi să avem parcuri în chip de pădure, și grădini publice cu pomi fructiferi. Parcul dumbravă ar cere mai puține cheltuieli și ar putea fi însuflețit cu zone de ocrotire a vânatului”.

În ce privește grădinile publice de pomi fructiferi, d-sa arată că aceștia ar împodobi „mai caracteristic și mai folositor orașele noastre”. Obiecțiunilor ce s'ar face, că grădinile pomifere ar fi devastate, d-sa le opune sancțiunile. Dealtfel existența plantațiilor de meri și peri de-a lungul șoselelor din Ardeal, este o dovadă încurajatoare că lumea poate și respectă astfel de realizări.

Noi subscrilem în totul cele susținute de d-l Adrian Maniu în această privință.

● Munca de folos obștească în 1939.

În acțiunea de organizare a tineretului nostru, premilităria este o verigă, iar în programul de activitate al tinerilor ce se încadrează în această organizație este și munca prestată în folosul obșteii.

Inspectoratul general al muncii de folos obștească ne pune la îndemână o broșură^{*)}, în care se pot vedea realizările din acest domeniu, în 1939, al treilea an de existență și aplicare a programului de lucru al acestei instituții. De data aceasta, programul a fost „modelat după experiența anilor trecuți”, dând rezultate neașteptat de frumoase.

Munca a fost împărțită pe trei sezoane: de primăvară, de vară și de toamnă.

În etapa de primăvară s-a lucrat mai ales la însămânțări, creșterea de pepiniere și plantațiuni, având următorul scop:

a) să se creșteze pepinierele necesare pentru producerea puieților ceruți de lucrările de împădurire;

^{*)} Munca de folos obștească — 1939; 117 pagini, o hartă și un grafic

b) să se îndrepte stricăciunile aduse pădurilor prin tăeri nesăbuite, ca să se evite astfel degradările și alunecările de teren.

Ministerul de agricultură și domenii a pus la dispoziția premilitarilor mii de puieți pentru lucrările dela punctul b.

S'au creiat: 460 ha de pepiniere și s'au plantat 21.000.000 puieți pentru reîmpăduriri și 480.000 pomi fructiferi.

În această etapă s'a lucrat în special în comunele de origine ale premilitarilor.

În ce privește lucrările cu caracter forestier, ele au fost conduse și supravegiate de organele tehnice silvice ale Ministerului de agricultură și domenii. Materialele și uneltele au fost date și de organele silvice. La lucrările făcute în primăvară pentru Ministerul de agricultură, cheltuielile necesitate pentru hrănirea premilitarilor și alocațiunile personalului de conducere, supraveghere și control au fost suportate de Minister. S'au plătit astfel: 15 lei pentru hrana unui premilitar, 35 lei pentru instructori, 100 lei pentru comandanții de tabere, 150 lei pentru medic (în zilele de vizită) și 300 lei pentru subinspectorii P. F. (în cele 2 zile hotărâte pentru inspecția taberilor din județ).

Ca efective, în primăvară s'au folosit în total 2144 ofițeri, 4786 instructori și 186.420 premilitari, din care pentru Ministerul de Agricultură și Domenii s'au repartizat 501 ofițeri, 929 instructori și 29.969 premilitari.

Lucrările executate se detaliază astfel:

a) Lucrări în contul Ministerului de agricultură și domenii. S'au plantat 9.336.804 puieți forestieri și 34.531 pomi fructiferi. S'au scos din pepiniere 3.141.719 puieți. S'au curățit 5500. S'au plivit 80 ha. S'au repicat 1.470.920 puieți. S'au executat 111.797 gropi. S'au altoit 480 pomi fructiferi. S'au plantat dealungul drumurilor arbori pe o lungime de 193 Km. S'au defrișat $1\frac{1}{2}$ ha pădure.

b) Lucrări executate în satele premilitarilor. Suprafețe plantate 294 ha. Puieți plantați 11.296.601. Puieți repicați 90.620. Pomi fructiferi plantați 447.623. Altoiri de pomi fructiferi 554 bucăți. Curățiri de pomi 297.156. Puieți scoși din pepiniere 1.289.307. Pliviri 1507 ha. Gropi pentru plantare 749.926. Plantații executate dealungul drumurilor 819 Km.

În etapa de vară s'au făcut pe tot cuprinsul țării 200 tabere de lucru, număr triplat față de anii trecuți. Pentru fiecare ținut s'a ales într'un județ, o plasă model, în interiorul căreia s'a lucrat în mai multe comune; numărul lor a variat între 7 și 20 comune. În celelalte județe s'a lucrat în 1—2 comune.

Pentru munca din vară au fost chemați elevii și studenții, în două serii: dela 9—29 Iunie și dela 3—23 August. În seria II a fost repartizați și elevii dela școlile de brigadiieri silvici.

Ca efective au fost: 132 ofițeri activi, 275 ofițeri de rezervă, 331 instructori și 18437 premilitari.

Programul acestor lucrări s'a întocmit de Căminele culturale și a avut de scop ridicarea satelor. Conducerea tehnică trebuia s'o aibă organele tehnice puse la dispoziție de către județele unde se lucra. Lipsa acestora s'a simțit. Uneltele au fost procurate de către Inspectoratul

pregătirii premilitare. Materialele au fost puse la dispoziție de către comunele în cauză.

Dintre lucrările socotite drept silvice s'au executat:

Plantarea a 1624 pufeți de pomi fructiferi. S'au curățat 27.937 pomi. S'au plivit 3 ha. S'au făcut 64.248 gropi pentru pomi. S'au altoit 34.512 bucăți.

Experiența făcută cu organizarea taberilor de vară în plășile model este socotită că n'a dat roadele dorite. Se arată cauzele și se preconizează remedii.

În etapa de toamnă muncile s'au făcut la lucrările cerute de apărarea națională și pentru ajutorarea familiilor celor concentrați.

Lucrările din toamnă s'au făcut cu premilitarii rurali, dela 15 Septembrie la 30 Octombrie, în serii de câte 10 zile. Cu acest prilej au fost concentrați 56.000 premilitari.

● Cursuri de piscicultură.

Continuând o acțiune începută acum câțiva ani, Institutul național zootehnic organizează și în primăvara anului acesta al zecelea curs de piscicultură cu aplicații practice de creșterea peștilor în apele de munte și în eleștee.

După obicei, regiunea în care se țin aceste lecțiuni diferă de la an la an. Așa, de pildă, s'a ținut la Brașov, la Oradia, la Sibiu, la Făgăraș, la Cernăuți. Se înțelege că locul se alege în funcție de existența în apropiere a instalațiilor de piscicultură. Pentru anul acesta s'a ales Timișoara, în regiunea căreia există asemenea instalațiuni.

Cursurile acestea, deosebit de cele organizate la Chișinău de către Facultatea de Agronomie în unire cu Parid-ul vizând eleșteele, se țin în combinație cu Administrația pădurilor Statului și cu Direcția vânătoarei și pisciculturii în apele de munte, cele două instituții interesate în chestiunile de piscicultură din apele de munte.

Vor avea loc în zilele de 28—30 Martie a. c., demonstrațiile practice făcându-se la eleșteele de crap ale Domeniilor Banloc și la păstrăvăria Domeniilor Reșița dela Oravița.

Am arătat cu alt prilej utilitatea lor, așa că nu mai este nevoie să stăruim asupra acestei chestiuni. Demn de subliniat este continuarea colaborării eilor trei instituții la organizarea acestor cursuri. Noi am dori, și nu ne îndoim, că vor lua parte la aceste lucrări câți mai mulți forestieri din partea locului. Suntem siguri că nu vor avea decât de câștigat.

● Expoziția de sculptură Ing. C. Nișescu.

Colegul nostru d-l Ing. silvic C. Nișescu a deschis, în saloanele Soc. „Progresul Silvic” în cursul lunii Decembrie anul expirat, o expoziție de statuete și caricaturi din pământ ars colorat, precum și măști din carton presat, reprezentând mai ales personalități din lumea artistică și politică.

Expoziția prin lucrările expuse a oferit cu adevărat la noi un gen nou, care a suscitat deosebit interes. Colegul nostru s'a dovedit a fi un abil modelator, dând lutului, printr'o combinație de forme, ținute și colorit, viață și caracterul subiectelor ce reprezintă. În afară de personalitățile politice și artistice, au prezentat egal interes, statuetele reprezentând ținute și costume din țara Oltului și alte regiuni.

Ne bucurăm de talentul și realizările colegului Nițescu și-i dorim deplin succes în genul de lucrări ce execută.

● Mesajul Tronului și problemele economice.

Corpurile legiuitoare s'au redeschis cu solemnitatea obișnuită. Cum era și natural. Mesajul Regal pune în prima linie pregătirea militară a țării. Imediat însă se situează problemele economice.

Dealtfel, acestea au constituit preocupări continui pentru toate guvernele care s'au perindat la cârma țării dela războiul 1914-18. Dar noile rosturi nu au apucat să intre bine pe făgașurile croite, căci războiul deslănțuit de curând, vine să ridice alte piedici în cale. Alte probleme deci se pun și ca atare noi transformări și adaptări se vor impune. Nu este de mirare deci că Mesajul dă acestor probleme o însemnătate deosebită imediat după cele militare.

Așa dar se cere: stimularea tuturor ramurilor de producție, raționalizare și creiere de noi isvoare. Toate cu unicul țel: de a face față nevoilor armatei și ale populației civile.

Noi silvicultorii suntem pătrunși de însemnătatea zilelor prin care trecem; deaceia, atât cât vom fi menținuți și cu cât vom fi menținuți mai mult, în locurile în care ne găsim, vom ști să ne facem datoria și să răspundem îndatoririlor noastre.

At. Haralamb

● Cultura pădurilor preocupă în deaproape și administrațiile coloniale.

În trecut, coloniile, dimpreună cu locuitorii lor, erau privite drept ținuturi de exploatare, într'o formă mai mult sau mai puțin „colonială”. Concepția aceasta trebuie socotită, astăzi, ca aparținând istoriei. Țările deținătoare de teritorii coloniale sunt silită să treacă, fără întârziere, la metode de punere în valoare de o formă superioară, dacă vor să păstreze stăpânirea și avantajile ei. În locul exploatării pur și simple, trece, astăzi, fecundarea binefăcătoare a muncii, capitalului și științei. Toate domeniile vieții social-economice sunt supuse, astăzi, grijei de mai bine a metropolelor.

În materie de păduri, asistăm la o mișcare de îndreptare, care poate constitui îndemn și prilej de rușinare pentru unele țări mai tinere, chiar și din Europa.

În Franța, chestiunea a fost pregătită, mai întâi, din punctul de vedere al ideilor. Se citează astfel, între altele, un interesant studiu al D-lui R. H. Lecointe: „La politique impériale forestière”, în care problema este tratată sub mai multe aspecte. În ultima vreme, s'a trecut și la aplicarea administrativă în acest câmp. Deputatul R. Sérot a depus în parlament o propunere de rezoluție pentru întocmirea unui inventar general al teritoriilor din toate coloniile sau țările sub mandat al Franței, în scopul de a delimita și reglementa acele teritorii după cum sunt apte pentru cultura agricolă, pastorală sau forestieră.

Olanda a luat de asemenea o întreagă serie de măsuri de cultură forestieră, în coloniile sale. Rezultatele, în ce privește Java, cel puțin, sunt socotite drept excelente.

În Anglia, problema este privită cu atâta seriozitate, încât Secretarul de Stat al Coloniilor a găsit de trebuință să cuprindă în raportul său din 1939 către Parlament, referitor la dezvoltarea coloniilor, și o comunicare asupra chestiunilor de cultură forestieră. Spre a ne putea da seama de spiritul în care sunt privite acolo lucrurile, merită a fi reproduse câteva pasagii din expozeul respectiv:

„În chip obișnuit se crede că silvicultura se ocupă în primul rând cu producțiunea lemnului; în partea colonială a Imperiului, acest termen privește activități cu mult mai întinse. După cum a dovedit-o „ancheta africană” a Lordului Hailey interesul care derivă dintr'un regim de silvicultură în Africa nu se mărginește numai la dezvoltarea ce poate fi dată exploatării lemnului pentru consumul interior sau pentru export:

în numeroase cazuri, însemnătatea pădurii rezultă în chip hotărîtor din protecția nemijlocită pe care o exercită în materie de aprovizionarea cu apă și de bună condiționare a împrejurărilor climatice, două lucruri de interes vital pentru chipul de viață al colectivităților africane.

Pe mari întinderi, în Africa și aiurea, păstrarea pădurii sau a oricărei alte forme de pătură vegetală constituie singurul mijloc economic și practic pentru împiedicarea roaderii pământului și pentru păstrarea fertilității acestuia. Folosirea organizată a vegetației pentru atari apărări este o funcțiune a despărțământului silviculturii care se dezvoltă considerabil.

Înrăurirea pe care o săvârșește pădurea asupra cliimei locurilor învecinate apărându-le de vânturile uscate și păstrându-le umezeala din pământ și atmosferă este de o mare însemnătate pentru anumite culturi „economice”. Este lucru statornic, de pildă, că vigoarea și producțiunea plantațiilor de cacao din Africa occidentală depind în mare parte de păstrarea lor în condițiuni de vecinătate sensibil asemănătoare cu acele ale pădurilor tropicale întotdeauna verzi și că defrișarea masivă a pădurii, săvârșită sub cuvânt de a întinde cultura de cacao, riscă să vatame serios producțiunea plantațiilor existente. Problema face de trebuință o anchetă mai stăruitoare din partea experților în climatologie și ecologia plantelor; în acest sens au fost luate măsuri pentru a se răspunde la nevoie.

Anchetele săvârșite de Despărțământul Pădurilor au dovedit însemnătatea cercetărilor denumite „surveys” ale vegetației pentru hotărârea folosirii pământului. Vegetația naturală este obișnuit un bun semn al fertilității pământului; ușurința și repeziunea cu care felurile tipuri de vegetație pot fi mărginite pe plan sunt de un interes deosebit pentru întocmirea de planuri rurale. Folosul metodei va crește mult odată cu dezvoltarea ridicărilor făcute cu ajutorul avionului; iar până atunci este de folos ca felurile tipuri de vegetație să fie studiate și răspândite de pe pământ, în vederea identificării lor cu ajutorul avionului”.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939/880).

(108)

● Dela Centrul internațional de Silvicultură (C. I. S.).

Intr'o notă a cronicei noastre externe am scris despre întemeierea acestei promițătoare instituțiuni de politică forestieră cu caracter internațional (Revista Pădurilor 1939, pag. 557/8, nr. 47). Soarta a voit ca o veche și fierbinte dorință a silviculturimei de pretutindenii, cu stăruință înfățișată în mai multe congrese forestiere internaționale, să vadă lumina zilei în foarte turburi și grele împrejurări de politică internațională. Unele dintre țările frunțase care au luat parte la zămislirea sa (Congresul internațional de Silvicultură dela Budapesta din 1936) sau la întemeierea sa formală (11 Mai 1939) au dispărut de pe harta Europei s'au se află în tabere adverse cu arma în mână (Austria, Cehoslovacia, Polonia, Germania, Franța, Anglia, Finlanda), fără a mai vorbi de starea de suspiciune ce domnește între atâtea țări, în

aparență mai mult sau mai puțin în raporturi corecte. Cu toate acestea, C. I. S.-ul lucrează hotărît pentru organizarea și menținerea sa în viață.

După prima sa sesiune, de întemeiere, care a avut loc în ziua de 11 Mai 1939, la Berlin, sediul C. I. S.-ului, a ținut a doua sesiune în zilele de 9 și 10 Octombrie 1939, la Roma, în palatul Institutului internațional de Silvicultură, în cadrul căruia funcționează de altfel.

Au fost reprezentate la reuniune: Elveția, Finlanda, Germania, Institutul internațional de Agricultură, Italia, Olanda, România și Ungaria. Au cerut iertare pentru neparticipare Danemarca, Jugoslavia și Lituania. S'a remarcat, între altele, lipsa Franței ca una dintre cele mai de frunte țări atât în materie forestieră, cât și de politică internațională.

Obiectul sesiunii acesteia, le-au format o mulțime de probleme de organizare și funcționare a instituției: aderarea de diverse țări, buget, recrutarea personalului, chipul de plată al cotizațiunilor, publicațiuni, bibliotecă, etc.

România a fost reprezentată prin delegatul său permanent D-l prof. M. Drăcea, care a susținut punctul de vedere al țării sale. Intre altele, D-sa a susținut constituirea în fiecare țară a câte unui mic Centru de Silvicultură, chemat a susține acțiunea C. I. S.-ului dela Berlin, ideea la care se realizează și Directorul C. I. S.-ului (D-l Prof. J. Köstler), dorind ca această sugestie să fie aplicată.

(109)

● Elveția își pregătește economia de războiu.

Departamentul federal al economiei publice a fost autorizat, printr'un jurnal al Consiliului federal, să decreteze întemeierea de sindicate în vederea economiei de război.

Organizarea acestora se face, obișnuit, sub forma asociațiunilor și trebuie să țină seama de interesele economiei de războiu și de politica comercială exterioară. Departamentul economiei publice poate face ca vânzarea mărfurilor, importate sau produse în țară, să depindă după cum aparține sau nu de un sindicat pentru economia de războiu. Sindicatele pot fi însărcinate să se ocupe cu felurite chestiuni privitoare la economia de războiu, de pildă, de import, de export, de producție, de stocaj și de repartiția mărfurilor. Sindicatele stau sub supravegherea Departamentului de economie publică, adică a Oficiului economiei de războiu competent.

Ca urmare a fost creat, pe lângă altele, la sfârșitul lui Decembrie 1940, „Sindicatul elvețian al lemnului“. Constituirea sa a fost prezidată de către Secția lemnului din Oficiul de războiu al muncii și industriei. La aceasta au participat o serie de instituțiuni forestiere: Societatea pentru industria bunului, Asociația dulgherilor, Asociația tâmplarilor, Verband der Hobelwerke, Asociația comercianților de lemn și a antreprenorilor și în cele din urmă, ca observatoare numai, și Asociația elvețiană de economie forestieră.

Rostul acestui sindicat, după statute, se referă la: Împlinirea oricăror îndatoriri cerute de către Departamentul economiei publice, private la import, export, stocaj, fasonare și transport al oricărui fel de lemn de lucru, în afară de cel pentru pastă mecanică. Cu deosebire, organizarea și realizarea exportului de lemn și de construcții de lemn ar intra în preocupările de căpetenie ale Sindicatului. Organele executive sunt: Consiliul de administrație format din șapte membri cel puțin, care alege un președinte și un secretar și adunarea generală. Fiecare membru trebuie să accepte numărul de părți sociale pe care îl fixează Consiliul de administrație și să plătească o cotizație anuală. Membrii au dreptul la un vot de fiecare parte socială.

Asociația de economie forestieră (a proprietarilor de păduri) s'a abținut de a intra în sindicat, dat fiind locul modest ce i-ar reveni potrivit cu statutele. Reprezentanții săi au făgăduit, altfel, întregul concurs al acestei puternice asociațiuni, ceea ce corespunde și cu dorința generală.

În aceste condițiuni, se crede că lucrarea sindicatului se va mărgini la exportul lemnului prelucrat.

(După Journal forestier suisse, 1940/60—61).

(110)

● Dispozitive pentru prezervarea lemnului de foc în Elveția.

Lemnul de foc expus intemperiilor suferă vătămări mai mult sau mai puțin adânci în puterea sa de încălzire. La noi, lucrul, mai întâi, nu e cunoscut în adevărata sa mărime, apoi nici nu prea ne sinchisim noi de atari pierderi.

În Elveția, unde spiritul de economisire stăpânește actele oamenilor într'o măsură nebănuită la noi, cea ce constituie puterea economică a poporului elvețian, lumea s'a sesizat și a căutat măsuri de apărare. Foarte în deaproape s'a ocupat de acest lucru inspectorul forestier E. Aubert, care a propus acum 3 ani înmagazinarea lemnului în magazii și hangare anumite, pentru apărarea sa de intemperii până la uscarea și vânzare. Calea aceasta a fost găsită într'adevăr prea costisitoare, mai cu seamă din pricina marilor cheltuieli de încărcare, în vehicule, transport dela pădure la magazie, descărcare, așezare, etc. S'a recurs, atunci, la un alt sistem: al panourilor de tablă ondulată sau de scânduri geluite pe o față, ușor portabile, care se așează de-a-dreptul pe figurile de lemn de foc la locul tăerii. Amănunte asupra acestor panouri, imaginate tot de Aubert, se pot afla în „Journal forestier suisse”, 1940, pag. 42.

(111)

Ilie C. Demetrescu

R E C E N Z I I

C Ă R Ţ I

SCHENCK, Dr. C. A.: *Fremdländische Walde- und Parkbäume.*

Arbori exotici de pădure și parcuri.

3 volume, format 20/27, 1900 pagini.
472 fotografii și 3 hărți. 1939. Editura Paul Parey. Berlin.

A fost un timp când cultura exoticelor s'a bucurat de mare atenție, stărnind aproape un adevărat entuziasm printre silvicultorii și proprietarii de pădure. Acest entuziasm a fost curând urmat de o decepție în urma rezultatelor obținute care nu erau deloc mulțumitoare. Datorită acestei decepții, cultura exoticelor a fost în multe țări părăsită iar în altele, mai înapoiate, nu a fost de loc îmbrățișată.

Dacă căutăm mai deaproape cauzele cărora li se atribue nereușita culturii exoticelor vom afla că, mult, chiar foarte mult se datorește lipsei de cunoștințe despre speciile ce s'au încercat a se cultiva. Fără să se țină seamă de exigențele climatice și edafice s'a încercat a se introduce specii de climat cald în stațiuni cu climatul temperat și continental. De sigur, în asemenea condiții nu se putea să nu ducă la un eșec. La noi, dacă nu mă înșel, s'a încercat să se cultive *Pinus maritima*, specia cunoscută de climat mediteranean. Gerurile din anii următori au distrus aproape toate exemplarele. Asemenea exemple se gă-

sesc multe în istoria culturii exoticelor în Europa.

În alte cazuri, dacă din punctul de vedere al climei, există o asemănare, în schimb solul nu corespunde cerințelor speciilor. Din acest motiv arborii n'au fost în situație să-și desvolte satisfăcător toate calitățile ce li se atribuia. Nucul american în soluri grele, compacte, uscate va crește mai prost decât pe soluri afânate, reavene cum îi place.

O altă greșală s'a mai făcut și prin faptul că s'au încercat specii care nici la ele acasă nu se remarcă printre cele mai de valoare, fie în privința creșterii, fie în privința calităților lemnului.

Lucrarea de față, despre exotice, vine tocmai să repare multe din greșelile de cultură făcute până acum cu exoticele. De aici mai departe cultura exoticelor este pusă pe baza adevărată, baza ecologică.

Cu această lucrare, C. A. Schenck își încununază în mod strălucit, activitatea sa în domeniul dendrologiei. Ea cuprinde viața unui om închinată arborilor și pădurilor din alte lumi. Aproape 20 ani, autorul a trăit în America, unde a ocupat funcțiunea de șef al administrației pădurilor și industriei de cherestea Vanderbilt. În acelaș timp a fost docent pentru silvicultură, protecția pădurilor și exploatarea pădurilor la Școala de silvicultură din Bilt-

more. Lucrul acesta i-a folosit autorului foarte mult pentru cunoașterea speciilor lemnoase americane, specii, care pentru Europa au mai multă importanță, datorită climatului asemănător, în mare parte.

Cele 1900 pagini cât cuprinde lucrarea se împart aproape în mod egal la cele 3 volume. Primul volum însumează 336 pagini text și 269 pagini fotografii. Textul acestui volum se ocupă cu analiza climatului. Factorul climă este cel care în primul rând trebuie să fie cunoscut în cultura exoticelor. Noi trebuie să cunoaștem exact care este climatul speciei în țara de origină și acel al stațiunii unde voim s'o cultivăm. În această privință, autorul a dat o deosebită atențiune cliimei.

Ca să ne înfățișeze, mai amănunțit, condițiile climatice de vegetație ale speciilor în țările de origină, autorul a divizat aceste țări în secțiuni climatice. Astfel, America de Nord este divizată în 120 secțiuni. În această privință condițiunile din America sunt prezentate în mod amănunțit; lucru foarte important pentru noi. Asia este divizată în aproape 20 secțiuni. Pentru întinderea continentului asiatic găsim că numărul secțiunilor este prea mic. Probabil numărul redus se datorește lipsei de date climatologice.

Țările Europei considerate în mare parte ca țări în care se vor cultiva exoticelor, sunt grupate în 40 secțiuni, din care, 24 sunt numai în Germania.

Să vedem acum, pe scurt, cum a înțeles autorul să înfățișeze datele climatologice mai importante din punctul de vedere forestier. Trebuie să accentuez, caracterul întregii lucrări este forestier, este pentru silvicultori scrisă.

La fiecare secțiune climatică se dă un tablou cu stațiuni climatologice mai de seamă, alese așa fel ca să dea cât mai exact caracteristicile secțiunii. Stațiunile climatologice sunt indicate prin situația geografică: latitudine, longitudine și înălțimea deasupra mării. Numărul stațiunilor la unele secțiuni ajunge până la 20, mai ales pentru secțiunile mari. La toate stațiunile se dă temperaturile medii lunare și anuale la care se adaugă cantitatea de precipitațiuni anuale și repartizarea pe luni.

După aceste tablouri ale stațiunilor, urmează o enumerare a pădurilor din secțiune, arătându-se suprafața pe care se întinde. Mai departe urmează o descriere generală oro-hidrografică a teritoriului cuprins în secțiune în care se scoate în evidență particularitățile mai însemnate, cum sunt: înălțimea munților, lacuri... etc.

Tot în acest capitol se amintește care este ocupațiunea de căpetenie a populației: agricultură, pescuit, vânătoare, minieră. Dacă populația se ocupă cu agricultura se arată plantele cele mai cultivate. Cunoașterea acestor plante este o bună indicație pentru caracterizarea climatului.

Un alt capitol se consacră, pe scurt, gerurilor, vânturilor, curenților marini... etc..

La sfârșitul secțiunii găsim enumerate sub titlul „cele mai importante specii lemnoase” speciile ce se întâlnesc și cum sunt ele răspândite.

Volumul întâi se încheie cu o colecție de fotografii, în total 472. Despre aceste fotografii nu credem că este suficient dacă spunem că sunt excelente din toate punctele de vedere. Cele mai variate aspecte de

arbori și de păduri virgine din America și Asia se înfățișează ochiului.

Volumele celelalte sunt consacrate monografiei speciilor. Volumul al doilea cuprinde speciile rășinoase, iar cel ultim folioasele. La fiecare specie descrierea monografică se compune din opt capitole ce poartă următoarele titluri:

I. Sinonimele, II. Descrierea botanică, III. Varietățile, IV. Răspândirea, V. Silvicultura, VI. Protecția pădurilor, VII. Exploatarea pădurilor (calitățile și întrebuințările lemnului), VIII. Dacă merită a fi cultivată.

Aceste monografii sunt mai mari sau mai mici după importanța lor forestieră; despre *Pseudotsuga Douglasii* găsim 60 pagini, pe când la alte specii nu trece de o pagină.

Ordinea speciilor nu este cea sistematică ci cea alfabetică; în multe privinți este mai bună pentru că orientarea este mai ușoară ne mai fiind nevoie de folosirea indexului alfabetic dela finele volumului al 3-lea.

Meritul lucrării este cât se poate de mare, am putea spune, incalculabil pentru cunoașterea speciilor exotice. Marele său merit mai constă și în aceea că se bazează pe realități, nu pe teorie, cum spune autorul.

Dacă este adevărat că unele cărți nu se scriu decât la o anumită vârstă pentru ca să fie bune, atunci cartea de față ne confirmă cu prisosință acest lucru; autorul, la apariția ei, a trecut de 70 ani.

Anton V. Rădulescu

WOELFLE, Regierungs-forstrat Dr. Max.: *Waldbau und Forstmeteorologie*.

(Silvicultură și meteorologie forestieră).

1939, Neumann und Berlin, S. 75.

La München, Institutul de Cercetări Forestiere al Bavariei are 7 secțiuni, între care una de meteorologie forestieră. La această secțiune, condusă de profesorul de meteorologie dela Secția silvică a Universității, s'a organizat începând din 1924 o serie de cercetări cu privire la relațiile dintre pădure și temperatură, lumină, precipitațiuni, umiditatea aerului, vânt, evaporațiune. Rezultatele acestor cercetări au fost publicate în mare parte la vremea lor în revistele accesibile autorilor iar acum sunt prezentate într'un singur volum unitar, având ca idee conducătoare în discutarea lor interesul gospodăriei silvice pentru acest gen de investigațiuni. În adevăr, la finele fiecărui capitol dedicat elementelor meteorologice menționate apare ca un refren răspunsul la întrebarea ce trebuie să facă silvicultorul dacă însăfârșit este cunoscut modul în care suferă o pădure de ex. din cauza gerului, ori luminii, ori vântului, etc.

Autorul face întâi o scurtă descriere a evoluției meteorologiei forestiere, arată stadiul actual al acestei discipline subliniind importanța ei pentru silvicultură și-și fixează astfel cadrul lucrării. Intră apoi în subiect începând cu studiul temperaturii, continuând pe rând cu celelalte elemente meteorologice, din p. d. v. al stățiunii și structurii arboretului și insistând mai mult asupra factorului vânt, asupra căruia

cercetările sale personale s'au oprit indeosebi.

Nu vrem să reptăm ceea ce scrie autorul. Broșura e mică, limba folosită e relativ ușoară, încât recomandăm călduros lucrarea să fie citită cu curaj; cu atât mai mult cu cât e adresată silvicultorului dela ocol. Pe de altă parte, lectura e înlesnită de faptul că nici nu pretinde cunoștințe avansate de meteorologie, nici nu e încărcat textul cu formule care să sperie. Cartea e scrisă de un silvicultor, pentru silvicultori și încheie în ea o experiență de 15 ani, care merită a fi luată în seamă, cu atât mai mult cu cât e făcută, la un institut organizat, de personalități cu nume cunoscut în literatura de specialitate (Schmauss, Geiger, Amann, Woelfle).

Relevăm cu acest prilej chestiunile de ordin principal pe care și autorul de subliniază în concluziile sale. Anume: colaborarea între diferitele secțiuni ale Institutului de Cercetări forestiere pentru probleme comune, colaborare între silvicultorii din serviciul exterior și cei cari conduc investigațiunile pe teren, însfârșit atitudinea critică pe care trebuie s'o ia silvicultorii din serviciul exterior față de concluziile cercetărilor. Realizate aceste deziiderate, ele conduc la stabilirea unei doctrine cunoscute, valabilă și fertilă în bune rezultate. Se va putea pune probleme în cercetare conformă necesităților economiei forestiere ale țării, se va putea verifica și adopta învățăminte care decurg din aceste cercetări. În sfârșit, lucrarea D-lui Woelfle este încă o dovadă că pentru cercetările de această natură, dacă este necesar să se aibă cunoștințe temeinice de fizică, apoi indispensabil este să ai o cultură de forestier pentru a putea gândi bio-

logic, întrucât greutatea mare pe teren e să știi cum să pui problema și cum să valorifici rezultatele, ceea ce n'ar putea face decât un silvicultor. Deasemeni colaborarea între silvicultor și fizician s'a dovedit a fi fructuoasă.

Ca încheiere, relevăm spiritul critic care domină în toată lucrarea atât în ceea ce privește metoda și aparatura utilizată în cercetări cât și concluziile în fiecare capitol. Acestea din urmă nefiind considerate valabile decât numai pentru regiunea în care s'a lucrat și cele asemenea din p. d. v. al stațiunii. Generalizarea oricum ar putea conduce la greșeli în gospodărie și deci la neîncrederea în posibilitățile științei aplicate de a contribui la rezolvarea problemelor de economie forestieră.

T. Bălănică

*

VALERIU DINU: Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic: *Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.*

Pădurea ca ramură a economiei naționale românești. (Art. în *Zeitschrift für Welforstwirtschaft.* Bd. VI, pag. 767—789).

Domnul Dinu are meritul de a fi ajuns să-și publice acest studiu cuprinzător într'o revistă atât de răspândită și cu atâta autoritate în lume. În acest fel, se ține treaz interesul cercurilor forestiere și economice străine pentru stările economiei noastre pădurărești.

De fapt, studii asupra economiei noastre forestiere, bazate, în general, pe acelaș material statistic, s'au mai publicat în limba germană și apoi și în cea franceză de D-nii:

Sburlan și Gh. Ionescu ¹⁾, Sburlan ²⁾, Dinu ³⁾, Sabău ⁴⁾, spre a nu mai vorbi de cele în limba română.

De aceia nici nu vom afla ceva prea deosebit noi, specialiștii români, în acest studiu. Apoi materialul respectiv a fost publicat, cu repetire, de autor, nu numai ca idei, dar chiar și ca text identic (fără însă a se menționa undeva acest lucru). Amintim, astfel, că același text, însă în românește a fost prezentat ca lucrare pentru examenul de inginer subinspector silvic, sub titlul: „Pădurea în economia românească”. Deasemenea, articolul: „Les forêts en Roumanie” din „Roumanie, Guide économique” este cuprins textual, în cea mai mare parte (cca 80%), în lucrările amintite, de care se deosebește numai prin limbă și oarecari adaosuri de fraze.

Să facem o scurtă analiză a lucrării de față.

După o mică introducere, sunt înfățișate atributele mai însemnate ale economiei forestiere românești. Păstrând ordinea și calificarea dată de autor acestora, aflăm:

1. Elemente statistice:

a) Distribuția pădurilor (?). Se vorbește despre locul pădurilor între celelalte chipuri de folosire a pământului Țării, despre procentul

1) Les conditions forestières de la Roumanie. Bucarest, 1932.

2) Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Bukarest, 1932.

3) Der rumänische Wald, Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft. București, 1933.

4) a) Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr. București, 1934.

b) Statistisches über die rumänischen Wälder. (Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Bd. IV, pag. 238).

de împădurire, despre cota de pădure pe cap de locuitor, făcându-se comparație cu situația din principalele țări europene. În chip deosebit, stăruie autorul asupra procesului de despădurire desfășurat în anii postbelici, mai cu seamă ca urmare a reformei agrare;

b. Schimbări în structura domeniilor forestiere. „La constituirea României fiecare provincie istorică avea o structură proprie a proprietății forestiere, care a încercat schimbări radicale prin aplicarea reformei agrare și a legilor de natură socială”. Spre a arăta acest lucru, autorul se ocupă cu evoluția proprietății forestiere de Stat în cele patru provincii istorice. Câteva cuvinte sunt rezervate proprietății forestiere particulare;

c) Condițiunile de proprietate. Arată categoriile de proprietăți forestiere, după provincii, folosind datele și grupările statistice din 1929.

d) Speciile forestiere ale pădurii românești;

e) Clasele de vârste;

f) Regime;

g) Situația pădurii românești. Se tratează despre chipul cum au decurs exploatarea în perioada postbelică, cât și despre gradul de exploatare în general a pădurilor noastre;

h) Productivitatea pădurilor românești. Pe temeiul unei presupuse creșteri medii de 2,6 m³ pe an și ha, se fac comparații cu cifra respectivă privitoare la alte țări;

i) Consumul intern de lemn. Este apreciat, fără niciun fel de justificare, de altfel, la 0,9 m³ pe an și pe cap de locuitor. Ținând seama și de produsele lemnoase datorită pomilor și arborilor din afara pădurii-

lor, D-1 Dinu crede că România ar dispune — după situația din 1938 — de un surplus anual de cca. 1 milion m³ de lemn pentru export.

2. Elementele naturale ale economiei românești:

- a) Zonele de vegetație;
- b) Pădurea de rășinoase;
- c) Pădurea de fag;
- d) Pădurea de stejar.
- e) Formațiuni accesorii (secundare): Pădurile de luncă și cele de salcâm.

3. Industria lemnului în cadrul industriei naționale:

a) Evoluția până la războiul mondial. Un foarte scurt istoric al industriei respective în V. Regat, Transilvania și Bucovina.

b) Epoca postbelică. În mare parte distrusă de război, industria lemnului s'a dezvoltat vertiginos în anii imediat următori păcii, datorită, în deosebi, la două împrejurări favorabile: cerere stăruitoare de mărfuri și ofertă bogată de material lemnos, rezultat, între altele, și din defrișerile reformei agrare. După mai multe oscilațiuni în sus și în jos, industria respectivă se caracterizează printr'o excesiv de ridicată capacitate de fabricațiune, față de capacitatea de producțiune a pădurilor țării. Altfel, avem o industrie pe o treaptă relativ inferioară de fabricație; industria cherestelei este aceea care dă nota particulară a întregii industrii a lemnului, valoarea producțiunii sale reprezentând 90% din total. Câteva faze sunt rezervate celorlalte ramuri ale industriei lemnului: i. hârtiei și celulozei; i. chibriturilor; i. distilierii de lemn.

4. Lemnul în comerțul exterior al României:

- a) Până la războiul mondial. Scurtă schițare istorică;
- b) După războiul mondial.

Ca și industria lemnului, comerțul nostru exterior a cunoscut în primii cinci ani următori încheierii păcii o creștere extraordinară, datorită cererilor deosebit de stăruitoare, lipsei de concurențe serioase (dispariția Rusiei și a Austro-Ungariei de pe piața europeană), tăeri excepționale. După maximumul din 1924 a urmat o continuă restrângere, moderată în cel 5 ani următori, mai rapidă în anii de crize, până la minimumul extraordinar din 1933; curba se îndreaptă din nou în sus, rămânând relativ constant cam în jurul cantității de 1000 tone anual pentru perioada 1935—1939. Mai departe, autorul examinează natura mărfurilor, țările cumpărătoare, importul nostru de lemnărie, prețuri, pentru a încheia cu câteva considerațiuni asupra legăturilor cu Germania în materie.

c) Viitorul comerțului românesc de lemnărie. „Față de puțințele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depășească cca. 450.000 m³ lemn de construcție de rășinoase și părți de lăzli...”. „Neputrivirea dintre export și puțințele normale nu poate fi datorită decât incapacității conducerii economice față de industria cherestelei atât de puternică în România”. Presupunând că, astăzi se va impune relativ peste tot principiul continuității în cultura și exploatarea tuturor pădurilor, „nu știm dacă vom putea menține exportul nostru total în jurul cifrei de 1.800.000 m³ anual”. Într'un viitor nu prea îndepărtat lemnul va ocupa un loc mai modest în comerțul nostru exterior, cedând actuala situație altor mărfuri, cum sunt animalele, fructele, etc.

5. Pădurea — avere națională. Plecând dela valoarea pădu-

rilor Statului, estimată în 1931 la 17 miliarde lei stabilizați, — singura acceptabilă față de celelalte estimări — autorul ajunge la o valoare de 60 miliarde lei pentru toate pădurile Țării. Și totuși această valoare este minimală dacă se compară cu aceia de 25 miliarde R.M. a celor 14¼ milioane ha păduri din Vechea Germanie.

6. Pădurea — prilej de muncă națională. Autorul apreciază numărul lucrătorilor în exploatarea, transportul, industrializarea și comercializarea produselor și al personalului din administrațiile silvice la 750.000, ceace ar face 10% din totalul persoanelor active în producția țării (40% din totalul populației).

7. Legislația — Organizarea administrativă. Câteva cuvinte despre codul silvic din 1910, completat ulterior printr'o serie de legi speciale. La ordinea zilei este creierea unui „cod al pădurilor“ care să unifice, pe alte baze, actualele legi în vigoare.

În ce privește administrația silvică, insistă asupra transformărilor pe care le-a încercat după 1930. Cu toate reorganizările repetate din acești ultimi ani, pare că se cristalizează din ce în ce mai clară dorința cercurilor forestiere de separare a silviculturii de agricultură, prin creierea unui subsecretariat al pădurilor, care să grupeze toate instituțiile forestiere.

Câteva concluziuni. Se enumeră, în câteva fraze, problemele cele mai actuale ale economiei forestiere românești. Ultimul cuvânt exprimă speranța unei mai active participațiuni a Germaniei la comerțul nostru de lemnărie, ceace ar permite și o ridicare a economiei forestiere românești.

O primă observațiune pe care ne-o prilejuește simpla înșirare a subtitlurilor lucrării este distribuția defectuoasă a materiei. Astfel, între altele, nu pricepem de ce grupa de titluri: „Elemente naturale ale economiei forestiere românești“ n'a fost pusă în capul lucrării, imediat după introducere. Este o lipsă elementară.

O a doua lipsă, foarte serioasă, este nepotrivirea dintre titluri și conținut. În general, titlurile enunță mult mai mult decât e în realitate. Astfel, citind titlul lucrării: „Pădurea ca ramură a economiei naționale românești“, te-ai aștepta la o stabilire de raporturi dintre economia forestieră și celelalte ramuri ale economiei naționale, la o situație a părții față de tot. În realitate, nu e decât o simplă considerare a economiei forestiere, după cum se poate vedea, de-ăltfel, și din rezumarea de mai sus. Acelaș lucru și în ce privește titlurile: „Industria lemnului în cadrul industriei naționale“, apoi „Lemnul în comerțul exterior al României“, care — după conținut ar trebui să sune pur și simplu: „Industria lemnului“; Comerțul exterior de lemnărie“, etc. Lăsăm cetitorului să judece întrucât se potrivește titlul, numerotat de noi cu 1-a.: „Distribuția pădurilor“ cu conținutul.

Altfel, stilul este viu, curgător, animat, cam în genul jurnalist; prezintă însă foarte multe lipsuri sub raportul exactității științifice, cu deosebire a termenilor folosiți. Apoi, o anumită frecventă formă de exprimare eliptică, licențioasă într'un grad deosebit, nu poate decât să contribuie la nașterea confuziei. Trebuie să cunoști chestiunea pentru a putea înțelege despre ce e vorba. Astfel, primele două fraze ale subtit-

lului 1 h: „Intocmirea unei statistici asupra tăerilor de lemn (Holzeinschlag) este la noi încă în formațiune, încât este greu să dăm date precise. Pentru acela trebuie să ne mulțumim a adopta ca „produs unitar anual“ („jährlichen Einheitsertrag“ (?)) în mijlociu 2,6 m³ de hectar, ceace revine la o creștere normală la 16,8 m³ pentru întreaga suprafața păduroasă a țării“. Celitorul va observa singur lipsa de legătură dintre aceste lucruri. Deasemenea, prima frază a subtitlului 1 i: „Față de condițiunile economice ale țării noastre credem că se poate admite un consum mediu („durchschnittlichen Verbrauch“ (?)) de 0,9 m³ pe cap de locuitor, ceace ar corespunde cel mai bine realității“. Apoi, prima frază a subtitlului 4 c: „Față de puțințele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depășească cca. 450.000 m³ lemn de construcție și rășinoase și părți de lăzi, deoarece — să nu uităm — pădurile românești constau din 25% rășinoase și 75% foioase“. În realitate, D-1

Dinu a vrut să spună: „...totalitatea exportului nostru de lemn de construcție de rășinoase și părți de lăzi n'ar trebui să depășească cca.“...„, ceace este cu totul altceva. Spațiul Revistei nu ne îngăduie să înmulțim exemplele de acest fel și mai ales să stăruim asupra unor nepotriviri de cifre dela capitol la capitol.

O descoperire interesantă, pe care ne-o prilejuește acest articol: D-1 Dinu publică fotografiile, indicându-se pe D-sa ca autor: „Aufnahmen Dr. V. Dinu“. Numai că aceleași fotografii se află și în altă parte, și anume: 5 din 7, în albumul Casei Pădurilor întocmit de fotografatul Fuchs. O a 6-a fotografie este, după știința noastră, făcută de d-1 Petrache dela Laboratorul de Fotografie al Facultății de Silvicultură; iar cea de a 7-a aparține unui fotograf, după toate semnele, dela Cluj sau Turda. Inșurirea bunului altuia credem că ridică aceiaș problemă și în materie de fotografie științifică, ca și în materie de text străin.

Ilie C. Demetrescu

CĂRȚI NOI APĂRUTE:

Teodor Bălănică:

Beiträge zu einer Meteorologie des Bodens: Bodentemperaturregistrierungen in München-Feldmoching

(Contribuțiuni la o meteorologie a solului: Inregistrări de temperatura solului la München-Feldmoching)

119 pagini cu 15 figuri și multe tablouri în text;

. Tipografia Bucovina, București, 1940.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1. January 1938.

Editorial:

Un capitol s'a terminat, altul incepe.

Comentarii pe marginea evenimentelor din ultimii patru ani, care au arătat între altele cât de necesar este a avea un „spirit de corp”. De unde, datorita morala a conducătorilor societății silvicultorilor, de a face să se desvolte acest spirit de corp.

L. J. Markwardt and G. E. Heck:
Termeni standard pentru descrierea lemnului.

E vorba de o standardizare a termenilor pentru descrierea proprietăților fizice și mecanice a lemnului, care să permită în ultimă analiză o comparație între diferite esențe.

Cedric H. Guise:

Statistica învățământului silvic pe anul 1937: diplome acordate și înscrieri.

Lucruri care interesează pe profesorii și studenții silvicei din St. Unite. Noi reținem faptul că numărul studenților e în creștere și că oglindește în variația lui (în ultimii ani) situația industriei forestiere.

Albert G. Snow Jr.:

Raport asupra stadiului actual al piețelor de expe-

riență pentru rărituri stabilite în 1906 în arborete de brad, în parcul Corbin, N. H.

S'au făcut rărituri în 1906, 1915 și 1935 și măsurători la intervale periodice. Rezultatele sunt foarte interesante pentru proprietari, pentruca prin rărituri se mărește venitul anual, descrește mortalitatea, stabilește condițiuni favorabile pentru fructificare.

F. C. Craighead and R. A. St. George:

Experimentări în combaterea insectelor prin introducerea de chimicale în seva arborilor.

W. D. Bedard:

Combaterea lui *Dendroctonus monticolae* Hopk. Cu ajutorul chimicalelor.

Articolul precedent tratează chestiunea în general și principal, al doilea un caz particular.

Henry I. Baldwin:

Forma de bandă adoptată la piețele de experiență permanente.

Sunt discutate diferite forme ale piețelor de experiență, din p. d. v. al timpului și costului. — Bogată literatură în materie, la finele articolului.

C. E. Ostrom:

Tăierea rasă în arborețe tinere de foioase din Nord.

Un studiu în legătură cu excesul comis de proprietari, care găsind o piață favorabilă în industria chimică și a celulozei au nesocotit viitorul pădurilor.

R. A. Chapman:

Erorile comise la determinarea volumului arborilor cu ajutorul metodei planimetrice.

Ray R. Hirt:

Referat asupra încercărilor de laborator făcute pentru determinarea durabilității diferitelor varietăți de salcâm, supuse la diferite boli criptogamice.

Concluzia acestor studii este că duramenul dela varietatea rectissima este mai rezistent decât al salcâmului comun (*Robinia pseudoacacia* L.).

R. Clifford Hall:

Impozitele înghețate și cele plătite cu anticipație.

Albert A. Downs:

Pagubele cauzate de polei în pădurile de tipul mesteacăn, fag, paltin, *Tsuga* din Pennsylvania și New-York.

LA RECENZII:

Waldo S. Glock: Principles and Methods of Treering analysis. Carnegie Institution of Washington Pub. 486. VIII+100 pag. +44 fig., 1937.

Clarence F. Korstian: Perpetuation of spruce on cut-over and burned lands in the higher southern Appalachian

Mountains. Ecological Monographs 7:125—167. 20 Fig. 1937.

Cressy Morisson: Man in a chemical World. The service of chemical industry. XI+290 pp. Scriber's Sons, New York and London, 1937.

Richard D. Stevens: Farm timber Crop in Arkansans. Univ. Ark. Coll. Agric. Ext. Circ. 396. 30 pp. 789. 1937.

Hans Meyer-Wegelin: Das Aufästen der Waldbäume. M. & H. Schaper, Hanover, 1937.

Ralph C. Hawley: The practice of silviculture. IV. Ed. XIV+252 pp. John Wiley & S. New York 1937.

H. W. Eckardt: Accounting in the Lumber Industry. Harper & Bros. New York and London, 1939, pag. 291.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 2. February 1938.

Editorial:

Societatea își face bilanțul.

Congresul ținut în Decembrie 1937, oglindește în lucrările prezentate și discuțiile avute, profesiunea în acțiunea și aspirațiile ei. Concluzia cronicarului dela Editorial este că anul 1937 a fost un an cu câștiguri pentru Societatea silvicultorilor americani, care s'a dovedit vrednică de idealul, scopul și speranța fondatorilor ei, fiind viabilă și în continuu progres. Societatea a dovedit că este formată din oameni serioși, ne-lipsiți însă de simțul umorului, având un scop comun: să facă pădurea americană (circa 300 mil. ha.) să contribuie la bună starea și sănătatea poporului american. Și-a dovedit seriozitatea țelurilor și acțiunii, nu a arătat nici o abandonare

sau micșorare a idealurilor și principiilor de viață, a dovedit dimpovtrivă o maturitate intelectuală, curaj, libertatea în gândire, o fortificare a idealurilor profesionale. Societatea s'a dovedit vrednică de conținutul sprijin al membrilor ei.

Al 37-lea Congres anual al societății silvicultorilor americani. 16-17-18 Dec. 1937.

Numărul pe Februarie al Revistei conține lucrările congresului anual al Societății.

Cronicarul notează cu satisfacție că programul a fost variat și interesant dela început până la sfârșit; subiectele și vorbitorii au fost bine aleși. Prima zi de congres a fost dedicată „Considerațiunilor asupra problemelor și scopurilor silviculturii” și „recentelor progrese în silvicultură”; a doua zi: „chestiunilor de Societate” și „Economiilor forestiere particulare”; a treia zi: „Cooperativei forestiere”.

În timpul congresului au fost organizate și trei excursii pentru a se vizita: o facultate silvică (Universitatea din Syracuse), o stațiune de experimentație a facultății din New York, și lucrări de plantație, etc.

Pentru reușita Congresului s'a ocupat un comitet special ales. Cu titlul de detaliu e de notat că organizatorii Congresului au avut grija de întrebuințarea inteligentă a timpului și pentru doamnele silvicultorilor, precum și de banchetul anual.

În cele ce urmează dăm programul Congresului.

Ședința din 16 Dec. 1937.

H. H. Chapman:

Calea progresului.

E adresa președințială cu care a fost deschis Congresul.

S'a trecut apoi la ordinea de zi; subiectul în discuție: „Probleme și tendințe în silvicultură”.

William G. Howard:

Problemele de utilizarea terenului în Statul New-York.

P. L. Buttrick:

Programul de utilizarea terenului al Administrației de Colonizare a St. Unite în N. E.

F. W. Besley:

Dreptul de proprietate forestieră și limitele în care poate fi exercitat.

Ședința de după amiază din 16 Dec. 1937. Subiect: Progrese recente în silvicultură.

Roy Headly:

Noii proiecte și idei în combaterea incendiilor forestiere.

A. G. Simson:

Progrese recente în folosirea radioului în silvicultură.

R. J. Reibold:

Perfecționarea profesională pentru silvicultori.

H. L. Shantz:

Progrese recente în amenajarea vânatului.

Arthur Koehler:

Folosirea defectelor de creștere repede la *Pinus australis*.

Ședința din 17 Dec. 1937. Subiect: Chestiuni de Societate.

F. W. Besley, Ch. A. Gillet, A. B. Hastings, H. Schmitz, J. S. Illick.

Raportul comitetului asupra organizării serviciului silvic de Stat.

H. I. Baldwin, R. Moore, E. W. Littlefield:

Raport asupra certificării semințelor.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:

Raport asupra învățământului silvic fermier în școlile de agricultură.

C. G. Bates, C. K. Coopenider, C. R. Hursh, C. J. Kraebel, E. N. Munns, G. R. Phillips, J. Kittredge Jr.:

Influența pădurii asupra regimului apelor.

Ședința de după amiază din 17 Dec. 1937. Subiect: Economia forestieră particulară.

E. A. Sterling:

Relațiuni economice între silvicultură și industrie.

W. P. Good:

Programul forestier al industriei hârtiei din Sud.

C. S. Chapman:

Probleme industriale ale practicii forestiere în N. W.

Forrest H. Colby:

Evoluția industrială și practica forestieră în N. E.

Ședința din 18 Dec. 1937. Subiect: Eforturile cooperative în silvicultură.

Frank Aaltonen, C. S. Herr, K. E. Barraclough:

Vânzarea cooperativei a produselor forestiere.

Parker Anderson:

Silvicultura fermieră în programul de conservare agricolă.

F. G. Wilson:

Pădurile județene — o întreprindere cooperativă.

Ședința de după amiază din 15 Dec. 1937. Subiect: Învățământul silvic.

Henry S. Graves:

Perspective în învățământul silvic.

Cedric H. Guise:

Noul probleme în învățământul silvic.

T. C. Spaulding:

Câteva reflecții asupra unei prelungiri a duratei învățământului silvic.

S. T. Dona:

Locul „specialistului” în societate.

R. S. Hosmer:

Câteva observațiuni asupra minimumului de cerințe în învățământul silvic cu specială referire la durata învățământului de specializare.

D. S. Jeffers, E. R. Martell:

Un consiliu al școlilor forestiere.

C. F. Korstian:

Referat asupra gradelor academice în silvicultură.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3, March 1938.

Editorial:

„Un program din trei puncte”.

E. Fritz:

O pledoarie pentru o justă apreciere a reorganizării serviciului silvic federal.

S. T. Dana:

Comentarii.

In legătură cu articolul precedent al prof. E. Fritz.

Walter Mulford:

Ministerul nostru de conservare: Agricultură.

H. H. Chapman:

Principii democratice de administrație.

I. T. Bode:

Silvicultorul din serviciul de informații (și propagandă) și amenajarea vânatului.

Joseph S. Illick:

Silvicultura în construcțiile noastre.

Katherine Markwell:

Legi recente ale Statelor în materie de silvicultură.

Julian S. Duncan:

Factori instituționali în comparație cu cei tehnologici în consumul lemnului.

*J. W. Kimmey:*Susceptibilitatea genului *Ribes* față de *Cronartium ribicola* în West.*T. S. Buchanan:*Pagubele cauzate de *Cronartium ribicola* în arboretele exploatabile de *Pinus strobus*.*Secțiunea din New York a Soc. Silv. americ.*

Plantațiunile forestiere sub imperiul legii lui Hewitt.

*Recenzi:**W. M. Harlow and E. S. Harrar:* Textbook of Dendrology. McGraw-Hill Book, N. Y. and London, 1937, pp. 527.*J. W. Toumey, C. F. Korstian:* Foundations of silviculture upon an ecological basis.

New York, 1937, I. Wiley & Sons, pg. 456.

*G. Houtzagers:*The genus *Populus* and its Significance in silviculture. Wageningen, 1937, H. Veenman & Zonin, 266 pg.*Millard F. Blair:*

Practical Tree Surgery. Boston, 1937, The Christopher Publishing House, 1937.

George W. Snedecor:

Statistical Methods applied to experiments in agriculture and biology. Ames, Iowa, Collegiate Press, 1937. XIII+337 pg.

W. C. Brown:

The small saw-mill in New York. N. Y. State Coll. of Forestry Tech. Bull. P., 126 pg. 51 fig. 1937.

R. C. Hawley:
Forest Protection.
New York.
John Wiley. 1927. 262 pg.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 4, April 1938.

Editorial:
Industria lemnului privește la silvicultură.

Syposium despre radio comunicații.

În genul „Problemelor zilei” din Revista Pădurilor, silvicultorii americani discută în acest symposium despre problema radio-comunicațiilor în Serviciul silvic american, unde este deja în uz.

A. G. Simson:

Radio ca un instrument de protecție a pădurilor naționale.

Se arată tipurile de radio cele mai nimerite pentru Serv. Silvic.

Walter J. Quick, Jr.

Utilizarea radioului de către o organizație de stat pentru protecția pădurilor.

H. J. Malsberger:

Radio în combaterea incendiilor forestiere în județe.

William M. Oetmeier:

Radiocomunicația adaptată la protecția în contra focului pe proprietățile particulare.

Emanuel Fritz:

Reducerea deteriorării lemnului la doborârea lui *Sequoia sempervirens*.

H. G. Meginnis :

Adâncimea la care trebuie semănat salcâmul.

Autorul a ajuns la concluzia că procentul de germinare este funcție și de adâncimea la care e semănată sămânța. Pentru salcâm ajunge la concluzia că e recomandabil să se sãmene la 0,8—1,2 cm.

Harvey Erickson:

Mișcarea lichidelor prin canalele resinifere radiale.

Recenzii:

Lewis Meriam: Personnel Administration in the Federal Government.

The Brookings Institution, Washington, D. C. 1937, pg. 62.

Paul B. Sears: This is our world. Norman, Oklahoma, Univ. of Oklahoma Press, 202 pg. 1937.

L. A. Hauch: The Beech in Denmark. Copenhagen, 1937, Gyldendal.

C. R. Townsend: The motor truck in woods operations. Woodlands Section, Canadian Pulp and Paper Association, Montreal, 1937, pg. 80.

F. Heske und R. Torunsky: Waldbreitungskarte Deutschlands. Neumann, Neudamm und Berlin, 1937.

H. J. Lutz, J. B. Ely Jr., S. Little Jr.: The influence of Soil Profile Horizons on root distribution of white pine. Yale Univ. School of Forestry Bull. 44, 1937, pg. 74.

F. Yates: The design and analysis of factorial Experiments. Imperial Bureau of Soil Science (Harpendon, England). Technical communication, 1937, p. 90.

M. Westveld: Increasing growth and yield of young spruce Pulpwood stands by girdling Hardwoods. U. S. Dept. Agric. Circ. 431, 10 pg. 1937.

S. Kamesan: Wood is is good. Forest research Institute, Dehra Dun. U. P. India 1936—37.

D. W. Baxter, B. Labaree, W. Hildebrand: On and off Alaskan Trails. The Ann. Arbor Press, Ann Arbor, Michigan, 1937.

L. J. Pessin: The effects of vegetation on the growth of longleaf pine seedlings. Ecological monographs 8:115—149, 1938.

Lars Tirén: Forest-historical studies in the Degerfors district of the province of Västerbotten. Meddelanden fran St. Skogsförsöksanstalt 30:67—322. 140 fig. 1937.

W. M. Harlow: Twig Key to the deciduous woody plants of Eastern North America. New-York State College of Forestry, Syracuse, N. Y. 1937.

* : Forest conditions in Hamilton County, Tennessee. Forestry Bull, IV+71 pg. 1937.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 5, May 1938.

Editorial:

Un document silvic important.

Comentarii în legătură cu mesajul din 14 Martie 1938 al președ. Roosevelt.

Ralph T. King:

Baza unui ocol de vânătoare. A. L. Mac Kinney and C. F. Korian:

Imprăștierea semințelor de Pinus taeda.

H. H. Chapman:

Parcuri naționale, păduri naționale și suprafețe sălbatece.

Emanuel Fritz:

Răspundabilitatea pentru atitudinea publică față de Ec. forest. particulară.

Frank Heyward:

Temperatura în sol în timpul incendiilor în pădurile de Pinus palustris.

L. W. Smith:

Clasificarea lemnului.

*
* *

Utilizarea lemnului în planul german pe patru ani.

I. V. Anderson:

Producția lemnului în regiunea nordică a Munților Stâncoși.

G. J. Ikenberry, H. D. Bruce, J. R. Curry:

Experimentări cu chimicale pentru înlăturarea vegetației pe suprafețele goale prin incendii.

*

Recenzii:

G. Pinchot: The training of a Forester. Philadelphia, 1937. Lippincott.

G. M. Peterson: Diminishing returns and planned economy. R. Press, New York 1937.

G. H. Collingwood: Knowing your trees. American Forest Assoc. Washington 1937.

C. P. Ackers: Practical British Forestry. Oxford Univ. Press., New York 1938.

E. Gäumann: Über eine neue Erkrankung der Tanne und der Fichte. Phytopathologische Zeitschr. 10:1—16, 1937.

O. Raber: Water utilization by trees, with special reference to the economic forest species of the north temperate zone. Washington 1937. U. S. Dept. Agric. Mesc. Pub. 257.

A. R. Thompson: Safety for tree workers. Washington 1937, U. S. Dept. Interior, National Park Service, Tree preservation Bull. 8.

T. B.

*

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 2/1940:

Et. Bauer:

Les conditions forestières de la Pologne.

Condițiile forestiere ale Poloniei. (6 pag.).

Voyage d'études forestières, du 3 au 8 Juillet 1939.

Călătoria de studii forestiere dela 3—8 Iulie 1939.

Scopul călătoriei a fost studiul tratamentului de aplicat pădurilor de munte și înainte de toată restaura-

rea acestor păduri. Prin această restaurare trebuie să se înțeleagă „ansamblul măsurilor destinate de a dota solul cu vegetație și de a-l apăra contra eroziunilor și a menține intactă această vegetație. Deci nu numai măsuri forestiere ci și lucrări de geniu rural.

Dintre aceste lucrări cele mai multe sunt împotriva avalanșelor.

Cât despre barajele contra torenților se semnalează o particularitate a unui proiect: baraje de gabioane metalice. Acest sistem este socotit că aduce mari servicii acolo unde lipsește piatra bună pentru lucrări de zidărie și unde lemnul nu poate fi utilizat (pentru faptul că torentul nu are apă tot timpul, din care cauză lemnul este expus putrezirii). În cazul gabioanelor se recomandă: să se zidească pietrele din margine pentru a opune mai multă rezistență; să se protejeze gabioanele contra uzurii, printr'un coronament de zidărie sau de lemn; să nu se utilizeze acest sistem decât în torenții cari nu transportă pietre de prea mare dimensiune.

În afară de aceasta se dă și trei tipuri de canale din lemn pentru drenarea terenurilor mlăștinoase.

At. Har.

*

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
Nr. 10/1939.

J. Ruban:

Le traitement en futaie du chêne rouvre mélangé au hêtre, méthodes appliquées, résultats obtenus.

Tratamentul în codru al gorunului amestecat cu fagul; metodele aplicate; rezultatele obținute. (8 pag.).

Păduri frumoase de acest fel există în Franța în Nordul Loarei într-o parte importantă din Vestul Franței. Cele mai de seamă masive se găsesc grupate în regiunile Maine și Perche. În Bretania deasemenea se găsesc (Lanvaux și Cranou). Acestea sunt socotite drept cele mai frumoase păduri de acest gen în Franța. Remarcabile prin înălțimea lor care atinge 24—28 m. sub coronament, precum și prin calitatea lemnului.

J. Demorlatne:

La rénovation du tourisme. Son influence sur la forêt.

Renovări în turism. Influența lor asupra pădurii (2 pag.).

Se ocupă de publicațiile ce apar cu scopul de a se pune la dispoziția turiștilor cunoștințe, de așa manieră date, ca să facă să se cunoască mai bine pădurea, ajutând-o atunci când va avea nevoie.

Turc:

Les aménagements des bois de la maîtrise de Moulins (1870—1793).

Amenajamentele pădurilor dela Moulins. (20 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1/2, Ianuarie—Februarie 1940.

Dengler:

Zum 80. Geburtstag von Geheimrat Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.

La a 80-a aniversare a consilierului Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.

1. Studii.

Dr. Erhard Hausendorff:

Frostschäden an Eichen.

Vătămări cauzate de ger stejarului.

Folosind o serie de documente din trecutul ocolului Grämnitz, autorul studiază stricăciunile pricinuite stejarului de ger în cursul vremii, dând amănunte atât în privința vătămarilor suferite de sămânță în pământ cât și a celor suferite de puieți sau exemplare mature.

Prof. Dr. Werner Schmidt:

Die Bedeutung der Keimtschuelligkeit für den Aussaatwert des Samens.

Importanța iuțelii germinative pentru valoarea semințelor.

Calitatea semințelor se judecă de obicei după puterea lor germinativă, adică după procentul exemplarelor cari au încolțit în timpul duratei de germinație. S'a dovedit însă că, pe lângă aceasta, o mare importanță are și iuțeala încolțirii, care ne dă indicații asupra energiei germinative a seminței. Sămânța care încolțește repede (în primele zile) are mai mulți sorți de izbândă în semănăturile făcute în câmp liber decât sămânța care încolțește târziu, deoarece aceasta din urmă este mai multă vreme expusă schimbărilor de umezeală și temperatură, cari pot depăși la un moment dat limita inferioară necesară germinăției.

Prof. Dr. A. Dengler:

Über die Befruchtungsfähigkeit der weiblichen Kiefernblüte.

Despre capacitatea de fructificare a florilor femele de pin.

II. Comunicări.

Erdmann:

Gedanken eines alten Kiefernwirtschaftlers über Schädlingsbekämpfung.

Gândurile unui bătrân administrator de pin asupra combaterii insectelor.

Fr. Schweighäuser:

Der Land- und Forstwirtschaftsbetrieb in der Arbeitslosenversicherung.

Intreprinderea agricolă și forestieră în combaterea șomajului.

G. T. T.

*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 11/12 (August—Sept. 1939).

Valeriu Dinu, Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic:

Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.

Pădurea ca ramură a economiei naționale românești.

Insemnătatea deosebită pe care o prezintă acest articol pentru noi, ne-a îndemnat să stăruim mai mult decât de obicei asupra sa, la despărțământul „Recenzii” al Revistei noastre (a se vedea pag. 217).

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră externă.

Ne împărtășește multe date despre stările și faptele forestiere din diferite ținuturi și țări ale lumii.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft. 1 (Oktober 1939).

Amerigo Hofmann, Prof., Dr., Ing.:
Beiträge zur Kenntnis der Hartkiefer (Pinus Brutia Ten.).

Contribuțiuni la cunoașterea lui Pinus Brutia Ten.

Avem de a face cu un studiu monografic al acestei specii de pin. Aria sa de vegetație se întinde în părțile orientale ale Bazinului mediteranean, având ca centru Anatolia sud-vestică. Autorul, sprijinindu-se, bine înțeles, pe întreaga literatură existentă, studiază propriu zis exemplarele și arboretele din Rodos, unde a avut prilejul să profeseze mai mulți ani.

Atât din punct de vedere forestier, cât mai ales botanic, are o mare asemănare cu Pinus halepensis. După o introducere asupra literaturii, sunt tratate — într'o formă restrânsă —: Răspândirea și caractere generale; Insușiri climatice ale ținutului de răspândire; Comportarea față de sol; Vântul ca factor ecologic determinant; Focul, factor de răspândire al speciei; Influențe vătămătoare; Lemnul; Aspecte de arborete naturale; Creșteri și tabele de producțiune locale, etc.

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se dă o bună orientare asupra stărilor și faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

Timpurile excepționale prin care trecem ne obligă să ne pregătim cu intensitate pentru toate evenimentele. Pentru această pregătire trebuie să cunoaștem și să folosim tot ce solul bogat al țării noastre ne pune la îndemână.

Economia românească trebuie să devină cât mai independentă, îndestulându-se pentru toate nevoile de pace — sau de război — cu materiile prime din țară.

Una din aceste materii prime de care are nevoie nu numai industria de război ci și alte diverse industrii pentru fabricarea unor produse de întrebuințare curentă, este rășina.

Socotim de un interes mare și urgent cunoașterea calității și cantității de rășină, ce se poate produce în pădurile noastre, greutatea sau înlesnirile recoltării și o mulțime de alte detalii care pot să stabilească însemnătatea industrială a acestui produs forestier.

Revista își propune să lumineze aceste chestiuni, cu concursul colegilor noștri. Răspunsurile se vor publica în numărul din Mai al revistei.

— În cursul primei jumătăți a lunii Martie a. c., a avut loc la Berna reuniunea Comitetului Internațional de silvicultură, care-și are sediul la Berlin. Din partea României a luat parte d-l prof. M. Drăcea, delegat permanent în acest Comitet.

— D-l Ing. Mih. Ștefănescu șeful ocolului silvic Lăpușna (Jud. Mureș) din Dir. Comerc. a Păd. a fost transferat după cerere ca subdirector al Școlii de brigadieri silvici dela Gurghiu (Mureș).

D-l Ing. Popovici Pavel din Direcția Silvică a fost transferat la Direcția Comercială a Pădurilor.

(Dec. Min. 3692/1940, Mon. Of. Nr. 46/940).

— D-l Ing. șef silvic Nahlik Alfred a fost detașat dela ocolul silvic Jiblea, pe lângă Arhiepiscopia București, pentru conducerea administrației și exploatarea pădurilor cu care au fost înzestrate mănăstirile din cuprinsul acestei Arhiepiscopii, din ocoalele silvice Mărgineni și Verbila, în suprafață de 5773 ha.

— D-l Ing. silvic Dorin Stănculescu a fost transferat din Administrația centrală a Direcției comerciale a pădurilor statului, la conducerea ocolului silvic Jiblea (Mon. Of. Nr. 64 bis/1940).

— Din lista inginerilor șefi silvici reușiți la examenul ținut în Iarna trecută, pentru gradul de subinspec-

tor silvic, publicat în Nr. 1/1940 al reviste noastre, din eroare a fost omis d-1 Ing. Iosif Marcu, deaseme-nea reușit.

Următorii ingineri silvici, au fost primiți în corpul tehnic silvic (Mon. Of. 60/940):

1. Părvulescu Gr. Const.
2. Iancov C. Nic.
3. Bobei C. Mih.
4. Chiriță I. Adrian.
5. Bărdeanu I. Mih.
6. Nemeș E. Dorul.

Toți din Serviciul Direcției co-merciale a Pădurilor.

7. Smerecinski V. Igor.
8. Ștefaniu D. Aurel.
9. Trifănescu C. Atanasie.
10. Truța M. Simion.
11. Cristescu I. Mircea.
12. Beldie C. Alexandru.

Din Serviciul Direcției Silvice.

— Pe viitor ocolul silvic Căscioarele din jud. Vlașca se va numi ocolul silvic Bolintin (Mon. Of. Nr. 43/940).

— Termenul pentru vânatoarea rațelor și găștelor sălbatice, toate speciile, pentru primăvara anului în curs, a fost prelungit până la 31 Martie a. c.

— Prin decizia ministerială Nr. 5.500 din 8 Martie 1940, *relativ la fixarea epocilor de vânatoare a anumitor specii de vânat, pe anul 1940—1941.*

Consiliul permanent de vânatoare avizează următoarele:

1. Cerbii masculi, dela 15 August—30 Noemvrie inclusiv.
2. Căpriori masculi, dela 1 Mai—31 Octomvrie inclusiv.
3. Ciutele dela 1 Noemvrie—15 Februarie inclusiv.
4. Capra neagră, masculi și femele, dela 1 Septemvrie—30 Noemvrie inclusiv.
5. Capra neagră iezi prohibiți complet.
6. Iezii de căprioară, cu autorizație specială.
7. Viței de cerbi, cu autorizație specială.
8. Ursul la fel ca anul trecut.
9. Mîstrețul, prohibit dela 15 Martie—31 Mai inclusiv.
10. Epurii, dela 1 Octomvrie—15 Ianuarie inclusiv.
11. Potârnichea, la fel ca anul trecut.
12. Prepelețele, etc., dela 15 August inclusiv—31 Decemvrie, inclusiv.
13. Fazanii, ca și anul trecut.
14. Dropile, ca în anul trecut.
15. Spurcaci, dela 15 Septemvrie—31 Octomvrie.
16. Coccoși de munte, ca în anul trecut.
17. Coccoși de mestecăn, ca în anul trecut.
18. Ierunci, ca în anul trecut.
19. Sitarii, ca în anul trecut.
20. Becaține-Dublu, ca în anul trecut.
31. Rațe mari și găște cenușii, ca în anul trecut.
22. Celelalte specii de rațe, găște și vânat de baltă, ca în anul trecut.
23. Cocorul dela 15 Septemvrie—15 Mai.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII

III. ING. I. ZEICU: *Soarta pădurilor de interes local.*

28 Februarie 1940.

Conferențiarul înțelege prin „păduri de interes local” pădurile aparținând: comunelor, composesoratelor, obștilor de răzeși și moșneni, episcopilor, bisericilor, școlilor și altor instituțiuni de interes public. Până acum noi le-am mai cunoscut și sub numele de „păduri administrate de Stat”.

Numirea de „interes local” este justificată prin rostul lor, de a servi direct ca izvor de venituri în folosul anumitor așezări omenești. Aceasta în contrast cu primul mare proprietar de păduri: Statul și cu a 3-a mare categorie de proprietari: particularii, cari au scopuri diferite: Statul de a da în primul rând venituri pentru nevoile generale ale țării, — iar particularii de a aglomera un cât mai mare capital bănesc, pe care de regulă îl deplasează, spre alte centre, fără a contribui prea mult la progresul cultural al localităților din jurul pădurilor respective.

S'a înfățișat evoluția acestor trei grupări de păduri, datele corespunzând anului 1922 (când s'a făcut prima statistică a pădurilor).

Față cu totalul de 7.248.985 ha, s'a găsit că Statul avea 2.078.833 ha, particularii: 2.433.833 ha, iar restul de 2.736.652 ha reprezentau pădurile de interes local (poeni și goluri).

Prin reforma agrară legiferată în anul următor (1923) s'a produs o esențială transferare de proprietate în gruparea acestor 3 categorii de păduri. În prima linie a pierdut întreg domeniul silvic (adică toate cele 3 grupe) până în anul 1937, în total 512.374 ha, păduri care au fost defrișate și date ca pășuni comunale; în al 2-lea rând, au pierdut pădurile Statului și pădurile particulare 537.798 ha, cari prin reforma agrară au fost transferate asupra comunelor din Ardeal.

Pădurile acestor trei categorii de proprietari, se prezintau în 1937 astfel: Statul 1.875.690 ha, particularii 2.133.793 ha și pădurile de interes local 2.727.128 ha.

Comparând această nouă situație cu cea din 1922, vedem că pădurile de interes local n'au înregistrat prin reforma agrară decât o pierdere de 9.524 ha, față de Stat care a pierdut 202.810 ha și față de particularii cari au pierdut 300.040 ha Statul ar fi pierdut mai mult, dacă nu ar fi redobândit, în parte, pădurile expropriate dela absenteiști. Evident a scăzut și procentul de împădurire pe țară de la 23,1 la 21,4%.

Procentul de pierdere ar fi fost mult mai mare, dacă nu s'ar fi început din anul 1924 o puternică acțiune de împădurire prin care patrimoniul silvic a redobândit: 265.460 ha prin împădurirea poenilor și a golurilor, 5.780 ha prin plantare de perdele de protecție și 32.335 ha prin plantațiuni făcute pe terenuri degradate.

Așa s'a ajuns, prin munea conștientă a Corpului Silvic, la redobândirea a 303.575 ha pentru patrimoniul silvic.

La cele 2.727.128 ha păduri de interes local, trebuie să se mai adauge 488.763 ha pășuni împădurite și zone de protecție; 98.000 ha terenuri degradate proprietatea persoanelor juridice, încât domeniul silvic de interes local se cifrează la respectabila cifră de 3.311.991 ha. Repartizate pe provincii, ele se găsesc: 72% în Transilvania și Bucovina și numai 28% în Vechiul Regat și Basarabia. In aceștea din urmă nu există de loc păduri comunale.

Codul Silvic din 1910, extins în anul 1923 asupra teritoriilor alipite, n'a putut să satisfacă total cerințele de drept administrativ ale pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina, tocmai pentru că în Vechiul Regat nu existau decât prea puține păduri de acest fel (Obștii) cari aveau un regim mai de favoare. S'a greșit când s'a crezut că pădurile de aceeași origină din Transilvania pot fi administrate la fel cu pădurile Statului.

S'a încercat o reparație adăogând la legea „pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn a populației rurale din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia“ art. 14 privitor la administrația silvico-tehnică a pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina. Acest articol nici pe departe nu putea suplini legiuirile vechi din Ardeal și Bucovina. De aceea, insuficiența acestui articol, s'a încercat a fi suplinită prin regulamentul acestei legi care, adus în 1925, a detaliat mult obligațiunile proprietarilor și îndatoririle de serviciu ale personalului silvic.

Totuși Serviciul silvic, pentru faptul că se găsea aglomerat de multe și diverse lucrări, n'a putut să satisfacă total cerințele specifice ale pădurilor de interes local din Ardeal și Bucovina.

În anul 1930, când s'a venit, în fine, cu scindarea administrației silvice în două mari compartimente: de o parte pădurile Statului cu o Casă autonomă pentru comercializarea produselor Statului (C. A. P. S.), iar de altă parte Direcția Regimului Silvic (Statul polițist), cu controlul aplicării legilor silvice, care a mai fost încărcată și cu administrația (din punct de vedere tehnic) a pădurilor de interes local. Aceștea au ajuns astfel a-și vedea refăcută, cel puțin în parte, vechea situație pe care au avut-o altădată.

Direcția Regimului Silvic însă, treptat cu dezvoltarea altor cerințe pe cari a trebuit să le satisfacă pădurile, a trebuit să se ocupe și cu ameliorarea terenurilor degradate, cu pădurile de interes pentru apărarea națională, cu exigențele turismului. De aceea s'a simțit nevoia unei scindări a acestei direcțiuni, creindu-se, în anul 1936, o nouă Direcție „a ameliorării terenurilor degradate și a pădurilor administrate de Stat“.

* Pe cât de bună a părut această scindare pentru nevoile și interesele pădurilor persoanelor juridice, cu toate că li s'a atașat și amelior-

rarea terenurilor degradate pentru toată țara, cari nu aveau ce căuta la aceste păduri extrem de vaste ca cerințe administrative, pe atât de puțin indicată s'a dovedit măsura luată prin legea din 1939 a organizării Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care desființează pur și simplu această Direcție trecând-o la Direcția Comercială a Pădurilor Statului. Neputând rămâne acolo, Ministerul a fost nevoit a reveni, după un timp, recunoscând importanța și specificul pădurilor de interes local, creind un Serviciu special atașat pe lângă Cabinetul Ministerial.

Evident, aceasta nu poate fi decât o măsură de tranziție, care trebuie să fie înălțurată cât mai neîntârziat printr'o nouă așezare administrativă și legislativă, care să dea acestor păduri de interes local, cari reprezintă aproape $\frac{1}{2}$ din suprafață totală a pădurilor țării, o nouă așezare de echilibru juridic în cadrul vieții de Stat. Modul diferit cum sunt privite azi pădurile de aceeași origină din diferite provincii (Obștile din Vechiul Regat și Basarabia, apoi Composesoratele în Transilvania și Bucovina), dau naștere la mari dificultăți și daune. Din lipsa unor prevederi legale precise unele păduri cu administrații silvice proprii au ajuns să fie conduse de către nespecialiști, tocmai astăzi în era de înflorirea breslelor (cazul Fondului Religioasă din Bucovina, condus de un mînier).

Această ocrotire legală și de jertfe ce trebuie să le aducă Statul, se impune cu atât mai mult, cu cât noi ca Stat agricol care ar trebui să avem un procent de minimum 25% păduri, ne găsim azi la abea 21,4%, iar pe cap de locuitor avem numai 0,30 ha pădure față cu 0,35—0,42 ha cât ne-ar trebui, dacă am avea un popor cu un standard de viață mai ridicat.

Urmărită de un număr mare de ascultători, conferința a prezentat un deosebit interes, iar conferențiarul, documentat, s'a dovedit un perfect cunoscător al problemei și al nevoilor de viitor ale acestor păduri.

La discuții au luat parte d-nii: Ing. Cons. Silvicei I. Comănicu și M. Fetcuș.

T. H. Cr.

CĂRȚI NOI APĂRUTE:

Ing. Anton V. Rădulescu:

PLOPUL — FOLOASELE ȘI CULTURA LUI

Publicație Icef., Seria IV (Broșuri de îndrumări silvice), Nr. 2.

33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

N E C R O L O G

† GHEORGHE ROȘESCU

Inginer Inspector Silvic
Director Regional Arad
27.III.1893—14.II.1940

În seara zilei de 14 Februarie 1940 s'a stins pe neașteptate din viață directorul regionalei silvice Arad, Ing. Inspector Silvic Gheorghe Roșescu.

Fiu de preot din comuna Măstăcani (Jud. Neamț) și-a făcut școala primară în comuna sa natală. Studiile liceale le-a făcut la Liceul Petru Rareș din Piatra Neamț.

Născut și crescut într'o regiune cu păduri, freamătul codrului i-a îndreptat pașii către Școala superioară de silvicultură dela Brănești. Războiul din 1916—1918 i-a întrerupt firul studiilor, pe care le-a continuat după războiu, în 1918—1919, la București.

Tânărul inginer Gheorghe Roșescu fiind mare naționalist, a cerut să fie numit în Ardeal, unde își începe cariera la 23.I.1920, în serviciul central al Consiliului Dirigent din Cluj. După scurt timp s'a evidențiat prin calitățile sale de bun tehnician și i s'a încredințat (la 2.IV.1920) conducerea herăstrăului din Șibot pendinte de Regiunea silvică din Hațeg, unde a prestat muncă fără preget, care i-a adus din partea superiorilor ordine de mulțumire. În Ianuarie 1921 i s'a încredințat conducerea herăstrăului din Ierbuș și a căii ferate forestiere de pe Valea Gurghiului.

Fiind o energie neobosită, căuta un cerc mai larg de activitate, ceea ce l-a făcut să demisioneze dela Stat (în Iulie 1921) și să treacă în Administrația Domeniilor Reșița. A fost numit (în Decembrie 1921) ajutor al Ocolului Văliug, apoi șef al aceluiaș ocol și mai târziu în Centrala Administrației U. D. R. unde a desfășurat o activitate rodnică în domeniul tehnicii forestiere aplicate.

Înșușirile sale de mare naționalist și năzuințele spre conducere l-au făcut să demisioneze dela U. D. R. pentru ca (în Octombrie 1932)

să revie din nou în Administrația Statului, încredințându-i-se conducerea fabricii de cherestea dela Filiași, pentru a o pune la punct. De acolo la 1 Mai 1933 este transferat după cerere în Centrala Direcției Silvice Arad.

În această Direcție, mai întâiu ca ajutor și apoi ca șef al Serviciului Comercial și al Serviciului Technic a introdus vederile sale în lucrările CAPS-ului, isvorite dintr'o lungă experiență desăvârșită la U. D. R.

Element de o singură linie, conștiincios, spirit pătrunzător și clar văzător al noului ordine în Stat, nu i-a fost greu să ia în 9 Mai 1939 conducerea Direcției Arad. Era tocmai când noului grei involburau zarea și zăngănit de arme se îndrepta spre hotare, el însuși fiind de curând desconcentrat cu gradul de căpitan.

Concentrările în personalul superior și lipsa de titulari la unele Ocoale din Direcție îl descompletează cadrele, ceea ce cereau pentru cel rămași eforturi peste puteri. În această situație s'a găsit noul director, chemat să răspundă, în vremuri așa de grele, tuturor cerințelor serviciului.

Spirit de inițiativă și de reforme concomitente cu stările reale, căuta să se convingă personal de contribuția subalternilor săi, deplasându-se cât de des pe teren.

Simțea că toate aceste preocupări sunt în detrimentul sănătății sale, dar cu toate acestea nu s'a cruțat. Grija serviciului l'a măcinat în ascuns, deși exteriorul nu trăda aceasta.

Așa își trăește ultimele clipe din viață Directorul Gheorghe Roșescu.

Ca ostaș, în timpul războiului mondial, sublocotenentul Roșescu Gh. a fost primul ofițer care a deschis focul contra dușmanului la Turtucaia. Foarte iubit de soldați, le-a câștigat pe deplin încrederea făcând zid în jurul lui, jertfindu-se aproape tot efectivul companiei al cărei comandant a fost (el căzând grav rănit). În luptele de pe Valea Jiului la Sterianul a făcut bravuri fiind propus la decorare cu „Coroana României“. De asemenea, în luptele dela Răzoare-Mărășești a dat aceiași dovadă că știe să-și apere țara.

Prin trecerea la cele veșnice, Aradul pierde și un bun credincios cu calități creștinești alese, fiind dela naștere crescut și educat în dragostea și frica lui Dumnezeu.

Prin căsătorie s'a legat și mai mult de Ardeal, închinându-i toată rodnicia muncii sale din frageda-i tinerețe până la matura conducere.

Lasă în urma sa o soție istovită de durere și o fiică.

Inmormântarea a avut loc, în ziua de 16.II.a. c. la Arad, în fața unei asistențe numeroase, a reprezentanților autorităților, a prietenilor, a colegilor și a personalului subaltern, cari au ținut să dea ultimul salut defunctului. Slujba religioasă s'a săvârșit de un sobor de preoți, răspunsurile fiind date de corul Academiei Teologice din Arad.

A luat cuvântul cucernicul preot Viorel Mihuți arătând calitățile lui de bun ortodox.

Din partea Soc. U. D. R. a venit să dea ultimul salut fostului

lor colaborator, o delegație în frunte cu D-l Ing. Mihălcescu directorul silvic, prieten bun al celui plecat dintre noi, care a elogiât activitatea desfășurată de el la U. D. R., scoțând în evidență personalitatea sa de tehnician desăvârșit, corect, conștiincios și drept.

Din partea A. G. I. R.-ului (despărțământul Arad) a luat cuvântul D-l Ing. Vladimir Ieșanu directorul fabricii de tutun Arad, care a arătat golul ce se produce între conducătorii instituțiilor locale, unde Ing. G. Roșescu era foarte apreciat și bine cunoscut.

D-l Ing. Inspector General Vasile Petrescu a vorbit în numele Soc. „Progresul Silvic”, al Insp. silvic Timisoara și al Școlii de conducători silvici dela Casa Verde.

La mormânt a vorbit, în numele Direcției Comerciale a Pădurilor Statului, al Ing. din Direcția Arad și al tuturor funcționarilor săi, D-l Ing. Inspector General Victor Georgescu subdirectorul Regionalei silvice Arad.

Găsească mângăere și alinare mult îndurerata sa soție, fică și întreaga familie, din partea colegilor lui și a tuturor cari l-au petrecut cu gândul și cu pasul până la mormânt spre drumul către Eternitate.

Fie-i țărâna ușoară și în veci pomenirea lui.

Ing. I. Diaconescu

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A APĂRUT:

Instalațiuni de transport pentru exploataři forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere

Partea II: Funiculare.

de Prof. D. A. Sburlan

304 pag. + IX, 240 fig., 3 planșe și numeroase tabele.

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic „CEACS” sunt convocați în Adunare generală ordinară pentru ziua de 31 Martie 1940, orele 10, în localul Societății „Progresul Silvic” din București, B-dul Take Ionescu No. 31

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității pe anul 1939.
2. Raportul Cenzorilor.
3. Discutarea și aprobarea Bilanțului, Contului de Profit și Pierdere, precum și repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea Bugetului pe 1940.
5. A hotărîi asupra Fondului de rezervă.
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administrație în locul d-lor: P. Ioan, Al. Ștefanopol și V. Sabău al căror mandat a expirat.
7. Alegerea a trei Cenzori în locul d-lor: G. Chercea, Gh. I. Ionescu și Gr. Vasilescu al căror mandat a expirat precum și alegerea a trei cenzori supleanți.

Membrii al căror mandat a expirat precum și Cenzorii pot fi realeși.

Membrii Consiliului aleși trebuie să posede 30 acțiuni iar Cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 și 82 din statute.

8. Modificarea statutelor:

- a) Admiterea ca membri acționari a conductorilor silvici;
- b) Mărirea capitalului dela 4 milioane la 7 milioane prin emiterea a 6000 noul acțiuni a 500 lei bucata;
- c) Numirea ca membri de drept în Consiliul de Administrație

CEACS a:

1. Directorului general Caps.;
2. Directorul Direcției Silvice din M. A. Dom.;
3. Șeful Serviciului pădurilor administrate de Stat;
4. Președintele Consiliului tehnic al pădurilor;
5. Directorul I. C. E. F.;
6. Reprezentantul Societății conductorilor silvicei „Codru” cu delegație anuală.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 31 Martie nu se va întruni numărul de acționari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 7 Aprilie 1940 în același local și la aceeași oră fără nici o altă convocare sau publicație, când se va ține cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei **Dosul cel Mare**, județul Someș, proprietatea comunei Jichișul de Sus, în suprafață de 80 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Ciungi**, județul Cluj, proprietatea Bisericii greco catolice din Almaș, în suprafață de 68 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Bercioiu**, județul Argeș, proprietatea C. C. Opreșcu ș. a., în suprafață de 50 ha. 1250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 23 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurei **Siad**, județul Bihor, proprietatea Composesoratalui din Siad, în suprafață de 37 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Laho**, județul Trei Scaune, proprietatea **Bajko Sigismund**, în suprafață de 35 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.

No. 3729/940.

a) Amenajamentul pădurii **Ardusat**, județul Satu-Mare, proprietatea Maximilian Degenfeld, în suprafață de 198 ha. 8600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani pentru S. I.

și codru grădinarit cu exploatabilitatea fizică pentru S. II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Popești la Față, județul Buzău, proprietatea Iancu S. Mihai, în suprafață de 32 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3731/940.

a) Amenajamentul pădurii Dosul ș. a., județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Ungra, în suprafață de 1068 ha. 4500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 120 ani și una serie de crâng cu revoluția 30 ani. Revizuirea în anul 1940.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tărcătoarea, județul Argeș, proprietatea Ch. N. M. Florea, în suprafață de 2522 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3732/940.

a) Amenajamentul pădurii Diocheți, județul Covurlui, proprietatea Cooperativei Forestiere N. Cincu, în suprafață de 663 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii În Țarina Cicioii, județul Hunedoara, proprietatea Petrilean Ionaș ș. a., în suprafață de 15 ha. 6073 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Retevoiasca, județul Muscel, proprietatea Vasile Gh. Cârstoiu, în suprafață de 5 ha. 3112 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Motnău, județul R.-Sărat, proprietatea Paraschiva Anton Bălălău, în suprafață de 4 ha. 5450 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Păducelui, județul Târnava Mică, proprietatea Școlii Primare de Stat din Valea Lungă, în suprafață de 2 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Scărlătoaia, județul Muscel, proprietatea D. A. Zamfirescu, în suprafață de 1 ha. 2945 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Aninoasei, județul Vâlcea, proprietatea Ilie Ionescu, în suprafață de 1 ha. 1650 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupoia Mică și Lentița, județul Muscel, proprietatea Marin G. Enache, în suprafață de 3246 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Pietrii ș. a., județul Muscel, proprietatea Ion Badea Ene, în suprafață de 5385 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Felterețu, județul Gorj, proprietatea Ion Bobocoiu, în suprafață de 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3733/940.

a) Amenajamentul pădurii **Pietrosul** și **Coasta Titireagului**, județul **Someș**, proprietatea **Comunei Gârbou**, în suprafață de **396 ha. 6400 mp.** tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani și una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Cucorani** lotul **III**, județul **Botoșani**, proprietatea **Cristea Goilav**, în suprafață de **87 ha. 9800 mp.** Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Hintești**, județul **Argeș**, proprietatea **Ilie Berechet**, în suprafață de **16 ha. 7983 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Leșile**, județul **Argeș**, proprietatea **Șerban Iordache**, în suprafață de **12 ha. 2750 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 3736/940.

a) Amenajamentul pădurii **Vinești**, județul **Arad**, proprietatea **Comunei Vinești**, în suprafață de **92 ha. 2700 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Lazuri de Beiuș**, județul **Bihor**, proprietatea **Comunei Lazuri de Beiuș**, în suprafață de **66 ha. 1600 mp.** Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Sipotela**, județul **Cluj**, proprietatea **Beata Iosika Bethlen**, în suprafață de **57 ha. 5000 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Chișlaca**, județul **Bihor**, proprietatea **Compososoratalui din Chișlaca**, în suprafață de **53 ha. 1200 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Brezon**, județul **Caras**, proprietatea **Comunei Brezon**, în suprafață de **40 ha. 2800 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Iuda**, județul **Muscel**, proprietatea **Ion N. Blejan**, în suprafață de **30 ha. 7000 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dosul Pietroasei ș. a.**, județul **Muscel**, proprietatea **Ștefan P. Ibric**, în suprafață de **13 ha. 5714 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4508/940.

a) Amenajamentul pădurii **La Cetate**, județul **Cluj**, proprietatea **Ecaterina T. Barcsay**, în suprafață de **110 ha. 8000 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Boereasca**, județul **Muscel**, proprietatea **Elisabeta Pr. Tomescu**, în suprafață de **12 ha. 4900 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4509/940.

a) Amenajamentul pădurii **Bârzava**, județul Arad, proprietatea Composesoratului urbanial **Bârzava**, în suprafață de 191 ha. 4200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Rădvani**, județul Bihor, proprietatea minorilor **Coloman, Iolanda și Iosif Tisa**, în suprafață de 186 ha. 1177 mp., tratată în o serie de codru în perioada de așteptare și o serie de crâng cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Dealul Tomii**, județul Hunedoara, proprietatea **Ioan Hollaky**, în suprafață de 189 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dealul Gavriileștilor ș. a.**, județul Mureș, proprietatea Societății în nume colectiv „Broștean et Co.”, în suprafață de 176 ha. 6700 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și una serie de codru cu tăeri rase, ambele cu revoluția 60 ani. Revizuirea după 10 an..

e) Amenajamentul pădurii **Urviș de Beliu**, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbanial din **Urviș de Beliu**, în suprafață de 26 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4510/940.

a) Amenajamentul pădurii **Ascuțitul**, județul Arad, proprietatea Composesoratului din **Bonțești**, în suprafață de 100 ha. 4600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Purcăreț ș. a.**, județul Someș, proprietatea Comunei **Nușeni**, în suprafață de 84 ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii de pe **islazul comunal**, județul Gorj, proprietatea comunei **Valea cu Apă**, în suprafață de 10 ha. 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4511/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Sanaiea**, județul Bihor, proprietatea comunei **Sanaieu**, în suprafață de 122 ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Mocioni**, județul Arad, proprietatea Composesoratului urbanial din **Mocioni**, în suprafață de 73 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4512/940.

a) Amenajamentul pădurii **Dumbrăvița-Mănăstirea**, **Osoiu**, județul Mureș, proprietatea Bisericii greco-catolice din **Cașva**, în suprafață de 143 ha. 7612 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive

și revoluția 105 ani și una serie de crâng cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Budeasa Pănciu-leasca, județul Argeș, proprietatea Elena Al. Dumitrescu, în suprafață de 62 ha. 3160 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4513/940.

a) Amenajamentul pădurii Strâmba Seria III-a, județul Gorj, proprietatea Statului, în suprafață de 912 ha. 2200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul Zăvoanelor Bujorescu, Mircea și Fulga. Seria IX-a, județul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafață de 397 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4514/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Bârsăului Codru, județul Sălaj, proprietatea Gheorghe Kaizler, în suprafață de 121 ha. 2200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Ceica, județul Bihor, proprietatea Comunei Ceica, în suprafață de 66 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 4515/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Sanie u, județul Bihor, proprietatea Capitlului rom. cat. din Oradia, în suprafață de 610 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cocârta ș. a., județul Tecuci, proprietatea Neculai și Sultana Beldie, în suprafață de 57 ha. 9692 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5113/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Baboștia, județul Bihor, proprietatea Capitlului Rom. Cat. din Oradea, în suprafață de 828 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Utviniș, județul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafață de 65 ha. 3300 mp., tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fizică și una serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5115/940.

a) Amenajamentul pădurei Fetei Plăeșu ș. a., județul Sibiu, proprietatea Comunei Presaca Sibiului, în suprafață de 146 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bahna Hrăbușna, județul Rădăuți, proprietatea Melania Hlaciuc, în suprafață de 13 ha. 8400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5116/940.

a) Amenajamentul pădurii Ciocani și Bogdănița, județul Tutova, proprietatea Epitropiei Spitalului Bârlad și Elena Beldiman, în suprafață de 355 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Capul Viilor, județul Mureș, proprietatea Bisericej reformate din Beica de Jos, în suprafață de 37 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 29 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5117/940.

a) Amenajamentul pădurii Dițești-Rosioara, județul Prahova, proprietatea N. Gh. Cantacuzino, în suprafață de 817 ha. 7750 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărpiniș Huci, județul Mureș, proprietatea Iuliu Farkas junior, în suprafață de 25 ha. 3200 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5118/940.

a) Amenajamentul pădurii Fighes-Purna Intunecoasă ș. a., județul Ciuc, proprietatea Fabricii de Hârtie Letea-Bacău, în suprafață de 1869 ha. 2047 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Aluniș, județul Odorhei, proprietatea Sekely Sigismund, în suprafață de 10 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5119/940.

a) Amenajamentul pădurii Șipoteni-Tarnița trupul Picio-rul Popii, județul Bacău, proprietatea Alina Al. Krupensky, în suprafață de 203 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.
No. 5704/940.

a) Amenajamentul pădurilor **Petroșani-Arsache**, județul **Vlașca**, proprietatea coasociaților din Asociațiunea de Ameliorațiuni funciare **Petroșani Arsache**, în suprafață de **628 ha. 4700 mp.** Regim și tratament **crâng simplu** și revoluția **4 ani** pentru **ambele serii**. Revizuirea după **4 ani**.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Negoști** lot. 1 și parte din 6, județul **Dolj**, proprietatea **V. M. Popescu**, în suprafață de **224 ha. 3900 mp.** Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția **20 ani**. Revizuirea în anul 1952. Aprobarea se dă numai din punct de vedere tehnic silvic, ea nu confirmă și nu atribuie din partea Ministerului nici un drept de proprietate.

Data astăzi **7 Martie 1940**, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.

No. 5793/940.

a) Amenajamentul pădurii **Julița**, județul **Arad**, proprietatea **Comunei Julița**, în suprafață de **153 ha. 800 mp.** Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția **40 ani**. Revizuirea după **10 ani**.

b) Amenajamentul pădurii **Pandelea**, județul **Dâmbovița**, proprietatea **C. Sapatino**, în suprafață de **78 ha. 247 mp.** Regim și tratament **crâng simplu**. Revoluția **20 ani**. Revizuirea după **20 ani**.

c) Amenajamentul pădurii **Lupești**, județul **Arad**, proprietatea **Comunei Lupești**, în suprafață de **46 ha. 400 mp.** Regim și tratament **codru** cu tăeri succesive. Revoluția **80 ani**. Revizuirea după **10 ani**.

Data astăzi **7 Martie 1940**, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.

No. 5796/940.

a) Amenajamentul pădurii **Fața Harlagiei**, județul **Mureș**, proprietatea **Comunei Bilbor**, în suprafață de **910 ha. 200 mp.** Regim și tratament **codru** cu tăeri rase. Revoluția **100 ani**. Revizuirea după **10 ani**.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Jigoru-Drugu**, județul **Hunedoara**, proprietatea **Ion Crivedeanu ș. a.**, în suprafață de **160 ha. 5200 mp.** Regim și tratament **codru** cu tăeri rase. Revoluția **80 ani**. Revizuirea după **10 ani**.

c) Amenajamentul pădurii **Târcaia**, județul **Bihor**, proprietatea **Composesoratului** din **Târcaia**, în suprafață de **103 ha. 9300 mp.** Regim și tratament **crâng** cu rezerve. Revoluția **40 ani**. Revizuirea după **20 ani**.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Recea**, județul **Tutova**, proprietatea **Natalia Al. Căpătână**, în suprafață de **58 ha. 1400 mp.** Regim și tratament **crâng** cu rezerve. Revoluția **20 ani**. Revizuirea după **20 ani**.

Data astăzi **7 Martie 1940**, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.

No. 5797/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

S U B S C R I E Ț I

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ȚĂRII.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : I. Zeicu

Secretari : { Al. Butoi
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

C. Chiriță

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

St. Rcdoteatu

V. Sabău

Sburlan A. D.

Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conducători și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

AU APĂRUT.

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:
Z. PRZEMETSCHI și GR. VA ILESCU

TEHNICA
ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 301 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTII BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

TRIMBURILE 1940

ANUL 52 — Nr. 4

R E V I S T A P A D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 4

APRILIE 1940.

S U M A R U L :

Studii :

Chibeleanu Aur.: Scoarța de stejar	— — — — —	249
Beldie Al.: Contribuțiuni la flora munților Bucegi	— — — — —	260

Comentarii — Insemnări :

Mălăescu Andrei: Fabricarea extractelor tanante din lemn	— — —	267
Popescu C. V.: Micșorarea patrimoniului forestier al Statului	— — —	273
Vasiliu V. V.: Cantoane de locuit pentru personalul de pază	— — —	277
Manole Horia: Economia națională și războiul	— — —	279
Ghelmeziu N.: Pentru lămurirea unor chestiuni din domeniul tehnologiei lemnului	— — — — —	282

Cronica internă (p. 291), *Cronica externă* (p. 294), *Cronica lemnului* (p. 297), *Cărți* (p. 300), *Reviste* (p. 305), *Informațiuni* (p. 323), *Cercul de studii forestiere* (p. 324), *Societatea „Progresul Silvic”* (p. 329), *Publicații* (p. 331)

SOMMAIRE :

Études :

L'écorce de chêne	— —	A. Chibeleanu
Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi	— —	Al. Beldie

Commentaires :

La fabrication des extraits contenus dans le bois	— — —	An. Mălăescu
La diminution du domaine forestier de l'Etat	— — —	C. Popescu
Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés	— — —	V. Vasiliu
L'économie nationale et la guerre	— — —	H. Manole
Pour clarifier quelques questions du domaine de la technologie du bois	— — —	N. Ghelmeziu

Chronique (intérieure, extérieure, mercuriale) — *Les livres* — *Revue des revues* — *Nouvelles* — *Soc. „Progresul Silvic”*.

INHALT :

Abhandlungen:

Eichenschälrinde	— —	A. Chibeleanu
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegi-gebirge	— — —	Al. Beldie

Mitteilungen :

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz	— —	An. Mălăescu
Verminderung des Staatswaldbesitzes	— —	C. Popescu
Dienstwohnung des Forstschutz personals V. Vasiliu	— — —	V. Vasiliu
Die Nationaloeconomie und der Krieg	— —	H. Manole
Zur Klärung einiger holztechnologischen Fragen	— — —	N. Ghelmeziu

Chronik — *Bücherschau* — *Zeitschriften-schau* — *Nachrichten* — *Verein „Progresul-Silvic”*.

S T U D I I

SCOARȚA DE STEJAR

de Ing. AUREL CHIBELEANU
(Zalău-Sălaj)

Tăbăcăriile din țară întrebuițează pentru tăbăcirea pieilor, diverse materii tanante, de natură vegetală, extrase din molid, stejar, mesteacăn, salcie, castan, ristic, quebracho, mimosa, vallonea, mirabolan, mangowe, nucă galică, etc., cari au proprietatea de a transforma pielea brută în piele tăbăcită, rezistentă și durabilă.

Când 80% din producție este piele grea și 20% piele fină, taninul de stejar se întrebuițează în proporție de 60—70% din totalul materiilor tanante vegetale.

Astăzi când producția de piele grea este în continuă creștere, se înțelege că și proporția taninului de stejar crește. Din acest motiv taninul de stejar are o importanță covârșitoare față de celelalte materii similare indigene și astfel se situează pe primul plan al problemei materiilor tanante din țară.

În lucrarea noastră; „Exploatarea scoarței de gorun” prezentată la examenul de subinspector din anul 1939, am studiat scoarța și pădurile de scoarță precum și situația lor față de politica noastră forestieră.

Dăm în cele de mai jos un foarte scurt extras din acest studiu.

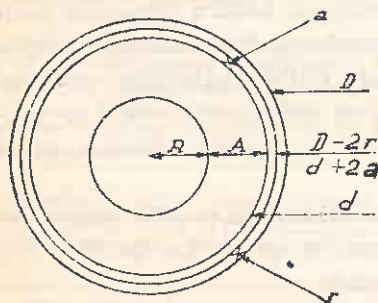
Credem că scoarța și taninul fiind produse ale pădurii, estimația lor cade în atribuția inginerului silvic. Tot așa credem că în primăvara curentă, acesta va fi chemat în foarte multe cazuri să facă acte de estimație pentru punerea în valoare a arboretelor apte pentru scoarță de tăbăcit. Astfel pentru practicianul silvic cunoașterea scoarței și a metodelor de cubarea ei și a estimației taninului, constituie o chestiune de primă urgență în ansamblul problemei materiilor tanante. Iată pentru ce vom

insista mai mult asupra unor formule de cubare și estimăție, menite să înlocuiască empirismul de până acum.

Menționăm că asupra tuturor celor de mai jos avem în curs noi cercetări.

I. Cubarea scoarței.

Scoarța și calitățile ei se studiază pe secțiunea transversală a arborelui. În scoarță deosebim o zonă internă (a) de culoare mai deschisă numită scoarță vie și alta de culoare brun roșcată (r) scoarța moartă numită ritidom. În lemn cunoaștem alburnul A , și duramentul R . Dacă notăm cu D diametrul arborelui cu scoarță și cu d diametrul fără scoarță, avem:

$$d = 2(A + R)$$

$$D = 2(A + R + a + r) \text{ și}$$

$$d + 2a = D - 2r.$$

Studiul de mai jos se bazează pe următoarele observațiuni:

1) Creșterea scoarței este proporțională cu creșterea lemnului și raportul liniar între scoarță și lemn are o valoare medie egală cu 0,1. Raportul mediu de volum este 0,19.

2) La arborii crescuți în aceleași condițiuni staționale în porțiunile cu ritidom, scoarța vie are o grosime medie constantă, indiferent de vârstă.

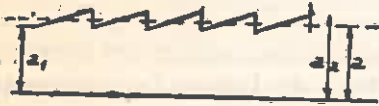
3) Între duramenificare și formarea ritidomului este o analogie perfectă, în care scoarța vie corespunde alburnului, iar ritidomul corespunde duramentului.

4) Ritidomul se produce prin activitatea felogenului secundar și de ordin superior. Activitatea lui este periodică, având o periodicitate prea puțin studiată, de regulă de câțiva ani, spre deosebire de duramenificare, a cărei activitate este anuală.

5) În anii când se formează un nou felogen, numărul inelelor din scoarța vie este egal cu numărul inelelor lemnoase din alburn, iar cel din ritidom egal cu numărul inelelor din duramen. În acești ani (în linii mari) avem următorul raport de dimensiuni:

$$\frac{a}{A} = \frac{r}{R} \text{ sau } \frac{a}{r} = \frac{A}{R}$$

6) Scoarța vie crește și, invers, ritidomul scade periodic cu o periodicitate de câțiva ani, precum se vede în figura alăturată între extremele a_1 — a_2 , având va-

loarea medie $a = \frac{a_1 + a_2}{2}$ unde a_1 este grosimea scoarței vii la începutul anului în care se for-

mează noul felogen și a_2 este grosimea la sfârșitul anului care precede formarea felogenului.

7) Conținutul de tanin din scoarța vie rămâne constant la arborii cari cresc în aceleași condițiuni staționale.

8) Taninul din ritidom este neglijabil din punct de vedere industrial.

9) Cantitatea de tanin la m^3 lemn cu scoarță scade, în măsura în care scade proporția scoarței vii față de volumul lemnului.

Cifrele din tablou (pag. 258) s'au calculat pentru arboretele, la care ritidomul apare la 12 ani și pentru cazul când felogenul apare anual, deci ritidomizarea merge paralel cu duramenificarea.

Din această cauză valoarea lui a este mai mică decât se arată la punctul 6 și deci și valorile din tablou. Diferențele însă sunt mici.

*

Relațiunea dintre scoarță și lemn, se exprimă prin raportul $\frac{d}{D}$.

Pe acelaș arbore, valoarea lui la diferite înălțimi este sensibil aceeași, dar diferă dela arbore la arbore și denotă un caracter individual. Media măsurătorilor făcute este 0,899 sau rotund 0,90.

Relațiunea între scoarță și lemn se mai poate exprima și prin

$$f = \frac{D-d}{D} = 1 - \frac{d}{D} \quad (1)$$

media acestei valori este $1-0,90$

adică $f=0,10$.

de unde rezultă că grosimea scoarței de stejar este în mediu de 10 ori mai mică decât grosimea arborelui.

Proporția scoarței față de lemnul cu scoarță se exprimă prin:

$$P = 1 - \frac{d^2}{D^2} \quad (2)$$

$$P = 2f - f^2 \quad (3)$$

Expresiile (2) și (3) au valoarea medie constantă egală cu 0,19.

*

Proporția scoarței vii față de lemnul cu scoarță este:

$$P_s = \frac{4a(d+a)}{D^2} \quad (4)$$

În expresia de mai sus d și D sunt variabile.

Valoarea ei scade cu vârsta, cu atât mai repede cu cât apare mai de vreme ritidomul. Reprezentată grafic dă o curbă concavă.

Pe același arbore valoarea ei scade de la vârf spre bază.

Cifrele din coloana 2 din tablou arată valoarea acestei expresii în funcție de vârstă, când ritidomizarea începe la 12 ani.

*

Suprafața inelului de scoarță vie este:

$$S = \pi a(d+a).$$

În care d este variabil, a constant și în consecință S variază liniar după forma unei drepte cu coeficientul unghiular egal cu πa .

*

Volumul v al scoarței este $v = V.P = V \left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right)$ (5)

în care V este volumul arborelui cu coaje. P fiind constant, rezultă că volumul scoarței unui arbore este direct proporțional cu volumul lui. V cuprinde volumul arborelui peste 5 cm. grosime în diametru, deoarece lemnul mai subțire se cojește greu.

Volumul scoarței la un m^3 lemn cu coaje este: $v = 1 - \frac{d^2}{D^2}$ exprimat în m^3 .

*

Volumul v_s al scoarței vii este:

$$v_s = V.P_s = V \frac{4a(d+a)}{D^2} = 4\pi a(d+a) \quad (6)$$

Se vede de aici că valoarea lui (6) scade cu vârsta, deci de la vârf spre bază, exact în aceeași măsură în care scade valoarea lui (4).

Volumul v al scoarței se poate determina foarte simplu prin 2 cubări succesive ale arborelui, odată cu scoarța și odată fără scoarță. Volumul căutat este diferența între cele două volume $v = V_1 - V_2$.

Deoarece însă ritidomul din scoarță nu conține decât cantități neglijabile de tanin, ne interesează în special volumul scoarței vii. Aceasta se cubează cu ajutorul formulei (6) precum urmează:

Trunchiul arborelui doborât se curăță de crăci până la grosimea de 5 cm. și se împarte în cilindri de un metru, începând dela bază. Măsurarea lui D , d și a se face cu ruleta, pe secțiunea transversală dela mijlocul cilindrilor. În acest scop se secționează trunchiul la distanță de 0,5 m. dela bază și pe urmă din metru în metru.

D și d se măsoară în cm. pe două direcțiuni perpendiculare cu o aproximație de 1 mm. La fel se măsoară (a) cu zecimi de mm. Volumul lemnului cu scoarță va fi pentru fiecare cilindru în parte:

$$V = 100 \frac{\pi D^2}{4} \text{ exprimat în cm}^3$$

iar volumul scoarței vii va fi:

$$v_a = V \cdot P_a = 100 \frac{\pi D^2}{4} \cdot \frac{4a(d+a)}{D^2} = 100 \pi a(d+a) \text{ exprimat în cm}^3$$

Ultima expresie reprezintă exact volumul manșonului de scoarță vie.

Adunând volumul cilindrilor avem volumul trunchiului întreg atât pentru lemnul cu scoarță ΣV , cât și pentru scoarța vie Σv_a . Ținând seamă că dimensiunea lui a este constantă la arborele crescut în aceleași condițiuni staționale, avem pentru volumul total al scoarței vii

$$\Sigma v_a = 100 \pi a (n a + d_1 + d_2 + d_3 + \dots + d_n) \text{ cm}^3$$

Împărțind rezultatul cu un milion avem volumul în m^3 .

Proporția medie de scoarță vie pentru trunchiul întreg este dată de raportul:

$$\frac{\Sigma v_a}{\Sigma V} = P_{av}$$

Cifrele din coloana 3 din tabloul de mai jos arată valoarea acestei expresii pentru arborii de vârstă 11—30 ani.

Cubarea scoarței unui arboret se reduce la cubarea unui arbore, deoarece prin una din metodele date de dendrometrie — e preferabilă metoda lui Hartig — se determină dimensiunile arborelui mediu și volumul acestuia se înmulțește cu numărul arborilor din arboret.

Pentru a compensa diferența de scoarță, datorită caracterelor individuale, se doboară mai mulți arbori de probă ca în cubajele obișnuite și se face media rezultatelor. Impărțirea arborilor în parcele de studiu se va face cu deosebită grijă, în raport cu toți factorii staționali cari influențează creșterea în volum, inclusiv consistența, expoziția, înclinația, etc. cari determină conținutul de tanin din scoarța vie.

Comentând relațiunile ce există între D, d și a, constatăm următoarele:

Referitor la scoarța în general:

- 1) Pe acelaș arbore, grosimea scoarței scade de jos în sus.
- 2) La diametre egale, scoarța arborilor are aceeaș grosime, indiferent de vârstă.
- 3) La aceeaș etate, scoarța cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.
- 4) La aceleași creșteri în diametru, scoarța cea mai groasă o are arborele cel mai bătrân.

Referitor la scoarța vie, când ritidomul apare în acelaș an, iar felogenul cu aceeaș periodicitate:

- 5) Pe trunchiul cu ritidom, scoarța vie are aceeaș grosime, pe toată lungimea cu ritidom.
- 6) La diametre egale, scoarța vie este mai groasă la trunchiurile tinere.
- 7) La aceeaș vârstă, scoarța vie cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.
- 8) La aceleași creșteri în diametru, grosimea scoarței vie rămâne aceeaș, indiferent de vârstă sau diametrul arborelui.

Cele arătate la punctul 5—8 rămân valabile, dacă în loc de scoarță vie și ritidom, vorbim de alburn și duramen.

II. Estimația taninului.

Taninul de stejar studiat de Freudenberg și Vollbrecht, este un glucosid al acidului quercic, de care acidul elagic este legat sub formă depsidică. Se găsește în scoarța de stejar în proporție medie de 10% de unde se extrage prin dizolvarea lui cu apă fierbinte de 80°—90° C. Este o pulbere amorfă, galben-

roșietică, solubilă în apă, alcool și acetonă, insolubilă în eter și ester acetic. Este puternic acidă iar în soluție alcoolică diluată cu Cl_2 , Fe dă o colorație albastră.

Cantitatea de tanin (p) se exprimă de regulă în procente din greutatea scoarței uscată la aer care mai conține încă 15% apă.

În cele de mai jos noi îl vom exprima în proporții sub-unitare.

$t = G \cdot p$, unde G este greutatea scoarței.

$G = v \cdot g$, unde g este greutatea specifică a scoarței și variază între 0,70—0,80.

deci $t = v \cdot g \cdot p$.

Conținutul de tanin din ritidom (p_2) este neglijabil iar cel din scoarța vie (p_1) variază foarte puțin la arborii crescuți în aceleași condițiuni de vegetație. Procentul mediu de tanin în scoarța cu ritidom, dacă neglijăm valoarea lui p_2 și diferența între greutatea specifică a scoarței vii și ritidomului este:

$$p = \frac{a}{a+r} p_1 \quad (7)$$

în care r este grosimea ritidomului.

Din această expresie, care face inutilă o serie întregă de analize de laborator, se vede că procentul de tanin din scoarță, scade cu îngroșarea ritidomului, deci cu vârsta.

Se vede de aici că (p) este maxim când (r) este nul, deci înainte de apariția ritidomului. În mod obișnuit la crângurile noastre ritidomul apare la 8—14 ani, în majoritatea cazurilor la 12 ani.

Stațiunea optimă pentru creșterea gorunului, este optimă și pentru procentul de tanin, deci căldura, lumina, expoziția sudică sau sudvestică, solul adânc și fertil, consistența redusă, măresc procentul de tanin. În general conținutul de tanin este proporțional cu creșterea materiei lemnoase.

Taninul la un metru cub lemn cu coaje este:

$$t = 1000 \text{ g.p. } \left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right) \text{ kg} \quad (8)$$

Valoarea lui t pentru arborii de 11—30 ani s'a trecut în coloana 4 din tabloul de mai jos.

Taninul la ha este egal cu taniul la mc înmulțit cu volumul la ha.

$$T = 1000 \text{ g.p. } V \left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right) \quad (9)$$

Formulele (8) și (9) sunt generale, utilizabile atât pentru scoarța fără ritidom cât și pentru scoarța cu ritidom. În ultimul caz se introduc în formulă valorile lui g și p , calculate pentru scoarța cu ritidom.

Expresiunile (8) și (9) se mai pot scrie:

$$t = 1000 \text{ g.p. } (2 f - f^2) \quad (10)$$

$$T = 1000 \text{ g.p. } V (2 f - f^2) \quad (11)$$

Când utilizăm valorile medii ale lui $\frac{d}{D}$ și f avem

$$t = 190 \text{ g.p. kg}$$

$$T = 190 \text{ g.p.V kg.}$$

Când ne servim de volumul scoarței vii, avem:

$$t = 4000 \text{ a.g. } p \frac{d+a}{D^2} \quad (12)$$

$$T = 4000 \text{ a.g.p.V} \frac{d+a}{D^2} \quad (13)$$

În aceste formule însă g și p reprezintă greutatea specifică și proporția de tanin din scoarța vie.

Greutatea specifică se determină după cum urmează:

Se iau mai multe bucăți de scoarță vie curățite de ritidom, sub formă de inele dela diferite înălțimi ale arborelui și după ce se usucă la aer vreo 5 zile, se cântăresc cu o balanță sensibilă.

Greutatea scoarței să fie 100—150 grame.

Se stabilește exact volumul cu ajutorul a doi cilindri gradați de 250 cm³, din care ultimul se umple cu 250 cm³ sămânță mărunță (mac sau rapiță), în al doilea se pune scoarța. Se toarnă peste ea sămânță până la gradația de 250 cm³.

Sămânța rămasă în primul cilindru arată volumul scoarței.

În toate cazurile, înainte de cetirea gradațiilor se scutură cilindrul pentru ca sămânța să se taseze la fel.

Din aceste date avem:

$$g = \frac{G}{V}$$

Procentul de tanin din scoarța vie nu se poate determina decât în laborator prin una din cele două metode întrebuintate: metoda directă a lui Schroeder, care dă cele mai exacte rezultate, sau prin metoda indirectă, întrebuintată foarte mult în industria de piele.

După ce se recoltează vre-o 500 grame de pe fiecare arbore, în modul arătat pentru determinarea lui g , scoarța vie destinată pentru analiză, se macină cât mai mărunt posibil, — în lipsă de mori mici speciale pentru scoarță — într'o morișcă de cafea și astfel se prezintă la laborator.

Analiza este foarte anevoioasă și durează vreo 7 zile.

Laboratoarele fabricilor de piele, în mod normal nu execută analize străine de fabrică, iar laboratoarele instituțiilor publice de chimie, în general nu sunt amenajate pentru analize de tanin.

Astfel determinarea lui p în laborator, pentru fiecare caz în parte, în prezent este foarte dificilă.

Când analizele se pot face cu ușurință, stabilirea cantității de tanin pentru arborete se face în modul următor:

Se cubează exact volumul mai multor arbori-probă, cu scoarță cu tot. Fie volumul acesta V_1 .

Se cojește de pe arbore toată scoarța. Cojirea se face cu ajutorul mezdrelei, deoarece lucrările de estimație se fac înainte de a începe circulația sevei. După vreo 10 zile de svântare, se cântărește și se macină toată scoarța. Fie, G , această greutate.

Se stabilește conținutul, p , de tanin pentru gradul de umiditate real al scoarței.

Taninul T_1 pentru volumul V_1 lemn cu scoarță este:

$$T_1 = G \cdot p.$$

Taninul pentru un m^3 lemn cu scoarță este:

$$t = \frac{T_1}{V_1}$$

Prin arborii de probă găsim și volumul total V al arboretului, iar cantitatea totală de tanin T al arboretului este: $T = t \cdot V$ deoarece valoarea lui t este aplicabilă pentru întreg arboretul.

Se lucrează însă cu suficientă aproximație pentru nevoile comerciale, dacă în cazul arboretelor apte pentru scoarță, de pe soluri bune, expoziție sudică și consistență normală, în expresiile (12) și (13) luăm: $g \cdot p = 0,10$.

Intr'adevăr în astfel de arborete valoarea medie a lui g este 0,75 iar procentul de tanin din scoarța vie este 13—14%.

În această ipoteză am calculat cantitatea de tanin raportată la un m^3 lemn cu scoarță, în funcție de vârstă, în intervalul 11—30 ani, așa cum se arată în rubrica 4 din tabloul de mai jos.

Variația valorii taninului în funcție de vârsta arborilor.

Prețul unui kg de tanin dintr'un arbore cu ritidom, are valoare mai mică decât taninul din arborele fără ritidom, de

oarece extracția lui trebuie să se facă din mai multă scoarță, deci cu mai multe cheltuieli.

Presupunând că acestea sunt proporționale cu plusul de ritidom, valoarea taninului scade exact în măsura în care scade cu vârsta, proporția de scoarță vie a arborilor.

Cifrele din coloana 5 arată valoarea acestui factor reductor. Se ia ca bază prețul taninului din scoarța arborilor pe care încă nu s'a format ritidom, de regulă din arborii sub 12 ani.

Pentru a evita calculul de reducerea prețului, am redus cu acelaș factor cantitatea de tanin la mc., urmând ca la stabilirea

1.	2	3	4	5	6
Vârsta.	Proporția de scoarță vie pe secțiunile de vârstă n.	Proporția medie de scoarță vie pentru arbori de vârstă n.	Cantitatea reală de tanin la un mc lemn cu scoarță în kg	Factorul reductor al prețului taninului.	Cantitatea redusă de tanin la un mc lemn cu scoarță în kg
11	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
12	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
13	0,174	0,187	18,70	0,984	18,40
14	0,161	0,184	18,40	0,968	17,81
15	0,150	0,179	17,90	0,942	16,86
16	0,140	0,175	17,50	0,921	16,11
17	0,132	0,171	17,10	0,900	15,39
18	0,124	0,167	16,70	0,878	14,66
19	0,117	0,163	16,30	0,857	13,96
20	0,111	0,159	15,90	0,838	13,24
21	0,106	0,155	15,50	0,815	12,63
22	0,101	0,151	15,10	0,794	11,98
23	0,096	0,148	14,80	0,778	11,51
24	0,092	0,145	14,50	0,763	11,06
25	0,088	0,141	14,10	0,742	10,46
26	0,085	0,138	13,80	0,726	10,01
27	0,081	0,136	13,60	0,715	9,72
28	0,078	0,133	13,30	0,700	9,31
29	0,076	0,130	13,00	0,684	8,89
30	0,073	0,128	12,80	0,673	8,61

valorii taninului, să se introducă în formulă prețul de bază din arborii fără ritidom. Cifrele din coloana 6 arată cantitățile reduse de tanin la mc³ lemn cu coajă. Astfel valoarea taninului la ha este:

$$K = L \cdot T = L \cdot V \cdot t \quad (14)$$

În mod normal în arborele optime pentru scoarță, t are valorile din coloana 6. Valoarea lui L, prețul unui kg de tanin loco pădure în scoarța arborilor, liber de orice impozit, depinde de situația pădurei, de conjunctura pieței, și se calculează

prin analize de prețuri, luându-se ca bază prețul dela fabrică. In anul 1939 în pădurile din jurul Zalăului, L a fost egal cu 7 lei, iar în anul 1940 valoarea probabilă va fi 12—14 lei. Volumul V la ha se determină prin inventarieri și cubaje exacte pentru fiecare arboret în parte.

Eichenschälrinde.

L'écorce de chêne.

Appuyé sur des observations très intéressantes en ce qui concernent les relations entre l'écorce et le bois, chez les arbres de chêne, on établit les formules de calcul du volume de l'écorce, d'abord pour l'arbre considéré individuellement; puis on passe à la production de l'hectare de forêt, en utilisant l'arbre moyen.

La seconde partie de l'étude s'occupe à déterminer la quantité de tannin contenue dans l'écorce et les variations de celle-ci avec l'âge.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MUNȚILOR BUCEGI

de Ing. AL. BELDIE

(București)

I.

Semnalarea de stațiuni pentru oricare specie de plante din cuprinsul unui teritoriu al țării cu vegetație remarcabilă, aduce o lumină nouă la cunoașterea ariilor lor de vegetație, încă ne-deajuns lămurite.

Urmărind vegetația atât de bogată și interesantă a munților Bucegi, se întâlnesc o serie de specii care nu sunt pomenite în lucrările speciale floristice dedicate acestei regiuni. Deasemenea se găsesc specii mai rare sau îndoelnice cari, deși citate din unul sau puține puncte ale masivului sau din regiunile învecinate, asupra lor este util să se revină cu indicațiuni mai precise asupra existenței și locurilor lor de creștere.

O parte din plantele interesante din aceste puncte de vedere sunt arătate în lista de mai jos în care se insistă asupra unor genuri critice, în scopul de a contribui la cunoașterea unițărilor sub care aceste genuri se prezintă în Bucegi *).

În afară de materialul recoltat în urma cercetărilor pe teren, o bună parte din date le-am obținut cercetând:

1) Herbarul laboratorului de botanică al Facultății de Farmacie din București (prescurtat Herb. Fac. Farm.), unde am gă-

*) Prima noastră contribuție de acest fel, cuprinzând specii noi pentru flora Bucegilor ca: *Ligularia glauca* (L.) Hoffm., *Papaver radicatum* Rottb., *Linaria alpina* (L.) Mill., *Iris sibirica* L., *Iris hungarica* W. K. etc., este lucrarea: „Câteva plante interesante din flora munților Bucegi și Piatra Craiului” de P. Cretzoiu și Al. Beldie, în „Acta pro Fauna et Flora universale” Seria II. Vol. II, No. 14—16 din 1937.

sit un prețios material recoltat cu îngrijire de către regretatul Prof. Marcel Brândză și de către D-nii Prof. Th. Solacolu și Conf. Dr. Radu Zitti.

2) Herbarul laboratorului de Botanică al Facultății de Silvicultură dela Politehnica „Regele Carol II” din București, unde se găsesc multe plante din Bucegi recoltate de: Prof. N. Iacobescu, Prof. C. C. Georgescu, M. Badea, P. Cretzoiu și S. Pașcovschi, precum și plante din herbarul J. Wolff. (prescurtat: Herb. Pol. Buc.).

*

Cystopteris fragilis (L.) Bernh. f. *dentata* (Sm.) Hook.

Valea Izvorul Dorului, pe stânci la 1290 m. alt.

f. *cynapifolia* (Hoffm.) Koch.

Valea Jepilor, malul drept, pe stânci în pădure, la 1100 m. alt.

Alisma plantago L.

Valea Isvorul Dorului, în pădure la locuri mlăștinoase. 950 m. alt.

Bromus barcensis Simk.

Această frumoasă graminee a fost descoperită și citată în literatură, pe muntele Tâmpa de lângă Brașov.

În Bucegi, am găsit-o în două stațiuni și anume: Pe Brâna Mare a Jepilor, în dreptul văii Urlătoarea Mică, la 1710 m. alt. și în partea superioară a văii Jepilor, pe fața Caraimanului, la 2020 m. alt.

Calamagrostis villosa (Chaix) Mutel.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Ialomiței, lângă „Casa Peștera”.

Deschampsia flexuosa (L.) Trin. var. *montana* (L.) Richt.

Furnica, spre Vârful cu Dor, în pășuni, 1550—1600 m. alt.; Vârful cu Dor, Peleşel, Peștera, Obârșia (leg. Marcel Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Festuca apennina De Not.

Vârful cu Dor, Piatra Arsă (leg. M. Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Trisetum fuscum (Kit.) R. et Sch.

Valea Cerbului (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Carex contigua Hoppe.

- Furnica, pădure (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).
Carex canescens L.
 Valea Peleşului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.);
 Valea Ialomiței, între Padina și Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).
Carex distans L.
 Valea Ialomiței, pe muntele Nucet (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).
Carex divulsa Good.
 Pădurea Colții lui Barbeș, 1200 m. alt.
Carex hirta L.
 Valea Ialomiței, între Padina și Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).
Carex pilosa Scop.
 Pădurea Colții lui Barbeș, la „Captări” 1150 m. alt.
Carex stellulata Good.
 Valea Peleşului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).
Streptopus amplexifolius (L.) D. C.
 Valea Ialomiței, în Cheile Zănoagei.
Thalictrum alpinum L.
 Piatra Arsă, 1500—1550 m. alt. (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).
Arabis sudetica Tausch.
 Această plantă a fost citată cu precizie din Carpații de Nord și munții Marmației și Rodnei (J. Prodan).
 În Bucegi, am găsit-o într-o singură stațiune, la Colții lui Barbeș, pe brâne la altitudinea de cca 1700 m., în apropiere de stațiunea de *Ligularia glauca*.
Potentilla thuringiaca Bernh. var. *Nestleriana* (Tratt.) Schinz et Kell.
 Furnica, în poeni pe drumul către poiana „Sfârșitul Lumii” 1350 m. alt.; Sinaia; pădurea de sub „Stâna Regală”, în poeni; Valea Babei.
 f. *parviflora* (Gaud.) Focke — Sinaia: pădurea de sub „Stâna Regală”, în poeni.
Prunus avium L. Sinaia: sub stâncile „S-ta Ana”, un exemplar.
Astragalus australis (L.) Lam. var. *Bucsecsii* Jav.
 Vârful Omul (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).
Lathyrus venetus (Mill.) Rouy.

Sinaia: pe „Calea Codrului“ în pădure.

Vicia sepium L. var. *montana* (Fröhl.) Koch.

Pădurea „Colții lui Barbeș“ la 1210 m. alt.

Geranium Caroli — *Principis Panțu*.

Această remarcabilă plantă, a fost descoperită pentru prima oară în Bucegi și cunoscută din Caraiman, Valea Jepilor și Valea Cerbului. (Panțu: Geraniaceele din România pp. 50—51). Am mai găsit-o în Valea Priponului la 1700 m. alt. precum și pe brânele de pe versantul sudic al muntelui Morarul la 1920 m. alt.; totdeauna vegetând în tovărășie cu specia următoare ca și în stațiunea clasică de pe Caraiman (Panțu: Contribuțiuni la Flora Bucegilor).

Geranium coerulatum Schur.

Coștila: Valea Priponului la 1700 m. alt.; Morarul: versantul sudic, pe brâne la 1900 m. alt.

Evonymus latifolius (L.) Mill.

Furnica: la „Chioșcul Davilla“ (leg. S. Pașcovschi in Herb. Pol. Buc.); Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică la 1350 m. alt.

Viola ambigua W. K.

Intre Sinaia și Poiana Țapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola, cyanea Čel.

Intre Sinaia și Poiana Țapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola lutea Huds. ssp. *sudetica* (Willd.) W.

Becker.

Sinaia (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Daphne mezereum L. var. *alba* Ait.

Această frumoasă varietate cu flori albe, am găsit-o pe Brâna Mare a Jepilor, pe versantul nordic al Jepilor Mici la 1730 m. alt.

Bupleurum ranunculoides L.

Coștila: Brâna de mijloc, deasupra Văii Țapului, la 2300 m. alt.

Thymus chamaedrys Fr. f. *adscendens* Wimm et Gr.

Piatra Arsă, în poiana „Stâna Regală“.

f. *silvestris* Schreb.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Thymus parviflorus Opiz.

Furnica, în pășuni, la 1600 m. alt.

Thymus pulcherrimus Schur f. *oreades* Lyka.

Jepii Mici; în Valea Urlătoarea Mică, la 1670 m. alt.

Thymus carpathicus Čel.

Vârful Piatra Arsă, la 1980 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Cerbului, la 1800 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Melittis melissophyllum L.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Fraxinus excelsior L. Sinaia: la stâncile „S-ta Ana”; pădurea de sub „Stâna Regală” la 950—1000 m. alt.

Lonicera coerulea L.

Cheile Zănoagei, pe fața muntelui Dichiu (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Am mai găsit acest arbust, rar în Bucegi, pe versantul nordic al Morarului, în Valea Râpa Zăpezii la altitudinea de cca 2080 m. unde vegetează izolat printre pâlcurile de *Rhododendron* și jnepeni.

Aster amellus L.

Muntele Colții lui Barbeș, pe coaste stâncoase deasupra Vânturișului, la 1500 m. alt.

Este remarcabilă această stațiune înaltă a plantei care vegetează în mod obișnuit, tocmai jos în Valea Prahovei (între Sinaia și Valea Largă), lipsind în celelalte regiuni din cuprinsul Bucegilor.

Hieracium alpinum L. ssp. *gymnogenum* Zahn.

Babele, pe stânci, 2200 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium aurantiacum L. ssp. *typicum* Zahn.

Jepii Mici (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. *carpathicola* N. P.

Valea Jepilor, la 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. *chrysophorum* N. P. Valea Jepilor. La 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. *subaurantiacum* N. P.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium bifidum Kit. ssp. *pseudocardiobasis* Zahn.

Sinaia: Stâncile „S-ta Ana”.

- Hieracium brachyatatum* Bert. (Bauhini < pilosella).
Pădurea Colții lui Barbeș, în poeni, la 1100 m. alt.
- Hieracium dacicum* Uechtr. (sparsum > prenanthoides).
Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică.
- Hieracium caesium* Fr.
Sinaia: Stâncile „S-ta Ana“.
- Hieracium Fritzei* F. Schultz. (alpinum > prenanthoides).
Jepii Mici, pe Brâna Mare a Jepilor la 1750 m. alt.
- Hieracium Morissianum* Rchb. f. ssp. villosifolium N. P.
Valea Cerbului, la 1700 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).
- Hieracium nigrescens* Willd. (alpinum > murorum).
Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel“, la 1950 m. alt.
- Pe Brâna Mare a Jepilor, la 1750 m. alt.
ssp. brachytrichellum Zahn.
Valea Mălăești (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).
- Hieracium Pavichii* Heuff.
Valea Joiței, deasupra comunei Predeal (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).
- Hieracium pietrosenze* Deg. et Zahn (alpinum—bifidum) ssp. crassifolium Prodan.
Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel“, la 1950 m. alt.
- Hieracium praecurrens* Vuk.
Sinaia, pe „Calea Codrului“, 1050 m. alt.; Valea Jepilor, 1060 m. alt.; Valea Joiței, deasupra comunei Predeal, 1050 m. alt. (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).
- Hieracium pseudobifidum* Schur ssp. pseudobifidum (Schur) Zahn.
Coștila: pădurea Munticeu, la 1350 m. alt.
ssp. pelesiforme Prod.
Sinaia: Calea Codrului, la 1020 m. alt.
- Hieracium prenanthoides* Vill. ssp. lanceolatum Vill.
Jepii Mici, pe drumul „Schiel“, la 1460 m. alt.
- Hieracium Rostanii* N. P. (villosum-alpinum).

Valea Jepilor, 1250 m. alt.; Valea Cerbului, 1660 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium stoloniflorum W. K. ssp. *eustoloniflorum* W. K.

Valea Mălăești (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

In ce privește materialul de *Hieracium*, m'am bucurat de prețioasele determinări și revizuirii a D-lor Prof. J. Prodan și Prof. E. J. Nyarady dela Universitatea din Cluj, cărora le aduc, pe această cale omagiile și mulțumirile mele.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegigebirge.

Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi.

La flore du massif montagneux Bucegi est bien connue; elle est riche et intéressante.

Toutefois les investigations minutieuses arrivent souvent d'y découvrir de nouvelles espèces quelque fois rares.

L'auteur donne une liste de plantes qui n'ont pas été signalées dans les travaux consacrés à cette région. Il a trouvé aussi utile d'insister sur quelques unes dont la présence était mise en doute. Puis il attache une importance spéciale pour quelques genres critiques.

En dehors du matériel récolté à l'occasion des diverses tournées faites dans la région, l'auteur a utilisé aussi les plantes des herbiers appartenant aux laboratoires des Facultés de Sylviculture et de Pharmacie de București.

COMENTARIU — INSEMNAȚII

FABRICAREA EXTRACTELOR TANANTE DIN LEMN

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU (Oravița)

Dintre speciile forestiere europene, numai lemnul stejarului, gorunului și al castanului are un conținut mai important în substanțe tanante pentru a putea servi ca materie primă la obținerea extractelor tanante din lemn.

Astfel lemnul de stejar și gorun conține în duramentul lemnului de peste 90 ani 4,6 până 7,8%, iar în alburn 1% substanțe tanante. După alți autori lemnul arborelui de stejar între 8—20 ani conține 1,5% substanțe tanante, cel de 100 ani 6,6%, iar cel de 120 ani 9%.

Cantitatea de substanțe tanante dintr'un arbore scade dela bază spre vârf, rădăcina fiind cea mai bogată în asemenea substanțe.

Stejarul din Slavonia conține în medie 5,6% substanțe tanante.

În general lemnul care conține sub 3% substanțe tanante numai poate face obiectul unei extracții, aceasta ne mai fiind rentabilă.

Lemnul de castan nobil este ceva mai bogat decât cel de stejar în substanțe tanante, ajungând la arborii bătrâni până la un conținut de 8—16%. Conținutul rădăcinilor de castan în substanțe tanante se urcă până la 17,5%.

Dintre speciile exotice lemnul de Quebracho, importat din Argentina și Paraguay este cel mai întrebuințat ca materie primă în industria extractelor tanante. Duramenul acestui lemn conține 19—23% substanțe tanante, putând fi întrebuințat după mărunțire în stare brută, ca materie tanantă, iar dacă se supune operațiunii extractive, se pot scoate extracte cu un conținut dela 55% în sus. Astăzi tăbăcirea numai cu extracte de Que-

bracho nu se mai întâlnește aproape deloc, ci numai în amestec cu alte extracte, de ex.: cu extrasul din coaja de molid.

Se mai prepară extracte tanante și din lemnul de *Acacia catechu* din Indiile Răsăritene, Bengal și Ceylon, din al cărui durament se pot prepara extracte tanante cu un conținut de 30—50% substanțe tanante. Aceste extracte tanante se aduc în comerț în blocuri mari și sunt cunoscute sub denumirea de: „Terajaponica“.

În fine lemnul și rădăcina de *Rhus pentaphyllum* dă un extras asemănător celui de *Quebracho*, sub denumirea de „Tisero“.

*

În România extractele tanante din lemn s'ar putea produce numai din lemnul de stejar, gorun și caștan.

Lemnul de stejar, însă fiind valoros ca lemn de lucru, nu poate fi întrebuințat în întregime în industria extractelor tanante. În acest scop se pot întrebuința numai deșeurile, lemnele defectuoase și lemnul de rădăcină. Atunci când lemnul ar trebui transportat dela distanțe mari până la instalația de prelucrare în extracte tanante, se obicinuește a se înlătura alburnul, căci am văzut că conține numai 1% substanțe tanante; deci alburnul nu rentează a se supune operațiunii de extragere.

Să vedem care ar putea fi posibilitățile de extracție a substanțelor tanante din lemnul de stejar, pentru România.

Am văzut ¹⁾ că stejarul ocupă în România o suprafață de 636.858 ha., iar gorunul 593.054 ha. deci în total 1.229.912 ha. Pe de altă parte știm despre creșterile lemnoase comercializabile anuale ale stejarului că sunt de 2,6 m³ pe hectar ²⁾, de unde urmează că lemnul ce putem exploata anual se ridică la cantitatea de 1.229.912 ha. × 2,6 m³ = 3.197.771 m³ din care 25% adică 799.413 m³ este lemn de lucru. Din această cantitate de lemn de lucru obținem 44% marfă debitată și 56% deșeuri.

Din cele 56% deșeuri 18% revine rumegușului, iar 38% reprezintă scurtături, lăturoaie, margini, etc.

Dacă admitem că rumegușul și încă 18% din cele 38% scurtături, lăturoaie etc. se ard în cazanele fabricilor de che-

1) Andrei Mălăescu: Extractele tanante întrebuințate în industria pielăriei. Rev. Păd. Nr. 3/1940 pag. 186.

2) Ing. Dr. Vasile Sabău: Problema materilor prime în România, 1939.

restea respective și că numai 20 din cele 56% deșeuri rămase dela prelucrarea lemnului de lucru ne-ar sta la dispoziție pentru fabricarea extractelor tanante din lemnul de stejar, această cantitate de¹⁾: 127.906.400 Kg ne-ar putea da o cantitate de 18.272.343 Kg sau 1827 vagoane extracte tanante cu o concentrație de 20—25° Bé. Ținând seama că fabrica de extracte tanante din lemn de stejar din Jupanie (Slavonia)²⁾ consumă în acest scop anual 80.000 steri deșeuri de stejar, din care produce 6000—7000 tone extracte tanante, deducem — socotind un ster = 0,7 m³ à 800 Kg — că 7 Kg lemn ne dă 1 Kg extract tanant.

Deci numai din această cantitate infimă de deșeuri ale lemnului de lucru de stejar am putea să producem o cantitate dublă de extracte tanante, față de nevoile noastre interne.

Dar în afară de deșeurile fabricilor de cherestea, s'ar mai putea prelucra cu folos și lemnul de buturugă de stejar care după cum am mai amintit este mai bogat în substanțe tanante, decât lemnul de trunchiu și de crăci.

La un volum aerian de 3.197.771 m³ lemn de stejar cât se exploatează anual, corespunde după Burckhardt și Schindler o cantitate de 18% lemn de buturugă fără rădăcini, adică $3.197.771 \times 0,18 = 575.599$ m³. Dacă am admite că din această cantitate s'ar extrage numai 20% (din locurile mai accesibile și cu o situație mai favorabilă) am ajunge la o cantitate de $575.599 \times 0,2 = 115.120$ m³ materie primă pentru industria extractelor tanante din lemnul de stejar, din care s'ar putea extrage $\frac{115.120 \text{ m}^3 \times 800 \text{ Kg.}}{7} = 13.156.571$ Kg. = 1315 vagoane extracte tanante anual.

Castanul nobil ocupă suprafețe mici la noi în țară și anume: 54 de hectare în Sub Carpații Olteniei și 649 ha. în Transilvania, deci în total 703 ha. Aceasta nu poate intra deci în considerare la noi.

Operațiunea extragerii tanantelor din lemn

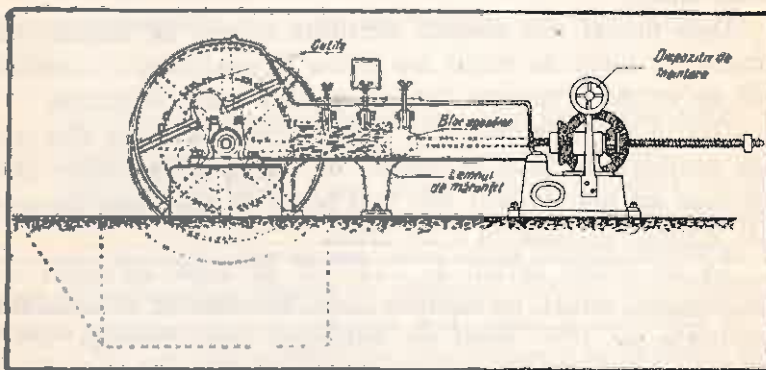
Lemnul din deșeurile fabricilor de cherestea, rămășițele din parchete de 0.5—1 m lungime, lemnul de buturugă, de

1) $790413 \text{ m}^3 \times 0,2 = 159.883 \text{ m}^3$, care socotiți a 800 Kg m³ = 127906400 Kg.

2) Szécsi Zsigmond: Az erdőhasználatlan kékikönyve.

rădăcină și cel din crăcile strâmbe de 15—30 cm grosime, se curăță de coajă și de alburn, se mărunțește în foi sau țândări subțiri de 2—4 mm cu ajutorul unor mașini rotative cu cuțitele montate pe periferia unui disc, care se rotește cu mare viteză. Aceste cuțite taie lemnul în cap, adică perpendicular pe direcția fibrelor. Un dispozitiv cu șurub fără sfârșit mișcat automat împinge lemnul asupra cuțitelor cari, mișcându-se foarte repede, taie așchii de 2—4 mm grosime, după calitatea lemnului.

Figura de mai jos reprezintă o asemenea mașină:

(Desen I. Ungureanu).

Mașină pentru mărunțirea lemnului (Holzraspelmaschine). După Dr. Georg Thinius: Das Holz und seine Destillations-Produkte.

Dispozitivul de punere în mișcare a discului cu cuțitele este situat lateral. După ce s'a terminat de tăiat bucata de lemn fixată în mașină, dispozitivul de împingere a lemnului se aduce cu ajutorul unei piese de întrerupere a mișcării lui, repede în poziția inițială, se fixează altă bucată de lemn în mașină și operațiunea de mărunțire reîncepe. Așchile se prind pe sub discul cuțitelor și se conduc cu ajutorul unui transportor mecanic (bandă transportoare sau un pater noster) direct la instalația de extracție.

Prin această mărunțire a lemnului fasciculele de fibre ale acestuia se desfac ușor în fibre elementare ceea ce facilitează pătrunderea în fibre a soluției de extracție întrebuințată.

Extracția este bazată pe principiul difuziunii. (Dacă despărțim două soluții printr'o membrană permeabilă cele două soluții trec reci-

proc una într'alta prin peretele membranos. In cazul extraselor din lemn, peretele membranos este format de pereții fibrelor lemnoase).

Ca soluție de extracție a substanțelor tanante se folosește exclusiv apa lipsită de calcar.

Pentru a reduce din tăria apei datorită eventualului ei conținut de calcar, se obicinuește a i se adăuga puțin acid sulfuric, bisulfid, acid oxalic etc.

Așchiile fine de lemn se așează în căzi largi de lemn sau aramă deschise sau închise la gură, iar în timpurile mai noi se folosesc în acest scop căzi din beton armat.

Cinci până la 9 asemenea căzi formează o baterie.

Se lasă să se scurgă deasupra așchiilor de lemn apă caldă de 30—40°, prin stropire. Cu apa care a trecut prin cadă, se repetă — după ce s'a încălzit în prealabil la aceeaș temperatură — din nou udarea așchiilor încă de vreo 5 ori. De fiecare dată udatul acesta durează câte 12 ore pentru a obține, în felul acesta, cât mai multe substanțe tanante.

În procedeele mai moderne se întrebuintează câte o baterie de căzi, compusă din 5—9 sau chiar 10—12 bucăți. Căzile au fund dublu, cel de deasupra fiind găurit (ciuruit) și sunt prevăzute la gură cu capace de aramă prin care străbat două țevi. Printr'una se scurge apă rece, iar prin cealalta, aburi calzi dela un cazan

Căzile bateriei sunt aranjate, fie în scară, pentru ca leșia să se poată scurge dela sine dintr'o cadă într'alta, fie unele lângă altele, în acelaș plan, când este nevoie să se pompeze lichidul dintr'o cadă într'alta.

Tratarea așchiilor de lemn se face în felul următor:

După ce întregul șir de căzi s'au umplut cu așchii de lemn, se umple prima cadă cu apă, care se încălzește cu ajutorul vaporilor introdusi, pe țeava a doua, în cadă. Apa caldă disolvă substanțele tanante din lemn, bine înțeles împreună cu alte substanțe netanante solubile în apă și se îmbibă cu o anumită cantitate din acestea, formând un fel de zeamă (leșie). Zeama formată în prima cadă se introduce sau se pompează în cada următoare, prima cadă umplându-se din nou cu apă curată încălzită cu vaporii. Și în felul acesta se continuă mulatul și spălarea așchiilor de lemn, până când fiecare cadă a trecut prin 10—12 asemenea spălări. Zeama scursă din ultima cadă se adună într'un vas colector, unde se produce clarificarea ei, prin decantare. Urmează după aceea încă o curățire chimică. Zeama se pompează într'o căldare, i-se adaugă sânge și cca 300 grame acid sulfuric, apoi se încălzește succesiv până la 60—70°, până când sub acțiunea acestei temperaturi sângele se coagulează și precipitând albumina, antrenează cu sine materiile în suspensiune, substanțele colorante și o parte din substanțele tanante. După decantarea zemei clarificate, precipitatul este presat în filtreprese și spălat apoi pentru recuperarea părților tanante.

Decolorarea zemurilor se mai poate face și cu ajutorul unor produse chimice ca: bisulfidul de sodiu, bioxidul de sulf, ferocianura de potasiu, acetatul de plumb, cărbunele decolorant etc.

Zemurile astfel purificate și decolorate au o concentrație slabă, de 2—3° Bé; deaceia mai trebuiesc supuse înainte de aducerea lor în comerț, unei operațiuni de concentrare, până la 24° Bé.

Aceasta se face în vase închise și sub vid, în cari zeama se încălzește la 50—60°, cu ajutorul a 8 țevi șerpuitoare parcurse de vapori fierbinți aduși dela un cazan. Deci vaporii de încălzire n'au contact direct cu zeama ; când părăsesc vasul închis, ajungând în contact cu aerul — ies sub formă lichidă din cele opt țevi.

Vidul din vas ajută evaporarea apei din zemuri la o temperatură mai joasă (50—60°), decât este temperatura normală de fierbere a apei, care ar provoca descompunerea substanțelor tanante extrase. Vaporii formați în vasul închis se îndepărtează prin pompare.

Când zeama a atins consistența siropului, conținutul ei în substanțe tanante este de 23—40%.

Prin fierbere mai departe, se obțin produse, cari, după răcire, se întăresc într'un fel de pastă de consistența smoalei, care se împachetează în saci de iută sau în butoaie de fag căptușite cu hârtie și se dau în comerț sub denumirea de extracte solide.

În timpurile mai noi concentrarea extractelor se continuă și mai departe, tratând pasta mișcată pe benzi transportoare formate din împletitură de sârmă, cu un contra curent de aer cald, până când produsul, datorită fragilității lui, se pulverizează.

Pulverizarea se mai poate face și sub vid, când se formează la o temperatură mult mai mică o pulbere fină, care trebuie să conțină sub 10% umiditate.

Aceste extracte uscate conțin 45—68% substanțe tanante.

Extractul din lemn de stejar și castan se folosește în special la pregătirea tălpii și a curelelor de transmisiune.

Așchiile de lemn epuizate după eșirea dela difuzoare, se întrebuințează ca combustibil la încălzirea instalației.

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz.

La fabrication des extraits tannants contenus dans le bois.

Tout d'abord on montre l'importance de diverses espèces forestières au point de vue du contenu en tannin. Puis, pour clarifier la question, on apprécie les possibilités des forêts de la Roumanie en bois contenant des substances tannantes.

En deuxième rang on décrit en détail la méthode employée dans les usines pour obtenir le tannin des bois.

MICȘORAREA PATRIMONIULUI FORESTIER AL STATULUI

de CONST. V. POPESCU
Ing. inspector silvic (București)

În cursul ultimilor două decenii, patrimoniul forestier al Statului a avut mult de suferit nu numai prin exploatări intense în vederea producerii de venituri necesare refacerii diferitelor lucrări de utilitate publică, dar mai cu seamă prin micșorarea suprafețelor datorită aplicării legii de reformă agrară, când s'a luat din proprietățile Statului o mare suprafață de pădure și s'a destinat ca păduri și pășuni comunale. A urmat apoi exploatarea pentru transformarea lor în pășune, pășuni cari nici astăzi nu pot fi folosite așa după cum s'a intenționat de legiuitor, pentru că s'a urmărit în primul rând exploatarea lor fără ca proprietarii respectivi să se îngrijească de curățirea lor. Azi suprafețe întinse, cari au fost păduri în trecut, au rămas locuri goale, acoperite doar de cioate, resturi rămase în urma exploatărilor, îmburuenite, ne mai fiind nici păduri, dar nici pășuni. Scopul urmărit de legiuitor nu s'a putut realiza, iar consecințele se văd.

Credeam că s'a terminat cu micșorarea domeniului forestier al Statului și că puținele păduri rămase vor avea în sfârșit odihna necesară pentru ca printr'o administrație bună să se poată reface cele exploatate intens și eventual să se mărească patrimoniul, forestier al Statului, prin cumpărare de păduri particulare. Am observat însă că din cauza lipsei de fonduri nu s'a putut realiza acest scop, nu s'au făcut cumpărări și domeniul forestier al Statului nu s'a putut mări; din contră s'a micșorat, și se micșorează din zi în zi. Astfel prin legea de înzestrarea unor mănăstiri ort. din țară cu întinderi de păduri, și alte terenuri agricole, lege publicată în M. Of. No. 74 Martie 1938, s'a atribuit din proprietatea Statului, în perpetuă și deplină folosință o suprafață de 18.800 ha. de pădure pentru în-

zestrarea a 87 mănăstiri ort., cu scopul ca din veniturile ce se vor realiza prin exploatarea pădurilor, să se restaureze diferite monumente istorice și să se construiască ateliere, tipografii, etc., pe lângă mănăstiri.

Aceste păduri s'au și predat, în folosința mănăstirilor, de către C. A. P. S. din cele mai frumoase rezerve ale sale.

Acum se pune din nou această problemă și se urmărește să se mai dea, tot din pădurile Statului, încă o suprafață de 8.000 ha pentru înzestrarea altor mănăstiri, cari n'au fost prevăzute în legea din 1938. Dacă scopul înzestrării mănăstirilor a fost ca ele să poată avea fonduri necesare pentru nevoile arătate mai sus, cred că ar fi fost cu mult mai bine dacă se proceda altfel, adică pădurile să fi rămas tot în administrația Statului care este cel mai bun administrator și în contul lor să se fi plătit o rentă anuală echivalentă cu venitul ce ar fi rezultat din exploatarea posibilității normale¹⁾.

Cum s'a procedat? Din cauza unei lacune a legii, care n'a precizat felul cum trebuie făcută această înzestrare, s'a lăsat la bunul plac al mănăstirilor alegerea pădurilor.

Neapărat că fiecare reprezentant al mănăstirilor a căutat să-și aleagă din proprietatea Statului cea mai frumoasă pădure, fără să țină seama de alte considerente de interes general național. Prin aceasta s'a produs o întreagă revoluție în administrarea lor, prin scindări de păduri, prin anulări de amenajamente, prin desființări de ocoale silvice, schimbarea personalului de pază, etc. În zadar C. A. P. S. a protestat în nenumărate rânduri, căci totul a fost de prisos, legea din 1938 fiind făcută prin surprindere, trebuia aplicată și nimeni nu i se putea opune, organul superior fiind Eforia Mănăstirilor înzestrate. N'a trecut mult dela predarea pădurilor în folosința mănăstirilor că imediat au început nemulțumirile. Unii din reprezentanții mănăstirilor observând că porțiunile de pădure ce li s'au atribuit nu sunt din cele mai frumoase, au cerut schimbarea lor și aceste schimbări s'au făcut, provocând din nou o serie întreagă de corespondență între C. A. P. S. și Eforia Mănăstirilor înzestrate. Nici astăzi nu este complet clarificată predarea de-

1) Nota Red.: A se vedea și „Memoriul cu privire la proiectul înzestrării cu păduri a mănăstirilor“ întocmit de Societatea Progresul Silvic și înmănat la timpul lui (în 1937) forurilor competente. — Tip. „Bucovina“, 7 pagini, 1937.

finală a pădurilor atribuite mănăstirilor. Și astăzi sunt în curs noi cereri de schimbări de păduri pentru aceleași motive, unele că nu sunt rentabile, altele pentru a fi comasate și așa mai departe. O experiență din trecut, ne arată că starea în care au ajuns pădurile atribuite (sesiile) Episcopilor imediat după 1920, se prezintă astăzi foarte rău, fiind exploatate intens și ne mai aducând azi nici un venit din care cauză au și început cereri de schimb pe motiv de nerentabilitate. Prevăd că se va întâmpla la fel și cu cele 18.800 ha. cedate mănăstirilor pe baza legii din 1938.

Vom ajunge un timp când după ce se vor face exploatări intense, și în acestea să se ceară C.A.P.S.-ului înlocuirea lor cu altele mai rentabile.

Acum când se pregătește o nouă lege pentru înzestrarea altor mănăstiri, când se urmărește luarea din patrimoniul forestier al Statului încă 8.000 ha. pădure, credem că a sosit momentul să se susție cu tărie interesele Statului, pentru păstrarea acestui patrimoniu forestier, atât de redus din cauza legii Reformei Agrare. Noua lege să aibă avizul C. A. P. S.-ului și dacă prin legea din 1938 s'au strecurat erori de neientat, acestea trebuiesc reparate prin legea nouă așa fel că pădurile Statului să fie scutite de această suferință. În acest scop propun două soluții: prima ar fi ca toate pădurile atribuite mănăstirilor pe baza legii din 1938 precum și cele ce urmează a se da prin noua lege ce este în proiect, să rămână nu numai în proprietatea Statului, dar și în administrația lui, fiind singurul organ care poate executa o administrație judicioasă. Să se calculeze venitul anual și acest venit să fie predat Eforiei Mănăstirilor înzestrate, care la rândul său să-l distribue mănăstirilor proporțional cu necesitățile fiecăreia.

A doua soluție ar fi comasarea tuturor pădurilor atribuite mănăstirilor înzestrate într'un singur loc, adică numai în raza unei Direcții sau Ocol Silvic, care să conducă toate lucrările administrative, să întocmească un amenajament comun pentru întreaga suprafață, să execute toate lucrările tehnice silvice și anual să predea venitul ce va rezulta din exploatarea parchetelor după ce în prealabil se va reține cheltuelile de administrație și cultura pădurilor.

Acest ocol silvic să fie considerat ca un ocol de regim

silvic și întreaga administrație să se facă prin Direcția Regimului Silvic la fel ca la pădurile persoanelor juridice.

Menționăm că astăzi se urmărește ca aceste păduri să fie considerate ca păduri particulare în care Ministerul Agriculturii și Domeniilor să aibă numai un rol de control general al aplicării Codului Silvic, iar exploatarea și valorificarea lor să se facă direct de mânăstiri. Dacă reușește această idee și legea nouă se va definitiva în felul cum s'a proiectat, sunt convins că nu va trece mult timp și aceste păduri vor fi adevărate ruini.

Se impune începerea unei acțiuni în acest sens pentru convingerea celor mari, căci va fi nu numai în interesul menținerii pădurilor ci și spre binele mânăstirilor înzestrate.

Verminderung des Staatswaldbesitzes.

La diminution du domaine forestier de l'Etat.

En 1938, plus de 18.000 ha des forêts de l'Etat ont été affectés, en toute propriété, aux diverses monastères orthodoxes du pays. Cela dans le but de leur créer des revenus nécessaires à l'entretien des bâtiments, pour des réparations, ainsi que pour les oeuvres culturelles poursuivies par elles.

Il paraît que la surface indiquée ci-dessus sera augmentée avec d'autres 8000 ha.

L'auteur de l'article reprend l'idée déjà exprimée qu'au lieu de donner des forêts aux monastères, il y aurait été mieux — de tous les points de vue — de leur destiner une quote annuelle du revenu total des forêts de l'Etat.

Si aujourd'hui il n'y a plus la possibilité de revenir sur les résolutions déjà prises, l'auteur propose que toutes les surfaces affectées, en divers points du pays, soient rassemblées et aménagées ensemble. Enfin leur administration et exploitation doit être mise dans les mains du service forestier de l'Etat, les monastères ne recevant que le revenu de ces forêts.

CANTOANE DE LOCUIT PENTRU PERSONALUL DE PAZĂ.

de Ing. V. V. VASILIU (Cernăuți)

Am mai arătat odată în coloanele acestei reviste condițiunile vitrege în cari sunt puși uneori să facă serviciul funcționarilor noștri subalterni, în special funcționarilor de cancelarie, subliniind urmările dezastruoase pe cari le au asupra sănătății lor aceste condițiuni de lucru.

Cu ocazia vizitării unor instituții particulare, am putut să văd locuințele construite de acestea pentru funcționarilor inferiori și pentru lucrători, locuințe îndeplinind toate exigențele de confort și igienă.

La expoziția „Muncă și Voe bună” din anul trecut, oricine a putut vedea că pentru toate întreprinderile particulare cât și pentru cele de Stat, constituie o preocupare de căpetenie și o obligație legală, crearea de condițiuni de viață confortabilă, igienică și plăcută pentru salariați, multe întreprinderi făcând adevărate sacrificii în acest scop.

La noi se cunoaște starea deplorabilă în care se află multe reședințe de ocol și cancelarii. În fiecare an se fac devize, planuri, proiecte de construcțiuni pentru ca regulat apoi — pentru economii — să fie suprimate cu ocazia întocmirii bugetului. De abia se pot strecura mici sume necesare unor cârpeli cari, dacă facem bine socotelile, sunt mult mai costisitoare.

Acum însă în mod special mă refer la locuințele pentru personalul inferior, la acele cantoane în cari sunt obligați să locuiască pădurarii și brigadierii noștri.

Prin meseria lor, acești funcționari sunt scoși din comunitatea satelor și obligați să trăiască izolat în mijlocul sau la marginea pădurii, acolo unde a fost ales locul pentru canton.

Sunt ocoale în cari aceste cantoane sunt construcțiuni într'adevăr bine întreținute și, dacă nu sunt confortabile —

suntem mult prea departe de a avea așa ceva chiar la reședințele inginerilor —, sunt totuși locuibile. Aceasta se găsește aproape peste tot, unde gospodăria forestieră a Statului are o oarecare vechime. În Basarabia însă, unde Statul a ajuns proprietarul pădurilor în urma aplicării legii de reformă agrară, pădurile, aproape peste tot, nu erau înzestrate cu cantoane de pădurar.

Simple colibe au fost primite și luate de noi sub numele pretențios de cantoane. Obligând pe funcționarii noștri să locuiască în ele, în 20 ani nu am reușit să facem ceea ce trebuia pentru ameliorarea acestei situații.

Izolate încercări de bună gospodărie, făcute prin așa numitele „artificii“, menite să suplinească lipsa de fonduri bugetare, au denaturat; și în loc să dea rezultatele așteptate, au ajuns să fie mai costisitoare decât lucrările ce s'ar fi făcut din nou, iar cheltuielile astfel mascate, pot lua caracterul de abuzuri, resfrângându-se pe nedrept asupra unui întreg corp.

Situația funcționarului, pădurar sau brigadier care, după ce e silit să locuiască izolat, trebuie să locuiască în astfel de „cantoane“ este ușor de înțeles; ajunge să-și urască locuința și, ori își petrece timpul aiurea, ori — așa cum am găsit câteva cazuri — părăsește complet casa din pădure, luându-și locuință în sat și lăsând cantonul părăsit. În acest din urmă caz, în cea mai bună situație, introduce în el câte un vagabond sau câte un locuitor sărac — pentru care acest „canton“ are aparență de palat — care face în schimb serviciul de „ajutor de pădurar“. Practica este mai mult decât condamnată, având drept urmare că îndepărtează pe pădurar dela rostul lui și se vârnă în pădure intruși cari se dedau la tot soiul de abuzuri. Astfel, o economie rău înțeleasă, are drept rezultat menținerea unei situații care influențează puternic asupra bunei stări morale și materiale a personalului nostru, iar pe de altă parte se răsfrânge asupra bunei gospodării forestiere.

Dienstwohnung des Forstschutzpersonals.

Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés.

Il ne faut pas passer — même dans ces temps d'économie — de bâtir des maisons forestières à l'usage des brigadiers et des préposés forestiers.

ECONOMIA NAȚIONALĂ ȘI RĂZBOIUL

de Ing. HORIA MANOLE

Noul budget al statului, pentru 1940/41 s'a desbătut și comentat în toate aspectele lui. Inglobându-se și regiile autonome s'a ajuns — în cifră rotundă — la suma de 103 miliarde lei.

Să încercăm a desprinde, cu cifrele în față, unele concluziuni.

La o populație de 20 milioane suflete, înseamnă o repartiție de 5150 lei pe cap de om. Dându-ne înapoi cu 28 de ani, vedem că la 1912, budgetul țării era de 600 milioane lei-aur. Considerând populația de atunci la $7\frac{1}{2}$ milioane suflete, revenia o contribuție de lei 80 pe cap de om. Așa dar, coeficientul de sarcină, azi, față de 1912, este de 64,4.

Este prima concluzie, la care ne vom opri, și în legătură cu ea — vom desprinde fireasca întrebare: economia generală a prețurilor se găsește, sau nu, adaptată la acest coeficient?

Categoric, nu! În primul rând, salariile sunt departe de acest coeficient. Apoi, multe din produsele de import se pot socoti cu coeficientul 200, actualmente.

Pentru ca să nu existe o prăpastie, între diferiții factori ai economiei prețurilor, normal ar fi să se adapteze la coeficientul arătat (64,4) tot ce răspunde la valori de schimb.

A doua concluzie, are o aplicațiune asupra materiei ce interesează breasla noastră (e vorba de lemn):

Dacă la 1912 se negocia chereșteaua de brad, pentru export (tip Alexandria) cu lei 40 pro m. c. în stația de încărcare, înseamnă — pe baza celor de mai sus — să se comercializeze, azi, acest sort de marfă, prin multiplicarea lui 40 cu 64,4 și deci să se trateze la prețul de 2576 lei m. c. pro vagon stația de încărcare.

Obiecțiunea care s'ar aduce, și anume că la 1912 nu erau

tarifele pe c. f. r. așa de ridicate, ca azi, s'ar anihila prin citarea legii cererii și ofertei. În speță, marfa fiind foarte puțină și cererea foarte mare, prețul arătat mai sus ar trebui să fie depășit, fapt care dacă nu se întâmplă, compensează obiecțiunea. Lista prețurilor U. G. I. R.-ului, pentru marfa specificație Alexandria, este cu vre-o 25% mai mică, decât aceea ce ar trebui să fie. O corectare grabnică a acestei liste trebuie negreșit să intervină.

Lemnul de foc, articol care se consumă în interiorul țării, se vindea cu 120—130 lei-aur, vagonul de 10 tone ab stația de încărcare. Luând, pentru calcul, 120 și rotunjind cifrele, găsim că valoarea lui — azi — ar trebui să fie 7700 lei, încărcat în stația de expediție, fiind vorba despre lemne de fag de foc. Or, la prețul de lei 6000, cât se negociază, în prezent, coeficientul este de numai 50, în loc de 64,4.

Ce se va întâmpla, în acest caz? În baza principiului vaselor comunicante, care în economie are o largă aplicațiune, nu va trece mult timp și vom vedea că prețul mai tuturor produselor va depăși coeficientul de 64,4, cu atât mai vârtos cu cât oferta va fi sensibil mai mică, decât cererea.

O justificare a acestei „preziceri“ o avem deja, analizând prețul câtorva produse fie agricole, fie de altă natură.

	1912	1940	Coeficient
	Lei-aur	(Martie) Lei-hârtie	
1. Grâul	1.200	60.000	50
2. Porumbul (uscat)	900	45.000	50
3. Inul	1.800	300.000	166
4. Fasolea	1.800	180.000	100
5. Slănina	1,80 kgr.	90 kgr.	50
6. Brânza albă	0,60 „	60 „	100
7. Untdelemnul (importat)	0,90 litrul	90 litrul	100
8. Cafeaua	4 kgr.	400 kgr.	100
9. Orezul	0,40 „	42 „	105
10. Lâna	1 „	100 „	100
11. Cuietele	0,40 „	36 „	90
12. Sarea	0,10 „	3,50 kgr.	35

Făcând media generală a acestor coeficienți, vedem că ea reprezintă — rotund — 87, deci cu mult peste acela stabilit mai sus (64,4).

Am luat această serie de articole, ca unele ce sunt cași indispensabile, în viața oamenilor dela sate și orașe.

Dacă, însă, s'ar face o analiză la o serie mai mare de articole, nu cred că rezultatul ar putea diferi cu mult, fie în sus, fie în jos.

În orice caz, coeficientul de 64,4 este — fără nici o discuție — baza oricărui calcul ce s'ar face, atunci când ar fi vorba să se stabilească scumpirea, în raport cu 1912.

Care este, atunci, motivul, pentru care lemnul, adică materia atât de prețuită — azi — pentru nevoile omenirii, în timp de război, se negociază — încă — la un coeficient cu mult mai mic decât acela stabilit în felul arătat mai sus?

Pe măsură ce trece timpul — și verificarea o avem din Septembrie trecut și până azi — toate produsele se scumpesc. Oprirea acestui fenomen nu s'ar putea produce, căci el nu este funcție de voința noastră. Conjunctura de război dictează prețurile, absolut în toate țările. Raporturile economice, care se găseau în ființă la începutul lui 1939, sunt fundamental răsturnate. Stăpânirea prețurilor, în împrejurări cu totul anormale, nu apare ca posibilă.

Apoi, nu trebuie să uităm un fapt care este de copleșitoare însemnătate: cum va fi recolta agricolă în 1940?

Iată, dar, că adevăratele mari probleme, de resort economic, în legătură cu războiul (război de lungă durată, după toate aparențele) se pun abea de-acum înainte.

Până în prezent, au fost numai tentative, tatonări, încercări, etc.

Faza economică va începe, acum, odată cu venirea primăverii.

Die Nationaloekonomie und der Krieg.

L'économie nationale et la guerre.

On tâche à démontrer que les prix actuels de vente du bois, soit de scierie, soit de chauffage, recalculés en or, sont trop bas si on les compare avec les prix de l'année 1912.

Etant donnée la conjoncture actuelle favorable, on peut demander — d'ailleurs dans l'intérêt de l'économie nationale entière — une réelle adaptation des prix du bois.

PENTRU LĂMURIREA UNOR CHESTIUNI DIN DOMENIUL TEHNOLOGIEI LEMNULUI

Pe marginea articolului „Revoluția tehnică în domeniul
lemnului“ de d-l Ing. Dr. Val. Dinu

de Dr.-Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul și-a consolidat poziția sa importantă printre materiile prime de mare necesitate, în urma găsirii procedeele tehnice de îmbunătățire a însușirilor, care îl făceau înainte greu de întrebuințat, cu deosebire în lucrări fine. A fost o evoluție târzie, care s'a început abia după ce a existat o aprofundată cunoaștere a acestui material, pentru ca apoi să meargă foarte repede, spre poziția de azi. Condițiunile economice specifice ale unor țări au dat un puls și mai viu valorificării industriale a noilor cunoștințe despre lemn. O susținută propagandă a răspândit aceste cunoștințe în cercuri largi și a sporit încrederea în întrebuințarea lemnului și a materialelor obținute acum din el.

La noi în țară, progresul ce s'a făcut în cunoașterea lemnului este puțin cunoscut. O acțiune pentru răspândirea acestor cunoștințe, o mișcare în favoarea întrebuințării cât mai extinse a lemnului sunt absolut necesare. Pentru reușita lor credem că este nevoie ca ele să fie dublate de o cât mai exactă cunoaștere a lemnului românesc, cunoaștere care până acum e foarte redusă, fiindcă nu am avut laboratoare utilizate, în care să se studieze lemnul și pentru că a lipsit chiar interesul pentru asemenea studii.

Până la încheierea acestor studii, care nu mai pot fi improvizatii și deci vor cere timp, răspândirea cunoștințelor despre lemn se poate face și pe baza literaturii, a rezultatelor din străinătate. În felul acesta se sporește chiar interesul și înțelegerea pentru cercetarea lemnului nostru. Nu trebuie însă să se difuzeze decât un material fără erori, cules dela surse verificate ca bune. Cei ce încep la noi răspândirea cunoștințelor din

acest domeniu au marele avantaj de a găsi înainte un câmp aproape gol, dar foarte avid pentru asemenea noutăți. Noi nu avem răspândite până acum, decât un număr redus de idei greșite. Avem, e drept, o seamă de prejudecăți populare, care nu sunt greșite decât dacă sunt generalizate, în fond ele ascunzând o fărâmă de observație locală.

De aceea, acum când s'a ajuns la un însemnat progres în domeniul lemnului, nu mai trebuesc răspândite decât cunoștințe riguros verificate și perfect prezentate. Aceasta, bine înțeles, dacă nu vrem ca noi înșine să semănăm greutăți și neîncredere în calea acțiunii de cunoaștere a lemnului.

Articolul domnului Ing. Dr. Valeriu Dinu „Revoluția tehnică în domeniul lemnului”, publicat în Buletinul A.G.I.R., anul 21 (1939), Nr. 5 (Mai), pag. 141... 150, cuprinde un variat material informativ pentru cei ce vor să cunoască stadiul în care se găsesc, actualmente, știința și tehnica în domeniul lemnului. Sunt însă, în acest articol, o seamă de erori importante, pe care voim să le rectificăm pentru a nu fi însușite dela început de cetitorul, care vrea să se inițieze în asemenea chestiuni, mai ales că articolul, prin redarea lui întregă sau parțială în mai multe publicațiuni *), este răspândit în cercuri destul de largi.

În cap. I autorul scrie că „analiza sumară a constituției lemnului indică următoarele părți distincte: celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina și seva”. Din felul cum sunt adunate aci aceste părți ale lemnului, nu ne putem face o idee justă despre constituția lui, pe de o parte fiindcă lipsește un punct unitar de vedere în analizarea constituției lemnului, iar pe de alta, pentru că de fapt componentele indicate de autor nu sunt părți distincte. Astfel fibra lemnoasă este și o celulă lignificată iar lignina intră în constituția atât a celulei lignificate cât și a fibrei lemnoase.

Constituția lemnului se poate analiza din punct de vedere chimic, morfologic sau fiziologic. Astfel se va spune despre

*) Articolul „Lemnul în construcție” apărut în ziarul „Excelsior” din 18 Mai 1935 cuprinde în parte cap. 7 cu acelaș titlu din lucrarea publicată în Buletinul A.G.I.R. în cap. VII „Ecourile revoluției tehnice în domeniul lemnului” din cartea „Elemente de politică și administrație forestieră”, 1930, Ed. „Viața Forestieră”, pag. 125—153, este redat în total articolul din Bul. A.G.I.R., cu o mică modificare și două completări.

lemn că este compus din corpii simpli: carbon, oxigen, hidrogen, etc., dacă analiza chimică a avut ca scop aflarea elementelor constitutive, sau este compus din: celuloză, hemiceluloze, lignină, rășini, etc., în cazul când analiza chimică s'a oprit la substanțe complexe. Morfologic lemnul este format din vase, fibre și celule de parenchim sau fiziologic din țesuturi conducătoare, de rezistență, cu rezerve, de cicatrizare, etc.

E drept că în cartea „Elemente de politică și administrație forestieră” (pag. 126) autorul se corectează, oarecum, dând pentru constituția lemnului următoarele elemente: vase, fibre lemnoase și celule de parenchim, însă explicațiile care urmează aci privesc tot celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina și seva.

Despre lignină autorul spune că este o materie colorată. Este, credem, cea mai neînsemnată dintre însușirile ce caracterizează lignina, chiar într'o expunere sumară, unde, deobiceiu, se caută să se dea tocmai esențialul.

Datele relative la variația cantității de apă din lemn, așa cum sunt prezentate de d-l V. Dinu, nu arată nici ele ceva precis. Ceeace se vrea să se spună aci, este despre lemnul din arborele în picioare sau absolut imediat după tăiere. La acest lemn cantitatea de apă variază, e drept, cu esența, vârsta și condițiunile de vegetație. Asupra influenței anotimpului, cercetările mai noi *) arată că „variațiile greutății lemnului proaspăt tăiat, după anotimpuri, nu sunt importante și pot fi acoperite prin influența stării meteorologice imediat dinaintea tăierii, cât și prin diferențe individuale dela arbore la arbore”. Diferențe de umiditate, uneori foarte mari, se găsesc între alburn și duramen. Deaceea o umiditate medie, fără alte precizări, nu spune nimic. Pentru a evita confuziuni se precizează, în literatura mai nouă, când se dau cifre de umiditate a lemnului, locul din arbore de unde s'a luat piesa (alburn, duramen, înălțimea) și modul de calculare a procentului de umiditate (față de greutatea uscată sau greutatea cu apă, $u\% = \frac{G-g}{g} \cdot 100$ sau $u\% =$

$\frac{G-g}{G} \cdot 100$). Diferența este foarte mare. Astfel umiditatea de

*) H. Knuchel: Untersuchungen über den Einfluss der Fällzeit auf die Eigenschaften des Fichten- und Tannenholzes. Z. Schweiz. Forstver. Beih. Nr. 5, Bern 1930, citat în *Technologie des Holzes* de F. Kollmann la pag. 398.

25%, calculată relativ la greutatea cu apă, corespunde cu cca. 33% față de greutatea uscată, iar la 50% corespunde respectiv 100%. Acum, în mod curent, se calculează procentul de umiditate relativ la greutatea uscată. În literatura mai veche, aproape totdeauna umiditatea a fost calculată față de greutatea lemnului neuscat. Așa se explică cifrele mult mai mici pe care le găsim în astfel de lucrări.

Cifra de 25% umiditate a lemnului de molift, între 80... 100 ani, dată de d-l V. Dinu, este probabil calculată relativ la greutatea cu apă, fiindcă cea mai redusă umiditate a lemnului de molift din arborele în picioare nu scade sub aceea a saturației fibrei, 28...32% calculată față de greutatea uscată și respectiv 22...25% față de greutatea cu apă. Deasemenea cifrele date de autor se referă la duramen *), fiindcă alburnul este mult mai bogat în apă.

După ce lemnul prin uscare a pierdut apa liberă din celule și mai departe a ajuns sub punctul de saturație al fibrei, umiditatea lui rămâne, dacă este ferit de precipitațiuni, funcție numai de umiditatea relativă și temperatura aerului. Precipitațiunile nu au decât o influență redusă, la suprafață și de durată scurtă, apa liberă din lemn pierzându-se foarte repede din cauza deficitului de saturație al aerului înconjurător.

Aceste sunt fapte de o deosebită importanță, de care trebuie să se țină seama când se face o descriere tehnologică a lemnului, lucru ce nu a avut în vedere d-l V. Dinu.

La cap. 2, „tehnica în domeniul producției, transportului și valorificării“ d-l V. Dinu întrebuițează termenul „o activitate în domeniul producției pure“ și probabil înțelege numai recoltarea produselor, operație din care relevă doar „fasonarea lemnului de foc în metri steri și figurile de material secundar (crăci, resturi, etc.)“. Noi suntem obișnuiți să vedem în activitatea de producție și tot ceea ce privește creșterea arborilor (pregătirea solului, semănat, plantat, etc.). De aceea nu apreciem distincția unei „producțiuni pure“. Dar chiar dacă ar fi să admitem denumirea aceasta, în tot cazul am fi așteptat să se vorbească și de doborârea arborilor, descojit, fasonat, de

*) „inneres älteres Holz ohne Rinde“ scrie Wilh. Graf zu Leiningen-Westerburg în „Forstlich-Chemische Technologie“ din Handbuch der Forstwissenschaft, Vol. II, pag. 701, după care d-l V. Dinu a luat datele.

transportul în interiorul parchetului, pentru care, în adevăr, tehnica a creat mașini, unelte și procedee de înaintată perfecțiune.

Odată cu introducerea uneltelor și mașinilor noi, s'au modificat și metodele de lucru și s'a căutat să se perfecționeze prin instruire lucrătorul forestier.

Ultimii ani au adus foarte mari îmbunătățiri în acest domeniu de activitate, pe care nu le putem vedea din exemplele relevate de autor.

Cifrele relative la consumul de lemn de diferite umidități pentru diverse temperaturi de ardere sunt greșite și n'au înțeles. Ele trebuiesc să fie 77, nu 0,77%, la consumul de lemn perfect uscat ($u=0\%$) și 220, nu 2,20, la consumul lemnului cu 50% umiditate, dacă se consideră consumul de lemn cu 20% umiditate egal cu 100, așa cum scrie d-l V. Dinu.

Datele cu privire la compoziția brichetelor de mangal (cap. 4, „cărbunele de lemn”) se găsesc în literatura de specialitate numai pentru bricheta „Licalit”, la care acel „1% corpuri străine” sunt precis părți volatile (flüchtige Bestandteile), iar rezistența de 60—120 kg/cm² trebuie indicată ca fiind la compresiune, nu „presiune”.

Cap. 5, „lemnul producător de forță motrice: „gazul pădurilor”, prezintă un foarte bogat material documentar pentru a se vedea importanța noului carburant: gazul din lemn. Această chestiune are o deosebită importanță chiar pentru țara noastră, bogată în petrol.

Autorul vorbește însă de gazogen ca fiind gazul din lemn *). Este absolut greșit. Gazogenul este generatorul de gaz

*) „Franța aduce chiar în timpul războiului surpriza gazogenului (gazului din lemn) utilizat ca forță motrice”, „între generatoarele de gazogen”, „Franța, lipsită de petrol, a recunoscut dela început gazogenul ca un carburant național”, scrie d-l V. Dinu în articolul din Bul. A.G.I.R., la pag. 144.. 145.

Deasemenea: „pentru perfecționarea acestor motoare cu gazogen (gaz de lemn) și cărbuni de lemn”, „înlocuirea benzinei cu gazogen și cu alți carburanți având drept bază lemnul”, în articolul „Lemnul, ca înlocuitor al benzinei” din ziarul „Excelsior”, 5 Oct. 1935.

Confuzia aceasta este însușită și de d-l ing. I. Rătan în recenzia publicată în rev. „Viața Forestieră”, 1940, Nr. 1, pag. 30, când zice: „generatoarele de gazogen”, „problema utilizării deșeurilor și lemnului inferior pentru producerea gazogenului”.

din lemn. E drept că în limba franceză și italiană se zice „vehicule à gazogène” și „autoveicoli a gassogeno”, dar aceasta înseamnă că vehiculele au generator de gaz din lemn sau cărbuni de lemn. „Gassogeno” ca și „gazogène” sunt prescurtări pentru „gassogeno a carbone di legna” sau „a legno”, respectiv „gazogène à charbon de bois” sau „gazogène à bois”.

Așa dar este profund greșit a numi gazogen, care e generatorul de gaz, chiar gazul însuși.

Datele relative la cantitatea de benzină pe care o înlocuște gazul din lemnul de pin și de fag se referă la 1 m³ (fm = Festmeter) nu la 1 ster cum scrie d-l V. Dinu.

Impărtășim entuziasmul autorului în fața realizărilor din acest domeniu, dar nu putem sacrifica exactitatea cifrelor.

Astfel automobilul cu gazogen, fabricat Alfa-Romeo, care a concurat prima oară la o probă de viteză, a realizat parțial peste 100 km/oră, nu în mediu *), cum scrie autorul.

În cap. 6, „lemnul ca materie primă chimică”, sunt făcute trei afirmații eronate de o deosebită gravitate:

obținerea nitrogenului pe cale chimică din zahărul de lemn,

lignina servește ca materie primă pentru obținerea fibrelor textile și

lignina se poate transforma în traverse de cale ferată.

Din zahăr, materie ternară compusă doar din C, H și O, nu se poate obține azot pe nici o cale. Nu știu cum a putut ajunge d-l V. Dinu la o asemenea convingere.

E drept că zahărul — zahărul din lemn în special, fiindcă e mai ieftin — este întrebuințat pentru creșterea unor drojdii, cu deosebire din genul *Torula* **), care au însușirea de a fi bogate în substanțe albuminoide, deci care conțin azot. Aceste drojdii servesc pentru hrana animalelor și au o ridicată valoare

*) „Teilweise wurde mit diesem Wagen eine Geschwindigkeit von über 100 km. erreicht”, în *Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft*, Heft 5, 1933, pag. 227 (după care a luat date d-l V. Dinu) sau „l'Alfa-Romeo... eseguiva... l'intero percorso... alla velocità media di km. 64,376, raggiungendo in alcuni tratti velocità molto superiori (90 km. di media da Brescia a Bologna, e 97 da Viterbo a Roma, con punte di 121 km.)”, în *rev. l'Alpe*, anul XX (1933), Nr. 7, pag. 251.

**) după Richard Lechner: *Die Entwicklung der Holzhefeherstellung* în *rev. „Holz als Roh-und Werkstoff*, anul 1 (1938), caetul 15 (Dec.), pag. 603.

nutritivă. Pentru creșterea continuă și în masă, a acestor drojdii, se adaugă zahărului de lemn săruri amoniacale.

R. Herzner *) scrie că zahărul de lemn, în prezența azotului din amoniac și anume 2,3...2,8 kg NH₃ la 100 kg substanță lemnoasă uscată, servește la obținerea drojdiilor bogate în substanțe albuminoide. D-1 V. Dinu spune însă cu totul altceva: „o nouă facultate a zahărului din lemn, asupra căreia se insistă în ultimii ani, este aceea de a putea fi utilizat la obținerea pe cale chimică a nitrogenului atât de necesar fabricării îngrășămintelor (din 100 kg materie lemnoasă se obțin deocamdată 2,3—2,8 kg NH₃)“.

Cea de a doua afirmație, că lignina oferă posibilitatea de a fi utilizată ca „materie primă pentru obținerea fibrelor textile“, este deasemenea profund greșită.

Lignina nu servește la fabricarea fibrelor textile. Ea nu poate, prin natura ei **), folosi la obținerea lor. În industria fibrelor textile din lemn se caută să se elimine complect lignina din celuloză, fiindcă strică fabricației.

Lignina, datorită constituției ei fenolice, poate folosi pentru fabricarea unor materii artificiale care înlocuiesc rășinile artificiale curate.

R. A. Herzner indică următoarele posibilități pentru o mai bună întrebuințare a ligninei decât ca material combustibil: „seine Verwertung als Ausgangstoff für Kunstmassen, seine

*) „Endlich wäre noch die Eignung des Holzzuckers zu erwähnen, bei Gegenwart von Ammoniakstickstoff (2,3 bis 2,8 kg NH₃ je 100 kg Holztrockenstoff), den man bekanntlich aus der Luft gewinnt, zu eiweissreichen Hefen vergoren zu werden und dadurch als Ersatz der im Inland nicht in genügenden Mengen herstellbaren Krautfutter zu dienen“. În R. A. Herzner: Wandlungen der chemischen Holzverwertung im letzten Jahrzehnt. Rev. „Centralblatt für das gesamte Forstwesen“, anul 64 (1938), caetul 1 (Ian.), pag. 155.

**) „Das Lignin hat nach allen Erfahrungen einen ganz anderen Bau als die faserförmigen hochpolymeren Naturstoffe.“

Man wird also eine technische Entwicklung in der Richtung solcher Kunststoffe als aussichtslos bezeichnen müssen. Es wird im Gegenteil eine Beimengung von Lignin bei solchen Verfahren, bei denen die wertvollen Eigenschaften der Faserstoffe (Zellulose) voll zur Geltung kommen sollen, störend wirken. Daraus ergibt sich die Notwendigkeit, in solchen Fällen das Lignin unter möglichst weitgehender Schonung der Zellulose zu entfernen (Aufschlussverfahren). Din „Der heutige Stand der Chemie des Lignins“ de A. v. Wacek în rev. „Holz als Roh- und Werkstoff“, Anul 1 (1938), Caetul 14 (Noemb.), pag. 547.

durch Sulfonierung mögliche Veredelung zu Gerblösungen (Lignosulfosäuren), als Ersatz für Holzkohle, als Treibstoff in Explosionsmotoren und schliesslich seine Verschwelung“ (folosirea sa ca material de la care se pleacă la prepararea materiilor artificiale, înobilarea sa posibilă prin sulfonare ca soluții tanante (acizi lignosulfonici), ca surogat pentru cărbunele de lemn, carburant în motoarele cu explozie și în sfârșit prin distilarea sa). Aceste „Kunstmassen“ sunt materiile artificiale de care am vorbit mai sus, nu fibre textile, cum scrie d-l V. Dinu.

Acest citat ne dă și singura explicație a afirmației d-lui V. Dinu că din lignină se pot face traverse de cale ferată și anume prin traducerea greșită a cuvântului „Verschwelung“ care nu înseamnă fabricarea traverselor, ci distilare uscată la temperaturi joase, de obicei fără aer. Deosebirea este enormă. Dealtfel chiar R. H. Herzner scrie că prin acest procedeu se recuperează cu deosebire acetonă și uleiuri, iar cocsul ce rămâne se arde pentru producerea vaporilor.

Deasemenea este exagerată afirmația că substanțele tanante, obținute printr'o extracție preliminară transformării lemnului de stejar în zahăr, „înlocuiesc cu perfect succes taninul de Quebracho, Mangrove, Mimosa“. În adevăr aceste substanțe pot înlocui în mare măsură materiile tanante din Quebracho, dar pe celelalte numai parțial *).

Tot în acest capitol autorul enumără între materiile textile ce se obțin din lemn și pot înlocui bumbacul, „lâna din lemn“. Sub această denumire se înțelege cu totul alt material decât acela de care vrea să vorbească autorul. Lâna din lemn se obține prin tăierea lemnului în șuvițe subțiri și înguste. Ea servește la ambalaj și acum în urmă, amestecată cu diferiți lianți, la fabricarea unor plăci ușoare de construcție (Holzwolleplatten).

Zellwolle, de care vrea să vorbească d-l V. Dinu, materia textilă fabricată din celuloză, s'a tradus în românește cu lâna vegetală. De fapt, mai exact, credem că ar trebui tradusă cu lâna artificială, fiindcă sub numele de Zellwolle se cuprinde și lâna făcută din cazeină („Lanital“) sau aceea din materiile

*) „die übrigen Gerbstoffe, wie Mangrove, Mimosa usw. werden sich dagegen nur zu einem gewissen Teil durch Eichengerbstoff ersetzen lassen können“ in Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft, 1933, caetul V (Aug.), pag. 262.

albuminoide din pește („Fischzellwolle“). Se poate păstra însă în cadrul noțiunii de lână artificială și aceea de lână vegetală, prin aceasta precizându-se materia primă care a servit la fabricație.

Subliniem apoi că glucoza pură este greșit să se spună că se obține „prin repetate modificări a cristalizării“, ci prin recristalizări repetate. Și mai sunt câteva exprimări false. Nu se spune „acid clorhidric supraconcentrat“, ci doar concentrat, sau „acizi ușori“ în loc de acizi diluați și nici „fermentare chimică“.

în cap. 7, „lemnul în construcție“, găsim deasemenea câțiva termeni nepreciși. Remarcăm doar că „rezistența la rupere“ nu spune ceva clar decât dacă se arată și prin ce fel de solicitare (compresiune, încovoare, etc.) s'a produs ruptura. Acesta este cazul cu cifra de 280 kg/cm^2 „rezistența la rupură“, pe care o dă d-l V. Dinu pentru lignostone, care cifră e de fapt rezistența la forfecare.

Lemnul impregnat pentru pavaje capătă nu „o rezistență pe care Deidesheimer o apreciază la 25 ani“, ci o durabilitate (sau trăinicie) de 25 ani.

Aceste câteva observațiuni, pe care le-am făcut și la care ne limităm, întăresc mai mult ceea ce am spus la începutul acestui articol, că cele ce se scriu despre lemn trebuie să fie riguros exacte, cu grije controlate. Altfel se formează noțiuni cu totul greșite, dăunătoare acțiunii pentru câștigarea încrederii, la noi, în materialele ce se obțin din lemn. Acum avem și posibilitatea de a vorbi cu destule precizuni despre lemn, în urma studiilor ce s'au făcut.

Am considerat o datorie să facem aceste precizări, pentru a nu se răspândi, dela început, ideile greșite pe care le-am discutat.

Zür Klärung einiger holztechnologischen Fragen.

Pour clarifier quelques questions du domaine de la technologie du bois.

Une mise au point de quelques affirmations non correspondantes, faites par Mr. le Dr. Valeriu Dinu dans le Bulletin de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie (Bull. Agr) Nr. 5/1939, sur „La révolution technique dans le domaine du bois“.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Serbarea arborilor.

Incetățenită la noi prin truda noastră a forestierilor, și înscrisă apoi în programul de activitate al Străzii Țării, serbarea arborelui s'a desfășurat și în anul acesta odată cu sosirea primăverii.

Pe toate meleagurile țării va fi purces tineretul să planteze mai ales pe locuri unde nesăuința înaintașilor lor a început să arate ceea ce ei nu trebuie să mai facă. Desigur restrânse sunt aceste lucrări dar importante, căci ele le atrage atenția asupra unei stări de lucruri care nu mai poate să dăinuiască.

Multe din aceste manifestări s'au bucurat de atenția câtorva articole prin ziare, dar și mai numeroase sunt acelea despre care nu s'a făcut vreo amintire.

Serbarea străjerilor din București a avut loc, în ziua de 6 Aprilie, ca și în anii trecuți la pădurea statului Pusnicul din ocolul silvic Brănești. Încă de pe acum, străjerii din București au puțința să constate cum s'a prins de pământ și cum crește ceea ce cu mâinile lor au pus an de an în pământ.

Serbarea a fost onorată de înalta prezență a Măriei Sale, Mihai Marele Voevod de Alba-Iulia și a d-lor G. Ionescu-Șișești ministrul Agriculturii și Domeniilor, Petre Andrei ministrul Educației Naționale, V. Țoni subsecretar de Stat la același departament, Teofil Sidorovici Comandantul Străzii Țării și numeroase personalități oficiale din Capitală. Corpul silvic a fost prezent printr'un impozant grup în frunte cu d-l prof. M. Drăcea președintele Societății „Progresul Silvic”.

Cu acest prilej au rostit cuvântări D-nii Prof. M. Drăcea din partea Societății „Progresul Silvic”, G. Ionescu-Șișești Ministrul agriculturii și domeniilor, P. Andrei ministrul educației naționale și Teofil Sidorovici Comandantul Străzii Țării.

Ziarele au acordat acestei serbări o deosebită atenție. Se cade să semnalăm în această privință, articolul „In pădurea Pusnicul” publicat de d-l Pamfil Șeicaru în ziarul Curentul cu data de 13.4.1940. „Dincolo de simbolul cuprins în simplul act al sădirii unui pom — spune d-sa — Marele Voevod Mihai va desprinde și sensul politicii naționale pe care monarhia o duce: să conserve, să repare, să refacă bogățiile irosite, să apere generațiile viitoare”. D-sa mai cere ca Straja Țării să facă din serbarea arborelui un punct de educarea tineretului. De asemenea, se mai

cade să menționăm și o notiță publicată de D-1 D. Smeu în Universul cu data de 7.4.1940 unde se omagiază corpul silvic, care a inițiat la noi serbarea sădirii arborilor.

Câteva zile mai târziu o serbare asemănătoare a fost organizată, tot în ocolul Brănești, de către studenții Facultății de Silvicultură. Timpul nefavorabil a împiedecat însă să se desăvârșească programul stabilit.

● Inundații.

Primăvara aceasta inundațiile au depășit pe multe din cele trecute.

Iarna ce abia s'a îndurat să se ducă a fost socotită de mulți drept „grea”. Zăpadă căzută a trebuit să se topească începând cu primele razele calde ale primăverii și ca atare să se scurgă și să mărească debitul râurilor; a fost însă multă. De reținut că primăvara nu a venit prea brusc; altfel dezastrul ce s'ar fi produs ar fi fost neînchipuit mai mare.

Dar n'a fost deajuns apa ploilor sosite și ele pe meleagurile noastre odată cu primăvara.

Am obișnuit, dela un timp, să semnalăm unde s'au produs astfel de manifestări nedorite, și pe cât cu puțință să arătăm întinderea răului. De data aceasta nu o vom mai face, căci a înșira aci pe cele întâmplate în primăvara acestui an, ar însemna să umplem pagini întregi. Ne vom mărgini doar să notăm că de la 15 Martie și până la sfârșitul lui Aprilie (când scrim rândurile de față) n'a fost zi când ziarele să nu fi semnalat inundații produse în nu știu ce colț de țară. Ar fi, se înțelege, de mare preț să cunoaștem întinderea lor și pagubele produse. Lucrul este însă greu. În ce privește circulația pe căile ferate, ea a fost în mai multe locuri și uneori pe mult timp întreruptă. Din această pricină, ziarele au obișnuit să dea aproape zilnic „situația liniilor ferate”.

Veni-va oare ziua când să înșcrim aici că în țara, în urma măsurilor luate, inundațiile sunt din ce în ce mai puțin numeroase și cu pagube cât mai neînsemnate?

● Alunecări de terenuri.

La pagubele provocate de inundații mai trebuie adăugate și acelea ale alunecărilor de teren. Apele de infiltrație au produs asemenea alunecări în mai multe locuri din țară, mai toate în regiuni locuite, din care cauză pagubele provocate și pericolul continuu pe care-l prezintă sunt de reținut.

Din ceea ce ne relatează ziarele, aflăm că în județul Buzău de unde ne-au venit numeroase asemenea vești, la Nehoiu a început să alunece o porțiune de teren de vreo 20 ha, având pe ea livezi, fânețe și câteva locuințe. În plus, a stricat calea ferată între Nehoiu și Nehoiși întrerupându-se circulația, antrenând cu ea și o porțiune din șoseaua națională Buzău—Brașov.

În Prahova, în Comuna Telega punctul Colibași s'au distrus două case și alte trei sunt amenințate. La Buștenari o alunecare a barat șoseaua comunală și a dărâmat trei case.

În Dâmbovița, în satul Strâmbu pendinte de comuna Vârfuri alunecă o porțiune de circa 10 ha, distrugând 4 case și amenințând alte 20.

În satul Giubilani a pornit o suprafață de vreo 70 pogoane cu pruni și 3 case. La punctul Casorlea a fost barată șoseaua Cărlănești-Urseiu. La Bezdead, 6 case sunt pe punctul de a fi dărâmate, iar șoseau care duce dela Bezdead la Pucioasa, la ieșirea din satul Minculești a fost distrusă pe o lungime de 150 m. În comuna Zărăfoaia satul Maluri au alunecat 5 ha în mijlocul satului, dărâmand 9 case. Șoseaua Zărăfoaia-Valea Lungă Știubei s'a crăpat pe o lungime de 300 m.

În Fălcu, surpându-se un mal pe calea ferată între stațiile Dobrina și Crețești, circulația a fost întreruptă, distrugând în același timp și un podeț.

At. Haralamb

● Serbarea sădirii arborilor la Lugoj.

Serbarea sădirii arborilor s'a ținut în acest an în ziua de 13 Aprilie, dată de sigur destul de târzie și neobișnuită pentru asemenea lucrări pe meștegurile din jurul Lugojului. Reușita plantațiilor în anul acesta va fi credem asigurată pe deplin, dată fiind umezala din primăvară față de trecut, când cu toată grija ce se punea cu ocazia plantărilor, doar o mică parte din pueți s'au uscat din cauza secetei — specific regiunii — de regulă primăvara.

Dimineața unitățile de străjeri ale lic. Coriolan Brediceanu, lic. Comercial, Școlii Normale, lic. german, lic. de fete, precum și ale Cursului supra-primar s'au îndreptat spre locul numit „Cotul Mic” proprietatea orașului Lugoj, spre a efectua plantarea. Au luat astfel parte aproape 1400 elevi în frunte cu comandante și comandanți.

Programul serbării a fost întocmit de către Direcția Silvică din localitate (Serv. tehnic) împreună cu Straja Țării.

La fața locului, serbarea a început cu ceremonialul străjeresc executat sub conducerea D-rei prof. Iancu. După aceea s'a oficiat un serviciu religios de către confesorul Străji, pâr. N. Sintescu, care la sfârșit a ținut și o însuflețită cuvântare arătând legătura dintre biserică, natură și pădure, cu citate din Sf. Scriptură și din Istoria Mănăstirilor noastre.

A mai luat cuvântul D-l ing. subinspector silvic V. Magdaș Șeful biroului culturii pădurilor din Direcția Silvică arătând printr'o amplă și documentată expunere rostul pădurilor, scopul atâtor munci depuse pentru plantarea terenurilor sterile îndemnând asistența la iubirea și ocrotirea arborilor.

D-l Colonel Panait Boitan Prefectul Județului, un mare iubitor al naturii și prieten al pădurilor, a încheiat seria cuvântărilor adresând străjerilor cuvinte înflăcărâte de iubire de patrie și tron.

S'a trecut apoi la sădirea propriu zisă, în gropile făcute de către premilitari, care și acum, ca și în toți anii au luat parte activă la Serbarea sădirii arborilor. S'au sădit 4000 pueți de salcâm, 300 de tei, 200 de nuc! americani și 100 de goruni. Unitățile de străjeri au mai sădit, cu câteva zile înainte și în alt loc, alți 1000 de tei, 500 de plopi de Canada și 100 de goruni.

L. Nagy

CRONICA EXTERNĂ

● Dela Centrul internațional de Silvicultură (C. I. S.) — Berlin.

Urmărind cu tenacitate împlinirea scopurilor sale propuse (a se vedea nota cu nr. 47 din R. P. 1939, pag. 557/8), C. I. S.-ul a ținut, între 5—7 Martie 1940, cea de a treia sa sesiune obișnuită la Berna, urmând celei de a doua dela Roma (a se vedea nota cu nr. 109 din R. P. 1940, pag. 211/2). S'au înfățișat, din partea Institutului internațional de Agricultură, dela Roma, D-nii: Baronul G. Acerbo, președintele Institutului, Papi, secretar general, Weber, membru în Comitetul permanent, delegat al Germaniei și Dr. G. Golay, consilier, apoi D-nii: Prof. Dr. J. Köstler, director al C. I. S.-ului, Krarup, directorul general al Pădurilor (Danemarca); M. Petitmermet, C. Albisetti și E. Müller (Elveția); Alpers, Eberts și Raab (Germania); Prof. Dr. A. Agostini, comandantul Miliciei naționale forestiere, Dr. L. Moser (Italia); Dr. Z. Miletic, Subsecretar de Stat al Pădurilor și minelor (Jugoslavia); H. Upitis, subdirectorul Pădurilor (Letonia); A. Rukniza (Lituania); Dr. J. A. Van Steijn, directorul Pădurilor (Olanda); Prof. Dr. M. Drăcea (România); Ing. Bednarcik (Slovacia); Baronul K. Waldbott, președintele C. I. S.-ului (Ungaria) și Dr. H. Burger (Uniunea internaț. a Institut. de Cercet. forest.).

Ședința s'a deschis, în palatul Parlamentului, sub președinția Baronului Waldbott. D-1 Consilier federal M. Etter a rostit cuvântul de binevenire din partea guvernului federal elvețian.

Discuțiunile au avut drept obiect întocmirea statului personalului C. I. S.-ului, a bugetului, publicarea unei reviste, chestiuni de personal și alte probleme de organizare și funcționare a C. I. S.-ului.

După ședințele respective (7 Martie), participanții au făcut o excursiune în pădurile din împrejurimile orașului Berna, ca invitați ai administrațiilor forestiere respective.

Sesiunea următoare a C. I. S.-ului (cea de a 4-a) este plănuită a se ține către sfârșitul anului, la Budapesta.

În treacăt, adăugăm că și Spania a aderat la C. I. S., pe ziua de 19 Martie 1940, încât numărul statelor-membre se urcă la 16.

(După diverse comunicări).

(112)

● Lorenz Wappes.

Lumea forestieră germană a sărbătorit, la începutul acestui an, împlinirea patriarhalei vârste de 80 ani a D-lui Ministerialdirektor, Dr.-Ing. Lorenz Wappes, o personalitate de mână întâia în viața profesională a silvicultorilor germani din ultimile 4—5 decenii.

Remarcat, dela începutul carierei sale, ca un element excepțional de înzestrat în toate privințele, Wappes a urcat repede scara funcțiu-

nilor în administrația forestieră germană până la cele mai înalte posturi. Pregătirea sa profesională temeinică, vederile sale largi, unite cu un tact deosebit l-au impus în conducerea mai tuturor organizațiilor forestiere germane din timpul războiului și după aceea. Merite deosebite și-a câștigat Wappe prin conducerea fructuoasă a Uniunii silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein) timp de mulți ani. După venirea la putere a regimului național-socialist, în 1933, i s'a acordat înaltul titlu de „Ehrenkurator“ al Uniunii, drept recunoaștere a marilor servicii aduse. Deasemenea a fost numit senator al Academiei germane de Științe silvice, înființată pe vară (A se vedea nota cu nr. 62, Cronica externă, R. P. 1939, pag. 689).

O frumoasă și largă activitate a desfășurat sărbătoritul și în câmpul literaturii de specialitate, care s'a dezvoltat paralel cu felurile funcțiuni îndeplinite. A scris, asifel, interesante articole în materie de silvicultură (remarcabile sunt studiile sale asupra lui *Pinus strobus*), amenajament, politică și administrație forestieră, tehnică forestieră, enciclopedie forestieră, etc. Pentru cercurile străine, Wappes este mai cunoscut pentru articolul său: *Grundlegung, Gliederung und Methode der Forstwissenschaft* din *Handbuch der Forstwissenschaft* (ed. a 3-a din 1912 și a 4-a din 1924) și pentru enciclopedia: *Wald und Holz* (1931—1935) la a cărei întocmire au participat atât de multe personalități ale științei forestiere germane, sub conducerea sărbătoritului.

În timpul ocupațiunii franceze din Germania apuseană (Rheinland), Wappes a îndeplinit funcțiunea de comisar al guvernului pentru Palatinat (Pfalzkommissar), apărând cu tact și demnitate interesele țării sale.

Wappes constituie și pentru noi, silvicultorii Români, una dintre cele mai frumoase pilde de muncă fructuoasă și devotament neabătut în slujba profesiunii și a Țării. Pentru tot ce a creat în materie de știință forestieră i se cuvine o recunoscătoare cinstită și din partea silvicultorilor români.

(După *Der Deutsche Forstwirt* 1940, pg. 17).

(113)

● Se amână congresele forestiere.

După cum s'a arătat în cadrul Cronicei externe (a se vedea nota nr. 65, R. P. 1939, pag. 755/7), cel de al III-lea Congres internațional de Silvicultură era sorocit pentru 1—5 Iulie 1940 la Helsinki (Finlanda), cu predarea unei serii de excursiuni între 28—30 Iunie. Cu acei prilej urma să se țină și cea de a 10 Adunare generală a Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere.

Din pricina împrejurărilor grele ce trăim, comisia de organizare a numitului congres, ca și Președintele Uniunii fac cunoscut că acele manifestațiuni se amână sine die.

(114)

● Tăierea nucului reglementată și în Elveția.

Față de însemnătatea mare a lemnului de nuc pentru fabricația armelor, tăierea nucului nu poate fi îngăduită pe întreg teritoriul Elve-

itei decât pe temeiul unei aprobări din partea autorităților. Obișnuit pentru fiecare nuc tăiat se pune îndatorirea sădirii a doi pueți de nuc. Dispoziția respectivă poate fi extinsă și asupra altor arbori foioși.

(După „Der Deutsche Forstwirt 1940, pag. 131). (115)

● Cartele și pentru lemn în Germania.

Economia de războiu adoptată de Germania în vederea atingerii țelurilor politice la ordinea zilei a impus o cărmuire centrală foarte întinsă a întregii producțiuni și distribuțiuni a bunurilor.

Astfel, în materie de lemn, sunt cu de-amănuntul reglementate atât tăerile cât și vânzările și prețurile. Lemnul rotund de foioase, de pildă, nu poate fi vândut la consumatorii și micile stabilimente industriale locale decât în limita cantității de 5 m³ anual, oricare ar fi numărul proprietarilor de păduri. Nevoile anuale ce depășesc această cantitate nu pot fi împlinite decât pe temeiul unei cartele. Nu se eliberează atari cartele decât membrilor Oficiului central al lemnului (Reichsstelle für Holz sau fostul Markvereinigung der deutschen Forst- und Holzwirtschaft). Mai trebuie apoi, ca Oficiile exterioare ale lemnului să posede date asupra consumului de lemn al solicitatorului în interes pe anii 1933—1939, din cari să rezulte că acel consum a depășit cu oarecare regularitate cantitatea de 5 m³ lemn rotund de foioase. Sunt aceste două condițiuni împlinite, se eliberează cartela cerută, dacă nu se opune vreo considerațiune privind ordonarea pieței.

(După „Der Deutsche Forstwirt“, 1940, pag. 83). (116)

Ilie C. Demetrescu

CRONICA LEMNULUI

BLOCADA ANGLO-FRANCEZĂ ȘI EXPORTUL LEMNULUI.

Situația exportului european de lemnărie.

Exportul european de lemnărie, cifrat anual la cca. 38—40 milioane m³ lemnărie de diferite sortimente, a fost deținut până în anul 1938 de 12 țări exportatoare cari, potrivit situației lor geografice și a debușurilor naturale, au avut următoarele cote de export:

1. Norvegia	cca. 0,9%) țările nordice	39,6%
2. Suedia	" 13,0 "		
3. Finlanda	" 25,7 "		
4. Estonia	" 0,8 ") țările baltice	6,8%
5. Letonia	" 4,8 "		
6. Lituania	" 1,2 "		
7. U. R. S. S.	" 19,9 "		19,9%
8. Polonia	" 10,7 "		10,7%
9. Cehoslovacia	" 7,6 ") Europa Centrală	11,7%
10. Austria	" 4,1 "		
11. Jugoslavia	" 5,2 "		
12. România	" 6,1 ") țările sudice	11,3%
	<hr/> 100,0%		<hr/> 100,0%

Mai mult de trei sferturi din exportul total de lemnărie, deținut de țările nordice, U. R. S. S.-ul, Polonia și țările baltice erau plasate pe piețele importatoare din Vestul Europei și din bazinul Mediteranei.

Cehoslovacia, Austria, Jugoslavia și România își plasa deasemeni produsele lor forestiere în bazinul mediteranean, iar o mică parte în țările din Vestul Europei.

Incorporarea Austriei și Cehoslovaciei la Germania în Septembrie 1938 și Martie 1939, a redus exportul total de lemnărie din Europa cu cca. 12%, fără a produce perturbări în structura celorlalte țări exportatoare de lemnărie, deoarece:

a) Atât Austria, cât și Cehoslovacia își plasau în mod normal majoritatea lemnăriei disponibile în Germania;

b) Incorporarea Austriei și Cehoslovaciei nu au diminuat cererile Germaniei care, găsindu-se în faza înarmării rapide, și-a mărit și mai mult importul de lemnărie din celelalte țări.

c) cererile crescânde de lemnărie din majoritatea țărilor importatoare au determinat chiar o majorare a exportului de lemnărie.

Isbucnirea războiului european din Septembrie 1939, a modificat completamente structura exportului european de lemnărie.

Blocada Anglo-Franceză a împiedecat, încă din primele săptămâni dela declararea războiului, ca țările exportatoare din bazinul Balticei să poată trimite mărfurile angajate cu vapoarele lor în țările din Vestul Europei și mai ales în bazinul Mediteranei.

Războiul Ruso-Finlandez a făcut ca și puținele transporturi de lemnărie, ce mai erau posibile, să fie evitate completamente.

S'au putut face în lunile Decembrie—Martie a. c., oarecari transporturi din Suedia și țările baltice pentru Germania, în măsura în care s'au putut efectua transporturile pe Marea Baltică, care a înghețat aproape în întregime.

În situația creiată de ostilitățile dintre Franța, Anglia și Germania, comerțul european de lemnărie s'a transformat în aprovizionări locale în bazinul Mării Baltice și bazinul mediteranean.

De această situație beneficiază Canada și U. S. A. care își vor mări considerabil transporturile de lemnărie pentru Anglia, Franța și Belgia.

Perspective bune are și lemnul din Congo belgian care va găsi plasamente rentabile pe piețele țărilor industriale din Vestul Europei.

Pacea Ruso-Finlandeză și economia lemnului.

Prin încheierea păcii din Martie 1940 cu Uniunea Sovietică, Finlanda are posibilitatea de a relua din nou locul său în fruntea țărilor exportatoare de lemnărie. Înăsprirea blocadei și pericolul minelor din Marea Nordului vor limita însă transporturile de lemnărie din Finlanda numai până în Olanda și Belgia. Reluarea exportului de lemn finlandez, chiar numai până în Belgia și Olanda va fi posibilă numai după ce se va reorganiza industria cherestelei și se vor reface căile de comunicație dela fabrici la porturile de încărcare din Baltică.

Atâta timp cât se va duce războiul pe mare, Finlanda și țările nordice nu vor putea exporta lemnul lor în țările din Vestul Europei și cu atât mai puțin în țările din bazinul mediteranean. În acest interval, țările din bazinul mediteranean vor supralicita lemnul românesc și iugoslav, pe care-l vor plăti la prețurile ce se vor cere de exportatori și în calitățile și specificațiile ce le vor impune fabricanții de cherestea.

Urcarea prețurilor lemnului de construcție.

Evenimentele din ultimile zile, provocate de Germania, prin ocuparea Danemarcei și a unei părți din Norvegia, au grăbit închiderea definitivă a Mării Baltice și a Mării Nordului pentru ori ce trafic de mărfuri, deci și pentru transporturile de lemnărie.

Finlanda și Suedia, preocupate să-și organizeze apărarea națională și ne mai având debușeuri pentru mărfurile lor, au luat măsuri ca fabricile de cherestea să-și reducă producția până la clarificarea situației internaționale. Puțina producție de lemnărie este grevată de cheltuieli foarte mari, astfel încât prețurile de vânzare sunt mai mari.

Țările industriale din Vestul Europei, avizate numai la lemnul canadian, au fost nevoite să desvolte exploatările indigene și să urce prețurile materialelor ce rezultă prin debitarea în fabrici.

În această situație, urcarea prețurilor lemnului de construcție apare ca o consecință firească a urcării cheltuielilor de exploatare, transport și achiziționare și este amplificată de legea cererii și a ofertei.

Piața Româno—Jugoslavă a rămas singura piață pentru comerțul lemnului european.

Înainte de izbucnirea conflictului armat germano-anglo-englez, existau în Europa două piețe pentru comerțul lemnului european.

a) piața baltică, formată din țările Baltice, Suedia, U. R. S. S., Finlanda, Norvegia și Polonia care deținea 75% din comerțul total de lemnărie din Europa;

b) piața su-estică, formată din România, Jugoslavia, Austria și Cehoslovacia, care deținea restul de 25% din comerțul de lemnărie al Europei.

Prețurile lemnului din România și Jugoslavia au fost determinate de cotașunile lemnului din Nord.

Astăzi însă, când nu există decât piața româno-jugoslavă prețurile lemnului de construcție sunt dictate de către fabricanții de lemnărie iar caietele de sarcini sunt impuse de către exportatori.

Prețurile lemnului sunt ferme și au tendințe de a încerca majorări continue, deoarece lemnul este un articol de războiu, pe care nu-l mai poate furniza decât România și Jugoslavia.

Exportatorii de lemnărie trebuie să se convingă deci de această realitate și să nu se grăbească de a angaja comenzi mari și cu termene lungi de livrare, pentru a putea beneficia realmente de majorările de prețuri ce vor surveni.

V. C. Filip.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

Dr. Ing. G. NICOLAU-BĂRLAD :
Die Photogrammetrie im Forstwesen dargestellt an der Waldwirtschaft der Karpathen- und Balkanländer. (Fotogrametria în silvicultură cu aplicație la economia forestieră a țărilor carpatine și balcanice). Berlin-Grunewald, Herbert Wichmann, 1938, 109 pag. Sammlung Wichmann Nr. 9.

După aproape 100 de ani de cercări, fotogrametria a realizat, odată cu dezvoltarea aviației, într'un timp relativ scurt, progrese atât de însemnate, încât astăzi metodele sale de ridicare prezintă față de cele „clasice“ de topografie, avantaje simțitoare. Acestea constau într'o mai mare rapiditate de ridicare și în economie de personal și de cheltuieli, pentru condițiuni egale de exactitate.

Micșorarea cheltuielilor de orice natură este o preocupare permanentă a oricărei gospodării forestiere. Rapiditatea în execuție este însă un factor, pe care nu-l va putea neglija mai ales țările în care lucrările cartografice lipsesc sau sunt incomplete, printre care se pot număra și România și țările balcanice. D-l Ing. Nicolau-Bărlad, făcând studii speciale asupra fotogrametriei și voind să arate importanța acesteia pentru măsurători în general și pentru silvicultură în special, a ales spre exemplificare țările amintite.

Lucrarea a fost prezentată ca teză de doctorat la Politehnica din Dresda. Publicarea ei într'o editură germană constituie o dovadă de aprecierea deosebită de care s'a bucurat.

Se compune din 2 părți: Prima conține o scurtă privire asupra fotogrametriei și asupra evoluției ei dela început până în zilele noastre. Autorul arată întâi care este stadiul actual al fotogrametriei. Trecând apoi la evoluția ei, distinge cinci epoci. Cea dintâi, pe care o numește epoca realizării ideii de aplicare a fotografiei în topografie, începe pe la 1839; ea corespunde cu începuturile fotografiei. Încercările întreprinse până în preajma războiului mondial, pentru a pune fotografia în slujba ridicărilor topografice, au dus la concluzia, că fotogrametria, mai precis geofotogrametria, nu poate avea decât un domeniu de aplicare restrâns. Dar odată cu întrebuințarea avionului și a fotografiei aeriene fotogrametria ia un avânt nebănuit, ajungând în relativ scurtă vreme să-și formeze metode proprii, cari îi permit să se afirme ca disciplină aparte.

Prin cifre și diagrame reprezentând suprafețele măsurate pe cale fotogrametrică în diferite epoci, D-l Nicolau dă o imagine precisă a evoluției acestei discipline până în ultimul timp.

Câteva considerațiuni asupra preciziei și rentabilității măsurători-

lor fotogrametrice încheie prima parte a lucrării.

A doua parte este intitulată „Fotogrametria în serviciul economiei forestiere și tehnicii corecțiunii terenurilor din țările carpatine și balcanice”. De fapt, partea de expunere care se referă special la condițiunile forestiere ale acestor țări (România, Iugoslavia, Grecia, Bulgaria și Albania) este relativ redusă. Mai întâi sunt expuse pe scurt, adesea sub formă tabelară, diferite chestiuni privitoare la caracterul economic și la lucrările de cartografie din țările amintite, după care se trece la fondul lucrării, aplicarea fotogrametriei în silvicultură.

Fotogrametria, — după definiția dată de autor — nu este decât o ramură a tehnicii măsurătorilor, care dezvoltă și stăpânește principiile teoretice și practice ale acesteia prin întrebuintarea fotografiei, a matematicii și a mecanicii de precizie, își are domeniul principal de aplicare în măsurătorile de teren. Silvicultura îi oferă deci posibilități de aplicare ori unde este nevoie de ridicări: lucrări de amenajament, construcții de drumuri și instalații de transport, etc. Dar în același timp fotografiile aeriene permit să se determine cu destulă precizie elementele caracteristice ale pădurii și arboretelor: structură, amestec de esențe, număr de arbori, înălțimea arborilor, etc., delă care se ajunge la determinarea volumului materialului lemnos și a creșterilor. În acest fel fotogrametria poate fi pusă și în serviciul estimațiunilor, al statisticii, administrației și chiar al științei silvice.

Delă aceste considerațiuni, D-l Nicolau trece, după o privire retrospectivă asupra cercetărilor și rezultatelor realizate de fotogrametrie pe

teren forestier, la România și țările balcanice. Arătând pe scurt caracterul forestier al acestora, precum și starea amenajării pădurilor și a mijloacelor de transport, relevă întinsele suprafețe neamenajate și lipsite de drumuri pentru a scoate astfel în evidență câmpul deschis fotogrametriei.

Ultimul capitol se referă la aplicarea fotogrametriei în operațiunile de corecțiuni de terenuri. Se arată întinderea terenurilor degradate din România și Balcani, cauzele de degradare precum și măsurile de ameliorare ce trebuiesc luate. Aplicarea fotogrametriei este indicată aici nu numai pentru avantajele ce le prezintă la ridicarea planurilor și determinarea suprafețelor, dar și pentru că fotografiile aeriene permit o cunoaștere mai precisă a condițiunilor terenului și în general a caracterului regiunii, factori hotărâtori asupra măsurilor de corecțiune ce se vor lua.

Lucrarea este frumos prezentată iar expunerea clară și însoțită de numeroase tablouri și fotografii. Cititorul ar putea rămâne totuși cu impresia că anumite lucruri, în interesul unității expunerii, ar fi putut fi omise. Vina este poate numai a stilului, prea enumerativ.

N. Rucăreanu

*

IJJASZ, Dipl.-Ing. E. L.:

Grundwasser und Baumvegetation unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in der Ungarischen Tiefebene.

(Apa freatică și vegetația arborescentă, considerând în special condițiile din câmpia ungară).

1938, Sopron, Tip. Röttig-Romwalter, pg. 217.

Este teza de doctorat a autorului, lucrată sub conducerea Prof. G. Kraus (catedra de soluri și ecologie forestieră) și susținută la Universitatea din Munchen în semestrul de iarnă 1937/38.

Bazată în primul rând pe materialul de observații pe care serviciile silvic și hidrologic din Ungaria i-l puteau oferi precum și pe investigații personale, având ca punct de plecare ideea de a contribui la rezolvarea problemelor forestiere impuse Ungariei de situația creată după războiul cel mare din 1914—1918, lucrarea D-lui Ijász poate fi considerată — datorită cercetării sânguinoase a literaturii în această materie — și ca o monografie a problemelor pe care le ridică studiul apei freatică. Frecvențele citate din cuprinsul cărții și bogata bibliografie indicată sunt o mărturie a imensului material consultat.

Cadrul lucrării e delimitat de patru categorii de chestiuni mari, care înseamnă tot atâtea capitole ale cărții: apa freatică și clima, apa freatică și substratul geologic, apa freatică și solul, și în sfârșit influențele reciproce dintre apa freatică și vegetația arborescentă.

Înăuntrul acestor capitole sunt în detaliu tratate elementele componente ale factorilor considerați. Astfel, la cap. I (35 pag.) discută relațiile dintre apa freatică și presiunea aerului, vântul, temperatura și umiditatea atmosferică, precipitații. În cap. II (6 pag.) se arată condițiile geohidrologice ale câmpiei ungare. Capitulul III (50 pag.) ne face cunoscute proprietățile fizice ale solului din Alföld, compoziția mecanică a lui, higroscopicitatea și capacitatea pentru căldură, capilaritatea, capacitatea pentru apă a solului, proprietățile chimice ale apei freatică.

În sfârșit, în al IV cap. (86 pag.) cu cele două subîmpărțiri: influența vegetației forestiere asupra apei freatică și influența apei freatică asupra vegetației forestiere, e vorba despre pierderile de apă datorite coronamentului arborilor, litierei, consumului de apă al arborilor, importanța pădurilor dela munte pentru regimul apelor freatică, cercetările întreprinse în Ungaria și în alte țări pentru a se constata gradul de influență al vegetației arborescente asupra apei freatică, creșterea rădăcinilor în legătură cu apa freatică, influențele favorabile și nefavorabile: ale acesteia

E firesc ca cercetarea atâtor complexe probleme să conducă la unele concluzii practice, pe care silvicultorii unguri, în una din preocupările lor de competență: împădurirea Alföldului, sunt ținuți să le ia în considerațiune. E de altfel marele merit al lucrării: autorul a vrut să-și servească țara și în nevoile ei imediate, nu numai știința în general.

Pentru ceea ce ne privește, lăsând la o parte chestiunile de pură pedologie, reținem o parte din concluziile care, credem că, interesează pe mulți. Mai întâi cu titlul de informație, un amănunt: Apa freatică în câmpia ungară poate fi considerată ca fiind nu prea departe de suprafață: între Dunăre și Tisa, nivelul ei se află la circa 2—3 m dela suprafața solului; dincolo de Tisa, la 4—6 m. O deosebire trebuie făcută în legătură cu importanța pădurilor asupra regimului apelor freatică, între pădurea de câmpie și pădurea de munte. Ultima are o acțiune de regulare, de evitare a extremelor. Influența ei principală constă în micșorarea scurgerilor și a pericolului inundațiilor precum și în alimentarea apei freatică. De unde necesita-

tea de a îngriji de păstrarea pădurilor în aceste regiuni și pentru motivul pomenit. Pădurea de câmpie poate influența apa freatică pozitiv sau negativ, după condițiile geologice, de sol, hidrologice, climatologice, etc. ale diferitelor stațiuni în care se află.

Din cercetările întreprinse în Rusia, Franța, India, Ungaria, s'a văzut că nivelul apei freactice e mai coborât și că varietățile acesteia sunt mai mici sub pădure decât în terenul liber; de asemeni, coborîrea nivelului apei freactice este mai pronunțată sub arboretele bătrâne decât sub cele tinere. Natura speciilor din care e compus arboretul se face și ea remarcată în influența asupra nivelului apei freactice.

E de observat însă că acțiunea uneia și aceleași păduri poate varia în cursul timpului, în sensul că în unii ani sau în anumite anotimpuri, această acțiune poate fi pozitivă, altelei negativă.

Observațiile din Ungaria au permis să se constate mai departe că liniile de nivel ale apei freactice (așa numitele isophreate) oglindesc forma arboretelor însăși și raza de influență a pădurilor asupra nivelului apei freactice.

Săpăturile la rădăcina arborilor au arătat că adâncimea până la care merg rădăcinile este funcție de condițiile staționale (sol, climă) și că în cazul când în straturile superioare nu există o umiditate în măsură necesară, rădăcinile tind să ajungă apa freatică, cece în anumite condițiuni se și întâmplă. Cu acest prilej s'a văzut că însuși pinul negru și salcâmul, esențe cunoscute ca suportând uscăciunea nu fac excepție în această privință. S'a mai văzut de asemeni în aceste lucrări că rădăcinile adânci ale pinului silvestru, pi-

nului negru, aninului, stejarului, plopului alb și salcâmului erau pur și simplu inundate în timpul nivelului ridicat al apei freactice fără ca prin aceasta esențele menționate să sufere. Această inundație chiar în timpul sezonului de vegetație n'a provocat nici o pagubă dacă a fost de scurtă durată.

Concluzia generală e că apa freatică în cazul când e la un nivel mai ridicat furnizează arborilor apă și substanțe nutritive și deci înlesnește creșterea.

O influență păgubitoare a apei freactice se constată atunci când aceasta are însușiri chimice nepotrivite pentru plante sau când inundația e de mai lungă durată, pentru că în felul acesta planta e lipsită de oxigen, iar pe de altă parte provoacă temperaturi joase.

Convingerea pe care și-a făcut-o autorul în urma susținutelor și amănunțitelor cercetări întreprinse este că în lucrările de împădurire din Alföld, apa freatică este un factor stațional care trebuie totdeauna luat în considerație. De asemeni, atenție trebuie să se dea variației anuale și pe perioade mai lungi chiar, însușirilor chimice și nu mai puțin nivelului limitei capilarității în raport cu regiunea rădăcinilor. Când limita capilarității se află aproape de suprafața solului, se recomandă în lucrările de împădurire utilizarea speciilor potrivite scopului gospodăriei silvice în acea regiune și evident celorlalte condițiuni staționale. Dacă însă această limită a capilarității se află la mai mare adâncime de la suprafața solului, atunci în lucrările de împădurire se va da preferință la început speciilor mai puțin pretențioase, rezistente la secetă, speciile de primă împădurire, la adăpostul cărora pot fi mai târziu introduse spe-

cille prețioase reclamate de interesul gospodăriei silvice în acea parte a țării.

De sigur, natura și numărul problemelor de amănunt discutate, în cadrul subiectului avut, de autor, cu competența experienței omului pregătit, care a lucrat pe teren atent și metodic, care a știut ce vrea și cum trebuie să afle adevărul, competență recunoscută de Universitatea din München prin conferirea gradului academic de doctor, ne-ar îndemna să înfățișăm mai pe larg subiectul tratat. Ne mărginim la cele arătate până aci, întrucât socotim că rostul acestor însemnări e mai ales

să facă atenți pe cei preocupați de probleme asemănătoare asupra unei cărți utile prin informațiile bibliografice și propriile observațiuni de pe teren. Dacă am avea să regretăm ceva ar fi în legătură cu tehnica însăși a organizării măsurătorilor, care, dată în carte cu mai multe detalii, ar fi slujit mai mult poate comparația cu alte investigații de același gen. Aceasta însă nu scade valoarea cărții, care poate fi citită cu folos de oricine vrea să se documenteze asupra problemei apei freactice. Lucrarea aceasta onorează pe autor.

T. Bălănică.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”.

A APĂRUT :

Instalațiuni de transport pentru exploatarea forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere

Partea II: Funiculare

de Prof. D. A. Sburlan

304 pag. + IX, 240 fig., 3 planșe și numeroase tabele.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 16, 15 August 1939.

Puster:

Alte und neue Verfahren der Maikeferbekämpfung im Wirtschaftswald.

Metode vechi și noi de combatere a cărăbușului în pădurea cultivată.

Intr'un articol apărut în Decembrie 1931, Thiem arată că pentru combaterea cărăbușului este bine să se folosească prăfuirea cu Dinicrosol. Autorul este adeptul metodei de combatere ce constă în prinderea gândacilor. În acest articol ne arată avantajele uneia din metode față de cealaltă.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Die Keimung des Hirschholunder (Sambucus racemosa).

Germinarea semințelor socului de munte.

Semințele dacă se usucă și se păstrează în casă nu răsar în primăvară, ci în al doilea an. Semănate imediat ce au fost culese germinează în cea mai mare parte.

Semințele curățate de carne germinează mai bine decât cele cu carne.

M. Krammer:

Aus der Praxis der Tannenverjüngung.

Din practica regenerării bradului.

Bradului trebuie să i se acorde mai multă atenție de silvicultor.

Autorul ne arată câteva observațiuni în legătură cu regenerarea naturală.

K. Weinkauff:

Über die Vermeidung verlustreicher Anwuchsstockungen bei Fichten, Kiefern- und Buchenkulturen.

Despre evitarea unor însemnate pierderi de creștere la culturile de molift, pin și fag.

Se observă că plantațiile făcute în tăerile rase, unde solul este mai bogat în argilă, tânjesc câțiva ani în tinerețe.

Această tânjire se datorește straturii de argilă care împiedică pătrunderea rădăcinilor. Ca să se înlăture această lăncezire se recomandă să se recurgă la îngrășăminte începând dela 5—10 ani și până la 40 ani.

Caietul 17, 1 Septembrie 1939.

Prof. E. Münch:

Die Ursachen des Korbwuchses des Junglärchen.

Cauzele creșterii în cuib de barză a laricelor tinere.

Foarte adesea se observă la culturile de larice creșterea în cuib de barză, din care cauză plantele ră-

mân mici și nu se pot întrebuița. Cauzele acestei creșteri ar fi gerul, fie târziu, timpuriu sau de iarnă

Se mai constată că există și o anumită dispoziție la unele proveniențe. Astfel laricea din Alpi este mai predispusă la această pipernicire decât cea din Sudeți.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:

Die Waldschätzung bei der Enteignung.

Estimarea pădurilor la expropriere.

Foarte adesea în ultima vreme s'a expropriat păduri pentru construcții de căi ferate, autostrăzi, canale... etc. Autorul caută să ne arate cum 'ar trebui făcută estimarea acestor păduri.

Fritz P. Müller:

Nachwirkung des Berührungstäubemittels „Lipan“ auf die bei der Begiftung überlebenden Kiefernspanner.

Acțiunea ulterioară a „Lipanului“ asupra exemplarelor de *Bupalus piniarius* L. care supraviețuesc otrăvirii.

În anul 1937—38 s'a făcut combaterea lui *Bupalus*, în Mecklenburg, pe întindere de 2600 ha., cu Lipan, un produs al Casei Ruberoid din Hamburg.

Urmărindu-se indivizii care au supraviețuit otrăvirii, autorul arată că larvele provenite din aceștia sunt mult mai vioaie și se deplasează mai departe pentru căutarea hranei.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei forestiere a bunurilor mănăstirești din Sud-estul Bavariei.

Pădurile mănăstirilor Gars și Au au fost până la trecerea în posesia statului, la anul 1803, exploatate fără nici un plan, nu s'a ținut seamă de raportul susținut. Din pădure s'a scos, după cum era nevoie, lemn de foc, de lucru, litieră...

Caietul 18, 1 Octombrie 1939.

Crug:

Geh.-Rat. Dr. Dr. h. c. Karl Rebel†, Consilier Dr. Dr. h. c. Karl Rebel†.

Rebel s'a născut la 15 Noembrie 1863, în Augsburg. Silitor la învățătură în tinerețe și un bun practician la maturitate, ajunge să ocupe funcțiuni importante în Administrația pădurilor Bavariei, până în anul 1930, când iese la pensie. Aproape 50 publicații în domeniul silviculturii cuprind lumea de gânduri a decedatului. Lucrarea cea mai cunoscută și de mai mare valoare este: „*Waldbauliches aus Bayern*“, în 2 volume.

Rebel moare la 4 Iulie 1939 în vârstă de 75 ani.

K. Thielmann:

Beiträge zur Maikäferbekämpfung des Bienwaldes (Pfalz).

Contribuțiuni la combaterea cărăbușului în pădure având mai ales în considerare condițiunile din Bienwald (Palatinat). (Articolul continuă).

Caietul 19—21, 1. Noembrie 1939.

A. Frank:

Der Maikäferflug 1939 im Bienwald.

Anul 1939 a fost un an de cărăbuși.

Autorul a făcut o serie de observațiuni meteorologice asupra biologiei cărăbușului. Din acestea rezultă:

Gândacul iese din pământ când temperatura minimă a solului la 15—25 cm. adâncime nu trece de 12 C., iar la 8 cm nu trece de 11° C.

Roirea începe zilnic la apusul soarelui.

Depunera oulelor depinde de zilele călduroase.

Temperatura medie zilnică între orele 5 și 21 trebuie să fie peste 13° C.

Prinderea gândacilor este în funcție de vremea de căldură, în zilele călduroase s'au prins mai mult și invers.

K. Thielmann:

Beiträge zur Maikäferbekämpfung im Walde unter besonderer Berücksichtigung des Bienwaldes (Pfalz).

Contribuții la combaterea cărăbușului în pădure, având mai ales în considerare condițiunile din Bienwald (Palatinat).

Pentru combaterea cărăbușului în pădurile din Bienwald s'a folosit mai multe metode.

Metoda prinderii, metoda prăfulrii cu diferite substanțe otrăvitoare. Rezultate mai bune la prăfuire a dat folosirea unei cantități de 75—80 kg la ha, substanțe otrăvitoare.

Prăfuirea făcută în orele de dimineață este mai eficientă decât mai târziu. Temperatura aerului în timpul

prăfuirei nu are influență. Este dăunătoare, după prăfuire, ploaia.

Caletul 22—24 Decembrie 1939.

Dr. Christoph Hofmann și Dr. Karl Daubershut:

Freilandverruiche mit einem neuen Berührungsgift gegen die Nenne (Limnautria monacha L.).

Incercări cu o nouă otrăvă. de contact în contra călugăriței.

Pentru combaterea călugăriței s'a folosit preparatul 2172 al Casei I. G. Farbenindustrie. Față de Dinitro-Kresol care este un preparat mai cunoscut în combatere are mai multe avantaje.

În primul rând este mai puțin periculos pentru persoanele care umblă cu el. În al doilea rând, acest preparat se descompune mai încet, ceea ce face ca să fie activ mai multă vreme.

K. Eck:

Standortstypen.

Tipuri de stațiuni.

După autor, tipul de stațiune ar cuprinde toate stațiunile care au între ele asemănări. Luând două exemple din practică, autorul ne arată cum înțelege aceste tipuri de stațiuni.

Ant. V. Rüd.

★

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Caletul 9 (Sept.).

H. Staudinger și F. Reinecke:

Über makromolekulare Verbindungen. Über den Polymerisationsgrad verschiedener Zellstoffe.

Despre combinații macromoleculare. Despre gradul de

polimerizare al diverselor celuloze.

În tehnică se caracterizează celulozele prin măsurarea vâscozității.

Metoda măsurării vâscozității nu arată totdeauna gradul de polimerizare al celulozei, de care depinde rezistența fibrelor. Deaceia sunt necesare și alte determinări și anume: indicele de cupru și indicele α . Gradul de polimerizare al celulozei scade prin prelucrare în fibre artificiale. Poliozele cu grad de polimerizare sub 200 (xyliane și manane) nu sunt bune pentru transformarea în fibre, deci trebuiesc separate de celuloza cu grad mare de polimerizare.

E. Thiele:

Unfallschutz an Holzbearbeitungsmaschinen.

Apărarea contra accidentelor la mașinile de prelucrat lemnul.

Foarte interesant articol. Se arată care sunt accidentele posibile la diferitele mașini de prelucrat lemnul (fierăstrae circulare, fierăstrae cu panglică, gateri, mașini de rândeluit și geluit, mașini de frezat, etc.) și dispozitivele de apărare contra lor. Autorul susține că toate aceste dispozitive, care marchează un important progres în fabricarea mașinilor, rămân fără o prea mare valoare, dacă nu se dublează cu o perfectă instruire a lucrătorului.

Mici comunicări:

Măsuri economice de război în economia forestieră și a lemnului. Lățimea admisibilă a tăieturii pânzelor la gateri.

Secția lemnului la expoziția elvețiană din Zürich (1939).

Producția de hârtie și celuloză în protectoratul Boemiei și Moraviei.

Industria chibriturilor în Uniunea Sovietelor.

Determinarea rezistenței la spălarea a substanțelor prezervative ale lemnului.

Revista patentelor (aprobată și anunțată).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 39 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul lemnului.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), Caetul 10 (Oct.).

E. Vintilă:

Untersuchungen über Raumgewicht und Schwundmass von Früh- und Spätholz bei Nadelhölzern.

Încercări asupra greutateii specifice și contragerii lemnului timpuriu și târziu la lemnul de rășinoase.

Se arată mai întâi procedeul de luare a probelor și aparatul de întreținută pentru determinarea cât mai exactă a greutateii specifice și a contragerii lemnului timpuriu și târziu.

Se stabilesc: valorile greutateii specifice, ale contragerii în sens longitudinal, radial și tangențial pentru lemnul timpuriu și târziu la pin, larice, duglas și brad.

Deasemenea se arată relațiile dintre greutatea specifică și procentul de lemn târziu, între contrageria lemnului târziu și timpuriu și greutatea specifică respectivă, între contrageria lemnului timpuriu și târziu și a piesei întregi, cantitatea de umiditate a lemnului târziu și timpuriu și raportul umidității cu greutatea specifică și volumul porilor.

Heinz Frank:

Hartmetallwerkzeuge zur Bearbeitung von Holz, Sperrholz, Schichtholz und Kunstholz (mit besonderer Berücksichtigung des Nachschleifens).

Unelte din metal dur pentru prelucrarea lemnului, a contraplacajelor, a lemnului lamelat și a lemnului artificial (cu deosebită considerare a ascuțirii).

Intrebuițarea metalelor dure pentru confecționarea uneltelor, a deschis posibilități noi de prelucrat lemnul și materialele obținute din el. Articolul cuprinde foarte interesante considerațiuni asupra uneltelor din metale dure, a modului de lucru cu ele și în special asupra condițiilor în care trebuie să se facă o bună ascuțire a lor.

Mici comunicări:

Impărțirea pe clase de vârstă a arboretelor Germaniei.

Materiile prime ale fabricării spiritului în Germania.

Economia forestieră și a lemnului în Estonia.

Oficiul de cercetări tehnice al grupei economice a industriei cherestelei.

Norme noi.

Automobile cu gaz din cărbune de lemn în Australia.

Panglici pentru mașini de scris din mătase artificială.

Un aparat simplu pentru măsurat lățimea tăieturii pânzei.

Semnele de recunoaștere ale uneltelor din metal dur.

Congresul secțiunii lemnului din V D I și D F V.

Revista patentelor (aprobată și anunțată).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 28 referate asupra celei mai noi literaturi din tehnologia lemnului.

Recenzii:

R. Trendelenburg: Das Holz als Rohstoff.

H. v. Renesse: Werkstoffratgeber.

P. Jaccard: Widerstandsfähigkeit und mikroskopische Struktur des Holzes.

W. W. Barkas: Recent work on moisture in wood in relation to strength and shrinkage.

H. Ebinghaus und M. Fritsche: Das Zimmerhandwerk. Ein Lehrbuch und Nachschlagewerk für Studium und Praxis.

O tablă cu însușirile și întrebuițările lemnului de mesteacăn.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), Caetul 11 (Nov.).

G. Jayme și R. Heininger:

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern.

Procedee noi pentru determinarea diferențelor de structură a lemnului.

Se descriu două aparate noi pentru măsurarea volumului lemnului și a porilor din el și metodele de lucru cu aceste aparate. Rezultatele primelor lucrări la plop.

H. Wicht și Bruno Schulze:

Untersuchungen über das Osmose-Holzschutzverfahren unter Benutzung des Scheibenverfahrens.

Cercetări asupra procedurii de impregnare prin oșmoză cu întrebuițarea procedurii cu rondela.

Articolul cuprinde interesante re-

ferințe asupra încercărilor făcute cu procedeul rapid cu rondele, pentru determinarea celor mai bune paste de impregnat și a timpului celui mai scurt necesar pentru impregnare.

E. Doffiné:

Bauart, Wirkungsweise und Verwendung von hydraulischen Pressen für Holzindustrie.

Felul construcției, acționării și întrebuințării presei hidraulice pentru industria lemnului.

Sunt trei tipuri de prese: cu plăci calde așezate între coloane, între plăci de tablă sau în rame. Sisteme mai simple de prese sunt construite pentru încălirea la rece. Acționarea acestor prese și felul de manipulare al lemnului se descriu pe scurt în acest articol.

H. Gläser:

Der Holzgaszerzeuger in der Holzindustrie.

Generatorul de gaz în industria lemnului.

Scurtă privire asupra progreselor realizate în întrebuințarea generatorului de gaz pentru industriile lemnului.

H. List și J. Franzl:

Versuchsbericht über den Sägespänegenerator von Damman & Westerkamp.

Dare de seamă asupra încercărilor făcute cu generatorul de gaz din rumeguș, fabricat Damman & Westerkamp.

Descrierea generatorului, funcțio-

narea, consumul, producția, compoziția gazului și puterea lui calorică.

Mici comunicări:

Al 8-lea congres al lemnului.

Institut pentru cercetarea lemnului la Belgrad.

Instrucțiuni pentru repartizarea lemnului de cofraje și schele.

Uleiul de terebentină carburant.

Carburantul lemn pentru automobile în Finlanda.

Mesteacănul ca materie primă a industriei placajelor în Finlanda.

Lemnul de mină și susținătorii de fier în minele rusești.

Industria ungurească de mosoare.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 59 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

V D I: Verfahrenstechnik. Schriftenfolge für Chemie-Ingenieure, Apparatebauer und verwandte Berufe.

A. Detering: Die Bedeutung der Eiche seit der Vorzeit.

J. D. Studley: Die Zellstoff- und Papierindustrie der Vereinigten Staaten.

A. Thum și H.-R. Jacobi: Mechanische Festigkeit von Phenol-Formaldehyd-Kunststoffen.

H. G. Bodenbender: Zellwolle. Ed. III.

V D I și D F V: Erläuterungen zum Merkblatt über baulichen Holzschutz gegen Fäulnis.

Tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de molift.

N. Gheimeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), Caetul 12 (Dec.).

O Kratky, K. Kainz und R. Teer:
*Ein Beitrag zur Micellarstruktur
der nativen Zellulose.*

O contribuție la studiul
structurii micelare a celulo-
zelor naturale.

Privire generală asupra dezvoltă-
rii ideilor fundamentale ale noii
teorii micelare. Cu ajutorul îmbibă-
rii fibrelor cu săruri metalice și a
examenului cu raze Röntgen se mă-
soară spațiile goale intermicelare. Se
arată importanța acestor spații in-
termicelare la solicitările mecanice
ale fibrelor.

N. Palloy:

*Ergänzende Angaben zum Holz-
härte-Prüfverfahren nach Krippel.*

Date în complectare la pro-
cedeul de încercare a duri-
ții lemnului după Krippel.

Se descrie din nou procedeul de
încercare după Krippel, care se
pare că îmbunătățește sistemul Bri-
nell și se dau rezultatele încercări-
lor comparative făcute de autor. Se
propune normalizarea acestui proce-
deu de încercare a lemnului.

Heinrich Wienhaus:

Flüchtige Stoffe aus Nadelhölzern.

Materii volatile din lem-
nele de rășinoase.

Noțiunea, proveniența, compoziția
și importanța economică a uleiurilor
eterice. Uleiurile terpenice din lem-
nul esențelor din familiile: Podo-
carpaceae, Pinaceae, Taxodiaceae și
Cupressaceae.

Wilhelm Burger:

*Das Schleifen des Holzes in den
Reichsbahn - Ausbesserungswerken
und -werkstätten.*

Șlefuirea lemnului în fa-
bricile și atelierile de repa-
rații ale căilor ferate ger-
mane.

Șlefuirea a căpătat o deosebită
importanță în toate atelierele de
prelucrarea lemnului. În atelierile
căilor ferate germane, prin specia-
lizarea lor în diferite lucrări și prin
standardizarea pieselor, s'a ajuns la
o foarte dezvoltată întrebuițare a
șlefuirii pentru prelucrarea lemnu-
lui. Se arată mașinile întrebuițate
și condițiile unei bune șlefuirii a
lemnului.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al
8-lea Congres al lemnului (1 Dec.
1939).

Șomajul în industria engleză a
lemnului.

Norme noi.

Economia forestieră și a lemnului
în Slovacia.

Cea mai mare conductă de lemn
din Europa.

Revista patentelor (aprobată și
anunțată).

Referate asupra literaturii. Sunt
cuprinse 71 referate asupra celei mai
noi literaturi apărută în tehnologia
lemnului.

Recenzii:

Robert Kahlert: *Erfinder-Ta-
schenbuch.*

S. Gayer: *Die Holzarten und ihre
Verwendung in der Technik.*

R. Howink: *Elastizität und
Struktur der Materie.*

H. Staudinger: *Über die makro-
molekulare Chemie.*

F. Kollmann, E. Mürath und W.
Zeller: *Holzhaltige Leichtbauplatten.*

L. Metz: *Holzschutz gegen Feuer
und seine Bedeutung im Luftschutz.*

N. Ghelmețiu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 1 (Ian.).

F. Kollmann:

Lorenz Wappes zum 80. Geburtstag.
La a 80-a aniversare a zilei de naștere a lui Lorenz Wappes.

G. Jayme și E. Kerler:

Über die Eigenschaften faseriger Holozellulosen aus Buchenholz.

Asupra însușirilor holoce-lulozelor fibroase din lemnul de fag.

Procedeu de preparare al holoce-lulpezilor, înălbirea lor, încercările rezistenței și rezultatele lor, studiul optic și chimic al holoce-lulozelor sunt cuprinse în acest foarte interesant articol. Holoce-lulozele fibroase din lemnul de fag dau foi foarte bune pentru fabricarea hârtiei.

H. Egner:

Neuere Untersuchungen zur natürlichen Holz Trocknung (Schaukel-trocknung).

Noi cercetări asupra uscării naturale a lemnului. (Us-carea în leagăn).

De curând (30.III.1939) a fost pa-tentat un nou procedeu de uscare naturală. Lemnele se așează pe un leagăn piramidal, care se balansează continuu, făcând astfel în jurul lui un curent de aer. Prin aceasta se face uscarea mai repede. Această accelerare se manifestă numai de-asupra punctului de saturație al fi-brei. Rezultatele încercărilor de până acum nu spun încă precis dacă se crapă mai mult sau mai puțin scân-

durile uscate cu acest procedeu, de-cât atunci când sunt uscate în stive.

W. Sahlberg:

Träger aus Bongossiholz.

Grinzi de lemn de Bongossi.

Cu lemnul de Bongossi combinat cu placaj de fag s'au construit grinzi în dublu T. Anterior construirii s'au făcut încercări asupra rezistențelor acestui material. Rezultatele acestor încercări sunt redată de autor în diagrame și tablouri. Se arată și fe-lul de construcție.

H. Opitz și H. Reese.

Über die Eignung des Schichtholzes für die Herstellung von Zahn-rädern.

Asupra proprietății lem-nului lamelat pentru con-fecționarea roților dințate.

Foarte interesant articol. Cuprinde date asupra influenței umidității și uleiului asupra materiilor artificiale, asupra rezistenței acestor materiale ca roți dințate, precum și relativ la influența ungerii.

Mici comunicări:

Economia placajului în Europa.

Pometurile în Germania.

Norme noi.

Inlocuirea oștelui cu lemn în con-strucții.

Semnul de calitate pentru placaj.

Bărți de salvare din lemn de balsa.

Revista patentelor (anunțate și a-probate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 47 referate asupra litera-turii noi apărute în tehnologia lem-nului.

Recenzii:

v. H. Dubbel: Taschenbuch für den Maschinenbau.

Brit. Standard Inst.: British standard method of test for the toxicity of wood preservatives to fungi.

J. Krahl-Urban: Untersuchungen über den Jahrringbau der Eichen im Preussischen Forstamt Freienwalde.

N. Ghelmeziu

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 6, June 1938.

Editorial:

In legătură cu benzile de protecție în prerii

W. E. Bond:

Integrarea industriilor forestiere în economia statelor din S. E.

N. D. Canterbury:

Desvoltarea industriei lemnului de celuloză în Sud.

G. H. Lenz:

Situația fermierului în legătură cu problema lemnului de celuloză în Sud.

Matt Rue:

Industria de celuloză și hârtie în legătură cu fermele forestiere în Sud.

J. F. McGowin:

Punctul de vedere al industriașului asupra problemei forestiere în Sud.

E. E. Curran:

Relațiuni între caracteristicile de creștere ale lui *Pinus palustris* și utilizarea lui în industria celulozei.

Albert G. Snow, Jr.

Folosirea acidului „indolebutyric“ pentru stimularea formării de rădăcini la butași de *Populus grandidentata* Michaux și *P. Tremuloides* Michaux.

V. M. Mollenhauer, Jr.:

Instrumente și metode folosite la un elagaj experimental la *Pinus Strobus*.

W. A. Duerr:

Comentarii în legătură cu aplicarea formulei lui Gehrhardt privitoare la realizarea stării normale.

Recenzii:

F. Heske: *German Forestry*. New Haven, Yale Univ. Press. 1938.

J. D. B.: *Harrison: Economic aspects of the forests and forest industries of Canada*. Canada Dept. of Mines and Resources; Lands, Parks and Forests Branch Bull. 92. — 1938.

F. D. Mulholland: *The forest resources of British Columbia*. Dept. of Lands, British Columbia Forest Service. Victoria, B. C. 1937.

Educational Division of the Conservation Commission: *West Virginia's renewable natural resources and the public School Student*. Charleston, W. Va. 1937.

Sren Petri: *Forest mensuration and forest economics*. Stockholm, 1937, Lars Hökerbergs.

O. Lindblad: *Forest economics*. Skogen 24 : 458 : 461. 1937.

Committee on Forest Conservation and Pacific NW Loggers' Assoc.: *Forest Practice Handbook*. Wash. 1937.

W. E. Bond, W. G. Wahlenberg, B. P. Kirkland: *Profitable management of shortleaf and loblolly pine for sustained yield*. — S. Forest. Exp. Sta. Occasional Paper 70. — 1937.

*

Nr. 7, July, 1938.

Editorial:

Comentarii în legătură cu legea de reorganizare.

E. C. M. Richards:

Viitorul economiei forestiere în Valea Tennessee.

H. H. Chapman:

Câteva tendințe interesante în economia forestieră din St. Unite.

John B. Ratcher:

Recrutarea tinerilor silvicultori în Serviciul forestier.

Siegfried von Ciriacy-Wantrup:

Folosirea multiplă și optimă a terenurilor virgine în diferite condițiuni economice.

John D. Guthrie:

Serviciul muncii în Austria.

William A. Sylvester:

Comparațiune între două metode de construirea tabelor de producție.

Nelson C. Brown:

Pădurile de interes local: un capitol neglijat în economia forestieră americană.

J. L. Mielke:

Extinderea lui *Cronartium ribicola* Fisch. la pădurile de *Pinus Lambertiana* Dougl. în Oregon și California.

C. F. Olsen:

Technica pentru evaluarea vigoarei la puești plantați de *Pinus Caribaea* Morelet și *P. palustris* Mill.

Ray R. Hirt and E. J. Eliason:

Desvoltarea maladiei în arborii vii inoculați cu *Fomes pinicola*.

Recenzii:

St. H. Holbrook: *Holy Old Machinaw. A Natural History of the American Lumberjack.* Macmillan C. New York 1938.

Water Resources Committee: *Drainage Basin Problems and programs.* Washington, 1937, U. S. Govt. Printing Office.

F. P. Keen: *Insect enemies of western forests.* U. S. Dept. Agric. Misc. Publ. 273, 1928.

Walter Ammon: *Das Plenterprinzip in der Schweizerischen Forstwirtschaft.* Bern, 1937, Buchdruckerei Büchler.

N. T. Miron, C. J. Kraebel: *Collecting and Handling of the seeds of California Wild Plants.* Calif. Berkeley, 1937.

H. M. Walker: *The C.C.C. through the eyes of 272 boys.* Ohio, 1938, Western University Press.

W. A. Eliot, G. B. McLean: *Forest trees of the Pacific Coast.* New York, 1938, G. P. Putnam's Sons.

R. Coke: *Howto make forestry pay.* Cambridge, 1938. W. Heffer & Sons.

T. T. Munger, W. G. Morris: *Growth of douglas fir trees of known Seed sources.* U. S. Dept. Agric. Tech. Bull. 537, 1936.

*

Nr. 8, August, 1938.

Editorial:

Centenarul preservării lemnului în St. Unite.

G. G. Hahn:

Studii asupra susceptibilității lui *Cronartium ribicola* Fishla.

E. C. Hirst:

Casele de economie și economia forestieră.

N. C. Brown:
Desvoltări recente în învățământul silvic din Europa.

H. I. Baldwin:
Experimentări în materie de plantațiuni în NE.

R. F. Chandler, Jr.:
Influența aplicării de fertilizatori cu azot asupra producției de semințe la diferite specii foioase.

T. F. Luther:
Incurajarea economiei forestiere particulare în Statul New York.

J. Kittredge, Jr.:
Influența vegetației asupra regiunilor apelor.

G. A. Pearson:
Tăieri mai forte și producție mai ridicată în arboretele de *Pinus ponderosa*.

M. T. Bunker, H. J. Thomson:
Desvoltarea rădăcinilor ca factor determinant în succesul sau eșecul arborilor din perdele de protecție în contra vântului în regiunea câmpurilor înalte din S.

Recenzii:

G. M. Hunt, G. A. Gerratt: *Wood preservation.* McGraw-Hill Book Company New York, 1938.

H. Prescott: *Municipal or community forests. Their importance as a source of future timber supply, for the Conservation of Wildlife and for recreational use.* Conservation Dept. Albany, N. Y. 1938.

F. B. Trenk: *The County forests of Wisconsin.* Wisconsin conservation Dept. Madison 1938.

* * * : *Milizia Forestale al V al*

XV E. F. Officino dell'Instituto Italiano d'Arti Grafiche. Bergamo 1937.

F. A. Nikirk: *Roads, Canals and Equipment,* Peoria, Ill.

J. A. von Monroy: *Deutschlands Holzwirtschaft: Der Vierjahresplan* 2 : 10—18. 1937.

*

Nr. 9, September 1938.

Editorial:

O privire retrospectivă și o scrutare a viitorului.

La baza serviciului de cercetări forestiere din St. Unite stau două legi: una din 3 Martie 1891, prin care președintele St. Unite este autorizat a constitui rezervațiuni din domeniul forestier al Statului, a doua din 22 Mai 1928 numită legea McSweeney-McNary (după numele celor doi raportori-susținători ai ei în Parlament) prin care se organizează și se coordonează tot ceea ce înseamnă cercetare și experimentație forestieră.

Cei zece ani care au trecut de la sancționarea legii din 1928 oferă redactorului editorialului prilejul unei treceri în revistă a rezultatelor obținute de la intrarea în vigoare a legii McSweeney-McNary. Se constată astfel că în acest timp s'au constituit în toate regiunile importante forestiere din U. S. A. stațiuni de experimentație, încadrate cu personalul tehnic-științific specializat, s'a întocmit un inventar de cultura pădurilor, s'a determinat multe din aspectele sociale și economice ale economiei forestiere, s'a căutat să se înlăture metode false din practica silvică. În rezumat vorbind, s'a pus bazele științifice pentru o silvicultură americană în acești zece ani.

Articolele cari sunt publicate în acest număr al revistei arată ceea ce

s'a putut realiza în diversele domenii de activitate ale Serviciului de Cercetări.

Comemorarea acestui prim deceniu prilejuește însă și o scrutare a viitorului. Evident o profeție a hazardată, dar din obstacolele întâmpinate până aci se pot trage unele concluzii utile. În primul rând merită considerație raportul dintre administrație și cercetări. O administrație e necesară pentru bunul mers al lucrurilor. Dar excesul e păgubitor cercetătorilor, indiferent dacă excesul provine din interiorul Serviciului de cercetări sau din exterior. Numai o libertate de acțiune și gândire înlesnește o muncă eficientă. În al doilea rând trebuie îndreptată atenția către școală. Căci dacă e permisă se ceară ceva astăzi școalei e tocmai formarea unei discipline științifice și a unor elevi temeinic pregătiți. De aci derivă însă obligația echivalență pentru Serviciul de Cercetări de a înrola în armata lui pe cei mai bine pregătiți elevi ai școalei. În sfârșit, colaborarea cu Instituții care ar avea preocupări de același gen constituie de asemenea un obiectiv pentru o activitate viitoare. Pentru că Serviciul de Cercetări forestiere nu are monopolul lucrărilor; școlile silvice superioare, unele facultăți dela Universități, grădiniile botanice, etc., urmăresc și ele probleme care mai mult sau mai puțin au contingență ca șt. forestiere. Colaborarea nu poate decât folosi scopului superior al activității lor: mai binele Națiunii.

În concluzie, redactorul declară că silvicultorii din întreaga țară sunt mândri de activitatea desfășurată de Serviciul de Cercetări, îi felicită și le dorește succes în viitor.

Charles L. McNary și John McSweeny susținătorii legii din 1928

semnează și ei rânduri comemorative.

Earle H. Clapp:

Un deceniu de existență a legii Mc Sweeny-Mc Nary.

Se arată în amănunt etapele de organizare ale Serviciului de Cercetări forestiere și cuprinsul legii Mc Sweeny-Mc Nary, menționându-se unele lipsuri și completările necesare în legislația silvică pentru ca activitatea Serviciului să fie și mai rodnică.

Thornton T. Munger și Leonardi I. Barrett:

Marșul silviculturii.

Un scurt istoric al practicei silvice în St. Unite, al muncii pionerilor în domeniul economiei și experimentației forestiere, al adaptării activității silvicultorilor la necesitățile actuale ale Națiunii.

* * *

Știința în combaterea incendiilor din păduri.

Focul este un fenomen forestier, dacă putem exprima așa, în St. Unite. În combaterea acestui flagel, Americanii au inovat și o știință și o tehnică, pe care nu le-au putut moșteni sau însuși dela Europeni. În articolul de față, R. D. Forbes dela Stațiunea de experimentare forestieră din Allegheny, rezumă după mai multe articole cu ce s'a progresat în acest domeniu datorită legii Mc Sweeny-Mc Nary.

C. G. Bates și Paul O. Rudolf:
Crearea de noi păduri.

Plantațiunile, operă creatoare a silviculturii, evidentă pentru toată

lumea, s'au dezvoltat într'un ritm accelerat în ultimii zece ani. În mediu, se planta până în 1929 circa 18.000 acres anual. În 1936 se ajunsesse la cifra de 400.000 acres anual. Acest progres s'a datorat mai ales condițiilor favorabile create și de legea Mc Sweeny-Mc Nary, care a înlesnit cercetările și pe acest domeniu.

F. X. Schumacher:
Idet noui în dendrometrie.

Ultimii zece ani de activitate sunt o mărturie pentru progresul realizat și în domeniul dendrometriei.

W. R. Chapline și R. S. Campbell:
Amenajarea resurselor ocaalelor.

Se insistă în special asupra necesității de a armoniza necesitățile pășunatului cu producția lemnoasă, protecția necesară pentru regimul apelor, conservarea vânatului, organizarea turistică și alte folosințe ale pădurilor.

George Stewart:
Readucerea unui covor vegetal în terenurile pustiite de mâna omului.

Sunt arătate străduințele depuse pentru a inverzi terenurile pustiite de practica irațională din trecut precum și succesele obținute în ultimii zece ani.

W. A. Dayton:
Invățămintele obținute în ultimii zece ani în materie de refacerea pășunilor.

C. J. Kraebel și L. F. Kellogg:
Pădurea, păstrătoare a regimului apelor.

În ultimii zece ani cercetări judicioase au confirmat convingerea că opera de combatere a inundațiilor trebuie să înceapă cu menținerea pădurilor și cu împăduririle în bazinele de recepție ale fluviilor.

George W. Craddock:
Fixarea solului în terenurile necultivate.

Contribuții la studiul combaterii terenșilor.

C. R. Hursh și C. A. Connaughton:
Influența pădurilor asupra climatului local.

Fără a contesta influența modificatoare a pădurii asupra climatului regiunii înconjurătoare, autorul arată că trebuie să se vorbească în generalizări cu oarecare rezervă atâta timp cât nu se posedă date din toate regiunile. O pledoarie în favoarea pădurilor are sorți de isbândă și fără argumente meteorologice.

Arthur Kehler:
Calitatea lemnului — o reflecție a factorilor de staționalt.

J. A. Newlin și L. J. Markwardt:
Lemnul — material de construcție acum și în viitor.

C. W. Sweet:
O mai bună recoltare și folosire a creșterii curente a lemnului.

Rolf Thelen:
Uscarea lemnului și combaterea umidității.

C. E. Curran:
Mărirea posibilităților de aprovizionare cu pastă de lemn a Americii.

E. C. Sherrard:
Explorând labirintul celulozei și ligninei.

George M. Hunt:
Tratarea lemnului pentru protejare și serviciu.

Raymond D. Garver:
Inventarierea domeniului forestier.

B. P. Kirkland:
Avantajele economice și sociale ale amenajamentului.

W. N. Sparhawk:
Reincadrarea teritoriului forestier în proprietatea publică.

H. B. Steer:
Statistica forestieră în cercetările economice.

R. Clifford Hall:
Ajustarea impunerilor la realitate.

F. C. Craighead:
Cercetare științifică relevantă calea pentru combaterea insectelor.

Carl Hartley:
Un deceniu de cercetări în domeniul patologiei forestiere.

Leo K. Couch:
Relații între pădure și vânat: ce s'a realizat prin cercetări.

Leland T. Pierce:
Progresul în ultimul deceniu în serviciul meteorologic pentru prevenirea incendiilor.

C. L. Forsling:
O scrutare a viitorului.

După cum arată și titlul e vorba de problemele care ar fi să fixeze

obiective viitoare în activitatea Serviciului de Cercetări forestiere, Rezultatele bune de până acum nu înseamnă o epuizare a subiectelor.

*

Nr. 10, October 1938.

Editorial:
Două căi: același obiectiv.

În vara 1938 (27 Iunie—1 Iulie) în Canada s'au întrunit în Congres comun Secțiunea forestieră a asociației Canadiene pentru industria hârtiei, Societatea Inginerilor silvici Canadieni, Societatea Inginerilor silvici din provincia Quebec și Societatea Silvicitorilor Americani, în legătură cu al 102-lea Congres al Sec. americane pentru progresul științei.

Acest congres comun al Americanelor din St. Unite și al Canadienilor prilejuește redactorului schițarea paralelismului dezvoltării economiei forestiere în St. Unite și în Canada.

Numărul pe Octombrie cuprinde referatele prezentate la acest congres comun.

Avila Bédard și Boutin:
Administrația Domeniilor Coroanei în Quebec.

Se arată clasificarea terenurilor, inventarul avuției forestiere, protecția forestieră, lucrările de exploatare, legile și regulamentele în vigoare, aspectele sociale.

E. C. Manning:
Administrația Domeniilor Coroanei în Columbia Britanică.

Marinus Westveld:
Tratamentul aplicat pădurilor de molift din N.E. St. Unite.

- A. Koroleff:**
Silvicultura și exploatarea pădurilor.
- Harold C. Belyer și T. Robert Sheldon:**
Câteva anomalii în determinarea volumului buștenilor.
- Henri Roy:**
Cubarea buștenilor în Quebec.
- R. A. Gibson:**
Cooperarea în silvicultură.
- J. J. De Gryse:**
Cooperarea în studiul insectelor în legătură cu protecția pădurilor.
- J. F. Martin:**
Câteva aspecte economice în combaterea lui *Cronartium ribicola*.
- A.W. McCallum:**
Câteva observațiuni asupra lui *Cronartium ribicola* în Ontario.
- Samuel A. Graham:**
Relațiuni între insecte și pădurile de altitudină și acum.
- R. B. Friend:**
Relațiuni între insecte și protecția fermelor împădurite.
- N. D. Wygant:**
Relațiuni între insecte și plantațiunile benzilor de protecție în câmpii.
- T. A. McElhanney:**
Cercetările în domeniul producției forestiere în legătură cu economia generală canadiană.
- R. M. Evans:**
Amenajamentul forestier cu foloase multiple.
- H. E. Seely:**
Fotografia aeriană folosită în serviciul forestier al Dominionului.
- F. R. Wilcox:**
Folosirea aerofotogrametriei în lucrările forestiere.
- Irving T. Haig:**
Focul în amenajamentul modern.
- Hoyes Lloyd:**
Incendiiile din păduri și vânatul.
- W. E. Halliday:**
O clasificare a pădurilor pentru Canada.
- T. S. Coile:**
Clasificarea pădurilor: clasificarea stațiunilor forestiere cu spectrală referință asupra vegetației erbacee.
- F. H. Eyre:**
Poate fi pinul regenerat fără foc?
- C. G. Bates:**
Reimpăduririle și combaterea inundațiilor.
- D. Roy Cameron:**
Stațiunile de experimentație forestieră ale Dominionului.
- J. G. Wright:**
Progresul cercetărilor în domeniul incendiilor în păduri.
*
- Nr. 11, Nov. 1938.
- Editorial:**
Cooperarea în materie de protecția pădurilor: poate avea o reușită?
- Reflecții în jurul unui discurs ținut la a 63-a adunare a Asociației Americane pentru silvicultură de F. A. Silcox, șeful serviciului silvic federal din St. Unite.

Paul A. Herbet:
Planificarea comunității rurale.

W. T. Cox:
Epurele e folositor în lucrările de rărituri.

Considerațiuni asupra felului de viață a epurilor în arboretele cu consistența prea mare.

Howard Hopkins:
Recentele desvoltări de colaborare între serviciile silvice federale și de Stat.

Oran Raber:
Contribuții istorice la stabilirea stațiunii originare a salcâmului varietatea rectissima.

E. Richard Toole:
Comparație între durabilitatea salcâmului comun și a varietății rectissima în raport cu patru maladii criptogamice.

A. L. MacKinney și W. E. McQuilkin.

Metode pentru stratificarea semințelor de Pinus taeda.

V. L. Harper și T. A. Liefeld:
O zi nouă în exploatarea de rășină.

Autorul cere metode mai raționale pentru extragerea rășinei, pentru ca venitul să crească și arboretele să nu se epuizeze prea repede.

C. H. Diebold:
Influența vegetațiunii asupra stratului de zăpadă și pătrunderii gerului în timpul inundațiilor din Martie 1936.

A. Lumberman:
Raportul susținut în comparație cu tăerea rasă.

J. H. Stoeckeler:
Adaptabilitatea la sol a lui Picea glauca.

A. L. McComb:
Relațiuni între mycorrhizae și desvoltarea și absorbția substanțelor nutritive la pueții de pin în pepinierele din prerii.

*

Nr. 12, December 1938.

Editorial:
Să vină ce va putea.

Comentarii în legătură cu ultimile legiuri.

Robert T. Clapp:
Influența uraganului asupra pădurilor din New England.

În Septembrie 21, 1938 un uragan a pustiit Coastele din New England și a provocat 4 bilioane de picioare cubice doborături în pădurile acestui stat. În prezentul articol, autorul discută metodele cele mai indicate pentru valorificarea materialului accidentat.

Edward C. Crafts:
Quantumul furajelor în pășuni.

Se discută o metodă de a aprecia volumul furajelor în funcție de înălțimea vegetației.

James D. Curtis:
Silvicultură peisagistă.

E. W. Littlefield și E. J. Eliason.
Observațiuni asupra unei plantațiuni din New York cu un hibrid de larice.

E vorba de hibridul numit Dunkel (Larix eurolepis, Henry), rezultat din Larix Kaempferi, Sary și Larix decidua Mill, care într-o plantație din Anglia și-a dovedit calitățile forestiere. Incercat și în St. Unite a început a fi întrebuințat în ultimii ani pe o scară mare. Pentru acest motiv se arată rezultatele obținute în plantațiunile efectuate.

George H. Hepting și A. D. Chapman:

Pierderile cauzate de inima roșie în două arborete de Pinus echinata și P. taeda.

E. B. Moore și A. F. Waldron:

O inventariere a regenerării foioaselor în regiunea de munte din New Jersey.

George S. Meagher:

Pădurea întârzie topirea zăpezii.

R. K. LeBarron, Gordon Fox și R. H. Blythe, Jr.:

Influența anotimpului de plantare și a altor factori asupra specilor precoce din plantațiuni.

Silas Little, Jr.:

Relațiuni între vigoarea de lăstărire și intensitatea tăierilor în arboretele de crâng.

William A. Duerr și Charles H. Stoddard, Jr.:

Rezultatele unei aplicațiuni de grădinarit în arboretele de foioase și Tsuga din Nord.

A. F. Verrall:

Mecanismul probaltil al acțiunii protectoare a rășinii în rănile provocate de incendii la Pinus resinosa.

John B. Cuno:

Burghiul de creșteri și tehnica manșpulării.

Recenzii:

Hugh M. Raup: Botanical Studies in the Black Rock Forest, 1938, Black Rock Forest Bull., 161 pp.

Ernst Antevs: Rainfall and tree growth in the Great Basin, 1938, 97 pp., Carnegie Institution of Washington Pub. 469 and American Geographical Society of New York Pub. 21.

Shirley W. Allen: An introduction to American Forestry, 1938, New York, Mc Graw Hill Book Co. 402 pp. III.

William Atherton DuPuy: The Nations Forests, 264 pp. Illo, The Mc Milliam Co. New York, 1938.

T. B.

*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 2 (November 1939).

Chi-Yün Chen:

Über die forstlichen Verhältnisse in der mittelchinesischen Provinz Anhni.

Despre împrejurările forestiere din provincia Anhni a Chinei centrale.

Autorul se ocupă, pe scurt, cu câteva specii forestiere, dintre cele mai însemnate din punct de vedere economic, în privința culturii și folosinții lor. Și anume, este vorba despre: Cunninghamia lanceolata, Aburritio fordii (A. montana), Phyllostachys edulis, Sapium sebiferum, Thea obifera, Rhus vernicifera și Cinnamomum Camphora.

Unele date asupra condițiunilor staționale ale ținuturilor respective

și probleme ale tinerei silviculturi chineze încheie expunerea, dându-ne o oarecare idee despre preocupările confracților noștri din marele Imperiu al Cerului.

Internationaler Forst- und Holz-wirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Conține multe și foarte interesante știri și date asupra stărilor și faptelor forestiere din toată lumea.

*

Bd. VII, Heft 3 (Dezember, 1939).

Sonderheft: Ungarn.

Număr închinat Ungariei.

Diferite personalități ale vieții publice ungare și mai ales mulți specialiști unguri și excepțional, unul german, tratează câte una din fețele economiei și științei forestiere a vecinilor noștri de la soare apune. Astfel:

1. Conte Mihály Teleki: Introducere;
2. Gábor Molcsány: Economia Ungariei de azi;
3. Baronul Clemens Waldbott: Asociația generală silvică în serviciul vieții spirituale forestiere a Ungariei;
4. Károly Kaán: Protecția naturii;
5. Z. Fekete: Istoricul și starea de azi a Amenajamentului în Ungaria;
6. Z. Fekete: Tabelele de producțiune ungare;
7. Gyula Roth: Vânătoarea în Ungaria;

8. Gyula Roth: Cercetarea forestieră în Ungaria;

9. Ferenc Lesenyi: Orientare istorică;

10. Tibor Földes: Descrierea proprietății pădurărești de stat;

11. Wilhelm Schmidt-Colinet: Despre pădurile restituite Ungariei;

12. Ödön v. Pászthory: Impăduririle în Ungaria;

13. P. Magyar: Despre aspectele de sociologie ale silviculturii ungare;

14. Z. Mihályi: Invățământul forestier în Ungaria;

15. Sándor von Ajtai: Despre administrația forestieră a Ungariei.

Lucrarea conține foarte interesante date. Este echilibrată, atât în totul său, cât și în ce privește părțile componente, încât ar putea, în unele privințe, servi chiar ca model. Din păcate, însă, oftările după ce-a fost — și nu va mai fi — ideea revizionistă, constituie și de astă dată fundul gândirii ungare. „Ungaria ciuntită“. „„Diktatul dela Trianon“... „nemapomenita, nemiloasa ciopârțire“... „țara răpită“... ș. a., sunt expresii ce revin ca un fel de leit-motiv comandat, dealungul tuturor studiilor. Făcând abstracție de substratul politic și de momentul publicării, lucrarea merită a fi cercetată cu toată luarea aminte.

Internationaler Forst- und Holz-wirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se dau o mulțime de știri despre stări și fapte de ordin forestier din toată lumea.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— D-l Dr. Ilie C. Demetrescu inginer inspector silvic la Institutul de cercetări silvice, a fost numit conferențiar definitiv la Conferința de „administrație și politică forestieră” dela Facultatea de Silvicultură a Școlii Politehnice din București, pe baza concursului ținut. Numirea s'a făcut, prin Decret regal Nr. 821 pe data de 10 Martie a. c.

— Ciclul de conferințe din anul acesta al Cercului de Studii forestiere de pe lângă Societatea „Progresul-Silvic” s'a încheiat.

S'au tratat următoarele subiecte:

1) D-l Ilie C. Demetrescu: Sporiirea producției lemnoase. Sensul și limitele sale (14.II.1940).

2) D-l Tr. Heroiu: Probleme noi în munca forestieră. (21.II.1940).

3) D-l I. Zelcu: Soarta pădurilor de interes local (28.II.1940).

4) D-l C. C. Georgescu: Despre arboretum (6.III.1940).

5) D-l Marin Rădulescu: Delta Dunării din punct de vedere silvic. (13.III.1940).

6) D-l V. Cota: Vânatul și vânătoria în păd. statului. (20.III.1940).

7) D-l D. Teodorescu: Pădurile Eforiei spitalelor civile din București și administrarea lor. (27.III.1940).

8) D-l Andrei Mălăescu: Pădurile U. D. R. și administrarea lor. (10.IV.1940).

— Au fost primiți în Corpul tehnic silvic cu gradul de ingineri silvici stagiați, următorii ingineri silvici:

1) Găvănescu C. Corneliu din Serviciul Direcției Comerciale a Pădurilor;

2) Băluță M. Ștefan dela Dir. Comerc. a Pădurilor;

3) Palade C. Gh. dela Direcția Silvică din Minister, numit în post bugetar vacant la Inspectoratul Focșani;

4) Kerschnig Ottmar dela Dir. Silvică;

5) Liscovschi A. Dumitru dela Dir. Comercială a Pădurilor;

6) Răsu D. Ion dela Dir. Silvică.

7) Marcu G. Ion dela Dir. Comercială a Pădurilor.

— D-nii Doru Nemeș și George-Victor I. Stăncescu, ingineri silvici, au solicitat să fie acceptați ca membri ai Societății „Progresul Silvic”.

— Au fost numiți ingineri silvici stagiați la Direcția Silvică în posturi bugetare, d-nii: Alex. Beldie, I. Șt. Constantinescu, Marcel I. Ionescu și G. G. Simplăceanu. (Mon. Of. 85 din 9/4/1940).

— Rectificare: În articolul d-lui Tiberiu Cernescu: Istoricul pădurilor posesorale... publicat în Nr. 1/1940 al acestei reviste, la pag. 96 rândul 11, anul 1767 se va înlocui cu 1780.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII

(Conferințe)

IV. Prof. C. C. GEORGESCU: *Despre Arboretum.*

— 8 Martie 1940 —

Se înțelege prin arboretum un Institut de Cercetări științifice, care se ocupă cu studiul plantelor lemnoase din punct de vedere general și special. Un asemenea Institut cuprinde laboratorii, bibliotecă, colecțiuni, erbare, pepiniere de aclimatizațiune și grădini dendrologice. În mod obișnuit însă, se denumește arboretum o grădină dendrologică, în care se colectează un număr cât mai mare de plante lemnoase, ce pot suporta cultura în aer liber, în condițiunile date climatice ale stațiunii. Este bine ca arboretumul să se distingă de pometul, ultimul cuprinzând numai arbori și arbuști roditori, a căror cultură în grădini se face după altă tehnică decât a plantelor obișnuite.

Problema fundamentală a grădinei dendrologice este ordonarea în spațiu a culturilor. Pe primul plan va predomina ordinea sistematică, după care se alătură familiile, genurile sau speciile, unele lângă altele, astfel ca indiferent de locul lor de origină să se poată compara între ele. Alcătuirea de grupe geografico-sistematice și oecologice este de asemenea de folos pentru a se arăta relațiuni apropiate teritoriale între sipe înrudite, precum și aspectul câtorva asociațiuni caracteristice de pe glob. Nu mai puțin important este și scopul horticul și estetic, care se realizează prin cultura individuală sau în grupe a speciilor și prin reuniunea de grupe de specii, ce dau efecte armonioase peisagistice.

Arboretumul organizat în modul cel mai desăvârșit îl aflăm în apropiere de Boston cunoscut sub numele de Arnold-Arboretum. Acest Institut dispune de un personal numeros, mijloace largi, materiale și științifice pentru a întreprinde, în toate părțile lumii, cercetări asupra plantelor lemnoase. El a devenit astăzi centrul cel mai important de dendrologie. În Anglia există o mare și veche Instituțiune pentru studiul plantelor lemnoase la Kew Garden lângă Londra. Din punct de vedere forestier au importanță arboretumurile de la Barres (Franța) și Mustila (Finlanda), care sunt opera în bună parte a silvicultorilor. În Germania, fără a exista un arboretum propriu zis, totuși, mișcarea dendrologică este foarte înaintată, astfel că în parcuri și păduri există foarte bogate colecțiuni de plante.

Mișcarea pentru crearea unui arboretum trebuie să pornească și la noi. În acest scop ICEF a întreprins o anchetă asupra parcurilor din

România și speciilor exotice, ca să servească ca un prim călăuzitor. În acelaș timp a achiziționat prin intermediul Administrațiunei un parc dendrologic la Bazos (Banat) și a înființat o grădina dendrologică în pădurea Tâncăbești-Ciolpani, unde se fac introduceri de exotice încă din anul 1933.

V. Ing. MARIN RĂDULESCU: *Delta Dunării din punct de vedere silvic.*

— 13 Martie 1940 —

O regiune de mare însemnătate pentru țara noastră, care a preocupat din timpuri străvechi popoarele din Centrul și Sudetul Europei, precum și pe cele din Asia Mică și care nici azi n'a pierdut din covârșitoarea ei importanță, o constituie Gurile Dunării.

În această regiune Grecii cei vechi își făuriseră cetăți puternice cu șapte secole înainte de Christos, de unde își exercitau negoțul cu Scitii și Dacii; pe aci au trecut cu oștile lor numeroase, Darius regele Persilor și Alexandru Machedon; aci s'a stabilit pentru prima dată puterea romană prin părțile noastre; către Gurile Dunării năzueau domnitorii români: Ștefan cel Mare și Mircea cel Bătrân; aci își exercitau negoțul corăbierii venețieni și genovezi și tot pentru această regiune se luptau între ei Rușii și Turcii și se amestecau din când în când și Austriacii.

De la 1856, după războiul Crîmeei, Gurile Dunării trec sub conducerea Comisiunei europene a Dunării, iar din primăvara anului 1939 administrarea lor e lăsată complet în mâinile României.

Explicația marilor interese, ce au avut să poarte atâtea popoare pentru acest colț de țară ne-o dă faptul că Dunărea străbate Europa pe o lungime de 2900 km. și udă un basîn de 817.000 km², cu țări bogate în produse agricole, minerale și industriale, care oferă condițiuni ușoare de trai celor ce le stăpânesc.

Administrarea gurilor Dunării trecând în mâinile noastre, se impune ca de acum înainte, să ne afirmăm cum s'o putea mai bine în această regiune și să lucrăm cât mai stăruitor pentru punerea ei în valoare din toate punctele de vedere. Deci și din punct de vedere silvic.

Dacă examinăm mai atent Delta Dunării, vom constata că e un teren nou de aluviune, care se formează prin depunerile aduse de fluvii chiar sub ochii noștri.

Ea începe mai jos de Isaccea dela Furca Ismailului, unde se desparte în două brațe: Chilia și Sf. Gheorghe. Primul transportă 63%, iar al doilea 37% din apele fluviei. Mai jos de Murighiol, brațul Sf. Gheorghe desparte un nou braț spre sud: Dunăvățul, care alimentează lacul Razelm cu apă dulce.

Suprafața Deltei atinge 430.000 ha, din care numai 1/31 sau aproximativ 14.000 ha rămâne afară din apă pe timpul celor mai mari viituri, cum a fost cea din 1897. Pe timpul apelor celor mai scăzute, uscatul ocupă 1/6 din întinderea sa, sau 71.000 ha, Restul de 5/6 e acoperit de apă

și stuf. Bălțile au aproximativ 1,50—2 m. adâncime sub nivelul Mării Negre.

Uscatul e format din grinduri fluviale longitudinale și grinduri din nisipuri marine.

Cele mai importante sunt grindurile Letea și Caraorman. Grindul Chilia, numit în antichitate și Peuce e de origine loessoidă și nu-i decât o prelungire a pământului din câmpia Bugeacului, care a fost străpuns de apele fluviului.

Deși suntem lângă mare, clima e secetoasă.

În ce privește vegetația forestieră, grindurile fluviale sunt acoperite cu păduri de salcie și plop, iar cele marine (Letea și Caraorman) sunt formate din fâșii de pădure numite în localitate hasmacuri și dune de nisipuri marine îngrămădite sub formă de dune.

Hasmacurile sunt formate din *Quercus pedunculiflora*, *Populus alba*, *P. nigra* și *P. tremula*, *Fraxinus holotrica*, și *Fr. oxifilla*, Sălcii, *Alnus glutinosa*, *Pinus communis*, *Malus silvatica* și *Corylus avellana*.

Dintre arbuștii se găsesc *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Rhamnus cathartica*, *R. frangula*, *Rosa canina*, *Viburnum oppulus* și *Hyppophaë rhamnoides*.

Caracteristica pentru aceste păduri sunt lianele: *Vitis silvestris*, *Clematis vitalba*, *Humulus lupulus* și *Hedera helix*, care le dau un aspect tropical.

*

Pe lângă pădurile de mai sus, Delta Dunării cuprinde suprafețe întinse de nisipuri, care ar putea fi puse în valoare prin împădurire.

Asemenea lucrări s'au început în stil mare în timpul din urmă. Cele mai reușite sunt plantațiunile de pe grindurile fluviale, făcute cu plop de Canada, stejar pedunculat, frasin și *Acer negundo*, ce cresc uimitor de repede cu aproape 2 m în înălțime pe an și suportă destul de bine inundațiile.

Plantațiunile de pe grindurile marine, s'au început mai de mult. Au fost făcute însă cu pin maritim și cu salcâm și n'au reușit, primele din cauza rigorii climatului nostru de iarnă și cele din urmă din cauza compoziției nefavorabile a nisipului marin pentru salcâm (origină calcară).

Acum pe grindurile marine se fac lucrări de fixarea dunelor prin gardulețe de trestie și înerbare pe cale naturală, cu speciile ce cresc autohton în aceste ținuturi. În același timp se plantează cu plop de Canada și se provoacă drajonarea plopului negru și a celui tremurător prin rănirea rădăcinilor cu plugul.

Lucrând astfel se speră ca în scurt timp pădurilor din Delta Dunării să li se adauge suprafețe importante, mai ales că ele aparțin statului, că se alocă fonduri importante în buget pentru lucrările de împădurire și că în timpul din urmă lemnul a început să fie din ce în ce mai căutat pe piață în această regiune.

Curând se vor începe și exploatarea în pădurile nou înființate în Delta. Ca ușurare, populația de aci, pe lângă pescuit și creșterea vitei, va găsi un izvor nou de câștig din munca în pădure; cu timpul

la adăpostul pădurii s'ar putea clădi aşezări noi în regiuni cari până acum sunt nepopulate.

E o operă naţională, ce se cere în cât mai scurt timp înfăptuită şi pe care e sigur că serviciul nostru silvic o va aduce curând la în-deplinire.

VI. Ing. VASILE COTTA: *Vânatul şi vânătoreea în pădurile Statului.*

— 20 Martie 1940 —

Problema a fost tratată sub latura ei practică.

După ce constată că vânătoreea este un sport numai pentru vână-tor, pentru un cetăţean oarecare, — conferenţiarul scoate în evidenţă că pentru proprietarul fondului ea trebuie să fie în primul rând un izvor de venit, Statul ca proprietar al unei suprafeţe de aproape 2 milioane hectare pădure, nu poate rămâne indiferent faţă de suma pe care o reprezintă arenzile dreptului de vânătoreea. În prezent arenzile sunt in-suficiente, mai ales în comparaţie cu alte ţări, deci o revizuire a lor se impune.

În strânsă legătură cu posibilităţile de înfăptuire ale corpului silvic pe teren vânătoreesc, sunt atribuţiunile ce i se acordă de legi în prezent acestui corp. În această privinţă conferenţiarul constată că înainte de 1925:

a) Atât în Ţara liberă cât şi în provinciile alipite, vânatul se valo-rifică de Administraţia Silvică, după cum era şi firesc, vânatul fiind un produs al pădurii. Excepţie dela această regulă face România, unde din 1925, fără nici un motiv, s'a luat administraţiei silvice această atri-buţie. Acest „Cui al lui Pepelea“ este păgubitor atât pădurii, cât şi prosperării vânatului, dar mai ales strică arendaşului dreptul de vână-toare. Dacă nu foloseşte nimănu, atunci de ce se mai menţine acest sistem? Mai relevă apoi incompatibilitatea ce se constată azi, când Di-recţiunea vânătoreei cumulează funcţiunile de gestiune şi de control. Ea arendează şi tot ea şi controlează.

b) Membrii corpului silvic de toate gradele aveau în Transilvania, în fiecare ocol silvic, o porţiune rezervată pentru vânătoreea, în care puteau vâna fără să plătească vre-o arendă, ba — în raza Ocolului — nu plăteau nici taxele de permis de vânătoreea. Elevii şcolilor silvice — în scop didactic — putea vâna fără de nici un permis. Azi, personalul silvic nu are în toată ţara nici un teren, iar elevii şcolilor silvice trebuie să plătească taxele pe jumătate, măsură de altfel inutilă din moment ce şcolile silvice nu au terenuri de aplicaţii vânătoreşti.

Faţă de atâtea despoieri de drepturi şi încălcări de atribuţiuni, nu este de mirare dacă uneori se ivesc conflicte între organele Caps şi arendaşi. Aceasta nu este o scuză, ci numai o explicaţie a unei stări de lucruri.

În ce priveşte valorificarea propriu zisă, conferenţiarul dovedeşte că arendarea este cea mai extensivă formă de punere în valoare şi cea mai păgubitoare pentru proprietar. În loc de această formă se pro-

pune regia, adică vânatul să fie ocrotit de Caps., iar recolta să fie valorificată prin împuşcarea cu bucata. În schimbul unei sume de 1000—1500 lei oricare cetăţean ar putea să împuşte un ţap sau un mistreţ, fără să fie obligat a întreţine un teren care-l costă zeci dacă nu sute de mii de lei. Numărul vânătorilor ar creşte şi implicit şi veniturile statului. Acest sistem se practică în alte ţări şi chiar la noi la Fondul Religionar din Bucovina. Mai mult, unii arendaşi de terenuri bune, nu ezită să primească oaspeţi din ţări străine, cari plătesc 50—100.000 lei pentru un cerb carpatin de bună calitate.

Dar, fiind că a începe regia pe suprafeţe mari deodată, ar însemna să se facă prea mari investiţii, deocamdată conferenţiarul propune numai 10% din suprafaţă, şi anume la fiecare Direcţiune silvică, câte un teren de cca. 10.000 Ha la munte şi unul de 2—3000 Ha la câmpie sau dealuri alegându-se pădurile nearendate. Contractele existente cu arendaşi conştiincioşi trebuie respectate, iar arendaşii să fie trataţi cu toată bunăvoinţa ca unii ce nu poartă nici o vină pentru situaţia de azi a corpului silvic.

În concluzie, autorul propune:

1. Şeful biurolui vânătoarei dela Caps să nu fie încărcat şi cu alte atribuţii decât cele vânătoareşti. Să i se dea posibilitatea de a putea fi într'adevăr creurul şi nervul întregii acţiuni.

2. În termen de trei luni să nu mai fie Direcţie silvică fără Societate de vânătoare A. V. I. S.

3. Până la începutul anului şcolar viitor, toate şcolile silvice de orice grad să fie înzestrate cu terenuri de aplicaţie. Nu crede că s'ar putea găsi în Ţara Românească cînvea care să refuze satisfacerea acestei cereri.

4. În şase luni să fie examinat fiecare contract de arendare a dreptului de vânătoare şi în caz de neexecutarea obligaţiunilor, să se facă propuneri de reziliere.

5. Tot în şase luni, Caps. să se fixeze asupra terenurilor pe care urmează a le amenaja şi exploata în regie. Felul cum Direcţia vânătoarei şi Consiliul Permanent vor soluţiona doleanţele dela punctele 3 şi 5 va fi un indiciu de modul cum acestea poartă la inimă prosperarea situaţiei cinegetice.

*

La sfârşitul conferinţei, au luat cuvântul d-nii Romeo Stănescu, C. Ceauşu şi Prof. M. Drăcea.

T. H. Cr.

SEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 3

Sedința din 13 Februarie 1940

Prezenți Domnii: C. Alimănișteanu, Al. Butoi, Const. Chiriță, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozașcu, At. Haralamb, H. Lazăr, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. Stinghe, I. Zeicu.

Sedința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte.

D-l Președinte Prof. M. Drăcea deschizând ședința anunță încetarea din viață a inginerului silvic Ion Ciupală, unul din cei mai distinși camarazi din Școala de la Brănești. Destinul l-a lovit crud în ultimul timp. În amintirea memoriei lui, Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Se citesc procesele verbale: al Consiliului din 30.I.1940 și al Comitetului din 6 Februarie 1940. Consiliul aprobă și ratifică.

Ordinea de zi.

Bugetul Societății pe anul 1940.

D-l președinte M. Drăcea arată că s'a întocmit un proiect de buget mai restrâns decât anul trecut, atât la cheltueli, cât și la venituri. Cotizațiile și abonamentele se încasează incomplet și cu greutate. Impozitele s'au mărit considerabil. Cu toate acestea Societatea trebuie să facă față unor obligații luate, cum este cazul Sanatorului de la Amara. Cifra bugetului la venituri și cheltueli s'a fixat la suma de Lei: 3.500.000, deci cu 800.000 lei mai puțin ca anul trecut.

D-l Mircea Manoilescu arată că ar fi fost de dorit ca membrii Consiliului să fi primit din timp anteproiectul de buget pentru a-l putea studia.

După explicațiile date de D-l președinte, Consiliul procedează la cercetarea veniturilor și cheltuelilor pe articole.

La bugetul extraordinar de venituri, după explicațiile date de D-l Al. Butoi, Consiliul hotărăște să se anuleze suma de 209.715 lei înscrisă la art. 33 „Fondul CAPS. Techirghiol”.

Cu modificarea semnalată proiectul de buget se aprobă în forma prezentată, însumând 3.500.000 lei la venituri și aceeași sumă la cheltueli ordinare. Bugetul extraordinar cuprinde 584.102 lei la venituri și cheltueli, iar bugetul fondurilor culturale 45.300 la venituri și cheltueli.

Diverse — Administrative.

— Cererea Jr. No. 19/940 a Societății conductorilor silvici de a li se acorda o subvenție pentru ridicarea unei case de sănătate la Predeal.

D-l Președinte M. Drăcea arată că în principiu Societatea Progresul Silvic susține asemenea inițiative. Deocamdată suntem însă angajați cu Sanatoriul de la Amara destinat brigadierilor și pădurarilor. Va trebui să ne concentrăm eforturile asupra acestuia.

Consiliul aprobă punctul de vedere expus de D-l președinte.

— Cererea unui grup de membri ai Societății de a se acorda un ajutor lunar D-lui Ing. Th. Spirescu pensionar.

D-l Președinte Drăcea și Prof. V. Stinghe arată că Societatea acordă anual ajutoare, în special văduvelor inginerilor silvici. Nu s'a dat însă niciodată ajutoare permanente. Dacă s'ar urma sugestia colegilor semnatari ai cererii s'ar crea un precedent nedorit.

Consiliul adoptă punctul de vedere exprimat mai sus. Aprobă D-lui Spirescu un ajutor, odată pentru totdeauna, de 4.000 (patru mii) lei.

Ședința se încheie la orele 23.30.

Președinte,
M. Drăcea

Secretar General,
I. Zeicu

PROCES-VERBAL Nr. 4.

Ședința din 20.II.1940.

Prezenți: M. Drăcea, M. P. Florescu, I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță, V. Sabău, At. Haralamb.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința se suspendă.

Președinte,
M. Drăcea

Secretar General,
I. Zeicu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Drăguș, județul Făgăraș, proprietatea Comunei Drăguș, în suprafață de 566 Ha. 7000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Leș, județul Bihor, proprietatea Comunei Leș, în suprafață de 57 Ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Februarie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) M. Șerban.

No. 1174/940.

a) Amenajamentul pădurii Vărădia de Mureș, județul Arad, proprietatea Comunei Vărădia de Mureș, în suprafață de 229 Ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Monoroștia, județul Arad, proprietatea Comunei Monoroștia, în suprafață de 167 Ha. 4600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mocioni, județul Arad, proprietatea Comunei Mocioni, în suprafață de 122 Ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Stejar, județul Arad, proprietatea Comunei Stejar, în suprafață de 65 Ha. 800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) **Regulamentul de exploatare al pădurii Finta**, județul Dâmbovița, proprietatea Gh. Nițescu, în suprafață de 48 Ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

f) **Amenajamentul pădurii Zăvoiul Slătioara**, județul Romanai, proprietatea Nicolae St. Nicolae, în suprafață de 22 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **M. Șerban**.
No. 5795/940.

a) **Regulamentul de exploatare al pădurei Țaga**, județul Făgăraș, proprietatea Familiei Fulicea și Bârsan, în suprafață de 313 Ha. 600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) **Amenajamentul pădurii Intre Vii-Flinta**, județul Sibiu, proprietatea Comunei Miercurea, în suprafață de 223 Ha. 6800 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 40 și 6 ani. Revizuirea în anul 1945.

c) **Amenajamentul pădurii Girișul Negru**, județul Bihor, proprietatea Comunei Girișul Negru în suprafață de 214 Ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani pentru crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) **Revizuirea amenajamentului pădurii Fondul Laday**, județul Târnava Mică, proprietatea Fundației August Laday și soția Ana Beunyei, în suprafață de 80 Ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) **Amenajamentul pădurii Mărgineni lot. 4**, județul Neamț, proprietatea Gh. Penculescu ș. a., în suprafață de 78 Ha. 8177 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) **Amenajamentul pădurii Feneriș**, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Feneriș, în suprafață de 70 Ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) **Amenajamentul pădurii Plantația de Salcâmi Ghizdăvești**, județul Romanai, proprietatea Ion și Melania Popescu, în suprafață de 12 Ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 18 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici**.
No. 7052/940.

a) **Amenajamentul pădurei Bucșani Rătoaia**, județul Dâmbovița, proprietatea Moșten. M. Capuțineanu, în suprafață de 116 Ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) **Amenajamentul pădurii Zăvoiul Cricov**, județul Dâmbovița, proprietatea Margareta P. Antonescu, în suprafață de 19 Ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani, revizuirea în anul 1940.

Data astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici**.
No. 7896 din 23 Martie 1940.

a) **Amenajamentul pădurii Paraoaia**, județul Ilfov, proprietatea Azilului Elena Oteteșanu, în suprafață de 83 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Luțu Comarnic**, județul Alba, proprietatea Elena Prie născută Nestor, în suprafață de

82 Ha. 9300 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Ceret**, județul Cluj, proprietatea Gh. Horvat Condor ș. a., în suprafață de 57 Ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Pădurea Satului ș. a.**, județul Cluj, proprietatea Văd. Petrichevici Horvat Coloman ș. a., în suprafață de 55 Ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Grebănoasa**, județul R. Sărat, proprietatea Al. A. Mihail, în suprafață de 55 Ha. 4136 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve și revoluția 24 ani și una serie de crâng grădinărit cu revoluția 8 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Lată**, județul Cluj, proprietatea Gh. Gall, în suprafață de 31 Ha. 7900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Calomfirescu**, județul Ilfov, proprietatea Margareta și Radu Calomfirescu, în suprafață de 28 Ha. 4200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 3 ani. Revizuirea după 8 ani.

Data astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**
No. 7892/940.

a) Amenajamentul pădurii **Doftăneț**, județul Prahova, proprietatea Elena Gr. Georgescu, în suprafață de 140 Ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Catanele Catargioaica**, județul Dâmbovița, proprietatea D-tru Murnu, în suprafață de 59 Ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**
No. 7893/940.

a) Amenajamentul pădurii **Bârzava și Dumbrăvița Groși**, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 11297 Ha. 5700 mp., tratată în 6 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Dorogș Pătârș și Zăbolț Labasint**, județul Timiș și Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 4915 Ha. 4400 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 105 ani și una serie crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor **Ciala și Glogovăț Mândruloc** din ocolul silvic Iuliu Moldovan, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 2722 Ha. 1000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea în anul 1966.

d) Amenajamentul pădurilor **Petricani Târpești ș. a.**, județul Neamț, proprietatea Statului, în suprafață de 2490 Ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 105 ani. Revizuirea în anul 1947.

e) Amenajamentul pădurilor **Piatra Găvana ș. a. S. I-a**, județul Prahova, proprietatea Statului, în suprafață de 1770 Ha. 1900 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Dei Insuflar S. VII**, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 758 Ha. 5400 mp. Regim

și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.
 Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.
 p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
 No. 7894/940.

a) Amenajamentul pădurii Valea Carului, județul Iași, proprietatea Statului dată în uzufruct Sf. Mitropolii a Moldovei, în suprafață de 110 Ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fătuleasca ș. a., județul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Frâncu Vizireanu, în suprafață de 21 Ha. 6440 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
 No. 7895/940.

a) Amenajamentul pădurii Fața Băbiului, județul Cluj, proprietatea Bisericii reformate din Almaș, în suprafață de 109 Ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Miceasca Paulesca, județul Muscel, proprietatea Aurelia Gh. Marinescu, în suprafață de 20 Ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
 No. 7897/940.

a) Amenajamentul pădurii Nenciuleasca și Brânzeasca, județul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ș. a., în suprafață de 130 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corța, județul Cluj, proprietatea comunei Miluani, în suprafață de 76 Ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
 No. 7898 din 23 Martie 1940.

a) Amenajamentul pădurii Clăbucet, județul Brașov, proprietatea Comunei Moeciul de Sus, în suprafață de 149 Ha. 3880 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Brânzeasca, județul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ș. a., în suprafață de 57 Ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
 No. 7899/940.

a) Amenajamentul pădurii Băcleș, județul Mehedinți, proprietatea Horațiu Lazăr, în suprafață de 284 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Putila**, județul **Rădăuți**, proprietatea **Dumitru Hențar**, în suprafață de **26 ha. 9450 mp.** Regim și tratament **codru cu tăieri rase.** **Revoluția 90 ani.** **Revizuirea după 15 ani.**
 Dată astăzi **23 Martie 1940**, în cabinetul nostru.
 p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**
 No. 7900/940.

a) **Revizuirea** amenajamentului pădurii **Cetariu**, județul **Bihor**, proprietatea **Composesoratului** urban din **Cetariu**, în suprafață de **106 Ha. 2700 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 40 ani.** **Revizuirea după 10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Valea Macrii**, județul **Buzău**, proprietatea **Obștei de Cumpărare M. Ralescu**, în suprafață de **40 Ha. 7772 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 30 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

Dată astăzi **23 Martie 1940**, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 7901/940.

a) Amenajamentul pădurii **Crețuleasca Vintileasca Lot. I și II**, județul **Dâmbovița**, proprietatea **N. și C. Ivănescu** în suprafață de **154 Ha. 5270 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 20 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Herciu**, județul **Mehedinți**, proprietatea **Ovidiu Niculescu**, în suprafață de **28 Ha. 6000 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 20 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

Dată astăzi **23 Martie 1940**, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) **Dr. Radulovici.**

Nr. 4902/940.

a) Amenajamentul pădurei **Vitânești**, județul **Putna**, proprietatea **Th. A. Cincu și N. Cristescu**, în suprafață de **200 Ha. 3600 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 20 ani,** **exploatările începând din anul 1945/46.** **Revizuirea după 20 ani.**

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Drâncea**, județul **Mehedinți**, proprietatea **Marin Duțulescu**, în suprafață de **11 Ha. 5000 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 30 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

Dată astăzi **23 Martie 1940**, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 7903/940.

a) Amenajamentul pădurii **Dosul Galesului ș. a.** județul **Cluj**, proprietatea **Comunei Bercea**, în suprafață de **267 Ha. 5300 mp.** Regim și tratament **crâng cu rezerve.** **Revoluția 40 ani.** **Revizuirea după 10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Basarabi**, județul **Baia**, proprietatea **Ioana Călinescu**, în suprafață de **81 Ha. 4700 mp.** Regim și tratament **crâng simplu.** **Revoluția 20 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Banca**, județul **Tutova**, proprietatea **George Radu**, în suprafață de **58 Ha. 1400 mp.** Regim și tratament **crâng cu rezerve.** **Revoluția 20 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

d) Regulamentul de exploatare al pădurei **Ulea**, județul **Tutova**, proprietatea **Elena D. Borș**, în suprafață de **58 Ha. 1400 mp.** Regim și tratament **crâng cu rezerve.** **Revoluția 20 ani.** **Revizuirea după 20 ani.**

Data astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 7904/940.

a) Amenajamentul pădurii **Valea Lupului** și altele, județul Cluj, proprietatea Văd. Ferenți Ludovic ș. a. în suprafață de 115 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 20 ani**. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ghiliceni**, județul Bălți, proprietatea Statului date în uzufruct Schitului Bocancea, în suprafață de 16 Ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. **Revoluția 30 ani**. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 7905 din 23 Martie 1940.

a) Amenajamentul pădurii **Hârpășești**, județul Iași, proprietatea C. și Gh. Rusovici, în suprafață de 258 Ha. 400 mp. Regim și tratament crâng simplu. **Revoluția 25 ani**. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici*.
No. 7907 din 23 Martie 1940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor **naturei**, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, **revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.**

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

CĂRȚI NOI :

Ing. Anton V. Rădulescu :

PLOPUL. FOLOASELE ȘI CULTURA LUI.

Publicație Icef., Seria IV (Broșuri de îndrumări silvice), Nr. 2.

33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

P. Ioan
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: { Al. Butoi
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.

C. Chiriță

Demetrescu Ilie

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Manoilescu Mircea

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

St. Rodoteatu

V. Sabău

Sburlan A. D.

Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — I N D R U M Ă R I :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

MAI 1940

ANUL 52 — Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 52, Nr. 5.

MAI 1940.

SUMARUL:

Studii:

C. Fedorovici: Doborirea și secționarea arborilor în pădure cu fierăstrăul cu motor portativ — — — — —	337
Artur Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului — — — — —	345
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
Mih. Prodan: Inventarierea lemnului rotund în practică — — — — —	348
V. Pană: Tăierea de jos la rășinoase — — — — —	357
H. Manole: Al doilea avertisment — — — — —	360
T. Bălănică: Isvor artificial — — — — —	362

Problemele zilei:

Rășina.

D. Sburlan: Organizarea producției de rășini naturale în țară — — —	364
I. Pető: Producerea rășinei — — — — —	367
M. Ene: Prevederi și în acțiunea de rășinare — — — — —	371
M. Ghelmeziu: Posibilitățile de recoltarea rășinei din pădurile noastre —	372

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Macedoneanul: Un fapt caracteristic — — — — —	381
<i>Cronica internă</i> (p. 385), <i>Cronica externă</i> (p. 386), <i>Cronica lemnului</i> (p. 394), <i>Cărți</i> (p. 399), <i>Reviste</i> (p. 401), <i>Informații</i> (p. 410), <i>Societatea „Progresul Silvic”</i> (p. 413), <i>Necrologie</i> (p. 423).	

SOMMAIRE:

Études:

L'abatage et le sectionnement des arbres par la scie à moteur portatif — C. Fedorovici
Contributions à l'étude de la flore de Maramureș — — Ar. Coman

Commentaires:

La pratique du cubage des bois en grumes — — — M. Prodan
La coupe basse des arbres résineux — V. Pană
Second avertissement H. Manole
Source artificielle — T. Bălănică

Problèmes à l'ordre du jour:

Le gemmage.

Chasse et pisciculture:

Un fait caractéristique V. Macedoneanul	
<i>Chronique</i> (intérieure, extérieure, mercu- rialle) — <i>Les livres</i> — <i>Revue des re- vues</i> — <i>Nouvelles</i> — <i>Nécrologie</i> — <i>So- ciété „Progresul Silvic”</i> .	

INHALT:

Abhandlungen:

Baumfällung und Ablängung von liegenden Stämmen mittels der Sägemaschine mit tragbarem Verbrennungsmotor — C. Fedorovici
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramures-Bezirktes Ar. Coman

Mitteilungen:

Buhung der gefällten Bäume in der Praxis M. Prodan
Die Baumfällung bei Nadelholzarten — V. Pană
Zweite Warnung — H. Manole
Künstliche Quelle — T. Bălănică

Tagesfragen:

Die Harzgewinnung.

Jagdwirtschaft — Fischerei: Eine bezeichnende Tatsache — — — V. Macedoneanul	
<i>Chronik</i> — <i>Bücherschau</i> — <i>Zeitschriften- schau</i> — <i>Nachrichten</i> — <i>Nachruf</i> — Verein „Progresul Silvic”.	

S T U D I I

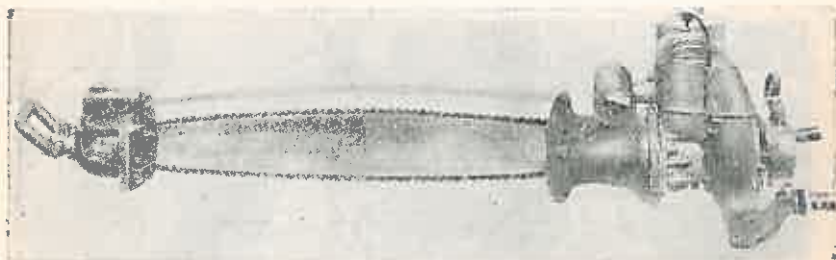
**DOBORÎREA ȘI SECTIONAREA ARBORILOR ÎN PĂDURE
CU FERĂSTRĂUL CU MOTOR PORTATIV**

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeș

Astăzi când lipsa brațelor se resimte atât de mult și când nu se mai găsesc lucrători de pădure în număr suficient, pentru ca exploatarea la câmpie, deal și munte să nu sufere, este de dorit să se înmulțească și la noi întrebuințarea ferăstrăului cu motor portativ.

1. Descrierea ferăstrăului cu motor.

După cum se vede din fotografia de mai jos, ferăstrăul e alcătuit dintr'o pânză și un motorăș care funcționează cu benzină.

No 1.

Pânza e înconjurată de lanț fără sfârșit care se înfășoară pe două roți și e prevăzut cu dinți tăietori articulați.

Ferăstrăul din fig. 1, model 1940 este construit în 6 tipuri, pentru diferitele diametre ale arborilor de tăiat și anume, până la grosimea de 50 cm, 65 cm, 80 cm, 100 cm, 125 cm și 150 cm.

Greutatea acestor ferăstraie variază dela 39 la 46 kg; ele sunt deci mai ușor de transportat decât celelalte sisteme vechi, care nu se puteau întrebuința, decât pe terenuri șese.

Puterea motorului este aciași pentru toate tipurile și anume 8 HP.

Motorul consumă benzină amestecată cu ulei, iar ungerea motorului se face în mod autmat și consumă $1\frac{1}{2}$ l de benzină și $\frac{1}{2}$ kg. ulei pe oră.

2. Modul de întrebuințare.

Acest ferăstrău se poate întrebuința la câmpie, dealuri ca și la munte la doborîrea și retezarea arborilor, pentru lemne de foc și lemnul de lucru, la esențe tari ca și la cele moi, exceptând doborîrea arborilor din pădurile de crâng unde tăetura trebuie să rămâie netedă la tulpină, ca să nu putrezească.

Se mai poate întrebuința la despiciatul poligoanelor de traverse în pădure, unde poligonul care rămâne în poziția orizontală pe pământ este tăiat longitudinal în două.

La doborîrea arborilor.

În figura No. 2, se arată cum se doboară un fag, în diam. de 80 cm cu un ferăstrău motor, tip 80 cm.

No. 2.

În partea opusă a fagului din figură, s'au executat două tăeri până la $\frac{2}{3}$ din grosimea arborelui și anume: o tăere orizontală și a doua oblică (tapa), scoțând o pană de lemn, iar a treia tăere definitivă se face (de cealaltă parte), până în dreptul

No. 3.

primelor două tăeturi, astfel încât în momentul când arborele începe să cadă în partea opusă, nu poate să apuce ferăstrăul.

În fig. 3 se vede cum se doboară un stejar, tăiat de la fața pământului.

No. 4.

La secționarea trunchilor.

Se procedează la fel ca și cu joagărul obișnuit (vezi fig. No. 4), unde se secționează fagul destinat pentru lemne de foc cu tip 125 cm.

No. 5.

În fig. No. 5 se arată modul cum se secționează un trunchiu, pentru a fi fasonat în lemn de lucru, cu fierăstrăul de tipul 50 cm și cu un singur om.

No. 6.

Ferăstrăul motor cu benzină se poate întrebuința și în depozitele de bușteni ale fabricilor, dând un bun randament, fiindcă buștenii se pot reteza ori unde, ne mai fiind nevoie să fie aduși la un curmător mecanic (coada de vulpe etc.), operație care necesită personal mai mult și manoperă în plus cu transportarea buștenilor (vezi fig. No. 6).

La fabricile unde există curent electric, se pot folosi două modele de ferăstrăe electrice de mână; unul din ele se vede în fig. 7.

No. 7.

Acestea au însă desavantajul că prin cablul electric împiedică puțin o manipulare mai rapidă.

3. Inconveniente și avantajele.

Inconveniente.

Întrebuințarea acestor ferăstrăe prezintă desavantajul că trebuie să aibă la fiecare echipă un lucrător format pentru manipularea lui. Mai joacă un rol, eventuala lipsă de piese de schimb (lanțul) care însă se poate soluționa prin procurarea lor la timp.

Principalul motiv pentru care introducerea ferăstrăului cu motor nu s'a putut face, a fost problema plasamentului lucrătorilor, cărora dacă li s'ar lua o parte din munca lor, ar urma să rămâie fără de lucru.

Un alt inconvenient ar fi eventuala greutate de transport pe terenurile prea accidentate și oboseala, pe care motorul, cu trepidațiile lui o cauzează lucrătorilor ce țin mașina pe brațe.

Avantajele.

Ferăstrăul cu motor ar compensa astăzi lipsa lucrătorilor care a ajuns o problemă atât de greu de rezolvat.

Prin rapiditatea tăerilor, exploataările, cu un număr mai redus de brațe, s'ar termina într'un timp mai scurt.

Greutate mică, deci ușor de transportat și de manipulat. Dă o tăetură netedă și dreaptă.

Motorul fiind complet acoperit, nu se poate strica prin ploii sau praf și e foarte robust.

Intinderea automată a lanțului fierăstrău, ungerea automată a lanțului ferăstrău și a roților de angrenaj.

Se manipulează fără oboseală.

Interruperea automată a mersului ferăstrăului, în cazul când s'ar înțepeni lanțul tăetor.

Nu se defectează decât rare ori în timpul lucrului.

Reglarea automată a vitezei motorului.

Ascuțitul dinților lanțului se poate face și cu pila de mână.

Un lanț rezistă până la 40.000 tăeturi la arbori de esență tare, ca fagul, cu un diametru mediu de 50 cm.

4. Randamentul ferăstrăului motor.

În comparație cu joagărul de mână, ferăstrăul motor taie:

Diametrul arborelui	Cu ferăstrăul motor	Cu joagărul de mână
50 cm.	cca 18 secunde	2 minute 15 sec.
65 cm.	cca 46 secunde	8 minute
80 cm.	cca 1 minut 5 sec.	20 minute
100 cm.	cca 1 minut 35 sec.	35 minute
150 cm.	cca 4 minute	cca 2 ore

Făcând un calcul de rentabilitate, aplicat la un parchet care s'a tăiat cu joagărul de mână, se pune întrebarea cât ar fi costat aceeași manipulație inclusiv crăpatul și stivuitul metrilor la par, dacă s'ar fi întrebuințat ferăstrăul cu motor de benzină.

Din parchetul I₂ Brădet al Centrului Argeș, exploatat ras în 1939 în suprafață de 13 ha 9500 mp, cu esență fag, altitudinea 650—780 m, panta 10—20% consistența 0,8, a rezultat pe lângă lemnul de lucru și 12.120 st. lemne de foc.

Arborele mediu a avut următoarele caracteristice:

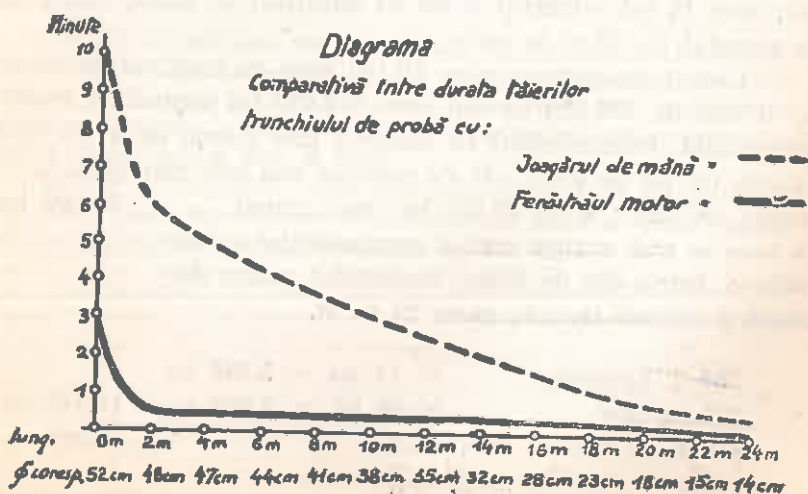
Diametrul terier	=	52 cm
Lungimea trunchiului	=	24 m
Vârsta	=	100 ani
Cubajul trunchiului	=	2,270 m ³ .

Timpu necesar pentru doborîrea și secționarea lui a fost după cum se vede în tabloul și diagrama de mai jos.

În tablou, s'a calculat și timpul maxim necesar pentru tăierea lui cu ferăstrăul motor.

În total timpul efectiv întrebuințat:

Cu mâna	=	1 oră 14 minute 15 secunde
Cu motorul	=	8 minute 5 secunde.

Intervalul de timp între două tăeri fiind același în amândouă cazurile, rezultă că doborârea și secționarea arborelui cu motorul se poate face de nouă ori mai repede.

La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere				La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere			
La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul		Cu ferăstrăul cu motor		La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul de mână		Cu ferăstrăul cu motor	
		min.	sec.	min.	sec.			min.	sec.	min.	sec.
0	52	10	—	2	40	13	34	2	30		12
1	49	6	—		20	14	32	2	15		11
2	48	5	45		20	15	29	1	45		10
3	47	5	30		20	16	29	1	35		10
4	47	5	30		20	17	27	1	15		8
5	46	5	15		20	18	23	1	—		8
6	44	4	15		18	19	20	1	—		7
7	43	4	—		17	20	18		45		7
8	41	3	30		17	21	18		45		6
9	40	3	30		16	22	15		45		6
10	38	3	15		16	23	14		30		5
11	37	3	—		14	24	14		30		5
12	35	2	45		13						

Fasonatul unui metru ster se plătește astăzi cu 36 lei, din care 16 lei retezatul și 20 lei curățitul de crăci, crăpatul, și așezatul în figuri la par.

Costul fasonatului celor 12.120 steri cu joagărul de mână ar fi fost de 436.320 lei din care 193.920 lei reprezintă costul retezatului. Presupunând că motorul taie numai de 4 ori mai repede (în loc de 9 ori, cât s'a calculat mai sus) manopera ar fi costat $193.920 : 4 = 48.480$ lei, sau rotund . . . 50.000 lei la care se mai adaugă costul combustibilului loco pădure. Într'o oră de lucru, fierăstrăul motor doboară și retează trunchi peste 25 m. st.

360 l. benzină	×	14 lei =	5.040 lei	
120 kg ulei	×	80 lei =	9.600 lei	14.640 lei
piese de schimb				10.000 „
plata lucrătorului conducător al motorului				„
12 luni × 5.000 lei				60.000 „

costul ferăstrăului motor, tip 100 cm, cca .	90.000 lei
neprevăzute	5.360 „
	<hr/>
	180.000 lei

Ar mai fi rămas deci un beneficiu de 13.920 lei și costul motorului amortizat complet.

Pentru acelaș timp de exploatare, s'ar fi putut reduce și 30% din numărul lucrătorilor necesari de obicei.

Având în vedere că ferăstrăul motor poate să dureze până la 40.000 de tăeturi, la secțiuni de 50 cm, sau 78.000 de tăeturi la secțiuni de 32 cm în diametru, rezultă că poate să reteze arbori pentru 13.000 steri. După aceea trebuie schimbate aproape toate piesele, iar cilindrul dat la alezaj. După asemenea reparații, mașina nu mai poate dura mult.

În rezumat, trebuie să menționăm, că deși beneficiul arătat mai sus n'ar fi tocmai convingător, în vremuri excepționale ca acelea pe care le trăim azi, trebuie să urmărim introducerea oricăror procedee la exploatările de păduri, astfel încât cu lucrători mai puțini, să se poată accelera fasonarea materialului lemnos în pădure și să se asigure satisfacerea trebuințelor națiunii.

L'abatage et le sectionnement des arbres par la scie à monteur portatif.

Partant du fait que les temps difficiles, et nous en parcouront bien aujourd'hui, le manque de la main d'œuvre commence à se faire sentir dans les exploitations forestières, l'auteur croit qu'il soit indiqué à chercher d'utiliser la scie à moteur portatif, pour l'abatage et le sectionnement des arbres dans la forêt.

On fait la description d'une telle scie, en montrant les avantages et en même temps desavantages et le rendement. Enfin un calcul comparatif concernant les résultats financiers est fait.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos (Maramureș)

(II)

În cele de mai jos, dau câteva date geobotanice privind teritoriul comunei Poienile de sub munte (Maramureș).

Pinus pumilio Hänke, jep, cunoscut în Maramureș și sub numele de durzău, se găsește în Maramureș din abundență începând dela Țibleș și mergând spre Pietrosul Mare, Ceremos, Koman, Farcău, până la Pop Ivan. Ca fenomen interesant este raritatea lui din valea Lutoasei spre Copilaș până la Farcău. Eu nu am dat peste el în această parte¹⁾.

Împreună cu durzăul (Jep, Jneapăn), mai se întâlnește și rododendronul (*Rhododendron Kotschyi* Simk.), cu deosebirea că este mai rar. Pe Farcău se întâlnesc numai câteva exemplare pe lângă pădurea Obnujului până la 1865 m altitudine, pe expoziții sudice.

Juniperus nana Willd., ienuper, în Maramureș șneapen. Foarte mult pe Banița. Dela Peciata spre Nord către Copilaș—Corbul—Farcău se rarește considerabil. Rar se întâlnește în pășunea alpină. În lucrarea lor, Fekete-Blattny dau maximum la Toroiaga (1930 m) și la Pop Ivan (1939 m). L'am găsit în vârful Farcăului (1961m) la 3 pași de punctul geodetic.

Alnus viridis (Chaix) Lam. et D. C., arin de munte, în Maramureș liliac. Am găsit mai multe exemplare pe Farcău la 1947 m altitudine și expoziție estică. Această specie este rară pe teritoriul comunei mai sus amintită. Mai multe exemplare am întâlnit în valea Lutoasa. Punctul cel mai de jos unde l-am întâlnit aici a fost 785 m, expoziția N—W.

1) Nici Fekete-Blattny în tratatul lor „Erdéseti Zelentosén...”, nu dau vreo stațiune din această regiune.

Am găsit câteva exemplare și la gura văii Copilaș la 1002 m altitudine; erau însă degerate. Expoziția văii este Sud—West. Am găsit cinci tufe pe muntele Bocul la 1516 m altitudine la expoziție estică.

Cotoneaster integerrima Medic. Am întâlnit o tufă pe Farcău la 1923 m altitudine și pe expoziție nordică.

Ribes alpinum L. În lucrarea lor, Fekete și Blattny nu amintesc nimic de prezența în Maramureș a acestei specii. Se găsește totuși. La Poenile de sub munte stațiunea cea mai joasă se află la Stăvilarul Vechi dela gura văii Boșotescu (773 m altitudine). Expoziția este sudică. Se întâlnesc aici vreo 8—10 tufe mari, bogat ramificate. L-am mai întâlnit la îmbucătura pârâului Tarnița pe plaiul care urcă la munte. Au fost aici multe exemplare, dar au fost stricate de vite. Altitudinea locului este de 947 m și expoziția sud-sudestică.

În determinantul Prodan, speciile de *Ribes* se numesc agriși; în Maramureș, *Ribes grossularia* L. se numește cocăzar, iar celelalte specii, păltinele. Tufele la rândul lor se numesc cocăzari și păltinei.

Câteva corcitură de tufe de *Viburnum opulus* L. am întâlnit la 1246 m altitudine și expoziție estică pe toate aceste locuri, cu *Ribes*, printre bolovani.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirktes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

Quelques données sur la flore du territoire de la commune Poenile de sub munte, située en Maramureș, région nordique et montagnaise de la Roumanie.

COMENTARII—INSEMNAȚII

INVENTARIEREA ÎN PRACTICĂ A LEMNULUI ROTUND

de Ing. MIHAI PRODAN

Stulpicani (Bucovina)

1. Introducere.

Nu toate metodele date de Dendrometrie pentru determinarea lemnului rotund de lucru s'au generalizat în practică.

Formulele cele mai simple, a căror aplicare e comodă și nu necesită un personal specialist s'au consacrat în întrebuințarea practică în diferite transacțiuni comerciale, chiar dacă exactitatea lor lasă de dorit.

După regiuni și după timp, aplicarea acestor formule a diferit; cu cât lemnul câștiga în valoare, cu atâta încercările pentru a mări exactitatea formulelor aplicate se înmulțeau, tinzând să se aducă diverse corecțiuni formulelor a căror aplicare e încă în uz.

Cea mai răspândită formulă, în practică, este formula simplă a lui Huber:

$$v = s \cdot l \quad (1)$$

unde l este lungimea lemnului rotund, iar s este suprafața secțiunii dela jumătatea lungimii piesei.

Deși întrebuințarea acestei formule s'a generalizat, totuși rezultatele obținute prin aplicarea ei nu corespund volumului real, putând avea loc și diferențe apreciable. Cercetările diferiților autori au dus la concluzia că modul cum se aplică această formulă e una din cauzele erorilor, față de altă cauză care e constituită de însăși structura acestei formule.

În regiunile unde valorificarea lemnului a ajuns aproape de limita posibilității de întrebuințare, date de ultimele pro-

grese ale tehnicii (de ex., în Germania), corecțiunile propuse de diferiți cercetători au început să-și facă drum și în practica comercială.

În cele ce urmează voi trece în revistă diferitele moduri de aplicare a acestei formule în practică, arătând apoi cari sunt rezultatele la cari au ajuns diferiți cercetători.

2. Aplicarea formulei lui Huber în practică.

a) Măsurarea lungimii. Formula simplă a lui Huber nu necesită decât măsurarea suprafeței unei singure secțiuni oricare ar fi lungimea bușteanului, sau mai bine zis astfel se aplică ea în majoritatea cazurilor în practică.

Instrucțiunile germane prevăd totuși împărțirea întregii lungimi a buștenilor valoroși în secțiuni după categorii de valori și determinarea volumului, separat pentru fiecare parte din buștean după aceeași formulă (mai ales în cazul foioaselor tari).

În pădurile de rășinoase ale Fondului Bisericesc din Bucovina, buștenii se fuzionează astfel ca pe toată lungimea să corespundă aceleiași clase de calitate, din porțiunile de lemn inferior fasonându-se separat bușteni de altă categorie de valori, astfel că împărțirea în secțiuni se face chiar cu ferăstrăul.

În ceea ce privește măsurarea lungimii buștenilor, aceasta se face la noi, în afară de spronț, neglijându-se în unele regiuni porțiunile mai mici de 0.5 m.; în alte regiuni (Bucovina), măsurarea se face din 10 în 10 cm, cu anumite supralungimi fixe, conform uzanțelor comerciale în vigoare, după lungimea totală în metri a bușteanului.

Instrucțiunile germane prevăd măsurarea lungimii din 10 în 10 cm, începând dela jumătatea spronțului (partea olărită), deasemenea se prevăd supralungimi până la 1% din lungime, fără a trece de 10 cm în total (Bestimmungen über die Ausformung, Messung und Sortenbildung des Holzes in den deutschen Forsten. Berlin 1936. pag. 6¹⁾).

1) „Bei der Längenmessung ist ein „Übermass bis 1 v. H., jedoch im ganzen nicht mehr als 10 cm zu geben;...“. „...Bei Stämme mit Fallkerb beginnt die Längenmessung von der Mitte des Fallkerbes an...“.

La buștenii fasonați pentru fabricile de cherestea se face prin aceste rotunjiri în minus o eroare și anume :

a) la neglijarea lungimilor sub 0.5 m o eroare de 1—3% din volum (după cum fasonarea lemnului e mai mult sau mai puțin îngrijită).

b) la măsurarea din 10 în 10 cm, în afară de spronț, o eroare de 0.5—1% din volum.

c) prin acordarea supralungimilor potrivit uzanțelor comerciale, o eroare de 1—1.5% din volum.

Vedem că, supralungimile acordându-se întotdeauna din partea producătorului (aceste supralungimi fiind de 10 cm pentru lungimi până la 7 m, de 15 cm pentru 8 și 9 m și de 20 cm pentru lungimile peste 9 m), rezultă o pierdere pentru acesta de 1,5—4,5% din volumul total al cantității vândute. În caz că măsurătoarea lungimii s'ar face dela jumătatea spronțului și supralungimea s'ar micșora la minimul admisibil, eroarea făcută în detrimentul producătorului ar scădea sub 1%, ceace ar putea fi suportat de acesta, în loc de 2—3% cât putem conta în împrejurările curente (cifra de 1.5% dată mai sus fiind o limită minimă rareori atinsă).

Fără îndoială că zicala : „pădurea nu-i farmacie” trebuie să o avem întotdeauna în vedere pentru a nu forța prea mult uzanțele comerciale cari, în țara noastră cel puțin, au deocamdată multe puncte prea oneroase pentru producătorul de lemn. Totuși nu e mai puțin adevărat că e folositor să avem oglindite în cifre toate supramăsurile și aproximațiile cu cari lucrăm, ca să fim lămuriți ce reprezintă ele pentru bugetul unității pentru care lucrăm și să putem micșora aceste pierderi ce nu apar nicăieri în registre dar cari se petrec totuși sub ochii noștri.

Acțiunea pentru ridicarea randamentului financiar se petrece în limite tot mai strânse și dacă reușim să micșorăm cu un singur procent pierderile, încă putem fi mulțumiți. La o cantitate de 15.000 mc. lemn moale de lucru, posibilitate obișnuită la un ocol de munte, 1% din volum face cca. 45.000 lei adică puțința de a angaja anual încă doi paznici sau funcționari pentru lucrările în regie.

b) Măsurarea diametrelor secțiunii mediane. Uzanțele comerciale de pretutindeni prevăd măsurarea diametrelor din cm în cm cu rotunjiri în jos, adică neglijând fracțiunile de cm și anume:

Instrucțiunile germane din 1936 prevăd măsurarea unui singur diametru la buștenii sub 20 cm grosime; la buștenii peste 20 cm grosime se măsoară doi diametri încrucișați pe cât posibil cel mai mare și cel mai mic ¹⁾.

Dacă mijlocul bușteanului cade pe un verticil sau pe un nod atunci sunt a se măsură grosimile simetrice de o parte și de alta a acestui loc, astfel că se măsoară 2 diametre de o parte și 2 de alta făcându-se media două câte două.

În pădurile Fondului Bisericesc, uzanțele prevăd acelaș lucru, numai că dacă secțiunea mediană cade pe un nod atunci se măsoară imediat alături, luându-se numai 2 diametri în total (o singură secțiune).

Înainte cu mai mulți ani, în pădurile Fondului se măsurau buștenii din 2 în 2 cm cu rotunjiri în plus și în minus (și în minus pentru medie), ceiace nu dădea rezultate acceptabile pentru producător decât pentru un mare număr de arbori.

În fine L. Hufnagl ²⁾ amintește că instrucțiunile din pădurile statului din Thuringia prevăd o rotunjire a fiecărui diametru în sus sau în jos, iar media în jos.

3. Erorile provenite la determinarea suprafeței secțiunii mediane.

Considerând structura formulei

$$v = s \cdot l$$

vedem că această formulă ar fi exactă pentru cazul unui cilindru, e însă aproximativă pentru celelalte corpuri de rotație de a căror formă se apropie forma morfologică a buștenilor.

Cum în elementele acestei formule nu intră decât o singură secțiune și anume: cea dela mijloc, fără ca ea să fie legată printr'o relație oarecare de lungimea bușteanului, e evident că această formulă nu poate cuprinde variația formei buștenilor și atunci precizia rezultatelor obținute variază după forma arborilor.

1) Op. cit.: „Der Mittendurchmesser wird bei Stücken bis 20 cm durch einmaliges Kluppen, wie der Stamm im Walde liegt (waagerechter S.), ermittelt, bei stärkeren dagegen durch zwei zueinander senkrecht stehende Messungen (möglichst der schmalsten und der breitesten Seite)“. „...Bei den Einzelmessungen und dem Mittel bleiben überschüssende Bruchteile eines Zentimeters unberücksichtigt“.

2) L. Hufnagl: Handbuch der Kaufmännischen Holzverwertung und des Holzhandels. Berlin 1939.

Structura simplă a formulei comportă deci o serie de erori; altă cauză de erori este aplicarea aproximativă a formulei, adică tocmai rotunjirile de cari am vorbit mai sus.

Mai mulți cercetători s'au ocupat cu determinarea erorilor comise în practică făcând o serie de măsurători directe asupra buștenilor.

Dăm mai jos rezultatele obținute de Institutul de cercetări pentru producția lemnului din Brunn, după studiul D-lui F. Korsun: „Cubage des grumes au moyen du produit de la longueur par la surface de la section mediane (Methode d'Huber)”, în care autorul are în vedere și rezultatele obținute de cercetătorii dinaintea lui ca: F. Judeich, Dr. Schwappach, Ph. Flury, A. Schiffel, Dr. M. Kunze, Dr. Th. Glaser, Dr. E. Bozala, Dr. Busse, ș. a.

Pe baza măsurării a peste 5300 bușteni doborâți, în pădurea Adamov, afectată școlii de silvicultură dela Brunn, precum și pe baza cercetărilor autorilor mai suscitați, ale căror studii se referă în total la un număr de peste 70.000 bușteni, s'a stabilit că:

a) Diferența între cubajul exact (cu secțiuni din 2 în 2 m și diametrul măsurat în mm) și între cubajul făcut prin formula simplă a lui Huber (cu măsurarea diametrelor în mm) este egală cu $-1,6\%$ din volumul total în cazul studiului amintit.

Această diferență care depinde de forma arborilor este mai mare putând ajunge la -5% pentru buștenii dela rădăcină; pe când la buștenii fasonați din vârfuri volumul calculat exact este uneori cu 5% mai mic decât volumul calculat aproximativ, deci eroarea schimbă de semn.

b) Eroarea făcută prin rotunjirea în minus a celor 2 diametre măsurate la secțiunea mediană cât și a mediei lor, adică neglijaarea fracțiunilor de cm, ajunge la 5% din volumul total.

Se constată deci că eroarea totală este de $6,6\%$ din volumul total și cea mai mare parte a acestei erori se datorește nu structurii formulei ci modului de aplicare a ei (rotunjirile făcute).

Ținând seamă că studiul amintit se referă la bușteni al căror diametru mediu e cuprins între 20—30 cm (diametrul mediu corespunzător fiecărei esențe), vom discuta valabilitatea acestor rezultate pentru buștenii din parchetele noastre la finele acestui articol.

4. Incercări de corecțiuni aduse formulei simple a lui Huber.

Unii din autorii amintiți mai sus au căutat să aducă diferite îmbunătățiri acestei formule fără să aducă un prejudiciu ușurinței cu care se aplică această formulă în practică.

Astfel, unii (Glaser și Bazala) au propus deplasarea locului unde se măsoară diametrele; această deplasare variază între 0,1—0,5 m dela secțiunea mediană în partea mai groasă. O soluție unică nu există, mărimea deplasării variind după forma buștenilor.

În privința rotunjirii diametrelor există patru feluri de rotunjiri.

a) Diametrele măsurate în cruce; fracțiunile de cm neglijate (rotunjire în minus); media rotunjită în jos la cm întregi. Eroarea medie comisă este de: $e_1 = -0,7$ cm

b) Diametrele măsurate ca mai sus, rotunjite în minus, media luată cu jumătăți de cm. Eroarea este $e_2 = -0,45$ cm

c) Diametrele ca mai sus, rotunjite în jos și în sus, media rotunjită în jos. Eroarea: $e_3 = -0,3$ cm

d) Diametrele ca mai sus, rotunjite în sus și în jos, media luată cu jumătăți de cm: $e_4 = 0,05$ cm.

Prof. Dr. Busse a făcut cel dintâi propunerea în 1927 de a rotunji în plus și în minus, alcătuiind și niște tabele pentru diametre din 0,5 cm în 0,5 cm.

Numai la o privire superficială s'ar părea că aplicarea ultimului fel de rotunjire, care dă cea mai mică eroare (practic eroarea de rotunjire tinde către 0), dă naștere la greutăți; la aplicarea ei se vede că lucrătorii cu clupa lucrează la fel de ușor și cu acest sistem.

În privința cubării carnetelor ce conțin diametrele din 0,5 cm în 0,5 cm, surplusul de muncă prin introducerea acestor categorii de diametre în plus este neînsemnat.

5. Aplicabilitatea rezultatelor și concluziuni.

Din studiul luat în considerare rezultă că eroarea în diametru, făcută după primul fel de rotunjire, dă naștere la o diferență în volum de 5%, pe când eroarea datorită structurii formulei este de numai 1,6%.

Aceasta, e adevărat, numai pentru masa buștenilor relativ subțiri, din care a fost compus lotul asupra căruia s'au făcut măsurătorile (diametrul mediu al întregii mase este în jurul lui 25 cm).

Pentru arbori subțiri eroarea datorită structurii formulei este mai mică din cauză că arborii de dimensiuni mai mici nu prezintă diferențele de volum așa de mari după calculele cu formula simplă sau cea exactă.

În parchetele tăiate ras (sau după o tăiere definitivă), în regiunile de munte de la noi, primul buștean dela rădăcină reprezintă cca 40—65% din volumul întreg al masei lemnoase recoltate (aceste date variază în limite foarte largi atât după starea arboretului cât și după modul cum este condusă exploatarea).

La această cantitate procentul datorit structurii formulei crește și poate ajunge în mediu până la 3—4% din cauză că acești bușteni au partea dinspre rădăcină foarte îngroșată.

La buștenii din tulpină (cel de al doilea buștean) eroarea este mai mică și se poate neglija practic.

Buștenii fasonați din vârfuri, cari nu ajung decât la cel mult 5—8% din volumul total, eroarea poate schimba în cazul cel mai favorabil de semn ajungând la + 1—2%, așa că în total această eroare ajunge până la 2,5—3% din volum în dauna producătorului.

În privința erorii ce se face cu rotunjirea, procentul erorii scade cu diametrul mediu.

Considerând eroarea:

$$e_1 = 0,7 \text{ cm} \quad (1)$$

avem în mediu diametrul exact în funcție de diametrul rotunjit:

$$d_1 = d + 0,7 \text{ cm} \quad (2)$$

în care d este diametrul rotunjit. Notând cu S și S_1 suprafețele secțiunilor corespunzătoare vom vedea că procentul erorii este:

$$p = \frac{S_1 - S}{S} \cdot 100 \quad (3)$$

Procentul erorii în volum (din volumul aflat cu ajutorul diametrelor rotunjite) este dat deasemenea de expresia (3) întrucât lungimile rămân aceleași.

Dăm un tablou cu aceste procente și un grafic reprezentând variația procentului în funcție de diametrul mediu rotunjit în minus.

Din studiul acestora se vede că procentul erorii comise scade cu diametrul.

d	d ₁	S ₁	S	dS	E. vol.	Observ.
cm	cm	cm ²	cm ²	cm ²	%	
25,0	25,7	518,74	490,87	23,87	5,57	
30,0	30,7	740,23	706,86	33,37	4,76	
35,0	35,7	1000,98	962,11	38,87	4,04	
40,0	40,7	1301,00	1256,64	44,36	3,51	
45,0	45,5	1840,30	1590,43	49,87	3,13	
50,0	50,7	2018,86	1963,50	55,36	2,82	
55,0	55,7	2436,69	2375,83	60,86	2,56	
60,0	60,7	2893,79	2827,43	66,36	2,34	
65,0	65,7	3390,16	3318,31	71,85	2,16	
70,0	70,7	3925,80	3848,45	77,35	2,01	
75,0	75,7	4500,72	4417,96	82,86	1,87	
80,0	80,7	5114,90	5026,55	88,35	1,75	
85,0	85,7	5768,35	5674,50	93,85	1,63	
90,0	90,7	6461,07	6261,73	99,34	1,56	

Considerând o tăiere rasă sau definitivă în pădurile noastre de la munte ajunse la exploatabilitate, diametrul mediu al unui astfel de parchet este de 35—40 cm. Eroarea variază între 3,5—4%, iar în cazul unor arborete foarte bătrâne, cum sunt multe din arboretele ce se exploatează astăzi, eroarea medie ar fi cuprinsă între 2—3% din volum, în dauna producătorului.

În pădurile Fondului Bisericesc, inventarierea se face la cioată, cumpărătorul având deci a suporta pierderile prin corhănirea lemnului.

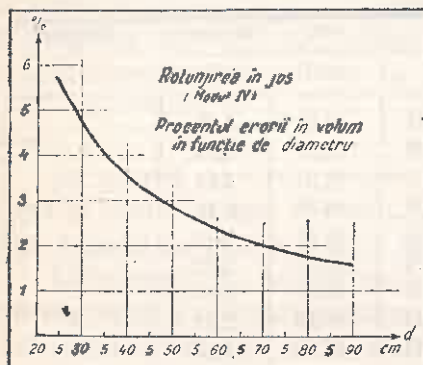
Considerând acest lucru, un cumpărător conștient cu greu ar consimți la o măsurare care să-i scadă 2—3% din cantitatea totală a lemnului cumpărat, dat fiind că prin corhănire se poate calcula cu aceiași pierdere 1—3%. Totuși unde există căi de transport suficiente, în afară de plutit și plutărit și unde nu e necesar să se facă lungi drumuri de alunecare, unde, adică scoaterea lemnului se poate face în mod mai economic, procentul de pierdere la corhănire nu trece de 1—1,5%.

Având în vedere toate pierderile:

a) Pierderi la lungime cca 1—2%

b) pierderi datorită structurii formulei lui Huber cca 2-3%

c) pierderi datorită rotunjiri în minus 3—4%
cari se ridică în total până la 6—9% din volumul total, trebuie să-l facem pe acest cumpărător conștient de pierderile pe cari le suferim ca producători din toate aproximațiile arătate mai sus.

Am putea acorda supra-lungimile amintite mai sus ca o compensație pentru pierderile suferite la corhănire, ar trebui însă se introducă ultimul fel de rotunjire arătat mai sus, mai ales că nici acesta nu anulează pierderile provenite din cauza structurii formulei cari am văzut că se ridică în mediu până la 3%, sau cel puțin al treilea fel de

rotunjire, în care caz pierderile prin rotunjire se reduc la jumătate.

Structura parchetelor noastre nu a fost studiată încă și cum aceste studii nu au o valoare regională, rămâne ca în măsura posibilității să complectez aceste date privind parchetele din regiunea de munte a pădurilor Fond. Bisericesc, ocoalele din aceste regiuni oferind prilejuri de acest fel de cercetări.

La pratique du cubage des bois en grumes.

Dans l'article présent, l'auteur traite les différents moyens d'application dans la pratique de la formule de cubage; il prend en considération les divers corrections proposées, pour arriver à des chiffres approchés, autant que possible, du volume réel, de l'arbre mesuré.

De même, on montre les résultats atteints, à cet égard par des nombreux spécialistes.

TĂIEREA DE JOS LA RĂȘINOASE

de Ing. VASILE PANĂ

Cluj

Ocoalele silvice din regiunea de munte se pregătesc pentru tăierea de vară la rășinoase. Deoarece în prezent organele de execuție se găsesc în fața instrucțiunilor date de Serviciul comercial din centrala Caps. (Buletinul oficial No. 1/1939) cu privire la exploatarea pădurilor și întrucât aceste instrucțiuni — în ce privește exploatarea rășinoaselor — prevăd ca „tăierea, indiferent de regiune și lăbărțarea la bază a trunchiului, să se facă din fața pământului”, în cele de mai jos voi căuta să discut puțin această dispoziție.

Aceiași dispoziție de tăiere „de jos” la rășinoase s'a dat și de Administrația Centrală a Fondului Bisericesc din Cernăuți în anul 1937. Ca urmare a aplicării „întocmai” a acestei dispozițiuni, fabricile Fondului au primit bușteni de rășinoase tăiați dela baza trunchiului (hușerul) având lăbărțări pe o lungime ce varia între 0,50—1,50 m. Se știe însă că primul și al II-lea buștean din trunchiu dau chereșteaua de calitate cea mai bună, calitate care exclude lemnul crescut sălbatec, cu fibre ne-paralele, lemn mort și putregăios conținut de partea de lăbărțatură a bușteanului. Din această cauză a trebuit: fie să se lase scândurile rezultate din debitarea acestor bușteni cu partea de lemn sălbatec neretezată, declasându-le în acest caz cu 1—2 clase, ceea ce aducea o scădere de preț de 500—800 lei la m³, fie să se scurteze partea defectuoasă obținând scurtătură, în loc de scânduri normale.

Se scurtaseră deci trunchiul în pădure, la doborâre, în lungimile cherestei normale, sau multiplii, fără a se ține seamă de partea lăbărțată, neaptea a fi debitată în chereștea.

.. Față cu cele de mai sus, să analizăm cari sunt avantajele și dezavantajele tăierii de jos la rășinoase.

Desigur, măsura luată de Caps. a fost dictată în primul rând de grija de a recolta pe cât posibil tot materialul lemnos din parchet, inclusiv materialul ce rămânea în cioate; în al doilea rând, s'a avut cred în vedere că cioatele înalte sunt, în special, locașul de dezvoltare al larvelor de *Hilobius* cari prăpădesc plantațiile de molift.

Să discutăm însă și desavantajele acestei practici. Mai întâi se deosebesc două cazuri la exploatarea de rășinoase, după natura mijloacelor de transport ce stau la dispoziție.

a) Când trunchii se scurtează chiar în parchet, în bușteni de fabrică de lungimile obișnuite ale cherestelei sau în multipli ai acestor lungimi și apoi se corhănesc, se dau pe canale până în răcaș, se transportă, etc. Acest lucru se petrece mai ales atunci când transportul la fabrică se face cu calea ferată forestieră care, din cauza curbelor, nu permite transportul de trunchi întregi, aceștia din urmă atingând uneori și 35 metri.

b) Când trunchii nu se scurtează în bușteni decât la depozitul fabricii. Cazul este frequent la exploatarea mai accesibile din punct de vedere al reliefului terenului și când transportul trunchilor se face prin plutire.

Pentru cazul vând trunchii nu se scurtează în bușteni în pădure, corhănitul lor în parchet și datul pe uluc întâmpină nespuse de mari greutăți din cauza lăbărțării care, în viteza trunchiului, scormonește pământul împiedecând alunecarea, distruge ulucurile, etc.

În cazul tăierii de jos cheltuelile de doborât sunt mai mari, întrucât tăetorii cer cu 5—10 lei de m³ mai mult, căci sunt obligați să taie în lăbărțatură.

Dar, tăerea din fața pământului la rășinoase în parchetele cu relief accidentat înseamnă doborârea cu vârful la vale aproape fără excepție; deci trunchiuri rupte până la 40% și nenumărate crăpături interne, defect care apare la debitarea în scânduri.

Pentru a se evita deprecierea cherestelei, partea de lăbărțatură trebuie neapărat să fie scurtată înainte de a se începe scurtarea în bușteni de fabrică, urmând a fi valorificată, în majoritatea cazurilor, ca lemn de foc moale. În acest caz este de văzut însă dacă valoarea obținută de acest material compensează desavantajele arătate până aici.

În ce privește dezvoltarea lui *Hilobius abietis* în scoarța cioatelor, aceasta se poate diminua prin cojirea acestor cioate. Exploatarea de rășinoase lasă pe teren însă atât material din crengi, putregaiuri, iescari, etc., încât dezvoltarea lui *Hilobius* este aproape de neîmpiedecat. Singurul mijloc de a scăpa de atacul lui în plantații, este de a micșora suprafața parchetelor și de a le împrăști în diferitele părți ale pădurii.

Dar, tăierea din fața pământului în parchetele accidentate de rășinoase mai are și dezavantajul că lipsește suprafața exploatarea, de obicei ras, de obstacolele pe care le formează buturugile contra avalanșelor de zăpadă ce se formează în timpul iernilor, avalanșe cari târăsc cu ele în vale pueții cu pământ cu tot.

Concluzia celor mai sus expuse este că, tăierea din fața pământului la rășinoase nu poate fi practică decât cel mult în terenurile puțin accidentate unde nu influențează direcția de dobrire a trunchilor, și numai dacă materialul rezultat prin retezarea părții lăbărțate se poate valorifica rentabil în parchet, unde ea trebuie să se rețeze. În toate celelalte cazuri tăietura la rășinoase trebuie să se facă astfel ca lăbărțătura să rămână în ciotă. Astfel pe lângă faptul că nu poate fi valorificată rentabil, dar ne scutește de toată seria de dezavantaje arătate mai sus și, în plus, prin putrezire, contribuie și la ameliorarea solurilor de rășinoase, în general sărăcite de materiile organice.

La coupe basse des arbres résineux.

L'administration forestière roumaine a pris des mesures, pour que dans les forêts de résineux le sectionnement en vue de l'abatage des arbres soit pratiqué aussi bas que possible, tout proche du sol, sans abandonner donc la partie déformée de l'arbre.

L'auteur de l'article, analyse les avantages et les désavantages qui en résultent. En conclusion, il croit, que la mesure ne puisse être appliquée, que, tout au plus, dans les terrains peu accidentés, où il n'y a pas question de tenir compte de la direction de la chute de l'arbre; et cela, seulement, si le matériel qui en résulte peut être mis en valeur sur place.

AL DOILEA AVERTISMENT!

de Ing. HORIA MANOLE

În numărul din Ianuarie al Revistei Pădurilor arătam sub titlul: „Un avertisment”, situația lemnului de foc, pe baza investigațiilor întreprinse, în lunile Noembrie—Decembrie 1939.

După 6 luni văd, că „prevestirile” mele au fost cu mult depășite, și numai sunt decât 3—4 luni până la venirea toamnei, care nu se știe cum va fi. Se zice, că numai Capitala singură consumă anual cam 100.000 vagoane lemne de foc, cece reprezintă vre-o două milioane de metri steri. În acest caz mă întreb: „există — în prezent — în cuprinsul țării, fașonată această cantitate?”.

Dar, în afară de nevoile Capitalei, oare, nu mai sunt și alte orașe consumatoare? La cât se evaluează consumul lor anual? Se găsește, pe undeva, vre-o statistică?

Apoi: în ipoteza, că trebuințele orașelor s'ar putea satisface, cu cece este tăiat, mă întreb — iarăși —: în cât timp, acest lemn, se va putea scoate, din păduri, la gările de încărcare? Căci să nu se uite un singur moment, că lumea rurală iese la câmp și nu mai poate fi întrebuințată la căratul lemnelor din păduri.

În fine, încă o întrebare se ridică: dela stațiile de expediție și până la cele de destinație, cât timp este necesar, pentru transportul pe c. f. r. a unei cantități de 2—3—400.000 vagoane?

Să nu se scape din vedere, că suntem în Mai și că la Septembrie se va începe căratul de sfecă, când vagoanele c. f. r. sunt supraaglomerate, cu aceste transporturi.

Prin urmare: în următoarele 3 luni, nu se poate face transport de lemn de foc, pe c. f. r., nefiind marfă la gări.

Atunci: când se vor căra sutele de mii de vagoane — în ipoteza că s'ar găsi în stațiuni, asemenea marfă, la Septembrie, Octombrie, a. c.?

Este nevoie să trag concluziuni, sau ele pot fi ușor întrevăzute de oricare cetitor?

După informațiunile ce posed (și ele nu m'au păcălit, până acum, niciodată) stocurile de lemne de foc existente sunt neînsemnate.

Și — totuși — măsuri trebuie luate. Mă tem însă, că este cu mult prea târziu. În orice caz, blocarea, nu știu dacă constituie o soluție. Personal, nu cred aceasta, deoarece efectul blocării nu poate stimula producția, care — și așa — este cum știm toți, că este. Peste trei luni, nădăjduim, chestia aceasta se va discuta prin alte prisme, mai apropiate „Crivățului” aducător de -20° .

Zweite Warnung

Second avertissement

Les conditions exceptionnelles d'aujourd'hui ont empêché jusqu'à présent l'exploitation et le transport du bois de chauffage sur le marché.

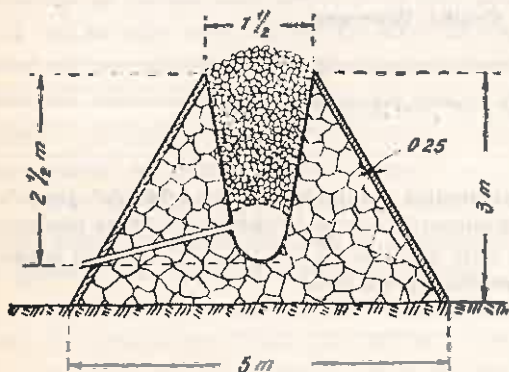
Afin de prévenir une crise pendant l'hiver prochain, c'est le temps suprême de prendre les mesures nécessaires.

ISVOR ARTIFICIAL

de T. BĂLANICA

O notiță iscălită Ing. H. Ribitsch și publicată în „Der Deutsche Forstwirt“ din 12 April 1940, semnaleză un procedeu utilizat pe vremuri de Genovezi — într'una din coloniile lor în regiunea din Crimeea pe unde se află astăzi orașul Teodosia —

pentru a obține apă din aer. Cum chestiunea prezintă o importanță netăgăduită pentru pepinierele din regiunile aride, merită, credem, a i se acorda atenția necesară. Până vom reuși să experimentăm personal acest procedeu, ne-ar interesa să știm, dacă

este la noi undeva, deja aplicat. Adresăm deci pe această cale camarazilor rugămintea de a ne informa în acest sens.

În ce constă procedeu.

Pe un teren plan se face o movilă de prundiș sau piatră fărâmată — după posibilitățile de aprovizionare — în formă de trunchiu de con. Dimensiunile variază după debitele care urmează să fie obținute. De ex.: diametrul bazei mari 5 m, diametrul bazei mici 1 1/2 m, înălțimea 3 m. Prundișul va fi cât mai tasat posibil. Suprafața laterală va fi acoperită cu un strat de pământ bine îndesat, de 25 cm grosime; de preferință, să se lase o „pâlnie“ (sau „escavațiune“, cum vrem s'o numim). În fundul pâlniei se așează o cupă de argilă sau ciment, o strachină mare la rigoare, de circa 30 cm diametru. Deasupra acestei cupe se instalează un grătar de bare de fer, convenabil de

groase pentru a putea suporta ce se va pune peste ele. Intre grătar și cupă se practică o deschizătură care permite comunicarea cu exteriorul printr'un tub pentru scurgerea apei adunată în cupă. Deasupra grătarului se pune iarăși pietriș, mai mărunț decât materialul din care a fost construită movila. Înălțimea pâlniei, circa $2\frac{1}{2}$ m, pentru cazul dimensiunilor date mai sus. Peste pietriș, la gura pâlniei, nu se mai pune pământ ci tot pietriș vârfulându-se în chip de moviliță. Odată construită această „fântână aeriană” se toarnă câteva găleți de apă peste petrișul din pâlnie pentru a spăla de pământ eventualele canale înfundate din pâlnie, unde — încăodată — materialul nu trebuie îndesat.

Explicația obținerii apei, prin acest procedeu, e simplă. Se realizează în primul rând o diferență de temperatură în interiorul pâlniei — și mai ales la nivelul cupei din fundul ei, — în raport cu mediul înconjurător (exterior). La această temperatură mai coborită, o parte din vaporii de apă se condensează, apa precipitată scurgându-se afară se naște o diferență de presiune, care are ca efect formarea unui circuit continuu: aerul atmosferic pătrunde prin pietrișul din pâlnie, vaporii se condensează în pâlnie, apa se scurge prin tub, ș. a. m. d.

Nu există indicații asupra debitului obținut. Cu oarecare aproximație s'ar putea calcula. Deocamdată însă ne mărginim a semnală acest sistem de „fântână aeriană” (sau „isvor artificial”) și încă odată repetăm rugămintea de a ni se comunica, dacă există aplicat undeva la noi în țară.

Künstliche Quelle

Source artificielle

On décrit le procédé utilisé autrefois par les Genovais pour capter l'eau de l'air atmosphérique dans les régions arides de Crimée.

PROBLEMELE ZILEI

RĂȘINA

ORGANIZAREA PRODUCȚIEI DE RĂȘINI NATURALE IN ȚARĂ

de Prof. D. A. SBURLAN

Banca Națională a României a luat lăudabila inițiativă, de a delega anumite comisiuni de specialiști, care să studieze variatele aspecte ale problemei aprovizionării țării, cu materii prime necesare industriilor sale.

Rezultatul acestor investigații a fost publicat în mai multe volume tratând despre: lemn, petrol, materiale de construcție, metale, minereuri etc.

În volumul al II-lea al acestei serii de publicații se găsește inserat și un raport al comisiunii a VI, privitor la masele plastice și rășinile naturale, raport prezentat de D-nii Prof. N. Dănăilă (președinte), M. Gr. Romașcanu (secretar) și C. Fostropol (referent).

Din acest raport și din alte lucrări de specialitate am extras câteva date statistice, care ne dau posibilitatea de a stabili importanța acestei probleme pentru gospodăria silvică a României.

Se știe, că rășina naturală este o secrețiune normală și de cicatrizare a unor specii lemnoase (mai ales dintre conifere). Rășina proaspătă e limpede (balsam) și conține cantități mai mari de ulei de terebentină. În aer liber, așa cum se recoltează de obicei, ea se întărește și prezintă aspectul amorf, de colorație diferită, pe care îl cunoaștem. În această stare, rășina de pin, cedru, etc. se folosește pentru cult (tămâie).

Prin destilare, rășina dă aprox. 30—50% ulei de terebentină; restul este colofoniul (sacâzul).

Uleiul de terebentină e folosit în farmacie, în spălătorii, în industria culorilor, lacurilor, cerei etc., la regenerarea cauciucului ș. a. S'a reușit să se prepare din acest ulei, isopren, care se știe că e materia primă a cauciucului sintetic.

Colofoniul e utilizat în industria vopselelor, a săpunului, în industria textilă, a hârtiei, a unsoarelor consistente, a insecticidelor, în construcția drumurilor (amestecat în asfalt și sporște rezistența la uzură), în industria explozibililor etc..

Producția mondială de colofoniu și terebentină era evaluată în 1936 la aprox. 1 milion tone colofoniu și 215.000 tone terebentină, din care jumătate produs de St. Unite ale Americii și 110.000 tone colofoniu respectiv 25.000 tone terebentină, de Franța.

Alte țări, ca Grecia, Spania, Germania, Polonia, își acoperă nevoile consumului intern din producția proprie.

Franța își bazează producția, în mare parte pe plantațiile făcute în Landes cu pin maritim, specia europeană cu cea mai mare producție de rășină. În scopul de a perfecționa producția și prelucrarea acestui articol, care alimentează industria indigenă și comerțul cu străinătatea, ea a creat la Bordeaux un institut al pinului, iar universitatea din Toulouse are și ea laboratorii speciale în acest scop.

Țara noastră își acoperă necesitățile de rășini și derivate ale industriilor amintite, exclusiv prin import din Franța, Grecia, Spania.

Acest import a fost, în 1935 de 3800 tone în valoare de 35 mil. lei; în 1936 de 3500 tone în val. de 52 mil. lei și în 1937 de 4600 tone în val. de 54 mil. lei. După cum se vede, e vorba de cifre modeste, ceea ce și explică faptul, că n'a existat până acum, la noi, preocuparea de a iniția o producție indigenă a rășinei și derivatelor sale.

În timpuri normale, e adesea indicat, ca în locul unor industrii susținute prin tot soiul de avantaje din partea Statului, să se stimuleze schimbul cu alte țări, de unde anumite produse, pot fi aduse la prețuri mai avantajoase, câștigând în schimb acolo, deșeurile pentru mărfuri proprii.

În vremuri ca acelea pe care le trăim azi, aprovizionarea cu materii, altă dată din abundență oferite pe piețele internaționale, se lovește de multe greutăți și riscuri. Dacă aceste materii sunt cerute în mai mare cantitate, pentru industriile de război ale țărilor producătoare, ele nu pot fi procurate în nici un fel; iar populația țărilor avizate în trecut la import este condamnată să sufere lipsuri, sau să caute a-și rezolva în pripă, problema aprovizionării ce-o preocupă.

Acesta este oarecum cazul țării noastre. Colofoniul atât de necesar industriilor de război (explozibili), fabricării săpunului, hârtiei etc., ca și uleiul de terebentină cerut în fabricile de vopsele etc., ne lipsesc și nu le putem aduce de peste graniță, de cât în mici cantități.

Cum putem organiza deci producerea rășinilor în țară?

Știm, că dintre speciile ce cresc la noi, se pot rășina numai pinul silvestru și moliftul. Păduri de pin avem numai 15.000 ha și sunt situate în locuri greu accesibile. Adesea pinul se găsește numai diseminat prin păduri, așa încât de o exploatare normală a rășinii, în asemenea cazuri, nu poate fi vorba.

Presupunând totuși, că nevoile consumului intern și în special acelea ale apărării naționale ne-ar impune să producem rășina în țară, ori care ar fi cheltuelile, credem că s'ar putea găsi câteva regiuni mai bogate în pin, unde această producție să poată fi organizată rațional.

Dintr'un studiu recent al D-lui Prof. Georgescu rezultă, că asemenea regiuni ar fi: Valea Buzăului și a Băscii și ținutul Vrancei. În aceste două regiuni se găsesc 5—6 mii hectare de pin, ce-ar putea fi organizate în vederea producerii rășinei.

În literatură se spune că un trunchiu matur de pin silvestru, rășinat 4 ani înainte de doborîre, după un procedeu american perfecționat de Kienitz între 1915 și 1919, dă anual până la 4 kg. balsam (rășină nealterată); în mediu se poate conta pe 3 kg la pinul negru și pe 2 kg la pinul silvestru.

Socotind că din întinderea pădurilor de pin silvestru amintite mai sus, s'ar propune spre rășinare numai 20%, spre a face față nevoilor actuale, rășinarea s'ar putea extinde pe circa 1000 ha, sau la aprox. 500.000 arbori. Aceștia ar da așa dar o producție de circa 1000 tone rășină, până în toamna acestui an.

Trunchiurile și cioatele pinilor rășinați ar putea fi supuse unui procedeu simplu de extracție, din care rezultă între 20 și 50 kg rășină la m³. Cele 500.000 cioate rezultate anual, începând de la încetarea rășinării (peste 4—5 ani) ar da: $500.000 \times 0,3 = 150.000$ m³ lemn sau circa 4.500 tone rășină.

În sfârșit, prin recuperarea rășinilor din leșiile cu care se tratează lemnul de molift în fabricile de celuloză (aprox. 250 mii m³ anual) s'ar putea produce încă 1,5—2 mii tone rășină, care ar acoperi consumul de colofoniu al acestor fabrici și al celor de hârtie.

În orice caz, cifrele de mai sus ne arată, că chiar dacă am recurge la metodele cele mai energice, de a scoate din pădurile țării rășina de care avem nevoie, n'am putea avea în primul an mai mult de 2.000—3.000 tone, adică abia $\frac{1}{2}$ din consumul normal al industriilor de pace. Restul n'ar putea fi împlinit, decât aducând rășini de pe piețele ce-au mai rămas disponibile.

Pe viitor, asemenea momente critice ale aprovizionării de peste hotare ar putea fi ușor trecute, organizând din vreme producerea rășinii, prin cultura speciilor apte a ne-o da: pin austriac și silvestru, pe suprafețe cât mai mari. Terenuri potrivite în acest scop avem din belșug, în zona dealurilor și munților mici. Rămâne să se găsească metodele cele mai potrivite de cultură a acestor specii și de exploatare a rășinii, care să asigure și o rentabilitate convenabilă și un oare care grad de siguranță gospodăriei forestiere respective.

Literaatură: G. Fabricius: Forstbenutzung; Hægglund: Holzchemie; Schmieđ: Harznutzung; B.N.R. Contribuțiuni la problema materilor prime, Vol. II; V. N. Stinghe și D. A. Sburlan: Agenda forestieră.

PRODUCEREA RĂȘINEI

de Ing. IOAN PETŐ, Lugoj

Dintre materiile prime întrebuințate nu numai de economia de pace, dar mai ales de industriile de războiu, este una de mare importanță: rășina. Producerea ei cade în sarcina economiei silvice în cantitatea, de care va avea nevoie industria indigenă, care o reclamă, între altele, la fabricația obuzelor.

Pinus nigra și *silvestris*, ar fi între esențele indigene cele care furnizează rășina în cantitate mai mare și de calitate mai bună; deci aceste esențe ar fi de întrebuințat în primul rând la obținerea rășinei. Dar tocmai ele nu formează la noi în țară masive mai însemnate, ci se găsesc numai sporadic, pe când bradul și molidul, cari dau rășină în cantități reduse sunt esențele de cari dispunem în masive întinse.

Ar trebui deci să folosim în primul rând diferitele genuri de pin de cari dispunem și anume pin negru și *silvestris*, cum și

montana în măsura disponibilă. Numai întrucât din acestea nu am putea acoperi cantitatea necesară de rășină, să recurgem la producerea ei din molid.

Bradul nu cred că ar fi indicat, deoarece dă rășină foarte puțină.

În ceea ce privește pinul negru și silvestris, aceștia se întâlnesc și spontan, dar sunt introduși în pădurile noastre și pe cale artificială, prin plantațiuni, în cele mai multe cazuri numai din motive culturale, pentru a popula terenuri, pe care alte esențe n'ar rezista, sau pentru a ameliora solul. Formarea arborilor pure sau amestecate cu cele două esențe de pin s'a făcut din scopul cultural și nu pentru a introduce o specie cu material lemnos valoros. Așadar, prin folosirea pinului negru și silvestris la producerea rășinei, nu se cauzează nici un prejudiciu, din punct de vedere al valorificării acestor două esențe, ci din contră, ne dă ocazie să obținem un venit mult mai favorabil decât acela ce l'am realiza prin simpla vânzare a materialului lemnos.

Rășina se poate obține, pe de o parte din arborii în picioare, ca urmare a însușirii ce au rășinoasele, de a lăsa să se scurgă rășina, dacă coaja a fost zdrelită sau tăiată. Această scurgere se poate activa prin noi răniri ale coajei. Procedeele se aplică în general, pe arbori, înainte de exploatarea lor, începând cu circa 20 ani. Pe de altă parte, se poate procura rășina din tulpinile rămase în parchete, prin defrișarea lor și prin extragerea rășinei pe cale industrială. Procedeele merită cu atât mai mult atențiunea, cu cât buturugile nu se pot valorifica altfel. Se știe că partea arborilor cea mai bogată în rășină este tocmai buturuga.

Dealtfel conținutul rășinei la aceste esențe este influențat de următorii factori:

- a) Vârsta. Cu ea crește paralel și conținutul rășinei;
- b) Clima. Cu cât e mai uscată regiunea, cu atât mai multă rășină produc arborii;
- c) Expoziția. Cantitatea maximă de rășină se găsește pe expoziții sudice. La fel, când este vorba de arbori, pe aceștia cea mai mare cantitate se află în partea lor expusă spre sud.

Procedeele prin care se scoate rășina din arborii în picioare se pot împărți în două grupe, după modalitatea colectării rășinei, care se poate face sau în scobituri făcute chiar pe arbori, sau în vase speciale.

La fiecare din aceste modalități sunt cunoscute diferite sisteme, după modul de aplicare al inciziunii în coajă și după felul cum se face reînoirea acesteia. Ele sunt apoi denumite după țara în care se aplică; altfel cunoaștem sistemul francez, german, austriac și american.

La fel și în modalitatea cealaltă, adică la colectarea rășinei în vase, se deosebesc mai multe sisteme, după forma canalelor de adunare și a vaselor aplicate, cum și după materialul vaselor întrebuințate.

Vasele pot fi confecționate cu gura mare sau mică, primele având desavantajul că uleiurile volatile din rășină se evaporază în cantitate mai mare; au însă avantajul că se pot goli mai ușor. Pentru a evita desavantajele indicate mai sus, se construiesc vase cu gura lată, însă acoperită. La fel și materialul din care sunt făcute vasele, are influență asupra calității rășinei obținute. Anume vasele din lut nu se încălzesc atât ca acelea din tablă, din care cauză nu activează evaporarea uleiurilor volatile, nici nu ruginesc, ceea ce constituie un alt avantaj al lor.

Între colectarea rășinei în scobituri făcute pe arbori sau aceea în vase, cea din urmă este de preferat. Aceasta pentru că la prima modalitate rășina, din an în an, trebuie să parcurgă un drum mai lung până când ajunge în scobitura de colectare, întrucât scobitura rămâne pe loc, iar inciziunea anuală se face tot mai sus. Dar cu cât mai lung este acest drum, cu atât mai multe uleiuri volatile se evaporază; ori, acestea sunt tocmai substanțele cele mai valoroase din rășină.

La modalitatea prin folosirea vaselor, acestea se pot muta anual, pe măsura prelungirii inciziunilor pe trunchiul arborilor și astfel drumul ce face rășina rămâne neschimbat, deci evaporarea uleiurilor volatile este mai restrânsă și rășina obținută pe această cale conține cu 10% mai multă terebentină.

Dar pe lângă aceasta, modalitatea din urmă oferă și avantajul că grație ei se câștigă cu circa 20% mai multă rășină rămasă lichidă, decât la modalitatea cu colectarea rășinei în scobituri, la care rășina solidificată reprezintă o cantitate de circa 20% mai mare.

Însă rășina colectată în starea lichidă, este mult mai valoroasă decât cea adunată solidificat, din motivele următoare:

a) Rășina lichidă conține o cantitate mai mare de uleiuri volatile al căror conținut determină tocmai valoarea rășinei.

b) Rășina solidificată fiind adunată prin radere, conține și așchii. Pe de altă parte are o culoare mai închisă, ceea ce micșorează valoarea, având în vedere că rășina în comerț este clasificată tocmai după culoare.

Procedeul al doilea de obținerea rășinei este extragerea ei pe cale industrială din tulpini. În timpul războiului mondial am avut ocaziunea să vizitez o fabrică de extragerea rășinei din tulpini, funcționând în comuna Malațca (Slovacia), pe domeniul forestier al prințului Pálffy, fiind înființată și condusă de Consilierul silvic Bittner. Din acest domeniu forestier, circa 20.000 ha sunt formate din pin silvestru, posibilitatea anuală fiind circa 200 ha., depe care suprafață s'a obținut prin defrișare anual circa 300 vagoane de tulpini. Fabrica a fost astfel dimensionată, ca să fie tot anul aprovizionată prin buturugile disponibile și deci continuu în funcțiune.

Buturile înainte de întrebuințare erau despicate și mărunțite, pe cale mecanică, în bucăți de maximum 20 cm. lungi și 5 cm. groase. Aceste bucăți erau apoi mărunțite mai departe într'o moară, în așchii de maximum 4 cm. lungi și 0,2 cm. groase. Aceste dimensiuni au fost adoptate din motivul, că se puteau valorifica în acest fel și așchiile după extragerea rășinei pentru fabricația hârtiei, ca lemn de celuloză.

Așchiile corespunzătoare mărunțite, erau apoi introduse într'un aparat, unde prin aburire se făcea extragerea prealabilă a terebentinei.

Cum pe această cale nu se poate face o extragere perfectă a uleiurilor de terebentină, masa supusă acțiunii aburilor, era reintrodusă într'un alt aparat, în care era tratată cu vapori de benzol, prin care procedeu se scotea aproape toată terebentina existentă.

Rășina obținută era introdusă în cazane de evaporare prin vacuum, prin care erau extrase și ultimele urme ale terebentinei, rămânând ca reziduum: colofoniul (sacâz), în starea lichidă. Colofoniul astfel obținut reprezintă circa 5% din materialul lemnos brut folosit la extragere, iar 25% din el este celuloză, deasemenea valorizabilă.

Luând deci în considerare faptul că nu dispunem de păduri întinse de pin pentru obținerea întregii cantități de rășină cerută de industriile indigene, va fi necesar să recurgem și la

întrebuințarea molidului. Ar fi deci recomandabilă facerea unor experiențe pentru a constata întru cât ar fi cazul să folosim și în acest caz tulpini de molid, pentru extragerea rășinei pe cale industrială în modul descris mai sus.

PREVEDERI ȘI ÎN ACȚIUNEA DE RĂȘINARE

de Ing. M. ENÉ

Se simte și de data aceasta nevoia unei stabilite terminologii silvice în limba română. Dacă se va începe și la noi să se facă „rezinaj“, apoi bine ar fi să zicem, acestei operațiuni, de acum în colo „rășinare“. Termenul a fost deja întrebuițat de cei competenți dar poate cu timiditate.

La noi s'au făcut rășinări până acum, în mică măsură, de către sătenii dela munte, care venind la oraș, vindeau cupele mici din scoartă de molid, pline cu rășină, pentru „parfumat“ sau „afumat“ în locuințe iarna. Pentru scopuri științifice lucrurile stau la fel. Făcându-se fără nici o regulă dar în mică măsură, nu s'a putut vedea, dacă această operațiune, a avut urmări rele (și mai ales în ce măsură) asupra exemplarelor rășinate.

Fiindcă noi avem acest produs natural, atât de necesar multor întrebuițări, e păcat să-l mai cumpărăm dela vecini pe bani grei. O rășinare trebuie să se facă și la noi, dar o rășinare organizată. Când nevoia cere, trebuie făcute sacrificii; numai că din păcate aceste sacrificii cad iarăș în spinarea pădurii. Dar chiar când se fac sacrificii trebuie să se țină seama de anumite reguli, așa fel ca sacrificiile să fie minime și mai ales să nu dea naștere altor sacrificii, adică ceea ce urmează să nu constituie pierderi de valori. Prevederea trebuie să însoțească totdeauna planul unei noi acțiuni.

Rășina îndeplinește anumite funcțiuni în economia internă a arborelui. Ea este totodată și leacul de vindecarea rănilor suferite de arbore (pe acest fapt se și sprijină rășinarea) și deci mijloc de apărare. În anii cu sboruri de „muște“ — *Ipidae* — mulțimea gândacilor atacă chiar exemplarele sănătoase (normal sunt atacate cele plăpânde). Arborele răspunde ofensivei prin înecarea cu rășină a primului val de gândaci. Prin această slăbește, și al doilea val de gândaci îl găsește apt pentru instalare.

Dacă existența rășinei este o necesitate pentru arbore, invers lipsa ei este o pierdere. Technica rășinării are desigur anumite procedee de a obișnui arborele, treptat, cu producerea unui plus de rășină. Totuși pierderea unei anumite cantități de rășină se traduce printr'un anumit grad de debilitate pentru arbore.

În operațiile de rășinare va fi nevoie deci să se țină seamă de o serie de măsuri preventive, de natură protecționistă, printre care și următoarele:

— Nu se va face rășinare în arboretele în care se află focare de *Ipidae* și cât mai departe de acestea deoarece mirosul de rășină atrage gândacii.

— În arboretele unde nu sunt insecte se vor face totuși tatonări în privința fostelor atacuri (cercetarea exemplarelor suspecte, informațiuni, date din amenajament, etc.).

— În arboretele care se rășinează se vor face în permanență observațiuni asupra eventualei apariții a insectei.

Rășinarea deci, ca orice acțiune accidentală în viața normală a pădurii, naște, pe lângă alte probleme și probleme de protecție.

De aceea operațiunile de rășinare nu trebuie lăsate pe mâna oricui, iar alcătuirea planului acestei acțiuni trebuie făcut cu discernământ și ținându-se seamă de părerile celor cunoscători în materie.

POSSIBILITĂȚILE DE RECOLTARE A RĂȘINII ÎN PĂDURILE NOASTRE

de Dr. Ing. N. GHELMEZIU

Multiplele întrebuințări ale rășinii — în industria lacurilor, vopselelor, pielăriei, hârtiei, săpunurilor, parfumurilor, medicamentelor, etc., dar mai ales în industria de războiu — fac din acest produs al pădurii o materie primă de o deosebită importanță. Războiul, atât prin consumul ridicat de asemenea materii, cât și prin amenințarea de a nu le mai putea aduce din străinătate, pune, în toate țările, pe primul plan al preocupărilor, problema producerii rășinii din propriile păduri.

La noi, încă de când regimul devizelor a îngreunat aducerea produselor rășinoase din străinătate, s'a pus întrebarea

Comunistii
amăci
reșină

dacă putem să procurăm rășina de care avem nevoie din pădurile noastre. De atunci au apărut cereri din partea diferitelor firme, de a li se permite recoltarea rășinii din pădurile de rășinoase. Comun tuturor acestor firme este caracterul lor pur comercial. In general, din cele ce se cer azi în această chestiune, se vede lipsa de orientare asupra posibilităților pădurilor noastre de a produce rășină. Faptul că avem păduri de esențe rășinoase nu este suficient pentru a crede că putem recolta, în mod rentabil, din ele rășina de care avem nevoie și că numai lipsa de interes a făcut ca până acum să nu avem exploatări de rășină.

In cele ce urmează vom încerca, foarte pe scurt, să vedem pe ce realități putem să bazăm exploatarea rășinii în țara noastră și care sunt problemele pe care ea le pune.

Rășina brută se poate recolta fie din arborele viu, în picioare, prin rănire continuă, fie din lemnul mort, prin diferite procedee de distilare, extracție, etc.

1. Să urmărim mai întâi exploatarea rășinii din arborele în picioare.

Dintre factorii naturali, căldura în primul rând și apoi solul influențează producerea și scurgerea rășinii. Situația pădurilor noastre de rășinoase mai mult la munte, cu căldură puțină, ne spune, dela început, că nu ne putem aștepta la o producție comparabilă cu aceea din țările sudice și nici chiar din acelea, care la un climat general la fel cu cel dela noi, au pădurile de rășinoase așezate la ses. In regiunile mai calde, producția de rășină este atât de mare (4—10 kg anual de arbore la *Pinus maritima* în Franța), încât valoarea lemnului devine secundară. Din această cauză acolo nici nu s'a dat prea mare importanță faptului că lemnul se depreciază prin rășinare și nu s'a făcut din perfecționarea sistemului de rășinare în vederea menajării lemnului, o condițiune de existență a exploărilor de rășină. Metodele de lucru din aceste țări nu pot fi întrebuințate fără modificări la noi. Deoarece climatul și situația pădurilor noastre ne arată că nu putem avea producție mare de rășină, și cum majoritatea lemnului nostru are însușiri foarte bune, constituind o valoare ce nu va fi depășită de aceea a rășinii, metodele de rășinare la noi, în general, trebuie să nu aducă prejudicii lemnului. Aceasta impune ca timpul în care se rășinează un arbore să se reducă doar la câțiva ani înainte de tăierea arborelui, exploatarea devenind o operațiune fină, cu

lucrători instruiți, unelte speciale și reguli foarte stricte. Este de văzut dacă în aceste condițiuni exploatarea rășinii este rentabilă la noi în vremuri obișnuite sau rămâne doar necesară în timp de războiu, când nu se mai pune condițiunea rentabilității.

Dintre conifere, pinii produc cel mai mult prin rășinare. Urmează apoi molifiții, laricii și brazii. Deasemenea, nu toți pinii sunt la fel de productivi. În ordinea descrescândă a productivității se înscriu: *Pinus maritima* Poiret, *P. palustris* Mill, *P. laricio* Poiret, *P. halepensis* Mill. și printre acei cu producție mai mică, *Pinus silvestris*.

În țara noastră avem arborete de pin negru și pin comun, dar valoarea lor pentru exploatarea rășinii trebuie socotită și după suprafața pe care o ocupă, ca și după repartitia și situația acesteia, în afară de faptul mai sus amintit, că se găsesc în general la munte, unde este mai puțină căldură.

Arborete naturale de pin negru avem puține (pe Valea Cernei și la Șvinița, care în total, după câte știm, nu trec de 300—400 ha), adică suprafețe extrem de mici, situate pe terenuri foarte accidentate. Aceste arborete nu pot constitui o sursă de rășină. Dealtfel parte din arboretul de pe Valea Cernei este declarat monument natural.

Arborete naturale de pin comun avem mai multe decât de pin negru, și anume în munții Coziei, ai Buzăului, Vrancei, etc. (împreună cu arboretele rezultate din plantații cca 15.000 ha), dar și aceste arborete sunt împrăștiate pe suprafețe reduse, așezate pe terenuri accidentate, încât nu ne putem baza pe ele pentru procurarea continuă a cantității de rășină necesară anual.

Plantații de pin negru sunt puține, pe suprafețe mici, mai mult pentru corecțiuni de terenuri. Plantații de pin comun avem pe suprafețe mai mari. La aceste plantații trebuiesc făcute încercări pentru a se vedea ce cantitate de rășină dau arborii, care ca structură se deosebesc de acei naturali, datorită creșterii lor rapide. Deasemenea trebuie văzut dacă acești arbori se pot rășina încă de tineri, deci dacă s'ar putea recolta rășina pe timp mai îndelungat, decât câțiva ani înainte de exploatare.

Pentru ziua de azi arboretele de pin negru și comun nu ne pot oferi pentru rășinare decât mici parchete care ar veni în rând de exploatare, în care s'ar putea lucra doar câțiva ani

înainte de tăiere, fiindcă lemnul este de bună calitate și nu trebuie sacrificat.

Arboretele rezultate din plantații nu știm să fi ajuns încă la exploatabilitate, astfel că deocamdată nu pot fi luate în considerație.

Exemplele crescute rău, al căror lemn nu ar avea valoare și s'ar putea destina recoltării rășinii, sunt, în general, situate pe locuri accidentate, unde robul lor este de protecție, iar lucrările de rășinare foarte grele și deci de rentabilitate îndoielnică.

Se vede deci nevoia de a se găsi metoda de rășinare și modul de organizare a lucrului, care să facă posibilă exploatarea rășinii în arborete mici, dispersate, situate în general la munte, unde condițiunile de muncă sunt mai grele ca la șes. Deasemenea să se adapteze la producția mică și dispersată de rășină aparatura și instalația necesară unei prime prelucrări a rășinii brute în esență de terebentină și colofoniu. Aceste instalațiuni nu trebuie să fie primitive, din cauza proporției lor reduse, ci astfel ca să dea produse de calitate superioară. Credem că în special calitatea produselor obținute, va avea cea mai mare influență asupra rentabilității acestor mici exploatari.

Pentru viitor, cum baza producției de rășină o constituie pinul, va trebui să ne creem arborete de pin, de va fi posibil chiar introducând vre-o specie nouă mai productivă. Ținând seamă că în condițiunile țării noastre este foarte puțin probabil să putem avea o producție de rășină care să depășească valoarea lemnului, speciile alese și modul de cultură trebuie să asigure și un lemn de calitate sau cel puțin atât cât să satisfacă nevoile rurale mereu crescânde pe măsura ridicării sateilor. Evident, excepție pot face culturile de pe unele terenuri degradate, unde, dacă se va putea recolta rășină, va fi un câștig în plus, chiar dacă lemnul nu va fi de calitate, din cauza condițiunilor de creștere.

În țara noastră se mai găsesc și alte specii de pin: *Pinus cembra* L. și *Pinus montana* Mill. *Pinus cembra* avem extrem de puțin (câteva zeci sau sute de exemplare) așa că de o rășinare a lui nici nu poate fi vorba. *Pinus montana* se găsește pe suprafețe mari în munții noștri. El nu se poate rășina, dar din acele lui, prin distilare, se obțin materii rășinoase. Producția este foarte redusă și întrebuințările acestor materiale se rezumă doar în farmaceutică.

Bradul produce rășină în coajă. Ea se adună în bășici mici pe coaja arborilor la care nu s'a format ritidomul. Rășina este un balsam de foarte bună calitate, dar cu întrebuințări mai mult farmaceutice. Ea se recoltează cu o muncă foarte grea prin spargerea bășicilor de pe coaje cu ajutorul unui vas cu cioc, în care se colectează balsamul. Producția foarte redusă, munca foarte grea și prejudiciile aduse arborilor (prin înțeparea coajei cu vasul de colectat și cu cârligele de fier cu ajutorul cărora se urcă lucrătorul pe arbore) au făcut ca să se renunțe la recoltarea rășinii de brad, chiar în țările în care ea constituia o specialitate. Nu vedem ce ar putea justifica introducerea acestei exploatare la noi.

Larice avem foarte puțin (cca. 3.800 ha) și cu lemn de bună calitate. De o rășinare a lui nu poate fi vorba. Puținul pe care-l avem trebuie păstrat ca un monument natural (arboretul de pe Ceahlău și vre-un arboret de pe valea Lotrului). Dealtfel chiar în țările în care se practică rășinarea laricelui, datorită producției mici, a întrebuințărilor reduse ale rășinii, și mai ales din cauza prejudiciilor pe care le aduce lemnului procedeul de rășinare, s'a renunțat aproape total la această exploatare.

Moliftul este dintre rășinoase specia cea mai răspândită în țara noastră. Cu toate acestea, din cauzele pe care le vom vedea mai jos, cel puțin deocamdată, nu ne putem baza recoltarea rășinii de care avem nevoie pe producția de rășină a pădurilor de molift.

Caracteristic acestei specii din punct de vedere al rășinării sunt următoarele:

- 1 — scurgerea rășinii este foarte mică, din cauza redusei sale fluidități,
- 2 — însușirile rășinii și derivatelor sale sunt diferite și inferioare acelorora de pin,
- 3 — prelucrarea rășinii de molift în esență de terebentină și colofoniu este mult mai grea decât a aceleia de pin.
- 4 — arborele este foarte sensibil la rănire și lăncezește, din care cauză, pentru arboret, pericolul atacurilor de insecte este cu deosebire accentuat, mai ales când pădurile sunt pure de molift,
- 5 — lemnul suferă depreciere fie din cauza uscării lui în apropierea rășinii, fie din cauza atacului ciupercilor, bacteriilor sau insectelor.

În timpul războiului 1914—1918, în Germania și Austria s'au făcut exploatări de rășină din molift. Producția a fost foarte mică iar urmările au făcut ca rășinarea moliftului să fie complect oprită. Nici în războiul de azi nu știm să se fi reluat exploatarea rășinii de molift. Nu-i vorbă că acum în Germania, care are foarte întinse păduri de pin la șes, rășinarea acestuia este perfect organizată, încât, fără a prejudicia lemnul, se recoltează o foarte bună parte din rășina de care au nevoie și nu s'a recurs la molift.

E drept că nerășinarea moliftului este o pierdere pentru economia generală, date fiind marile suprafețe pe care le ocupă. Deaceea s'au făcut, în Germania, cercetări pentru găsirea unei metode de rășinare, prin care să nu se aducă nici un prejudiciu lemnului și vieții arboretelor și să se stimuleze scurgerea rășinii. La un rezultat multumitor nu cunoaștem să se fi ajuns încă. Noi trebuie să facem încercări pentru găsirea metodei cu rezultate satisfăcătoare, deoarece, ca suprafață, doar pădurile de molift ar putea constitui acum o sursă bogată pentru producerea rășinii în țară. În general se poate vedea că moliftul nu ar suporta rășinarea mai mult decât un an înainte de tăiere, fără să se deprecieze lemnul.

Rășinarea moliftului este o operație și mai pretențioasă de cât la pin. La noi, unde avem întinse păduri de molift, cu lemn de foarte bună calitate, o greșală în exploatarea rășinii, ar putea cauza pierderi imense, aproape cu nimic compensate, prin producția rășinii. Deaceea trebuie să ne convingem că operația rășinării este o lucrare pretențioasă, că necesită multă prudență și deosebită supraveghere. Cunoscând moravurile din jurul pădurilor, să ne gândim la ce pericol de incediu prezintă o pădure, fără o supraveghere serioasă, dar care are la rădăcina fiecărui arbore o ulcică plină cu rășină, iar trunchiul pe o bună porțiune bine unși cu acest material. Chiar dacă vom cunoaște tehnica rășinării, înainte de a se permite astfel de exploatări, trebuie să ne asigurăm o seamă de măsuri eficace contra acelor ce ar vedea în aceste operațiuni doar un mijloc imediat de câștig.

Astăzi se adună de pe molifti rășina care s'a scurs din rășinile produse în mod natural. Recoltarea o fac copiii cu traista. mai mult „in delict“, fapt care asigură rentabilitatea acestei recoltări și atrage pe mulți comercianți. E o practică ce s'a intensificat în ultimul timp. Ea trebuie interzisă, deoarece culegătorii nu se opresc la adunarea rășinii din rășinile naturale.

ci sunt stimulați de cumpărătorii interesați să facă răni noi spre a-și asigura o recoltă mai mare în viitor. Cei ce azi profită de pe urma acestei recoltări clandestine, nu au altă preocupare decât câștigul lor în aceste vremuri turburi.

Ceva mai mult, această rășină este singurul material pe care l-am putea aduna imediat, într'un caz când nu am mai putea aduce produse rășinoase din alte țări.

2. Să vedem acum care sunt posibilitățile de a obține rășină din lemnul mort.

Materialul care este în primul rând vizat îl constituiesc cioatele și rădăcinile rămase după exploatare. Acest material se scoate fie cu aparate speciale, fie prin dinamitare, operații grele și destul de costisitoare. Și aci, cel mai bogat material îl furnizează pinul. După Austerweil și Roth, cea mai mică fabrică de prelucrat asemenea material, pentru a lucra rentabil, are nevoie de cca. 1 vag. pe zi de cioate și rădăcini. Dintr'un ha se scot cam 2 vagoane, deci pe an ar fi nevoie de produsul a cca 180 ha iar pentru o perioadă de 50 ani, de aproximativ 9000 ha. concentrate cât mai mult, fiindcă materialul prim nu suportă un transport la distanță prea mare. La noi nu vedem posibilă o astfel de întreprindere, cu material de pin. Numai mici instalații ar putea avea materialul necesar. Trebuie să accentuăm și aici că aceste instalații, deși mici, trebuie să fie în măsură a da produse de calitate. Să nu introducem la noi ceea ce alții părăsesc ca înapoiat.

Cioatele de molift și brad sunt mult mai sărace decât cele de pin, deaceia, până acum, nici nu se folosesc ca material prim pentru extras rășina. Totuși o experimentare în acest sens trebuie făcută spre a vedea dacă este sau nu rentabilă la noi extragerea rășinii din cioatele și rădăcinile de molift.

O altă posibilitate de a obține materii rășinoase este aceea de a le extrage din leșile întrebuințate la fabricarea celulozei. Nu știu dacă se vor fi făcut astfel de extracțiuni până acum în fabricile noastre.

În general extracția rășinii din lemn (deșeuri, rumeguș, etc.) nu este rentabilă decât în asociație cu vre-o prelucrare a restului masei lemnoase.

Pădurile noastre de rășinoase fiind în marea lor majoritate la munte, pe terenuri cu pante mari, scoaterea cioatelor și rădăcinilor mobilizează foarte mult solul și poate fi foarte ușor cărat de ape, constituind astfel un mare pericol de degradare a

solului. Nu credem că ne putem gândi la o astfel de exploatare când este foarte probabil un asemenea pericol.

Mai trebuie să ne întrebăm iarăși dacă exploatarea aceasta nu ar sărăci prea mult solul, sărăcire pe care cel puțin în condițiunile de azi și probabil încă mult în viitor, nu o putem atenua cu îngrășăminte artificiale.

Un material puțin costisitor pentru extracția unor materii rășinoase, cu întrebuințări în special farmaceutice, cred că îl poate constitui la noi lemnul de ienupăr. Foarte multe terenuri sunt invadate de tufe de ienupăr, care nu se pot distruge ușor. Operațiunea curățirii va deveni probabil chiar rentabilă, dacă se va reuși ca din lemnul rezultat (mai mult crăci) să se obțină un produs de valoare. Pentru extracția acestor materii rășinoase va trebui construit un aparat simplu și ușor portabil.

În concluzie:

Pădurile noastre de rășinoase, prin esențele ce le compun și climatul în care se situează, nu pot produce decât puțină rășină. În special suprafața redusă a pădurilor de pin accentuează această situație. Exploatarea de rășină nu ar fi posibilă decât ca subordonate exploatării lemnului. Nici prelucrarea lemnului mort nu poate da decât o cantitate foarte redusă de materii rășinoase.

În cazul unei situații în care nu ar mai fi posibilă aducerea materiilor rășinoase din străinătate, singura noastră rezervă imediată o formează rășina ce se adună prin scurgerea din rănilor naturale ale arborilor. Cantitatea este redusă și greu de recoltat. Totuși ea trebuie păstrată prin interzicerea culegerii sale.

Posibilitățile actuale ale pădurilor noastre fiind mici, este nevoie să ne facem depozite mari și permanente de materii rășinoase din străinătate, încă din timp.

Pentru viitor trebuiesc studiate:

- metodele de rășinare care să facă rentabilă recoltarea rășinii în condițiunile noastre, cu arborete pe suprafețe mici, dispersate, la munte, etc. fără a aduce vre-un prejudiciu lemnului și adaptate producției noastre viitoare de rășină,
- instalațiile și aparatura, de proporții mici, cu ajutorul căruia să se obțină produse de calitate superioară,
- până se va ajunge la o tehnică perfecționată în lucru și se vor preciza normele în acest sens, să nu se autorizeze nici o firmă să facă exploatări, decât cu metodele

experimentate deja în străinătate și găsite că nu aduc prejudicii însușirilor lemnului. Expolatările vor trebui făcute la început pe suprafețe mici spre a se vedea rezultatul și cu rezerva de a le putea opri imediat ce se va observa că aceste operațiuni pun în pericol viața pădurii,

- să se creeze păduri de pin, care să dea totuși și lemn bun, după ce se va vedea ce producție au plantațiile existente.

Exploatările de rășină făcute rațional, cu metode perfecționate, oameni instruiți și supraveghere continuă, credem că vor da rezultate satisfăcătoare.

Neîndeplinirea acestor condițiuni nu poate aduce decât rău pădurii. Deaceia o experimentație prealabilă oricărui fel de exploatare de acest gen este o prudență absolut necesară.

Die Harzgewinnung.

Le gemmage.

Dans les articles ci-dessus, l'on soumet à un très sérieux examen les possibilités de notre pays de procurer sur son territoire même, la résine ainsi que ses dérivés.

L'on sait, que de ce point de vue, le pin est l'espèce qui doit être prise, en premier lieu, en considération. Mais, cette espèce n'occupe chez nous d'avantage qu'à peu près 15.000 hectares, et cela, se trouve dans la plus grande partie, en peuplements petits et disséminés.

Notre climat n'est point de nature à permettre aux pins de produire une grande production de résine; en conséquence, la valeur de la résine obtenue ne peut point dépasser celle du bois, qui chez nous est d'une bonne qualité.

Donc, il faut trouver une méthode de gemmage, qui ne devrait pas nuire au bois; pour cette raison l'opération de gemmage ne peut commencer, au plus, qu'un an avant l'exploitation du bois.

Par suite, cette opération nécessitera des ouvriers instruits, des instruments spéciaux et des règles qui devraient être strictement suivies.

Parmi les autres espèces, le Juniperus demanderait une attention à part et il faudrait entreprendre des recherches à cette égard.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

UN FAPT CARACTERISTIC

de VLAD MĂCEDONEANUL

Am în fața mea bilanțul pe anul 1939 și proiectul de buget pe anul 1940 ale Societății de vânătoare „Lunca” din București. Nu cunosc de aproape această înjghebare vânătoarească, dar am auzit vorbindu-se despre dânsa în termeni elogioși: model de organizare, disciplină, terenuri multe și bine organizate, membri aleși, etc. În fine, se spune că este o Societate care ar putea servi de model. De altfel, bugetul său care an de an se cifrează la aproximativ 400.000 lei, precum și personalitățile marcante ca poziție socială cari o constituiesc sunt indicii sigure că avem de a face cu o puternică Societate de vânătoare, posedând o bună conducere și suficiente resurse materiale.

Cer iertare Societății „Lunca” pentru că mă folosesc aci de bugetul său pentru a scoate în evidență o stare de lucruri pe care o găsesc profund păgubitoare pentru cauza vânătoarească. Voiu examina bugetul său nu din plăcerea de a critica, ci numai dintr'o sinceră dorință de îndreptare a unui rău. Mă leg de bilanțul și de bugetul său numai din motivul că tocmai acestea mi-au căzut în mână și nu acelea ale unei alte Societăți. Prin urmare, este o simplă întâmplare că mă ocup de Societatea „Lunca”.

*

Bilanțul este oglinda activității gospodărești a unei întreprinderi pentru un timp expirat. Bugetul este programul său de viitor. Aceasta din urmă se întocmește după o amănunțită examinare a nevoilor gospodăriei și după luarea în considerare a resurselor sale bănești și pe baza acestor două elemente se dă expresiune — prin buget — concepției gospodarului în ce privește programul său de pe anul ce urmează. Atât bilanțul cât

și bugetul ne vorbesc în termeni limpezi și ne caracterizează pe gospodarul care le-a întocmit. Când în bugetul armatei se prevăd sume numai pentru solde și hrană, neglijându-se dotarea oștirii cu material, când un spital are numai medici, dar îi lipsesc instrumentele medicale necesare, avem de a face cu o organizație criticabilă.

Acelaș lucru se poate spune și despre o Societate de vânătoare. Aceasta nu este (cel puțin, n'ar trebui să fie) numai o organizație cu scopul de a înlesni doborârea unui cât mai mare număr de sălbăticiuni, — ci și un mijloc de a ocroti și înnobila specia. Greșit se crede de către majoritatea laicilor, că vânătorul este un om crud din fire, căruia îi face plăcere să vadă sânge, și care nu urmărește altceva decât să ucidă. Vânătorul cu cât se apropie mai mult de ceea ce se cheamă adevărat vânător, cu atât îndrăgește mai mult făpturile lui D-zeu, — găsește mai multă plăcere în a le ocroti, studia felul de trai, obiceiurile și a le feri de suferințe, iar împușcarea nu este altceva decât recolta pe care și-o ia în calitate de gospodar, așa cum în înțelepciunea sa, a rânduit Creatorul. D-l Scherping, șeful vânătoarei germane scria nu de mult într'o revistă, că în calitate pe care o are, este invitat în atâtea părți la vânătoare, încât n'ar mai avea nevoie de teren de vânătoare propriu. Cu toate acestea, are, nu unul, ci mai multe astfel de terenuri, pentru că simte nevoia de a se ocupa și de ocrotirea vânatului, în care, numai, își găsește adevărata plăcere. Iată prin urmare adevăratul suflet de vânător.

Prin prisma ideilor înșirate mai sus, să examinăm acum bilanțul și bugetul Societății de vânătoare „Lunca“. La o cifră totală de 414.264 lei cheltueli pe anul 1939, — s'a întrebuițat pentru hrana vânatului suma de 2500 lei, iar pentru distrugerea răpitoarelor 2950 lei, — total 5450 lei pe anul întreg. În proiectul de buget pe anul 1940 sumele cu această destinație nu diferă mult de cele din anul 1939.

Se știe cât suferă vânatul în iernile grele când pământul este înghețat, zăpada acopere ultimul fir de iarbă sau bob de sămânță. Biețele animale, rupte de foame și slăbite de frig, pier în masă. În această privință, iarna 1939—40 ne-a oferit aspecte jalnice în cele mai multe părți ale Țării. Cu toate acestea Societatea „Lunca“, (după cum rezultă din bilanțul său) n'a jertfit decât cca o jumătate de procent din cheltuelile totale, pentru

hrana vîetărilor care în sezonul următor de vînaătoare urmau să facă plăcere membrilor săi.

S'au găsit 70.000 lei pentru controlul pădurilor (desigur din punct de vedere al felului cum paznicii își fac datoria), pentru contracte, procese, bacșișuri, cheltueli de cancelarie și de reprezentare; s'a găsit și o sumă de 50.000 lei pentru a se acorda remize la încasări și a se plăti „transporturi efectuate cu plățile” și chiar 9.024 lei pentru telefonul dela sediul Societății, dar pentru hrănirea vînatului și dîstrugerea răpitoarelor n'a mai rămas decăt 5.450 lei. Iată un fapt care caracterizează mentalitatea vînaătorimei din zilele noastre și care ne lămurește de ce avem puțin vînat. Societatea „Lunca” să nu caute explicație pentru împușinarea vînatului numai în braconajul care „a atins culmea. S'a observat fraternizarea braconierilor cu pădurarii Statului” cum afirmă în darea de seamă, ci și în insuficiența propriei sale gospodării.

Dar cazul Societății „Lunca” nu este unic. Din nenorocire, avem atâtea alte societăți și arendași care nu fac nici atîta. Desigur sunt ani cînd iarna este ușoară și vînatul găsește hrană suficientă și fără intervenția omului. Dar nu este mai puțin adevărat, că Societățile și arendașii trebuie să fie pregătiți pentru a preîntîmpina calamitățile naturale și a nu se expune la pagube ca acelea pe care au avut să le suporte în iarna trecută.

Se pune acum întrebarea: Ce valoare mai poate avea garanția morală pe care se sprijină Direcțiunea vînaătoarei atunci cînd arendează terenuri prin bună învoială, pentru ca astfel ele să ajungă „în mâini solide, încercate” în ce privește corectitudinea vînaătorească și ocrotirea vînatului? Ce valoare mai poate avea această garanție oferită de atîtea Societăți de vînaătoare sau arendași particulari, cînd o organizație de talia Soc. „Lunca”, se dovedește a fi așa de streină de preocupările nobile vînaătorești?

Hotărît lucru: Sistemul este defectuos. În locul garanției „morale”, trebuie să punem o garanție materială corespunzătoare, apoi clauze categorice în contractul de arîndare, iar în caz de neexecutare, contractul să se rezilieze și garanția să se confiște. N_u se poate spune că nu avem și azi contracte destul de bine redactate, dar ceea ce ne-a lipsit totdeauna și ne lipsește și azi este controlul executării lor.

Aș merge și mai departe și aș obliga fiecare Societate de vânatoare să-și întocmească un buget, și apoi acesta să fie supus aprobării organelor de Stat.

Aceste salvatoare măsuri însă nu se vor putea pune în aplicare în actuala organizare (cu inspectori de vânatoare onorifici), ci numai prin cadre statornice, compuse din funcționari ai Statului, cărora să le poți da ordine și să le poți pretinde executarea. Pentru acest serviciu, cele mai indicate organe sunt cele silvice, atât prin pregătirea, cât și prin organizația administrativă.

Eine bezeichnende Tatsache.

Un fait caractéristique

On critique le budget d'une des grandes sociétés de chasse, où l'on constate que les sommes inscrites pour la protection du gibier sont insignifiantes, comparées à celles réservées pour d'autres buts de la société.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

● Excursia studenților Facultății de silvicultură din București.

Excursia de studii din anul acesta a anului IV al Facultății de Silvicultură din Politehnica „Regele Carol II”, s'a făcut în intervalul de timp dela 3—12 Maiu, pe un traseu care a oferit excursioniștilor multe și variate posibilități de complectarea cunoștințelor de specialitate.

Excursia a început Vineri 3 Mai la Turnu-Severin unde s'au văzut minunatele parcuri ale orașului și interesantele monumente istorice. Tre-când apoi în comuna Șişești din județul Mehedinți, s'a cercetat efectele dezaastroase ale torenților din acea regiune, cauzele acestei situații deplorabile și mijloacele întrebuințate de localnici pentru stăvilirea râului. Mergînd pe Valea lui Bărlan și apoi pe Valea lui Târlan s'a putut constata caracteristica geologică (nisipuri sarmatice), climaterică și floristică a acestei regiuni, cum și succesul lucrărilor de corecție (făcute din inițiativa și cu concursul D-lui Ministru Gh. Ionescu-Șişești). S'au văzut apoi lucrările de stingerea torenților din Valea Dunării (între Tr. Severin și Gura-Văii). Cele mai interesante par cele din fața insulei Banului, unde văile au fost corectate și coastele consolidate prin cleonaje și plantații cu cărpiniță, mojdrean, oțetar, pin austriac, etc.

A doua zi, excursioniștii au trecut către Orșova, prin Porțile de fer.

Pe parcurs s'a pătruns pe valea Slătînicului, unde s'a studiat flora caracteristică șiaturilor sedimentare din cretacic. Pîtoareasca insulă Ada-Kaleh s'a vizitat în drum către Orșova.

Cazanele cu bogata-i și interesanta floră au oferit alesele peisagii ale defileului și grota Veteranilor (Pirimbaba).

La înapoere s'a străbătut Valea Mraconiei pentru a vedea exploataările și instalațiile de transport (c. f. f., decauville, jilip, etc.).

Duminică 5 Maiu, excursioniștii au urcat pe muntele Domogled, care prin numărul mare și variat al speciilor, cât și prin raritatea cătorva dintre ele, a fost declarat în parte ca monument al naturii. Coborîrea s'a făcut prin magnificele văi Arsenea și Pecnișca. La gura ultimei văi s'a arătat cum lucrează fabrica de var „Moraru” cu două mari cuptoare care ard fără întrerupere.

A patra zi, s'a mers dela Băile Herculane la Mehadia și de aci, cu trenul forestier până la gura ulucului cu apă depe Valea Sfărdînului și apoi dealungul lui, parcurgându-se pe jos 8 km. S'au putut astfel vedea variatele lucrări de construcție ale acestor instalații de transport.

făcute pe un traseu unde au trebuit să fie învinse multe greutăți naturale.

Incântătorul drum dela Mehadia la Caransebeș, a fost din când în când intrerupt, fie de apariția vreunui torent, fie de trista imagină a arborilor crescuți chinuți — în urma anualei ciuntiri pentru facerea frunzarelor. Deosebit de urâți apăreau acești arbori — destul de numeroși — acum când frunza nu acoperea îndeajuns trunchiurile diforme

Pe ravena Sfînea-Mare, s'au văzut numeroasele lucrări de corectare, pentru înlăturarea pericolului de distrugere a locurilor cultivate, a drumurilor și a căii ferate. Interesantă a fost lucrarea de supraînălțare a unui baraj, făcută din piatră în rețea de sârmă.

De aici s'a mers pe Valea Hidegului, de o frumusețe rară din punct de vedere turistic și forestier, către pepiniera Isvorul-Șest. Această pepinieră ne-a rămas în minte ca model pentru viitorul carierii noastre — prin îngrijirea și frumusețea pueților de molid, repicați la 2 ani și a celor de frasin —; prin felul cum este concepută, este un adevărat generator de viață forestieră.

Ziua cincea (Marți, 7 Mai) o putem numi ziua industriei lemnului. S'a vizitat fabrica „Mundus și Borlova-Armenis“ care ne-a oferit întreaga gamă a industrializării lemnului. Aici s'a putut vedea lemnul trecut prin toate fazele — dela buștean până la mobila ce satisface exigențele pariziene, londoneze și americane.

Cărbunăria Glimboca a prezentat o serie de bocșe, în diverse stadii — lemnele așezate în grămadă, bocșa acoperită și cu 6 coșuri, bocșa în curs de ardere și în sfârșit transformată în cărbune.

Fabrica de mosoare dela Zăvoiu, a firmei Guidi, ne-a arătat o foarte rentabilă valorificare a lemnului de mesteacăn și a celui de anin.

Situată în imediată apropiere, fabrica de cherestea a firmei „Lomaș“ este și ea un exemplu de construcție și instalații din cele mai moderne. Ca anexă a fabricii există și o instalație de aburit lemnul.

Dimineața zilei de 8 Mai a fost destinată vizitării Parcului „Ocskay“ din Simeria. Aici 150 ani de muncă, tehnică și artă botanică, ne-au putut prezenta multe, variate și frumoase specii exotice și indigene.

După amiază s'a vizitat fabrica de hârtie dela Petreni unde s'a văzut un alt aspect al industriei lemnului cu fazele de prelucrare dela lemnul brut până la hârtia cea mai fină.

S'a trecut apoi la Fabrica de cherestea a Statului din Sebeș, unde s'au cercetat toate instalațiile pendinte (instalații de scoaterea buștenilor aduși prin plutit, expediere, organizare, etc.).

Ziua următoare (9 Mai) a fost rezervată Văii Sebeșului care a prezentat un mare interes prin frumusețile ei naturale și lucrările tehnice. Pe un parcurs de 64 Km. s'a putut vedea sălbăcia stâncilor tăiate de șerpuitoare părauri, golițiunea parchetelor tăiate ras, frumusețea arborilor de molid, admirabile lucrări de plantație, toată gama instalațiilor de transport pe apă, corectări și întărituri de maluri și o mare instalație hidraulică: opustul Oașa.

10 Maiu, zi de înălțătoare simțire românească, a fost petrecută în Sibiu, orașul de care ne leagă amintiri înscrise în istoria națională.

Aici Cooperativa „Negovanul” a prezentat un film care a arătat marea contribuție a cooperației județului Sibiu, cu 80% Români. Foarte bine au fost filmate toate fazele de prelucrare a lemnului, începând dela doborîrea arborilor până la transformarea în cherestea.

S'au mai vizitat: muzeul „Bruckenthal” și minunatul parc „Dumbrava”.

Ultima zi (a noua), a fost rezervată vizitării cursului inferior al râului Lotrul (regiunea Brezoiului). De dimineață s'a văzut Fabrica de cherestea a Societății „Carpatina” și instalațiile anexe: canalele de plutire a lemnului, depozitele de bușteni cu instalațiile de transport automat al buștenilor la retezat, turbina de apă, presa pentru brichete de rumeguș, etc.

După masă, s'a mers cu trenul forestier până la interesanta stație de funicular „Păscoaia”. Pe parcurs s'au văzut greble, opritori și lucrări de corecția malurilor.

Pentru complectarea cunoștințelor generale indispensabile pregătirii unui viitor inginer, au mai fost vizitate și alte întreprinderi industriale.

Această excursie a arătat participanților cât de vast este câmpul de activitate al inginerului silvic și ni-a convins asupra greutății, dar și nobleței acestei meserii. S'a văzut mai ales cât spațiu de realizări prezintă industrializarea lemnului pentru munca și priceperea românească.

Realizarea și reușita excursii se datorește concursului dat de „Comunitatea de avere” din Caransebeș, Direcțiunile și Inspectoratele silvice prin care am trecut, precum și de instituțiile industriale particulare pe care le-am vizitat. De aceea și pe această cale, mulțumim încă odată călduros celor care ne-au sprijinit excursia.

Am sfârșit aceste zile, bogate în rezultate, cu profundul sentiment că vom face parte dintr'un corp cu tradiție de lucru și cu admirabil spirit de camaraderie.

Gh. Constantinescu
Student

● Profesorul Viktor Dieterich a pășit pragul vârstei de 60 de ani.

Intâmplarea a făcut ca să aflu, abia acuma, cu surprindere, că Profesorul V. Dieterich, deținătorul vrednic al Catedrei de Politică, Exploatațiuni și Administrație forestieră dela Universitatea din München, a împlinit la 26 August 1939, frumoasa vârstă de 60 ani.

Insemnătorul acestor rânduri a avut într'o anumită privință, fericitul prilej de a cunoaște în deaproape, ca elev, pe Profesorul Max Endres, care își încheia cariera didactică acum 10 ani și apoi, pe Profesorul V. Dieterich, urmașul său, care își începea cariera dascălească, de pe aceiaș catedră. Primul, reprezentant strălucit al unei anumite concepții mai ales în materie de Exploatațiuni forestiere, concepție sprijinită pe metoda deductivă, celălalt, luptător convins pentru o direcție sprijinită pe datele certe ale realității. Dar nu despre aceste lucruri ași dori să vorbesc acuma.

Imprejurarea mă îndeamnă, mai curând, să evoc cunoștința cu Profesorul Dieterich, pentru a schița în două-trei linii caracterul unei personalități de elită.

Ca doctorand într'o țară străină, dezorientat oarecum de schimbarea titularului catedrei în cadrul căreia aveam să lucrez (Prof. Endres), m'am prezentat noului Profesor sub stăpânirea unui puternic sentiment de sfială. Ajuns în fața unui domn relativ tânăr, cu silueta sveltă, — dacă nu chiar slăbuță — cu fața deschisă și prietenoasă, dar hotărîtă, cu îmbrăcămîntea modestă a omului preocupat numai de muncă, am încercat dintr'o dată, o totală ușurare. Obiectul întâlnirii a fost imediat abordat și problema soluționată, pe cât îngăduia o primă luare de contact, după puține cuvinte. A doua parte a discuțiunii au format-o stările din economia forestieră românească. Ceeace m'a impresionat mai puternic din legăturile ulterioare cu Profesorul Dieterich, atât ca școlar cât și ca invitat în casa sa, au fost setea sa de a cunoaște, interesul și respectul pentru munca elevilor săi, buna sa dispoziție de a le fi îndrumător, simțul său devoltat de datorie. La cursurile, lucrările, excursiunile, ca și în casa sa, nu s'a făcut deosebire între elevii săi germani sau străini. Ba chiar, manifesta un mai viu interes și mai multă atenție față de străini. Pe câți dintre noi, abia băiguind în nemțește, nu ne-a împins cu de-a-sila să ținem referate în cadrul lucrărilor de seminar! Chiar și după încheierea studiilor și venirea în Țară, am fost îndeaproape urmăriți de interesul și sfatul Profesorului Dieterich, în cea ce mă privește, împotriva firii mele retrase și sfioase. La o pagină de scrisoare mi se

răspunde cu 2 sau 3. Cel ce rămâne dator cu răspunsul am fost și sunt întotdeauna eu.

Profesorul Dieterich a fost chemat, așa dar, în 1930, să fie urmaș al marelui Endres, la vârsta de 50 de ani. Până atunci, D-sa parcursese, deja, o strălucită carieră: a) în administrația silvică, ca referent în materie de prețuire de drepturi pădurărești și în materie comercială, apoi ca inspector, pe lângă Administrația Pădurilor de Stat din Württemberg, etc.; b) în cercetarea științifică, ca specialist în materie de Dendrometrie și Creșteri pe lângă Institutul de Cercetări forestiere württemberghez, al cărui președinte a fost câtva timp; c) ca scriitor, fiind, între altele, redactor-șef (Herausgeber) timp îndelungat al revistei „Forstliche Wochenschrift Silva”. Chiar și în învățământul superior Profesorul Dieterich a activat trecător în Freiburg și Tübingen. Ceeace constituie caracteristica carierei de până în 1930, este o puțin obișnuită varietate de ocupațiuni. În acest fel, a putut câștiga o mai justă orientare asupra lucrurilor.

Cu toate că în activitatea sa scriitoricească și de cercetător a cuprins domenii și discipline variate, ceea ce a pasionat în deosebi spiritul său au fost problemele de economie și exploatațiuni forestiere. Lucrarea sa de doctorat: „Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft” (Elementele de creștere a valorii în economia forestieră) atacă o foarte interesantă și originală problemă asupra condiționării și dezvoltării valorii și prețului în producțiunea forestieră.

Fire nemulțumită cu ceea ce oferea doctrina și știința, chinuit de întrebări fără răspuns, Dieterich și-a aflat, abia după chemarea sa ca profesor la München, condițiunile cele mai potrivite pentru cristalizarea gândurilor și pentru strângerea și completarea studiilor sale din câmpul Exploatațiunilor forestiere într'un sistem cuprinzător și bine încheiat. Odată cu jubileul său de 60 de ani, ne-a dăruit pr'mul volum din marea sa lucrare: „Forstliche Betriebswirtschaftslehre” (A se vedea recenzia într'unul din caetele viitoare ale Revistei).

Este de bună seamă pr'păt să facem bilanțul activității Profesorului Dieterich. Domnia-sa se află în plină și tinerească creație. Poate că abia acuma a început sintetizarea unor îndelungate preocupări științifice. Totuși, să ne fie îngăduit a nota aici câteva din lucrările sale, care ne stau momentan la îndemână, ca un modest omagiu adus unei impresionante și jertfelnice munci, închinată științei și datoriei.

1) Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft. Diss. Tübingen, 1911.

2) Die Nachhaltigkeit in der Forstwirtschaft. F. Wochenschrift Silva, 1921, Nr. 26.

3) Freiheit und Unfreiheit im waldbaulichen Planen und Handeln. F. W. Silva, 1926. Nr. 25.

4) Forstbenutzung:

Die Hauptnutzungen;

Die Nebennutzungen. Art. in Handbuch der Forstwissenschaft. Ed. IV. 1927. Vol. II, pag. 460—551 și 553—617.

- 5) Untersuchungen in Mischwaldbeständen. *Mitteil. der Württemb. Forstl. Versuchsanstalt*, 1928, pag. 1.
- 6) Versuch einer Systematik forstwirtschaftlicher Betriebe. *Silva*, 1931. Nr. 25.
- 7) Zielsetzung in der Forstwirtschaft. *Silva*, 1931. Nr. 36—38.
- 8) Vereinheitlichung in der forstlichen Betriebsstatistik. *Mitteil. des Reichsforstrates*. Berlin, 1931. Heft 31.
- 9) Grundfragen der Waldwertschätzung. *Silva*, 1932. Nr. 7—9.
- 10) Die Auswertung der Reichsstatistik zur Kennzeichnung der forstlichen Verhältnisse Deutschland. *Silva*, 1932. Nr. 34, 35, 38, 39, 41, 42, 44—46.
- 11) Das Ganzheitstreben in der Forstwirtschaft. *Silva*, 1933, pag. 225.
- 12) Forstarbeit und Forsteinkommen in der Wirtschaftskrise. *Silva*, 1933, pag. 89, 97, 113.
- 13) Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde. *Silva*, 1933, pag. 137, 153, 169, 185, 193, 257, 273, 297, 305; apoi 1934, pag. 177, 185, 241, 250; 1935, pag. 97, 177, 193; 1936 pag. 109.
- 14) Wissenschaftliche Ziele der forstlichen Hochschulstätten. *Silva*, 1935, pag. 137.
- 15) Die forstliche Betriebswirtschaftslehre als Wissenschaft und als Rüstung der forstlichen Betriebsleitung. *Silva*, 1935. Nr. 45—47.
- 16) Ein Beitrag zur wirtschaftlichen Standortskunde der Forstwissenschaft. Beispiel: Der Bayerische Wald. *Silva*, 1936, pag. 1, 9, 17 și 25. *Wald-Forstwirtschaft-Landesplanung*. *Silva*, 1936, pag. 257, 273.
- 17) Wichtigste Kennziffern der europäischen Wirtschaftsgeographie. *Silva*, 1937, pag. 261.
- 18) Zulänglichkeit der Weltholzerzeugung zur nachhaltigen Deckung des Holzschliff- und Zellstoffbedarfs. *Holzmarkt* 1937, Nr. 267, 268.
- 20) Der Einfluss der Zellstoff- und Papierbedarfs auf die Zielsetzung der Forst- und Holzwirtschaft. *Der Papierfabrikant*, 1938, pag. 201.
- 19) Wirtschaftliche Standortskunde als Grundlage einer neuzeitlichen Gestaltung der forstlichen Wirtschaftslehre. *Silva*, 1937. Pag. 363, 371.
- 21) Forstliche Betriebswirtschaftslehre. Ein Lehr- und Handbuch. I. Band: Die wissenschaftliche Grundlegung. Berlin: Parey, 1939. Vol. al II-lea se află sub tipar.
- 22) Numeroase alte articole în legătură cu felurite probleme forestiere puse de împrejurări, abundă mai ales în ultimele 20 de volume anuale ale revistei săptămânale *Silva*.
- La aceste puține și incomplete rânduri despre personalitatea proeminentă a Profesorului V. Dieterich, să fie îngăduit foștilor săi elevi și cetitori români a adăuga cele mai bune urări pentru o îndelungă și tinerească viață de muncă și creație științifică.

Ilie C. Demetrescu

(117)

● Administrația forestieră franceză sub starea de războiu.

Potrivit spiritului actual al legislației privitoare la organizația națiunii pentru timpul de războiu, s'au adus anumite simplificări față de trecut, în sensul participației mai active și directe a administrațiilor și organelor civile la conducerea treburilor de războiu. Astfel, în timpul războiului mondial, a funcționat o „Inspekțiune generală a Serviciului Lemnului“, ca, instituție militară, suprapusă Serviciului forestier civil. Astăzi, acest dualism a fost înlăturat. Administrația Apelor și Pădurilor a devenit Serviciul militar al Lemnului de războiu, care are îndatorirea să se îngrijească de îndestularea cu lemn atât a populației necombatante și a serviciilor publice, cât și a armatelor franceze și aliate, care luptă în Franța. În principiu, aceasta este singura centrală unde se îndreaptă toate cererile de lemn.

Războiul a făcut ca cererea de lemn de toate sortimentele să se intensifice mult. Preocupări deosebite ridică nevoia de lemn de hârtie, știut fiind că obișnuit abia 10% din consumul intern era acoperit din producțiunea națională.

În ce privește prețul lemnului în pădurile particulare, autoritatea competentă a arătat că vânzările sunt libere și că nu s'a acordat nici-un monopol negustorilor însărcinați de Centrele pentru lemnul de războiu să găsească lemnul trebuitor armatelor și populațiunii necombatante. Pentru pădurile supuse regimului silvic, s'a desființat sistemul normal al vânzării pe cale de licitație. Fixarea prețurilor în atari cazuri s'a făcut de către o comisiune anumită, compusă din reprezentanți ai comerțului, industriei forestiere și ai proprietarilor de păduri comunale și particulare. Tariful are caracter trecător.

În anumite împrejurări, lemnul din păduri particulare poate fi rechiziționat, însă numai pentru nevoile armatelor.

Față de nevoile mari de lemn și dată fiind situația grea ce s'a creiat prin regimul de cumpărare forțată, se prevede o slăbire a capitalului lemnos din pădurile Franței.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pg. 1008/10).

● Desființarea Școlii superioare de Silvicultură dela Reichstadt.

În legătură cu aplicarea planului de raționalizare a învățământului superior și de integrare a noilor provincii cucerite în Reich-ul german, și-a închis porțile la sfârșitul semestrului de iarnă ultim (15 Martie 1939) și Școala superioară de Silvicultură dela Reichstadt (Regiunea Sudeților). După o existență onorabilă de 85 ani. (A se vedea și recenzia lucrării „Forstliche Hochschule Hann.-Münden. 1868—1939“ din R. P., 1939, pag. 451). În locul său, a luat ființă o școală de forestieri.

Intemeierea și întreținerea multă vreme a fostei școli se datorește inițiativei private și anume celei mai vechi societăți forestiere din Austria: „Böhmischer Forstverein“. În primii săi șase ani, a fost întreținută prin contribuția membrilor societății. Din 1862 și până în 1925, când a fost statificată, întreținerea Școlii a trecut în sarcina unei organiza-

țiuni speciale, ad hoc, a proprietarilor de păduri din Boemia, subvenționată, în oarecare măsură, și de Stat.

Programul de învățământ a fost croit, mai întâi, pentru doi ani. În 1895, Școala a fost ridicată la rang superior, cu trei ani de învățământ, iar din 1923, cu patru ani.

Rostul acestei școli a fost de a pregăti elemente pentru administrațiile silvice particulare. Absolvenții, după timpul de practică cerut puteau să se prezinte și la examenul de stat.

Dintre personalitățile, care au ilustrat catedrele numitei Școli, sunt de amintit: Robert Mücklitz, Friedrich Judeich, Franz Baur, etc.

În total, Școala a avut 2440 absolvenți, dintre cari unii au fost străini (astfel, și 12 greci).

(După „D. Deutsche Forstwirt.„, 1940, pag. 228).

(119)

● Urmările iernei geroase 1939/40.

Iarna 1939/40 este socotită, ca și iarna 1928/29, între iernile grele și pentru vegetația forestieră. Urmările gerurilor excesive, cu deosebire dela sfârșitul lui Ianuarie și începutul lui Februarie nu se vor lămurii, în întregimea lor, decât mai târziu (A se vedea și nota cu titlul similar dela „Cronica forestieră externă“, R. P. 1939, pag. 97).

Anumite semne ale vătămărilor respective s'au ivit, însă, chiar de pe acuma. Astfel, după împărtășirile de curând ale unui silvicultor german, ele constau, în păduri de rășinoase situate la 800 m altitudine (Thüringer Wald), din roșirea și căderea în masă și deodată a acelor de brad și molid. Au suferit vătămări de completă uscare, în primul rând lujerii de un an și foarte adesea și cei de doi și trei ani. Mulți arbori s'au roșit cu totul. Locurile cele mai vătămate au fost cele expuse loviturilor nemijlocite ale vântului: marginile de arborete, ale tăerilor, etc.

Ar fi interesant de urmărit efectul gerului din iarna trecută și în pădurile noastre. Cei interesați pot afla amănunte în publicația: „Der Deutsche Forstwirt, 1940. Caetul 27/28, pag. 227. Deasemenea, la Institutul nostru forestier.

● Militarizarea personalului de pază a pădurilor în Germania.

Către începutul anului acestuia a fost emis ordinul Generalfeldmarșalului Göring de a se constitui un corp militarizat al personalului de paza pădurilor. S'au luat măsuri grabnice, mai întâi, cu privire la Guvernământul general (Polonia). Recrutarea s'a făcut pe cale de voluntariat, apelul îndreptându-se către lucrătorii de pădure germani. Răspunsurile au depășit nevoile. S'au asociat acestora și numeroși silvicultori de toate gradele spre a servi ca conducători (Führer) și ajutoare (Unterführer).

Pregătirea primului corp s'a făcut sub comanda Oberforstmeister-ului Boden, în împrejurimile orașului Oppeln. Ea a constat mai întâi dintr-o temeinică instruire militară cu mânuirea armelor de foc

portative și polițienească, atât în sens teoretic (legislație, etc.), cât și fizic (gimnastică, sport potrivit, etc.), cărora li s'au adăugat instrucția de specialitate (știința muncii, a instrumentelor de pădure, etc.) și educația politică (weltanschauliche Erziehung).

Cu spiritul de organizare și muncă disciplinată caracteristic germanilor, lucrul a putut fi gata în 2½ luni. În Aprilie, autoritățile superioare, în frunte cu Generalförstmeister-ul Alpers și Guvernatorul general Dr. Frank, au asistat la exercițiile și defilările trupelor, care ar fi produs o deplină satisfacție și uimire.

(După D. Deutsche Forstwirt., 1940, pag. 293).

Ilie C. Demetrescu

PIAȚA LEMNULUI ROMĂNESC

*Cererile din afară depășesc posibilitățile noastre de export.
Prefurile sunt ferme și prezintă tendințe de noi urcări.*

În noua atmosferă creiată de conflictul armat din Nord-Vestul Europei, piața internațională a lemnului a suferit modificări radicale.

Dintre cele 12 țări europene exportatoare de lemnărie, au mai rămas astăzi numai România și Jugoslavia. Dacă la sfârșitul lunii Martie a. c., după încetarea ostilităților dintre Finlanda și U. R. S. S. se mai scontă în reluarea exportului lemnului finic, astăzi însă, situația s'a clarificat în mod definitiv: piața nordică a lemnului a fost suprimată complectamente.

Poziția României, în compartimentul comerțului european de lemnărie, apare excepțional de bună, fiind o consecință a faptului că tot exportul european de lemnărie s'a redus la piața lemnului românesc și iugoslav. În prezent România are cuvântul hotărâtor pe piața internațională a lemnului.

Noua orientare a exportului forestier al României.

Lemnul românesc a fost exportat:

a) cca. 45% pe calea uscatului, spre Ungaria, Germania, Elveția și Anglia (via Danzig).

b) cca. 55% pe calea maritimă, prin porturile Galați, Brăila și Constanța, spre țările din orientul apropiat, Grecia, Italia, Franța, Africa de Nord, America de Sud și Anglia.

În ultimile luni, exportul forestier al României spre Ungaria a scăzut considerabil, din cauza funcționării defectoase a convenției de plăți cu această țară, cât și din cauza sistării complete a exportului lemnului de foc. Deasemeni a scăzut și exportul lemnului spre Germania, cu toate că contingentele de export pentru această țară au fost mărite considerabil în acest an.

Datele statistice pentru lunile Ianuarie-Martie a. c., ne arată că exportul nostru forestier s'a deplasat în ultimile luni spre țările din bazinul Mării Mediterane și în special spre țările cu devize forte (Siria, Palestina și Egipt).

Siria, Palestina și Egiptul reclamă cantități masive de lemnărie pentru nevoile armatelor franceze, engleze și australiene cât și pentru consumul intern. Ultimile transporturi de lemnărie, cum au ajuns la Alexandria sau Beyrouth, au fost distribuite armatelor direct din va-

poare. Se cer orice fel de dimensiuni. Vechile specificații au fost desființate.

Grecia, vechiul dețeseu al lemnului românesc, care în ultimii 2 ani a preferat lemnul Jugoslav, cere cantități mari de lemnărie pentru nevoile interne. Comenzile pentru Grecia constau din mărfuri de calitate bune. Sunt în curs de livrare comenzi importante pentru această țară cu care avem o convenție de plăți ce funcționează destul de bine. În portul Galați se așteaptă cca. 1500 vagoane cu cherestea și cioplitură pentru a fi exportate în Grecia și insulele ei.

Italia, care în ultimii ani a mărit cotele de import de lemn românesc, necesită în acest an cantități și mai mari de cherestea de brad, lemn de celuloză și lemn de mină. S'au livrat prin Constanța partizi mari de lemnărie pentru această țară și coloniile ei (Abisinia și Libia). Sunt în curs de pregătire partizi numeroase cu lemn de celuloză. Se pare că în acest an se vor plasa cantități mari de lemn de celuloză în Italia, la prețuri bune (cca. 1.400 lei/un stoc fob Galați).

Franța, ne mai având posibilitatea să se aprovizioneze cu lemn suedez și finlandez, reclamă deasemeni orice cantitate de lemn românesc, căruiia îi acordă, după atâția ani, regimul preferențial de care se bucurase în 1934—1936, lemnul austriac.

Spania poate absorbi cantități mari de lemnărie, pentru refacerea orașelor distruse. Exportul în această țară nu poate fi reluat însă în mod normal, din cauza lipsei unei convenții de plăți ce-ar trebui încheiată în timpul cel mai scurt. Se trimite partide izolate.

Anglia, deși este aprovizionată cu lemn canadian, face toate eforturile pentru a restabili relațiile cu România și a importa cât mai mult lemn românesc. În timpul iernii s'au încărcat câteva vapoare cu lemnărie cu destinația Hull, Liverpool, Bristol, Londra, etc. Lipsesc însă vapoare pentru Anglia, deși navlul ce se plătește este de 100 Lstg.

Africa de Nord și America de Sud, avizate la singura piață a lemnului european, au angajat cantități importante de lemnărie din România.

Turcia are angajamente în România pentru cca. 30.000 m³ cherestea de brad și cca. 20.000 m³ lemn de mină pentru care plătește prețuri bune. Se susține că Turcia ar fi încheiat o partidă de 20.000 m³ cherestea de brad din Slovacia și la prețuri mai mici; nu vedem însă posibilitatea de livrare.

În situația actuală avem importante și variate cereri de lemnărie pentru toate țările din bazinul Mediteranei, Europa de Vest, Africa de Nord și America de Sud.

Prețurile lemnului la export.

Din cauza scumpirei mânei de lucru, a materialelor de uzină, sarcinilor fiscale și majorarea tarifului pe C. F. R., prețurile lemnului de construcție au suferit în ultimile patru luni majorări destul de mari. Aceste majorări reprezintă cca. 30% din prețurile cotate în Decembrie 1939.

Prețurile diferitelor sortimente de lemnărie destinate pentru export, sunt fixate de către Asociația Industriilor Forestiere din România — Secția Forestieră (U. G. I. R.). Ele au fost revizuite ori de câte ori condițiunile conjuncturale s'au schimbat. Ultima revizuire s'a făcut la începutul lunii Martie a. c., când s'au majorat prețurile fixate la 11 Ianuarie a. c., pentru a se îngloba în ele:

a) majorarea tarifului pe C. F. R., intrată în vigoare cu începere dela 1 Aprilie a. c.;

b) noua taxă de 5% pentru export;

c) majorarea taxelor de timbru fiscal și aviație;

d) aplicarea taxei cifrei de afaceri de 1%;

e) majorarea cheltuelilor de exploatare, scoatere din pădure a materialelor de uzinaj, etc.

Dăm mai jos prețurile fixate prin listele de prețuri minimale din 11 Martie a. c., pentru principalele sortimente de lemnărie exportate în țările din bazinul Mediteranei:

Egipt:

Cherestea de brad — specificație 4 m	76 sh (3.230 lei/m ³)
Moralli 4 m	74 „ (3.140 „ „)
Marfă lată 4 ¹ / ₂ —6 m	74 „ (3.140 „ „)
Scurtătură 1, 1/2 — 2, 1/2 (8—30 cm)	60 „ (2.550 „ „)
„ 3—3 ¹ / ₂ (8—17)	65 „ (2.810 „ „)
„ 3—3 ¹ / ₂ (19—30)	70 „ (2.975 „ „)
Cioplitură 8/8—12/15	64 „ (2.730 „ „)

Siria:

Cherestea de brad — specificație de 4 m —	74 „ (3.140 „ „)
Moralli	76 „ (3.230 „ „)
Cherestea de stejar dela 2 m în sus	200 „ (8.500 „ „)
„ „ fag dela 2 m în sus (dela 12)	105 „ (4.460 „ „)
Tei, lemn rotund	85 „ (3.600 „ „)
Plop	80 „ (3.400 „ „)

Palestina:

Cherestea de brad — specificația 4 m —	76 „ (3.230 „ „)
Moralli 5—6 m	78 „ (3.320 „ „)
„ peste 6 m	80 „ (3.400 „ „)
Frizuri 38 și 48 mm. (15 și 17 cm)	76 „ (3.230 „ „)
Inguste 12—24 mm 4 m	72 „ (3.060 „ „)

Grecia:

Cherestea de brad cl. IV-a lată	19 sh (3.160 lei/m ³)
" " " cl. V-a lată	18 " (3.420 " ")
" " " 34—48 mm 15 și 17 cm	18 " (3.240 " ")
" " " cl. IV—V-a înguste	17 " (3.130 " ")
" " " Madrieri de Pireu	17 " (3.130 " ")
Cioplitură de brad 4—8 m	13 " (2.470 " ")

Italia:

Cherestea de brad — tombantă 17—40 mm	475 lit (4.510 " ")
" " " cl. IV-a	415 " (3.940 " ")
" " " cl. V-a	390 " (3.700 " ")
Lemn de celuloză m. ster.	150 " (1.425 " ")
Cioplitură mercantilă	280 " (2.660 " ")

Turcia:

Cherestea de brad — specificație (cl. V-a)	75 sh (3.140 " ")
" " " cl. IV-a	82 " (3.480 " ")
" " " tombantă	100 " (4.250 " ")
" " " loride (12 mm)	90 " (3.825 " ")
" " " dulapi 28 cm, 56 mm	90 " (3.825 " ")
Lemn rotund — tei —	85 " (3.600 " ")
" " — plop —	80 " (3.400 " ")
lemn de mină	38 " (1.615 " ")

Prețurile de mai sus se înțeleg fob porturile dunărene. La ele se acordă 2—3% comision. Pentru vânzările în Grecia, Italia și Turcia se acordă și 2—3% sconto, dacă plata se face la încărcare în România.

Clauze noi pentru executarea contractelor

În situația actuală, când prețurile sunt supuse la majorări continue, provocate de nouile taxe și majorări de transporturi, mâna de lucru, etc., Asociația Industriilor Forestiere din România a luat câteva măsuri cu totul salutare pentru a pune la adăpost pe exportatorii ce nu sunt orientați asupra mersului pieței lemnului și a împiedeca pe importatori și intermediari de a specula conjunctura lemnului. Față de majorările continue ale prețurilor, contractele de vânzare ce se încheie astăzi, se vizează de Asociația Industriilor Forestiere, după următoarele norme:

1. Plata în dolari liberi;
2. Prețurile sunt valabile pentru vânzări până la 15 Mai a. c., și pentru livrări până cel mai târziu 31 Iulie.
3. Prețurile sunt fixate pe baza:
 - a) de Lstg. = 852 lei,
 - b) taxa de export de 5%,

c) cifra de afaceri de 1%,

d) tarif de transport în vigoare la 1 Aprilie a. c.

Dacă aceste elemente de prețuri se vor modifica în plus sau minus, sau dacă se vor mai înființa taxe noi până la epuizarea contractului, exportatorul e obligat să adauge în factură în plus sau în minus diferența respectivă.

Această clauză face parte integrantă din contract.

4. Pentru contractele existente vizate de U. G. I. R. până la 9 Martie a. c., și executate după 15 Aprilie a. c., s'a luat dispoziția de a fi facturate la prețurile listei din 11 Ianuarie a. c., majorate cu 15%. În aceste prețuri sunt cuprinse toate sarcinile survenite după 1 Ianuarie a. c., până astăzi, plus majorarea de fracht ce se va aplica dela 1 Aprilie a. c..

5. Contractele se încheie sub rezerva aprobării organelor în drept din România.

Obligațiunile contractuale de mai sus, impuse de Asociația Industriilor Forestiere din România, sunt mai mult decât necesare, deoarece:

a) dau posibilitatea fabricanților, care nu au putut prevedea conjunctura favorabilă a lemnului, să beneficieze în parte de noile prețuri urcate;

b) împiedecă pe importatori și intermediari de a achiziționa mărfuri la prețuri reduse pentru a le exporta mai târziu când prețurile se vor urca din nou.

În rezumat; prețurile sunt ferme, prezentând tendința de a se majora, ca o consecință a cererilor mari ce vin din afară. Fabricanții de lemnărie, în interesul lor propriu, nu trebuie să accepte a vinde decât cantități mici de lemnărie, în termene scurte de livrare și numai la prețurile zilei și cu prevederea în contracte a clauzelor de mai sus.

Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRȚI

SMOLIK, LADISLAV:

Natural ferromanganiferous Concretions as remedy for chlorosis.

(Concrețiuni feromanganofercase naturale ca remediu în contra clorozei).

Stockholm, 1939, Verhandlungen der vierten Kommission der Internationalen Bodenkundlichen Gesellschaft, pag. 95—98.

Un studiu comprimat la 2 pagini, dând în esență rezultatele unor experimentări interesante, după cum vom vedea, și pentru silvicultori. În adevăr, e vorba de boala numită cloroză, pe care noi o legăm totdeauna de numele de salcâm, căci la noi se vorbește în deosebi de cloroza salcâmului.

De unde vine această maladie? Știam din Enculescu (Zonele de vegetație lemnoasă din România, București, Cartea Românească, 1924) că, în general, carbonatul de calciu a fost considerat ca provocator și anume atunci când era absorbit în cantități anormale. Această absorbție anormală a fost lămurită, după cum menționează Enculescu, de Arkadij Dementief (La chlorose des plantes et les moyens de la combattre. Ann. Sc. agr. fr. et étrang. Tom. II, fasc. 1, Paris 1904) care a arătat că absorbția anormală se întâmplă când perii absorbanți sunt distruși parțial sau total și deci numai atunci când

planta nu-și mai poate regla absorbția cantității normale de carbonat. Așa dar, nu carbonatul de calciu în sine mai mult decât o funcțiune deranjată a plantei. Tot Enculescu menționează și alte ipoteze ca aceea formulată de Roux (Traité historique, critique et expérimental des rapports des plantes avec le sol et de la chlorose végétale, Paris 1900), după care cloroza s'ar datora acțiunii unor microorganisme, lipsei ferului, etc.

În sfârșit D-nii Petcuț și Chiriță (Impăduririle în sprijinul agriculturii din Sudul Basarabiei, București, 1937, Referate, Comunică ICEF., Seria II, Nr. 17), constată prezența clorozei la salcâm chiar la vârste tinere, fără a-i da însă o explicație.

În studiul, pe care-l semnalăm de data asta, autorul trece în revistă diferitele cauze presupuse de diferiți cercetători ca provocatoare a clorozei la plante și anume cantitatea anormală de Fe, Mn, Cu, Ca, Mg, N, Zn, etc. în sol, dar dă în special rezultatul unor experimentări făcute în Sudul Moraviei (fosta Cehoslovacie, actualul protectorat al Boemiei și Moraviei), unde s'a constatat de asemeni cloroza la meri, peri, pruni, salcie, salcâm, paltin.

Ocupându-se cu cartografierea solurilor din această regiune aparținând Școlii de pomicultură dela

timp spre a se stabili volumul arboritelor. Autorul se ocupă în acest articol de crorile și greșelile ce se fac pentru determinarea volumului.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Nachzucht der Wildrosen.

In legătură cu cultura răsunerei:

In anul trecut în Germania s-a căutat a se răspândi cultura răsunerei pentru considerentul că este un foarte bun arbust pentru marginea pădurei și pentru faptul că fructele sunt foarte bogate în vitamina C. Autorul dă câteva învățăminte asupra germinării semințelor și asupra butășirii răsunerei cu ajutorul hormonilor.

*

Cugetul 3, 1 Martie 1940.

H. Thiem:

Über die bisherige Leistung der Maikäferbekämpfung mit staubförmigen Dinitro-ortho-Kresol.

Despre rezultatele de până acum în combaterea cărăbușului cu Dinitro-ortho-Kresol în pulbere.

Acest preparat se dovedește a da foarte bune rezultate, are o mare putere de otrăvire. Este puțin dezavantajos din cauză că este vătămător pentru multe alte plante: pomi roditori, zarzavaturi.

Ing. Hans Schwarz:

Die Standorts- und Waldniederung (Landschaftsgliederung) von Niederdonau.

Clasificarea stațiunilor și pădurilor din ținutul de dedesubt de Dunăre (Austria).

Autorul analizează stațiunile și pădurile caracteristice ce se găsesc în acest ținut.

Dr. Jakale Noziger:
Bodenuntersuchungsergebnisse zum Kalkdüngungsversuch I.

Rezultatele cercetării solului în urma îngrășării cu calcar.

Cercetând aciditatea solurilor în parcelele îngrășate cu calcar, autorul găsește că pentru determinarea nevoii de calcar este destul să se cerceteze stratul superficial.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1, January, 1939.

Editorial.

John Evelyn: un precursor.

John Evelyn a fost un englez (contemporan și prieten cu Robert Boyle și William Harvey) care a scris în 1662 o carte „*Sylva or a discourse of forest trees*”. Patru ani după apariția ei s'a notat că milioane de arbori au fost plantați.

Acesta e faptul.

Redactorul șef al revistei pornește dela această constatare pentru a ridică o chestiune, poate de ordin sentimental dintr'un punct de vedere, dar foarte importantă și semnificativă totodată.

Subliniem ideea centrală: e vorba de un trecut și de o origină.

El spune: toate profesiunile și științele mai vechi și-au stabilit fundamentele istorice respective, iar membrii acestor categorii de intelectuali își cunosc trecutul profesiei și sunt mândri de el. De ex.: orice fizician știe cine a fost Galileu, Newton, J. Clerk-Maxwell, Sir W. Thompson, Volta, Faraday etc. Orice fitopatolog cunoaște lucrările lui Fabricius, De Bary, Kühn, Brefeld,

Koch, Sorauer, Marshal Ward, E. F. Smith. Orice medic învață despre Hippocrates, Paré, W. Harvey, E. Jenner, O. W. Holmes, Pasteur, Osier. Care chimist nu știe de Lavoisier, Sir H. Davy, Dalton, Mendeléeef, Liebig, etc.?

De aceea și silvicultorii trebuie să fie familiarizați cu trecutul lor (al silviculturilor) și să fie mândri de realizările noi John Evelyn, Zanther, Georg Ludwig Hartig, Cotta, Hundeshagen, Heyer, Duhamel, Lorentz, Huffer, Schlich, etc., — chiar dacă aceștia nu vor fi fost înălțimea chimiștilor, fizicienilor, medicilor, botaniștilor, etc., dar ale căror fapte nu sunt mai puțin importante.

În această ordine de idei se vorbește mai departe despre trecutul silviculturii, care trebuie să urmărească o maturitate intelectuală. Aceasta se va ajunge atunci când marile nume din această categorie de intelectuali vor fi cunoscute și respectate ca și proeminentele figuri de medici, fizicieni, chimiști, etc. Silvicultorii trebuie să dezvolte bazele istorice ale profesiei ca știință și practică. E o chestiune de demnitate și prestigiu a silviculturii.

În ceea ce îi privește, ei încep prin înscrierea lui Evelyn în lista precursorilor, chiar dacă și alte categorii de intelectuali l-ar considera printre înaintași.

Conrad H. Hammar:

Extinderea controlului statului și amenajarea terenurilor împădurite fără cumpărare.

Suprafețele care trebuiesc amenajate sunt foarte întinse. Lucrul merge greu pentru că sunt foarte mari cheltuielile, întrucât în sistemul lor de până acum, americanii cumpărau proprietățile particulare. Autorul are

alt plan: autoritățile de stat să exercite controlul și să facă amenajamentul, proprietarii rămânând mai departe stăpâni. Venitul provenit din vânzarea lemnului ar urma să fie împărțit după un aranjament prealabil, iar autoritățile locale ar primi anumite subvenții. În felul acesta controlul și amenajarea ar costa mult mai puțin.

Richard Toole:

Relațiuni între prezența maladiei acelor în plantațiunile de Pinus tecda și anumite proprietăți fizice ale solului.

Un articol interesant pentru fitopatologii forestieri, prin metoda statistică aplicată în materie de maladia arborilor.

John F. Preston:

Rezultatele programului de plantarea arborilor și arbuștilor al Serviciului de conservarea solului.

Serviciul de conservarea solului a plantat circa 350 milioane puiți pe o suprafață de circa 217.500 acres. Mare parte din această întindere are condițiuni staționale vitrege pentru plantațiuni și se admite pe altă parte că s'au comis pe alocurea greșeli în alegerea speciilor. Totuși pe circa 80 mil de acres din cele 110 mii cercetate, plantațiunile sunt mulțumitoare.

A. B. Recknagel:

Silvicultura particulară în Statele din NE cu specială referință la partea N din New York.

Se descrie progresul industriei forestiere din NE și se discută posibilitățile pentru un progres similar în NW, exprimându-se opiniunea că

pentru o industrie forestieră în NW
conjunctura e favorabilă.

Nelson C. Brown:
Progresul în pădurile comunale.

Acum câțiva ani s'a manifestat un
deosebit interes pentru creierea și
desvoltarea pădurilor comunale.

Mai târziu ideea a scăzut în in-
tensitate. Totuși sunt realizări care
trebuiesc continuate cu atât mai mult
cu cât prin aceasta se alătură miș-
cării și alții: inginerii hidraulici,
edilii orașelor etc., ceea ce are ca re-
zultat progresul ideii forestiere.

Henry I. Baldwin:
*Nouii aspecte în certificarea se-
mințelor.*

O problemă foarte complexă, care
n'a putut fi rezolvată decât după
multe și susținute campanii, certifi-
carea semințelor trebuie cunoscută în
obiectivele și posibilitățile ei pentru
a se realiza un progres adevărat și
St. Unite. Articolul își are rostul
tocmai în această campanie de in-
formare și este un răspuns la cere-
rea formulată în Congresul din 1937.
Două comentarii semnate de E. W.
Littlefield și Hardy L. Shir-
ley urmează articolului.

Michel Afanasiev:
*Efectul acidului indolebutyric asu-
pra formării rădăcinilor la câteva
cesențe foioase.*

Svend O. Heiberg:
*Solul forestier în legătură cu sil-
vicultura.*

Se accentuează asupra importan-
ței însușirilor fizice și biologice ale
solului pentru producție în raport

cu caracteristicile chimice. Se dis-
cută de asemeni influența diferitelor
metode de tăere, a diferitelor
esențe, a pășunatului, focului, etc.,
asupra solului forestier.

Frank J. Hallauer:
*False interpretări în tendințele
de consumul lemnului.*

Consumul lemnului a necăjit pe
mulți silvicultori. Mulți s'au între-
bat chiar de necesitatea diferitelor
activități forestiere când betonul și
oțelul au câștigat atât de multe do-
menii de întrebuintare. Se dovedește
însă că lemnul n'a pierdut din im-
portanța lui și că există tendințe
pentru o întrebuintare și mai accen-
tuată.

*
*

*Relațiune între compoziția arbore-
tului și securitatea recoltei.*

Titlul acesta este al raportului
Comitetului pentru Silvicultură al
Secțiunii din New England a Socie-
tății silvicultorilor americani. Comi-
tetul relevă că există două școli în
ceea ce privește această problemă.
Una e de părere că trebuie să se co-
pieze natura. A doua, că trebuie să
se cultive amestecul care aduce cea
mai mari și sigure profituri, iar ace-
la care se realizează în condițiunile
naturale. Opiniunea comitetului este
că asociațiile ajunse la stadiul de
climax trebuie să servească ca ghid
pentru lucrările forestiere în mate-
rie de compunerea arboretului.

Elmer M. Bacon:
*Întrebuintarea celulei fitoelectrice
pentru măsurarea luminii în arbo-
rete.*

Celulele fitoelectrice au fost foarte mult folosite pentru măsurarea intensității luminii în arborete. Autorul crede că suprafața plină a celulei e cauza multor erori și deaceia propune încorporarea celulei într-o sferă. Rezultatele obținute cu această modificare sunt prezentate în două forme: prin înregistrări continue și măsurări pe timp limitat.

*

Nr. 2, February 1940.

Editorial:

Marea rațiune de a fi a Societății.

La începuturile ei, mai acum vreo patruzeci de ani, relațiunile profesionale dintre silvicultori erau dintre cele mai simple. Mai toți făceau parte aproape din același serviciu, iar numărul lor era destul de redus. Cu timpul însă situația a evoluat în sensul că silvicultorii au ajuns a fi despărțiți la mai multe și diferite întreprinderi de stat și particulare deși într'un fel se poate spune că în ultimă analiză toți au același stăpân: publicul, și deci unitatea e păstrată. Numai că nu toți sunt de aceeași părere. Ca dovadă se poate cita conflictul care există între silvicultorii din Serviciul federal, Serviciul de Stat, sau înăuntrul aceluiaș Serviciu atunci când jurisdicțiile și câmpurile de acțiune respective nu sunt definite.

Situația aceasta o relevă redactorul șef al revistei în editorialul de care ne ocupăm, întrucât a constatat-o la Congresul silviculturilor din Dec. 1938, și ale cărui lucrări sunt publicate în numărul pe Februarie 1939 pe care-l recenzăm acum.

Problema mai gravă pe care o atacă redactorul este aceea a SOLIDARITĂȚII PROFESIONALE pe care

de fapt o pune în discuțiune însăși natura relațiunilor dintre membrii Societății. Reflecțând asupra acestei probleme se întreabă dacă se mai poate spera într'o solidaritate profesională când atâtea forțe eruptive și centrifugale se manifestă cu vigoare. Și totuși poate că tocmai aci să stea marea rațiune de a fi a societății silviculturilor: să întărească și să desvolte spiritul de solidaritate al membrilor, căci ce altă asociație ar putea svârli poduri, pentru a face legătura, între diferitele grupe? Trebuie să se găsească puncte de atașament, obiective comune, gânduri comune, în ciuda diferențelor de opniune existente înăuntrul Societății. Căci fără îndoială, nu poate Societatea să gândească la fel în fiecare an. Ar fi un semn de atrofie. O caracteristică a membrilor Societății este toemai dinamismul concepțiilor, în sensul căutării de drumuri noi, de orientări noi, de exproprieri noi.

Un lucru rămâne însă mai stabil: acesta e idealul profesional. E ceva care nu se poate schimba de la an la an. Silvicultorii, la urma urmei, n'au produs încă un Hippocrates, de exemplu, care a fost în stare acum 2400 de ani să formuleze un jurământ, care și în ziua de azi păstrează o putere călăuzitoare în desvoltarea idealismului profesional la medici. Probabil însă că se va ridica vreodată un suflet de silvicultor care să cristalizeze în câteva scurte paragrafe idealurile silviculturilor, de unde ar fi ei: din Statele Unite, ori Rusia, ori Tumbuku.

Nu e vorba deci de a discuta idealul profesional ci anumite probleme, obiective ori apropiate, asupra cărora punctul de vedere trebuie exprimat de Societate, cum de altfel

s'a și mai făcut. Trebuie însă ca Societatea să-și păstreze independența, nu să fie dominată de vre-un grup oarecare. Singură Societatea poate să scruteze tot orizontul problemelor. Dacă uneori busola se deranjează, nu înseamnă că pilotul trebuie schimbat. Societatea Silvicultorilor americani rămâne mai departe în funcțiunea de definire a obiectivelor profesionale.

*

Al 38-lea Congres al Societății Silvicultorilor americani s'a ținut la 15—16—17 Dec. 1938 în Columbia, Ohio. Participanții au fost mai puțin numeroși decât în anii trecuți, înregistrându-se totuși un număr de 385 de participanți. Spre deosebire de Congresele precedente, s'au dăbătut mai ales problemele silvice de actualitate în regiunile unde agricultura este foarte dezvoltată: conservarea solului și a apei, integrarea vânătorului în amenajamentele forestiere, problema formelor de păduri, perdele de protecție, au fost chestiuni cercetate cu toată temeinicia.

O notă de amănunt, dar care trebuie relevată la Congresele americane, e grija manifestată pentru îmbunătățirea timpului Doamnelor Silvicultorilor, care își însoțesc soții la Congrese. Se aranjează pentru dănselor vizitări de muzee și galerii de artă, biblioteci, universitate, recepții, etc. De asemenea se dă atenție banchetului Congresului, cu care ocazie se organizează în afară de producții muzicale, scenete amuzante (skit) din viața silvicultorilor sau anumitor personalități. Scopul acestor detalii în organizarea Congresului e evident: strângerea legăturilor dintre membrii aceleiași familii forestiere.

În cele ce urmează vom da cu titlul de orientare și indicație bibliografică lucrările Congresului.

G. H. Collingwood:

Elementele programului forestier național.

Raymond D. Garver:

Patrimoniul silvic național.

Charles A. Gillet:

Inceputurile de colaborare în economia forestieră.

William L. Hall:

Progresul și problemele practicei în economia forestieră particulară.

Clyde Martin, W. J. Damtoft, E. R. Linn, W. M. Oettmeier, B. M. Lufburrow, G. D. Cook, H. Work, S. Moir, J. B. Woods, A. E. Wackerman:

Raportul comitetului pentru economia silvică particulară.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:

Raportul comitetului pentru învățământul silvic fermier în școlile de agricultură.

W. W. Chase, R. T. King, H. L. Shantz, W. P. Taylor, W. H. Wight, N. W. Hosley.

Raportul Comitetului pentru amenajarea vânătorului în legătura cu silvicultura.

H. E. Clepper, S. T. Dana, I. T. Haig, H. J. Lutz, H. I. Baldwin:

Raportul Comitetului pentru colaborare cu organizațiunile științifice.

Ralph S. Hosmer:

Raportul Comitetului pentru relațiunile internaționale.

G. Bates, R. Kilbourne, A. C. McIntyre, E. N. Munns, J. R. Phillips, J. Kittredge, Jr.

Raportul Comitetului pentru amenajarea basinelor de recepție.

C. H. Guise, H. Schmitz, S. N. Spring, Lyle F. Watts, W. Mulford, D. B. Demeritt, H. H. Chapman.

Raportul Comitetului consultativ pentru recunoașterea Școalelor de silvicultură.

E. H. Frothingham, R. S. Hosmer, L. F. Kellog, Thornton T. Munger, G. Pinchot, H. A. Smith:

Raport asupra trecutului comitetului pentru silvicultură.

G. R. Durrell:

Efectele sociale și economice ale perdelelor de protecție în preții în sensul ameliorării solului și condițiilor de viață.

John P. Shea:

Părerile unui psiholog asupra serviciului forestier.

John T. Auten:

Un program pentru studiul soluțiilor forestiere în Statele Centrale.

Willis M. Baker:

Locul silviculturii în conservarea solului și apei în valea Tennessee.

Victor H. Cahalane:

Incorporarea amenajării vânătorii în economia silvică în Statele Centrale.

H. R. Koen:

Problemele economiei forestiere în regiunea Ozark.

L. E. Sawyer:

Situațiunea economiei forestiere fermiere în Statele Centrale.

A. C. Ringland:

Basinele de recepție și drumurile apelor.

Myron Krueger:

Cu este învățământul silvic?

Gordon D. Marckworth și P. L. Buttrick:

Pentru ce este îmbrățișată cariera de silvicultor?

John Sammi:

Brevetarea silvicultorilor.

Cedric H. Guise:

Note statistice dela școlile forestiere pe 1938: înscrieri și diplome acordate.

T. Bălănică

LESNOE HOZIAISTVO.

No. 11/1939 Goslestehizdat, Moscova.

P. A. Răbacioc:

Experiențe practice cu ghinda de stejar.

Autorul contestă părerea, că ghinda de stejar își pierde foarte repede puterea de germinație și povestește două cazuri, cari dovedesc contrariu.

La începutul lunii Iunie 1923 s'a aruncat în coada unui iaz mai multă ghindă (1 Centner) culeasă în 1914 și abandonată într-o clădire părăsită. În luna Iulie 1923 ghinda a răsărit ca peria.

În același ocol silvic (gov. Jitomir-Ucraina) autorul a cules în toamna 1927 multă ghindă și a însilozat-o peste iarnă. În primăvara 1928 o parte din ghindă s'a semănat, iar cca. 15 hl. a fost pusă la păstrare în lăzi cu nisip. Această ghindă s'a semănat în primăvara 1929 în parchetele exploatate în acel an și a răsărit în întregime.

P. N. Barabanov:

Paltinul de câmp — esență cauciuciferă.

În 1938, complectând un erbar în grădina dendrologică de pe lângă Institutul Agronomic din Belorusia (Rusia albă) autorul a remarcat că seva paltinului de câmp aflată în extremitățile părților aeriene tinere expusă la aer, se îngroașă repede și se întinde, formând fire subțiri, cari se contractau în sensul lungimii, ca și firele de cauciuc.

Procedând la analiza sevei, a frunzelor, semințelor și a lujerilor terminali de 1—2 ani la paltin de câmp și jugastru s'a găsit:

	% cauciuc	% smoală
sevă-paltin de câmp	1.10	17.6
frunze-paltin de câmp	0.20	5.4
semințe-paltin de câmp	0.35	3.7
lujeri de lan de câmp	0.25	2.8
lujeri de lan de câmp	0.07	1.5
lujeri de jugastru	0.05	2.0
frunze-jugastru	0.45	5.8
semințe-jugastru	0.30	2.0

Procentele nu sunt mari; se pot compensa însă prin ușurința cu care se poate extrage acest component. Prezintă interes și smoala, care în industria cauciucului se folosește la amestecuri.

Analizele n'au semnalat prezența cauciucului la alte acerinee.

Experiențele continuă, autorul exprimându-și dorința, ca ele să continue în tot cursul perioadei de vegetație.

V. Lisievici

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESSEN.

Caletul 3—4, Martie-Aprilie 1940
I. Studii.

Swart:

Pflanzenzucht und Pflanzung im Dienste der Leistungssteigerung.

Cultura puieților și plantarea în serviciul sporirii producției.

Se arată rezultatul unor cercetări, din cari reiese că pentru a putea spori creșterea (producția) pădurilor, nu este de ajuns să întrebuițăm la plantare puieți proveniți din sămânță indigenă de cea mai bună calitate, ci trebuie urmărită o selecționare a puieților înșiși, protejând pe cei mai bine dotați și înălțurând pe cei slabi.

B. Schneider:

Untersuchungen über den Einfluss des Unterbaues auf den biologischen Zustand des Auflagehumus im nordwestdeutschen Kieferngebiete.

Cercetări despre influența subarboretului asupra stării biologice a humusului brut în regiunea de pin din Nordvestul Germaniei.

Cercetările de față au urmărit timp de 14 ani înrăurirea pe care o exercită asupra solului subarboretul alcătuit din diferite specii de foioase în pădurile de pin din N.V. Germaniei. Analizându-se litiera s'a constatat că frunzișul de fag, care conține mult acid silicic și puțin calciu, produce un humus slab, pe când frunzișul de mesteacăn, de castan bun, de Prunus serotina și mai ales cel de Sorbus aucuparia (scoruș) dă un humus bun, deoarece conține mult calciu.

S'a mai ajuns la concluzia că prăgătirea descompunerii substanței organice se face de ciuperci, în deosebi de Hymenomycete.

Viața microorganismelor poate fi mult stimulată prin îngrășăminte (var nestins, cenușă de lemn).

III. Recenzii:

Handbuch der Pflanzenkrankheiten (Manualul bolilor la plante). Vol. 6. Scos de Dr. h. c. O. A. Appel. Fascicola 3, colaboratori: Dr. W. Fischer, Dr. G. Hilgendorff, Dr. H. Sachtleben, Dr. E. Riehm, Dr. W. Troppmann, Dr. A. Winkelmann, Dr. H. Zillig. Berlin: Paul Parey, 1939. Prețul fascicolei 3 17,80 RM.

Recenzent *Liese*.

Lehrbuch der Pflanzenphysiologie (Tratat de fiziologia plantelor) de E. Bünning, K. Mothes, F. von Wettstein. Vol. II: Fiziologia creșterii și a mișcărilor. De Dr. E. Bünning. Cu 23 fig. Berlin: Julius Springer. Prețul leg. 19,80 RM.

Recenzent *Liese*.

Lindner Erwin: Die Fliegen der Palaearktischen Region. (Muștele regiunii Palearctice), fascic. 122—129. Erwin Nägele, Stuttgart.

Recenzent *H. Baron v. Gejr.*

G. T. T.

I N F O R M A Ț I U N I

— D-nii Ing. Anastase Nedelcovici și Ing. Dem. Grozescu, au fost numiți membri în Consiliul permanent al agriculturii; primul în calitate de conducător al Direcției Comerciale a Pădurilor, iar cel de al doilea în calitate de conducător al Direcției Silvice. (Mon. Of. 97 din 24.IV.1940).

— D-l Ing. Al. Beldie, a fost detașat dela Direcția Silvică la Icef. pe data de 1 Aprilie 1940.

— D-nii Nic. Iancov dela ocolul silvic Sudrigiu și At. Trifănescu dela Icef. au cerut să fie primiți ca membri ai Soc. Progresul Silvic.

— Legea modificatoare a părții IX-a din legea privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii a apărut în Mon. Of. Nr. 97 din 24 Aprilie a. c.

— În Mon. Of. Nr. 98 din 25 Aprilie a. c. a apărut Legea modificatoare a Camerilor agricole.

— Eforia Spitalelor Civile din București angajează urgent un inginer silvic cu practică la Stat de cel puțin cinci ani.

— D-l Ing. Corneliu Șmighelschi, șeful ocolului silvic Bistrița din jud. Năsăud a obținut schimbarea numelui, numindu-se pe viitor Corneliu V. Blaga-Șmighelschi. (Decret Regal. 4404/1939).

— D-l Ing. I. Moga a fost numit director al regionalei Arad, în loc vacant.

— Cu prilejul zilei de 10 Mai a. c. s'au decernat următoarele decorații:
A. Steaua României.

I. În gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Horia Lazăr.

II. În gradul de cavalier, d-lui:

1. Ing. M. Petcuț.

B. Coroana României.

I. În gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Anastase Nedelcovici.

II. În gradul de ofițer d-lor:

1. Ing. C. M. Bunescu.

2. Ing. Tr. Heroiu.

3. Ing. Andrei Ionescu.

4. Ing. Th. Păiș.

III. În gradul de cavalier, d-lor:

1. Ing. Aurel M. Comșa.

2. Ing. V. Cota.

3. Ing. C. T. Ionescu.

4. Ing. Mircea Ramulus.

5. Ing. Dănilă Roșu.

6. Ing. I. T. Șerbănescu.

7. Ing. Eugen Vintilă.

— D-l Ing. Oprea Ștefănescu a fost însărcinat cu conducerea Ocolului silvic Cămpeni (jud. Turda). Mon. Of. 113 din 17.V.1940.

— Prin Dec. Min. Nr. 9233 din 17.V.1940, s'a înfinitat pe lângă fie-

care Ținut o „comisie ținutală agricolă” compusă din:

- 1) Rezydentul regal al Ținutului,
- 2) Trei președinți numiți de către Rezydentul regal, dintre președinții Camerelor agricole din Ținut,
- 3) Șeful Inspectoratului agricol de pe lângă Ținut,
- 4) Șeful Inspectoratului sanitar veterinar zootehnic de pe lângă Ținut,
- 5) Șeful Inspectoratului silvic de pe lângă Ținut.

Atribuțiile acestei comisii sunt:

- a) să coordoneze planul de lucru al Camerelor agricole din cuprinsul Ținutului,
- b) să dea aviz asupra bugetelor Camerelor agricole din cuprinsul Ținutului,
- c) să stimuleze și să urmărească aplicarea pe teren a planului de lucru, stabilit pentru fiecare Cameră agricolă din Ținut,
- d) să facă propuneri Ministerului Agriculturii și Domeniilor asupra tuturor problemelor și nevoilor agriculturii din Ținutul respectiv.

— In Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1940, a apărut următoarea decizie privind, în special, avansările în Corpul inginerilor silvici:

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,

Având în vedere referatul d-lui director al Direcției Silvice de la jr. Nr. 4.029 din 1940;

Având în vedere dispozițiile art. 76 din legea de organizare a Corpului Silvic,

Decidem:

Art. I. Inscrierea în Corpul Tehnic Silvic, se face prin decizie ministerială, pe baza cererii scrisă a inginerilor și a actelor prevăzute de art. 5 din legea de organizare a

Corpului silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 din 28 Septembrie 1923, cum și pe baza dovezii de înscriere în Colegiul Inginerilor, Secția Silvică.

Art. II. Dispozițiunile legii de organizare a Corpului silvic, privitor la înaintările inginerilor silvici, nu sunt aplicabile decât inginerilor silvici, înscriși în Corpul Tehnic Silvic, conform normelor de mai sus.

Art. III. Incadrări în gradele prevăzute de lege, se pot face numai prin înaintări la vechime, cu considerarea vechimii în ultimul grad și a stagiilor maxime cerute de lege pentru fiecare din gradele superioare, același în care se află solicitantul și cu judecarea activității și constatarea împlinirii și a celorlalte condițiuni legale (diplomă, examen, etc.). Pentru gradele de la subinspector în sus inclusiv, vechimile se socotesc de la data reușitei la examen.

Art. IV. Înaintările inginerilor silvici, se fac de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în urma propunerilor făcute de către Comitetul de înaintare.

În acest scop, Direcția Silvică va întocmi anual tabloul inginerilor propuși spre înaintare de către administrațiile respective, tablou ce se va publica în Monitorul Oficial, cu cel puțin 30 zile înainte de începutul lunii Octombrie, timp în care cei eventual omiși pot prezenta contestații Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcția Silvică, care le va supune Comitetului de înaintări.

Inginerii ale căror contestații vor fi găsite justificate, vor fi trecuți într-un tablou suplimentar fără a mai fi nevoie de a fi publicați în Monitorul Oficial.

Pentru inginerii reușiți la examenul de subinspector silvic, nu este obligatorie publicarea în Monitorul

Oficial, iar trecerea pe tabloul de înaintare se va face pe baza rezultatului examenului.

Art. V. Inginerii șefi silvici nu se pot prezenta la examenul de sub-inspector, decât începând cu ultimul an al vechimii minime, necesare pentru avansarea la alegere.

Art. VI. Comitetul de înaintări al inginerilor silvici se compune din: directorul Direcției Silvice, directorul pădurilor Statului, directorul I. C. E. F.-ului, președintele Secției Silvice din Consiliul tehnic, precum și din directorii altor direcțiuni ce se vor mai înființa, ca membri de drept, și din câte doi membri din fiecare grad, începând dela gradul de inspector în sus, numiți anual de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, după propunerea Direcțiunii Silvice.

Comitetul lucrează sub președinția ministrului sau a subsecretarului de Stat, ori a unuia dintre membrii comitetului, delegat în acest scop.

Art. VII. Acest comitet stabilește dreptul de avansare la vechime și la alegere, iar înaintările nu se pot acorda decât în urma propunerilor Comitetului de înaintări.

Art. VIII. Comitetul de înaintări se va pronunța numai asupra inginerilor silvici, trecuți pe tabloul de avansare, care îndeplinesc condițiunile legale pentru a fi avansați la 1 Ianuarie al anului pentru care se întrunește comitetul.

Art. IX. Comitetul lucrează valabil, numai cu toți membrii săi.

Participarea la lucrările comitetului este obligatorie. Cei care vor lipsi fără motiv de forță majoră, vor fi sancționați.

Delegația de a participa la lucrările comitetului, prevalează orice delegație.

Membrul care lipsește va fi de îndată înlocuit prin decizie ministerială.

În caz de lipsa unui membru de drept, va fi înlocuit prin subalternul său imediat.

Vor fi admiși pentru avansare numai inginerii care au obținut majoritate de voturi din numărul total al membrilor comitetului.

În cazul când candidatul a obținut numai jumătate din numărul voturilor, președintele decide.

Art. X. Inginerii silvici propozabili la înaintare, nu pot fi numiți în comitet.

Membrii de drept nu votează la gradul al care sunt propozabili.

În acest caz majoritatea se socotește în raport cu numărul membrilor.

Art. XI. Pentru fiecare loc propus la avansare la alegere este necesar să corespundă și o avansare la vechime, numai dacă sunt candidați, care să îndeplinească condițiunile de a fi avansați de drept, adică la vechime. În cazul când lipsesc candidați la vechime, vor fi propuși numai candidații la alegere. În ce privește propunerile de avansare la alegere, pentru gradele de inspector general și consilier silvic, ele se vor face numai în măsura în care administrațiile, în cadrul cărora funcționează acești ingineri, le pot da utilizarea corespunzătoare gradului la care respectivii candidați sunt propuși.

Având în vedere nevoile de personal superior în conducerea serviciilor silvice și necesitatea normalizării proporțiunii numărului inginerilor silvici, în fiecare grad, pentru înaintările pe 1 Ianuarie 1940, la gradele de inginer consilier și inspector ge-

neral silvic, se va propune de către Comitetul de înaintări maximum câte cinci candidați pentru fiecare din aceste grade.

Art. XII. Inginerii silvici propuși de comitet spre înaintare, vor fi trecuți pe tabloul în ordinea numărului de voturi obținute și la același număr de voturi, în ordinea vechimei în grad și apoi a vechimii în serviciu.

Inginerii propuși de comitet spre avansare în anul precedent și neavansați, vor fi trecuți în același tablou la început, afară de cazul în care administrația face între timp contestație, asupra activității și calificării acestora, în care caz contestațiile eventuale se supun Comitetului de înaintări.

Art. XIII. Inginerii silvici cu certificat, vor fi avansați după aceleași norme ca și cei cu diplomă dacă au trecut examenul de subinspector silvic.

Art. XIV. Inginerii silvici dîrnăști, din cadrul de Stat sunt încadrați și avansați după aceleași norme ca și cei bugetari.

Art. XV. Cererile referitoare la rectificările de vechime în grad și de încadrări în Corp din partea inginerilor silvici, se supun Comitetului de înaintări, cu referat din partea Direcției Silvice.

Rectificările de vechime pentru trecut derivând din calcule individuale, ale fiecăruia, potrivit timpului servit nu se admit, deoarece Co-

mitetul de înaintări și ministrul actual nu pot împiela asupra propunerilor făcute de comitetele anterioare și deciziilor date și neatacate în contencios, în termenul legal.

Art. XVI. Rectificări asupra încadrărilor din 1 Ianuarie 1924, nu se mai pot face, deoarece conform art. 74 din legea de organizare a Corpului silvic, aceste încadrări au fost făcute o singură dată în decursul primului an dela aplicarea legii.

Art. XVII. Rectificările de vechime nu se vor lua în considerare de comitet, decât dacă au la bază omisiuni dela prevederile legii și dacă se referă la ultimul grad în care se află inginerul.

Rectificările de vechime astfel acordate, se vor adăuga la stagiul minimal, prevăzut de lege pentru gradul respectiv.

Art. XVIII. Nu se admit rectificări la avansările făcute, la alegere și nici pentru anii în care Comitetul de înaintări nu a propus pe candidat la avansare, la alegere.

Art. XIX. Inginerii înaintați la gradul de subinspector pe bază de examen, nu pot cere rectificări de vechime pentru grade sau termene anterioare datei examenului de subinspector silvic.

Art. XX. D-l director al Direcției Silvice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 7 Mai 1940.

Ministru, G. Ionescu Sisești.

Nr. 11.863.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCALE

STIMATE ȘI IUBITE COLEG,

În conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocați la a 54-a Adunare Generală ordinară, care se va ține în ziua de 8 Iunie 1940, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 16 Iunie 1940**, la același oră și în același loc, cu orice număr de membri prezenți, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul:

ZIUA I — 16 IUNIE 1940.

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Președinte.
2. Cuvântările invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe anul 1939.
4. Aprobarea Bilanțului și Contului de Venituri și Cheltuieli, încheiate la 31 Decembrie 1939 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1939.
5. Aprobarea bugetului pe 1940.
6. Alegerea a 6 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1.Ianuarie 1941, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor: C. M. Bunescu, Ilie C. Demetrescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Surlan și Eug. Vâlceanu, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1940.
7. Alegerea pentru 1940 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

ZIUA II — 17 IUNIE 1940.

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor:

1. „Promovarea economiei forestiere private”.
Raportor: d. C. Horia Lazăr.
Coraportor: d. Ion Zeicu.
2. „Economia forestieră de războiu”.
Raportor: d. Dem. Grozescu.
Coraportor: d. Ilie C. Demetrescu.

Pentru ca dezbaterile și discuțiunile Adunării Generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărât următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 10 Iunie, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;
 2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective și într-o cât mai concisă formă.
 3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A, 297×210 m. m.);
 4. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;
 5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la Adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;
 6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;
 7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;
 8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, nepuținându-se vorbi mai mult de 10 minute.
- Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.
Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași ședințe.

* * *

Nu ne îndoiim, stimate și iubite coleg, că veți participa la dezbaterile Adunării Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte,

Secretar general,

Prof. M. DRĂCEA

I. ZEICU.

CERCUL DE STUDII

(Conferințe)

VII. D-1 Ing. DEM. TEODORESCU: *Pădurile Eforiei Spitalelor Civile din București și administrarea lor.*

— 27 Martie 1940 —

Conducerea cercului de studii al Soc. Progresul Silvic a voit ca conferințele din anul acesta să se încadreze într'un ciclu care să aibă ca temă: „Gospodăria în marile administrații forestiere altele decât Statul“. Nu s'a răspuns însă decât în parte la acest deziderat.

Una din conferințe încadrată în acest ciclu a fost aceea a d-lui Ing. Dem. Teodorescu care a vorbit despre pădurile Eforiei Spitalelor Civile din București, conferențiarul fiind conducătorul actual al pădurilor Eforiei.

Conferențiarul a început prin a face un istoric al Instituției, istoric care a interesat tot așa de mult ca și restul cuvântării. Trebuie să ne ducem cu 250 ani în urmă ca să descoperim origina marelui Instituții de asistență socială care este Eforia de azi.

Între ani 1695—1714 Spătarul Mih. Cantacuzino fratele domnitorului Șerban Cantacuzino ridică Mănăstirea Colțea și pe lângă ea înființează și primul spital din Țara Românească cu 24 paturi.

• Între 1735—1750 Grigore Ghica al II-lea zidește Mănăstirea Pantelimon și pe lângă ea creiază două spitale; unul cu 12 paturi pentru boli obișnuite și altul pentru ciumă și lingoare (tifos).

În jurul acestor două ctitorii, prin danile urmașilor fondatorilor și a altor donatori și miluitori, s'au încheșat Fundațiile Colțea și Pantelimon.

Pe la 1813, alt grup de boieri în frunte cu Marele Ban Grigore Făleanu, înființează al treilea spital cu 20 paturi; acesta este Filantropia, numit pe atunci Iubirea de oameni. Către acest spital au mers mai cu seamă danile negustorilor.

Aceste spitale s'au gospodărit separat până la 12 Aprilie 1832, când printr'o decizie, Generalul Kisselef le unește, creînd Eforia Spitalelor Civile din București, instituția de azi.

De atunci și până azi, administrarea ei a trecut prin diferite stadii.

„Cu toate greutățile de tot felul pe care vremurile și oamenii le-au ridicat de atâtea ori în Calea Eforiei, ea reprezintă și azi nu numai o generoasă tradiție națională, dar și cea mai importantă instituție de asistență publică românească“. În plus ea este aceea care „a încheșat

în spitalele sale și învățământul medical românesc“ pentru care a făcut „toate sacrificiile ca să facă posibilă o cât mai utilă colaborare cu Facultatea de Medicină“.

Azi în spitalele, sanatoriile, dispensarele, azilurile, leagănele și căminele aparținând de ea sunt 3059 paturi.

Averea Eforiei constă din: 63.721 ha păduri (în care se cuprind și poieni); 28.651 ha domeniu arabil (în care se cuprind și bălți); rente și acțiuni cari însumează 320 milioane lei; 2.438 ha terenuri petrolifere; imobile și hoteluri (numai în București are 29 imobile) în valoare de 200 milioane lei; uzina electrică și canalizarea dela Sinaia; colecții de tablouri; etc. De reliefat că Eforia a fost atinsă și ea de expropriere luându-i-se 121.424 ha terenuri arabile, în schimbul cărora a primit 300 milioane lei în rentă. Deasemenea i s'a expropriat și din suprafața păduroasă.

Domeniul păduros actual de 63.721 ha (din care 2.837 ha goluri) se repartizează: 7.475 ha la câmp, 12.934 ha la deal și 43.312 ha la munte. Din total 24,3% (15.488 ha) sunt tratate în crâng simplu și 75,7% (48.223 ha) în codru. Din punct de vedere al compoziției masivelor are: 13.186 ha (18%) rășinoase pure; 37.343 ha (52%) fag pur sau fag cu rășinoase; 4.530 ha (%) șleau; 15.456 ha (22%) stejar pur sau stejarul predomină și 2.650 ha (2%) specii moi altele decât rășinoasele.

În 1937/38 pădurile au adus un venit brut de 14.884.369 lei, cheltuielile însumând doar 3.195.460 lei; deci un venit net de 199 lei pe an și la ha. În anul 1938/39 acest venit net a urcat la 295 lei pe an și ha.

Exploatarea pădurilor se fac în regie, în antrepriză, dar mai ales în asociație cu particularii și cooperativele. Conferențiarul descrie sistemul asociației pe care-l socotește bun pentru Eforie în stadiul actual al administrației forestiere.

Conferențiarul a vorbit apoi de lucrările de regenerare, de amenajare, de ridicare în plan, de deschidere de drumuri și de șanțuri.

Pentru ascultători, conferința a avut un efect reconfortant, căci au putut să vadă că în afară de Stat, Eforia Spitalelor Civile, această mare instituție de asistență socială, deținătoare a unui important domeniu forestier, și-l gospodărește cu îngrijire, veniturile din păduri contribuind cu o cotă importantă la marea operă socială pe care o întreprinde.

La sfârșitul conferinței au luat cuvântul d-nii Mișu Florescu și prof. M. Drăcea cari au felicitat pe conferențiar pentru interesanta sa expunere și au lăudat Instituția pentru opera ce întreprinde.

At. Har.

VIII. Ing. ANDREI MĂLĂESCU: Pădurile U. D. R. și administrarea lor.

— 10 Aprilie 1940 —

Societatea privilegiată de căi ferate Austro-Ungare (pe scurt St. E. G.) a luat ființă la 1 Ian. 1855 prin cumpărarea Uzinelor, Minelor și Domeniilor din ținutul Carașului (Banat) dela Statul Austriac, cu un capital social de 110.000.000 fiorini, repartizat în 550.000 acțiuni à 200 fiorini.

După războiul mondial, Banatul revenind Statului Român, Ministerul Industriei și Comerțului este autorizat prin Decretul Lege Nr. 2455 din 8 Iunie 1920 să înființeze, împreună cu alte persoane sau Societăți, o Societate românească pe acțiuni, pentru exploatarea domeniilor, minelor și uzinelor din Reșița, proprietatea „Societății Privilegiate Austro-Ungare de Căi Ferate de Stat”.

Noua Societate s'a constituit în Adunarea generală constitutivă ținută la 10 Iunie 1920 în București în baza statutelor publicate în Mon. Of. Nr. 56 din 13 Iunie 1920, având firma socială „Uzinele de Fier și Domeniile din Reșița” Societate Anonimă (pe scurt Soc. U. D. R.).

La finele anului 1938 capitalul social al acestei Societăți se ridică la 910.000.000 Lei în acțiuni de câte 500 Lei.

Prin reforma agrară, Societății U. D. R. i se expropriează o suprafață de 31.206 ha din domeniile sale, astfel că astăzi suprafața acestor domenii este de 95.803 ha, care se repartizează după cum urmează:

Pădure	92,0%
Case și grădini	0,5%
Arătură	0,5%
Fâneată și pășune	5,0%
Improductiv	2,0%

Total 100,0%

După descrierea situației geografice a acestor domenii, conferențiarul face o scurtă descriere a factorilor mediului, insistând asupra cliimei (climă cu caracter oarecum mediteranean, regiunea fiind bântuită foarte frecvent de vântul dominant „Coșava”), și asupra solului, arătând că solul forestier al pădurilor U. D. R. se repartizează pe clase de fertilitate după cum urmează:

- 6,7% cl. I. (foarte bun).
- 69,8% cl. II. (bun).
- 19,9% cl. III. (mijlociu).
- 3,1% cl. IV. (slab).
- 0,5% cl. V. (foarte slab).

Trecând apoi la descrierea esențelor forestiere, arată că arboretele pădurilor U. D. R. sunt compuse procentual din următoarele esențe:

Fag și carpen	62,3%
Gorun, stejar, cer, gărniță	16,8%
Paltin, frasin și alte foioase	8,0%
Teiu	4,8%
Rășinoase	8,1%
Total	100,0%

Arboretele acestor păduri se repartizează pe clase de vârstă după cum urmează:

1— 20 ani	20,6%
21— 40 „	19,8%
41— 60 „	24,1%
61— 80 „	15,5%
81—100 „	20,0%
Total	100,0%

Insistă asupra eforturilor pe cari le fac silvicultorii cari conduc destinele acestor păduri pentru a spori procentul bradului, prin măsuri culturale adecuate scopului urmărit și arată că într'o perioadă de 40 ani, care s'a scurs dela întocmirea primului amenajament, s'a reușit să se sporească procentul bradului din cuprinsul Ocolului Anina dela 12% (în 1885) la 24,2% (în 1926). Arată apoi că silvicultorii actuali ai Reșiței preconizează și practică metoda înființării careurilor de brad de câte $\frac{1}{4}$ ha, în mod artificial, prin plantare și sămănare sub masiv, în păduri pure de fag în vârstă de 30—40 ani, careuri cari se marchează pe teren și se supraveghează cu atenție evoluția lor. Aceste careuri au menirea de a forma niște nuclee de răspândire naturală a bradului în arboretul viitor. Pentru crearea acestor careuri se preferă creștele de deal, de unde vântul poate împrăștiia cu mai multă ușurință sămânța de brad. Aceste buchete de brad fructifică la vârsta de 50 ani, când masivul înconjurător de fag are vârsta de 80—90 ani. Timp de 10—20 ani, până la tăierea definitivă, răspândește cu ajutorul vânturilor de toamnă sămânța (de brad) care incolțește ușor în litiera foioaselor, producându-se sub scutul pădurii bătrâne un semințiș bogat de brad.

Vorbind despre amenajamente, arată că prima ridicare în plan a pădurilor U. D. R. s'a făcut la 1860, iar la 1864 s'a întocmit și un plan al tăierilor, mai mult cu caracter informativ. La 1874 s'a întocmit un alt plan al tăierilor bazat pe lucrări detaliate de estimație, adoptându-se, pentru regimul codrului, revoluția de 80 ani, iar pentru regimul crângului revoluția de 40 ani.

După ce se pune în vigoare Codul Silvic ungar din 1880, se întocmesc amenajamente noi între anii 1884—1905, în cari revoluția pentru

regimul codrului se fixează la 100 ani, iar pentru crâng la 60 ani (în vederea transformării lui în codru, ceace mai târziu s'a și întâmplat).

Amenajamentele actuale s'au întocmit în conformitate cu prevederile Codului Silvic Român între anii 1924—1930, adoptând regimul codrului cu metoda de tratament a tăierilor succesive. Revoluția de 100 ani cu 5 perioade. Posibilitatea pe suprafață și volum.

S'a lucrat după metoda de amenajare a claselor de vârstă (fără afecții delimitate pe teren).

Pădurile U. D. R. sunt împărțite în 57 serii și 14 amenajamente (câte ocoale erau la data întocmirii amenajamentelor). Conferențiarul se declară pentru un amenajament unic al întregului Domeniu (sau cel mult pe bazine).

Hărțile generale de amenajament sunt întocmite la scara 1 : 25.000.

Volumul lemnos total al pădurilor U. D. R. a fost estimat la 15.561.000 m³.

Posibilitatea anuală teoretică s'a stabilit la:

87.000 m³ lemn de lucru.

242.000 m³ „ „ foc.

Total 329.000 m³ din tăieri principale.

136.000 m³ „ „ culturale (rărituri).

Total general 465.000 m³.

Creșterea medie anuală pe ha a pădurilor U. D. R. este de 3,7 m³ (a masivului principal), lemn plin comercializabil (corespunzător consistenței medii de 0,8 a pădurilor U. D. R.).

Regenerarea se face pe cale naturală, iar golurile neregenerate, cari se ridică anual la circa 20% din posibilitate, se completează prin plantații. Astfel în 1939 s'au plantat:

831.650 buc. pueți de foioase.

1.768.100 „ „ „ rășinoase.

Total 2.559.650 buc. pueți de 1—4 ani.

Plantațiile se degajează regulat de buruienile cotropitoare și se apără de pășunat cu garduri de sârmă ghimpată.

Vorbește apoi despre frecvența incendiilor și a delictelor silvice, arătând că în perioada de timp dela 1934—1937 s'au înregistrat 73 cazuri de incendii de pădure, iar delictele scad mereu numeric. De unde în 1932 numărul cioatelor rezultate din delicte era de 21.000, în 1939 acest număr a scăzut la 8300.

Incasările anuale ale Domeniilor U. D. R. din delictele silvice se ridică la o medie de 700.000—800.000 lei.

Trece apoi la descrierea căilor de transport, arătând că Domeniile U. D. R. sunt traversate de 285 km șosele publice și 745 km drumuri împietruite forestiere proprii.

Pădurile U. D. R. mai sunt traversate la Nord de o rețea de canale de 70 km. lungime, iar la Sud 25 km. lungime.

Căile ferate silvice U. D. R. au ecartamentul de 700 mm, o lungime totală de 101 km, un parc de 13 locomotive de 8—10—12 și 18 și 22 tone greutate și un parc de 10 vagoane închise (pt. cărbuni) 136 vagoane platformă și 62 truckuri pentru bușteni.

Pe șosele, transporturile se fac cu camioane proprii. Costul transportului cu camioanele se ridică la 13—14 Lei/t.km. sau 20—21 Lei/km.

Zece camioane înlocuiesc circa 130 căruțe.

Costul plutitului pe canale variază între 23—35 Lei/m. st. pe rețeaua dela Nord și 30—70 Lei/m.st. pe rețeaua dela Sud, după cantitatea transportată anual și după distanță.

Costul transporturilor pe C. F. S. variază între 1,8—3,8 Lei/t.km., în raport cu cantitatea și distanța de transport.

Pădurile U. D. R. sunt administrate de o Direcție Silvică cu sediul în Oravița, condusă de un director și subdirector, ambii ingineri silvici.

Direcția este împărțită în 5 servicii centrale (Personal, Exploatare, Amenajări, Desfaceri, Contabilitate), 9 ocoale, 2 depozite mari silvice și o administrație pentru căile ferate forestiere.

Suprafața unui ocol variază dela 6.500 până la 17.000 ha.

Fiecare ocol este condus de un inginer silvic, ajutat de personalul de birou necesar, iar la exterior de 2—4 brigadieri și de un număr corespunzător de pădurari.

Intregul Domeniu este împărțit în 127 cantoane de pădurar, având fiecare o întindere de 400—1.400 ha (în medie 800 ha) și în 23 brigăzi, cu o suprafață de 3—7.000 ha, sau în medie 5.000 ha. Legătura dintre Direcție, ocoale și cantoane este facilitată de o vastă rețea proprie de telefoane, însumând o lungime totală de 480 km.

Ocoalele în afară de păduri mai administrează: vii, pometuri, păstrăvării, fierăstraie, cariere, vărării, mărunțitorii, lacuri, etc.

Toate exploatarea se fac în regie. La fel și desfacerea produselor.

Efectivul personalului tehnic și administrativ al Domeniilor U. D. R. a fost la sfârșitul anului 1939 de 468 angajați, iar acela al muncitorilor de 3.901. Totalul zilelor lucrate de acești muncitori în 1939 se ridică la 856.978 zile.

Producția lemnoasă totală a fost în 1939 de 400.000 m. c., din care circa 52.000 m. c. lemn de mină și de construcție, iar restul de 348.000 m. c. lemn de foc.

Din această producție totală 3/4-a parte se consumă de întreprinderile forestiere, miniere și uzinale și de muncitorii și personalul Soc. U. D. R. Numai 1/4-a parte este disponibilă pentru alte piețe din țară sau pentru export. Această constatare ne învederează caracterul de strictă dependență a acestor Domenii de uzinele și minele U. D. R. și ne explică în același timp motivul pentru care aceste Domenii pot avea o gospodărie atât de intensivă și de rațională.

Conferința a fost ilustrată cu numeroase și interesante proiecțiuni (hărți, diagrame, tablouri, fotografii, etc.).

La sfârșitul conferinței, a luat cuvântul d-l prof. M. Drăcea, care a felicitat pe conferențiar pentru interesanta și mult documentată D-sale conferință.

At. Har.

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 5

Ședința din 2 Aprilie 1940

PrezențiD-nii: Al. Butoi, C. Bunescu, C. Chiriță, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe și I. Zeicu.

Ședința se deschide la ora 21, sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președinte.

Se citesc procesele verbale ale Comitetului de Direcție din 6 și 27 Martie 1940 și ale Consiliului No. 3 din 13 Febr. și No. 4 din 20 Februarie 1940, se ratifică și aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, după discuțiuni, se hotărăște ținerea adunării generale pe data de 9 Iunie a. c., iar în caz că nu se prezintă jumătate plus unul din numărul membrilor, Adunarea se amână după opt zile adică la 16—17 Iunie 1940 când se va ține cu orice număr de membri.

În ce privește subiectele de discutat, Consiliul hotărăște să se puie în discuție numai un subiect și anume: Acțiunea de promovare a proprietății forestiere, cu considerațiuni speciale asupra celei particulare.

Consiliul aprobă apoi:

— Societății Cultul Eroilor o subvenție de 3.000 lei.

— Elevilor Facultății de silvicultură de la Școala Politehnică din București, 10.000 lei pentru organizarea serbării sădirii arborilor, care va avea loc la Brănești la 14 Aprilie 1940.

— Consiliul regretă că nu poate aproba o subvenție D-lui Cezar Cristea în vederea tipăririi unor lucrări ale d-sale, din lipsă de fonduri pentru astfel de tipărituri.

— În act de scrisoarea trimisă de D-l Ing. Const. Gheorghe la 27 Martie ct., privind felul cum a înțeles d-sa să organizeze serbarea sădirii arborilor anul trecut la Buzău.

— În urma referatului contabilității jr. No. 236/940, Consiliul hotărăște să modifice art. 4 alin. ultim din Regulamentul de editură al Societății, în felul următor:

„În prețul de cost intră și suma acordată ca drept de autor”. Dispozițiunea luată va intra în vigoare începând cu lucrarea D-lui D. Sburlan „Instalații de transport etc.”.

Ședința se ridică la ora 23, anunțându-se următoarea pe data de 9 Aprilie 1940, la ora 21.

Președinte, M. Drăcea.

Secretar General, I. Zeicu

NECROLOG

† IOAN I. CIUPALĂ

1.VIII.1879 — 6.II.1940.

Activ până în ultimele zile ale sbuciumatei lui existențe, s'a stins din viață inspectorul silvic Ioan Ciupală, omul cu suflet cald, cu porniri generoase și cu o sensibilitate puțin comună.

Născut la 1 Aug. 1879 în com. Turcheș, jud. Brașov, copil cu mijloace modeste a încercat mai întâi să-și facă un drum în viață în mediul negustoresc din Brăila, dar mai târziu l-a părăsit pentru învățătură mai înaltă spre care se simțea atras. Luptând cu greutățile, a terminat în bune condițiuni liceul real „Nicolae Bălcescu” din Brăila și la 1903 intră în Școala de silvicultură de la Brănești pe care o absolvă printre primii clasificați, în primăvara anului 1908.

La început a lucrat vre-o 7 luni la Institutul geografic al armatei, după care, la 1 Mai 1909 intră în serviciul Domeniului Coroanei unde ocupă postul de șef al ocolului silvic Berca până la 15 Aprilie 1921.

Excelent profesionist, a lăsat de sigur multe lucruri bune în Ocolul condus 12 ani și în special vor rămâne lucrările de amenajare. Dar firea lui în continuă agitație dorea un câmp de manifestare mai intens, mai variat. El intră în Aprilie 1921 în Serviciul Cooperăției care îi încredințează postul de director al celei mai mari cooperative forestiere — „Albina” din Tarcău.

Nenorociri familiare îl silesc în 1926 să părăsească acest post de muncă istovitoare și să-și caute de sănătatea mult slăbită.

Dar la 1 Ian. 1928 reîntră în serviciul Domeniului Coroanei, care îi încredințează diverse însărcinări, atât în regiunea în care mai activase cât și în altele. În ultimii 3 ani a lucrat pe domeniul Salcuța din Dolj

unde și-a încheiat activitatea la 6 Febr. 1940 când ne-a părăsit pentru o lume mai bună, mai pașnică.

În vremea din urmă se specializase în lucrări de amenajare pe cari le întocmea cu o deosebită conștiințiozitate și pricepere.

Munca lui a fost însă remunerată cu sgarcenie; dar el n'a fost un materialist.

Decorațiile multe pe care le-a primit, Coroana României, Serviciul credincios, etc. i-au adus de sigur numai mulțumiri de ordin moral. Una din ele caracterizează însă pentru posteritate sufletul lui generos: „Răsplata muncii cl. I pentru construcțiuni școlare“. A trăit în mijlocul poporului și l-a dorit luminat și cu carte; el aprecia ce mare binefacere e aceasta.

Astăzi se odihnește pe veci la Craiova.

Un gând pios ne pleacă capetele la mormântul lui. În cinste să-i fie amintirea.

Rev. Păd.

† IANCU MARINESCU

2.I.1899—† 15.IV.1940

În ziua de 15 Aprilie 1940 s'a stins din viață în sanatoriul spitalului Colentina din București, în urma unei congestii cerebrale, Ing. Subinsp. silvic Iancu Marinescu.

Fiu de învățător, s'a născut în com. Vișina, jud. Dâmbovița.

Terminând liceul la Pitești, a absolvit Școala Politehnică în anul 1925.

A intrat în Serviciul Statului la 16.IV.1925, ca inginer ajutor la ocolul Căscioarele. A fost apoi șef al ocolului Novaci dela 15.II.1926 până la 15.IV.1929 și al ocolului Horezu până la 1.VII.1936 când a trecut ca inspector de control în Direcțiunea Regională Silvică Pitești, unde din 1939 conducea Serviciul Comercial.

În ultimul timp s'a simțit suferind de inimă, boală căreia, biziindu-se pe o constituție robustă, nu i-a dat suficientă atenție. Însă în ziua de 8 Aprilie 1940, când nimic nu prevestea nenorocirea, a lucrat pentru ultima oară la birou până la ora 13.30, iar după 2 ore a fost

lovit de o paralizie complectă, din care, după 3—4 zile de îngrijiri, părea a-și reveni.

Nădejdiile, pe care familia și numeroșii săi prieteni le puneau în vindecarea sa, nu s'au împlinit și, cu toate îngrijirile date, deznodământul fatal nu a putut fi împiedicat.

A fost un om drept și de caracter, un bun camarad, un funcționar priceput și cu multă judecată care, oriunde a activat, a avut numai prieteni.

Serviciul silvic al Statului pierde în inginerul Iancu Marinescu un element valoros, tocmai când experiența și tactul său puteau fi mai de folos țării. Familia sa pierde un sprijin și un sfătuitor de neprețuit.

A fost înmormântat în ziua de 20 Aprilie în com. Alunu jud. Vâlcea, în apropierea imediată a proprietății neconsolatei sale soții, în asistența populației întregului sat, a familiei îndurerate, a prietenilor, a unei foarte numeroase delegații de ingineri, conducători și funcționari din Direcția Pitești, a delegației de ingineri din Direcția Craiova și a delegației brigadierilor și păduarilor dela Horezu, în frunte cu D-1 șef al ocolului.

În biserică au luat cuvântul: preotul local în numele comunei, Inginer Oprea Rădescu din partea Societății „Progresul Silvic” și a Direcțiunii Pitești, Ing. Ghica din partea Direcțiunii Craiova, Ing. C. Profir din partea colegilor din Centrul Direcției, Ing. C. Coșifide pentru Șefii de ocoale, Pr. M. Chiriță din partea Cooperativelor Forestiere, Ing. Georgescu în numele personalului ocolului Horezu și D-1 Grigore Opran, în numele nenumăraților prieteni, care l-au iubit și apreciat.

În fața mormântului său proaspăt, prea timpuriu deschis de sorții unui destin implacabil, ne plecăm îndurerăți capetele, rugându-ne pentru odihna sufletului bun al Inginerului Iancu Marinescu și pentru mângâierea familiei sale, atât de crunt lovită.

O. D. R.

† Ing. PETRU FOTOC

Inspector general al Comunității de avere din Caransebeș,
deputat sinodal, comandantul cohorții de străjeri, fost deputat, etc.

S'a stins din viață în dimineața zilei de 15 Mai 1940. Prohodul s'a oficiat de 8 preoți, la 16.V, în Caransebeș, iar înmormântarea s'a

făcut în comuna sa natală Mehadica, însoțit fiind până acolo de un numeros public.

Petru Fotoc a fost camaradul cărturar al Comunității de avere. Cultura lui profundă a impus să fie respectat de toți care l'au cunoscut. Dotat cu o inteligentă vie, l-a pasionat trecutul „grănicerilor“. Nimeni n'a cunoscut istoricul Comunității de Avere mai bine decât el. Studiile făcute în acest domeniu le-a cuprins într-o lucrare intitulată „Monografia Comunității de Avere“, care a rămas însă în manuscris. A mânuit condeii cu multă măiestrie. Tradițiile grănicerești l-au preocupat mereu.

Pentru el cercetarea și cultivarea lor a fost un adevărat cult, propovăduindu-le în numeroase conferințe pe care le-a ținut.

Pe teren spiritual și bisericesc s'a evidențiat în mod strălucit. A ținut mult, cu demnitate, dârzenie și curaj la tradiția bisericească din „graniță“ și destinul a vrut, ca încă în viață fiind, să se bucure, de faptul că „granița“ nu a fost văduvită de Episcopia din Caransebeș, — pentru care cauză a luptat atât de mult. Ortodoxia lui profundă l'a determinat să meargă să se închine și la mormântul Mântuitorului din Ierusalim. Impresiile acestui pelerinaj, le-a redat cu multă căldură sufletească în lucrarea sa: „Pe pământul făgăduinței“.

În serviciul Comunității de Avere a urcat cu demnitatea și competență treptele ierarhice dela practicant la gradul de inspector general. În serviciu a fost întotdeauna ordonat, disciplinat, prezent și conștiincios la datorie.

Făță de superiori era prevenitor, iar cu subalternii, autoritar, dar și cu grijă de adevărat părinte. Doleanțele populației le asculta și le deslega cu multă dreptate și echitate, fiind un adânc cunoscător și înțelegător al păturei țărănești. Pe teren s'a afirmat ca excelent silvicultor; dovadă neperitoare sunt plantațiile din Valea Slatinei, Valea Timișului, Râul Alb, Igegul, înfăptuite într'un interval de 8 ani cât a fost șef de Ocol în Teregova.

În Centrala Direcțiunii Silvice, în calitate de șef al Serviciului Administrativ, a scris mult, foarte mult; pasionându-l scrisul, a redactat cu multă mândrie „Gazeta Oficială a Comunității de Avere“, fără a se afișa ca redactor al ei. Și nu odată pentru această gazetă făcea din noapte ziua, numai ca să apară în condițiunile dorite de el.

În societate s'a afirmat cu modestie și demnitate. Plin de omenie și cu mult respect față de cei mai în vârstă, dar și bun sfătuitor și îndrumător al celor mai tineri.

A luat parte la toate mișcările profesionale, naționale, culturale, bisericești și întotdeauna se afirma ca fruntaș între fruntași. A fost deputat în Congresul Național Bisericesc, în Sinodul Eparhiei Caransebeșului, deputat sub guvernarea gen. Averescu, membru în Consiliul Județului Severin etc. Prin activitatea depusă, s'a achitat cu prisosință de obligațiile impuse de însărcinările avute.

A îmbrățișat cu multă dragoste mișcarea și organizarea străjerască. Era fericit ca un elev de liceu, când îmbrăca haina de comandant de străjeri.

Călătoriile îl atrăgeau. A cunoscut țara foarte bine, iar în străinătate a călătorit în Austria, Cehoslovacia, Germania, Danemarca, Olanda, Belgia, Franța, Italia, Iugoslavia, Turcia, Palestina, Egipt, Ungaria. Fiind un excelent povestitor, schița cu multă plăcere și vervă impresiile ce le culegea.

Cu moartea Inginerului Petru Fotoc, s'a prăbușit un element de cultură profundă, silviculter de elită și una din cele mai reprezentative figuri ale grănicerilor bănățeni, lăsând în urma lui un gol ce nu se va putea ușor împlini.

Pe sicriul lui s'a pus în semn de recunoștință, pentru truda sa de silviculter, ramuri de brad din pădurile plantate și îngrijite de el.

Noi închinăm memoriei lui tradiționala ramură de stejar în semn de jale ca simbol al serviciului credincios pentru pădure și pentru sentimentul lui de bun camarad!

Lumina veșnică să-l cuprindă în dragostea ei!

Rev. Păd.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei **Cazancea Rozin**, județul **Botoșani**, proprietatea **Cecilia Roizn**, în suprafață de **105 ha. 1000 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei **Blesca**, județul **Vaslui**, proprietatea **Syrago Paulopol**, în suprafață de **13 ha. 7445 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici.**

No. 9650/940.

a) Amenajamentul pădurei **Platoș**, județul **Sibiu**, proprietatea **Comunei Poplaca**, în suprafață de **2032 ha. 7600 mp.** tratată în o serie de codru cu tăeri rase, revoluția 100 ani ani; o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani; o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică și una serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei **Coasta**, județul **Argeș**, proprietatea **Madalina Marcolu ș. a.** în suprafață de **83 ha. 1700 mp.** tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția 90 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurei **Zelta ș. a.** județul **Cluj**, proprietatea **Comunei Zimbor**, în suprafață de **64 ha. 2600 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei **Voroveni**, județul **Muscel**, proprietatea **Ioan N. Popescu**, în suprafață de **59 ha. 5500 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Vieroșanca, județul Muscel, proprietatea Ion St. Bumbenu și altul în suprafață de 2 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălțatu, județul Râmnicu Sărat, proprietatea Ion și Safta Tulucescu, în suprafață de 10 ha. 1936 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9651/940.

a) Amenajamentul pădurii Gruiu Goia ș. a. județul Cluj, proprietatea Composesoratului din Sănmihaiul Almașului, în suprafață de 208 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9652/940.

a) Amenajamentul pădurilor Dărnău și Părăul Milei, județul Trei Scaune și Buzău, proprietatea Soc. Anon. Ardeleană pentru Industria Forestieră din București, în suprafață de 62868 ha. 5500 mp. tratată în 5 serii de codru cu teări rase și revoluția 60 ani pentru primele 2 și 90 ani pentru restul de 3 serii. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Clit, județul Someș proprietatea Ioan Iojika, în suprafață de 605 ha 2400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Seleuș, județul Bihor, proprietatea Comunei Seleuș, în suprafață de 109 ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng compus cu revoluția 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chicioara, județul Sibiu, proprietatea Comunei Sebeșul de sus, în suprafață de 64 ha. 6200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea în anul 1948.

e) Amenajamentul pădurii Ceica, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ceica, în suprafață de 60 ha. 5400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Deasupra Satului ș. a., județul Cluj, proprietatea Comunei Tușin, în suprafață de 29 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9653/940.

a) Amenajamentul pădurii Cuied, județul Arad, proprietatea Composesoratului urbraial din Cuied, în suprafață de 130 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani, pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Greci, județul Dâmbovița, proprietatea Marin Z. Dobrescu, în suprafață de 108 ha 9800 mp. Regim și tratament crâng simplu și revoluția 6 ani pentru ambele serii. Revizuirea după 6 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Căldăraru, județul Vlașca, proprietatea Constanța Andrei Rădulescu, în suprafață de 103 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Darvari, județul Romani, proprietatea Eufrosina și Elena Darvari, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Aluniș, județul Rădăuți, proprietatea Ecaterina Serafeșco, în suprafață de 16 ha. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9654/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Boereasca zisă Rușețu, județul Dâmbovița, proprietatea Aurica Iordache Popescu, în suprafață de 165 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Betfia, județul Bihor, proprietatea Comunei Betfia, în suprafață de 134 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cicera Câmpul Mare, județul Arad, proprietatea Comunei Pescari, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Drobului, județul Bacău, proprietatea Iunius Lecca, în suprafață de 49 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Fătuleasca și Veres, județul Buzău, proprietatea Grigore C. Catrinoiu, în suprafață de 38 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Săc, județul Bihor, proprietatea compozitorului din Săc, în suprafață de 37 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Țiba Mare, județul Mureș, proprietatea Familiei Eltető, în suprafață de 33 ha. 7200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea în anul 1948.

Data astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9655/940.

a) Amenajamentul pădurii Dealul Podului ș. a. județul Someș, proprietatea Comunei Rugășești, în suprafață de 175 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coșerea județul Someș, proprietatea Gavriță Zăpârțan ș. a. în suprafață de 56 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Piclava, județul Someș, proprietatea Ernest Hatfaludi în suprafață de 32 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Goleasca I și altele, județul Muscel, proprietatea D-tru Vlădușel, în suprafață de 8 ha. 4138 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.
No. 9856/940.

a) **Revizuirea amenajamentului pădurii Hliboca, județul Storojineț**, proprietatea Dr. Alex. Skibniewski, în suprafață de 526 ha. 2200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) **Amenajamentul pădurii Ilva Tăușor și Fundături județul Năsăud**, proprietatea Comunei Nimigea de Jos, în suprafață de 420 ha. 6980 mp. Regim de conversiune la codru cu tăeri succesive și revoluția 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) **Amenajamentul pădurii Stâlpeni, județul Muscel**, proprietatea moștenitorilor Sache Dumitrescu, în suprafață de 35 ha. 800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) **Amenajamentul pădurii Dealul Stejarului, județul Odorheiu**, proprietatea Bisericii Unitare din Medieșor în suprafață de 11 ha 2428 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive cu revoluția 80 ani și una serie de codru grădinarit cu termenul exploatabilității 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 9857/940.

a) **Amenajamentul pădurii Zăvoiul de la Prahova, județul Prahova**, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafață de 151 ha. 2534 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) **Amenajamentul pădurii Sărata și Fundoaia, județul Someș și Năsăud**, proprietatea Viorica Hirsch în suprafață de 59 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) **Regulamentul de exploatare al pădurii Brătianca, județul Argeș**, proprietatea Sița St. Martinescu, în suprafață de 54 ha. 292 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) **Revizuirea amenajamentului pădurii Cenaloș, județul Bihor**, proprietatea Comunei Cenaloș, în suprafață de 49 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) **Amenajamentul pădurii Balta Lată, județul Mehedinți**, proprietatea Dr. N. N. Isvoranu, în suprafață de 25 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) **Regulamentul de exploatare al pădurii Cearda, județul Mehedinți**, proprietatea C. N. Popescu, în suprafață de 18 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) **Amenajamentul pădurii Lazul Hotchii s. a. județul Someș**, proprietatea Composesoratului urbarial din Mesteacăn, în suprafață de 15 ha. 100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. Radulovici.

No. 9910/940.

a) **Amenajamentul pădurii Călărași Lichirești, județul Ialomița**, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 184 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) **Amenajamentul pădurii Becheanul Lot. II, județul Ilfov**, proprietatea S. Munteanu, în suprafață de 34 ha. 9027 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data **astăzi 12** Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici**.
No. 9911/940.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Cloșani**, județul **Mehedinți**, proprietatea **Alexandru, Virgil și Vasile Alimănișteanu**, vândută spre exploatare **Soc. Cloșcani**, în suprafață de **4249** ha. 7970 mp. tratată în două serii de codru cu tăeri succesive și revoluția **100 ani**. Revizuirea după anul **1951**.

b) Amenajamentul pădurii **Petre I. Vladnic**, județul **Bacău**, proprietatea **Petre I. Zamfirescu**, în suprafață de **438** ha. 5000 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluția **15 ani** și o serie de conversiune la codru prin crâng compus cu revoluția **96 ani**. Revizuirea după **12 ani**.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Rășina**, județul **Gorj**, proprietatea **Maria A. Porojnicu**, în suprafață de **21** ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția **25 ani**. Revizuirea după **20 ani**.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Piscul din mijloc**, județul **Muscel**, proprietatea **M. C. Manolescu**, în suprafață de **11** ha. 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția **15 ani**. Revizuirea după **10 ani**.

Data **astăzi 15** Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Dr. Radulovici**.
No. 10268/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

P. Ioan
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1940

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Alimăneștianu Const.
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: { Al. Butoi
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriță
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea

Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA
ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

E P U I Z A T

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

